

SERXWEBÛN

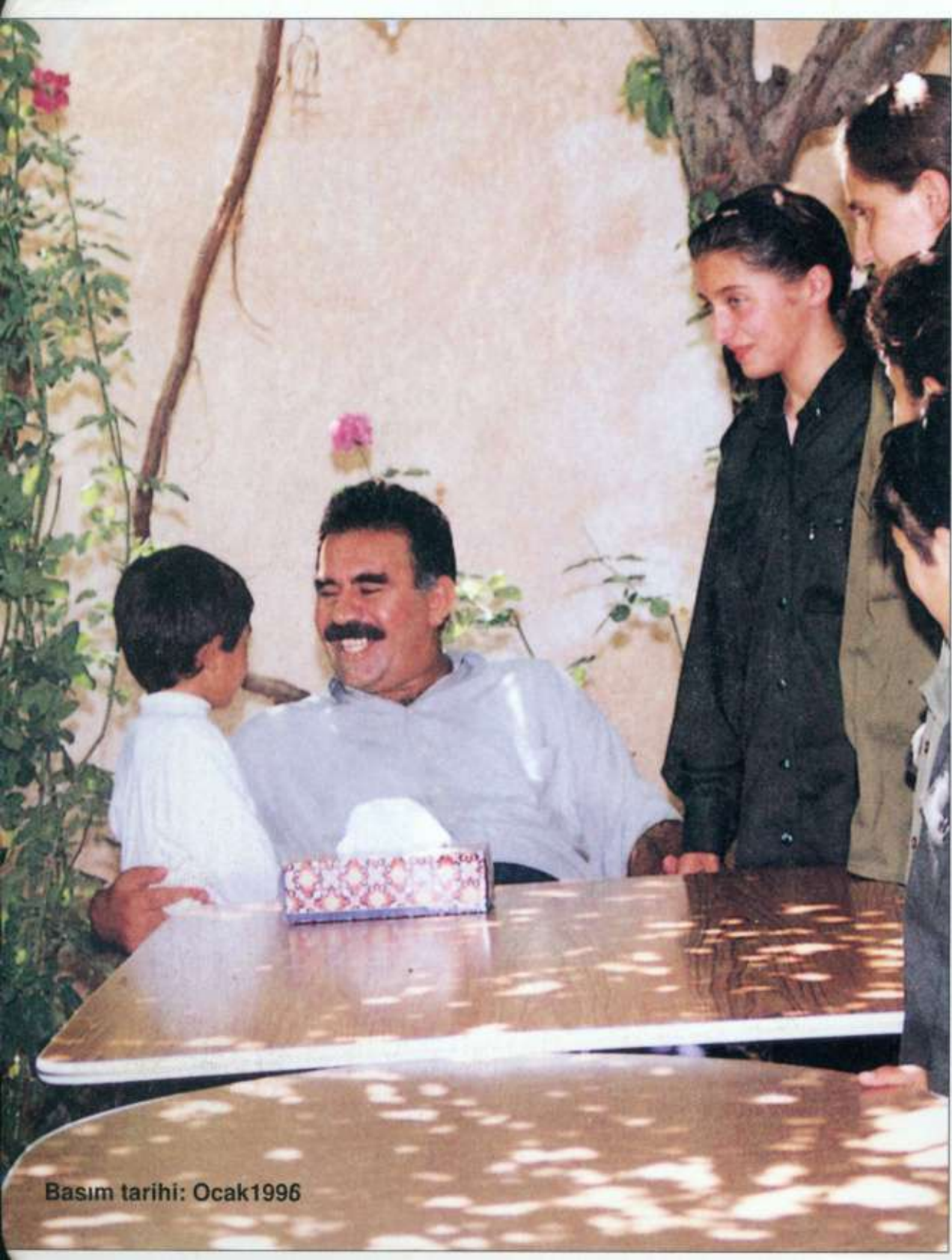
JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

1994 Şehitler Albümü / Özel Sayı: 24 / 10,- DM

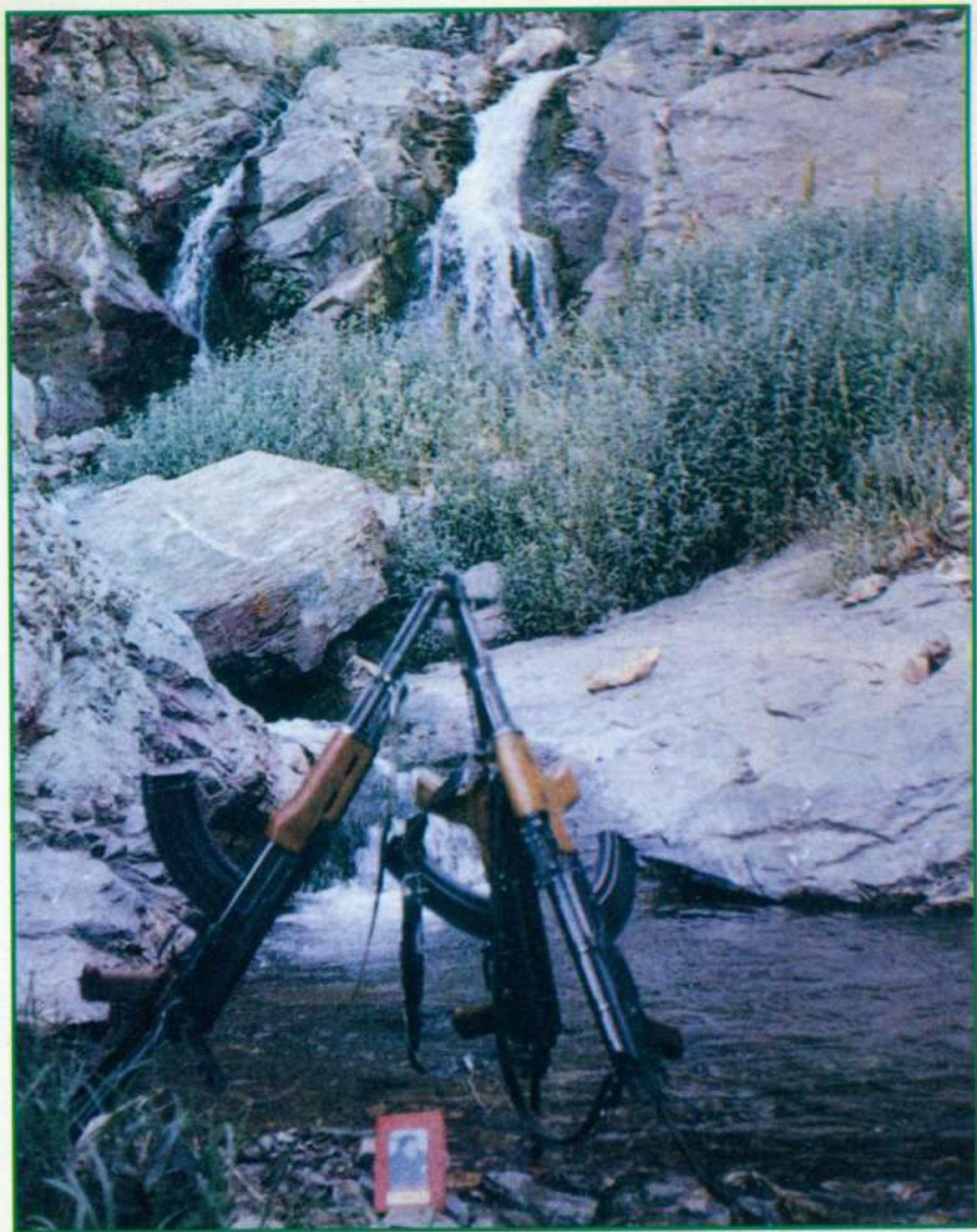
*"Şehitlerin büyük anılarını yürekten yaşayanların,
fethedemeyecekleri bir enginlik yoktur."*

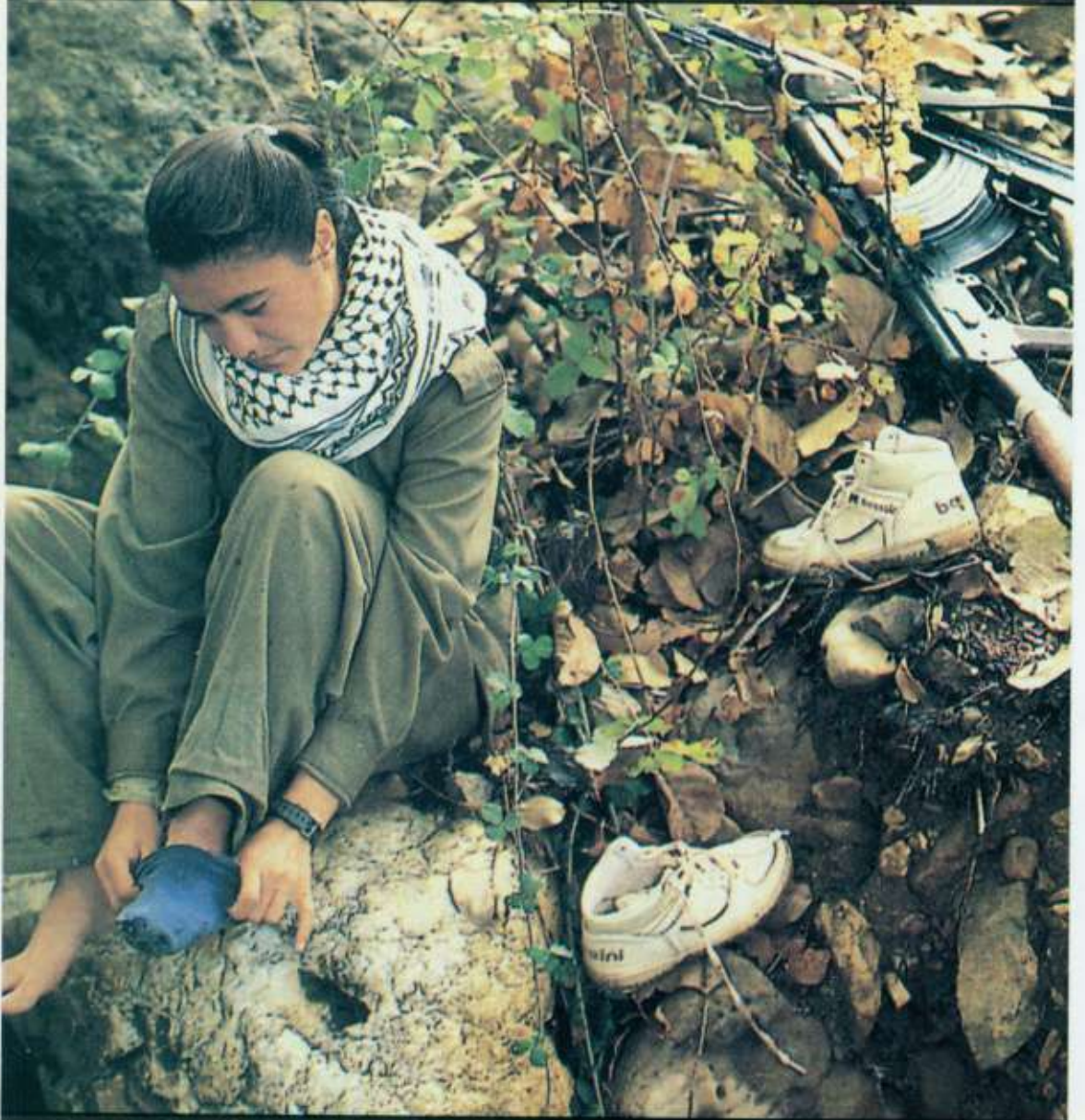
**ŞEHİTLERİMİZ
KÜRDİSTAN'DIR**

Basım tarihi: Ocak1996

**Biz güneş kořmuyoruz,
güneşi yüreklerimizde açıyoruz
tıpkı şarapnel çiçeği gibi**

Şehit Bengi (Türkmen Demirel)

bana diyorlar ki;
"şiiirlerin neden ağlııyor?"
neden ağlamasın ki?
ağzımda mezarlar iniliyor!
ağzımda mezarlar iniliyor!
ağzımda mezarlar iniliyor!

bana diyorlar ki;
"şiiirlerin neden ağlııyor?"
Ülkemde şehirler ağlıyor!
Ülkemde nehirler ağlıyor!
Ülkemde nergizler ağlıyor!

duyun
duyun bu sesleri!
her yerde kurşulanmış
cesetlerle dolu

İÇİNDEKİLER

Büyük amaç uğruna ölmek her zaman yaşamaktır	5
Şehitler partisine verilecek karşılık kolay ölmemektir	8
Botan Eyaleti şehitleri	13
Amed Eyaleti şehitleri	194
Garzan Eyaleti şehitleri	241
Dersim Eyaleti şehitleri	266
Serhat Eyaleti şehitleri	344
Mardin Eyaleti şehitleri	476
Güneybatı Eyaleti şehitleri	498
Kürdistan dışında şehit düşenler ve şahadet yeri belli olmayan şehitler	542

Büyük amaç uğruna ölmek HER ZAMAN YAŞAMAKTIR

Şehitlerimiz çok büyük; acıları çok büyük ve derin. Ama biz, onların büyük acısını, büyük PKK'ye, onun büyük militan kişiliğine büründürerek yaşıyoruz. Ağlamak, duygulanmakla büyüklük yaratılmaz" diyor Başkan APO.

Kürdistan çok şehit veriyor, çok büyük direniyor. Ülkemiz şehitleri bu anlamıyla diğer ulusların şehitlerinden oldukça farklıdır. Diğer ulusların büyük orduları, sosyal, siyasal ve kültürel olarak güçlü değerleri, mirasları vardı. Ama Kürdistan'da ne güçlü bir ordu, ne de sahip çıkılacak bir tarih vardı. Yalnızca inançlar, yalnızca bir avuç yürekler vardı. Sıfırlanmış bir toplum, ölümler ülkesi Kürdistan.

Bugün Kürt ulusu kendi topraklarını kanla yıkıyor, kanla temizliyor. Sadece topraklar temizlenmiyor, dağlar, ormanlar, insanlar, her şey kanla temizleniyor, kan dökülerek günahlardan arınıyor. Kan dökülerek yeni insan ilişkileri kuruluyor. Kürt insanı kendisi için kan dökmemiş, başkaları için hep savaşmış, başkaları için hep kan dökmüştür. Kendisi için, kendi topraklarında dökülmeyen kan temiz bir kan değildir. Bunun için Kürt halkının düşmanları hep Kürtlerin kendileri için "döktükleri kanlardan, yiğitliklerden, kahramanlıklardan" bahsederler gerektiğinde.

Tarihi değiştirme, kötü gidişe dur demenin adı olma hedefiyle savaşıma

atılan hareketler zorlu bir mücadele- nin öncüsü olunması gerektiğini de bilirler. Büyük hedefe ulaşmak için büyük savaşım, büyük direniş ve kahramanlık şarttır. Böylesine ayağa kalkan halkların ilk öncüleri kendilerini feda etmekten çekinmemişlerdir. Şahadetleriyle, akıttıkları kanlarıyla tarihi değiştirmişlerdir. PKK şehitleri, böyle bir özelliğe sahip olan kahramanlardır.

Devir değişti. Kürdistan'da ölüm, yiğitlik, kahramanlık hepsi değişti. Hepsini yeniden adlandırılmakta ve PKK'de yeni tanımını bulmaktadır. "Kahramanlık, yiğitlik" kelimeleri Kürt toplumunda çok sık kullanılsa da, gerçek anlamından uzak ele alınır. Tarihten silinmekte olan ve bunu bir kader olarak kabul eden, ayağa kalkmaya veya kaldırılmaya cesaret etmeyen, her bireyinin bundan korkunç bir hastalıklaştırmış gibi kaçtığı bir halkı şahlandırmak, ulusal kurtuluş mücadelesine yönleltmek Kürdistan'da gerçek kahramanlığın temeli olmuştur. PKK kahramanlığın, yiğitliğin düşmana karşı savaşmak belirlenebileceği tüm yaşam ölçülerinin de buna göre olduğunu ortaya koymuştur. Kürdistan şehitleri bu yönüyle gerçek kahramanlığın yaratıcıları olarak tarihi yeniden yazmışlardır.

Eskiden de Kürdistan'da ölümler vardı. Ama nasıl bir ölüm? "Bu dünyadan gitti diğer dünyaya" biçiminde anlamsız, içi boş ölümler vardı. PKK bu felsefeyi reddetmiştir, değiştirmiştir. Bu yaşam felsefesinin reddiyle mücadelesine başlamıştır. Yeni bir felsefe, şehit-

ler felsefesini yaratmıştır. PKK sadece bir ulusun doğuşunu gerçekleştiriyor, Kürt ulusuna dayatılan ölümleri durdurarak insanlığa yepyeni bir yaşama başlangıç yapma felsefesini de sunmuştur. Bu anlamıyla PKK ölümü ortadan kaldırmıştır, ölümü öldürmüştür. Ölümün yerine ölümsüzlük felsefesini yaratmıştır. Nedir ölümsüzlük felsefesi? Temiz, dürüst, hiçbir kötülüğü düşünmeyen büyük davaların, insanlığın kurtuluşunu hedefleyen bir felsefe. Günümüz Kürdistan'ın da bu felsefenin temsilcileri şehitlerdir. Kanla yazılan, büyük zorluklar, büyük canavarlar yerle bir edilerek bu felsefe yaratılıyor.

Başkan APO "Biz yaşamı düşmanın dayattığı gibi ele almıyoruz. Düşmanın dayattığı faşizmdir. Yaşam olarak sunulan, esasında ölümün kendisi olan bu dayatma karşısında kişi biraz nefisini köreltiğinde, böyle bir şeyi iyi bir orta sınıf yaşamına kavuşma biçiminde anlamaktadır. Böyle bir tutum sadece faşizmin kabul görmesi demektir" diyor. PKK bu anlamda şerefi şerefsizliği, onuru onursuzluğu, namusu namussuzluğu yeniden tanımlamıştır. Tüketen, sömüren düzenin tanımlamalarıyla içleri boşaltılan bu olguların ayırt edilmesi sağlanmıştır. Küçük dünyaları kurtarma peşinde koşan sefil insancıklar olma yerine, büyük, onurlu ve içine sonsuzluğun sığacağı dünyaları kurtarmayı hedefleyen savaşıncılığın ölçülerini tanıttırıştır insanlara. Bu yüce duygu ve düşünceleri yaratma uğruna toprağa düşülmesinin ancak in-

sanca yaşanıldığının kanıtı olabileceği açığa çıkarılmıştır.

PKK şehitleri yaşıyor. Onlar ölmedi, gerçek yaşama ulaşan militanlardır. Onlar yaşayan ve yaratılanların gerçek sahipleridir. **"Gerçekte ölüm nedir? Eğer seni yücelten, sana ait olan bir yolda değilsen, kesin gidersin, vurulursun. Sen de öldürürsen, vurursan, o zaman olur. Fakat diğer biçimiyle ölümün fazla bir kıymeti olmaz. Ama eğer insan büyük bir amaç uğruna tüm yaşamını sonuna kadar adarsa ve bu yolda şahadete ulaşırsa buna ölüm denilmez. Bu**

Bunun dışındaki bütün bağılıklar gerçek dışıdır, sahtedir. Şehitlere sözde bağlı olup, onun gerektirdiği ölçülerin savaşçısı olmamak ise "yalancı kişiliğin" bir göstergesidir.

Yaptığı bir değerlendirmede; **"Bir düşünün, kimlerdi bunlar? Nasıl başladılar bu direnişe? Ki bunlar doruk noktalarıdır. Her doruktan diğer doruğa kadar da binlerce küçük doruk vardır. İyi düşünün, bu zincir halkası nasıl örülmüştür? Bunu bilmeyen PKK tarihini bilir mi; bunu bilmeyen direniş tarihini anlar mı; bunu bilmeyen asker olabilir mi; bunu bilmeyen**

genel doğruyu bir savaşa yatırırmı?"

diyor Başakn APO. Gerçekten şehitlerin eksik yönleri ne kadar tamamlanıyor? Onların anısına doğru bir temelde bağlı olunabiliyor mu? Pratikler, kişilikler bu konuda ne kadar gerçekçidir? Bu sorulara doğru cevaplar verilmeden ne şe-

hitlere, ne şehitler hareketine doğru sahip çıkılır, ne de eksiklikleri giderilerek vasiyetleri yerine getirilir.

Eğer bugün PKK ve mücadelesi uluslararasılaşmışsa, yine emperyalist tarafından "PKK dünyanın en tehlikeli terör örgütü" olarak nitelendiriliyor, bu karşımızdaki güçlerin duydukları korkuyu, çekinceyi, PKK'nin ve PKK şehitlerinin de büyüklüğünü gösterir.

Şehitlerimiz sadece Kürdistan'ın değil, insanlığın şehitleridir. İlk şehidi-miz olan **Haki KARER** yoldaşın Türk oluşu PKK'nin insanlık boyutunu da

içerir. Bu yönüyle de PKK şehitleri uluslararasılaşmış, dünyaya mal olmuş şehitlerdir.

İlk şehitlerin kahramanlığı, inancı, cesareti ne derece yüce olursa, haklılık ve zafere yürüyüş de o denli net, kesin ve yücedir. Partimiz PKK'nin ölçüleri, yaşam çizgisi, davaya bağlılık, inanç ve ideolojisinin büyüklüğü bu ilk şehitlerimizin şahadetleriyle biçimlenmiş ve bir temel kazanmıştır. Abdullah Öcalan yoldaş "önderlik şehitler"den bahseder. Şahadetleriyle büyük ve hassas dönemlerin kurtarıcısı olmayı bilerek, atılımlar gerçekleştiren, davanın sürekliliğini sağlayan şehitlerdir onlar. **Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ** yoldaşlar önderlik şehitleridirler.

Yine hiçbir harekette veya devrimde görülmeyen diğer bir olay da, PKK'nin Kürdistan'da olduğu kadar Kürdistan toprakları dışında da onlarca şehit vermesidir. Bu yönüyle bile hedefleri, amaçları büyük olan bir hareket PKK. Ortadoğu'da bulunan PKK şehitliği bunun abidesi durumundadır.

PKK öncülüklü devrimimiz kadın özgürlüğünün de anahtarıdır. Genel Başkanımızın pek çok değerlendirmesinde bu konu önemli bir yer tutmaktadır. PKK'deki Kürdistan kadınının kahramanca şahadetleri ve direnişleri özgürlüğe en iyi cevaptır da görmek mümkündür. Önderliğe bağlılığın şehitleri arasında bayan şehitlerimiz de önemli bir yeri almaktadırlar. Azimeler, Hanımlar, Sultanlar, Baseyler, Rozalar Beritanlar, Ronahiler, Berivanlar ve Azimeler sadece bunlardan birkaçıdır.

Nedir şehitlerin değerleri? Vasiyetleri, ilkeleri ve yaşam tarzlarıdır. Kürdistan ülkesini, Kürt insanını ve diğer her şeyi şehitler yaratıyor. Hiç kimse şehitler ve değerler üzerinde ucuz ikti-

"Bir davanın yüceliği ve ciddiyeti dökülen şehit kanlarıyla ölçülür. Şehit verilmeyen büyük davaların kazanılması mümkün olmadığı gibi değer de görmez. Savaş büyüyor, savaş büyüdükçe de şehitlerimiz daha da artacaktır. Kürdistan gibi bir ülke ancak çok bedeller verilerek kurtulabilir. Önemli olan bu noktadan sonra erken ölmemektir."

yaşamdır, yaşamın ta kendisidir" diyor Abdullah Öcalan yoldaş.

Şehitleri anmak, ağlamak, duygulanmak demek değildir. Bu PKK'de ve Kürdistan'da bir anlamda suçtur. Nitekim çoğu zaman yapılan da bu oluyor. Şehitlere layık olmak ancak başarılı bir mücadele vermekten, kazanmaktan ve kolay ölmekten geçmektedir. **"Şehitlerin anısına en iyi cevap, onların borçlu ve eksik olan yönlerini tamamlamaktır"** diyor Başkan APO. Şehitlere lafta, biçimde bağlı olunamaz. Büyük pratikle, büyük kişilikle, büyük PKK'lileşerek bağlı olunabilir.

dar, ucuz yaşam hesapları yapamaz. Ucuz bağıllık edebiyatları hiç mi hiç yapılamaz. Şehitlerin ismini ağızlarından düşürmeyip, yaşamda onları çabuk unutmak en büyük hakarettir. Nice şehit yoldaşlarla omuz omuza kalıp, onlardan uzak kalınca düşkün özelliklerini yaşatmak sefilliğin, yaşamda ölümün temsilcisi olmaktır. Yine ucuz bağıllık eski Kürt insanının ölümlerine bağıllığı, sahip çıkması gibidir.

Şehitlerin kanla yarattıkları yeni yaşamı, değerleri mutlaka korumak gerekiyor. Bu herkesin, her Kürt bireyinin görevidir. Vatandaşlık, yurtseverlik, Kürt olmak şehitlerin yarattıkları değerlere sahip çıkmaktan, korumaktan ve geliştirmekten geçer. Başka hiçbir şekilde bağıllık yapılamaz. Her şey Kürdistan halkı için yapılıyor, onun şahsında insanlık için yapılıyor, onun için kan dökülüyor. Bu yüzden daha fazla çalışmalı, daha fazla ulusun, devletin inşasına katılmalıdır. Savaş büyüyor, büyüdükçe de değerler artıyor. Tam devletleşmeye ulaşılmassa da, "değerler, olanaklar artıyor, güçleniyoruz" diye rehavete, zafer ve iktidar sarhoşluğuna kapılmaya hiç gerek yoktur. Kim, nerede, hangi konuda olursa olsun eğer değerler üzerine, şehitler üzerine oynuyorsa, ucuz yaşam hesapları yapıyorsa ona gereken cevap en amansız bir şekilde verilmelidir.

"Şehitleri unutmak ihanettir" diyor Başkan APO. PKK, şehitleriyle yaşayan bir harekettir. Şehitler isimleri anılarak hatırlanmaz. Şehitlere ihanet etmek ancak gerçek PKK kişiliğine ulaşmaktan geçer. Yine pratikler, kişilikler, ölçüler ne kadar tutarlıdır? Tutarlı olmayan pratikler, ölçüler, erken ölümler hepsi şehitlere hakarettir. Şehitlere değer biçmek isteyenlerin ölçüleri de büyük olmak zorundadır. Bu

konuda ölçülerimiz ne kadar büyük? Ne kadar anlamlı? Ne kadar gerçek?

Bu mücadele bugünden kazanılmak zorundadır. Zaferin kadrosu, militanı bütününe militanıdır. Yarının değil, yarın çok geç olabilir. Tarihi yaratan kişilikler yarattıkları altında ezilmeye izin vermemelidirler. Tarih kaybedilmek için yaratılmaz. Devrim şimdiden kazanılmazsa, özgür toplumun temelleri şimdiden atılmazsa ileride her şey kül olup gidebilir. 70 yıllık reel sosyalizm deneyimine bakalım; neden yıkıldı? Çünkü devrim en başından sağlıklı bir temelde gerçekleştirilmedi, faşizme karşı direnen, şehit düşen milyonlarca insan erken unutulduğu, gerçek bağıllığın gerekleri yerine getirilmediği için devrim kaybedildi.

Bir davanın yüceliği ve ciddiyeti dökülen şehit kanlarıyla ölçülür. Şehit verilmeyen büyük davaların kazanılması mümkün olmadığı gibi değer de görmez. Savaş büyüyor, savaş büyüdükçe de şehitlerimiz daha da artacaktır. Kürdistan gibi bir ülke ancak çok bedeller verilerek kurtulabilir. Önemli olan bu noktadan sonra erken ölmektir. Artık sadece şehit düşmek yetmiyor. Hele hele erken şahadete gitmek, küçük yanlışlıklar sonucu şehit düşmek PKK'de kabul görmüyor. Aynı zamanda bir PKK'li ne zaman şehit düşeceğini de önceden hesaplamak zorundadır. Ölünmesi gereken anı bilmek bir devrimcinin devrimle tam anlamıyla bütünleşmiş olmasına bağlıdır. Şahadetini bile anlamlı ve planlı düzenlemek zorundadır. "Ölüm kendini çok kötü dayattığında veya düşman sahte bir yaşam temeline ucuz bir kurtuluş yolunu dayattığında, bu da ihanete kadar gidecek bir yaşam yolu olduğunda ve başka çare kalmadığında, tıpkı Mazlum'da, Kemal Pir'de, Hayri'de ol-

duğu gibi, ölümü tercih etmek dışındaki ölümler kabul görmez. Çünkü ölüm burada artık yaşamın tek şerefli sonudur" diyor Başkan APO. Mazlumlar, Kemaller, Hayriler çok zor koşullarda, bir halkın imhası gerçekleştirilmeye çalışılırken, buna karşı tek silah olan yani şahadeti seçtiler. Fakat direkt düşman kuşatmasının olmadığı ortamlarda yetmez pratikler ve yanlışlıklar sonucu şehit düşmek

"Şehitlerin kanla yarattıkları yeni yaşamı, değerleri mutlaka korumak gerekiyor. Bu herkesin, her Kürt bireyinin görevidir. Vatandaşlık, yurtseverlik, Kürt olmak şehitlerin yarattıkları değerlere sahip çıkmaktan, korumaktan ve geliştirmekten geçer. Başka hiçbir şekilde bağıllık yapılamaz."

ne tarihe, ne halka, ne de partiye bir şey kazandırır. Tam tersine büyük kaybettirir. Büyük amaçlar, büyük hedefler yolunda şahadete ulaşmak ölüm değildir. Tam tersine yaşamın kendisidir. Şerefli bir ölümdür.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin her bir anı şehit kanlarıyla yaratıldı. Kürdistan'ın her bir karış toprağı bu kanla temizlenip özgürleşiyor. Ne mutlu bu vatana oğul ve kızını verene; ne mutlu özgürlük ve bağımsızlığın ölümsüz komutanlarına; ne mutlu şehitlere bağıllığına, son sözüne dek leke sürdürmeyen yoldaşlara!

ŞEHİTLER PARTİSİNE VERİLECEK KARŞILIK KOLAY ÖLMEMEKTİR

Kimdir kahraman? Nasıl ortaya çıkar? Bazı yönleriyle cevaplandırılıyor. Agit arkadaşımızın şahadetinin 10. yılına girmesi dolayısıyla bir kez daha Mart ayı şehitleri ve **21-28 Mart Kahramanlık Haftası'nı** doğru

sayıda kahramanın çıkışı da bunun açık bir ispatıdır. PKK'den esinlenmiş sıradan bir insan bile, kahraman olabiliyorsa, bunun nedeni PKK özünün kahramanca bir temelde başlatılmış olmasıdır. Eylemin kendisi başlarken kahramancadır, sonuca giderken

açabilir. Tarihsel ve toplumsal açıdan da bunu kanıtlayabiliriz. Halk gerçekliğimiz, tarihsel ve güncel özellikleriyle değerlendirildiğinde, girilecek kurtuluş yolu ancak kahramanca olabilir. Bu kadar düşkünlüğün, alçaklığın ve utanılası bir durumun yaşandığı bir yaşama

devrimci tanımla anıyoruz. Kahramanlık ve şehitlik tanımı, PKK edebiyatında yeterince yapılmıştır.

PKK'nin büyük çıkışı, bu tanım gereği kahramancadır. Nitekim çok

kahramancadır, şahadete giderken kahramancadır. Binlerce örnek bunun böyle olduğunu dost düşmana göstermiştir. Kahramanca tarzın dışında hiçbir tarz, ne PKK'nin tarzı olabilir, ne de gelişmeye yol

yol açan kişilikler var ki; onlara karşı savaşım olsa olsa bu denli yüceliklerde, amansızlıklarda seyrederek. Bunun adı da kahramanlık tarzının tutturulmasıdır. Bunu ben icat etmiyorum, tarihi diyalektiğin,

bizim yaşam diyalektiğimiz (eğer devrimle tamamlanmak isteniyorsa) böyle olması gerektiğinden dolayıdır.

Kahramanca başlayıp kahramanca götürmek objektif gerçekliktir. Sıradan, tek düze, yüzeysel bir tarz, PKK tarzı olamaz. Bu, ancak diğer örgütlerin tarzı olabilir ve bunda da başarı yoktur. Başarılı olmak istiyorsanız partiye katılımınızı, parti içindeki savaşınızı kahramanca yapmalısınız. Bunun dışındaki katılımlar gerçeğin ifadesi olamaz. Diğer örgütler gibi olursunuz. İşte tasfiyeciler, provokatörler, hizipçiler, sınıf etkileri, içinizdeki objektif ajanlar! Nedir bunlarla kastedilen? Bu PKK'nin ana esprisine, ana özelliklerine uygun olmayan her durumdur.

Şehitlerimizi birer kahraman olarak anarken, en başta anlaşılması gereken nedir? Partimizin bu kahramanca özelliklerine uygun yaşamlarını noktaladıkları için, bu gücü gösterdikleri için gerçek PKK'li, gerçek kahramanlardır. Ölmeyi bilmek de bir kahramanlıktır. Her ölüm, özellikle vakitsiz ve yerinde olmayan bir kusurun sonucudur. İster o şahadetin sahibinden, ister onun dışındakilerden kaynaklansın, bu bir eksikliği, bir yanlışlığı bünyesinde barındırır. Bir büyüklük kadar bir borçluluğu da ifade ediyor. Bunun en somut ifadesini, büyük şehitlerin başında gelen Mehmet Hayri Durmuş arkadaşımızın yaklaşımında görüyoruz. Kendi şahadetinde borçlu, yine kendi şahadetinde büyük eksiklikler içinde kaldığını ve bunun acısıyla şahadete gittiğini söylemesi, tamıtamina dile getirmek

istediklerimizi ifade ediyor. Şahadeti büyüklüktür ama borçlu ve eksikli olmuştur. Vasiyetin gereği nedir? Borçlu ve eksik olmaktan kurtulun. Bu neyle sağlanır? PKK'nin doğru savaş tarzına ulaşmakla sağlanır.

Şehitlerin anısından çıkarabileceğimiz en temel ders; gerektiğinde, ölüm kendini çok kötü dayattığında veya düşman sahte bir yaşam temelinde ucuz bir kurtuluş yolunu dayattığında, bu da ihanete kadar gidecek bir yaşam yolu olduğunda ve başka çare kalmadığında, tıpkı Mazlum'da, Kemal Pir'de, Hayri'de olduğu gibi, ölümü tercih etmektir. Çünkü ölüm burada artık yaşamın tek şerefli sonudur. Başka hiçbir şey şerefli değildir. Ancak bu noktada ölüm kabul edilebilir. Bu yoldaşlarımızın ölümü kabul ettikleri nokta; teslimiyet dışında hiçbir yaşam yolunun kalmadığı noktadır. Hiç kimse, başka tür bir şahadet tanımı yapmasın, bir ölüm tanımı yapmasın. Ölüm ne zaman kabul edilebilir? Yapacağın hiçbir şey olmadığı zaman. Bu bir intihar eylemidir; ölümüne bir saldırı eylemidir. Dört taraftan kuşatılmış teslim olmaktansa bunu tercih etmek en onurlusudur. Hatta şu da söylenebilir; bir umut varsa değerlendirirsin. Bu anlamda

zindanda da direnmek mümkündür. Tabii bu herkesin kendi keyfine göre belirleyeceği bir seçenek değildir. Koşullar gereğidir. Birileriniz esir de alınsa, davayı temsil eder. Ama birilerinin burada olanağı yoksa veya kesinlikle ortam bunun böyle olmadığını gösteriyorsa (ki şahadetlerde bu böyledir, teslim olmanın içinde davayı iğne ucu kadar bile savunma imkanı yok), burada aşağılık bir gün uzatma vardır. Sonuç yine ölümdür. Ölüm tercihini, şahadet tercihini yaparken, bu yoldaşlarımız son derece gerçekçidirler. Dolayısıyla Mazlum'un şahadeti bir intihar eylemi değildir. Diğer büyük ölüm oruçları da intihar eylemleri değildir. Yaşamın en şerefli eylemleridir. PKK'de şahadeti böyle değerlendirmek önemlidir.

Mazlum yoldaş bir kibrit çöpüyle Newroz'u kutlamaya çalışıyor. Nedir

“Ölmesi gereken nesne varsa, o da düşmandır. Biz değiliz, biz artık yaşama noktasına gelip dayandık. En tarihi süreçlerin kahramanca şahadetleri bizde yaşanmıştır.”

bu? İğne ucu kadar bir fırsatla bir eylem yapmaktır. Ölüm orucu ne demektir? Başka türlü hiçbir biçimde eylem imkanı yoktur, canını çıra gibi eritmektir. Ama etrafında silahlar dolu, militanlar dolu, kitle dolu, dağlar geniş olmasına rağmen, eğer sen sonuna kadar direnemiyorsan, çok ucuz bir ölüme geçit veriyorsan, bu, büyük zarar veriyorsun demektir.

Ölümün büyük borçlususun, hem de hiç yerinde olmadığı halde büyük eksiklik içine giriyorsun demektir. Bu anlayışın sahibi, kesinlikle büyük şehitlerin anısına bağlı

davranmadığını bilmek zorundadır. Çünkü, onlar diğerlerine ders olsun diye şehit oldular. Hayri'nin sözünden başka ne sonuç çıkarılabilir? Tekrar belirtiyorum; yoldaşlar Amed zindanının en kahredici sürecini yaşıyorlardı ve onlar için iğne ucu kadar bir savaş imkanı yoktu. Olsaydı herhalde başka türlü değerlendirmeyi bilirlerdi. Ama sizin elinizde o kadar savaşım imkanı olacak, değerlendirmeyi bilemeyeceksiniz! Ondan sonra da şehitlerin yolunda yürüyoruz diye kendinizi kandıracaksınız. Bu olmaz. Şehitleri doğru anlamak gerekir. Doğru anlamanın da doğru tanımlanması böyledir. Şehitlere saygınızı doğru belirleyiniz. Özellikle ağır borçlarla gidilen şahadetlere son vermeliyiz. Çoğunuz gencecik, doğru-dürüst hiçbir borç ödemedi, hatta kendinize gereken saygınlığı bile göstermeden gidiyorsunuz. Bu şahadet kabul edilmemelidir. Bu şahadete artık "dur" diyoruz. Kabul edilebilir şahadetlerin sınırlarını çok çok aşılıyorsunuz. Bu önlenebilir mi? Önlenebilir. Neyle önlenebilir? Kahramanca adımlara sahip olmakla.

Kahramanca adımların nasıl bir tanımla, nasıl bir adımla, nasıl bir çabayla, nasıl bir ifadeyle, nasıl bir örgüt anlayışıyla, nasıl bir eylem ve savaş anlayışıyla, yine sorumluluk anlayışıyla götürülmesi gerektiğini açıyoruz. Ucuz ölmemenin, borçlu ölmemenin yolu budur. Amansız bir zindan kuşatmasında, imkansızlıklar içinde değilsiniz, elinizde iyi savaşım araçları var, gençsiniz, iyi özgürlük silahları veriliyor, neden kullanmayı bilmiyorsunuz? Bilmeden düşürülürseniz, siz büyük

şahadetlerin anısına gereken cevabı veremediniz demektir. Şehitler için söylenebilecek en temel söz, verilebilecek en iyi karşılık kolay ölmektir. Nedenleri ne olursa olsun, kim olursa olsun, nereden gelirse gelsin, "dur" diyebilmek mümkündür.

Ölmesi gereken nesne varsa, o da düşmandır. Biz değiliz, biz artık yaşama noktasına gelip dayandık. En tarihi süreçlerin kahramanca şahadetleri bizde yaşanmıştır. Hakilerin kişiliğinde yaşanmıştır. Bir şahadetin olması zorunluydu. İlk şahadet Haki arkadaşın şahadeti idi. Zindan sürecinde büyük bir şahadet yaşanacaktı. Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin şahadetleri. Gerilla süreçlerinde de bazı şahadetler kaçınılmazdı. İşte Agitler. Ama birçok şahadetin de yerinde ve zamanında olmadığını biliyoruz. Bunu da en başta yaşayanlar görmelidirler. Bunun önüne geçmek, şehitlere bağlı olmanın en temel gereği idi ve bu bir an bile gözardı edilmemelidir. Şahadetlere lafta, biçimde değil, amansız bir pratikle, kesinleşmiş kişilikle saygılı olmayı bilmek gerekir. Bu temelde bağlı olmayı bilmek en doğrusudur. Gerekli olan da budur. Kim şahadetlerin anısı üzerinde daha fazla ölüme koşuyorsa; o en büyük tersliği, en büyük zararı veriyor demektir.

Şehitlerin anısına en iyi cevap, onların borçlu ve eksik olan yönlerini tamamlamaktır. Şehitler son nefeslerinde bunu vasiyet etmişlerdir. Düz yolda ölüme koşmak, bu kadar tedbirsizce, tehlikelere açık olmak, imkan ve fırsatları değerlendirmemek, kahramanca savaşmamak, şehitlerin

anısına ters düşmeyi ifade etmektedir.

Biz yıllardır bu konuda sizlere doğru şahadet tanımını vermeye çalışıyoruz. Şehitler çiğnenmemesi gereken en yüce değerlerdir. Onların vasiyetleri her şeyden önce esas alınması gerekir. Ben de şehitlerin anısına bağlı olmaya çalıştım. Haki Karer yoldaşın anısına hareketi partileştirmekle; Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin anılarına partiyi hem yaşatmak, hem de ülkeye taşımakla ve halk savaşına hazırlanmakla bağlı oldum. Agitlerin anısına gerillayı mümkün kılıp, kökleştirmekle bağlı oldum. Kendime bu tarihi süreçlerde görev bellettiğim hususlar bunlardır ve hepsini de gerçekleştirdim. Hakilerin anısını partileşmeye, Mazlumların anısını gerillayı tekrar ülkeye çevirmeye, yine Agitlerin anısını kalıcı bir gerillaya dönüştürmenin kolay mı olduğunu sanıyorsunuz? Bu dünyanın en zor işiydi, ama başarılıydı. Var mı sizin de kişiliklerinizde böyle şehitlerin anısına verdiğiniz karşılık? Onların yaşamının bir cevabı olabilmek, kaldıkları yerden devam etmek. Eksikliklerden arınarak bunu yaparsanız şehitlerin anısının gereklerini iyi bir şekilde yerine getirdiğinizi söyleyebiliriz. Bu aynı zamanda şehitler partisinden yüce amaçlarına, şehitler yaşamının temel özelliklerine bağlı olmakla mümkündür. Borçlu ölmek, eksik, yanlış bir temelde ölmek, partiyi özümsemekten geçer. Partinin savaşım tarzını iyi bellemekten geçer. Bunun başka yolu yoktur. Bir de, bu yönüyle siz yüce değerlerin bizde nasıl olması, nasıl kavranması gerektiğini

biliyorsunuzdur. Birçok yüce temel değerde olduğu gibi şehitler değerine de sağlam bir karşılık verip kendiniz de bir tanımlamayı geliştirmiyoruz. Dolayısıyla cüce kalıyorsunuz. Neredeyse bu kadar şehidin anısını gözardı ediyorsunuz.

Şehitlerin anısına bağlılık çok sıradan sözler haline gelmiş. Sıradan bağlılık; bizdeki toplumun ölümlerine bağlılığı gibidir. Bunu kabul edemeyiz. Şehitler yaşamsaldır. Kim, başka türlü şehit tanımı yaparsa o en büyük alçaktır. Onda her şey gelişebilir, ama asla şehitler davasının takipçiliği gelişmez. Bu kadar şehidin anısına, vasiyetine uymayı esas alan bir devrimci başarısız kalır mı? Ciddi savaşımadan, savaş meydanını terk eder mi? Şehitlerle yaşamayı bilin, şehitleri kendinizde yaşatarak yaşayın, o zaman bakın başarılar nasıl peş peşe geliyor.

Artık bazı temel değerlere göre yaşamayı bilmek gerekiyor. Dikkat edin, sizler bazı alışkanlıklarınızdan kolay kolay vazgeçmiyorsunuz. Ama şehitler en kutsal yaşam haklarından bir çırpıda vazgeçmişlerdir. Onların bize vasiyetleri, anılarının gerekleri var. Sıradan kötü bir alışkanlıktan vazgeçmeyi bir hak biliyorsunuz, ama bu kadar şehidin hakkını görmezlikten de geliyorsunuz. O zaman size nasıl saygılı olabiliriz? Beni nasıl aldatabilirsiniz? Şehitlerin yolunda yürümezsem, onlara layık olmazsam ben kendime önderlik sıfatını yakıştıramam. Hiçbir işe yaramazsam bile şehitlerin yolunun takipçisi olmak bana yeterlidir. Bunun da nasıl yapılması gerektiğini biliyorum. Kendim layık olmasam bile,

başkalarının nasıl layık olması gerektiğini bilir ve yaparım. Ben bir sözcüyüm. Zaman zaman kendime bu adı da taktım; şehitlerin anısının bir sözcüsü. Bu da önemli bir görev. Önderlik aynı zamanda şahadetlerin yolunda yürütmeyi bilir, gözetir. Bunu anlamamız gerekir. Bu adam

nasil şahadetlerin yolunda bizi götürür, bu ne anlama gelir, nasıl yaptırır? Bilirseniz sizin için iyidir. Bilmezseniz zora sokulursunuz. Bu şahadetlerin hemen hepsinin vasiyeti banadır. Bizim adımıza haykırarak şahadete gitmişlerdir. Ben onların bu sözüne sahiplik etmeyi bileceğim.

Şehitleri ve kahramanca militanlığı değerlendirmek istiyorsak; bir kez daha anmayı gerçekçi ve doğru bir biçimde yapmalıyız. Bu kesinlikle vazgeçilmez değerlerimiz için geliştirmemiz gereken en temel bir yaklaşımdır. Diğer bütün yüce değerlere bağlılık, onların gereklerini yerine getirmekle mümkündür. Önderlik, şehitlerin anısına bağlı olarak yaşamaktır; onların vasiyetlerinin siyasal, ideolojik ve örgütsel istem olduğunu, ortaya koyan, böylece de anılarına karşılık verdiğini bilerek bugüne gelmesini sağlayan bir

gerçekliktir.

Şahadetlerin yolunda yürüyen militanların da kendi gerçekliğini bir kez daha borçtan, eksiklikten arındırarak gerçekleştirmeleri gerekir. Yine bu anılara doğru anlayış getirmekten tutalım amansız bir savaşçısı, oldukça zafere

yürüyen bir militanı olmasını bilmek, partimizde bugüne kadar getirilen temel tutumun bu olduğunu görebilmek, kavrayabilmek, yapabilmektir.

Hiç kimse PKK'nin şehitlerini sahipsiz göremez. Onlara yalan-yanlış, yetersiz yaklaşım içinde olamaz. Belki biz her birisi için iyi bir makber kuramadık. Belki iyi

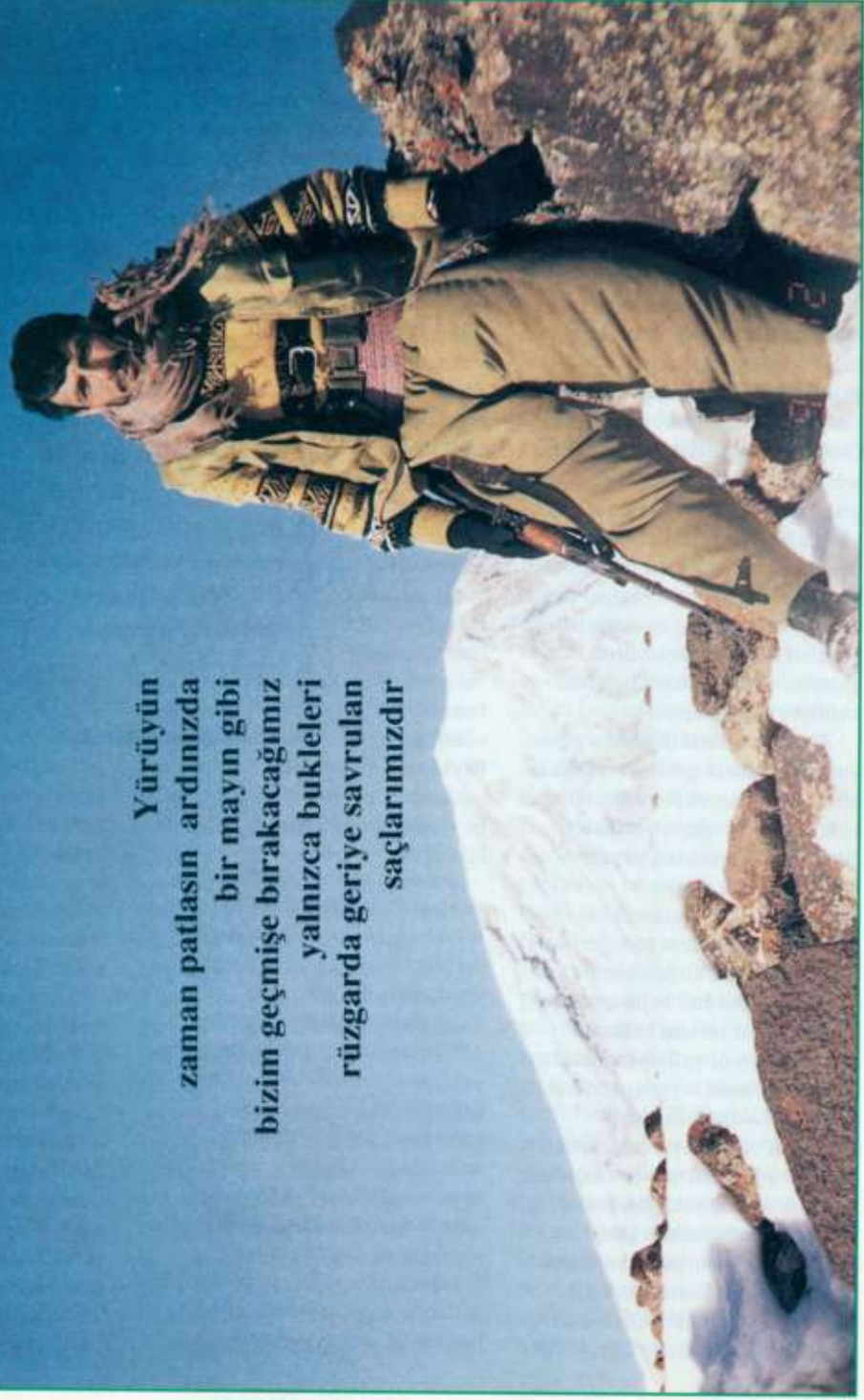
türküler, iyi şiirler

yazamadık, hatta cenazelerinin nerede olduğunu bile tespit edemedik. Ama bu şahadetlerin birer kutsal abide değerinde olduğunu ortadan kaldıramaz. Önemli olan, onların, birleşik kolektif anlamıdır. Bunu da yeterince gösterdiğimizize inanıyoruz.

PKK'de hemen herkesi bu şehitler partisinin bir elemanı haline getirerek görevimizi yaptığımıza inanıyoruz. Hiç kimse benden başka türlü bir particilik beklemesin. Benim yürüttüğüm particilik şehitler particiliğidir. Onların yolunda yürüme ve gerektiğinde şehit olma particiliğidir. Bu parti böyle yürüyor ve zafere kadar da böyle yürüyecektir.

“Mazlum'un şahadeti bir intihar eylemi değildir. Diğer büyük ölüm oruçları da intihar eylemleri değildir. Yaşamın en şerefli eylemleridir. PKK'de şahadeti böyle değerlendirmek önemlidir.”

Yürüyün
zaman patlasın ardınızda
bir mayın gibi
bizim geçmişe bırakacağımız
yalnızca bukleleri
rüzgarda geriye savrulan
saçlarımızdır

BOTAN EYALETİ

İÇİNDEKİLER

Sinan Aktaş	14	Brüsk Tang	96
Ziya Bakırcıoğlu	16	Ali (...)	97
Diyadin Aksöz	18	Reber (...)	100
Emin Çetin	20	Cemil Aslan	102
Ramazan (...)	23	Cilo Kaplanları	105
Emin İkinci	25	Fevzi Aydoğan	109
Erdal Orvan	29	Ahmet Xero	111
Sekvan Akın	31	Ahmet Uğur	112
Botan Suyunda Direniş Büyüyor	34	Mehmet Altay	115
Mehmet Kaban	37	Metin Demir	118
Kadir Keskin	39	M. Hakkı Karakol	121
Gever Şehitleri	41	Şaban Bator	122
Osman Gör	44	R. Sabri Cemil	124
M. Habip Cengiz	48	Selahattin Aşır	125
Hakim Sin	49	Hakan Artürk	127
Zekeriya Teyran	52	Abdullah, Raşit, Battal, Nergis, Xelil	129
Ahmet Temel	57	Deştan Şehitleri	131
Ekrem Orbayoğlu	60	Gülsüm Bakar	132
Fevzi Oktar	62	Emin (...)	134
Necati Atabağ	63	Ali Yaşar	137
Zınar (...)	64	Kamber Yavuz	139
Ahmet İbişka	65	Süleyman Kılıç	140
Derviş Çelik	67	İdris Demir	142
Emine Büyük	68	Abdullah Kaçar	143
Baran (...)	69	Sadık Kıyanç	145
Ömer İnan	71	Bülent Zengin	147
Süleyman Çelik	73	İlhami Eren	148
Hatice Kileş	74	Hasan Kızılar	149
Yıldız Uçar	76	Şoreş (...)	152
Rızgar, Şeyda	78	Mervan (...)	154
Abidin İkinci	81	Diyadin (...)	155
Abdulkerim İpkal	82	Zöhre Öcalan	157
Abdulrezzak Hüsam	84	Dursun Ustaçan	159
Selahattin Sümer	85	Erdal Benler	162
Zeki Akdoğan	87	Selim İlker	165
Türkan Öztürk	89	Yılmaz Uzun	167
Şeyh Emin Kak	92	Botan Eyaleti Şehit Künyeleri	169
Amed (...)	94	Yoldaşa Bağlılık Direnme Gücüdür	186
Davut İnan	95		

Bombanın sesiyle ölümsüzlüğe yükseldi

Adı, soyadı: **Sinan AKTAŞ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Malatya-Hançerli, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994, Gerdi-Süne çatışması**

Welat heval, 1976 yılında Malatya'nın Akçadağ ilçesi Hançerli köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Babasını küçük yaşta kaybeder. Bu nedenle diğer kardeşleriyle birlikte TC'nin asimilasyon ve özden boşaltma aracı olan yatılı okullara gitmek zorunda kalır. İlkokulu bitirdikten sonra, Ankara'da çalışan ablası ve iki ağabeyinin yanına taşınırlar.

Yakın çevresinin 12 Eylül öncesi Türk solu içinde yer alması nedeniyle ulusal kurtuluş mücadelesine karşı inancsızdırlar. Kişisel çıkarlar peşinde koşan insanlar halindeyken, çekilen zorluklar ve düşman sömürüsü Welat hevalin ailesini gittikçe ulusal kurtuluş mücadelesinde umudu görmesine yol açar. Kardeşler arasında mücadeleyle ilgili tartışmalar süreklileşir. Kürdistan'daki savaşa Welat heval ve iki ağabeyi büyük ilgi duyarlar.

Welat heval bir yandan okulda başarılı olurken, diğer yandan okuldaki gençlik çalışmalarına aktif katılır. Dürüstlüğü ve her geçen gün mücadeleye aktif

katılmasıyla arkadaşları arasında saygın bir yer edinir. Lise 2. sınıfa kadar okuduktan sonra okulu bırakır. Metropollerin intikam marşlarının haykırıldığı alanlar haline dönüştürülmesinden etkilenen Welat heval ve iki ağabeyi gerilla saflarına katılmaya karar verirler. Önce büyük ağabeyi, kısa bir süre sonra da diğer ağabeyi ve kendisi saflara katılır.

Welat heval, saflara katılmak için sürekli ısrar eder. Evin en küçük bireyi ve iki ağabeyinin saflarda olması nedeniyle mücade-

leye bulunduğu alanda katılması istenir. Welat heval bunu kabul etmez ve insanın yeniden yaratıldığı kutsal saflar olan gerillaya katılmaktaki kararlılığında diretir.

Nisan, 1993 tarihinde Ankara'dan Serhat'a, oradan da Zelê kampına geçer. Her yeni savaşçı gibi temel eğitim kampına alınır. Eğitim kampında yaşı küçük olmasına rağmen eğitime katılımı, görevlere yaklaşımı, arkadaşlarıyla ilişkisi ve yüksek moraliyle yapı içerisinde de kısa sürede sevilen ve sayılan bir konuma gelir.

Birçok arkadaşta "pratikte yürüyemez, pratik sahada çok zorlanır" izlenimini uyandırmasına rağmen, görevlere yaklaşımında da sarfettiği çabalarla ne kadar azimli, kararlı olduğunu ortaya koyar ve arkadaşların bu izlenime cevap verir.

1993 Temmuz ayı başlarında Zelê'den Urmiye'ye, oradan da Zağroslar üzeri Kuzey Kürdistan'a geçer. Yapılan pratik düzenlemede Zerzan-Xumara bölüğünde yer alır. Bölüğe katılır katılmaz Tise'de düşmanın operasyonlarına yönelik eylemlerin

birisinde yaralanır. Eylem sonrası eylem anılarını öylesine içten ve canlı anlatması kendisinde savaş ruhunun ne kadar diri olduğunu gösteriyordu.

Welat hevalin 1993 pratiği da-

gözünden kaçmaz.

Konferans sonrası yapılan düzenlemeyle ana hareketli birliğe geçer. Kısa sürede büyük hazırlıklar yapılır ve Welat heval de her arkadaş gibi düşmana

atar. Bir eylem içerisindeyken düşmanın operasyonun kuşatmasında kalırlar. Sonuna kadar kahramanca savaşan Welat heval yaralanır. Arkadaşların yardım etmek istemelerine rağmen, durumun olumsuzluğunu anlayan Welat heval daha fazla kayıpların yaşanmaması için, "Bana bomba verin ve kendinizi kurtarın" der. Arkadaşlar daha sonra gelip alınır düşüncesiyle Welat hevali kayalıkların arasında saklayarak geri çekilirler. 15 saniye geçer geçmez Welat hevalin "Yaşasın Başkan APO" haykırışından sonra bombanın direniş ve zaferi sembolize eden sesi gelir.

Welat heval şehitler kervanında yerini kahramanca alır. Ölümde yaşamı yaratmanın yüceliğini gösterir. Welat heval mücadelemize ışık olacaktır.

Ayakta Şehit Demhat, Silvanlı

ha çok Herki alanında geçer. Pratik sahada ki olgunluğu, çabası, sorumluluk duygusu Welat hevali savaş içinde olgunlaştırır. Savaşta kazandığı tecrübelerle askeri ruhla, askeri kişiliğe ve geleceğin büyük komutanı olma da yoldaşlarına büyük umutlar verir.

Hem teorik, hem pratik olarak gelişmeye açık olan, partinin değişim ve dönüşüm ilkesi çerçevesinde kendisini sürekli yenilemeye çalışır. Welat heval, başarılı pratiğiyle Behdınan Eyaleti 9. Bölge Konferansı'na delegeler olarak katılır. Konferans sürecine aktif olarak katılım ve savaş sorunları karşısındaki yoğunlaşması arkadaş yapısının

olan kinini kusmak için adeta can

Şehit Hawar, CudPde şehit Şehit Sərdar, Ciyaye-Res'de şehit

Silah arkadaşları

Kürt-Ermeni kardeşliğinin militanıydı

O Kürdistan'ı her şeyiyle seviyordu. Kürdistan'ı ve çok sevdiği dağları yazmak, anlatmak onun için vazgeçilmezdi. Bu topraklar gerillasıyla daha da güzelleşiyordu. Giderek yeşeriyordu yeni yaşamın filizleri.

Savaşıkça doğayı seviyor, insanları seviyor, yaşama olan sevgisi gün be gün geliyor ve böylelikle kendini özgürleştirmeye çalışıyordu. Bu onu ortamda, eylemlerde, yoldaşlık ilişkilerinde coşkulu kıldığı gibi, yetenekli komuta gücüyle çevresine de coşku yaymayı beraberinde getiriyordu. Sürekli yaşadığı tüm duyguları küçük siyah kaplı defterine nakışlamayı da ihmal etmiyordu. Bazen bu bir şiir, bazen birkaç satır yazı oluyordu. Şiirlerinde onun enternasyonalist yanını, sosyalist yanını, yaşama ve savaşa bakışını görmek mümkündü. En çokta "nûjin"i işlemesi yeni yaşama olan tutkusunun bir ifadesiydi. Çünkü mücadeleye katılımını kendisi için yeniden doğuş olarak

Adı soyadı: **Ziya BAKIRCIOĞLU**

Kod adı: **Kemal**

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1972**

Mücadeleye katılım tarihi: **1992 Zağros**

Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1994, Besta-Gresêvo**

nitelendiriyordu. **Kemal** heval, Kemal PİR hevali kendisine örnek alması ve Kürdistan dağlarında savaşımasıyla Kürt Türk ve Ermeni kardeşliğinin somut bir ifadesi olmuştur.

Kemal heval 1972 yılında Adıyaman'ın Gerger ilçesinde Ermeni bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz okulu bitirmeden ailesi tarafından kendi özünü yitirmemesi için İstanbul'a bir Ermeni okuluna gönderilir.

Daha sonra Erivan ve Moskova'da yüksek öğrenim görür. Partilede bu alanda tanışır. Çok kısa bir süre sonra faaliyet yürütmek için tekrar İstanbul'a geri gönderilir. Bir süre İstanbul'da faaliyet yürüttükten sonra, 1992 kışında Zağroslar'da gerilla saflarındaki yerini alır. İlk büyük savaşını Zağroslar'daki çetin doğa koşullarına karşı veren Kemal yoldaş, bu mücadeleden güçlü bir irade zaferiyle çıkar. Doğaya karşı olan savaşıyla iradesini ve devrime olan inancını daha da çelikleştirir. Bir süre sonra

Xankûrkê alanında pratiğe döner. Kısa sürede manga komutanlığı düzeyine yükselir. Güney Savaşı'nda da ihanete karşı savaşı kahramanca sürdürür. Güney'de yaşanan bu büyük savaştan sonra Çukurca alanına geçer. Hemen ardından 1995 yılının baharında doğanın en güzel günlerini yaşadığı bir süreçte Botan'a gönderilir. Görev aldığı alanda manga komutanlığı görevine getirilir.

"Bir parça özgür vatana

Soldan dördüncü şehit Dicle (Diyarbakır)
1994, Botan'da şehit

ulaşma" şiarıyla Botan'da savaşılan gerilla güçlerine, düşman bütün gücüyle saldırır. Kemal yoldaş da yetkin komuta gücüyle, düşmana karşı saldırı ruhuyla komutasındaki savaşıları zaferle kucaklaşmaya taşır. Her yönüyle devrimi biraz daha yakınlaştırmak için pratiğe yüklenir.

Bu arada "Gre Sevo" noktasında konumlanmış olan düşman güçlerine karşı bizzat kendisinin planladığı ve

hazırladığı eylemde kahramanca savaşırken bacağından yaralanır. Ancak eylemin geri çekiliş anına kadar yaralandığını belli etmez, gizler. Eylem anındaki saldırı ruhunu kırmamak için tüm gücüyle acısını bastırması, acıya hükmetmiş olması iradenin nasıl çelikleştirildiğini ifade ediyor. Fazla kan kaybetmesinden dolayı şahadeti kucağında kleşiyle tebessüm ederek karşılamıştır. Bu bir özgürlük savaşçısının nasıl özgürleştığinin en güzel ifadesi

**Kanımıza girercesine
içtik özgürlüğü
geceleyin
ayaz,
kurşun yağmurları
altında
sıcak mı sıcak kanadı
damarlarımızdaki
tutuşmaya hazır ateş
ölümü değil yaşamı
yeşerttik
sevdik,
sevdik,
can, ciğer
özgürlüğe akan
bedenleri**

olur. Şafak sökerken düşmanın korkudan dörtbir yandan fırlattığı havan, roket ve bomba sesleri arasında onun sesiydi kulaklarımızda yankılanan; "Her şey bir parça özgür vatan için" diyordu. Elinde silahı, sırtında çantasıyla şehitler kervanına koşuyordu. Zağroslar'a tırmanarak özgürlüğü oradan tüm Kürdistan'a yaymak, anısına bağlılığın bir gereğidir.

Mücadele arkadaşları

Bütün kötülüklerin düşmanıydı

Rüstem heval, 1972 yılında Midyat'ın Gülveren (Bahveri) köyünde dünyaya gelir. Ailesi ortahalli olup geçimini tarımla ve hayvancılıkla sağlar. Aile ortamında çok serbest olarak yetişir. O yüzden evde ve köyde yaptığı küçük yaramazlıklarla tüm köyün çekindiği ve aynı zamanda sevdiği bir çocuktur. Çünkü yaptığı yaramazlıklar her ne kadar köy halkını ve ailesini rahatsız ediyorsa da başından geçen olaylar moral ve neşeye yol açtığından sevilir. Rüstem heval küçükken kavgacı yönüyle bilindiği için tüm çocukların çekindiği birisidir. İyi ve zararsız insanlara karışmamakla beraber köyde iyi olmayan ve başkalarına zararı dokunan insanlara karşı büyük kin duyar, mutlaka onlara zarar vermeye çalışır. Köyde özellikle kötü olan ailelerin evlerinin camı sürekli Rüstem heval ve örgütledikleri çocuklar tarafından kırılır. Bu davranışıyla belki adalet getiremezdi fakat kendi olanakları ve de yöntemleriyle bir savaşım veriyordu.

Rüstem heval okul çağına gel-

Adı, soyadı: **Diyadin AKSÖZ**
Kod adı: **Rüstem Menal**
Doğum yeri ve tarihi: **Gülveren köyü-Midyat, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Haziran 1994, Grana Rızé**

diğinde ailesinin zoruyla okula gönderilir. Çünkü o gittiği ilk gün bile okula ısınamamış, Türkçe konuşan ve arkadaşlarını döven kravatlı adamdan hiç hoşlanmamıştı. Okula dört gün devam eder. Sonra öğretmenin O'nu dövmesiyle okuldan kaçır. Ailesinin de bu davranışa "olabilir, öğretmendir" demesiyle artık O'nun için okul kapısı kapanmıştır. Bir daha kırmızı damlı binaya hiç gitmez.

Rüstem heval büyüdükçe ailenin üzerinde kurmak istediği hakimiyeti kabullenemez. Aile baskısına sürekli tepki duyar ve özgürlüğünün kısıtlanamayacağı bir yere gitmeyi hayal eder. Daha 12-13 yaşlarındaiken babasının cebinden aldığı parayla Midyat'tan Adana'ya gider. Otobüsten inerken kendisini yutacakmış gibi gelen kalabalık karşısında kendisini savunmasız ve yalnız hisseder. Otogara yakın yaşlı bir dükancının yanına gider. Yaşlı adam Rüstem hevali evinde iki-üç gün barındırdıktan sonra polislerle teslim eder ve tekrar köye gönderilir. Artık ev ve köy halkı ona daha ciddi yaklaşır. Fakat Rüstem hevali bu kararından caydıramazlar. Köyde biraz kaldıktan sonra ikinci bir deneme daha yapar ve İstanbul'a gider. Orada iş bulur ve böylece kimsenin kendisine karışamayacağı bir yaşamı kurar. Çalıştığı inşaatlarda yardım-severliğiyle geniş bir arkadaş çevresi edinir. Çevresinde saygı duyulur ve kabul görür.

Rüstem heval İstanbul'da oldu-

ğu sırada partili arkadaşlarla tanışır. Arkadaşların yakın ilgisi sonucu kısa sürede gelişir. Bu sefer daha büyük kötülerden hesap sormak tutkusuyla bir daha kopmamak üzere ülkeye dönüş yapar. Gerçek düşmanı tanımıştır ve yıllarca böyle bir yaşamı Kürt gençlerine kader haline getiren bin yılların düşmanı ile hesaplaşma yeminiyle yüklüdür.

Rüstem heval kararını vererek Cizre'ye, oradan Cudi ve daha sonra da Haftanin'e geçer. Siyasi eğitimde zayıflığını bildiği için kendisini gücü oranında katar. Bu süreçte Güney Savaşı başlar. Daha yeni ve tecrübesiz olduğu için geri cephede görevlendirilir. Yaralı düşen arkadaşlara yaptığı yardım ve gösterdiği fedakarlıklarla dikkatleri üzerine çeker. Yaralı bir arkadaşı üç saatlik yolda sırtlayarak kurtarır. Güney Savaşı'ndan sonra Zelê Kampı'na geçer. Zelê'de hem eğitime, hem de yaşama devrimci bir sorumlulukla katılır. Arkadaşlarla ilişkilerinde kolektif yaşam ve üstün morali ile çevresine neşe saçarken, eğitimde kalkıp konuşmakta ilk başta biraz çekingen kalır. Böyle çekingen olmanın doğru olmadığı, mutlaka katılması gerektiği bilinciyle bir gün karar verir ve mutlaka kalkıp konuşacağını arkadaşlara söyler.

Rüstem heval işte yine böyle eğitim oturumunda defterine bir soruyu kaydeder, soru sormak için elini kaldırır. Eğitimci arkadaşın "buyrun Rüstem heval, bir diyeceğin mi var" sözüne karşın Rüstem heval ayağa kalkar defteri yere düşer ve heyecanın bir sonucu olarak ki soracağı soru

aklına gelmediği için "Hayır heval, bir diyeceğim yok" der. Bu durumda tüm yapı kendisini tutamayarak kahkahalar atar. Başlangıçta bu durumu yaşayan Rüstem heval daha sonraki süreçte kendisini tümüyle eğitime verir. Kendisini hızlı bir biçimde geliştirerek eğitim devresini başarıyla bitirir.

Zelê'de düzenleme yapılır. 1993 yaz ortalarında Xankûrkê, oradan Avaşin, daha sonra Herke mintikasına geçer Rüstem heval. Burada da yine kişiliğiyle yaklaşımlarıyla ve tatlı sohbetleriyle hemen yapının sempatisini toplar. Özellikle pratik faaliyetlere kendisini mutlaka katar. Bu süreçte Çarçe ele operasyonunda 8 B-7 gülesini sırtında taşır. Çarçe ele zirvelerinden Deriyê Kera'ya kadar yükünü kimseye vermez. Çok yorulduğu için arkadaşlara "Arkadaşlar eğer bir gün ben Kürdistan haritasını yaparsam Deryê Kera'yı haritadan sileceğim" demesi arkadaşların yorgunluklarını unutmuşçası-

na gülmelerine sebep olur.

1993-94 kış eğitim sürecinde başarılı bir hazırlıktan sonra Gerdi mintikasında pratiğe çıkar. İki-üç küçük eylemden sonra Grana Rize-Zête baskınına katılarak başarılı olur. Daha sonra Besê'de düşmanla iç içe geçen bir çatışmada bsifingini alıp hızla tepeyi tutmak isterken, kahpe kurşunlar vücuduna saplanır. Rüstem hevalın şahadeti alanımızda çeteciliği yıkmaya ve mücadeleyi ilerletmemize ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

O'nu büyük kurtuluş mücadelemizde yaşatacağız

Berxwedan heval, Çatak'ın Montarsın köyünde doğar. Daha çocuk yaştayken ailesinin ağalarla çelişkisi yüzünden aralarında kan davası başlar. Aile bu kan davasını kaldırmayarak, Gabar eteklerine, Sırsırke köyüne yerleşir. Aile geçimini sürdürebilecek kadar bir ekonomik kazanca sahiptir. Kalabalık bir aile nüfusu vardır.

Köylerine daha **Agit** (Mahsum KORKMAZ) heval döneminde arkadaşların gidiş-gelişleri olur. O süreçte sömürgecilğe karşı amansız bir savaşın en ciddi adımlarının atıldığı yıllardır. Düşmanın vahşi ordu gücüne karşı Kürt halkının diriliş ve kurtuluşunun teminatı olan halk ordusu oluşturulmaktadır. Halkın yüreğinden çıkan bu insanlık savaşçıları faşizme dünün, bugünün ve yarının hesabını sormakla yeminlidirler. İşte böylesine insanlık davasını omuzlayan yiğitlerin uğradığı köylerden birisidir Berxwedan hevalin köyü. Böylece köyde yurtseverlik duyguları parti çalışmalarıyla bilinçli bir temele oturur. Bu süreçte Berxwedan heval da-

Adı, soyadı: **Emin ÇETİN**
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çatak, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Haziran 1994, Adilbeg**

ha çocuk yaştadır. Bu süreci anlatırken, "*Küçükliğimde koyunları otlatırken bazen arkadaşlarla karşılaşırdım ve içimde tarif edilemez bir his doğar, müthiş bir heyecana kapılırdım. Beni geçip kaybolduklarında ise ortalık bir mateme bürünür ve üzüldüm*" demektedir. Yaylada koyunları otlatırken arkadaşları nerede görse mutlaka yanlarına koşar ve elden geldiğince yardımcı olur. Çalışkanlığıyla köyde sevilen bir çocuk

olan Berxwedan heval, çevrede olup bitenler hakkında arkadaşlara bilgi verir. Ayrıca onların ihtiyaçlarını temin etmek için canla-başla çalışır.

Berxwedan heval okul çağına geldiğinde kayıt edilir. Fakat hem kendisinin isteksizliğinden, hem de ekonomik sorunlardan dolayı devam etmez ve kısa sürede okulu terk eder. Yaptığı daha çok koçerlik olduğu için koyun otlatmakla geçer yılları. Artık mücadelenin büyüdüğü ve parti otoritesinin gün geçtikçe hakim olduğu son yıllarda Berxwedan hevalin en özlem duyduğu şeyler silah ve askeri üniforma olur. Böylece 1991 yılında partiye katılmaya karar verir. Fakat yaşının daha küçük olması nedeniyle arkadaşları geri gönderirler. Tüm itirazları ve ısrarları sonuç vermeyince tekrar köye döner.

Bir yıl köyde kalan Berxwedan heval ailesinin tüm çabalarına ve yalvarmalarına rağmen kararında hiçbir zaman tereddüte düşmez. Mutlaka tekrar arkadaşlara katılacağıнын hesabını yapar. Nitekim bu ayrılık fazla uzun sürmez.

1992'nin savaş sıcaklığını yüreğinde hisseder. Bu duygu tüm engellemelere rağmen O'nu köyde illegal bir örgütlemeye kadar götürür. Köyde örgütlediği beş akrabasıyla birlikte tekrar gerilaya katılır. Gabar üzeri Haftanın'e geçerler.

Berxwedan heval kısa bir süre Haftanın'de kaldıktan sonra Metina'ya, oradan da Zap'a geçer. Berxwedan hevalin en çok göze çarpan özelliği, partiye yeni katılmış olmasına rağmen, çok eskiden katılmış biri gibi uyum göstermesidir. Emekçi bir sınıftan geldiği için çalışkanlığıyla dikkatleri çeker. Bulunduğu eğitim kampında tüm lojistik kurumunun temsilciliğini yapar ve bu görevi başarıyla yerine getirir.

Berxwedan heval cesareti, fedakarlığı, çalışkanlığı, ortamla uyumluluğu ve yetmezlikler karşısındaki güçlü tavırlarıyla saygınlık kazanır. Ayrıca kırsalın çocuğu olduğu için arazi konusundaki derin bilgisi çoğu zaman O'nun öncülük yapmasını sağlar.

Eğitim sürecindeyken Güney Savaşı patlak verir. Yeni ve tecrübesiz olduğundan dolayı ihanete karşı savaşta cephe gerisinde kalır. Güney Savaşı sonrası Bircela'da eğitim görür. 1993 pratiğine Desate alanında azılı çeteciliğin tasfiyesi ile görevlendirilen takımda yer alır. Kısa bir süre sonra kollarının düşerken kırılması sonucu istemeye istemeye Avaşın kampına gönderilir. Özlemini duyduğu pratik sahadan bu kadar kısa sürede tekrar geri gönderilmesi O'nu üzse de başka alternatifin olmadığını düşünerek, kamp yaşamına uyumlu bir tarzda

**Gece onikide düştük
umut rüzgarlarının
kol gezdiği
karabasan
uykusuz bir pusuya
yakınındaydık
karışmak üzereydik
dişe diş
cana can
bir kavga seline
ölümün adından söz
edilmeyecek
bu şehitler
kervanında
söz vermişiz
sesimizi ve kinimizi
kazımışız her
karış toprağa
ülkemin atardamarı
dağlarımıza**

katılır. Kısa süreç içerisinde seviyen üslubu, tatlı gülüşü ve ortamlara renk katan anılarıyla sürekli sıcak ortamlar yaratır.

Yazın kırılan kolları iyileşir ve Herki alanında pratiğe çıkar. Partinin Gerdi alanına müdahale güç göndermesiyle buraya gider. Yaşamda kendisini kabul ettiren Berxwedan heval savaşta da kendisini kanıtlar ve girdiği eylemlerde gösterdiği kahramanlıklarla yapının moral kaynağı haline gelir. Gerdi-Sunê eylemi O'nun ilk eylemi olmasına rağmen, saldırı grubunda yerini alırken, tecrübesizliğine rağmen tereddütsüzce, büyük bir kararlılıkla köyün içine dalar ve çeteleri tarar.

Pratik süreçte Bêsosın baskını, Benavok pususu, Riya'daki hayvan kamulaştırmaları gibi eylemlerde aktif yer alır. Görevini her defasında başarılı yapmak çabası içindedir. Daha sonra kış eğitimi için Herki bölüğünde yer alır ve kış sürecinde kendisini eğitimle daha da güçlendirir. Kamp ortamında görevlerde en başta yerini alan Berxwedan heval, görev ne olursa olsun onun sorumluluğunu kavrar ve büyük bir moralle tüm görevlerin üstüne gider. Görevleri mutlaka sonuçlandıran bir yeteneğe sahiptir. O'nun yaşama adeta renk katan tavır ve konuşmalarından dolayı arkadaşlar O'na "Gûla Bölükê" diye tabir ederler.

Berxwedan heval, 1994 pratik düzenlemesinde Gerdi alanına geçer. Grana-Rizê-Zete eyleminde Grana köyüne baskın yapacak grubun içinde yer alır. Bu eylemde yaralanan 3 arkadaş köyün dışına çıkarılır. Yaralı arkadaşlar yürüye-

Solda şehit Ebuher Ammar (Nardin), 6 Ağustos
1994 Erkek kimsali
Sağda şehit Adrian (Nardin), Manna kimsali 1994
Baskınla Kadan tepesi

cek durumda değildiler. Bu durum karşısında artık sabah olur ve arkadaşlar ancak geri çekilmelerini yaparlar. O yaralı üç arkadaşı sırayla bir katıra bindirir ve köyün yakınından Govende eteklerine ulaştırır. Düşmanın yaralı arkadaşları ele geçirmek istemlerine ve saldırılarına karşın bu üç yoldaşı büyük bir azim, cesaret ve fedakarlıkla kurtarır. Bu durumu anlatan yaralı arkadaşlardan birisi göz yaşları içerisinde yoldaşlığın kutsallığını iliklerine kadar bu örnek tabloyla yaşadığını dile getirir.

Gösterdiği bu kahramanlığa rağmen arkadaşların övgülerine karşılık, "Ben olmasam da başka bir arkadaş aynı şeyi yapardı" diyerek alçakgönüllülüğünü gösterir.

Bu baskın eyleminden sonra Adilbeg boğazında taciz eylemine katılır. Tacizden sonra düşmanla çıkan çatışmada Berxwedan heval büyük bir cesaretle stratejik tepeyi tutmaya çalışır. Tepeye çıkarken aldığı kurşunlar sonucu şehit düşer.

Mücadele arkadaşları

Bir koçerinin,
kırk örgülü
saçlarına
düğümlemiş
bu yürek
elleri
mavzer mavzer
Berivan'dır ellerim
Agit gibi süzülüp de
dağlarda
Delil gibi düşerim
ortasında kavganın
ve kibrit çöpünde
Mazlum'un
kaç özge canlar
doğururum
ana yüreğimle
her serhildanda
benim en önce
her kurşunla benim
sesim yankılanır
dağlarda
yeniden yeniden
doğup tilililerden
Ferhat gibi, Mahmut
gibi yanar bedenim

BİR DAHA VURDU DÜŞMANI, BİR DAHA, BİR DAHA...

Adı, soyadı: **Ramazan..**
 Kod adı: **Jir**
 Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **2 Haziran 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, ...**

lin bir sözü aklına geldi: "*Roketim biterse, kendimi roket yapıp yine vuracağım.*" Evet, Jir heval de öyle vuracaktı.

Tüm gruplar yerlerini aldı. Jir hevalin atacağı ilk roketle bir anda sessizlik bozulacak, düşmanı panik, can telaşı ve korku saracaktı. İlk güllesini sıkarken yüreği bir nehir gibi coşkun, bir yangın kuru gibi sıcaktı. Bir daha vurdu, bir daha, bir daha...

Yüzyılların öfkesiyle hedefe yürüyordu. Birden ensesinde bir sıcaklık

hissetti ve yere düştü. Düştüğü yerden kalktı, ancak yürümeye gücü yetmiyordu. Arkadaşlarına seslenerek "Yaralandım!" Arkadaşlar O'nu almaya giderken, O şehitler kervanına yürüdüğüün farkındaydı. Hafif bir gülümseme belirdi yüzünde. Gökyüzünün özgürlüğüne son kez baktı. O artık tarih önünde onurlu yerini almaya gidiyordu. Arkadaşlarının sırtında son bir kez ses veriyordu kavgaya. "Biji Serok APO", "Biji heval Agit", "Biji heval Mazlum!"

Jir heval, Mardin'in Midyat ilçesinde 1974 yılında dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumunun iyi olmamasından dolayı küçük yaşta ailesine yardım et-

mek amacıyla çalışmaya başlar. Bir süre sonra ailesine daha çok katkıda bulunmak için İstanbul'a gider ve orada çalışmaya başlar. Ailesi de Nusaybin'e yerleşmişti. İstanbul'a gitmişti ama yüreğinde ülkesi yatmaktaydı. Ülkesinden uzak metropollerde emeğinin ucuz satıldığı, faşist TC'nin Kürt halkına yönelik uyguladığı ırkçı politikalara seyirci kalamazdı. Kendisi gibi çalışmak için gidenlerin durumu O'nu daha da düşündürüyordu. Çünkü bu insanlar gittikçe özlerinden koparak, kimliklerini kaybetmek üzereydiler.

Botan, sıcak bir yaz mevsimini yoğun eylemlilikle geride bırakıp, sonbahar için yeni bir hazırlığa başlıyordu. Düşmanın geliştirebileceği yoğun operasyonları boşa çıkaracak ve düşmanı savunma pozisyonuna çekecek taktiklerle yeni bir atılım ve hamle dönemine giriyordu.

Cudi'nin havanlarla, toprakla ve kazan bombalarıyla dövülmüş doruklarında yürürken sonbaharı düşünüyordu. Jir heval. Yürürken yüreği eylem sıcaklığını yaşıyordu. Cudi bölgesi büyük bir eyleme hazırlanıyordu.

Cizre yakınlarında bulunan Ara taburuna bir saldırı düzenlenecekti. Bu eylemde Jir heval de keşifçiydi. Büyük bir dikkatle araziye keşfediyordu. Birden yanındaki arkadaşın önüne yansıyan kırmızı bir ışık gördü. Bir tankın ışığıydı bu. Hemen arkadaşını uyardı. Kendilerini yere atar atmaz tankın ateşlediği top hemen yanlarına düştü. O an Jir heval saldırı grubundaydı ve B-7 kullanacaktı. Zaten adı gibi bu silahı büyük bir yetenekle kullanırdı.

Eylem yerine yürürken dağları, dağların görkeminde tarihi ve şehitleri düşünüyordu. O anda Taşdelen eyleminde şehit düşen **Gundi** heva-

Düşmanın uyguladığı kirlî politikayı anlıyordu. Kendisinin de bu durumlara düşmemesi, düşmandan hesap sorması için vatanına dönmenin, dağlara çıkmanın yollarını arıyordu. Bu sırada partiyle tanışır. Partimiz PKK, ordusuyla Kürdistan'ın erişilmez dağlarında düşmanı

Kürdistan'dan kovmak ve kimliğini yitiren bir halkı ayağa kaldırmak için savaşmaktaydı. Evet, vatana dönüş olacaksa böyle onurlu bir mücadelenin yoluyla anlam taşırdı. Doğru yolu bulmuştu. Bunu gerçekleştirmek için yakaladığı ilişkileri zorladı. Sonuçta ülkenin erişilmez dağlarının doruklarındaydı. İlk olarak

Haftanın'de Şehit Mahir Eğitim Kampı'nda askeri ve siyasi eğitim gördü. Eğitim sürecinde partiyi öğrenmek ve anlamak için büyük çaba sarfetti. Her zaman arayış içindeydi. Nefes nefese, adım adım yürüyen, gelişen bir yoldaşı. Gerek eğitim sürecinde, gerekse pratik yaşamında sürekli parti ruhunu arardı. Nerede, kimde bulursa bir şeyler alabilmek için çabalar. Tartışma ortamlarını açar, bulduğu küçük bir ışık da olsa onu kavramaya çalışırdı. Bunun için de büyük çaba sarfederdi. Tüm çabası partinin emek sofrasına gücünün yettiği kadar katkıda bulunmaktı.

O'nu tanıyan herkes dürüstlüğüne tartışmasız katılırdı. Sıcakkanlıydı. Görevlere ayırım yapmaksızın kendini verirdi. Bu yüzden de sürekli gelişirdi. Daha da gelişip bir komutan kişiliğine sahip olabilmesi için Şehit Berivan Eğitim Kampı'nda yönetim düzeyinde görevlendirilir. Burada yoldaşlarına sıcak yaklaşır, onların

rimci moralden hiçbir şey kaybetmemişti. Çünkü Ekim direnmiş, Ekim kazanmıştı. Cudi'de de yine üstün bir çabayla kendini yaşama ve savaşa veriyordu. Kurallara bağlı ve disiplinliydi. Parti çizgisinden ödün vermeyen ve tüm çizgi dışı anlayışlara karşı olan yılmaz bir neferd. Görevlerde ayırım yapmaz, görevlere doğru

yaklaşmayanları gördüğünde onları eleştirir, yardımcı olur ve yanlışlıkları mahkum ederdi. Kendisini sürekli yargılar ve her zaman özelleştirilse yaklaşırdı. Öne çıkan bu özellikleriyle manga komutan yardımcılığına getirildi.

Birçok eyleme katıldı. O'nu eylemde gören arka-

Şehit Berçem, Mayıs 1994, Botan'da düşman eline geçmemek için bombayla şehadete ulaştı.

sorunlarıyla uğraşır ve gelişmeye açık arkadaşlarla sürekli ilgilenirdi.

Bu süreçte sömürgecilerle işbirlikçi güçlerin el ele vererek başlattıkları imha amaçlı ihanet Güney Savaşı'yla boy verdi. İşte Ekim direniyordu. Jir heval de bu direnişin ön saflarında yerini alıyordu. Bu süreçte daha önceden başgösteren hastalığı kendisini zorluyordu. Ama o savaşın sıcaklığıyla her şeyi unutuyor, ihanetin üstünde öfkesini bir fırtına gibi estiriyordu. Hiçbir şey O'nu bu tarihi fırsattan alıkoyamazdı.

Güney Savaşı sonrası Cudi bölgesine gider. Savaşta kazandığı dev-

daşlar düşmanın üzerine gidişine baktığında hayran kalırlardı. Ekim'de kazandığı intikam vardı yüreğinde. Bu yüzden saldırırken düşmanın üstüne, toprağa düşen yoldaşları gelirdi aklına. Yine aynı intikam ruhuyla gittiği bu eylemde son nefesine kadar haykırıyordu kî-nini.

Cudi'de sonbahar rüzgarı bir yapırağı daha düşürmüştü dalından, oysa Jir heval bahar tazeliğinde yüreklerimizde yaşıyor ve ihanete inat gülsüyor.

Mücadele arkadaşları

Silahın dağlarda elden ele dolaşıyor

Adı, soyadı: **Emin EKİNCİ**
 Kod adı: **Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Kuxâ köyü, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1994, Çıray-Turik köyü**

Çiya heval, emekçi bir ailenin üçüncü çocuğu olarak Eruh'a bağlı Kuxâ köyünde dünyaya gelir. Çiya heval de tüm Kürdistan çocukları gibi Kürdistan ve dünya gerçekliğinden habersiz olarak çocukluğunun ilk yıllarını saf, temiz duygu ve anılarla geride bırakır. Yedi yaşına gelmiş ve artık okula gitmesi gerekir. 12 Eylül diktatörleri Kürdistan'daki tüm devlet yetkilileri ve yerli işbirlikçileri "bölgede yaşayan herkes, tüm aileler çocuklarını okula göndermek zorundadır, aksi takdirde haklarında yasal kovuşturma açılacaktır" derler. Çiya heval okula kaydedilir, birkaç gün gider, öğretmeni anlamaz. Öğretmen daha önce duymadığı jandarmaların diliyle konuşur, bir anlam veremez. Kendisi arkadaşlarıyla Kürtçe konuştuğunda öğretmeni müdahale eder ve döver. Yine anlam veremez. Eve gider, babasına ve annesine "ben okula gitmeyeceğim, okulu sevmedim" der. Çiya heval bir kez gitmeyeceğim demmiştir. Ailesinin ısrarlarını, dayatmalarını,

yaşıtlarının yaklaşımlarını reddeder ve sömürgeciliğin beyin yıkama, yabancılaştırma, öze, kimliğe ve topluma ihanet ettirmenin en önemli kurumlarından olan okula bir daha gitmez.

Çiya hevalin ailesi geçimini hayvancılıkla sağlar. O artık Kürdistan dağlarında çobandır. Ailesinin geçimine kendi gücü oranında katılım gösterir. Eruh Kuxâ köyü civarındaki dağları, yaylaları sever, onlarla bütünleşir. Yabancı

egemenlikten uzak özgürce hayvanlarını otlatır, özgürce Kürtçe türküleri mırıldanır. Günler, haftalar, aylar geçer yalnızdır hep dağlarda. Ta ki 1982'nin sonlarına dek.

Artık dağlarda yalnız değildir. Agitler, Bedranlar, Erdalılar ulaşmışlardır Kürdistan dağlarına. Ayrılık, boynu büküklük son bulmuş, büyük bayramın kutlanışına hazırlanıyordu dağlar. "Bu ülke, bu yaylalar, bu dağlar, ovalar, bu dereler, bu ormanlar, bu köyler, bu şehirler, bu insanlar,

bu toprak bizim, bir daha sizleri terk etmeyeceğiz, ayrılmayacağız, kovacağız kapkaranlığı. Yeniden kuracağız seni kanlarımızla. İşte sana, misafirlğe değil bütünleşmeye geldik." Dağlar gibi Çiya heval de bu tarihi dönüşe sevinmiştir, yalnızlık son bulmuş, onlarca kurtuluş silahı, kahramanları vardır yanbaşı. Çiya heval dağlarda, yaylalarda hep karşılaşır ülkenin en yiğit, en bilinçli kahramanlarıyla. Konuşmalarını dinler, üstelik bunlar o öğretmen gibi Türkçe konuşuyorlar, kendi aralarında bazen

Türkçe konuştukları da olmuyor değildi. Zıyanı yok, ama kendisiyle hep Kürtçe konuşuyorlar. O da bu hevalerine köyünde, okula gönderilmek istendiğini ama gitmediğini ve sevmediğini, dilini, kuzularını, ağaçları, dağları sevdiğini söyler. Konuşurken sanki büyük bir adam konuşuyormuş gibi dinlendiği duygusu sevindirir O'nu.

Tarih 15 Ağustos 1984. Güneş o gün bir başka doğmuştur Kürdistan'da. Köylerden, dağlardan zılgıt ve silah sesleri birbirlerini tamamlayarak yankılanır. Herkes bir başka sevinçlidir. Radyolar o anlaşılmaz dilleyle bir şeyler söyler habire. İhtiyarlar düşünceli, elleri şakaklarında temkinlidirler. Gençler, orta yaşlılar canlı, coşkuludurlar ve selama dururlar dağlarda yankılanan özgürlük silahına. Beriler daha erken gelmişlerdi beri yerine; düğüne gelmişcesine yeni, rengarenk elbiseleriyle halaya durmuşlardır. Hep bir ağızdan Botan'ın o güzelim şivesiyle "Le pismamo" türküsünü yaşarcasına okurlar. Çiya he-

val, oturduğu çimenlikte yarı düşüncelidir. "Bana da söyleyebilirlerdi, ben de Kürdüm, beni küçük bir çocuk gibi seviyorlardı, ama benim bu dağlarda yaptığım işi iki büyük adamın bile yapamayacağını tah-

yol gösterebilirdim" diye habire kendisiyle tartışıyordu. Karanlığın egemenliği yarılmış, üzüntüler, sevinçler, sohbetler değişmiş, herkes Kürdistan, devrim, gerilla, parti diye konuşmaktaydı. Kimse radyo dinlemezken, köyde her saat herkes radyo başlarında BBC vb. dinlemeye başlar. "Bu sefer düşmek yok, bizim de bir ülkemiz, devletimiz olacak, başımız dik olacak, hiç kimse bizimle alay etmeye cesaret etmeyecek" şeklinde konuşmalar olur.

15 Ağustos Atılımı'ndan sonra faşist-sömürgeci TC, Kürdistan'daki tüm güçlerini büyük bir vahşetle harekete geçirir. Köyler basılır, erkek-kadın-çocuk-yaslı demeksizin herkesi meydanlarda toplar, işkencelerden geçirir. Bir kısmını da alıp götürür işkencehanelere. Çiya heval de dağdadır, sık sık düşman askerleriyle karşılaşır, dövülür, ekmeği ve erzağı, koyunları alınıp götürülür. Koyunlarını istediği gibi otlamasına izin verilmez, ölümle korkutulur. Öyle ki gün geçtikçe koyunları azalır,

artık yaşam çekilmez boyutlara varır. Tek geçim kaynağı olan hayvancılık yapılamaz duruma getirilmiştir. Bu durum karşısında Çiya hevalın ailesi de ekonomik sorun-

Şehit Botan, Sürgücü Bucığı-Mardin, 1991 katılımlı, 1992 Mardin-Bakıstan şehit düştü.

min etmeliydiler. Hiçbir şey yapmasaydım bile yine jandarmadan alınan birkaç silahı taşıyabilir, karakolun kapısındaki cemseye kibriti çakabilir, dönüşte bu dağlarda

lardan ve faşist-sömürgeci düşmanın baskılarından dolayı Adana'ya göç eder.

Gıney SONMEZ (Menal),
Halifeti-1971, 17 Temmuz 1993-
Omeryan'da şehit

Çiya heval de ailesiyle birlikte Adana'ya gider. Ama gönlü ve düşüncesi hep ülkede ve çok sevdiği dağlardadır. Çiya yoldaşın ailesi geçinemaz durumdadır. İş arar ama, bir iş bulamaz. Geçici bulduğu işlerde çalışır ve böylece az da olsa aile ekonomisine katkıda bulunur. Her geçen gün ülkeye olan özlemi büyür, yurtseverlik duyguları pekişir, ülkeye, dağlara dönüşün yollarını arar durur. Köyde kalan yakınlarının çeteleştiklerini duyduğunda düşmana olan kını artar. Bir an evvel intikam almak için dağlara ulaşmak onun tek yaşam gerek-

çesidir artık.

Çiya heval, böyle bir arayış içindeyken geçici olarak çalıştığı işyerinde partinin cephe çalışmaları içinde olan bir arkadaş grubuyla tanışır, onlara düşüncesini açar. Artık Çiya yoldaş sevinçlidir, çünkü hevalleri bulmuştur. İş saatleri çabuk bitsin ister, çünkü iş saatlerinden sonra hep onlardır, tartışır, konuşur ve dinler.

Çiya heval, sömürgeciliğe ve onun uşakları olan yerel iha-netçi-
lere karşı
müt-
hiş öf-
keli-
dir,
inti-
kam duy-

gusuyla dopdoludur. Göç ettirilmenin, kimliksiz bırakılmanın, yersiz yurtsuz bırakılmanın, sömürülmenin, horlanmanın, sefil ve perişan bırakılmanın, kardeşi kardeşeye karşı kullanmanın, ülkenin harap edilmesinin intikamının alınması kararında katı ve tavizsizdir. Tarih boyunca işlenen suç-

lar gün ışığına çıkarılmalı, her şey yeniden yerli yerine konulmalı, tarih yeniden yazılmalı, bu tarihi yazımda kendi yeri ve rolü olması gerektiği inanç ve kararlılığıyla gün karmadan dağına, yaylasına, pınarına, kahraman ARGK gerillasına ulaşmalıydı.

Tarihi gün, Kürdistan şehitler ayında doğdu. Günlerden 6 Mayıs 1991'di. Çiya heval sekiz yoldaşıyla birlikte ülkeye dönmeye, ulusal kurtuluş savaşında yer almaya ve savaşmaya karar verir. ARGK safalarına ve ülkeye ulaşmak için hazırlıklara girer. Hazırlıklar bittiğinde ve gerekli olan ilişki sağlandığında iki grup halinde ülkeye doğru hareket ederler. Ülkeye dönüş

Fevzi ... (Mazlum), 1992 saflara katıldı,
1994 Mardin-Habızbına'da şehit

**“Pratik onun için
şenliktir. Hep pratik
pratik diyen,
yorgunluk,
moralsizlik
yaşamayan, en zor
koşullarda bile
Botani deyişleriyle
moral dalgalarını
estiren
bir Botan yiğididir.”**

yolculuğu başlamıştır, sevinç ve coşku doruktadır. Antep, Urfa, Mardin derken, serhildanlar şehri Nusaybin, ardından Cizre'ye varır-
lar. Çiya heval, yol kontrollerinde gayet sakin bir tavır sergiler. İçten içe de bir volkandır, *“hele bir ulaşalım, sonra görüşürüz, eğer sizlere güzel bir güle güle çekmezsem anamın emekleri haram olsun”* der.

Çiya heval dağlarına ulaşmıştır. Dünyanın en mutlu insanıdır, hızla eğitimde verilenlerin üzerinde yoğunlaşır. Okuma yazması olmamasına rağmen büyük bir çabayla siyasi eğitimden de geri kalmama çabasını gösterir. Siyasi ve askeri eğitimden sonra sabırsızlıkla beklediği silahına kavuşur. Artık Kürdistan dağlarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bir savaşçısıdır, kahraman ordumuz ARGK'nin bir gerillasıdır. Fırsat doğmuştur, hesap sormanın zamanıdır. Başkan APO *“Botan ilk öz-gürleşecek alandır, bunun için her şey sunulmuştur, gerillamız artık Botan'ı düşman için bir cehenneme çevirmelidir”* diyor. Çiya heval, *“Parti Önderliği'ne bağlılık Botan'ı düşman için cehennem yapmak ve düşmandan temizlemektir”* diyerek şunları söyler:

“Kürdistan'da yaşanan bir savaştır, her şey savaşa göre olmak durumundadır. Eski yaşam ve ilişkilere yaşam hakkı yoktur. Sömürgecilere ve onun çetelerine yaşam hakkı olmamalı, devran değişti, eskiden bu halkın bir önderi, partisi, cephesi ve ordusu yoktu, ama günümüzdeki savaşta hepsi mevcuttur. Bin yıllarca bir halka nasip olamayacak Başkan APO'muz var. Biz gerillalara dü-

şen onun gösterdiği doğrultuda savaşmak, savaşın gereklerini yerine getiren pratisyenler olmaktır.”

O artık dağları gerilla ataklığıyla aşan, savaşta düşmana amansız darbeler indiren, savaşı savaşıarak öğrenen bir gerilladır.

Düşmanın üzerine gitmede keskin, Parti Önderliği'ne, partiye ve savaş arkadaşlarına bağlılıkta örnek, fedakarlıkta kendisinden söz ettiren bir gerilladır. Pratik onun için şenliktir. Hep pratik pratik diyen, yorgunluk, moralsizlik yaşamayan, en zor koşullarda bile Botani deyişleriyle moral dalgalarını estiren bir Botan yiğididir.

Çiya heval, Ocak 1994 günü Çıray-Turik Memira'da faşist-sömürgeci güçler ve çetelerle girdiği çatışmada ARGK'nin bir gerillası olarak kahramanca savaşarak, o çok sevdiği Kürdistan dağında şehit düşer. Sevdalı olduğu Botan'a, toprağına kavuştu. Ne mutlu Çiya hevale.

Çiya heval, silahın elden ele doluyor, birliğin her gün düşmana cehennemi yaşıyor, Çıray'a onbinlerce gücüyle giremiyor. Sizlerle daha güçlü zafer yürüyüşümüz ke-sintisiz sürüyor. Partimiz Başkan APO'nun perspektifleriyle 5. Kongresi'ni toplayıp zaferi kararlaştırıyor.

Çiya heval şahsında tüm şehitlerimizin huzurunda bağlılık sözümüzü tekrarlıyor, tarihi zafer yürüyüşümüz bağımsız özgür bir Kürdistan'a kadar sürecektir. Savaş arkadaşların olarak son sloganlarını haykırıyoruz:

Bijî APO!

Bijî PKK, ERNK, ARGK!

Mücadele arkadaşları

BOTAN'IN YİĞİT GERİLLASI

Adı, soyadı: **Erdal ORVAN**

Kod adı: **Welat**

Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **1993**

sonbaharı, Uludere

Botan... Binlerce yılın öfkesini, intikam hırsını, Kürt halkının özlemlerini dağlarında, akan suyununda, esen rüzgarında koruyan, onu sınırsız saran ve binlerce yıl sonra PKK şahsında evlatlarına teslim eden diyor. Botan'ın kuşları hep özgürlüğü haykırdı, Botan'ın çiçekleri özgürlüğü solumak için açtı, sular onun için çağladı. Ama Botan ezilmişliği hissetti yüzyıllar boyu, yığdığı ve isyanı dağların doruklarında koruyarak. Bekledi evlatlarının o doruklardan bunları kuşanmalarını. Ve gün geldi Kürdistan'ın kalbi Botan'da acıya, gözyaşına dur denildi! Botan bükük boynunu kaldırdı, dağlarını yığit evlatlarına açtı. Sakladı onları pusularda, çatışmalarda.

Botan'da çok yığitler yetişti ulusal kurtuluş mücadelesi için. Çok şehitler çıktı. Her karış toprağında bir şehidimiz yatıyor. Ve hâlâ yığit

Botan halkı yığitler yetiştiriyor vatan için, gelecek günler için.

Bu yığitlerden biridir **Welat** heval. 1975 yılında Silopi'nin Kabgo köyünde ortahallı yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Aile ekonomisine katkıda bulunmak amacıyla küçük yaşlardan itibaren çobanlık yapar. Botan'ın engin dağlarında, yaylalarında gerillalarla karşılaşır. Merak eder, tanımak, anlamak ister gerillaları. 15 Ağustos Atılımı'nda yaşanan bayram havası Welat hevalin ailesini de etkiler. Düşman ordusunun

gün geçtikçe gerillalardan yedikleri darbeler çoğalır. Kürdistan halkı gerillasının bu vuruşlarına serhildanlarla destek verir. Halk serhildanlarının geliştiği dönem, Welat hevalin mücadele safalarına katılma yönündeki kararlılığının netleştiği dönemdir aynı zamanda.

1991 baharında gerillaya, özgürlük savaşçılarının arasına katılır Welat heval. Gerilla yaşamında zorluk çekmez. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde resmidir. Partide son derece saf ve dürüstçe bağlıdır. En zor anlarda bile moralini bozmaz. Arkadaşlarının en ufak bir ihtiyacında coşkuyla seferber olur. Fedakar ve cesurdur. Olgunluğu, yaşamdaki duyarlılığı ve büyük sorumluluk ruhuyla devrimci yaşamda rolünü en iyi bir şekilde oynamanın çabası içerisinde.

Welat heval, 1992 Ekim'inde Güney kamplarındadır. Bu tarih

Ortada oturan şehit Erdal ORVAN

ihanete karşı savaşın başladığı zamandır. Güney Savaşı sırasında Welat heval de ihanete karşı göğüs göğüse çarpışmalar girer. Nice kahraman hevalinin büyük direnişçilerine tanık olur. Bir destan yaratılır Güney Savaş'ında. O da açlığa, yorgunluğa, uykusuzluğa aldırmadan intikam yeminini içerek basar silahının tetiğine. Moral kaynağıdır yoldaşlarına. Welat heval bu savaşta yaralanır. Kısa bir tedavi ardından iyileşir ve

tekrar sıcak savaş ortamına bu kez bir komutan olarak geri döner.

Son olarak Uludere alanında-

uçaklarının saldırısı sonucu üç değerli yoldaşımız şehitler ordusuna katıldı.

Welat heval! Botan'ın yiğit gerillası! Sevin ve diğer şehitlerimizin taşıdığı kırmızı bayrak Kürdistan'ın doruklarında

dalgalandırılıyor! Ve zafer bu bayraklar dalgalandırılarak selamlanacaktır!

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

**“Botan'ın kuşları hep özgürlüğü haykırdı,
Botan'ın çiçekleri özgürlüğü solumak için açtı,
sular onun için çağladı.”**

ki gerilla birliklerinde komutan olarak savaşan Welat heval, 1993'ün sonbaharında düşman güçlerinin başlattığı operasyon sırasında çıkan çatışmada Welat ve iki hevalin mevzisinin deşifre olması ardından düşman

Şimdi dağlara seni anlatıyoruz

Ağustos sıcaklığı tüm doğayı sararken, ondan daha da sıcak ve hüzün dolu bir haber burkuyor yüreğimizi, senin şahadetini öğreniyoruz. O sıcaklığın içinde kendimize sığınacak bir gölge bulurken seni düşünüyoruz ve hepimiz seni anlatıyoruz.

1977 yılında Şırnak'a bağlı Gundikê Remo'da doğdun. Köyün bir kale gibi görkemli Cudi Dağı'nın eteklerinde derin bir tepecikte kurulmuştu. Derin vadinin içinden akan serin su, kışları ve yazları azalırken, bahar geldiğinde eriyen kar, yağın yağmur suları ile birleşerek coştukça coşar ve adeta deli deli akar.

Ailenizle bu köyde otururdunuz. Ama bahar gelince yaylalara gider hayvancılıkla uğraşırdınız. Zaten tek geçim kaynağınız hayvancılıktı. Bu yüzden de fakir bir aileydiniz. Baban başka işlerle de uğraşır, aileye biraz daha katkı sağlamaya çalışırdı.

Okula başladığında her şey sana garip geliyordu. Çünkü o güne kadar hiç duymadığın bir dil sana öğretilmeye çalışılıyordu. Bundan çok sıkılıyor ve okula gitmek istemiyordun. Bu sebeple

Adı, soyadı: **Sekvan AKIN**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê Remo-Şırnak, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ağustos 1993, Besta Blucina**

okulu bıraktın. Köydeki çocukları peşine takar, savaş oyunları oynardın. Onları sırayla mevzilendirir gibi tek tek taşların arkasına saklar, daha sonra bir komutan edasıyla talimat verirdin.

1988 yılında hem maddi sıkıntılar, hem de ailenizin gördüğü baskılar yüzünden baban koruculuğu kabul ederek silah aldı. Artık ailenizde de yaşam değişmişti. Baban yaptığı bu işten utanmakta, ailenin diğer fertleri ise ona küçük gören gözlerle bakmaktaydı.

Bir gece köye doğru karanlıkta bir grup tek tek süzülerek inmeye başladı. Köyün etrafını sardılar. Bir başka grup ise köye girdi ve aileleri köy meydanına topladı. Köy meydanına toplanan kalabalığın arasından zorlukla sıyrılıp onları görmeye çalıştın. Kimdi bunlar? Kürtçe konuşan biri vardı. Elinde silahı, üstünde şal û şapık, belinde şutık, palaskasından sarkan el bombaları ve boynunda siyah-beyaz kefyesiyle epey dik duruyordu. İlk bakışta çok sert bir görünümü vardı, fakat konuşması sıcak, çekici ve umut doluydu. Sağa-sola

dikkatlice bakarak etrafı seyreden diğerleri de aynı onun gibiydiler. Hayran gözlerle onları seyrederken, konuşmaları da cankulağıyla dinliyordun. Evet; bu insanlar Kürdistan'ı, yani vatanımızı o daha önce gelip işkence, zulüm ve baskı yapan Türk askerlerinden kurtarmaya çalışan Apoculardı. Köyde sürekli anlatılan gerillalar bunlardı. Konuşma bittikten sonra köye dağıldılar. Köydeki korucuların silahlarını toplayıp dağın karanlıklarına karışıp gittiler. Çünkü

ihanet son bulmuş, özgürlük savaşçıları gelmişti artık.

Çobanlık yaparken sürüleri alıp Cudi'ye çıkıyordun. Her yerini karış karış bildiğin bu dağlarda onları arıyordun. Ama onlardan tek bir iz bile bulamıyordun. Nasıl yaşıyordu bu gerilla, diye merak ediyordun. Bir ateş izine bile rastlamıyordun. Neredeydiler? Yer yarılıp da içine girmemişlerdi ya! Bir bulsaydın onları, takılıp gidecektin peşlerine.

Tüm bunlar ard arda gelişirken, henüz uzun bir zaman geçmeden bir gün köyünüz faşist Türk askerleri tarafından basıldı. Askerler kadın, erkek, çocuk, yaşlı, genç demeden herkesi topluyor, görülmedik baskılar işkenceler yapıyor, evleri tek tek yıkıp

yakıyorlardı. Toparlayabildiğiniz birkaç eşyanızla yola koyulmuştunuz. Yalınayak yürürken arkana dönüp baktığında o güzel köyden geriye kalan sadece yıkık evler, barut, yanık kokusu ve büyük bir sessizlikti. Böylece Silopi'ye gidip yerleştiniz.

Baban çok değişmişti. Artık doğru olanı anlamış ve elinden geleni yapmaya başlamıştı. Sürekli partiye yardım ediyor, evini gerillalara açıyordu. Artık dağda aradıkların evinize geliyor, sizlere düşmanın binbir türlü oyunlarını ve Kürdistan'ın nasıl kurtulacağını anlatıyorlardı.

Henüz 12 yaşında olmana rağmen sen bunları zekiliğinle iyi anlıyor, silahı kaldırıp savaşmayı,

ülkeni kurtarmayı çok istiyordun. Yaşının küçük olmasından dolayı arkadaşlar katılmana izin vermiyordu ama, kısa bir zaman sonra ne yapıp ne edip yolunu buldun ve aramıza katıldın. Yaşına göre çok olgun olmandan dolayı adını "Zeki" koyduk.

Artık senin de üzerinde şal û şapık, belinde şutık ve raxt, elinde sevdalı silahın.

Önce Haftanın'e gidip

askeri ve siyasi eğitim aldın. Eğitimini tamamlayınca Bestler ve Cudi'ye geldin. Buralarda doğup büyüdüğün için, her yeri avucunun içi gibi biliyordun. Bu yüzden her zaman öncümüzdün, her zaman en önde cesaretle yürürdün. Yaşının verdiği bir hareketlilik, canlılık, atiklik senin herkes tarafından sevilmeni sağlıyordu. Tuttuğumuz dilanlarda sen hep başı çeker, adeta aramızdaki neşe olurdun.

Araziyi iyi tanıdığından depoların nerede daha iyi yapılacağını biliyordun. Bu yüzden de hemen hemen tüm depoların yerini bilirdin. Her göreve her zaman hazır beklerdin. Küçük büyük, zor ayrımı yapmadan görevlere koşuyor, büyük bir fedakarlıkla öne atılıyordun. Bazen arkadaşlar çok yorulacağını düşünerek seni yollamadıklarında, kendi kendine üzülür ve "Yorgunluk da nedir? İnsan vatani için ne kadar çalışırsa yorulur mu?" derdin. Her şeye koşmaya çalıştığından dolayı, bu konuda eleştiri de alırdın. Belki teorik yönden yetersizdin ama, bunu pratikliğine tamamlardın. Her şeyi pratikte öğrenmeye çalışır, yine bu yönünü arkadaşlardan öğrenerek tamamlamaya çalışırdın.

Bazen köylere iner, halkla yapılan toplantılara katılırdın. Olgun yaklaşımlarından dolayı halk seni severdi. Sıcakkanlılığın ve canlılığın halkta bir tılsım, bir düşünce, bir ışık ve bir coşku uyandırırdu.

Eylemlere katılmayı çok istemene rağmen, yaşının küçük olmasından dolayı izin verilmiyordu. Bu duruma anlam veremiyor, çok sıkılıyordun. Oysa

Ortada Baver, Küçük Güney,
1993-Başkale'de şehit

bu senin daha ileriki süreçlere güçlü hazırlanman için yapıyordu. Bundan dolayı hep manga komutanlığı görevini almıştın. Sen ise sürekli bu konuda dayatmalarda bulunuyordun. Arkadaşlar seni birkaç eylemde görevlendirdiler. Ama sen saldırı grubuna girmek istedin. İlk Blucina taburuna yapılacak bir eylemin hazırlıkları başlamıştı. Eyleme katılacağını duymuş, fakat hangi grupta yer alacağını henüz öğrenememiştin. Derken toplantı yapıldı ve eylem planı arkadaşların görüşüne sunuldu, düzenleme yapıldı. Yüreğin bir çağlayan gibi taşıyordu. Artık sen de saldırı grubundaydın. Tüm hazırlıklar boyunca her zamanki neşene bir kat daha neşe katılmışcasına moralli, her zamanki gibi hareketliydin.

Plana göre, iki saldırı grubundan biri taburun tepesine, diğeri ise taburun etrafındaki mevzilere saldıracaktı. Ağustos ortalığı yakıp kavururken yerdeki otlar sararıp kurumuştu. Sonbaharın hazırlığı yapıyordu sanki. Gecenin sessizliğinde sadece ilerleyen grubun üzerine bastığı kuruyan otların hisşirtileri duyuluyordu. Başını kaldırıp gökyüzüne baktığında, ayın hilal şeklindeki duruşu birden orağı andırır sana. Yıldızlar ise kırık bir aynanın etrafa saçılmış parçalarının ışıltısını. Arada bir büyük otlar bulunan ve ay ışığında parlayan küçük derelerden su içiyordunuz. Ağustos geceleri sıcak, hepinizin boğazı kuruyor. Yüksek tepeleri tırmanırken, sen hep "işte istediğim fırsatı yakaladım" şeklinde düşünüyorsun.

Hedefe yaklaştığınızda öne geçiyorsun ve araziyi iyi bildiğin için arkadaşlara yardımcı oluyorsun.

Herkes plana göre yerini alıyor. Tüm duygular dorukta yaşanıyor. Heyecan bir şelale coşkusunu, öfke fırtınalı bir günde düşecek yıldırım şiddetini taşıırken, silahın soğukluğunu bir anda ısıtacak parmak uçların. Beklenen saat geliyor. Bir anda ağır silahların sesleriyle yarıyor gece. Mevziler çok zor ele geçecek, çünkü hem etrafı çok açık, hem tehlikeli ve hem de neye uğradığını şaşırان askerler telaşlı telaşlı oraya-buraya ateş açıyor. Diğer gruptan ise ses yok.

Diğer grup tam saldırıya geçecekken, düşmanın attığı bir aydınlatma fişegi düştüğünde otları tutuşturuyor ve tepeye giden yoldaki mayınlar bu sıcaklıkla patlamaya başlıyor. Bu yüzden ikinci grup saldırıya geçemiyor. Birinci grup saldırıya çoktan geçmiş. Yalnız yaklaşmak çok zor. Sen "Acele edin, haydi biraz daha gayret, yoksa mevzileri alamayız ha" diyerek bağıırıyor, arkadaşlara moral veriyorsun. Sonuçta mevziler ele geçiyor. Zaferin coşkusunu yaşıyorsun. Ama henüz bitmedi. İki adet MG-3, bir adet lav silahını

omuzuna alıyor, geri çekilmeye geçiyorsun. İkinci grup saldırıyı gerçekleştiremediğinden taburun projektörleri hala yanıyor. Her taraf projektör ışıkları ve atılan aydınlatma fişekleriyle gündüz gibi. Kaldırdığın ağır silahlar ise hızını kesiyor. İşte bu sırada askerler tepeden lav silahıyla ateş açıyorlar. Birden bir sıcaklık tüm bedenini sarıyor. Ne olduğunu anlamak için kendini yokluyorsun, yaralısın. İlk kan vücudunu kaplıyor ve koşmaya devam ediyorsun.

Ama yükünün ağırlığından ve kan kaybindan hızın gittikçe düşüyor. Bir ses duyuyorsun. Senin yaralı olduğunu fark eden bir arkadaş, "Zeki, yaralısın yükünü bırak" diyor. Ama sen "ben yaralı değilim" sözünü tamamlamadan bir lav silahının parçası daha vuruyor bedenine. Tekrar düşünüyorsun ve bir

"Zeki, yaralısın yükünü bırak" diyor. Ama sen 'ben yaralı değilim' sözünü tamamlamadan bir lav silahının parçası daha vuruyor bedenine. Tekrar düşünüyorsun ve bir daha kalkıyorsun. Arkadaşlar sırtlıyor seni, ama sen aramızdan ayrılıyorsun ve kervandaki yerini alıyorsun."

daha kalkıyorsun. Arkadaşlar sırtlıyor seni ama sen aramızdan ayrılıyorsun ve kervandaki yerini alıyorsun. Ağustos şimdi daha hareketli ve sen şimdi zaferin coşkusunu yaşıyorsun. Şimdi dağlara anlatıyoruz seni, çok iyi tanıdığın bu dağlar seni yaşayacak her zaman.

Mücadele arkadaşları

Direnış büyüyor

ARGK Çatak birliğı, 10-17 Eylül 1993 tarihleri arasında köy ve karakol baskınları, taciz ve mayın eylemlilikleriyle, düşmanın kara ve hava destekli operasyonuna karşı yoğun bir zincirleme çatışma sürecini yaşadı. Bu süreçte düşmana çok sayıda kayıp verdirilirken, çok miktarda silah, cephane, askeri araç ve gereç kamulaştırıldı. En önemlisi Botan suyu boyunca, düşmanın altı yıl önce "gerillayı Botan'da sınırlama" politikası doğrultusunda geliştirdiğı koruculuk sisteminde ve birbirine yakın karakol güvenliğine ağır bir darbe vurulmasıdır. Özellikle bu eylemlilik süreciyle gerillanın gücü, inanç ve kararlılığı hal-ka güven verirken, korucuları silah bırakma noktasına getirdi. Düşman ise çok güvendiğı karakol ve koruculuk sisteminin işlemeziğini gördü.

Parti ve halkımız böyle önemli kazanım ve sonuçlar elde ederken, bunun karşılığında çok değerli kayıplarımız da oldu. Bizim kayıplarımız düşmanın kayıpları yanında az da olsa, parti ve halk değerlerimiz yaratılıp korunması açısından çok büyük kayıplardır ve bu büyüklüğü ölçüsünde de anlamlıdır.

Eylemlilik sürecinde hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan, bütün zorlukları göğüsleyerek, özgürlük ve bağımsızlık için eylemden eyleme ko-

şan birliğimizin en önünde Welat heval 11 Eylül'de Farxînus baskınında; Şahin heval 14 Eylül'de Nare karakol baskınında, Mustafa heval ise, 16 Eylül'de operasyona çıkan düşman birliğiyle çıkan çatışmada kahramanca savaşıarak, mücadele tarihimize destansı ve özgür yaşamın yaratıcıları olarak yer aldılar.

Aylardır Botan suyu boyunca sıralanan düşman karakollarına ve çete köylerine yönelik sürdürülen taciz ve yıpratma eylemliliğı sonucu düşman geceleri evlerde ve karakollar-da yatamaz hale gelmiş, askerler ve çeteler arasındaki çelişkiler dışı vurmaya başlamıştı. Gerillayla ilişki geliştiren yurtsever köylere baskı yapıp göç ettiriliyor, silah bırakmak isteyen çeteler tehdit ediliyor, askerler ise mevzilere girmekten korkuyorlardı. Yaşamları adeta cehenneme dönmüştü. Artık düşman Botan suyundan sökülüp atılacaktı.

Çatak birliğinin 1 ve 3. takımları, çete köyü olan ve Tanga karakolu'nun baskını için büyük bir engel teşkil eden Farxînus çete köyünün basılıp imha edilmesi için Kato'ya harekete başlamıştı. 2. takım da, Yezdînan aşiretine bağlı köylerin ve Nare karakolunun keşfi ile düşmanın operasyon ihtimaline karşı pusu için, Kure Nazo'da kal-mıştı.

"Kürdistan için canını vermeyenlerin aramızda yeri yoktur"

Kato'da baskın hazırlıkları tamamdı. Baskına gidecek üç gerilla grubu akşam hava kararıırken Kato'nun çatal kayahkları arasından sessizce köyün üstüne süzüldü. Welat heval de silahını üç ağır düşman silahının çalıştığı mevzilere yöneltiyor, onları susturarak saldırı grubunun önünü açmaya çalışıyordu. Sakin ve korkusuz tavırlarıyla yanındaki arkadaşlarına örnek oluyordu. Bir ara silahı duran bir arkadaşına yardım etmek için yanına gitmeye çalışırken kalles bir düşman kurşunu gelip O'nu bulmuştu.

Welat hevalin şahadet anı da yaşamında olduğu gibi derin ve anlamlı bir sessizlikten ibaretti. O her zaman, "Kürdistan için canını vermeye hazır olmayanın aramızda yeri yok" derdi ve yaşamı da bu ilkeli sözü kanıtlayacak biçimdeydi. Parti ve halk değerlerine insanı şaşırtacak derecede bağlı olan Welat heval, olgun ve fedakarlığıyla tanınırdı. 1991 yılında katıldığı mücadele yaşamında öne çıkan bu özellikleriyle arkadaş yapısı içerisinde sevilen, sayılan biri haline geldiğinden kendisine manga komutanlığı görevi

verilmişti. Bu görevi en iyi bir şekilde yerine getirme çabası içindeydi.

Welat hevalin cenazesi gerilla töreniyle Kato'da toprağa verildiği gün bölük komutanlığından, her iki takımın da vakit kaybetmeden dönmesi talimatı gelmişti.

"Geri dönmezsem günlüğümü okuyun"

Narê karakolu basılıp imha edilecekti. Bunun için eyalet hareketli taburunun 2. bölümü de destek amaçlı olarak alanda bulunmaktaydı. Kısa zamanda hazırlıklar tamamlanıp, keşif ve eylem planlamalarına gidildi.

Buna göre Şahin hevalin içinde bulunduğu saldırı grubu da karakol mevzisinin imhası için görevlendirilmişti. Yine bir Eylül akşamı tüm gruplar düşmanı vurma coşkusuyla, Kure Nazo'dan kendini Botan suyu na bıraktılar. Şahin heval "Geri dönmezsem günlüğümü okuyun" diyordu bir arkadaş.

Gece saat 12.30, Botan suyu çağlıyor. Karakol mevzilerinden arasıra askerlerin korkuyla karartılara açtıkları ateş sesleri yankılanıyor ve peşinden derin bir sessizliğe gömülüyor vadi. Eylem başladığında Şahin heval, kayaların üstünden, mevzilere doğru koşup silahını ateşliyor. Düşman mevzileri yüksek olduğu için silahının etkisiz olduğunu görünce "El bombalarını fırlatın" talimatını veriyor. Mevziler adeta yangın yerine dönüyor. Geceyi roket, bomba, havan ve otomatik silah sesleri doluruyor. Bazen bomba sesleri kesiliyor, aralıklı makinalı silah sesleri duyuluyor. Şahin heval, mevzilerin tam altından kayalıklara tırmanıp mevzilere girmek için kaya çıkıntı-

ları aramaya çalışıyor. Olmuyor. Geri gelip yere düşerek patlayan bir el bombası O'na bu fırsatı vermiyor. Göğsü paramparça, ama O hâlâ dik, hâlâ ayakta, acı içinde mevzilere bakıyor. O'nun yapmak isteyip de yapamadığını arkadaşları gerçekleştiriyor. Kısa bir süre içinde mevziler tümüyle ele geçiyor ve imha ediliyor. Görev tamamlanıyor.

Şahin heval, çatışma alanının dışına çıkartılıyor. Ancak yarası ağırdır. Son sözleri, "Beni bırakıp gidin, siz kurtulun" oluyor. Göğsünden fışkıran kan, Botan suyunu kızılaştırıyor ve şafak sökmeden Yezdinin tepelerinde Şahin uçamıyor artık.

Şahin heval sürekli araştırma içinde olan, parti çizgisi ve yaşamını korumada titiz, disiplinli, devrimci çizgiden taviz vermeyen saldırı ruhuyla dolu, coşkulu bir hevaldi. Bu özelliklerinden dolayı bölük yapısı içinde kısa zamanda sevilen, sayılan örnek bir kişilik haline geldi. Bununla birlikte manga komutanı ve bölük yönetiminde yer aldı. Şahin hevalin diğer önemli bir özelliği de kendini bu görevlerle sınırlamaması, adeta tüm devrimin yükünü omuzlamışcasına her soruna koşması, çözmeye çalışması, O'nu derin bir sorumluluğa yönlendirdiğinden "*Botan suyunun kilidini açmak için karakolları mutlaka imha etmemiz gerekir*" diyordu.

Düşman üç korucu köyü içinde konumlandığından ve bu yüzden kendini güvenli saydığından böyle bir saldırı beklemiyordu. Bu nedenle yediği ağır darbenin de etkisiyle sabah araziye çıktığına da, araziye yayılan pusu gruplarımızdan korktuğu için tekrar geri çekilmek zorunda kalmıştı. Operasyon için daha büyük güç gerekiyordu. Düşmanın kesin

bir operasyona çıkacağını hesaplayan birliklerimiz ise arazide dört pusu grubu bırakarak düşmanı daha stratejik noktalarda karşılamak için geri çekiliyorlardı. Bir gün sonra tahmin edildiği gibi düşman uçak ve helikopterlerle tepelere indirme yaparak ilerlemeye başladı. Pusu gruplarının koordinesi 2. takımın komutanı olan Mustafa hevale verilmişti. Mustafa heval, uzun süredir savaş içinde yoğrulmuş, çeşitli görev ve sorumluluklar yürüterek tecrübe kazanmış, soğukkanlı, planlı hareket eden, taktik ustalığa ulaşan bir komutandı.

"Talimat cehenneme gidin diyorsa cehenneme gidilir"

Arazide pusu gruplarını yerleştirip, hareket tarzlarını anlattıktan sonra, stratejik bir noktaya çıkıp bir kayanın çevresinde dikkatli bir biçimde uçak ve helikopterlerin hareket tarzlarını izleyen Mustafa heval, aniden yakındaki bir tepeye de indirme yapan düşmanı görünce vakit kaybetmeden düşman timini vurabileceği bir yere gider.

Bu arada durumu bölük komutanlığına iletip, düşman timini vurmak için onay aldıktan sonra, diğer pusu gruplarını da bu noktaya yöneltir. Hedefe yaklaştığında daha sonuç alıcı olması için BKC'yi eline alıp, büyük bir kinle timi taramaya başlar. İlk taramada yedi asker yere düşer. Beşi kaçmaya başlar. Yerdeki silahları almak için Mustafa heval iki arkadaşı görevlendirir, ancak arkadaşlar başaramayınca bizzat kendisi olay yerine yaklaşır. Elinde çok sevdiği ve hiç elinden düşürmediği

G-3'ü bulunmaktadır. İki askeri daha vurup yere düşürür. Bu esnada biten şarjörünü değiştirmek için soluna döner ve hiç hesapta olmayan bir mermi gelip O'nu bulur. Ve O da Welat heval gibi sessizce ama büyük özgürlük çığlığı atarak aramızdan ayrılır.

Arkasından onurlu bir yaşam bırakan Mustafa heval gerillaya katılmadan önce doğup büyüdüğü Şırnak'ın Şilan köyünde milis faaliyetleri yürütür. Gerillaya katılmak için çok çaba sarfeder. Sonunda örgütlediği dokuz arkadaşıyla birlikte 1989'da partinin iznini alarak gerilla saflarına katılır. Artık savaş içindedir. Cudi, Gabar, Bestler ve Garzan'da birçok görev üstlenir. Baskınlar da, çatışmalarda başarılarıdır. Manga ve takım komutanlığı

görevlerinde bulunur. 1991'de Haftanın'de yaralanır, tedavi olduktan sonra tekrar sevdiği ülkesinin dağlarındadır. En son olarak Çatak bölümünde 2. takım komutanıdır. Ve Botan suyundaki düşman mevzilerinin korkulu rüyasıdır.

Düşman mevzilerine düzenlenen baskınlar sonrasında pusular atılmaya başlanır. Düşman bir türlü araziye çıkamaz. Mustafa heval arkadaşlara bir kez daha "düşmanın geldiği

haberini verin" der. Böylece düşmanla çarpışma isteğini dile getirir. Daha sonra düşman araziye çıkınca üç kez onları pusuya düşürerek, operasyonun başarısızlıkla sonuçlanmasını sağlar. Geri çekilme yapıp arkadaşlarla görüştüğünde, "Sonunda iyi vurduk, düşmanı araziye çıkamaz duruma getireceğiz" diyordu. Son eylemlilik döneminde ise iki takımı-mız Kato'ya hareket ederken bir arkadaşın "Sen de gelmiyor musun" sorusuna "Ben şehit düzene kadar, Yezdinan çeteciliğini ve karakolunun işini bitirmeyene kadar Kure

Mustafa hevalın şahadeti acı bir gerçek olsa da, özgürlük için bedel ödemenin anlamını ve görkemli güzelliğini göstermesi bakımından yol göstericidir. Çünkü O sadece düşman operasyonunu boşa çıkarıp geri çekilmesine neden olmakla kalmamış. Botan suyundaki ihanet zincirine de ağır bir darbe vurarak gerillanın kararlılığını göstermiştir.

Şimdi Botan suyu daha özgür çağlıyor. Çatak dağlarının başı daha dik. Çünkü yüzyıllardır sömürgeci baskı ve kölelik altında yaşayan bu güzel nehirlerimiz, dağlarımız ve en önemlisi de insanlarımız artık sahipsiz olmadıklarını, burada faşist ordu güçlerinin yakın bir zamanda yok edileceğini görmüş, anlamış ve yüreklerindeki umut ışıkları büyümeye başlamıştır. Onların bu umutlarını büyütüp gerçeğe dönüştürmek, büyük bedeller verme pahasına da olsa gerillanın en yüce görevidir.

Bu inanç ve kararlılıkla parti ve halk direnişimizin Botan suyundaki mücadelesinde en önde yürüyerek şahade-

te ulaşan değerli komutanlarımızdan Mustafa, Şahin ve Welat hevaleri saygı ve bağlılıkla selamlıyor, anılarına her zaman ve her koşul altında bağlı kalacağımızı, silahlarını elden düşürmeyeceğimizi ve Botan suyundaki ihanet zincirini mutlaka kıracağımızı belirtiyoruz. Bu temelde Parti Önderliğimize, partiye, şehitlerimize ve halkımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Sagda Aziz, Beytüssebab, 1994-Xankürke'de hastalık sonucu şehit

Nazo'dan hiçbir yere adım atmam" diye cevap verir.

Mustafa heval kararlı, cesur, olgun, dürüst, yoldaşlarına, partiye ve halka sonuna kadar bağlı bir komutandı. Öyle ki talimat ve görevler konusundaki bağlılığını "Talimat, cehenneme gidin diyorsa, cehenneme gidilir" şeklinde dile getiriyor-du.

Halkımızın ve partimizin, direniş ve mücadele geleneği içinde yetişen

Çarçel, Gostê ve Cilo'nun özlemi

Hamza heval, Komir köyünde dünyaya gelir. Ailesi yörenin sayılı zenginlerindendir. Ailenin büyük çocuğu olan Hamza yoldaş ilkokulu Erciş'te okur. Kendisinin bağlı olduğu aşiretle diğer aşiretler arasında çatışmalar, kan davaları durmak bilmez. Bu olayların başında da ailesi yer alır. Aşiret kavgalarının devam ettiği bir ortamda ailesi Malazgirt'e taşınır. Malazgirt'te ortaokul ve yatılı liseyi okur. Okulda çalışkan ve sevilen bir öğrencidir. Öğretmenleri O'nun çalışkan, girişken olmasını takdir etmektedirler. Okulda başarılarının yanında mahalledeki arkadaşlarıyla da iyi geçinen, yardımsever olan kişiliğinden dolayı geniş bir arkadaş çevresi edinir. Lise döneminde gericiler tarafından üzerinde yoğunca durularak ulusal gerçekliğinden uzaklaştırılmak istenmesine rağmen O, yoğun araştırma ve incelemelerle gericiliğin asıl amacının ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kendisini kirli emellerine alet etmek olduğunu görür.

1989 yılında mücadelemizin alanda etkisini güçlendirip, örgüt-

Adı, soyadı: **Mehmet KABAN**
Kod adı: **Hamza**
Doğum yeri ve tarihi: **Komir köyü-Erciş, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet yeri ve tarihi: **Yüksekova, 14 Ağustos 1993**

leme çalışmalarının hızlanmasıyla birlikte, halk kitlelerinde görülen gerillaya yoğun katılımlar Hamza hevali de oldukça etkiler. Bu gelişmelerin yaşanmasıyla gençlik kesimi en çok etkilenen kesim olur. Hamza heval de bunlardan biridir. Bu dönemde Kürdistan'da gelişen olaylar ve savaş kendisini dağlara çeker. 1989 yaz-sonbahar dönemlerinde bu konuda yoğunlaşan Hamza heval aynı zamanda bölgedeki gençlerin de savaşa katılmaları

doğrultusunda yoğun çaba harcar. Hamza heval artık gerici düşüncelerden tamamen arınmış olarak kendisini ulusal kurtuluş mücadelesine verir. 1990 yılı yaz döneminde örgütlediği bir grup arkadaşıyla parti saflarına katılmaya karar verir. Bu temelde yola çıkarak partiyle ilişkiye geçer ve Xankürkê Kampı'na ulaşır. Bu süreçte PKK 4. Ulusal Kongresi hazırlıkları yoğun bir biçimde devam ederken, diğer taraftan da yeni eğitim adayları eğitime alınarak yetiştirilmektedirler. Eğitim devresine katılan Hamza heval, daha ilk günlerden başlayarak bir gelişme sağlar. Gerek eğitim sırasında, gerekse eğitim dışında kendisinin ve yoldaşlarının gelişmeleri için hiç boş vakit harcamadan sürekli çaba harcar. Aynı zamanda tecrübeli, deneyimli yoldaşlarıyla sürekli tartışmalar geliştirir, her konuda bir netliğe, sonuca ulaşır. Bu gayretli girişimi, yorulmaz çabası O'nun kısa sürede çok yönlü bir dönüşüm sağlamasını, görevlerde yorulmayan, cesaretli, fedakar, kararlı bir kişiliğe ulaşmasını sağlar. 4. Ulusal Kongre'den sonra faaliyetlere gönderilir. Bu faali-

yetlerinde parti çizgisini esas alarak tüm çalışmalarından iyi sonuçlar alır. Çevresinde sürekli moral kaynağı olan Hamza heval, gerek halk ve gerekse yoldaşlarına karşı saygınlığını koruyan devrimci bir kişiliğe bürünür. 1991 Haziran'ında da bir eğitim devresinden daha geçen Hamza heval, kendisini pratik sahaya oldukça yetkin bir şekilde hazırlar. Bu dönemde yaşanan Geliye Azadî direnişine büyük bir coşkuyla katılarak, cesaret ve kararlılığını ispatlar. Büyük bir saldırı ruhuna sahip olan Hamza heval, birçok eylemde yer alarak düşmana büyük darbeler vurur. Taktikte de oldukça başarılı bir pratik sergiler.

Eğitim kampında "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"nden büyük bir gelişme ve kazanım sağlayan Hamza heval, yetkinleşmiş olarak ülke sahasına yönelir. Yüksekova-Şemdinli-Çarçel-Gostê ve Cilo dağları O'nun sömürgeciliğe karşı kin ve nefretini boşalttığı alanlar olacaktı. Bir takımlik güçle birlikte yürüttüğü faaliyetleri hiç durmadan sürdürür. Kısa sürede alanı iyi tanıyarak, partiyi halka taşırmada rolünü oynama çabasını sürdürür. Tutturduğu üslup ve yaklaşımla halk içerisinde yer edinir. Çok sayıda eylem de gerçekleştiren Hamza ve takımı düşmanın korkulu rüyası haline gelir. Yoldaşla-

rı Hamza hevalin; cesaret, fedakarlık ve davaya olan inancı karşısında O'nunla birlikte olmaktan ve düşmana karşı savaşmaktan gurur duyarlar. 1992 yılında düşmanın sınır kamplarımıza yoğun

**Tanık olun
Tanık olun
Ey ülkem tanık ol
İhanet bulaşmış yanını
temizliyor
çocuklarını.
Zulmün kalesinin üstüne
yürüyor
ömürleriyle...
Her biri inanç abidesi
Her biri destan bir yaşam
Ve her biri kavga gibi
sıcak
Anaların ak sütü gibi
alınları ak.
Tanık olun!**

**Gülnaz KARATAŞ
(Şehit Beritan)**

saldırıların yanında Güneyli ihanetçi güçlerin de yönelimleri başlar. Bu saldırı, dünya emperyalizminin de katıldığı ve buna karşı direnişleriyle halkımızın öz evlatlarının kendilerini ihanete siper ettiği tarihi bir sürecin başlangıcıdır. Bu büyük savaşta tereddütsüzce yerini alan Hamza heval, hevaleriyle omuz omuza ihanetçi güçlere karşı kahramanca

bir savaş pratiği ortaya çıkarır. İhanet güçlerinin Türk sömürgeciliğiyle birlikte halkımızın savaşçılarına saldırımları O'nun kinini daha da körükler ve savaşma azmini sınırsız kılar. Bu savaşta düşmana büyük darbeler vurarak başarılı bir şekilde savaştan çıkan Hamza heval, savaş sonrasında Xan Kürkê Kampı'nda kalarak yeni kış sürecinin yoğun eğitimine katılır. Geçmiş deneyim ve tecrübelerinden de hareketle 1993 baharına büyük bir özlem ve coşkuyla hazırlanır. Baharın başlangıcıyla birlikte yapılan düzenlemelerle tekrar Çarçel-Gostê ve Cilo'lara yönelerek sömürgeciliğe, işbirlikçi çete odaklarına karşı kapsamlı eylemler geliştirir. Özellikle çeteciliğin tasfiyesinde yetkin çabalarıyla önemli başarılar sağlar.

Yoldaşımız tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünü kutlamaları amacıyla Yüksekova şehir merkezinde gerçekleştirilen eylemde saldırı grubunda yer alarak, düşman hedefini imha eder. Hamza heval bu başarısı ile düşmanın kendisini en güçlü hissettiği merkezlerde bile ona yaşam hakkı tanımaz. İşte bu görkemli eylemde halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğüne and içen Hamza heval, şahadete ulaşarak devrim şehitlerimizin kervanındaki onurlu ve kutsal yerini alır. Binlerce şehidimizin şahadetleri yolumuzu aydınlatırken; anılarına bağlılığımızı zaferle taçlandırarak yerine getireceğimize söz veriyoruz.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

HALKI İÇİN FEDA OLMAYA HAZIR BİR KOMUTAN

Kerboran'ın Zengan köyünde ortahalli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Celal** heval, ilkokulu kendi köyünde bitirir. Daha sonra okula devam etmez.

Kürdistan'ın birçok alanında olduğu Kerboran'da da ulusal kurtuluş mücadelemizin etkileri oldukça yaygınlaşır. Savaşın bu alanda da yükselişi, düşmanın halka acımasız yönelimi sömürgeciliğe olan kin ve intikam duygusunu bir kat daha artırır. Partimizin bu alana yönelik çalışmalarını derinleştirmesiyle birlikte saflara katılımı da oldukça bir artış olur. Mücadeleye bu alandan katılıp şehit düşen yoldaşlar bölge halkını mücadeleye daha bir sıkı bağlar, etkiler. Celal hevalin ailesi de birçok savaşçı ve şehit verir mücadeleye. Ayrıca her türlü yurtseverlik görevlerini de yerine getirmenin çabası içinde olurlar. Düşman bu aileye de diğer yurtsever ailelere uyguladığı yöntemleri uygular.

Adı, soyadı: **Kadir KESKİN**
Kod adı: **Celal**
Doğum yeri ve tarihi: **Zengan köyü-Kerboran, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Uludere-Meydan Taburu, 19 Ekim 1993**

Baskı, işkence, gözaltı süreklileşir ve tüm bunların karşısında bir daha Kürdün onurunu düşürmemeye yeminiyle direnen yurtseverler vardır. Savaşçısı için, partisi için, zafere olan inancı için her şeyini mücadeleye adayan yiğit Kürdistanlılardır bu insanlar. Celal hevalin ailesi devamlı baskılara ve tutuklanmalara maruz kalır. Tüm bunlar Celal hevalin erkenden olgunlaşmasına, sö-

mürgecilerin gerçek yüzünü görmesine neden olur. İçinde biriken nefret ve öfkesiyle ne şekilde olursa olsun mutlaka düşmanın üzerine gidip onu ezmek ister. Bir gün arkadaşlarına köylerinde bulunan düşman taburunu göstererek, "Bir kleşim olsa da bunların hepsini tarayıp imha etsem" der ve mutlaka partiye katılıp savaşacağına belirtir.

Celal heval verdiği sözü yerine getirir ve 1991 yılında saflara katılır. Şehit düştüğü tarihe kadar da Uludere ve Haftanin alanlarında kalır.

Cesaret ve kahramanlığın örneği Celal heval, partiye olan bağlılığıyla yoldaşlarının saygısını kazanır. Düşmana duyduğu kin ve öfke O'nun savaşçı kişiliğinin biçimlenmesini sağlar. Ağır silah taşıyan Celal yoldaş aynı zamanda keskin bir nişancıdır da. Mücadeleye katılıp partiyi, parti kişiliğini tanıdıkça, geçmiş yaşamdan kalan, devrimcileşmesi önünde engel teşkil eden özellikle-

riyle mücadele etmeyi her zaman kendisine esas alır. Partiyi kavrama yönünde yoğunlaşır ve kavradığı oranda da yaşamında, görevlere yaklaşımında, yoldaşlarıyla ilişkilerinde uygulamaya çalışır. Savaş anında sıcaklığı yoldaşlarıyla sürdürür. Eksiklikler karşısında çözüm olmaya çalışır.

Canını halkı için feda etmeye hazır olan Celal heval, düşmanın Uludere'den temizlenmesi amacıyla, ona ait karakol zincirinin koparılmasının ve çeteciliğe darbe vurulmasının gerekliliğinin bilinciyle doluydu. Her zaman "Yeter ki Meydan ve Sêgîrgê taburlarının ortadan kaldırıldığını göreyim, hemen şehit düşsem de önemi yok" diyordu. Celal heval, 19 Ekim 1993 tarihinde arzuna ulaşıyor ve Meydan taburu ortadan kaldırılıyordu. Bu saldırıdaki büyük kahramanlıkların sahiplerinden biri olarak şahadete ulaşıyordu.

Özgürlük, bağımsızlık ve insanlık mücadelemizde toprağa düşen diğer nice kızıl güller gibi Celal heval de yürüyüşümüzde bize ışık ve öncü olmuştur. Direnişi yükseltip, özgürlüğün ve zaferin bayrağını doruklarda dalgalandırana dek savaşacağımıza söz veriyoruz.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

YOLDAŞA MEKTUP

*Yoldaşım
yolun gözler bu çorak
topraklar
hasret hasret
umut umut
seni bekler
donanmak için gelincesine
alı yeşilli morlu
en güzel çiçekleri yurdum
bebeler
bebelerimiz
yolun gözler
minicik adımlar
kalkmak için dolu dizgin
ayağa
işaretin gözler
Tohuma durmuş umut
tohuma durmuş kavga
yarınlar
en güzel yarınları
yurdumun
ufuk ufuk ışıldar
sıcak sınısıcak bir
ana kucağı olmuş
seni kucaklamak ister
seni hasretiyle besler
Bu toprağa can katmak
gerek
bu toprağa sevi sevi
bu toprağa bizi katmak
gerek
bu bebeleri büyütmek gerek
bu bebeleri umut umut
bu bebeleri kavga kavga*

*bu bebeleri yarına katmak
gerek
Tohuma durmuş umut
tohuma durmuş kavga
bu tohumu beslemek gerek
bu tohumu kan-ter
bu tohumu meyvaya
salmak
gerek
Kavgaya durmuş bu
topraklar
bu dağlar kavga solur
kavga büyütür ağaç ağaç
kavga büyütür çiçek çiçek
suyun kandan almış
bu bereketli topraklar
Bu toprağa su katmak
gerek
bu toprağa sıcak sıcak
bu toprağa kızıl kızıl
bu toprağa can katmak
gerek
Sürmek gerek bu toprağı
bu toprağı mavzer mavzer
bu toprağı kurşun kurşun
bu toprağın altını üste
getirmek gerek
En güzel yarınları
yurdumun
bir ana kucağı olmuş
sıcak sıcak
hasret hasret
seni bekler, bizi bekler
bu kucağa ulaşmak gerek*

GEVER'İ KANLARIYLA DİRİLTİLER

Uç yoldaş daha şehitler kervanına katıldı. Dılovan, Mizgin, Qiyashevaller; ırkçı-faşist kolluk kuvvetlerinin alçakça saldırılarına karşı kahramanca savaşarak şehit düştüler. Düşman yiğit, cesur ve dürüst yüreklerden korktuğunu bir kez daha gösterdi. Üç kişinin üzerine tankı, topu, panzeri, tüm güçleriyle sürdü. Haklı davaları, bağımsızlık ve özgürlüğe duydukları derin özlemle bu üç yiğit özgürlük savaşçısı, binlerce şehidin yolunda yürümekte bir an bile tereddüt etmeden, bombayı kendilerinde patlatma pahasına da olsa, sonuna dek düşmanla çatışıp ölümsüzlüğe ulaşırken, yaşayacakları Kürdistan halkının yüreklerine yerleştiler.

Nihai hesaplaşma günlerini yaşıyoruz. Binlerce yıllık baskı, talan ve katliamların hesabını sorma günlerinde, Başkan APO'nun önderliğinde, partisi, ordusu, cephesiyle tüm Kürdistan halkı görkemli bir ayağa kalkışı yaşıyor. Sömürgeci ve emperyalist metropoller, Kürdistan'ın her köşesi bir direniş kalesine dönüşüyor. Daha dün Almanya'da iki Kürt kızının

kızıl bir meşale gibi kendilerini yakmaları bu uğurda hiçbir şeyin engel olamayacağını, hiçbir engelin de tanınmayacağını, dost, düşman herkese kanıtlamış oldu. TC bu direniş karşısında aciz ve güçsüzdür. Çürümüş, küflenmiş bir rejimin, azgın terörden başka elinde hiçbir şeyi yoktur.

fazla azgınlaşarak halka, devrim saldırmaktadır. Kendi askerinin canını bile dikkate almayan ve onları gözden çıkaran bir çilginlikle yürütülen son operasyonlar bunun açık göstergeleridir.

Böyledönemler halkların tarihinde önemli dönüm noktalarıdır.

Tüm saldırganlığına karşın çökmekte olanı görüp, hak edeni hak ettiği yere göndermek ve daha fazla zarar vermesini önlemek için yüksek bir kahramanlık, cesaret, fedakarlık ve çaba gereklidir.

Şehit Qiyas

Anlı-şanlı, yere-göğe sığdıramadıkları TC ordusu, ARGK gerillaları karşısında başarısızlığa uğrarken, tarihinde görülmediği kadar intihar ve kaçış olaylarını yaşayarak, bozguna uğruyor. Hesap verme günü yaklaştıkça, yıkılmaya yüz tutmuş her düzen gibi TC de, gün geçtikçe daha

Her zamankinden daha fazla üstün moral, sorumluluk anlayışıyla, azim ve kararlılıkla düşmanın üzerine yürümek gereklidir. Dökülen kanların, işlenen binlerce yıllık insanlık suçlarının hesabı başka türlü sorulamaz.

İşte Mizgin, Dılovan ve Qiyashevaller; böyle zor ama o denli

tarihi döneme görkemli bir karşı-
lık vererek şahadete ulaştılar.
Son ana kadar, kutsal ulusal kur-
tuluş savaşının görevlerini yerine
getirerek, düşmanın ajanlaştı-
rma, çeteleştirme politikasını yer-
le bir etmenin uğraşısı ve çabası
içindeydiler. Faaliyet alanları
olan Gever'de bir yıllık süre için-
de halkın kazanılması, örgütlen-
dirilmesi ve ayaklanması çalış-
malarını ba-
şarıyla yü-
rüttüler.

Ajan, işbir-
likçi çevre-
lere karşı
amansız bir
savaş ve
eylem yü-
rüttü, buda çok
önemli katkı
ve gelişme-
lerin sahibi
olmuşlardır.
Sömürgeci-
lere karşı
bir direniş
odağı, bir
serhildan
merkezi
olan
Gever'in bu
ileri atılı-

mında gösterdikleri çaba, harca-
dıkları emek, azim ve kararlı ta-
vırlarıyla, onların izinde yürüyen-
lerin, güç ve ilham kaynağı oldu-
lar.

Qiyas, Mizgin, Dılovan
hevalleri yaşatmak, anılarına
bağlı olmak, bize düşen en bü-
yük bir görev olarak karşımızda
durmaktadır. Onların anılarına

bağlı olmak demek; onların ya-
rım bırakmış oldukları görevleri
başarıyla yerine getirmektir. On-
ları sevmek, halkı kazanmaktır.
Onları anmak düşmanı her türlü
araç ve yöntemle vurmaktır. On-
ları yaşatmak halkın öz örgütleri-
ne, iktidar organlarına, her türlü
savaşım araçlarına ulaşmaktır.
Bu uğurda hiçbir engel tanıma-
dan, hiçbir şekilde kendini aldat-

nin kanları yerde kalmayacaktır
ve kalmıyor da. Özgürlük savaş-
çılarının vurduğu darbelerle dö-
külen her damla kanın hesabı
sorulmaya devam ediyor. Müca-
delemiz var oldukça da bu hesap
sorulmaya devam edecektir.

Gözü dönmüş, alçakça cina-
yetlerle bir halkı katletmeyi he-
delemiş olan sömürgeci TC re-
jimini durdurmak kutsal bir

Sağdan 2. şehit Mizgin

mamaktır. Onların anılarına bağlı
olmak tüm ölçülerini yitirmiş bir
düşman karşısında insanlık onu-
runu ayakta temsil edebilmek
için sonuna kadar savaşmak de-
mektir.

Bu temelde onlara bağlıyız ve
onların önderliğinde bağımsızlı-
ğa, özgürlüğe doğru zafere ka-
dar yürüyeceğiz. Gever şehitleri-

görevdir. Yalnızca durdurmak
da değil, insanlığın beşiği bu
kutsal topraklardan, ülkemiz
Kürdistan'dan kovmak ge-
rekiyor. Bu kutsal dava uğruna
şehit düşen Mizgin, Dılovan ve
Qiyas hevallerin ve diğer tüm
şehitlerin açmış oldukları zafer
yolundan özgürlüğü yakalamak
hepimize düşer. Bu temelde

1994 yılını, binlerce yılın kutsal özlemi olan özgürlük yılına dönüştürebiliriz. Tarihin hiçbir döneminde sahip olmadığımız kutsal değerlerle yürüyoruz. Onların güç, coşku ve azmiyle donatılmışız. Onlar, tüm Kürdistan halkı için olduğu gibi, yurtseverliğin en güçlü yerlerinden biri olan Gever halkı için de can

verdiler. Zafer, özgürlük, kutsal değerler ve dökülen her damla kanın hesabını sormak için, tüm halkımızı, yediden yetmiş savaşa mevsizlerine, mücadele safalarına, her yönlü görevleri sahiplenmeye çağırıyoruz. Ancak halkımız savaşa katıldığı oranda bu eşitsiz, haksız ve barbarca savaşın karşısına diki-

lebilir, ulusal, demokratik, insani haklarımızı elde edebiliriz. Özgürlük ancak ve ancak onun gereklerini yerine getirenlerin olabilir.

Şehitler ölümsüzdür. Dökülen her damla kanın hesabı kat be kat sorulacaktır.

Behdinan Cephe Karargahı

Kuş sesleriyle uyanırsan bir sabah
Doğan güne kaldırırsan başını
Kaynaşan toprağa bakarsın
Toprağı sımıcak
Ve alabildiğine yumuşak bulursan
Bizi bize sorma sakın
De ki bunlar bir su damlası
De ki rüzgarla boğuşan bir yaprak
De ki bir tohumun boy atması
Yağmurla yıkanan ağaçlara sor
Ağaçlarda kalabalık yapraklara
Zindanları aydınlatan dostlara sor
Güneşin saçlarını ördüğün zaman
Yıldızları yüzünde bulursan eğer
Bizi bize sorma sakın
De ki bunlar deprem dalgası
De ki yer kabuğunda bir velvele
De ki tarihte volkan patlemesi

SAVAŞ İÇİNDE BÜYÜYEN KUTSAL BİR YILDIZ

Erdal heval, ortahalli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1978 tarihinde Tatvan'a bağlı Dönertaş köyünde dünyaya gelir. İlkokulu köyünde bitiren Erdal heval, ortaokula gitmeyip baharlarda bir başka benzeri olmayan yörenin en güzel yaylalarında kendilerine ait koyunları otlatarak çobanlık yapar. Mücadeleye katılmadan önceki tüm yaşamını kendi köyünde ve bu yaylalarda geçiren Erdal heval, sevimli hareket ve davranışlarıyla, yaşama karşı duyduğu sorumlulukla çevresinin sevgi ve saygısını kazanır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi 1991'in yazına gelindiğinde tüm Kürdistan'da bir etkinlik sağladığı gibi gerilla her tarafa ulaşır. Başta Botan olmak üzere gerillanın girmediği, ulusal kurtuluş mücadelesinin taşınılmadığı tek bir alan, mıntika, köy ve mezra yok gibidir. Botan'a komşu ve oldukça stratejik olmanın yanısıra mevcut kitle potansiyeliyle, sahip olduğu imkan ve olanaklarla Garzan

Adı, soyadı: **Osman GÖR**
Kod adı: **Erdal Piling**
Doğum yeri ve tarihi: **Tatvan, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1994, Rızê köyü**

Eyaleti mücadeleye güçlü açılır. Erdal hevalin köyü de mücadeleye açılmıştır. Köye gerillanın geliş-gidişi yoğundur. Gerilla belli aralıklarla tüm köylülere yönelik toplantılar gerçekleştirmektedir. Erdal heval bu toplantılar esnasında gördüğü gerillalardan etkilenir. Özellikle gerillanın kıyafetleri ve silahları dikkatini çeker. Büyük bir hayranlıkla gerillayı dinler ve katılma kararını verir.

Erdal heval yine böyle

gerçekleşen bir kitle toplantısından sonra katılma kararını gerilla komutanına bildirir. Gerilla komutanı bu yaşı küçük ama yüreği ve kararı büyük olan Erdal hevalin istemini *"henüz küçüksün, bir-iki yıl daha bekle, zamanı geldiğinde silahı bizden alırsın"* sözleriyle gayet yumuşak bir tarzda katılımına onay vermez. Ama bir kez Erdal heval kararını vermiş, gerillaya katılmayı kafasına koymuştur. Gerilla köyden çıkarken onlara fark ettirmeden peşlerine düşer. Kaldı ki, kendisi için zor değil, gece karanlığı olsa da

her tarafı bilir. Adeta gün aydınlığındaymışçasına durmaksızın gerillayı izler. Birinci mola, ikinci mola derken, nihayet üçüncü mola için uygun bir yer keşfedilirken Erdal hevalin çarptığı bir taşın aşağıya doğru yuvarlanmasıyla farkedilir. Bu zifiri karanlıkta bunca yolu kateden ve kendisini fark ettirmeyen biri, yaşı küçük de olsa gerillaya katılmaya hak kazanmıştır. Birkaç saat önce katılım kararına onay vermeyen

gerilla komutanı, kararını değiştirmek ve onay vermek durumunda kalır.

Artık Erdal heval insanlık hareketinin bir neferi olarak Kürdistan'ın o muhteşem coğrafyasında bir gerilladır. Hayran olduğu gerilla hevaleriyle yüce dağlarda özgürlüğe koşan, özgürlüğü taşıyan ve yaşayan bir Garzan yiğididir. Garzan Eyalet yönetiminin yakın ilgi ve himayesi altında gelişen, esprileriyle etrafında moral dalgalarını yaratmasını bilen sevimli küçük gerillalardan birisidir Erdal heval.

Yaşı küçük olduğundan Şehit **Mervan** ve **Hayri** hevaler onu sürekli yanlarında tutar ve sıcak savaş ortamına sokmazlar. Erdal heval kesinlikle bu durumu kabul etmez. İtirazlarını da sürekli yapar. O günlerde *"Ma heval, bu civarlarda benim bilmediğim bir dağ, yayla, vadi, köy ve mezra yok ki, tek başıma en karanlık gecelerde bile gidebilirim. Hiç durmadan tıpkı hevaler gibi saatlerce yürüyebilirim, koşabilirim de, kendisine güvenen varsa yarışalım. Eğer beni geçen olursa o zaman karargahta kalmayı kabul ederim. Hiç korkmanıza gerek yok, size yük olmam, hevaler ne kadar yük taşısalarsa, belki benim biraz az olur ama yine de silahıma ek olarak bir silah daha taşıyabilirim"* der ve pratiğe çıkmada ısrarlı olur. Ama tüm bu ısrarları, Mervan ve Hayri arkadaşların kararlarını değiştirmeye yetmiyordu.

Erdal heval, daha sonraki süreçlerde o günlere ilişkin hiç unutmadığı ve her anlattığında

istisnasız herkesin güldüğü bir anısında şunları anlatmaktadır: *"Bir akşam noktaya gelirken çok yağmurlu bir hava olduğu için elbiselerim hem ıslanmış, hem de çamur olmuştu. Soğuktan tir tir titrerken Hayri heval yağmurluğunu üstüme örtmüştü. Sabaha kadar deliksiz bir uyku geçirdim. Öğleden sonra Mervan ve Hayri hevaler, beni bulduğumuz noktanın aşağısına düşen köye gönderip yıkanmamı söylediler. Onlar da akşam köye ineceklerdi. Köye inip belirlenen eve gittim. Kapıda evin kadını beni gündüz ortası böyle görünce çok şaşırmış, fakat durumu anlatınca rahatlamıştı. Tam banyoya girmiştik ki, köye yabancı bir araba girmiş ve evin sahibi askeri araba sanmış, hemen köyde bulunan arkadaşlara haber vermişti. Arkadaşlar tedbirlerini alırken, evin sahibi yarı giyinik olarak beni buzdolabına koydu. Daha sonra gelen arabanın çevre köylerden bir sivil araba olduğunu fark edince beni buzdolabından çıkarmıştı. Fakat çok üşümüş ve soğuktan tir tir titriyor, dişlerim durmadan birbirine çarpıyordu. Beni bu halde gören arkadaşlar, kahkahalara boğulmuşlardı ve durmadan morallerde bu anıyı anlatmamı istiyorlardı."*

Erdal heval bir süre eyalet yönetiminin yakın ilgisi altında Garzan'da pratik faaliyetlerde bulundu. Yaşı küçük olduğundan dolayı eyalet yönetimi onu kendi evine gönderme düşüncesindedir. Kendisine bu karar aktarıldığında müthiş bir tavır sergileyerek kabul etmez.

"Evet, artık Erdal heval insanlık hareketinin bir neferi olarak Kürdistan'ın o muhteşem coğrafyasında bir gerilladır. Hayran olduğu gerilla hevaleriyle yüce dağlarda özgürlüğe koşan, özgürlüğü taşıyan ve yaşayan bir Garzan yiğididir. Garzan Eyalet yönetiminin yakın ilgi ve himayesi altında gelişen, esprileriyle etrafında moral dalgalarını yaratmasını bilen sevimli küçük gerillalardan birisidir Erdal heval."

Kış mevsiminin zorluklarına göğüs gerebileceğini belirtir. Gerillaya köyde faaliyet yürütmek için değil faşist düşmana karşı savaşmak için katıldığını, gerillada ve dağda olmanın anlamının bu olduğunu, böyle bir şansı yakalamışken kimsenin onu tekrar köye geri göndermeye hakkı olmadığını ve karar da olsa kabul etmeyeceğini söyler.

Tüm ikna yöntemleri yetmemiştir. Erdal heval gerillacılığı bir yaşam olarak benimsemiştir. Bu yaşamdan geçici de olsa ayrı düşmeyi hiç düşünmez. Bir süre daha Garzan'da kalan Erdal heval daha sonra Çukurca'ya geçer. Buradaki eğitime alınır. Eğitimde başarılıdır, kıvrak zekasıyla verileni alıyor, gücü oranında vermekten de geri kalmıyor. Eğitim devresi sonlarında pratiğe çıkacak gruplar düzenlenirken pratiğe çıkma istemini belirtir. Ancak yaşının küçüklüğünden dolayı pratiğe gönderilmez. Yine ısrarlıdır. Ancak bu sefer "sen bir gerillasın, bir ARGK neferisin, kararlara ve yönetmeliğe uymalısın. Seni göndermeyen biz değiliz, aç oku ARGK yönetmeliğini. Daha sabır etmesini bilmiyorsun. Kaldı ki

sabretmesini bir özellik olarak edinmeyen kişi düşmanı mevzide bekleyemez. Sabırlı ol senin de pratiğe çıkacak günün olacak" sözleri karşısında ısrarlarına son verir. Çünkü ARGK yönetmeliğine göre alınan karara uymak bir zorunluluktur, keyfilik yoktur. Keyfiliğe göre de bir savaş verilemez ve geliştirilemez de.

Güney Savaşı'ndan sonra gerçekleştirilen uzun ve oldukça yoğun eğitim faaliyetine katılan

Erdal heval, eğitimden başarıyla çıkarak artık istediği ve özlemiyle yanıp tutuştuğu pratiğe çıkma günü gelip çatmıştır. Kamp ortamları her ne kadar onu geliştiriyorsa da, daha çok dağ dağ, ova ova, vadi vadi tüm Kürdistan coğrafyasını gezmek gibi bir aşkı, tutkusu var. Yapılan pratik düzenlemede istemi de dikkate alınarak Oramar'a gidecek grupta yer alır. Ve belli hazırlıklardan sonra Oramar'a geçer Erdal heval. Burada sıcakkanlılığıyla, morali ve güçlü iradesiyle gerilla birliğince sevilir. Bir köy eyleminde gruptan kopan Erdal heval daha onbeş yaşında olmasına karşın Oramar'ın vahşi arazisinde ve yoğun çeteciliğin olduğu bu alanda tek başına yanında hiçbir yiyecek olmadan tam 18 gün boyunca o güçlü iradesini göstererek direnir ve

sonunda grubun izini bularak tekrar birliğe ulaşır. O'nu 18 gün sonra karşılarında gören arkadaşlar çok sevinirler. Çünkü arkadaşlar büyük bir olasılıkla onun şehit düşmüş ya da düşmanın eline geçmiş olabileceğini düşünmüşlerdi. Daha sonraki zamanlarda o günleri anlatırken "arkadaşlara tekrar kavuşma umudumu bir saniye bile yitirmedim" diyordu. Arkadaşların "bu kadar uzun bir

süre ne yedin" demeleri üzerine Erdal hevalın cevabı kısa ve nettir: "Parti Önderliği çözümlerinde demiyor mu insan Kürdistan dağlarında yiyecek ihtiyacını duymaz. Gerilla dağda ne bulursa onu yer, ben de ne bulduysam onu yedim."

Erdal heval pratiğin sonlarına doğru geri cephe hazırlıklarında bulunur. Bu süreçte de Erdal heval üzerine düşen görevleri

Gerdi alanındaki savaş cephesinde yerini alır. Erdal heval geçmişte birçok arkadaşın şahadete ulaştığı bu alanda düşmanla birlikte olan ihanetçi aşiretten şehit arkadaşların intikamlarını almak için yemin etmiştir. İhanetçilere karşı oldukça kinlidir. Bin bir duygularla yüklü olan Erdal heval bir an evvel pratiğe atılmak için sabırsızdır. Nihayet beklediği gün

başladığında Erdal heval çetelere karşı duyduğu kinle kendisini tutmaz; saldırı grubunun peşinde köyün içine dalar ve çetelerle çatışır. Çatışma sonucunda çeteler arkalarında ölümler

"Ma heval, bu civarlarda benim bilmediğim bir dağ, yayla, vadi, köy ve mezra yok ki, tek başıma en karanlık gecelerde bile gidebilirim. Hiç durmadan tıpkı hevaler gibi saatlerce yürüyebilirim, koşabilirim de, kendisine güvenen varsa yarışalım. Eğer beni geçen olursa o zaman karargahta kalmayı kabul ederim. Hiç korkmanıza gerek yok, size yük olmam, hevaler ne kadar yük taşısalarda, belki benim biraz az olur ama yine de silahuma ek olarak bir silah daha taşıyabilirim"

eksiksiz olarak yerine getirmeye çalışır. O günlere ilişkin, 1993-94 kış sürecinde eğitim kampında Erdal heval ile birlikte olan bir arkadaş şunları söylüyor: "Herkê'de geçirdiğimiz bu eğitim sürecinde Erdal heval kendisini pratiğe çok güçlü olarak hazırlamıştı. Güçlü bir yürüyüşün sahibi olacağını her zaman kararlı bir biçimde ifade eder ve bu yönlü çabayı esirgemezdi."

Eğitim devresi ardından 1994 bahar düzenlemesiyle Erdal heval

gelip çatmıştır. Dışarıdan bakıldığında kale gibi gözükene, üstüne çıkınca da dünyanın en güzel manzaralarını sergileyen insanı anlatımı güç duygularla duygulandıran Govendê dağındadır. Burada Grana ve Rîzê çete köylerine yapılacak eylemin hazırlıkları yapılmaktadır. Planlama yapılmış, düzenlemeye gidilmiştir. Erdal heval Rîzê köyüne yapılacak saldırı grubunun savunmasını yapacak savunma grubundadır. Eylem

birakarak köyden kaçarlar. Eylem başarıyla sonuçlanır ve geri çekilme yapılır. İşte tam bu sırada nereden geldiği belli olmayan kör bir kurşun Erdal hevalın bedenine isabet eder. Erdal heval şehitler kervanında yerini alır. Govendê'den yüksek olan ve nice Govendê'leri ışıklarıyla aydınlatan kutsal bir yıldızdır Erdal heval.

Mücadele arkadaşları

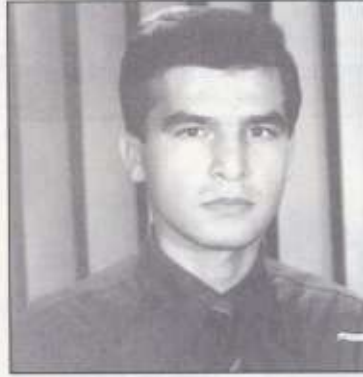
Yüreğinde bir özlemdi BAŞKAN APO'YLA BULUŞMAK

Doğrudur şahadetin yaşam olduğu, yeniden var olma olduğu. Doğrudur çirkinlerin, basit insanların bu mevkiyi yakalayamadıkları ve doğrudur şehitlerin kanıyla tarihin yeniden yazıldığı. **Delil** şehit oldu ve şahadetler tarihine geçti.

Kürdistan'ın yiğit evlatları tarihe yine yeni sayfalar açtı. Geleceğini yazdılar halkının.

Delil heval, sömürgeci-faşist TC devletinin zulüm ve zorbalığına karşı savaşmak için ARGK saflarına katıldı. Düşmana karşı büyük bir kin ve intikam duygusuyla dolu ydu. Yeryüzünde insanlığa, Kürtlüğe

düşman olan bir tek faşistin, polis, asker, bulunması bile O'nu büyük intikam duygularına sürüklüyordu. İşte bu duygularla 1992 yılında Mardin'den Botan'a giderek Gabar'da

Adı, soyadı: **Mehmet Habip CENGİZ**

Kod adı: **Delil Zeki**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1994, Çukurca**

En arkada Şehit Çekdar, Serero-Semdinli, '93 katılımlı, Şehidan'da hastalık sonucu şehit düştü

gerilla saflarında yerini alır. Daha sonraları Gabar'dan Behdinan'a geçerek Zap vadisindeki güçleri içinde yer aldı.

Yüreğinde bir özlemdi Başkomutan Başkan APO ile buluşmak. Hep talimatlarını yerine getirmişti ama O Başkan APO'yu görmek için de parti ile bütünleşmeyi esas almıştı. Şahadetinden bir gün öncesinde rapor yazarak önderlik sahasına gitme özlemi içinde olduğunu söyleyen Delil hevalın bu istemi karara bağlanmadan kendisi halkı, önderliği ve ülkesi ile bütünleşerek, Kinyanış

eyleminde şehit düştü. Yoldaşlarının yüreğinde bir can gibi duran Delil yoldaşın cenazesini yüksek dağların zirvesine taşıdılar. O dağların zirvesinde yaşıyor.

Söz veriyoruz sana Delil yoldaş intikamın öfken kadar büyük olacak.

**Mücadele
arkadaşları**

TİSİ KAHRAMANI AGİT YOLDAŞ ZAFERİN BAYRAKTARI OLDU

Ülkemiz Kürdistan'ın dört bir tarafına yayılan devrim dalgası

Şemdinli'yi de çepe çevre, kopmamacasına sarmıştı. Nice kanlar dökülmüş bu kutsal vatan toprağına. Kör karanlıklara gömülmüş bir tarihin aydınlanması, şaha kalkışıydı bu. Ve Şemdinli'nin her yanında yaşanan amansız, eşine benzerine rastlanmayan baskılara rağmen yeni yeni çiçekler açılıyor. Her biri bir can, bir yürek parçası. Bu şahadet zincirini süsleyenlerden biri de Agit hevaldi.

Agit heval, 1976 yılında Şemdinli'nin Yukarı Katuna köyünde, yoksul emekçi bir ailenin çocuğı olarak hayata gözlerini açar. Şemdinli tarihte düşmana karşı ayaklanmaların ve direnişlerin en çok yaşandığı bir bölgemizdir. Bu özelliğinden dolayı, direnişçilik hemen göze çarpar. Kemalist ideolojiden az etkilenen bir bölge olmakla birlikte Kürtlük özelliklerinin ve göreneklerinin en iyi şekilde temsilinin yapıldığı bir bölgedir. Agit heval tarihten sürüp gelen tüm olumlu özellikleri kişiliğinde

Adı, soyadı: **Hakim SİN**

Kod adı: **Agit**

Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli-Yukarı Katuna köyü, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Şemdinli**

somutlaştırmıştır.

Yurtsever bir aileden gelen Agit heval, henüz küçük yaşlardayken yurtsever duygularla tanışır. 1976 yılları ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni yeni oluşmaya başladığı dönemlerdir. Bu dönemlerde Kürt ve Kürdistan'a ait ne varsa kaybedilmiş, halkımız ulusal benliğinden koparılmış, kendi öz değer yargılarına yabancılaştırılmış bir konumdaydı. Karanlık fırtınalı ve

buhranlı yıllardı. Partimiz tüm koşulların aleyhimizde olduğu bir dönemde karanlığı aydınlatan, fırtınayı dindiren bir güneş gibi, sadece Kürt halkı için değil, tüm dünya insanlığı için bir doğuşu gerçekleştirdi. Agit hevalın çocukluk yılları böyle bir dönemde geçer. Tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlayan Agit hevalın ailesi, tüm imkansızlıklara rağmen Agit hevalı ilkokula yazdırır. Agit yoldaşın çocukluğunda göze çarpan en önemli özelliğı olgun ve ağırbaşlı oluşuydu. Bu özelliğinden dolayı köyde

sevilen sayılan, parmakla gösterilen birisiydi. Okula başlayan Agit heval, çocuk yaşta olmasına karşın çelişkileri görebiliyordu. Kürt olmasına rağmen Türkçe eğitim görmeye bir türlü anlam veremiyordu. Büyüklerinin anlattığı direnişleri, Türk sömürgeciliğinin barbarlıklarını düşünür ve bununla bağ kurmaya çalışırdı. Böylelikle düşmanı kaba da olsa yavaş yavaş tanımaya başlıyordu. Babasından,

dedesinden dinlediği direnişlerle bazen gurur duyar, bazen de derin derin düşünür ve üzüldü. Agit heval, okul dışındaki zamanlarında dağlara çıkardı. Dağlara duyduğu özlemi, tutkuyu gidermeye çalışırdı. Aynı zamanda ailesine katkıda bulunmak için tüm çaba ve gayretini sarf ederdi.

Düşmanın çizdiği suni sınırlara isyanı o dönemlerde dahi belirgindi. Köylerinin hemen sınırda oluşu Agit hevali Güney Kürdistan'daki topraklara, dağlara itmişti. Bir dağın yarısının Kuzey'de, yarısının Güney'de oluşu, Agit heval de parçalanmışlığın ezik duygularını uyandırıyor. Bu duygulardan, düşmana olan öfkesi, kini daha da pekişiyordu.

Kürdistan'da artık kölelik zincirleri kırılmıştı. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi boyutlanmış 1984 Atılımı'yla taçlandırılmıştı.

Mahsum KORKMAZ hevalin

öncülüğünde gerçekleşen Şemdinli ve Erüh baskınları kitlelerdeki anlatılmaz coşkuyu daha da hızlandırmıştı. Bu tarihi eylemlerle Kürdistan'da her yerde özgürlük ateşleri yakılmış ve sönmemesine alevlenmişti. Şemdinli halkının dilinde dolaşan, çocuklara anlatılan bir destan

öyle yüce bir sevgi ki, tüm zorluklara karşı direnme gücü veren bir sevgi.

Sömürgecilik halkta filizlenen çağdaşlık bilincini yok etmek ve karşı-devrimci bir konuma sokmak için elinden gelen her şeyi yapmaya başladı. Düşman tarihten beri uyguladığı "Kürdü

Kürde kırdırma" politikasını tekrar devreye sokmuştu. Şemdinli bölgesinde çete odakları oluşturulmuş ve karşı-devrimci bir cephe yaratılmıştı. Agit heval ve ailesi bu durumlar karşısında içten içe öfkelenmiş ve kesinlikle ihaneti kabul etmemişlerdi. Düşmanın bu politikaları ve baskıları Agit hevaldeki yurtseverlik duygularını daha da pekiştirmişti.

Ve tarih Ağustos 1992'yi gösteriyordu. Agit heval büyümüş, yüce

özlemlerine kavuşmuştu. Gerilla saflarına katılır katılmaz ismini Agit koyar. Agit yoldaş gibi olmak için büyük bir çaba ve azim gösterir. Saflara katıldığı

Sağda şehit Zafar, 1994 Gever'de şehit, takım komutanı

"... Ve tarih Ağustos 1992'yi gösteriyordu. Agit hevalimiz büyümüş, yüce özlemlerine kavuşmuştu. Gerilla saflarına katılır katılmaz ismini Agit koyar. Agit yoldaş gibi olmak için büyük bir çaba ve azim gösterir."

olmuştu.

Agit yoldaş, bu tarihi eylemlerden etkilenmiş ve PKK militanlarına aşırı bir sevgi beslemeye başlamıştır. Bu sevgi

günlerde ihanet kendisini yine dışa vurmuştu. Güneyli işbirlikçi güçlerle savaş başlamıştı. Sömürgecilik ve uluslararası gericilik, Kürdis-tan'daki çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek için harekete geçmişlerdi. Bir kez daha ihanetin gerçek yüzüne tanık

insanı geliştirici talimat ve perspektifleriyle yetkinleşmiş, özünde var olan azim, kararlılık ve olgunluğu devrimci bir tarza dönüştürmüştür. Savaşma azmi ve isteğini her zaman dile getirir ve Şemdinli bölgesinde savaşma istemini partiye önerir. Bahar düzenlemeleriyle beraber bu

baskın düzenlediler. Bu baskında Agit heval en ön saflarda, saldırı grubunda yerini almıştı ve düşmana kan kusturuyordu. Yılların biriktirdiği kin ve öfkeyi tüm hırçınlığıyla dile getiriyordu.

Agit heval düşmanın mevzilerini ele geçirmişti. Düşmandan bin yılların hesabını sorarcasına yükleniyordu. Ağır silahın bulunduğu mevziye saldırırken düşmanın kahpe ve kalles bir kurşununa hedef olarak şahadete ulaştı.

Agit hevalın gösterdiği kahramanlık, cesaret ve direniş, halkta ve tüm yoldaşlarda büyük bir etki bıraktı. Agit hevalın şahadeti, kazanma ve ihanetten hesap sorma talimatıdır. Komutanlık özellikleriyle çok şey vaat eden Agit heval, iki hevaliyle beraber şahadet mertebesine ulaşırken, bağımsızlık ve özgürlük özlemlerini gerçekleştirmek bizim görevimizdir.

Kürdistan'ın ölümsüz kahramanları!

Sizlerin şahsında tüm devrim şehitlerine özgür bir vatan yaratmak için söz veriyoruz!

- Devrim şehitleri ölümsüzdür!
- Biji Serok APO!
- Biji PKK, ERNK, ARGK!

Bir mücadele arkadaşı

Sağda şehit Kadir, 1994 Özalp'ta şehit, manga komutanı

olmuştu. Agit heval fedakarlığı, olgunluğu, ağırbaşlılığı ve özlü oluşuyla arkadaşlar tarafından sevilen sayılan birisi olur. Agit hevalın bu örnek davranışları yoldaşlar topluluğunu sevince boğmuştu. Düşmanın ihaneti geliştirdiği bir bölgede, böyle kararlı yoldaşların çıkması oldukça önemliydi.

Agit heval 1992-93 eğitim sürecini Zele Kampı'nda geçirir. Yoğun bir eğitim ve önderliğin

istemi gerçekleşir ve Şemdinli savaş bölgesine gider. Agit heval gerilla saflarında yeni olmasına rağmen örnek davranışlarıyla dikkatleri üzerine toplamıştı.

Kürdistan'ın dört bir tarafında; Behdınan'da, Botan'da, Amed'de savaş tırmanmış ve intikam türküleri dilden dile dolaşmaya başlamıştır.

Takvim sayfaları 24 Temmuz'u gösteriyordu. İntikam ve özgürlük güçleri Şemdinli'nin Tisi karakoluna

“İçimdeki volkandır AĞRI DAĞI”

Kars'ın Göle İlçesinde 1972 yılında dünyaya gelen **Ferhat** heval, orta halli, yurtsever özellikleri fazla gelişkin olmayan bir aile ortamında büyür. Babası marangozluk yaparak ailenin geçimini sağlar. Böyle bir aile ortamında ilkokula kadar okur. Ferhat heval ailesinin bu konumundan dolayı, üniversite yıllarına kadar Kürt ve Kürdistan gerçekliğinden uzak ve yabancıdır. İlkokuldan sonraki süreç, memur olan ağabeylerinin yanında ortaokul ve liseyi okumakla geçer. Ağabeylerinin tayini nereye çıkarsa oraya gittiğinden, oldukça fazla yer gezer, yeni yeni çevrelere girip çıkar.

Ferhat heval, ağırbaşlı, çalışkan ve azimli bir kişiliğe sahiptir. Bu özellikleri O'nun çevresindekilerce sevilip sayılmasını sağlar. Liseyi başarıyla bitirerek, Trabzon Su Ürünleri Fakültesi'ni kazanır. Üniversite yıllarında kendi deyimiyle “Kürt olduğunu” öğrenen Ferhat hevalın, bu süreçten sonra tüm yaşamı değişir. Bitip-tükenmek bilmeyen okuma, araştırma ve tartışmalar sonucunda partiyi, mücadeleyi kısa sürede tanır ve bir

Adı, soyadı: **Zekeriya TEYRAN**
Kod adı: **Ferhat Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Göle-Kars, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ocak 1994, Zelê Kampı**

arkadaşıyla birlikte ARGK saflarına katılır.

Trabzon'dan Xankürkê alanına gider ve eğitime alınır. Eğitim sürecinde çalışkan, kavrama gücü yüksek ve katılımcıdır. Bir aylık eğitim sürecinden sonra yapılan düzenlemede basın-yayın alanındaki gelişkinliği nedeniyle Xankürkê basın-yayın birimine verilir. Ferhat yoldaş, büyük bir coşkuyla basın çalışmalarına başlar. Araştırmacı, kararlı ve özlü olan Ferhat heval kısa süre içinde

bu faaliyet alanında kendini geliştirir, yetkinleştirir. Bir yandan kendi gelişimi için yoğun çaba sarf ederken, bir yandan da yaşam içinde sınıfsal mücadelesini vermektedir. Kendindeki sınıf dışı özellikleri aşmak için mücadele ettiği kadar, yoldaşlarında gördüğü eksikliklerin üzerine de acımasızca gider.

Katılırken Kürt gerçekliğine yabancı olan Ferhat heval, okuma-araştırma ve tartışmalara ağırlık vererek, bu konularda da kendini geliştirir. Bu arada kendisinden sonra bir ağabeyi de saflara katılır ve Güney Savaşı'nda şehit düşer.

Ferhat heval ailesinden birinin mücadele yolunda şehit düşmesinin verdiği gururla dopdoludur. Savaş sonrasında Zelê alanına gider. Bu alanda da basın-yayın çalışmalarında yer alır. Güney Savaşı sırasında taşıdığı ağır yüklerden dolayı bel kemiği kayan Ferhat hevalın durumu, Zelê Kampı'nda ağırlaşır ve Hewler'e gönderilir. İki ay hastanede kaldıktan sonra geri döner. Bir süre kendini hissettirmeyen fiziki rahatsızlığı daha sonra tekrar ağırlaşmaya başlar.

Ferhat yoldaşın ailesine yazdığı mektup

Gururlu ve direngendir. Durumu günden güne ağırlaşmasına rağmen, O ne yakınır, ne de sızlanır. Aynı şevk ve tutkuyla çalışmalara yüklenir ve bundan mutluluk duyar. Boş durmayı, boşa zaman harcamayı hiç sevmeyiz; birimdeki gazete çalışmasının yanısıra, öykü ve roman çalışmalarını da sürdürür.

Büyük bir pratik ateşiyle yanıp tutuşan Ferhat yoldaş, "içimdeki volkandır Ağrı Dağı! Ağrı Dağı'na çıksaydım, çıkar çıkmaz şehit düşseydim de gam yemezdim..." diyerek savaşa olan tutkusunu sürekli dile getirirdi. Neşeli, yoldaşlarıyla ilişkileri güçlü olan Ferhat heval, yoldaşları arasında her zaman saygı ve sevgiye yol açmıştır. 1993 Eylül sonlarında radyo birimine geçen Ferhat heval, artık Bağımsız Kürdistan'ın Sesi Radyosu'nun yazı kurulu üyesidir. Bu faaliyet alanında ciddi bir çalışma temposu tutturur ve kendisine verilen her görevi başarıyla yerine getirir. Yazdığı makalelerde araştırmacıdır ve günden güne gelişmektedir. Fazla zaman geçmeden radyomuzun kültür köşesi sorumluluğuna, ardından da haber servisi sorumluluğuna getirilir.

Barbar Türk sömürgeciliğinin 28 Ocak günü Zêlê Kampı'na yapılan hava saldırısında, Ferhat yoldaş atılan kazan bombalarının isabet eden parçaları sonucu şehitler kervanına katılır. Halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü yolunda şehit düşen yoldaşımızın izinde sonsuza kadar yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

"Yıllar önce savrulduğum ülkeme döndüm"

Mektubuma başlarken hepinize en içten devrimci selamlarımı sunuyorum. Böylesine tarihi günleri yaşamamanın büyük heyecanıyla görevlerinizde başarı dileklerimi iletiyorum. Halkımızın umudu ve yaşama kaynağı gerillaya katılımının üzerinden yaklaşık iki yıllık bir zaman geçti. "Gerillaya katılmak, ne demektir?" diye sık sık kendime sorarım. Ve dönüp geriye baktığımda "nereden nereye" demeden de edemem. Ve hemen aklıma Ahmet Arif'in "Savaşanlar da var bu havada, el ayak buz, yürek cehennem" dizesi gelir. Keşke bu dizeyi çok daha erken duysaydı kulaklarım. Belki o zaman savaşanların kimler olduğunu ve ne için savaştıklarını öğrenmiş olacaktım. Ama ben bu dizede sözü edilen savaşçıları ancak 18 yaşına geldiğimde duydum ve öğrendim. Bir insanın kendi benliğine yabancılaşmasının ne büyük felaket olduğunu, toplum kurtulmadan birey kurtulamaz gerçeğini kavradım. Bunun için sizlere haber vermeye gerek duymadan yıllar öncesinden savrulduğum ülkeme döndüm.

Bunun için diyorum ki; bir insanın ne kadar değişebileceğini kendim yaşamıyordum asla inanamazdım. Kısaca yaşamak değişmek ve değiştirmektir. Burada yaşam bir başkadır. Güzelleştirmek ve geleceğe uzanmaktır. "Yaşamak ve tarihe iz bırakmak nedir" diye bana sorulursa, tek kelimeyle "gerilladır" derim. Neden mi? Çünkü yaşama gözlerimizi açan, bizi biz eden gerilladır. Ve sizlere "Bağımsız Kürdistan Radyosu" aracılığıyla, bu duyularla seslenirken diyorum ki, bizi halk olarak yaratan bu savaştır. Bu savaş ki, her anı bir destan olan kahramanlıklar yaratmıştır.

Bunun için zafere her geçen gün bir adım daha yaklaşıırken halk olarak övünçlüyüz, gururluyuz ve güçlüyüz. Ve zafer, savaşarak militanlaşan halkımızın olacaktır. Yediden yetmişe ayaklanarak savaşan halkımızın özgürlük yürüyüşü önünde hiçbir güç durma kudretinde değildir. Artık Kürdistan'da yaşamak savaştan geçiyor. Kürdistan'da yaşayan herkes; kadını, erkeği, yaşlısı, çocuğu ile duyguda, düşüncede ve davranışta bunları yaşayacak, irade gücünü keskinleştirecek, keskin bir iradeyle savaşacak ve kazanacaktır. Kürdistan halkı bu temelde Ulusal Önderimiz Başkan APO önderliğinde görevlerine sımsıkı sarılarak insanlığa çok kutsal bir armağan bırakacaktır.

Sevgi ve selamlarımla

Ferhat hevalin Güney Savaşı'nda şehit düşen ağabeyi Xebat yoldaşa yazdığı mektubu

Tarihin bir zorunluluğu işte. Sana bir yıl önceden yazmam gereken mektubu bir yıl sonra önüme koymuş bulunuyorum. Ve ben, bir yıllık hasretimle demeyeceğim, güzel olana, doğru ve değerli olana adanmış ve sonsuzluğun güzelliğine karışmış bir canı selamlıyorum. Selam yoldaşım... Selam yoldaşlarım... Bin selam olsun! Seni daha önceden selamlamak isterdim. Nasıl isterdim nasıl! Kendimin de tanımlayamadığı bir duygu gemlenmez. Zincirlerinden

boşalmışcasına coşkun! Ama tarihin emri keskindir yoldaşım, bilirsin. Böyle emretti, istemesek de. Ve şunu söyledi: "Tarih er ya da geç, bir gün ama bir gün mutlaka en doğru hükmü verecektir." Önce anlamadım bu sözü, cahillik mi dersin? Belki de "beni hiç anlamamışsın, oysa ben seni nasıl anlıyordum değil mi?" diyeceksin. Evet yoldaşım bundan hiç kuşku yok, seni anlamadığımı şimdi çok daha iyi anlıyorum. Çünkü ben de kuşku duydum kimi zaman. İnanmak istemesem de kuşku duydum. Ama şimdi nasıl böyle düşünmüşüm diye kendimle hesaplaşıyorum. Anlıyor musun, kendimi yargılıyorum. Alçaklık

ve yücelik, ikisinin yan yana gelişi. Ne büyük çelişki değil mi? Bunların ikisini de birlikte düşüneceksin, hem de işte az önce dedim ya

tarih hükmünü sonuna kadar. Birisi doğru ama hangisi; Ağrı'nın yüceliğinde misin, yoksa dipsiz bir uçurumun derinliklerinde mi? Belirsiz. Yani hükmü verilmemiş büyük bir çelişki anlayacağın. Yargılanıyor an be an, ama sonuç yine aynı çelişki... Bir daha soruyorsun "savaş denen olayı düşün ve tarih neyi emrediyorsa ona uy! Yapacağın tek

**"PKK
adaleti her
şeyin
üstündedir
hakimdir,
hükmedendir"**

doğru şey bu" diyor. O zaman işte bir zorunluluk haline geliyor söylerken. Ha, dedim ya, bu bir emir üstelik. Kabul demek kalıyor geriye.

Artık her önüme gelene seni soruyordum, eskisi gibi. Hemen bir karara da varmak istemiyordum. Belki de seni biraz anladığımı ve tanıdığımı buradan anlarsın diye. Buna inanıyorum ve senin de inanmanı istiyorum yoldaşım.

Aradan bir yıl geçti. Ve ben hep bunu düşündüm, cevabını bulurum diye. Zor bir sorunun cevabı zor bulunur. Ama zor soruların cevabı vardır ve bir gün mutlaka cevaplandırılırlar. Evet işte sonra bu mektubu yazmaya başlamadan çok az bir zaman önce senin uçurumun derinliğinde değil, Ağrı'nın

yüceliklerinde olduğunu öğrendim. Ve çok geciktirdiğim mektubumu hemen yazmaya başladım. Önünde al bayrakla çektiğin bir fotoğrafın da var. Arşivden çıkarıp albümüme koymuştum. Zaman zaman çıkarıp bakıyor ve seni düşünüyordum. Bazen öfke, bazende hayranlık duyarak baktığım bu fotoğrafa şimdi saygı ve gururlu bakıyorum. Bundan böyle hep saygıyla bakacağım. Adını da hep saygıyla anacağım. Ve sizlere layık olabilmek için hiçbir gerçeğe sığınmadan, nerede, hangi koşul altında olursa olsun elimden gelen tüm çabamla izinizde yürüyeceğime söz veriyorum yoldaşım. Xebat heval! Yaptığınız o büyük fedakarlık güç kaynağıdır. Senin Güney Savaşı'nda kayboluşun üzerine neler söylendiğinin şimdi hiçbir önemi yoktur. Ne söylenmişse söylenmiş, ama şimdi hepsinin yerini alan tek bir gerçek var; Kürdistan uğruna partimizin verdiği binlerce şehide katıldın. Bu tarihin hükümdür ve bu hüküm kesindir. Bu hüküm aynı zamanda bir gerçeği de ispatlıyor: PKK adaleti her şeyin üstündedir, hakimdir, hükmedendir. Bin yılların hesap sorma savaşımını veren PKK elbette ki, adaletin temsilcisidir. Kötü olanlar, yaşamaya hakkı olmayanlar yargılanırken, iyi, güzel ve

yaşamaya hakkı olanlar yüceltilmeye layıktırlar. Bunu bin yıllık bir düşmana karşı yapıyorsa kendi saflarında da bunun en keskininden yürütücüsüdür. Evet yoldaş! Nasıl ki, 1978'lerde şehit düşen, ama 1990'lara geldiğinde şehitlik onuru verilen, yine feodal komploculuğun katlettiği birçok yoldaş gibi, senin de şehitlik onurun bir yıllık belirsizlikten sonra verilmiş bulunuyor. Bu örnekleri biliyordum ve inanç kaynağım bunlar oluyordu. ".... bomba ile şehit düştü" cümlesini duyduğumda gerçeğin kendisini de buluyordum. Senden bahsedildiğinde anlamıştım, ama bir daha sormadan da edemedim. Ve sordum, kendinden emin konuşuyordu; "Bomba ile mevzide yaralandı, sonra ben sırtımda tabur tepesine kadar taşıdım. Savaş işte. Yarası ağırdı, çok kan kaybediyordu. Her zaman yüzü güleçti, şehit düşeceği an morali yüksekti, konuşup moral veriyordu bize. Silahını, bir de cebindeki defteri aldım, süngü ve kasaturalarla açtığımız yere saklayıp, ayrıldık. Şehitler ölümsüzdür." Evet yoldaş! Bir yıllık belirsizlik işte böyle bir rastlantı, ya da verilmesi kesin olan bir hüküm ile

ortadan kalktı. Elbette ki, bir gün gerçek ne ise o bulunacaktı. Ama şunu da söylemek ve senin bilmeni istiyorum. Eğer biraz duyarlı olsaydık bu sonuca daha erkenden varabilirdik. Seninle o zaman çok daha farklı şeyleri konuşmuş olacaktık. İşte bu yapılmadı yoldaş. Ama bunu yapmayanları şimdi tarih yargılıyor. Hem sen yalnız da değildin. En yakınındaki Erhan arkadaş da seninle aynı durumdaydı. Üstelik O'nun şehit düştüğünü görenler de vardı. Evet yoldaş, şimdi önemli olan gerçeğin bulunması, tarihe mal olması ve tarihin hükmünü vermesidir. Tarihin ve insanlığın hükmü, güzel bir hüküm. Unutulan bir halkın sesi olmak yitirilmiş bir ülkede. Ve damarlarına coşarak akmak.

Berrak berrak köpürmek... Kök salmak ülkeye. Yaşam ve gelecek tutkusu ile kutsamak onurlu geleceği... Yeniden doğmak ve en güzelini yaşamak. Ve selamlamak şehitler ordusunu. Karkel eteklerinde... Lelikan'da... Lolan'da karışıp Deşta Hayate'ye akmak... Ve katılmak şehitler ordusuna... Yürümek yeni doğan güne... Ve dönüp bakmak geriye, haykırmak. Siz ki, can verdiniz halkımız için. Göğsümüzde onurla dalgalanan yoldaşlar. Ey, ölümsüz halkımız için toprağa düşenler. Yolunuz yolumuzdur. Uğruna şehit düştüğünüz kavganız kavgamızdır. Ve biz kavga ile doğduk, kavga ile yaşayacağız. Ve zaferle selamlayacağız sizleri. Ölümsüzlük abideleri.

DÜŞMAN KARŞISINDA DEVRİMİN KESKİN BİR KILICI

Adı, soyadı: **Ahmet TEMEL**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Alican köyü-İğdır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Nisan 1994, Çukurca-Avaşın mıntıkası**

Ulusal kurtuluş mücadelemiz ulaştığı aşamayla birlikte dünya insanlığına yeni bir doğuşun müjdesini vermektedir. Devrimimiz büyük altüst oluşların merkezinde yer alarak, geçmişin izlerini bir bir parçalamakta, Kürdistan özgülünde ezilen halklara kurtuluş yolunda yeni bir soluk olma görevini en onurlu şekilde yerine getirmektedir. Artık her doğan gün, zafere atılan adımların tanığı olarak tarihi yazmaktadır.

Kürdistan'da geçmişte karanlığın, çilenin duvar olup çevrelediği halkımız, PKK öncülüğündeki devrimle bunları ezip geçmiş, "yaşamak bir görevdir, görev ise savaşımdır" şiarına dört elle sarılmış, böyle yüklenmiştir düşmana. PKK, dondurulmuş, adeta kör bir kuyu haline getirilmiş Kürt insanının yaşamına devrimin savaşımlık ruhunu oturtmuştur. Bu ruh artık Kürdistan sınırlarını aşmakta, Kürdistanlıların bulunduğu her sahaya yayılmaktadır.

Kürdistan'ın özgürlüğü yolunda verilen binlerce şehidimiz,

halkımızı devrime bağlayan ve kopmaz özellikte olan dayanaklarımızdır. Gün geçtikçe sonuca daha çok yaklaşan savaşımlarımız büyüdüğü oranda yeni şahadetlere de tanık olmaktadır. **Şervan** heval de şahadet kervanına katılan yoldaşlarımızdandır.

İktidarlaşıma ve devletleşme yolunda büyük adımların atıldığı ve geleceğin büyük atılımlarının zeminini teşkil eden 1994 savaşımlı yılında içinde şehit düşen **Şervan**

heval, önemli görevlerle yakıcı savaşa, kazanma ruhuyla yönelmiş bir yoldaşıymızdı.

Şervan heval, 1973 yılında ortahalli, çiftçilikle geçimini sağlayan yurtsever bir ailenin çocuğu olarak İğdır'ın Alican köyünde dünyaya gelir. İlk, orta ve liseyi İğdır'da okur.

Partimiz PKK'nin kurtuluş umutlarının yok edildiği bir ortamda en küçük fırsatları büyük kazanımlara dönüştürerek, kimsenin göze alamadığı riskleri büyük bir kararlılıkla zafer maratonuna çevirerek oluşturduğu devrim dalgası halkın binlerce yıldır küllenen

öfkesiyle birleşir. Büyük tarihi savaşımların geliştiği bu süreçte İğdır ve yöresi de etkilenir. Savaşımların şiddetlenerek tüm Kürdistan'a yayılmaya başladığı bir dönemde, özellikle İğdır ve çevresinde gerilla eylemliliğinin artması, ardından halkın serhildanlara kalkması yöre gençliğini harekete geçirir. **Şervan** heval de bu harekette yerini alarak 1991'in Ekim ayında mücadele saflarına katılır.

Gerilla saflarında yaşama

uyum sağlamada, özümsemede zorlanmıyordu. Yıllardır aradığı bu yaşam O'nun için her şeydi. Devrimci yaşamın özünü kavradıkça, Kürdistan'da gerçek yaşamın ancak ve ancak militan kişiliğe ulaşarak sağlanabileceğini bilince çıkardıkça gerillaya, öncü güç PKK'ye bağlılığı daha da artar. Her göreve aktif bir şekilde katılım gösterir. O'nun bu olumlu yaklaşımları sonucunda 1991-92 kışında kadro eğitimi sürecine alınır. Kürdistan'ın aman dinlemeyen ağır kış koşullarına eklenen düşmanın hava saldırılarına rağmen partinin yarattığı eğitim ortamına verimli bir şekilde katılmanın çabasını sergiler. Yoldaşlarıyla omuz omuza daha çok gelişmek, bilinçlenmek için yüklenirler. Gün geçtikçe büyüyen, kökleşen devrim süreci içinde Parti Önderliği'nin yoğun çabaları, perspektifleri ve çözümlemeleri ışığında yeni insanı, militan Kürt insanını

yaratma mücadelesine girerler.

Şervan heval büyük kahramanlıkların ve direnişlerin yaşandığı Xankûrkê alanındadır. Düşmana karşı verilen eşsiz

almanın ortamıdır. Şervan hevalın yaşama katılımı oldukça canlı ve doludur. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde alçakgönüllüdür, hep kendinden bir şeyler verir. Fedakardır. Hiçbir

zaman kendini yoldaşından farklı görmez. Küçük-büyük demeden tüm görevlere en önde koşandır. Ataklığı, kolektif yönü yoldaşları arasında takdirle karşılanır. Bu özelliklerinin yanı sıra Apocu ruhla girdiği Helena, Rubarok baskınlarında, Güney Savaşı gibi mücadelemizde önemli yerleri olan eylemliliklerde başarılı bir pratiğin sahibi olur. Şervan heval aynı zamanda parti yaşamını özümsemede yoğunlaşırken, partilileşme noktasında parti içi sınıf savaşı üzerinde durmakta, parti dışı, yanılıklı ve yetmez kişiliklere karşı amansız savaşımaktadır. Partinin çalışını ve yaşam tarzını özümsemede,

hayata geçirmede büyük bir çaba sarfeder.

1992-93 kış hazırlıkları üzerinde yoğunlaşma süreci

**Sagda Şehit Canşer
Solda Şehit Hogir, 1975-Baverne köyü,
17 Temmuz 1993-Ömeryan'da şehit**

sıcak savaşım içinde yer almanın sabırsızlığı içindedir. Çünkü bu ortam düşmana kinini kusmanın ve geçmiş tarihin intikamını

**Ne canlar doğar
bu dağda
ne canlar toprağa
vurgun
İğdir ovasından gelir
dağlara hasret,
özgürlüğe, savaşa.
Feda her şeyini,
hatta canını, kanını.
Hain satılmışa,
sahibine sadık kahpeye
karşı,
kahramanlık deminde
var.
Ağıtlar yükselir
İğdir ovasından
doruklara...
Bak gidiyor kervan
elinde kızıl güller
başından vurulu
kahraman yoldaşım
Şervan.
Sen de katıl
ölümsüzleşerek
Bak gidiyor yoldaşım
Kervan!..**

ardından yüksek bir moral ve coşkuyla Başkale pratiğine yönelir. Bu sahada ortaya çıkan taktikteki tıkanma, eski vuruş tarzında ısrar, örgüte gelememe gibi sorunların üzerine amansızca yönelimi esas alır. Parti hattını oturtmadaki ısrarlı, net yaklaşımlarıyla devrimin keskin bir kılıcı olma özelliğini yansıtır. Partinin ve Parti Önderliği'nin emrettiği, zafere gidişin tek yolu olan parti yaşamı, üslubu, yoldaşlık ilişkileri, vuruş tarzı konularında taviz vermezliği esas alır. Sorunlar karşısındaki duyarlılığı, çözüm yönündeki özlü yaklaşımları Şervan hevali hayli geliştirdi.

Şervan heval, savaşımızın önemli ve zafere hayli yakınlaştığı 1994 savaş yılına girişte, yönetim tarafından daha da yetkinleşmesi ve güçlenmesi amacıyla 1994 kış merkezi eğitimi ve Botan-Behdınan 2. Eyalet Konferansı'na delege olarak gönderilir.

Halk savaşımızda önemli bir aşamaya, yani stratejik denge aşamasına girdiğimiz, küçük gerilla birliklerinin yanısıra, büyük hareketli gerilla birliklerince yapılan "düşmanı kuşat, vur, yok et" taktiğinin uygulandığı bu süreç, tüm savaş sahalarımızda yoğun eylemliliğin yaşanmasına sahne oldu. Çöküşü ve büyük bir bunalımı yaşayan TC halkımıza saldıran TC, batışını geciktirmenin çırpınısını yaşarken, PKK gerillaları her geçen gün dağların zirvelerinde zafere ulaşmada düşmana öldürücü darbeleri vurmak için çalışmalarını hızlandırır. Düşman

taburları ortadan kaldırmakla birlikte, parti militan kişiliğine, parti kişiliğine ulaşmanın önünde engel olan düşman özellikleri de silinip süpürülecekti. Tüm PKK kadro ve savaşçıları, Parti Önderliği'nin öncülüğünde 1994 kışını yoğun eğitim ve tartışmalarla kişilik savaşımını en derin bir şekilde yaşayarak geçirdiler. Kış boyunca devam eden gerilla eylemleri kazanma ruhunun ne derece yüksek olduğunun kanıtıydı.

Bu ruhla başlayan Botan-Behdınan 2. Eyalet Konferansı'nda savaşın sorunlarını ortaya çıkarma çabalarına özlü ve aktif katılımı geleceğe yönelik Şervan hevalin umut verici özellikleri olur. Konferanstan aldığı güçle pratiğe yönelen Şervan heval Oramar bölgesinin Avaşın mıntikasına geçer.

Düşmanın bu bölgede başlattığı operasyon sırasında çatışmaya giren gerilla birliklere büyük bir direniş sergilerler. Çatışma esnasında Şervan heval, şehit düşen Şervan Cilo hevalin mevizisini boş bırakmamak, inisiyatifi elde tutmak ve çatışmadaki üstünlüğü korumak için öne fırlar, mevzide çatışmaya başlar. Bu O'nun savaştaiki öncülüğünü, cesaretini, fedakarlığını ve kahramanlığını en üst düzeyde ifade eden pratik olur. Şervan heval bu mevzide sonuna kadar savaşarak şehitler kervanına katılır. Şervan hevali, kurtarılmış alanlarla özgür vatana doğru olan yürüyüşümüzde yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları

“TARİH YAZILACAK, TARİH!”

Nazım heval, 1971 yılında Muradiye'de dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu Amed'de okur. Daha sonra Türkiye metropollerine gider ve orada liseyi bitirir. Üniversite yıllarında yurtsever-devrimci gençlikle tanışır. Mücadeleyi anlamada, kabullenmede zorlanmaz. Yaşamının önemli bölümü, şekillenışı Kürdistan'da geçer. Bu yıllarda öğrenci gençlik içerisinde pek çok çalışmaya katılır. Partiyi ideolojik, siyasal, askeri açıdan tanıma, anlama yönünde bir çaba içerisinde girer. Bilinç yönünü geliştirdikçe mücadeleye aktif katılmanın gerekliliğini anlar ve bir grupla birlikte, Temmuz 1992 tarihinde ARGK saflarına katılır.

Gerillaya katıldıktan sonra bilinciyle, savaşımla mücadeleyi yükseltmede yoğun bir çaba ve emek sahibi olur. Bu çabası, fedakarlığı kısa sürede çevresindeki yoldaşlarınca görülür ve değer verilir. Gerilla da yaşama oldukça aktif, canlı, atik bir katılım sağlar. Özlü yaklaşım, tüm yeteneklerini mücadeleye

Adı soyadı: **Ekrem ORBAYOĞLU**
Kod adı: **Nazım**
Doğum yeri ve tarihi:
Muradiye, 1971
Mücadeleye katılım tarihi: **18 Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Uludere-Meydan, 25 Eylül 1993**

sunma çabası takdir toplar.

PKK'nin militan kişiliğine ulaşmayı esas alan Nazım heval, bu doğrultuda hareket ediyor ve "ilk devrimi kendimde gerçekleştirip, daha sonra düşmanla savaşmayı esas almalıyım" diyordu. Tavrı ve davranışları, yürüyüşü, hitap tarzı, savaşta vurduğu parti çizgisi doğrultusunda bir olgunluğa ulaşır. Hareketli, atik,

Sen
Amed'in
derinliğinden
kopup gelen
Kızıl bir gül,
Yürüyüşünle öncü
Saldırıda komutandın.
Yürüdün
Korkusuzca Meydan
tepesine.
Tomurcuktan,
Uludere'de çiçek açtın.
Ayrıldın belki
aramızdan,
Yere düşürmedik,
Silahını biz aldık.
Kızıl kanı
bayraklaştırdı
Meydan tepesinde
dalgalandıracağız
Yemin ettik sana,
Yaşatacağız seni
Sen ölmedin,
Mücadelemizde
yaşayacaksın!

gelişkin bir saldırı ruhunu bilinçlenmekle birleştiren Nazım heval, korkusuz, cesaretli bir yapı kazanarak partimizin önderlik vasıflarını edinir. Kendisine yöneldiği kadar, çevresindeki her türden parti dışı anlayışlara karşı da savaşı yükseltir ve doğrulara sahiplik eder. Bireysellikten uzak, kaygılardan arınmış olarak kişiliğini partiye sunar.

O bir militandı, mücadelenin şaşmaz, taviz vermez bir neferiydi. Zeki olduğundan olayları erken kavradı. Ayrıca iyi bir gözlemci, dinleyiciydi. Gördüğü yetmezlikleri eleştirmekten geri durmazdı. Eleştirirken de alternatifler sunarak sorunlara çözüm gücü olmayı bilirdi. Bütün düşünce sistemini doğruyu oturtmak için zorlar, çözümler arar, savaş taktiklerini geliştirmek için çalışırdı.

Herhangi bir hata veya başarısızlık durumunda, parti çıkarlarını sonuna kadar korumada yetersiz kaldığında, kendisine karşı sertti. Asla liberal yaklaşılmazdı. Birçok defa "Eğer ben bugün partiyi, parti

çizgisini koruyamayacaksam, onu temsil edemeyeceksem, parti görevlerini yerine getirmemiş olurum. Benim için önemli olan budur ve bu yönlü savaşacağım, mücadele edeceğim. Partili olmanın esası budur ve kesinlikle kararlıyım" biçimindeki düşüncelerini dile getirir. Gerçek komutanlık konusunda oldukça titiz davranır. Doğru komutanlık esaslarını savunur, biçimsel komutanlıklara, parti çıkarlarını esas almayan komutanlıklara olan öfkelerini dile getirir. Çeşitli sorumluluklar da üstlenen Nazım heval ölçülü, tutarlı, olgun kişiliği ile girdiği her ortamda ağırlığını da hissettiriyordu.

Nazım heval bulunduğu alanda her türden eyleme katılıyordu. Son olarak Uludere Meydan taburuna yönelik eylemde yer alır. Eylemden önce "Tarih yazılacak tarih! Düşmanla

amansız savaşır hesap soracağım" der.

Ve eylem başlar, silahlar çalışır. Kızıl kan, barutla birleşir. Nazım heval kinini, öfkelerini hain düşmana karşı kusar. Silahını tarihi yeni baştan yazarcasına çalıştırır. Coşar Nazım heval. O an kahpe bir kurşunla yaranılır, ama çatışmaya devam eder. Girdiği düşman mevzisine gömülmüş mayına basan hevalimiz şahadete ulaşır.

Nazım heval, mücadelemizde erkenden yitirdiğimiz hevalerimizdendir. Savaşa vereceği pek çok şeyi vardı. Doğrulara, partiye bağlılığıyla, iç ve dış düşmanlara karşı savaşımla her zaman mücadelemizde yaşatacağımız Nazım heval yolumuza ışık olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Kürdistan için savaştı, Kürdistan için şehit düştü

Edip heval doğduktan kısa bir süre sonra ailesi İstanbul'a göç eder. İlk, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da tamamlar. Ailesinin maddi durumu iyi olmadığı için ağır işlerde çalışarak, ailesine maddi destek sunmaya çalışır. Bu arada karate sporuna ilgi duyar ve karate kurslarına katılır. Daha sonra bu spor dalında uzmanlaşır ve yarışmalara katılır. Yarışmalarda sürekli dereceye girer.

Lise döneminde devrimci düşüncelere ilgi duyar. Türk sol hareketlerinden bazı kişilerle tanışır. Bu arada Kürt hareketlerini de araştırmaktadır. Sonunda yurtseverlerle tanışır ve partiyle ilişkiye geçer. İstanbul'da cephe faaliyetlerine katılır. Ailesine yurtseverliği aşılama için büyük çaba sarfeder.

Edip heval kendisine verilen

Adı, soyadı: **Fevzi OKTAR**
Kod adı: **Edip Korkmaz**
Doğum yeri ve tarihi:
Doğubeyazıt, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994,**
Gerdi-Süne çatışması

Sağdan 2. Şehit Leyla

görevleri başarıyla yerine getirir. Kısa bir süre sonra partiye katılmaya karar verir. 1993 yılında ARGK saflarına katılır ve Zelê alanına gider. Burada ilk eğitimini görür. Eğitim sürecinde manga komutanlığına getirilir. Eğitim devresi bittiğinde Xankûrkê alanına geçer. Burada da kış eğitim devresine katılır. Baharla birlikte Gerdi alanında pratiğe çıkar. Atik ve canlıdır. Örnek özellikleriyle yoldaşları tarafından takdir toplar.

Gerdi alanında çıkan Süne çatışmasında O da kahramanca savaşır. Geri çekilme esnasında grupla

bağlantısı kopar ve tek başına kalır. Düşman O'nun tek kaldığını bilir ve daha fazla yüklenir. Edip heval uzun bir süre çatıştıktan sonra yaralanır. Yaralı haliyle yakında bulunan Junê köyüne gelir ve orada şehit düşer.

Mücadele arkadaşları

İlk B-7 roketlerini Şemzin heval fırlatırdı düşmana

*Bu kez yenenler
yenilmeliydi...
Ve çoğaltır sesleri
silahların.
Uçtular sonra baş oldular,
ardından yüz, beşyüz, bin.
Kimisi yolun başında
düştü
daha ilk adımlarında
Ve çoğaldılar bir bir, on
on
düştükçe çoğaldı kervan
ve umut oldular
umutsuzlar ülkesinde.
Ve tazelendi inanç,
kılıçtan keskin
adı duyulmaya başladı
unutulan ülkenin
ve umut bir gerçek oldu
kanla yeşerirken ülke
her biri dinmeyen ırmak
olmuş
akıyor akıyor ve akıyor...*

Adı, soyadı: **Necati ATABAĞ**
Kod adı: **Şemzin Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Şemdinli-
Altınsu köyü, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994,
Gerdi-Süne çatışması**

Şemzin heval 1976 yılında ortahalli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Şemdinli'nin Şepeta (Altınsu) köyünde dünyaya gelir. İlkokulu Şepeta'da okur. Ortaokul ve liseye Şemdinli merkezde devam eder.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin kısa sürede geliştiği Şemdinli yöresinde katılımlar oldukça artmıştır. Şemzin heval de mücadeleden etkilenir ve 23 Haziran 1993

yılında parti saflarına katılır. İlk geldiği alan Şehidan'dır. Oradan da Zelê alanına geçer. Burada iki aylık eğitim devresinden sonra Xankûrkê'ye, oradan da Zağroslar'a geçer. Burada üç ay kaldıktan sonra tekrar Xankûrkê'ye gider. Baharla birlikte yapılan düzenlemeye Gerdi alanına pratiğe çıkar.

Gerdi alanındaki çalışmaları başarılıdır. Girişken ve ataktır. Şemzin hevalin en belirgin özelliği her işe gönüllülük temelinde el atmasıdır. Fedakardır.

Süne çatışmasında pusu grubunda yer alır. Çatışmada ağır silah kaldırmıştır. Eylem başladığında ilk B-7 roketlerini O fırlatır ve düşmana darbe indirir. Çıkan çatışmada yoğun ateş altında kalır. Şemzin heval düşman karşısında kahramanca savaşarak şehit düşer.

Şehitler ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Yüreği ülkesiydi

Zınar heval Erzurum'un Karayazı ilçesinde doğar. İlk, orta ve liseyi Karayazı'da okur. Daha sonra Erzurum Üniversitesi'nde öğrenimine devam eder. Ancak okulunu yarıda bırakarak 1986'da Avrupa'ya çıkar.

Avrupa'da kısa bir süre sonra partiye tanışır. Bir süre yurtsever olarak mücadeleye katkı sunar. Daha sonra 1989'da partiye katılır ve Avrupa'da faaliyet yürütmeye başlar. 1993'ün sonlarına doğru Xankürkê alanına gelir. Kış sürecinde eğitime katılır. Bahar düzenlemesiyle birlikte Gerdi mintikasına yönelir.

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-Karayazı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994, Gerdi-Sûne çatışması**

Zınar yoldaş yaşamda sıcak ve morallidir. El attığı bütün işleri büyük moralle yapar. Pratikte oldukça başarılıdır.

En son Sûne çatışmasında bacağından kurşunla yaralanır. Arkadaşlara ulaşmak için birbuçuk saat yaralı haliyle yürür. En son gizlendiği bir mevzide kobra helikopterlerinin alanı taraması sonucu yaralı olan bacağı isabet alır ve kopar. Zınar yoldaş saatler süren direnişten sonra kendisini kayalıklardan aşağıya bırakır ve şehitler kervanındaki yerini alır.

Mücadele arkadaşları

Sağda ok işaretli Şehit Ararat, Doğubeyazıt

Halkıyla bütünleşen **BAKİ HEVAL**

Adı, soyadı: **Ahmet İBİŞKA**
Kod adı: **Baki**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1993, Uludere**

Solda Şehit Cahit, Kamışlı-Küçük Güney, '88-Botan'da şehit
Sağda Şehit Haydar, Derik'li, Meydan eylemi-Botan'da şehit

Baki heval, Güney Kürdistan'ın Afrin yöresinden mücadeleye katılır. Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak yaşamını daha çok kırsalda geçirir. Kürdistan köylerinde yaşam çelişkileri ve zorluklarla doludur. Buna karşın böyle ortamlardan çıkan kişilikler güçlüdür. Bu koşullar savaşımızda birçok önder kişilikleri yaratmış, yeni bir yaşam için güçlü adımların atılmasına zemin olmuştur. Bu güçlü adımların sahiplerinden biri de Baki hevaldir.

Baki heval kişiliğindeki olumlu özellikleri PKK'nin militan kişilik özellikleriyle birleştirerek parti ideolojisini, bilince çıkarır. Her zaman partileşmek için yoğun çaba harcar. Yoldaşlık ilişkilerinde geliştirici özelliğiyle, ARGK saflarında da büyük ilerleme kaydeder. Yurtseverliği kendisinde daha da güçlendirerek, Kürt toplumunu daha iyi anlamaya çalışır. Boş zamanlarda kitap okuyarak kendisini geliştirir.

Kitle faaliyetlerindeyken

kitleyi tanır, tanıdıkça sever, sevdikçe daha fazla halkla bütünleşmeye çalışarak mücadeleyi anlatmaya çalışır. Kitlede O'nu sever, üslubundan, yaklaşım tarzından çok etkilenir. Yurtseverliği, olgunluğu, zekası O'nu halka daha çok yakınlaştırır ve yoldaşları arasında daha fazla sevilmesine neden olur. Çalışmaları içerisinde büyük adımlar atıp, gelişmeler sağlar. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için yoğun taleplerde bulunur. 1988'de Akademi'ye giderek, askeri-siyasi eğitimi

tamamlar ve ülke sahasına yönelir. Savaşa sonuna kadar bağlı kalacağına dair ilk sözünü orada verir. Aynı yıl Gabar'a geçer. Kısa bir sürede gerilla yaşamına adapte olur. Askeri konularda hayli gelişim sağlar. Gabar, Haruna, Mişarê ve Mardin alanlarında hem kitle ve hem de gerilla faaliyetlerini yürütür. 1993 baharında takım komutanı olarak Uludere'ye gider. Sorumluluk ruhuyla her şeyin çözümü için kendini zorlar, önacı, geliştirici yaklaşımların sahibi olur.

Beş yıl gibi uzun bir süre

mücadele ortamındaydı. Kararında nettir ve ısrarlıdır. Her geçen gün Parti Önderliği'ne, partiye bağlılığı büyür. Birçok kez eylemlerde yer alır. Son olarak Uludere şehir baskınında takım komutanı olarak saldırı grubundadır. Düşmana karşı 30 Ekim 1993 tarihinde düzenlenen bir eylemde çıkan çatışmada şehit düşer. Heval Baki tarihi yeni bir sayfa açarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Söz veriyoruz sana yoldaş! Kanının tek bir damlası bile boşa gitmeyecek. Biz intikamını

senin izinden yürüyerek alacağız. Bu başkaldırı sadece biz yoldaşlarının değil, halkının da başkaldırısı olacak. Hiçbir faşist güç ve onun her türden zoru bizi ve halkımızı bu haklı savaşımızdan asla yıldıramayacaktır.

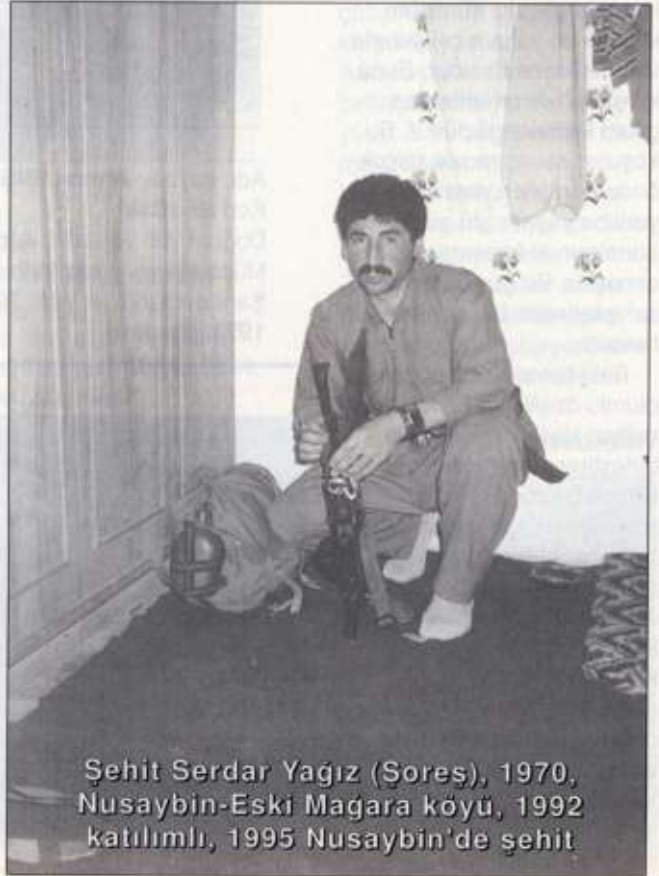
Siz kahramanlığınızla, şahadetinizle tüm dünyaya ispatladınız ki; "Savaşan bir halk asla ve asla susturulamaz!"

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Özgürlük marşı

*Bak!
bir ihtilal fırtınasıdır
kopmuş, ülkemin dörtbir
yanında
yepyeni bir hayat
filizleniyor,
cennet vatanımın
topraklarında
umuda kazılıyor bu isyan
türküsü
derin çığlıkların
hasretinde
kan deryasında yaratılan
bir efsanedir
bu asrın
son çeyreğinde*

Şehit Serdar Yağız (Sores), 1970, Nusaybin-Eski Mağara köyü, 1992 katılımı, 1995 Nusaybin'de şehit

ARTIK MİLYONLARLA BİRLİKTESİN

Büyük direnişi ve kararlılığıyla yiğit bir halk savaşçısı olan **Derviş** heval, 1965 yılında Gercüş'ün Şiferi köyünde doğar. Aile çevresi yurtseverdir. Kısa süre sonra ulusal kurtuluş mücadelesinde bir yurtsever olarak rol alır. Birçok çalışmaya katılır. Çalışmalarında başarılıdır. Fedakar, özlü yapısıyla kısa sürede daha da aktifleşir. En son 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte O da tutuklanır.

Diyarbakır zindanında yaşanan vahşete karşı

Adı, soyadı: **Derviş ÇELİK**
Kod adı: **Soro**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Şiferi köyü, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Cudi**

Derviş heval tüm gücüyle direnir. Bu büyük direnişte gördüğü yoğun işkencelerden dolayı iki ayağı birden sakatlanır. Zindan çıkışı mücadeleye daha bir sıkı sarılır. Sakatlığı O'nu engellemektedir. Kısa bir sürede tedavisini yapar. Bir an önce hevallere ulaşma istemindedir. Çünkü zindandaki hevallere sözü vardır. Ve O verdiği bu sözü tutarak saflardaki yerini hemen alır. Partiyeye, önderliğe sonsuz inanç ve coşkuyla bağlıdır. Kürdistan'ın bağımsızlığı O'nun vazgeçemediği en coşkulu türküsüdür.

Cudi alanında çalışmalarına başlar. Savaş O'nun için vazgeçilmezdir. Gerilla yaşamında davranışlarıyla örnektir. Tüm yoldaşları O'nu takdir eder ve örnek alır. Derviş heval 1993 yılında Cudi'de düşmanın yoğun hava bombardmanı sonucu şahadet kervanındaki yerini alır.

Mücadele arkadaşları

Oturanlardan sağda şehit Serhıldan

Düşmanı senin kanında boğacağız

Hemrin heval, 1975 yılında Gercüş'de doğar. Çocukluğu köyde geçer. İsyançı bir yapıya sahiptir. Haksızlıklara boyun eğmez. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birlikte Hemrin heval mücadeleye sempati duyar. Daha sonra mücadele istemi giderek keskinleşerek 1992 yılında partiye katılır.

İlk geldiği alan Haftanın'dır. Henüz ilk eğitim devresi bitmeden Güney Savaşı başlar. Ve Hemrin heval de Güney Savaşı'nda ön saflarda yer alır. Fedakarlığı ve cesareti

Adı, soyadı: **Emine BÜYÜK**
Kod adı: **Hemrin Dicle**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Mardin, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1992, Gerdî**

yoldaşları tarafından takdir edilir.

Güney Savaşı'ndan sonra O da Zelê Kampı'na gider. Burada eğitimlere katılır. Başarılıdır. Bir an önce pratiğe çıkma istemi duyar. Kısa bir süre sonra yapılan düzenlemelerle Xankûrkê alanına yönelir. Bu alanda yapılan kış eğitimine katılır. Giderek partiyi daha iyi tanımaktadır. Baharla birlikte Gerdî mıntıkasında pratik faaliyetlere katılır.

Grana Rîze eylemine katılır ve büyük başarı gösterir. Daha sonra yapılan başka bir eylemde yaralanır.

Geri çekilme anında zorluk çekilir. Bunu gören Hemrin heval kendisinin bırakılmasını ister. Bir süre sonra düşmanın bir pususuna daha düşülür. Hemrin heval çok kan kaybetmektedir ve baygın haldedir. Çatışma anında şehit düştüğü sanılır ve uygun bir yere saklanır. Düşman daha sonra arazi aramalarında Hemrin hevali bulur ve tüm vahşetini göstererek Hemrin hevali katleder. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz

Solda Şehit Ferhat, 1993-Yest vadisinde şehit
Sagda Şehit İsa, 1993-Bagok'ta şehit

Mücadele arkadaşları

Baran heval, Kürdistan halkının savaşa ölümüne sarıldığı 1993 yılında ARGK saflarına katılır. Yurtseverliğin engin, devrimin halk yaşamında odak noktasına ulaştığı bir aile ve çevre ortamından gerilla saflarına gelmiştir.

Bulunduğu alanda gerillanın olması, ailesinin özlü yurtseverliği Baran heval, daha küçük

yabancı eski Kürt kişiliğinin tersine; cesaret ve kararlılığıyla ulusal kültürün, yeni nesil gençliğin yaşam tutkusunun kaynağıydı.

Baran heval; 1993 yılı baharında Bestler alanında ARGK saflarına katılır. Bir devre siyasi-askeri eğitimi başarıyla tamamladıktan sonra yapılan düzenlemeyle Beytüşşebap alanında görevlendirilir. Alanda

bilince çıkarmıştır. Kendini her konuda yetkinleştirip, devrimci kişilik dönüşümünü sağlayarak dönemin gereklerine cevap olma çabası içine girer.

Mardin alanında yapılacak bir eylem için tüm hazırlıklar tamamlanmıştır. Mardin Eyaleti ve hareketli güçlerinin ortaklaşa gerçekleştireceği bu eylemin düzenlenmesinde Baran heval de vardır. Bu düzenlemede yer

KIZIL KARANFİLİ

BİR KIŞ SABAHINDA UĞURLADIK

yaşlarda etkiler ve saflara katıldığı gerillaya ciddi bir yabancılık çekmez. Böylesi bir ortamdan gelen Baran heval, yaşam dolu özelliği ve coşkusuyla tüm arkadaşların moral kaynağı olur. Yüksek yoldaşlık ruhu ve görevlere yaklaşımındaki azmi en temel özelliklerindendir. Baran heval; inanç, cesaret, çaba, bilinç ve fedakarlığı en üst direnişle temsil ederek görevlerini yerine getirmeye çalışırdı.

O gerici-feodal, aşiretsel aile bağlarından kendini tamamen kurtarmış, sömürgeci zincirleri parçalama tutkusuyla dolu olarak PKK direnişiyle büyüyen genç bir kahramandı. Silik, kendisine

işbirlikçiliğe, çeteciliğe karşı verilen mücadelede aktif olarak yer alır. Genç yaşına rağmen pratik alandaki büyük gelişimi ve yaşama katılımındaki üstün çabasıyla dikkatleri üstüne çekmiş ve bu nedenle Botan Eyaleti hareketli taburunda görev alır. 1993 yılının son aylarında yapılan düzenlemeyle, Gabar ve Mardin alan faaliyetlerinde yer almak üzere içinde bulunduğu bölükle birlikte alana hareket ederler.

1994 yılının "bir parça özgür vatan toprağı" yaratma şiarında ifadesini bulan gerilla ve halk mücadelesini en üst düzeye çıkarma ve bunu gerçekleştirme zorunluluğunu, Baran heval de

aldığı için Baran hevalin coşkusu ve mutluluğu doruğa çıkar, üs alanından yoldaşlarıyla birlikte sevinç ve kararlılıkla harekete geçer. Aynı gün düşmanın alana yönelik operasyonu da başlamıştır. Bu operasyon, düşmanın 1994 yılında alanda gerçekleştirdiği ilk operasyondur. Bu yılı kendisi için ölüm-kalım yılı olarak gören düşman, hazırlamış olduğu yeni "özel ordu" güçleriyle bu harekate girişmiştir.

Operasyon nedeniyle, gerçekleştirilecek olan eylem ertelenir. Operasyonun boşa çıkarılması ve düşmana darbe vurulması için güçlerimiz harekete geçirilir.

Sabahın erken saatlerinde

Sağda Şehit Baran

mevsim kış olmasına rağmen, bahardan kalma bir gün yaşıyordu. Güneş tüm cömertliğiyle dağları ısıtıyordu. Baran heval, mangasıyla birlikte tepeyi tutmak için harekete geçer. Bulundukları arazi yapısı çıplak ve çatışmaya elverişsizdir. Grup, daha ulaşmadan tepeye önceden çıkan düşmanın pususuna düşerler ve çatışma başlar. Bir anda yağmur misali yağın düşman kurşunlarıyla karşılaşılır. Baran heval, hemen mevzilenerek düşmana büyük bir cesaretle karşılık vermeye başlar. Düşmanın ilk ateşi sırasında yaralanan iki arkadaşını görür ve onların bu çemberden kurtarılması gerektiğini düşünür.

Böyle zor anlarda fedakarlığın ne anlama geldiğini iyi bilen Baran heval, hem düşmanla çatışarak, hem de yaralı arkadaşlarını kurtarmak için kan kusan mermiler arasından bir kaplan çevikliğiyle sıyrılarak yaralılara ulaşır. Yaralı arkadaşlarının silahlarını alarak onları çatışma alanından uzaklaştırır ve tekrar düşmanla çatışmaya devam eder. Bütün düşüncesi yaralı arkadaşlarında olan Baran heval, "acaba onlara bir şey oldu mu, onları yeterince savunuyor muyum" endişesiyle kendi kendini tüm benliğiyle, yoldaşlarının güvenliği için çatışmaya katar. Bu durumuyla etten bir duvar örmüştür

düşmanın karşısında. Çılgına dönen düşman tüm yüklenmelerine rağmen ilerleyemez. Yaralılar kurtulur, fakat Baran heval yoldaşlığın, fedakarlığın ne anlama geldiğinin derin bilincinde olarak kendini yoldaşları için feda eder. Artık O da şehitler kervanına katılmıştır ve kızıl kanıyla ülke topraklarını sulamıştır.

Baran hevalin cenazesi yurtsever halkımız tarafından alınır. Yapılan cenaze

törenine alanda bulunan tüm köyler katılır. Böylece yurtsever halkımız bir kez daha mücadeleye ve şehitlere bağlılığını gösterir.

"Şehit Namının, Biji Serok APO, Biji PKK, Biji ARGK, Biji ERNK" sloganları eşliğinde görkemli bir törenle Baran hevali Agitler, Mazlumlar ve Hayrilerin saflarına katarlar.

Baran hevale bağlılığın gereği olarak anısını yaşatmak "bir parça özgür vatan toprağı" şiarına ulaşmakla olacaktır.

Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Direngenliğini ve bağlılığını

SON NEFESİNE KADAR TAŞIDI

Adı, soyadı: **Ömer İNAN**
Kod adı: **Faruk**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Siirt, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Cizre**

duyulan ezgi yüklü sesine küçük-büyük rengarenk kuşlar da katılırdı.

Faruk heval çocukluğunu geçirdiği bu dağlara doğal olarak bağlanmıştı. O'nda oluşan sevgi doğal bir vatanseverlikti. Bu duygularla yüklü, hiçbir şeyden habersiz yaşam kavgası verirdi. 1988-1989 yıllarında Müks'e (Bahçesaray) aşiretleriyle beraber hayvanlarını otlatmaya çıkarlar. Burada bulunan berivanlar ise bir süredir gerillalarla karşılaşmaktadırlar.

Gerillalar bazen ihtiyaçlarını karşılamak için dağda zozanlara gider, buradan yardım alırlardı. Bu süreçteki geli-gidişlerde aşirete bağlı bazı gençler de gerilla saflarına katılmışlardı. Bu grubun içinde Faruk heval de yer almıştır.

Faruk heval, dağlarda büyüdüğü için fiziki anlamda hiç zorlanmaz. Ama partiyi, gerillayı henüz tanımamaktadır. Zamanla partiyi tanımaya, kendi gerçekliğini öğrenmeye başlar. Uzun süredir tüm bunlardan habersiz nasıl

yaşadığını düşünür. Ama kısa sürede gerillayı yaşamına adapte olur. Kendinde bulunan doğal yurtseverlik duygusunu bilinçli bir katılıma dönüştürmeye çalışır. Partiyi tanıdıkça inancı ve kararlılığı da gelişir. Ailesi, çocuklarının inanç ve kararlılığını görünce partiyi güven duymaya başlar. Bu güven ardından, bir aileden başlayan ilişkiler tüm aşiretin kazanılmasını sağlar. Daha sonraki süreçlerde bu aşiretten gönüllü katılımlar artmaya başlar.

Dideri aşireti, Siirt'in Eruh ilçesinde yaşayan göçebe bir aşirettir. Dideri aşireti bahar geldiğinde, yeniden canlanan, doğanın nimetlerinden yararlanan, geçimlerini hayvancılık yaparak sağlar. Tüm bahar ve yaz aylarında doğayla iç içedirler dağ dağ, ova ova dolaşırlar. Kazandıkları parayla kış aylarını kıt-kanaat geçinerek yaşarlar.

Faruk heval, Dideri aşiretine bağlı yoksul bir ailenin çocuğu olarak Eruh'ta dünyaya gelir. Ailesinin göçebe olmasından dolayı küçük yaşlarda çobanlığa başlamıştır. Kış aylarının çabuk bitmesini bekler. Baharın gelmesiyle yerinde duramaz. Çünkü eşsiz güzellikteki dağlarla iç içe yaşamak O'na ayrı bir canlılık vermektedir. Kürdistan dağlarının etekleri yeşile bürünür, yeşilliğin içinde birbirinden güzel çiçeklerin canlı renklerini katık yaptığı bu tablo, üzeri bembeyaz karlarla örtülü yüksek tepelerle tamamlanırdı. Yüksek tepelerden eriyen kar sularının akışında

Faruk heval, durmadan kendini geliştirerek parti çizgisine ve taktiğine hakim olmaya çalışır. Sessiz, ağırbaşlı, çalışkan bir yapıya sahiptir. Partiyi tanıdıkça bu özellikleri siyasi bir olgunluğa dönüşür. Olgun davranışları O'nun birçok konuda örnek davranışlarını ortaya çıkarır.

Değerlere yaklaşımda gösterdiği davranışlar tüm arkadaşlar arasında takdir toplar. Çok yoksul yaşamıştır. Günlük ihtiyaçları karşılayabilmek için bile ailesinin ve yoksul insanların nasıl çalıştığını ve emek sarfettiğini görmüştür. Ama partide ise değerler daha farklı kazanılmıştır. Tüm değerler yoktan varedilmiş, bunun için de binlerce yoldaş kan dökmüştür. Bu yüzden parti değerlerini korumak, Parti Önderliği'ne, şehitlere bağlılığın somut bir ifadesidir. Bunun bilinciyle bir lokma ekmeğin bile ziyan olmasına izin vermez. Elbiselerini eskitmeden değiştirmek isteyenlere müsaade etmez, erzağın dağda çabuk bozulmaması ya da hayvanların zarar vermemesi için sürekli depoları kontrol eder. Partide en büyük değer insan olması

nedeniyle yoldaşlarına yaklaşımda büyük fedakarlık örnekleri, sergilemiştir. Şehit düşmeden önce katıldığı bir eylemde yaralanan bir arkadaşı alıp taşır. Yoldaşları ne kadar ısrar etse de O, diğer arkadaşları yormamak için yaralı arkadaşı sırtından indirmez. Eylem sahasından çok uzaklaşmış

*Onüçünde bir yiğit
Yaşama doymamış henüz
Kavgaya doymamış
Ömrünün baharında henüz
Yürümeye doymamış
Onüçünde bir yiğit
Düşmana inat
İhanete inat
Dağlarına sevdalanmış*

*Onüçünde bir yiğit
Koynunda mavzer
Yüreğinde ateş
Onüçünde bir yiğit
Korkusuz, tasasız
Gururla gülümsedi ölüme
Gabar'ı suladı
Kızıl kanıyla
Onüçünde bir yiğit...*

olmasına rağmen arkadaşları noktaya kadar taşır.

Toplumsal geri özellikleri kısa sürede aşan Faruk heval, en son olarak manga komutanlığı, takım komutan yardımcılığı görevini alır. Faruk heval güçlü ve direngendi. Şehit düştüğü eylemde direngenliğini sonuna kadar koruyabilmiştir.

Cizre şehir merkezine düzenlenecek bir eylem için hazırlıklar tamamlanıp yola çıkmıştır. Henüz yoldayken pusuya düşen grupta Faruk heval de vardır. Tankların attığı bir topla ağır şekilde yaralanır. Arkadaşlara bir şey söylemeden dirseklerinin üstünde çenesinden destek alarak sürünmeye başlar. Zaten zor durumda olan arkadaşlarına yük olmak istemez. Arkadaşlar onu farkedince, "Beni bırakın, siz kendinizi kurtarın, benim bir şeyim yok" der. Faruk yoldaşın yarası derindir, iç kanama geçirmektedir. Arkadaşlar O'nu pusu alanından kurtarıp güvenli bir yere götürürler. Ama yapılabilecek bir şey yoktur. Geçirdiği iç kanama sonucu şehitler kervanındaki yerini alır.

Faruk heval direngenliğini, bağlılığını bir kez daha ispatlamıştır. Onun bu değerli özellikleri her zaman örnek alacağımız hususlardır.

Mücadele arkadaşları

Şahadeti ülke sevdasıyla doğan bir güneştir

*Bu sonbahar bir can
daha verdik
ülkemizin kızıl toprağına
adı onur olan bir
yaşamla
sevdan seldir
sel ki dağlardan ovalara
yayılan özgürlük.
Çetindir mücadelemiz
adın kadar Çetin
sevdan türkü
mavzerin mavzerim
olana dek
güneşi eriteceğiz
yüreğimizin çelik
potasında
ateşin ve güneşin
çocuklarına.*

Adı, soyadı: **Süleyman ÇELİK**
Kod adı: **Çetin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-
Batman, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım
1993, Bestler (Manga komutanı)**

Çetin heval, 1969 yılında Kozluk'ta doğar. Çok küçük yaşlarda emek ile tanışır. İlk, orta ve liseyi Kozluk'ta okuyan Çetin heval, Kozluk Üçyol mevkiinde kendilerine ait lokantada çalışmaya başlar. Yaşamında oldukça örgütlü, disiplinlidir. 5-6 yaşlarında çobanlığa başlayan Çetin heval, daha sonraki yaşamında çeşitli mesleklerde yer alır.

1989'da lokantalarına geceleri

gelen hevalerle tanışır ve zamanla Kozluk şehir faaliyetlerinde görev alır. Diğer arkadaşlarıyla birlikte propaganda ve eğitim çalışmaları yaparlar. Sivil yaşamındaki disiplini ve sakinliği örgütsel çalışmalarına da yansır. Hiçbir zaman ne düşman, ne de halk, O'nun faaliyet yürüttüğünü bilmez. Gerek aile içinde, gerekse halk arasında sevilen biri olması, O'nun halkına ve ülkesine olan sevdasını daha da pekiştirmiştir. Dağlara ulaşma sevdası vazgeçilmez bir seveda, vazgeçilmez bir özgürlüktür onun için.

Çetin heval Nisan 1991'de 11 yoldaşıyla birlikte Kozluk tarihine geçen bir katılımı sağlamışlardır gerilla saflarına. Gerilladaki özverili ve fedakar çalışmaları sonucu kısa bir zaman sonra manga komutanlığına getirilir. Çetin heval kısa süre sonra girdiği bir çatışma sonrası Bestler'in karlı dağlarında kızıl kanını ülkesi için akıtır. Şahadeti ülke sevdasıyla doğan bir güneştir.

Mücadele arkadaşları

Seni unutmuyor Behdinan

Kürdistan'ın oldukça zengin olan yer üstü ve yer altı zenginlik kaynakları sömürgecilerce fütursuzca talan edilir. Onun onbinlerce yıllık öz sahiplerine hiçbir şey bırakılmaz. Onlara, belirlenen çerçevede egemen kılınan duruma uygun bir tavır içerisinde olunursa, boyun eğilirse, itirazsız itaat edilirse belki yaşamlarını idame ettirebilecek kadar bir imkan sağlanır. Ki, bunlar bir avuç işbirlikçi ve ihanetçilerdir. Geriye kalanlar ise yarı aç, yarı tok idare etmek durumundadırlar. İdare edemeyecek konuma getirilenler (ki, bu da bir çeşit özel savaş uygulamasıdır) yaşamlarını sürdürme imkan ve olanağını bulma umuduyla metropollere göç ederler. Burada onları bekleyen yine açlık, sefalet, yozluk ve yabancılaşmadır. Yaşam ancak büyük zorluklarla sağlanabiliyor. Genellikle bulabildikleri işler de en ağır, en tortu ve en güvencesiz işlerdir. Zaten güvencesiz de olsa, ağır da olsa, geçici de olsa, iş

Adı, soyadı: **Hatice KİLEŞ**
Kod adı: **Serhildan Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Adana, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Behdinan Gerdi**

bulabilen kendisini gemisini kurtaran kaptan olarak görür. Oysa Kürdistan, sahip olduğu zenginliklerle tüm Ortadoğu halklarını besleyebilecek bir kapasiteye sahiptir. Böyle bir zenginlik içinde herkese ekmek ve aş vardır. Ancak yüzyıllardır yabancı egemen güçlerin talancı politika ve uygulamaları sonucu açlık ve sefalet egemen kılınmıştır.

Aslen Mardinli olan **Serhildan** heval, yoksul ve yurtsever bir

ailenin çocuğu olarak 1977 yılında Adana'da hayata gözlerini açar. Yürüme çağına gelmesiyle birlikte hayatın gerçekliğiyle karşılaşır. Geçimlerini sağlamak için ailesi Çukurova'nın o dayanılmaz sıcaklığında, güneşin altında tarlalardadır. Çapa yaparlar, pamuk toplarlar, ne iş bulabilirlerse çalışırlar. Bunun için Serhildan heval, daha çocukluğunda, emekle tanışır. Ailesiyle birlikte kendisi de çalışır, erken yaşlarda sorumluluk üstlenir. Ekmek kurdun ağzındadır. Yaşamak için çalışmak (çocuk olsa da) bir

zorunluluktur. Bahar, yaz ve sonbahar mevsiminin bir kısmında, Serhildan heval tarlalarda, seralarda ve bahçelerde çalışan bir kız çocuğudur. İlkokulu bitirir, ortaokula devam etmek ister. Ancak ailenin ekonomik durumu okumasına el vermez. Kendisi de bu gerçeği bildiği için aile üzerinde fazla ısrarcı olmaz. İlkokulu bitirdikten sonra, gün boyunca çalışarak aile geçiminin sağlanmasında katkıda bulunur.

Kürdistan'ı baştan başa saran serhildanlar Türkiye metropollerinde de etkili olur.

1992'de yaşanan Adana serhildanıyla, Serhildan heval mücadeleye katılma kararını verir. Mücadeleye katılma kararını yurtsever olan ailesine açar. Ailesi bu katılma kararını saygıyla karşılar. Serhildan heval düzen içi yaşamı kabul etmeyerek, özgürlük arayışını gerillada saf tutarak ve savaşıla bütünleşerek, ancak insanca bir yaşamın sağlanabileceğini görerek sömürgecilere karşı savaşta karar kılar.

Büyük bir inançla ve yine güçlü bir savaş azmiyle 1992'de Şehit Mustafa Yöndem gerilla kampına giderek fiili katılımını gerçekleştirir. Burada her gerilla adayı gibi Serhildan heval da, eğitim devresine katılır. Eğitime kendisini tam verir. Büyük bir çaba ve azimle eğitimde yoğunlaşır. Eğitimden sonra sıra pratiğe gelmiştir. Serhildan heval pratikte de kendisini kanıtlar ve kendisine olan güveni pekiştirir. Bu arada patlak veren Güney Savaşı'nda sıcak savaş ortamında bulunmak ister. Ancak

yaşının küçüklüğünden dolayı, geri cephede bırakılır. Düşmana ve ihanete olan kinini kusma

imkanı olmasa da cephe gerisinde yapılacak çok iş vardır. Her yer bir savaş alanıdır, yapılması gereken her iş bir çatışmadır. İşte Serhildan heval, farklı cephede olsa da hiçbir çalışmadan kendisini geri tutmaz. Emekçi özelliği ve sorumluluk

duygusuyla çalışmaların altından çıkar.

Serhildan heval, Güney Savaşı'ndan sonra Zelê'ye geçer. Buradaki eğitim sürecine katılır. Bu eğitimden de büyük tecrübeler alır. İhanete ve düşmana olan kinini bilir. Serhildan hevalin kararlılık düzeyi keskinleşir. Savaş azmi ve sorumluluğu uygun bulunarak ilk etapta Xankürkê'ye gider. Serhildan heval. Burada kendisinden beklenen pratiğin sahibi olmasını bilir. Daha sonraki gidiş Çukurca'yadır. Keza bu alan pratiğinde de üstüne düşen sorumluluğu sergiler.

1993 yaz hamlesinde Behdınan 9. Bölge Gerdî mıntıkasında, pratikte yer alır. Bu alandaki pratiklerde sürekli olarak kahramanlığıyla ve fedakarlığıyla hep savaşın ön cephelerinde yer alan en seçkin bir ARGK savaşçısıdır. Onlarca çatışma ve saldırı eylemlerinde bulunan Serhildan heval, yine başarıyla gerçekleşen bir eylemde, kahramanca

çatışır. Arkadaşlarıyla düşmana aman vermezler. Kahraman altı arkadaşıyla birlikte şehitler kervanına ulaşır.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz. Gittiğin yol, bizim yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

“İntikam sıcağı sıcağına alınmalıdır”

Cahide heval, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1975 tarihinde Gercüş'e bağlı bir köyde doğdu. Aynı köyde ilkokulu bitiren Cahide heval kız çocuğu olduğundan ve evleri köyde olduğundan dolayı çok istediği halde ortaokula gidememişti. Okuyup halka yararlı olmak istiyordu. Ama ortama egemen olan koşullar buna fırsat vermemiştir.

Cahide hevalin ailesi köyde yurtsever bir aile olarak tanınır. Bu durum da O'nun erken yaşta yurtseverlikle ve partiye tanışmasını sağlar. Fiili olarak mücadeleye katılmadan önce en büyük zevki evlerine gelen gerillaya annesiyle birlikte hizmet etmek, kadın ve genç kızlar arasında mücadelenin propagandasını yapmaktır. Fazla örgütlü bir yardım almadığı halde tek başına çok sayıda bayanı ve genç kızı yurtseverleştirip örgütler. Bir genç kız olmasına rağmen köyde bir cephe çalışanı gibidir. Yaşıtları kölece yaşamının

Adı, soyadı: **Yıldız UÇAR**
Kod adı: **Cahide Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Temmuz 1994, Behdinan 9. Bölge**

hazırlıkları ve hayalleriyle uğraşırken, kendisi bir an için olsa da, kölece yaşamı aklına getirmez. Özgür yaşam, savaş ve gerilla onun her şeyidir.

Mücadeleye katılma günü gelip çatığında, tek başına bir katılımı gerçekleştirmez. Kendisiyle birlikte köyde yurtseverleştirip örgütlediği bir grup genç kızla birlikte mücadele saflarına katılır. Cahide heval, özgürlük mücadelesinin özgür yaşamına tek başına koşmamış,

başkalarını da kazandırmıştır.

Cahide heval, gerilla saflarına Metina alanında katılır. Bir süre bu alanda gerilla birlikleriyle hareket eder. Daha sonra, Çukurca alanına geçer ve burada eğitim devresine katılır. Eğitimden aldığı güçle, atılganlığıyla, cesaretiyle ve arkadaş canlılığıyla, gerilla yaşamına özverili katılımıyla kısa bir süre içinde gerilla saflarında kendisinden söz ettiren bir hevaldir. Eğitim süreci boyunca tek istemi; düzen kişiliğinden sıyrılıp PKK kişiliğini edinmektir. Bunun

için de yoğun bir çaba içerisinde girer. Mücadele saflarında, çok kişinin edinemediği kişiliği ve düzeyi Cahide heval kısa zamanda yakalar. O artık Kürdistan dağlarında, özgür kadını temsil etme çabası içinde olan bir gerilla komutanıdır. Çağın en barbar gücüyle savaştıkça, bin yılların intikamını alacak konuma ulaşmıştır. Zaman, verilen emeklerin karşılığını pratikte vermenin zamanıdır. Zaman,

PKK'nin binbir emekle yetiştirdiği kişiliğin yüceliğininin dosta düşmana gösterilmesi zamanıdır.

Cahide heval, Behdinan alanında dokuzuncu bölgenin Çarçela dağında, pratikte gösterdiği başarıyla, sergilediği fedakarlıkla bir kahramandır. O'nun için üstesinden gelinemeyecek zorluk yoktur. Devrimciliğini bilen ve onu yenilmez, yüce kılan zorluklardır. O'nu güzelleştiren ve kutsal kılan, herkesin kolayca aşamadığı, çözemediği sorunları aşması ve çözmesidir.

1994 yılı pratiğinde Cahide heval, manga komutanı olarak Gerdi mıntıkasında pratiğin en yoğun ortamı içindedir. Geliştirilen tüm eylemliliklere ön saflarda katılarak, kahramanlığı hak etmesini bilir. Bu süreçte savaşta oldukça bilenmiştir. Eyleme gidişi bir düğüne gidercesinedir. Partiye ve Parti Önderliği'ne son derece bağlıdır. Partiden tek bir isteği vardır, o da Parti Önderliği'nin

sahasına gitmektir.

Yaşanan bir çatışmada, yanibaşında bir hevalın şahadete ulaşması, O'nu derinden etkiler. Ne pahasına olursa olsun şehidin silahı yerde kalmamalı, intikamı sıcak

sıcığına alınmalı, bunun için büyük bir kin ve öfkeyle yüklü olarak, yüce Apocu saldırı ruhuyla ve "Biji Serok APO" sloganıyla düşmanın çapulcularına saldırır, iki kayıp veririr, şehidin silahını alarak geri çekilir. Ancak geri çekilirken yaralanmış, arkadaşların morali bozulmasını diye, bir süre yaralandığını saklar. Bu arada kan kaybetmektedir. Bırakılmasını ister, ancak bu arkadaşlar tarafından kabul edilmez ve sırtlanıp doktora yetiştirilmek istenir. Bir süre sonra şahadete ulaşacağını anlar ve son bir gayretle Parti Önderliği'ni görme özlemi olduğunu, ama artık göremeyeceğini, Parti Önderliği'ne bağlılığını ve selamlarının iletilmesini vasiyet eder; "Biji Serok APO" sloganıyla

şahadete kucaklaşır. Cahide Kahraman hevalın anısı Gerdi'de gerillanın önünü aydınlatan, sönmeyen bir meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Biri ŞERVAN, biri ŞERVİNDİ

Ülkemiz Kürdistan güzelliklerle doludur. Her güzellik kendi içinde binlerce yılın anılarını, acılarını, umutlarını, öfkelerini, sırlarını saklayarak bugüne, bize taşımış ve tüm çekiciliğini sunmuştur.

Kürdistan derken akla dağlar gelir. Dağlar, Kürdistan'ın Ninova'sı, Kabe'sidir. Bu toprakların çocukları için dağlar yaşamdır, düşmanları içinse korkulu rüya, aşılmayan kaledir. Dağlar göğe yükselirken gururla güven sunarlar çocuklarına. Onurlu yaşamın sığınağıdır onlar.

Artık bu dağlar binlerce yılın sessizliğini çocuklarıyla paramparça ettiler. Zirvelerinde türküler yakılıyor, kalaşnikof namlularının ısıltıları altında Kürt insanı yüreğinin ateşini alevlendiriyor.

Van Gölü kıyısında yüreklerindeki ateşi alevlendirme kararını veren **Şeyda ve Rızgar** hevallere hem kardeş, hem yoldaş olma sorumluluğuyla mücadeleye yönelirler.

Adı, soyadı: **M. Nuri KOÇAK**
Kod adı: **Rızgar**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1972**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1993, Çaldıran**

Adı, Soyadı: **Ayşe KOÇAK**
Kod adı: **Şeyda**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1976**
Mücadeleye katılım tarihi: **Eylül 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1993, Şehidan dağı**

Kararlılıklarını sonuna dek sürdürürler.

Şeyda ve Rızgar hevallere Van'da dünyaya gelirler. Yaşamın zorluklarına, sömürgeciliğin yönelimlerine omuz omuza vererek karşı dururlar. Dünyayı, insanları tanıma, anlama savaşımını beraberce verirler.

Rızgar heval oldukça canlı, atiktir. Tavrı ve davranışlarıyla kendi yaşlılarının yanısıra yaşlı insanlarımızın da sevgisini kazanır. Van Erkek Lisesi'nde okurken ulusal kurtuluş mücadelemizi arkadaşları arasında yaymanın çalışmalarını yürütür. Düşman O'nun bu çalışmalarını farkederek ve gözaltına alır. Gördüğü yoğun işkencelere rağmen düşmanın dayatmalarına karşı direnir. Sonunda kazanan O, kaybeden ve pes eden ise düşman olur. Bu pratik Rızgar hevali değil geri adım atmanın, aksine daha çok mücadeleye sarılmaya iter.

Kürdistan dağlarında özgürlük mücadelesi büyüdükçe yüreğindeki kararlılık da büyür.

Ve 1991 Haziran'ında yürür dağlara Rızgar heval. O artık dağların şahini, düşmanının korkulu rüyası olan PKK gerillasıdır. Başkan APO'nun savaşçısıdır. Büyük bir coşkuyla, canlilikla gerilla yaşamında yer alır. Rızgar heval hep hareketlidir. Kimse O'nu boş otururken görmez. Yoldaşlarına hep bir şeyler verebilmenin çabası içindedir.

Govendê dağlarında pratiğe yönelirken manga komutanıdır. Örgütçülük ve savaşçılık özelliğinden dolayı birçok eyleme komutan olarak girer. Bezelê karakol eyleminde, Güney Savaşı'nda düşmana ve onun uşakları olan yerli işbirlikçiliğe ağır darbeler indirir.

Bin yılların kinini, öfkesini adeta düşmanın beyinde patlatır.

Pratikteki başarılarından dolayı takım komutanlığı göreviyle onurlandırılır. Takım komutanı olarak Serhat Eyaleti'ne gider.

“Dağlar, Kürdistan'ın Ninova'sı, Kabe'sidir. Bu toprakların çocukları için dağlar yaşamdır, düşmanları içinse korkulu rüya, aşılmayan kaledir. Dağlar göğe yükselirken gururla güven sunarlar çocuklarına. Onurlu yaşamın sığınağıdırılar onlar”.

Caldiran'da pratiğe devam eder. Çaldiran'ın Egekümet köyündeki işbirlikçilere karşı yapılan eylemde yer alır. ARGK'nin bir komutanı olarak halkına ve Kürdistan'a olan borcunu idemek için eyleme coşkuyla yönelir. Eylem

dönüşünde grup düşman pususuna düşer. Çatışma yoğun geçer. Rızgar heval çatışmada yara alır. Namlular hain, kurşunlar kördür. Sormadılar ismini Rızgar'ın. Bir anda saplandı onlarca mermi can yoldaşın bedenine. Rızgar heval Kürdistan'la kucaklaştı. Karanlıklar içinde ölümsüzleşirken yeni şafaklarda doğuşu müjdelere gibiydi. Rızgar hevalin cenazesi diğer hevalleri tarafından alınır. Rızgar heval şehit düştüğünde silahını bırakmamıştı, silahı elindeydi. Böyle bir şahadet bırakılmayan silahın daha da sıkı kavrılması emriydi.

Şeyda ve Rızgar hevaler mücadele saflarına katılmaya birlikte karar vermişlerdi. Fakat Rızgar heval, "yaşın daha küçüktür" diyerek Şeyda hevali yanına almaz ve tek olarak dağlara çıkar. Şeyda heval de Eylül 1991'de küçük kardeşiyle birlikte saflara katılır.

O'nu dağlara götürmediği için Rızgar heval kızgındır. Küçük olmadığını, büyüdüğünü, güçlendiğini ve mücadeleye layık bir şekilde yürüyeceğini kanıtlamalıydı. Bu düşüncelerinin yanısıra ülkeyi tanıma, savaşı, amacı anlama çabasını da sergiler. Zağroslar'a doğru yola çıkar.

Şeyda heval yeni yaşamın zorluklarını bilince çıkarır. Dağlara çıkış, eskiyi reddetmenin ve yenmenin savaşımını verıştır. İyi, güzeli seçti. Bu seçim Kürdistan'da elbette ki kolay olmamaktadır. Büyük kavganın

Solda şehit Dijwar Sağda şehit Mirza, 1991 Mardin-Kasiran köyünde şehit

büyük kavgacısı, yeni çıkışların sahibi olmak şarttır. Her zorlukta çözümün yorulmaz arayıcısı olmak şarttır. Bunları yaşamının temelinde oturtmayan, Kürdistan'ın özgürlük mücadelesinde ortaya çıkan ani değişimler, zorluklar karşısında ayakta kalamaz. Şeyda heval bunların bilinciyle seçimini yeniden, yeniyi yaratmanın yılmaz savaşçısı olmaktan yana koyar. Günler geçtikçe yeni yaşamın sırlarını daha iyi çözmeye başlar. Kavrayış düzeyi yüksek, öğrenme azmi sonsuzdur. Olgun davranışlara sahiptir, oldukça atik ve cesurdur.

1992 kışını eğitimle geçiren Şeyda heval, sergilediği hızlı değişim ve dönüşümle büyük umut verir. 1992 yaz hamlesinde tepeden tepeye, dağdan dağa, mevziden mevziye koşar. Yoldaşlarının moral ve güven kaynağıdır. 1992 Ekim'inde Güney Savaşı başladığında Xankürke'de doğkanın başındadır. "Düşman uçakları özgür dağlara gelmemeli. Madem geliyorlar, o zaman da düşmeliler" der. Savaşın sonuna dek doğka tepesinde

Şeyda heval, 1992 yaz hamlesi sırasında. 16 Temmuz 1992'de, Xankürke'de şehit.

*Kenetlenmiş milyonlarca
yüreğin azimle titreyen
bakışlarında bir özgürlük
marşı çalınıyor,
kutsanmış kavgamın
omuzlarında güneş kadar
parlak bir kıvılcım çakarken
yücelikleriyle karanlıklarda
selama duruyordu kan ve
gözyaşı sevinç dolu bir
umut içinde*

kahramanca çarpışır.

Şeyda heval Zağrosar'daki tüm zorlukların, engellerin üstesinden gelmede başarılıdır. Bildiği ve söylediği tek şey vardır: Kazanmak, kazanmak ve

yine kazanmak. "En iyiyi yakalayacağım" demektir.

Düşman, sonbaharla birlikte PKK'yi, bitirme amaçlı operasyonlarını sıklaştırır. Sürü halinde askerlerini, uçaklarını, helikopterlerini, tanklarını Kürdistan dağlarına sürer. Düşman en vahşi yöntemlerle özgürlük savaşçılarına üzerine gider. Ama darbe yiyen yine kendisi olur. Her operasyon düşman için yeni firarların, yeni intiharların haberini taşımaktadır. Arkasında tarihi haklılığı ve geleceğin aydınlığını taşıyan gerillalar düşmana karanlıkları yaşatır.

İşte Şeyda heval, Şehidan dağında böyle bir çatışma sırasında aldığı kurşunlarla şahadete ulaşır.

Evet, biri şervan, biri şervin. İki kahraman. Ülkeyle, partiyle, halkla bütünleşen iki özge can. Gözüpek, atılgan, çalışkan ve fedakar. Onlar bağımsızlık ve özgürlük için korkusuzca ölümün üzerine yürüdüler. Ve ölümsüzlüğe ulaşılar.

Şeyda ve Rızgar hevaler! Yürüdüğünüz yol yolumuz, verdiğiniz söz sözümüzdür.

Sizlerin ve tüm şehitlerin intikamını özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratarak alacağız. Bu vasiyetinizdir. Vasiyetiniz yeminimizdir.

Mücadele arkadaşları

“PRATIĞİM SÖZÜM OLACAKTIR”

Welat heval, Pervari'nin direniş kalesi olarak bilinen Nivîla köyünde, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1968 yılında dünyaya gelir. Bu köyde kırkı aşkın kişi gerilla saflarına katılmıştır. Bunlardan biri de Welat hevaldır.

Düşmanın zorla göç ettirme uygulamasından Welat hevalın ailesi de nasibini alır ve Mersin'e göç ederler. 1990 yılına kadar milislik görevini yürütür, yapılan bir ihbar sonucu yakalanıp 3 ay cezaevinde kalır. Cezaevinden tahliye olduktan sonra partiye aktif olarak katılma isteğini belirtir. Temmuz 1993'te

ARGK saflarına katılır.

Garisa'nın Herekol mıntıkasında askeri-siyasi eğitimini başarıyla tamamlar. Sorumluluk bilinci gelişkin olan bir arkadaşıştır. Göreve

Adı, soyadı: **Abidin EKİNCİ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pervari, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1994, Pervari-Tirvan karakol baskını**

gitmeden önce defterine şu sözleri yazmıştır: *“Pratik süreçte içine girdiğim eksik ve yetmez yanlarım konusunda bir daha tekrarlamamak üzere özeleştirim veriyorum. Partiyeye, Parti Önderliği'ne ve yüce devrim şehitlerin verdiğim bağlılık sözümü her zaman yerine getirmeye çalıştım ve bundan sonraki pratiğim için de aynı sözü yineliyorum”* şeklindeki ifadesinden partiyeye ve Parti Önderliği'ne bağlılığı açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Welat hevalın gerçekliğinde sözünü pratiğe aktarmanın büyük çabası yatmaktadır.

En son Pervari'nin Tirvan çete köyüne yapılan saldırı

eyleminde kahramanca bir direniş sergileyerek, 1 Ocak 1994 tarihinde kazanımlarımızın gerçek sahipleri olan şehitler ordusuna katılır.

Anısı mücadele mize önder olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Militanlığıyla düşmanı kahretti

Amed, Kürdistan coğrafyasında büyük önemi olan ve halkımızın toplumsal yaşamında düşmanın her yönden özel savaş yöntemlerini çok sıkı bir biçimde geliştirdiği bir alandır. Kürt halkının tarihindeki ezilmişlik, baskı, zulüm, katliam ve her türden insanlık dışı uygulamaların yoğun olduğu alanların başında Amed gelmektedir. Düşman, Amed'de bir yandan dini duyguları çarpıtarak özel savaşı yaşatırken, bir yandan da hırsızlık, yankesicilik, mafya gibi yollarla yoz bir kültür ve yaşamı geliştirmektedir. Gençlik böyle bir yaşamın içine itilerek, toplumun sorunlarından, kurtuluş devriminden uzaklaştırılmak istenmektedir.

Partimiz PKK, özellikle bu alandaki çalışmalarını artırarak, büyük bir önemle kaybolmaya yüz tutan Kürt gençliğini bu bataklığın içinden kurtarmaya, onlara

Adı, soyadı: **Abdülkerim İPKAL**
Kod adı: **Serhildan**
Doğum yeri ve tarihi: **Belenki köyü-Çınar, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **..., Uludere**

devrimci ahlakı kazandırarak devrimin hizmetine sunmaya çalışmaktadır.

Serhildan heval, Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Belenki köyünde dünyaya gözlerini açar. İlkokulu Çınar'da bitirdikten sonra yaşamını ailesiyle beraber Diyarbakır şehir merkezinde sürdürür. Ortahalli bir aile ortamında büyür. Okula Diyarbakır'da devam eder. Bu süreç içinde

okulda düşmanın asimilasyon politikalarıyla yüz yüze kalır. Gençlik çağına kadar böyle çarpık bir eğitim ve şekillenmenin içinde hiçbir şeyden habersiz yaşayarak, özel savaş politikasından nasibini alır. Bir süre sonra içinde bulunduğu yaşama anlam veremez ve çelişkileri görmeye başlar. İşte bu andan itibaren uzaktan duyduğu, gördüğü, işittiği ulusal kurtuluş savaşına anlam vermeye çalışır. Bu arayışlar sonucu

kendisi gibi, hatta kendisinden daha farklı boyutlarda düşürülmüş gençliği gören Serhildan heval, kurtuluş yolunu arar, mücadelenin sıcaklığıyla tanışır ve 1992'de gerilla saflarına katılır.

Amed alanından Botan'a Gabar bölgesine gidip savaşçı eğitimine katılır. İlk başlarda, yaşadığı toplumsal özellikleri ve gençlik psikolojisinin etkilerini

taşıdığından yer yer zorlanır. Fakat eğitim sürecinde parti

ilişkiler kurar, katılımındaki coşku gün geçtikçe artar.

eylemlerde büyük cesaret örneğini göstermiştir.

Son olarak Sêgirîk eylemine katılır. Takviye grubunda yer alan Serhildan heval, Mala Beyre çetelerine karşı düzenlenen bu eylemde, saldırı grubunda zor duruma düşen arkadaşlara yardım etmek için harekete geçer. Serhildan heval, bu sırada göğsünden aldığı kurşunla şehadete ulaşır.

Serhildan heval, düşmanın bile kendisinin yarattığı kişiliğin değişebileceğine inanmadığı bir gerçeği kendisinde ispatlamış ve düşman kişiliğini yerle bir etmiştir. Partinin eğitim tarzı, parti kişiliği ve ahlakının kişide yarattığı değişim ve dönüşümün en somut

Şehit Zinnî KILIÇ (Çiya), Bismil, 1993 katılımı.
24 Ocak 1994-Omeryan'da şehit düştü.

kişiliğini, ahlakını, gerillanın kutsal görevlerini kavradıkça, geldiği toplumun kişiliğindeki yansımaları daha iyi çözer ve bunu yıkmamanın ilk adımlarını kendinden başlatır. Aldığı eğitim yaşamını oldukça etkiler. 1993 baharında yapılan düzenlemeyle Uludere alanına geçer. Pratik yaşam içinde, savaş gerçekliği, parti bilinci ve kavrayışı geliştikçe değişim ve dönüşümü de hız kazanır. Her gün adeta yaşama yeniden başlar, gösterdiği gelişmeyle yoldaşlarını şaşkına çevirir. Artık disiplinli bir askerdir.

Partiye söz vermiş, öz iradesiyle karara ulaşmış ve sonuna kadar sözüne bağlı kalmanın mücadelesini sergilemeye başlamıştır. Silah arkadaşlarıyla sıcak

Gösterdiği gelişme yoldaşları arasında büyük sempati toplamış ve değer bulmuştur. Tüm pratik

Şehit Yinnîk YAZER (Mazum), Silvan, 1992 katılımı.
24 Ocak 1994-Omeryan'da şehit düştü.

çabasını savaşın hizmetine sunmuştur. Silah kullanma konusunda epey ustalaşmış, düşmana karşı girdiği

kanıttır. Bu düşmana vurulan en büyük darbedir.

Mücadele arkadaşları

Xebat heval, kızıl kaniyla ülke topraklarını suladı

Xebat heval, Güney Kürdistan'ın Kobani alanında 1969 yılında ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Aile içinde ve çevresinde sevilip sayılan bir konumdur. Yurtsever bir ortamda büyür. Xebat heval, 1989'da partiyle tanışır, bir süre parti gerçeğini, önderlik ve halk gerçeğini anlayıp kavramaya çalışır ve 1991'de sıcak savaş ortamına geçer.

Mardin Eyaleti'nde bir süre siyasi faaliyet yürüttükten sonra, Botan Eyaleti Uludere Bölgesi'ne geçer. Siyasi birikimini askeri kişilikle bütünleştirmeye çalışır. Yoğun eylemliliklerle sürece aktif

Adı, soyadı: **Abdülrezzak HÜSAM**
Kod adı: **Xebat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Kasım 1993, Uludere-Rapin eylemi**

katılım sağlar. Görevlere sorumluluk bilinciyle yüklenir, fedakarlık ve yoğun çaba sergiler.

En son, Uludere-Rapin eyleminde düşmanla girilen bir çatışmada kahramanca direnerek şehitler kervanına katılır. Xebat heval daima mücadelemizde yaşayacaktır.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Şehit Emine ... (Sılan), 1977, Berti-Ömerli, Temmuz 1993-İdil
Aydika cete köyü baskınında şehit düştü.

Cudi Dağı'nın zirvelerinde bayraklaştı

Bedirxan heval, 1975 yılında, mücadelemizin geliştiği Batman'da dünyaya gelir. Ailesi Eruh'tan Batman'a göç etmiş, yurtsever bir ailedir. İlk ve orta öğrenimini Batman'da tamamlar. Daha sonra Van Ziraat Meslek Lisesi'nde öğrenimine devam eder. Öğrenim yıllarında faşist ve barbar TC'nin asimilasyon politikasına karşı savaşmış, sürekli Kürtlüğü korumaya ve savunmaya çalışır. Öğrenci arkadaşlarını

Adı, soyadı: **Selahattin SÜMER**
Kod adı: **Bedirxan**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1994, Cudi-Safin**

örgütlemesi ve okul yönetimlerini birçok konuda teşhir etmesi örnek gösterilebilecek özellikleridir. Okul yönetimi ve faşist öğretmenlere karşı radikal çıkışlarla tanınan Bedirxan heval, sürekli öğretmenlerin baskılarına maruz kalır. Bu durum Bedirxan hevalin faşist TC'ye karşı kinini, yine Kürdistan gerçeği ve PKK hareketine olan inanç ve bağlılığını kat kat artırmıştı. Büyük özlem duyduğu parti saflarına, 1993 yılında gerillaya katılır.

Olağanüstü görünümü, harika bir doğası olan Cudi Dağı gerillanın meskenidir. Bedirxan heval de Cudi Dağı'nda temel eğitimi görür. Ve orada kalır. Dağların havası, güzelliği, suyu ve her şeyi Bedirxan hevalin hayranlığını artırır.

Kısa sürede militan bir kişiliğe ulaşan Bedirxan yoldaş, örnek özellik ve davranışlarıyla yoldaşlarının kalbinde taht kurar. Bedirxan heval, kendini sürekli

Solhan 2. Solhan Savaşı 1993-1994

geliştirerek, parti çizgisine ve taktiklere hakim olmaya çalışır. Atikliği, çalışkanlığı, fedakarlığı ve esprileriyle tanınır. Saflarda kaldıkça bu özellikleri siyasi bir olgunluğa dönüştür. Olgun kişiliği onun birçok konuda örnek davranışlarını ortaya çıkarır. Kısa bir süre pratikte kaldıktan sonra B-7 silahını alır. Katıldığı her eylemde B-7

silahıyla gider. Şahadetine kadar büyük bir sevinç gurur ve fedakarlıkla B-7 silahını taşır.

Toplumdaki geri özellikleri kısa bir sürede aşan Bedirxan heval, partide en büyük değer insan olduğu bilinciyle, hevaleriyle çok iyi geçinirdi.

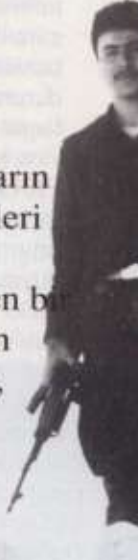
En son Cudi'nin Safine alanında düşmana atılan pusuda iki grup tim askerinden sadece 3

tanesi sağ kurtulur. Diğerleri ölür. Geri çekilme esnasında yoğun top atışları sonucu Bedirxan heval şahadete ulaşır. Bedirxan heval, hevaleri tarafından sevilen bir kaharamandı. O, ölümden yaşamı yaratmanın bir timsali oldu.

Yolu yolumuzdur!

Bir mücadele arkadaşı

Dirilip coşuyor
halkım
çözerken kirli
zincirini binyılların
kan akıyor dereleri
ülkemin,
tepeleri kemikten bir
yığın eğil hemen
durduğun yerde,
öpeceksen
toprağımın
vatanımın
göğsü fışkıracak
kanları oradan
binlerce
onbinlerce şehidin

Şehit İhami, Mardin-Midyat doğumlu, 1993,
Mardin-Kerboran'da şehit

**“Olağanüstü
görünümü, harika
bir doğası olan
Cudi Dağı
gerillanın
meskenidir.
Bedirxan heval de
Cudi Dağı'nda
temel eğitimini
görür. Ve orada
kalır. Dağların
havası, güzelliği,
suyu ve her şeyi
Bedirxan hevalin
hayranlığını
artırır.”**

İHANETE DÜŞMANDI

Adı, soyadı: **Zeki AKDOĞAN**
Kod adı: **Sefkan**
Doğum yeri ve tarihi: **Tiryan (Okçular) köyü-Pervari, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1994, Garisa**

bırakmamacasına sahiplenmiş, bağımsızlık ve özgürlük yolunda büyük kararlılıkla ilerlemeyi varlık nedeni haline getirmiştir. Bu gerçekliği kendi yaşamında somutlaştıran hevalerden biri de **Sefkan** hevalidir.

Yurtsever, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak Sefkan heval Pervari'nin Tiryan köyünde dünyaya gelir. Sömürgeci-faşist TC'nin ailesine yönelik baskıları sonucu iki ağabeyi devletten silah olarak

koruculuğu seçmişlerdir. Diğer aile fertlerinin baskısıyla Sefkan heval Türk metropollerine gitmek zorunda kalmıştır. Genç yaşına rağmen olgun bir proleter kişilik sergiler. Adana'da yaşamını sürdürürken, partili arkadaşlarla tanışır. Partiyi, mücadeleyi, ülke ve halk gerçekliğini daha iyi bilince çıkarır. Bu tanışmadan kısa bir süre sonra büyük coşku ve mutlulukla bulunduğu her alanda kitle faaliyeti yürütmeye çalışır. Ama en büyük isteği mücadeleye tamamen bütünleşmek, kurtuluş savaşına daha

ileri düzeyde katkıda bulunmaktadır. Bundan sonrası için gerilla ordusuna katılmak Sefkan heval için artık kaçınılmaz bir karar olmuştur.

Aralık 1993 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte Botan Eyaleti Garisa alanında gerilla saflarına katılır. Sonsuz bir sevinç ve coşkuyla doludur. Partiyi daha iyi tanımak, örnek bir savaşçı olmak O'nun yegane arzusudur. Özellikle halkımızın haklı savaşımı

Ulusal kurtuluş savaşımız, direnişleri, destansı kahramanlıkları ve özveriyle örülmüş süreçleri başarıyla taçlandırmış ve görkemli bir zafer aşamasına ulaşmış bulunmaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin görkemli gelişimi, Kürdistan halkının onurlu bir kimliğe, yaşama ve geleceğe kavuşmasını beraberinde getirecektir. Halkımız, kendi varlığına dayatılan teslimiyet ve ihaneti, PKK öncülüğündeki mücadeleye daha bilinçli ve kararlı katılarak yerle bir etmesini bilmıştır. Halkımızın bu haklı ve onurlu mücadelesine karşı bir avuç hain-işbirlikçi dışında Kürdistan, büyük bir ulusal birlik ve kendi geleceğini sahiplenme, bu uğurda varlık-yokluk savaşına girme gerçekliğinin yaşandığı bir ülke olmuştur.

TC'nin, halkımızı bölme, asimile etme, göç ettirme ve yok etme politikaları iflas etmiştir. Çünkü Kürdistan halkı, haklı davasını ve ulusal kurtuluş bayrağını bir daha

önünde en büyük engellerden biri olan çeteciliğe ve çete olan abilerine karşı büyük bir kin, nefret ve savaşma azmiyle doludur. Partiyi daha yeni yeni tanimasına rağmen ağırbaşlı, olgun tavırları, yoldaşlık

ilişkilerindeki örnek tutumu, kararlı ve çalışkan yapısıyla yoldaşları arasında sevilen ve takdir edilen bir konuma sahip olur.

Üstün bir coşku ve moralle kendisini 1994 yılına hazırlayan

Sefkan heval, 27 Mart 1994 gecesi görevden dönerken acı bir kaza sonucu onurlu bir yaşamı noktalayarak şehitler kervanındaki kutsal yerini alır.

Mücadele arkadaşları

Özgürlük Marşı

Bilirim titremedi
yüreğiniz
katlederken
insanlığını halkımın
bilirim vermezler, eli
kanlı zalimler
özgürlüğünü
mazlumların
bombalarının
dinmesin
Kürdistan'da
ülkeme kazanlarınız
yağsın
başegmeyecektir
direnişim
emdikçe aksütünü
ulusumun

“Babamın ve hevallерimin intikamını alacağım”

Adı, soyadı: **Türkan ÖZTÜRK**
Kod adı: **Axin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Mılsıvık Köyü, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Temmuz 1993, Kato Dağı-Hakkari**

Savaşır bu. Şahadetlerin nerede, nasıl ve ne zaman geleceği belli olmaz. Ansızın olur; bazen bir hata sonucu çıkan çatışmada, bazen bir yürüyüş esnasında içine düşülen düşmanın karanlık pususunda, bazen saldırı ve baskın eylemlerinde... Hangi biçimde olursa olsun kahramanca direnilir, son nefese kadar düşmana darbe vurmanın çabası gösterilir. Ve fiziki olarak bir ayrılış olsa da yeniyi, doğruyu, güzeli yaratmada, bir ulusu var etmede şahadet mertebesine ulaşmak en onurlu eylemdir.

Bağımsız ve özgür bir yaşamı şekillendirmek için verilen mücadelede ölümü göze almak ve bu temelde savaşmak, gerilla için, bağımsızlık ve özgürlük direnişçisi için yaşamın vazgeçilmez parçasıdır. Bu şahadetler mücadeleye olan inanç, azim ve kararlılığı güçlendirir. Bir burukluk, bir iz bırakır yüreklerimizde. Silinmemecesine bir etki yaratır, direnişe kaldırır, yaşam ve mücadeleleri her zaman

belleklerde canlılığını korur.

Bazı şahadetler de insanın hiç istemediği durumlarda gerçekleşir. Bir çığ felaketi onlarca yoldaşı bağrımızdan alır götürür. Bir kar fırtınası birkaç can alır. Bu tür yaşanan örnekler çoktur; Hakkari'nin Kato Dağı'nda 1993-94 kış sürecinde bu alanda üslenen bir bölüklük arkadaşaya yönelik düşmanın gerçekleştirdiği kapsamlı bir operasyon söz konusudur. Nitel ve nicel olarak çok üstün bir

güçle düşmanın “özel ordu” olarak nitelendirdiği çapulcu sürüsü ilk defa burada denir. Özel kobralar, skorskyler, tanklar, toplar, binlerce asker, tim ve hain çete, bunlara karşı gerilla, kalaşnikofları, en önemlisi de direnişçi yapısıyla, mücadele azmi ve partiye bağlılığından taviz vermez tutumuyla, zorlu tabiat koşullarında 5 gün süren şiddetli çatışmalarda hiç kayıp vermedi. Aksine darbe yiyen düşmanın kendisi oldu. Partinin en yüce değerlerini korumak amacıyla taktiksel anlamda bir geri çekilme yapıyordu.

Kar beş metre ve dondurucu bir soğuk var. Zozanlarda yürürken ansızın bir çığ 25 yoldaşı içine kapıp götürüyor. Kimsenin beklemediği bir durum. Günlerce süren şiddetli çatışmalarda hiçbir şahadet yaşanmıyor ama bu çığ felaketi ansızın 25 yoldaşımızı bağrımızdan söküp götürüyor. Fakat yaklaşık üç yüz metre kayalıktan sonra çığ duruyor ve 25 yoldaş şans eseri kurtuluyor.

Önünde yürüyen bir yoldaşın bir mağaranın ağzında vahşi bir

hayvanın saldırısı sonucu yaşamını yitirsin. Büyük umutlarla yürürken coşkuyla aşmaya çalıştığın azgın sular, gözlerinin önünde yoldaşlarını alsın götürsün. İşte bu örneklerde de görüldüğü gibi savaşın, sadece düşman güçlerine karşı verileninde ötesinde, çok geniş kapsamlı yürütülen bir savaş olduğunu anlıyoruz. Gerilla savaşımı da bu yüzden çok yönlü olmalıdır. Üslenme noktalarından tutalım, birçok hazırlığın yapılmasına kadar geniş olmalıdır. Düşmanın durumu göz önünde bulundurularak tedbir geliştirmekle birlikte, bunun yanında olabilecek her türlü doğa afetine karşı da tedbir alınmalıdır. Tedbirsizlik ve her şeyi tesadüfe bırakmak sonuçta gerilla için kayıptır.

Yine bunun yanı sıra saldırı, baskın eylemlerinde şahadetler yaşandığı gibi düşmanın ani operasyonlarında kahramanca savaşarak şahadete ulaşanlar da olmuştur. İşte Axin heval, düşmanın böyle bir operasyonunda PKK'nin insana verdiği büyük güçle savaşarak şahadete ulaşmıştır.

Axin heval, Mardin'e bağlı bir köyde dünyaya geldi. Ailesinin maddi durumu iyi olmadığından zor yaşam koşulları içinde büyüdü. Daha küçük yaşta köydeki bütün

işlerde ailesine yardımcı olmaya çalışırdı. Ailesi yurtseverdi ve O da bu özelliklerle büyüdü.

Büyüme çağındayken Kürdistan'da PKK öncülüğünde verilen mücadele hızla geliyordu. Axin heval, küçük

PKK'yi anlatıyordu. Bu durum Axin heval de bağımsızlık ve özgürlük duygularını geliştiriyordu. Daha sonra babasının fiilen mücadele saflarına katılışı O'nu daha da etkiledi. Artık mücadeleyi daha

net kavramaya başladı. Gerillaların bağımsızlık ve özgürlük uğruna şehit düşüşleri mücadeleye olan bağlarını güçlendiriyordu. Babası uzun bir süre Botan'da pratik faaliyetlilik içinde kaldıktan sonra Akademi sahasına gidip yoğun bir eğitim sürecine girdi ve teorik olarak büyük bir birikime sahip oldu. Aldığı birikimi pratiğe aktarmak üzere Botan'a geri dönerken, sınır hattında girdiği bir çatışmada şehitler kervanına katıldı. Axin hevalin babası da binlerce gerilla gibi bu onurlu yolda şehit düşmüştü. Axin heval düşmana karşı büyük öfkeyle doluydu. Öfkesini ve kinini düşmana boşaltmak istiyordu. Artık karar düzeyine ulaşmıştı. 1991 yılının baharında gerilla

Şehit Axin heval

yaşına rağmen bunları anlayabiliyordu. Çünkü babası milisti, kendisine Kürdistan'ı ve

saflarına katıldı.

Gerilla yaşamı çok farklıydı. Zorluklara karşı fedakarlıklarla

yüklüydü. İlk katıldığında Haftanın alanına gitti. Buradan da Çukurca'ya geçti. Açık sözlü bir arkadaştı. Dağlarda ve köylerde büyüdüğü için yaşamda fazla zorlanmadı. Kısa bir sürede gerilla yaşamına adapte oldu. Gelişmeye açık, özlü, sade ve aynı zamanda atak, fedakar cesur yapısıyla arkadaşlarının sempatisini kazandı. Çukurca bölgesinin Bircella alanında eğitimini gördükten sonra 1992 baharında sınır hattında pratiğe çıktı. Pratik süreç boyunca çok sayıda eyleme katıldı.

Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte Haftanın cephesine takviye olarak giden 1 taburluk güç içinde kendisi de yer aldı. Gerek sınır hattında ve gerekse Güney Savaşı'nda sayısız çatışma ve eyleme katıldı. Çatışmalarda korkusuzca savaşmış, cesur ve yiğitçe düşmanın üzerine yürümüşü. Görevlerde yorgunluk nedir bilmezdi. Cesaretine tüm yoldaşlar hayran kalırdı. Dağların yetiştirdiği ve asileştirdiği yiğit bir Kürt kızıydı.

Güney Savaşı'nın bitiminden sonra, Bestler alanına geçti. Kışın yapılan eğitim sürecinden önemli dersler çıkardı ve güçlendi. Yoldaşlık ilişkilerinde özlüydü. Doğru olanın yanında, yanlış olanın karşısındaydı. Askeri derslere ilgisi büyüktü. Düşmandan intikam almak için askeri sanatta yetkinleşmesi gerektiğini yaşam pratiğinde öğrenmişti. İyi bir asker olmak için iyi bir siyasetçi ve çizgiye

hakim olmak gerektiğini biliyordu. Bunun içinde kendisine habire yükleniyordu.

Axin heval aldığı eğitimle kendini çok yönlü pratiğe hazırladı. Teorik birikimi pratikle bütünleştirmenin zamanı gelmişti. 1993 baharında Newroz sonrası Hakkari alanına geçti. Eylemlere katılmak için sabırsızlanıyordu. Yoldaşlarına her zaman *"Şehitlerin yolunda yürüyeceğim, babamın silahını yerde bırakmayacağım, bütün gücümle devrim şehitlerinin intikamını almak için savaşacağım"* derdi. Axin heval sözüne bağlı olduğunu ispatlamak için çok çalıştı. Önündeki engelleri aşarak yetkin bir komutan düzeyine ulaştı. Yüklendiği sorumluluğa layık bir pratik sergiledi. Birçok eyleme katıldı. Eylemlerde aktif bir rol oynadı.

Temmuz ayı başlarında Kato Dağı'nda kapsamlı bir eylem gerçekleştirmek için toplanan kabarık sayılı bir güç, eyleme gidecekleri günün sabahı operasyona çıkan düşman ve

hain çetelerin geceleyin noktanın dört bir yanını sarmasıyla karşılaşmışlardı. Düşman mevcut noktada bulunan gücü kurşun yağmuruna tutuyordu. Açılan ilk ateş esnasında Axin heval aldığı kurşun yaralarıyla şehitler kervanına katıldı.

Yaşamın hiçbir zorluğu O'nu yıldırmadı. Büyük kararlılık ve azimle savaştı. Karamsarlığa, moral bozukluğuna yaşamında yer vermedi. Çok temiz ve soyluca yaşadı. Özlü ve sade bir kişiliğin sahibi oldu. Özverili ve fedakarca bir çabayı sergileyerek şehitler kervanına ulaştı.

Axin heval, tertemiz, sade ve olgun kişiliğiyle her zaman yoldaşlarının ve halkının

yüreğinde yaşayacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir!

"Kar beş metre ve dondurucu bir soğuk var. Zozanlarda yürürken ansızın bir çığ 25 yoldaşı içine kapıp götürüyor. Kimsenin beklemediği bir durum. Günlerce süren şiddetli çatışmalarda hiçbir şahadet yaşanmıyor ama bu çığ felaketi ansızın 25 yoldaşımızı bağırmızdan söküp götürüyor."

Mücadele arkadaşları

Hiçbir engeli tanımazdı

Adı, soyadı: **Şeyh Emin KAK**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **16 Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1994, Garisa**

“Büyük umutlarla yürürken coşkuyla aşmaya çalıştığın azgın sular, gözlerinin önünde yoldaşlarını alsın götürsün. İşte bu örneklerde de görüldüğü gibi savaşın, sadece düşman güçlerine karşı verilenin de ötesinde, çok geniş kapsamlı yürütülen bir savaş olduğunu anlıyoruz.”

Şiyar heval aşiret yapısının güçlü olduğu Urfa'nın Siverek ilçesinde 1969 yılında, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk öğrenimini burada görür. Aile bütçesine katkıda bulunmak için okulunu yarıda bırakmak zorunda kalır. Ve yaşam mücadelesine katılır. Pratik işlerdeki ataklığı ve canlılığı

başarılı olmasını sağlar. İknacı ve yumuşak üslubuyla çevresinde sevilen ve aranan bir kişi olur.

Düşmanın Kürt halkına dayattığı zorunlu askerliği yapmak istemese de ailesinin baskısı sonucu 1989 yılında, düşmana askerliği yapmaya mecbur kalır ve Tatvan'da askerliğe alınır. Şiyar heval, boyun eğmeyen özelliğiyle düşmana hizmet etmeyi sevmez ve iki kez firar eder. Ne var ki, bu

kaçışları örgütlü olmadığından yakalanır. Düşmanın mahkemelerinde yargılanır. Üç ay askeri cezaevinde yatar. Burada, düşmanın gerçek, barbar, gerici yüzünü daha yakından yaşayarak görür. Bu durumdan sonuçlar çıkarır ve düşmana karşı büyük bir kin, öfke ve tepki duymaya başlar.

Bu yıllar aynı zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş

mücadelesinin, hızlı gelişim ve başarılar sağladığı yıllardır. Şiyar yoldaşın kemalist ideolojiye ve uygulamalarına olan tepkisi, O'na daha bilinçli ve örgütlü hareket etmenin gereğini kavratır. Kürdistan'da verilen savaşı iyi takip eder. Ulusal uyanış ve mücadeleye katılım isteği artar.

1991 yılında bir grup arkadaşıyla Haftanın'e, oradan da Çukurca'ya geçer. Burada yoğun askeri-siyasi eğitim görür, isyancı, direnişçi özelliklerini devrimci militan kişilikle yoğurur. Parti yaşamına kısa bir sürede uyum sağlar.

Eğitim sürecinde, Kürdistan toplumunun özelliklerini, düşmanın gerici zorunu, ihanet ve direniş tarihini daha iyi özümseyerek bilince çıkarır. Eğitimden oldukça yetkinleşmiş ve güçlenmiş olarak çıkar. Yapılan bölge düzenlemesinde Çukurca sınır birliğinde yer alır. Almış olduğu parti eğitimi başarılı, cesaretli ve fedakar bir pratik sergileyerek kanıtlar. O'nun bu başarısı tüm yoldaşlarının beğenisini kazanır.

Güney Savaşı sonrası Zelê Kampı'na gider ve altı ay burada kalır. Yeniden ülke pratiğine yönelmek üzere bir grup yoldaşıyla birlikte Haftanın geçer. Şiyar hevalin olumlu özelliklerinden dolayı

parti bu alanda kalmasını uygun görür. Sınır hareketli birliğinde yer alır. Birliği içerisindeki uyumundan, çalışkanlığından ve değerlere sahip çıkan yaklaşımından dolayı bölüğün genel lojistik görevi kendisine verilir. Görev ve sorumluluğunun bilinciyle hareket ederek işini en iyi bir şekilde yürütmeye çalışır.

1993 yılı bahar atılımı için Uludere alanına geçerler. Burada gerçekleştirilen eylemlerde ve düşmana vurulan darbelerde büyük pay sahibi olur. Başarılı bir savaş pratiği sergileyerek, deneyim ve tecrübe kazanır. Sonbaharın gelişiyi birlikte Garisa bölgesine gönderilir. Gerçekleştirilen eylemlerde düşmana büyük zararlar veririrler. Önüne konulan görevleri yerine getirmek için usta ve inatçı özelliğiyle tüm engelleri aşarak sonuç almaya çalışır. Pratiğindeki başarılı grafiğinden dolayı parti tarafından önü açılarak daha da gelişmesi amacıyla manga komutan yardımcılığı görevine getirilir. Bu görevini sürdürürken, 27 Mart 1994 gecesi bir görev dönüşünde kaza sonucu talihsiz bir şekilde şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

**Hasret isimli anam
söğüt yaprağında
doğan güneş
Kürdistan
ay yüzlü
insan yürekli ülkem.
Kavlim yıllara sığmaz
nasıl anlatsam seni nasıl
alıp ömrümü uzatsam
Botan'da uyansam
düşlere inat
bilirim
ak bir gelinlik gerillanın
gölüşü
öpsem namlusunu
alından
toprağına dokunsam
ürkek
dağların benim olsun.
Geceye yıldız dağıtıyor
halkım
duyuyor musun?
bin yılların özlemi
kanlı gözyaşlarında
gizlidir
şimdi neler anlatır
başkalarının dili neler
hasret isimli anam
söğüt yaprağında doğan
güneş
hasat türküsü
kavga öyküsü
umut sesi
Kürdistan
ay yüzlü insan yürekli
ülkem...**

Faşist Türk sömürgeciliğinin en barbar, en vahşi bir şekilde işgal ve istilası ile bir halkın tümüyle tesirsiz hale getirildiği ve bütün yaşam fonksiyonlarının azgın bir saldırıyla karşı karşıya olduğu bir ülkede yaşam, ancak ölümden damıtılabilirdi. Dökülen her damla kan özgürlük ağacının yeşermesi ve büyümesi anlamına gelirdi. Amed heval de yaşamı ölümden yaratan; onurlu bir kavgada toprağa düşüldüğünde ancak yaşanabileceğine inanarak kahramanca düşmanın dayattığı ölümü yenmek için yürümüştü. Ve Pinyaniş'te ihanetin üzerine yürürken "artık ihanet zincirini kırmaman zamanıdır" diyordu.

Bulunduğu metropolde yurtsever halk arasında uzun süre kitle çalışmaları yürütür. Daha sonra; düşmana kinini kusmak için ARGK saflarına katılır. Dayatılan kölelikten kurtulmanın çözümünü bulur. Çözüm; elde silah halkı için savaşmaktır. Bu inanç, azim ve kararlar ARGK saflarına gelir. Xankürkê alanında başarılı bir siyasi ve askeri eğitimden sonra bir özgürlük savaşçısı olarak pratik

İntikamın Kürdistan devrimi olacaktır!

sahaya yönelir.

Pratik sahaya henüz yeni adım attığı bir dönemde, Güney Savaşı başlar. Parti tarihinde önemli bir yeri olan Güney Savaşı'nda hain-işbirlikçi güçler tüm teknik donanımıyla emperyalist ve sömürgeci güçleri arkalarına alarak özgürlük savaşçılarına imhaya yönelirler. Ama kaybederler. Mücadeleye sonsuz bağlılığı olan militanlarımızın büyük direnişiyle karşılaşırlar.

Amed heval, savaş süreci içerisinde cesaretli, atılgan ve fedakar kişiliğiyle büyük başarı sağladığı gibi, yoldaşlarının da büyük sevgisini kazanır. Güney Savaşı'ndan sonra kötü kış koşullarından dolayı Çukurca alanına geçer ve bu alanda da güçlü kişiliğiyle kısa sürede yoldaşlarının ve komutanlarının takdirini, sevgisini kazanır.

Apocu ruhun yaratmış olduğu yenilmez kişiliği şahsında ilke

olarak benimsemiş olan Amed yoldaş, 24 Ağustos 1993'te Pinyaniş köyüne yapılan baskın eyleminde kahramanca savaşarak şehit düşer.

Sana söz veriyoruz intikamın Kürdistan devrimi olacaktır!

**Mücadele
arkadaşları**

DAĞLAR SENİ HEP ANACAK

Adı, soyadı: **Davut İNAN**
Kod adı: **İsmail**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Haftanın**

*Neydi acaba bu özlem,
bu tutku
yaşamı derinden
etkileyen
Bu bir halkın varlığı
onun yeniden
yaşam bulmasının
gerçeğiymiş
Yürüdün yarınları
hep bugünden yaratma
azmiyle
Saldırdın
lanetli tarihi bizlere reva
gören
düşman ve onun
işbirlikçilerine
Vurdun onu*

*ve aldın kaybedilenleri,
kazanılması gerekenleri
Buydu en büyük
mutluluk*

*ve sevgi
Her adımda başın dik
gururla
kazanmak için savaşmak
gerek dedin
Savaşın savaşın ve
devrimde şehitler kervanına
merhaba dedin
Selam devrimin şanlı
bayrağını dimdik tutan
İsmail hevale
Selam olsun kervana
selam olsun...*

Botan'da yaşayacaksın

Ulusal kurtuluş savaşımız çok önemli bir süreçten geçmektedir. Bu süreç, halk savaşının yürütüldüğü bir dönemdir. Her halk bağımsızlığına ve özgürlüğüne kavuşmak için içteki ve dıştaki güçlere karşı savaşım verir. Özgür olmayan bir halk; erimeye, tarih içerisinde kaybolmaya, unutulmaya mahkumdur. Bunun için savaş her şeyden önce kendi özgücüne, halka dayanmak zorundadır.

Brüsk heval de ülkesine bağlı, derin yurtseverlik

Adı, soyadı: **Brüsk TANG**
Kod adı: **Brüsk**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Nireh, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

özelliklerini taşırdı. Özgürleşmenin savaşla kazanılacağına bilincindedir. Düşmanın Uludere bölgesinde oynadığı gerici rolden dolayı Brusks hevalın, ARGK güçleriyle tanışması geç oldu. Askeri kanunla saflara katıldı. Ordu yaşamım bilince çıkarır ve askerleşmeye büyük önem verir. Parti ortamında aldığı eğitimle partiyi, halk gerçekliğini ve düşmanı tüm çıplaklığıyla kavrar. Bundan dolayı düşmana karşı büyük bir kin ve nefret besledi.

ARGK güçlerimizle düşman arasında çıkan bir çatışmada kin ve nefretini devrimci iradeyle bileyip kahramanca direndi, cesaretin, direnişin sembolü oldu.

Söz veriyoruz sana Brüsk heval! Yürüdüğün yolda yürüyeceğiz ve halkımızın özgürlük tutkusu olan yüce istemi yerine gelecektir.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Sagda şehit Zindan, Xankurke'de şehit düştü, takım komutanı

YÜREKLERİMİZDEKİ UMUTTUR

Adı, soyadı: **Ali ...**
 Kod adı: **Maas**
 Doğum yeri ve tarihi: **Çelikhan-Adıyaman, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **17 Kasım 1993, Blucina**

Bu dünyada küçük bir toprak parçası olan ama büyük bir devrim mücadelesine tanıklık yapan ülkemizde halkımızın emperyalizme ve sömürgecilğe karşı verdiği savaşı özgür, güzel bir yaşamı yaratmaya çalışıyor. Onun için halkımız en değerli varlıklarını feda ediyor. Bu fedailerin kanlarıyla sulanan toprakta yeşeren özgür yaşamın ve bilimsel sosyalizmin tohumları devrimin büyük fırtınasıyla tüm dünya insanlığına dalga dalga yayılıyor.

Dünyada olup biten birçok gerçekten habersiz olan, sömürülen, ezilen ve yok edilmeye çalışılan bu ülkede bir çocuk daha dünyaya gelir. **Maas** heval Adıyaman'ın Çelikhan köyünde yaşama gözlerini açar. Burası sömürgeciliğin bilinçli olarak kimiksizleştirdiği ve geri bıraktığı bir alandır. Feodal etkiler, çarpık bir şekilde halkımıza empoze edilen din etkileri hakimdir. Maas heval böyle bir ortamda emekçi bir

ailenin çocuğu olarak büyür. Bir Kürt ailesinin çocuğu olmasına rağmen, ailesinde Kürtlüğe ait hemen hemen hiçbir şey kalmamıştır. Emekçi bir aileden gelen Maas heval emeğe katılarak, emeğin değerini anlayıp ona saygılı bir insan olarak büyür. İlkokulu kendi köyünde okur. Okul sıralarındaki başarısı, dürüstlüğü ve zekiliği tüm arkadaşlarına ve öğretmenlerine örnek teşkil

edecek düzeydedir. İlkokulu bitirdikten sonra ailesinin yoksul olmasından dolayı okuyamaz. Her ne kadar okuldaki öğretmeni, "Ali'yi okula gönderin, onun gibi biri mutlaka okumalıdır" derse de, maddi imkansızlıklar yüzünden okuyamaz. Okulu bitirdikten sonra çobanlık yapmaya başlar. Ailede nüfus fazlalığı ve hayat pahalılığının getirdiği sorunlar yüzünden Maas hevalin ailesi arayışlara girmeye başlar. Bu arayışların sonucunda Maas heval ailesiyle birlikte kendisini Adana'da bulur.

Adana, O'nun için değişik bir yerdir. Burada düşkünlük, yozluk, emeği sömürülen insanlar vardır. Etrafında kendisi gibi birçok insanı görür. Ama bu insanlar yaşamın akışına kendini kaptırıp gidenlerdir. Bu ortama girdiğinde her ne kadar bir şaşkınlık geçirse de kısa sürede kendini toparlamayı bilir. Dürüstlüğünden, sadeliğinden hiçbir şey yitirmez. Çeşitli işlerde çalışmaya başlar.

Çalıştığı bu işlerde dürüst olmayan, emeğini sömüren insanlarla karşılaşınca, verdiği emeğin karşılığını ister, ama elde edemeyince de başka bir işe yönelir.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş

işkence, katliam, zulüm gören halkımız artık düşmanın uygulamalarına dur diyebilmenin güveniyle ayağa kalkar. Serhildanlarla düşmana karşı, partisi PKK ve ordusu ARGK saflarında mücadeleye

atılır. Maas heval ise tüm bunları uzaktan duyar, görür ama anlam veremez. Her geçen gün mücadeleye sempati duymaya başlar. Öğrenmeye, anlam vermeye çalışır. Ailesi durumu farkederek ve O'nu anlamaya çalışır. İşte o zaman Maas heval daha çok ilgi duyar, araştırmaya ve bir şeyler öğrenmeye başlar.

Bu durum bir gün çarşıda dolaşırken tesadüfen rastladığı bir halk serhildanına kadar sürer. Çarşıda

dolaşırken önce sesleri duyar, merak edip yaklaştıkça binlerce kişinin elde pankartlarla ölesiye düşmanın üzerine yürüdüğünü görür. Hayran gözlerle kitleyi izler. Halkın ağzından çıkan her slogan bir kılıç kadar keskindir. Çok etkilenir. Kafasındaki

sorulara cevap aramaya başlar. Bu arayışlar, O'nu Adana'da faaliyet yürüten arkadaşlarla tanışmaya kadar götürür. Arkadaşları tanıdıktan sonra yaşamı tamamen değişir. Ailesi kendisindeki bazı değişiklikleri farkederek ve O'nun mücadeleye katılmasını engellemek için amcasının kızı ile nişanlandırır. Ama bu Maas hevali engellemek için çok yersiz ve gecikmiş bir düşüncedir. Bu durumu olgunlukla izleyen Maas heval, ailesinin ne kadar özden uzaklığını, kendini bireysel çıkarlara hapsettiğini görerek, şunları dile getirir: *"Ben etrafımda bazı şeylerin olduğunu, bazı sahtekarlıkların döndüğünü farkediyordum. Ama bunlara herhangi bir anlam veremiyordum. Arkadaşları tanıdıktan sonra bunları az da olsa bilince çıkardım. Şu anda anlıyorum ki, en yakınım olan ailem bile ülkeme karşı dürüst olmayıp, hem kendisini, hem de beni aldatıyordu."*

Kısa bir süre sonra, bir gün ailesine, "Ben nişanlımın evine gidiyorum" diyerek evden çıkar ve partiye katılır.

Önce Botan'a gelir, daha sonra Güney Kürdistan'a eğitim amaçlı gönderilir. Üç ay askeri, siyasi eğitim görür. Eğitim kampında fedakarlığı ve dürüstlüğüyle herkesin takdirini toplar. Eğitim devresini başarılı bir şekilde tamamladıktan sonra Beytüşşebap-Çatak alanındaki hareketli birliğe katılır. Burada kısa süre kalmasına rağmen arkadaşlarına gösterdiği sıcak

mücadelesinin gelişmesiyle birlikte halkta uyanış başlar; kendi hakkını, kimliğini, özgürlüğünü arar. Dağda gerilla, silahlı savaşı vererek Kürdistan'daki sömürgeciliği ve onun işbirlikçilerini adım adım söküp atmaktadır. Durmadan

ve sevgi dolu yaklaşımlarından dolayı yoldaşlar arasında sevilir ve saygı duyulur.

Sömürgecilerin dörde bölerek aralarında paylaştıkları Kürdistan'ın Güney parçasında bazı kıpırdanmalar başlamaktadır. Yıllardır bu parçadaki halkımızı aldatarak kendi bireysel yaşamlarını kurtarabilmek için onun kanını döken, emeğini sömüren işbirlikçi güçler sömürgecilerle birleşerek ihaneti, çirkin yüzleriyle sergilemekteydi.

Maas heval de Güney Kürdistan'a takviye amacıyla bir takımlik arkadaş grubu içinde gider. İlk eğitimini aldığı bu topraklar kızıl kızıl yanmaktaydı. İhanet kiletlemeyecekti bu dağları. O da bu kinle silahına sarılır. Cepheden cepheye koşarak nerede saldırı varsa oraya koşar nerede çatışma varsa orada yer alır. Henüz kendisi de savaş tecrübesi yaşamamıştır, ama buna rağmen oldukça başarılıdır.

Güney sahasından geri çekilmekle birlikte Bestler sahasına gelir. Burada savaştan kazandığı birçok tecrübeyi pratik yaşamda sergilemeye çalışır. Görevlere yaklaşımında, yoldaşlık ilişkilerinde örnek tutumlarıyla burada da kısa sürede kendini sevdiren.

Bir süre sonra Gabar alanına geçer. Gabar'a geldikten sonra Mışarê mıntıkasına verilir. Bir süre pratik çalışmalar içinde

kalır. Bu sırada eylemlere katılır. Katıldığı eylemlerde gösterdiği başarıdan dolayı manga komutanlığı görevi verilir. 1993 yılında Mışarê mıntıkasında yapılan bütün

Şehit İrfan ARAPOĞLU (Mahir), 1978 Savur-Dengîza, 10 Ağustos 1993, Savur-Bekeyşe'de şehit

eylemlerde O'nun emeği, başarıda O'nun payı vardır.

Bölge için önemli ve çok stratejik bir konumda olan TRT-Blucina taburuna büyük bir saldırı eylemi planlanır. Eylem hazırlıkları yapılır. Herkes görevini alır. Maas heval de saldırı grubunda yer alır. Eylemden bir gün önce taburun keşifine bir grup arkadaşla birlikte gider. Taburun keşfini tepeden yapar. 4 saat boyunca

yalnız nöbette kalır. Bir arkadaş O'na "niye böyle yaptın" dediğinde, O "arkadaşlar eyleme gidecek, uykusuz kalmalarını istemediğimden onları uyandırmadım" şeklinde cevap verir. Her zamanki gibi arkadaşlarını düşünmüştür.

Son hazırlıklar yapılır herkes yerini alır. Maas heval de heyecanlı beklemektedir. Saldırı vakti gelir ve tüm gruplar harekete geçer. Maas heval, yine en önde koşmaktadır. Aklına birkaç yıl önce çarşıda rastladığı halk serhildanı gelir. Halkının o anki coşkusunu tetiğe basan parmaklarında hisseder.

Talimat gelir, herkes geri çekilmiştir. Ama Maas heval yoktur. Herkes birbirine sorar. Bir arkadaş, "Maas hevali saldırıda görmedim, O gelmemiştir" der. Ama grubun komutanı Maas hevali tanıdığından, "Geride kalan sizsiniz,

benim tanıdığım Maas heval en önde olmazsa kabullenemez, O'nun için önde giderken şehit düşmüş, siz farkedememişsiniz" der.

Maas heval geri dönmemişti, 9 yoldaşıyla beraber şehitler kervanında yerini almıştı. Yüreğimizdeki umuda doğru yol almıştı.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Bahardan kalma bir gün yaşıyordu adeta. Güneş tüm sıcaklığıyla dağları ısıtıyordu. Çıplak kalan ağaç dallarına dadanan çeşit çeşit kuşlar orkestra misali ötüp duruyorlardı. Akşam saatlerine doğru güneşin gökyüzünde bıraktığı kızılık ardından, gecenin karanlığı yavaş yavaş doğaya hakim olmaya başlıyordu. Bu arada telsiz konuşmalarından eylem yapılacağına ipuçları yapı arasında fısıltı halinde dolaşmıştı. Yapı, bir yandan gecenin hazırlıklarını tamamlarken, bir yandan da eylem üzerine tartışmalar yapıyordu. Eylem haberi **Reber** hevalin kulağına da gitmişti. Bir haftadır görevde bulunan ve üs alanımıza yeni gelen Reber heval eylem olacağı haberini alınca, bir çocuk gibi sevindi. Tüm yorgunluğunu unuttu. Durup düşündü ve "bu eyleme mutlaka ben de katılmalıyım" dedi kendi kendine. Hemen ardından gidip BKC silahını alarak kontrol etmeye başladı, içini açıp temizledi ve yağladı.

Silahını temizlemekle meşgul olan Reber heval, bir anda kendini derin düşüncelere kaptırmıştı. Ülke topraklarından, düşmanın beyaz katliamına tabi kalarak metropole göçü düşündü. Bir emekçi çocuğuydu. Açlığı, susuzluğu, soğuğu görmüştü. Baskıyı, zoru, sömürüyü yaşamıştı. Bazen simit satarak, bazen inşaatlarda çimento tozuna bürünerek yaşam kavgasına katılmıştı. Kapitalizmin zor yaşam koşulları arasında kaybolup gitmekle karşı

karşıyaydı. Yaşamın acımasızlığı her zamankinden betederdi. Yaşamla ölüm arasındaki korkunç uçurumu düşündü. Ve sonra... Sonra bir ışık gördü, topraklarından sürülmüş olduğu ülkesinin dağlarının doruklarında. Umudun ışığıydı bu. İnsanca yaşamın, özgürlüğün ışığıydı. Bir anlam veremedi ilk başta. Ama nedense bir mıknaş gibi çekiyordu onu kendine. Tüm şiddetiyle onun çekim merkezine giriyordu ve yeniden umutlandı, canlandı. Ayağa kalkıp şöyle bir silkindi ve başladı aramaya umudu. Onu yakalamaya kararlıydı. "Mutlaka yakalamalıyım, ama mutlaka" dercesine kolları dört bir yana dal-budak serpilmişti. Çok geçmeden onu buldu. Başlangıçta biraz ürkek, biraz çekingendi. Fakat yavaş yavaş ona ısınmaya, alışmaya başladı.

Evet, Reber heval, partiyle Adana'da tanışır. Kendini olağanüstü bir çabayla cephe çalışmalarına verir. Kitle örgütlenmesi, maddi yardım toplama, her türlü şehir eylemlilik faaliyetlerine katılır. Yurtseverliğin güçlü olduğu Adana'nın çeşitli alanlarında halkımızın gerçekleştirdiği tüm serhildan vb. kitlesel eylemliliklere en ön saflarda katılır. Elinde parti bayrağını en yükseklerde dalgalandırarak, düşmana taş ve sopalarla saldırır. Bir süre bu faaliyetlerine devam eder. Sonra yazmış olduğu bir raporunda; umudun ve mücadelenin asıl merkezi olan ülkesine gitmeyi önerir. Önerisi uygun görülür.

UMUDUN IŞIĞIYDI

Güney Savaşı sonrası Cudi bölgesinde gerilla saflarına katılır. Şimdi çok daha mutludur. Çünkü mücadelenin en sıcak alanına gitmiş ve kendini kocaman bir ailenin içinde bulmuştur. Gördüğü askeri, siyasi eğitime tüm özveri ve kararlılığıyla kendini katar. Eğitimini başarıyla tamamlar. Partiye ve halka bağlılığı temel ilke edinir. Görevlere yaklaşımındaki itinası ve titizliğiyle yine yüksek yoldaşlık ruhu, fedakarlığı ve cesaretiyle tüm dikkatleri üzerine çekmeyi başarır. En zor anlarda bile güzel

sesiyle ulusal türküler söyleyerek moral kaynağı

olmaya çalışır. Özellikle savaş taktikleri üzerinde yoğunlaşmayı sever ve bu konuları sürekli araştırır, ileriki dönemleri düşünür ve sorumluluk almak ister. 1993 yılı ilkbaharında Bestler alanına gider. Uzun bir süre bu alanda kalır. Aynı yılın son günlerinde Gabar alanına geçer.

Akşam saatleridir. Bölük yönetimi, eylem düzenlemesini okumak için arkadaşların içtimaya hazır olmalarını istemiştir. İçtimada okunan eylem düzenlemesini can kulağıyla dinler. Tüm dikkatini okunan isimlere veren Reber heval, kendi ismini duyunca mutluluktan uçarcasına yanındaki arkadaşlarına sarılır.

Ve eylem grubu, akşam yemeğini yedikten sonra eylemin yapılacağı alana törenle hareket eder. Gecenin sessizliği içinde,

bir yıldız gibi akıp giderler. Herkes sevinçlidir. Herkes mutludur, ama O, bir başka sevinci yaşamaktadır.

1994 yılının, alandaki ilk eylemidir. Şüphesiz 1994 yılı bizim açımızdan zafer yılı olmalıydı. Parti ve halk olarak tüm çalışmalar bu amaçlıdır. O da bunu kavramış "Yapılacak her eylem düşmanın tükenişi, zaferin müjdecisidir" demektedir.

Aynı gün düşman telsizlerinden ve yapılan keşiflerden, alana yönelik bir

"Yaşamın acımasızlığı her zamankinden beterdi. Yaşamla ölüm arasındaki korkunç uçurumu düşündü. Ve sonra... Sonra bir ışık gördü, topraklarından sürülmüş olduğu ülkesinin dağlarının doruklarında. Umudun ışıyordu bu. İnsanca yaşamın, özgürlüğün ışıyordu."

operasyonun başlatıldığı anlaşılır. Düşman da 1994 yılının kendisi için "oyunun önemli bir perdesi" olduğunu anlamış ve bu doğrultuda "özel ordular" hazırlamıştır. "Özel ordusuyla" çıktığı bu operasyondan umut beklemektedir. Fakat daha sonra kendisi de bu umudun boşa çıkacağını anlayacaktır.

Yapılacak eylem, operasyon nedeniyle, koordinatörlük tarafından ertelenir. Güçlerimiz; düşmanın bu yönelimini boşa çıkarmak için düzenlenir ve harekete geçilir.

Güneşli bir günün erken saatlerinde çatışmalar yer yer başlamış ve giderek şiddetlenmiştir. Reber heval, mangasıyla birlikte hareket ederek bir tepeyi tutmaya gider. Düşman, telsizden imdat dercesine takviye ve hava

desteği istemektedir. Biraz sonra ard arda, 4 kobra helikopteri aynı tepeye indirme yapmak ister. Buna karşılık Reber heval, durumu anlar ve indirme yapılmaması için tüm hızıyla tepeye doğru ilerler. Aynı anda grup düşman pususuna düşer ve çatışma başlar. Soğukkanlı bir şekilde mevzilenecek, büyük bir cesaretle düşmana karşılık verilir. Düşmanla çatışırken geçen zorlu, susuz ve aç saatleri unutarak, avına dalış

yapan bir şahin misali çevik ve keskin hareket etmektedir. Böylesi zor bir anda bile ulusal marşları

söyleyerek arkadaşlara moral verir. Yaralı düşen arkadaşların çatışma alanından uzaklaştırılmaları için bulunduğu mevziyi bir kale gibi koruyarak, düşmanın ilerlemesine fırsat vermez. Son kurşununa kadar düşmanla çatışan Reber heval, kahramanca direnir ve vatan topraklarında ölümsüzleşir.

Reber hevalin cenazesi, alandaki yurtsever halkımız tarafından alınır. Halk; şehitlere bağlılığın bir gereği olarak, metropollerdeki serhildanlarda öncülük eden Reber hevali sloganlar eşliğinde şehit yoldaşların saflarına uğurlar.

Reber hevalin anısına bağlılığın bir gereği olarak, O'nu yaşatmak, ancak militan kişiliğe ulaşip zafer sağlamakla mümkün olacaktı.

Mücadele arkadaşları

KARARLI BİR KOMUTAN

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz, başlangıcından bu yana binleri aşan şehidi ve onların akıttığı kanla yeni bir döneme girerken, bu döneme damgasını vuran nice kahramanlık destanları ve bu destanların kahramanlarını yaratmıştır. Cefakar halkımızın bağrından çıkan özgürlük savaşçılarımız, en zor şartlarda hiçbir ikircikliğe kapılmadan, en az imkanlarla beklenilmeyen gelişmeleri yaratmış, sömürgeci-faşist düşmana en kahredici darbeleri vurmasını bilmişlerdir.

Botan'da koçerler birçok olumlu özelliklerinin yanısıra en fazla yurtseverlikleriyle de tanınırlar. Bu kesim toplumsal yaşamları gereği sürekli gezgin bir konumda olduklarından ülkenin dört bir tarafını, dağ bayır dolaşır, hayvancılık yaparak geçimlerini sağlarlar. Bu özelliklerinden dolayıdır ki Kürdistan'da ayak basmadıkları, gezip görmedikleri yer yok denecek kadar azdır. Bu açıdan

Adı, soyadı: **Cemil ASLAN**
Kod adı: **Hamit**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1968**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1993, Rusor**

cennetten bir parça olan ülkemiz Kürdistan'a, ulusal kimliklerine, gelenek-göreneklerine en çok bağlı olan, sahip çıkan kesimlerden biri de koçerler olmaktadır.

Bu kesimin bir kolu da Sperti aşiretidir. Günümüzde bu aşiretin büyük çoğunluğu Silopi yöresinde yaşamaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, tereddütsüz, çok sayıda evladını kendi elleriyle vererek, en güzel yurtseverlik örneğini sergilemişlerdir. İşte bu

vatan evlatlarından birisi de Hamit hevaldır.

Hamit heval, 1988 yılında gönüllü olarak parti saflarına katılım sağlar. Evli ve üç çocuk babası olması, mücadeleye katılımını engellemek şurada kalsın, onurlu bir yaşam, özgür bir gelecek için daha içten bir katılım sağlar. Çok sade, en gergin durumlarda bile üstün moralli olur, bitmek tükenmek bilmeyen enerjiyle sürekli oradan oraya koşturup çalışır. Partiyeye bağlı, dürüst, kararlı kişiliğiyle, yoldaşları ve halk arasında çok sevilen, aranan bir yoldaştır.

Botan'ın birçok alanını dolaştığı için halkla geliştirdiği devrimci ilişkiler sayesinde O'nu tanımayan hemen hemen yok gibidir. Devrimci görevlerini yerine getirmedeki başarı ve üretkenliğini yaşamın diğer alanlarına da yayan bir özelliğe sahiptir. Moral ve kültür gecelerinde Botan'ın yerel türkülerini, folklorünü en güzel bir şekilde dile getirip, dinleyenleri ve seyredenleri kendisine hayran bırakır.

Hamit heval, partiye yazdığı bir raporunda "en büyük ve tek amacım iyi bir gerilla komutanı olmak ve savaşımızı partinin taktik esasları doğrultusunda geliştirmektir" der. Partinin devrimci militan kişiliğine ulaşma çabası ve yoğunluğunu yaşadığını dile getirmiştir. En son bulunduğu Bestler alanında Rusor mintikası

sorumluluğuna getirilir. Birliğiyle birlikte buradan geçen Eruh-Şırnak karayolunu denetleme ve kontrol altına alma ile görevlendirilmiştir. Karayolunun denetim ve kontrolünün düşmanın kontrolünden çıkarıp, ARGK birliklerince sağlanması yolundaki parti talimatını yerine getirmede gecikmez ve kısa bir zamanda birliğiyle gerçekleştirdiği eylemlerle görevini başarılı bir şekilde yerine getirir.

Hamit heval, düşmanın Bestler'e yönelik 1993 yılı sonbaharında gerçekleştirdiği operasyon sırasında Rusor birliğinin başındadır. Sabahın erken saatlerinde birliğin tepecilerinin "askerler geliyor" demesi üzerine hemen küçük bir grup olarak yakındaki bir tepeye tırmanır. İlk çatışma esnasında önceden tepesi

tutmuş olan düşmanı geri püskürtürler. Fakat sayıca fazla olan düşman gücü, grubu çembere almaya çalışır. Bu durum üzerine tepesi bırakmak zorunda kalırlar. Bundan sonraki

geçmişten Hamit hevalin yaralıyken kendisinin doldurduğu kaset konuşmasından aktaralım:
"Sabah saat 7-8 civarında

**Özgürlük
dağların doruklarında
uzat elini bak
ne amansız
bir kıvılcım tutuşur
her gündeğümünde
sana dağlarımı
anlatsam
içimde gürül gürül akan
çağlayanı
ne hasrettir bilinmez ki
gülüşü güneş ülkesi
toprağına
bir yürek atar
Ortadoğu'da
milyonların beyninde
birleşir özgürlük
yoldaş olur toprak ve
insan
yiğit kadınlar
delikanlılar yürürler
ölüme inat
düşmana inat**

tepecilerimiz
telsizle
askerlerin geldiği
haberini verdiler.
Ciddi bir durum
olduğundan hemen 6-7
arkadaşı yanıma aldım
ve tepenin eteklerine
çıktık. O anda askerlerin

tepeye tırmandığını gördük. Seri ve çabuk hareketlerle buradaki askerleri vurduk. Kayıp vermemiştik, fakat gruptan Reber heval yaralanmıştı. Askerleri vurmamızla birlikte Rusor helikopterleri ele geçirdiğimiz tepesi bombalamaya ve taramaya başladılar. Bu hava saldırısında Merxas heval şehit düştü. Yanımızdaki üç arkadaşla birlikte şehidimizi yanımıza alarak tepeden aşağıya doğru indik. Geride kalan arkadaşlara cenazeyi aşağıya indirene kadar bizleri korumalarını söyledim. Tepesi inerken birden düşman askerleriyle iç içe girdik. Bizi arkadan taradılar, sol ayağıma birkaç mermi isabet etmişti. Gruptan koptuğum için bir çam ağacının içine girip saklandım. Askerler de peşime düşmüş, beni arıyorlardı. Üç-dört gün öylece bulunduğum yerde kaldım. Askerler leş arayan vahşi hayvanlar gibi çevremde dönüp duruyorlardı. Fakat avlarını bir türlü

bulamamanın kızgınlığını yaşıyorlardı. Tabancamı çıkarıp, namluya mermi sardım. Askerin beni görmesi halinde ele sağ geçmemek için

kendimi şehit düşürmeyi planladım, çünkü parti bana teslimiyeti, ihaneti değil, direnişi ve zaferi öğretmişti. Benim de bu şîara, şehitlerimize verdiğim söze bağlı kalmam gerekiyordu. Çok uzun bir bekleyiş gibi gelen anlar geçmiş, nihayet askerler sonuç alamayacaklarını, bir şey elde edemeyeceklerini

kimseler yoktu. Eğer şehit düşersem son olarak; Parti Önderliği'ne ve yoldaşlarıma selamlarımı ve saygılarımı iletin" der.

Hamit heval partiye ve Parti Önderliği'ne olan sevgi ve saygısını bu son anlarında bile koruduğunu kendisine yaraşır bir tutum ve tavırla sergilemiştir.

doğruları esas almaya çalıştım. Tabii bu da hiçbir eksikliğimin, yetmezliğimin olmadığı anlamına gelmez, gelmemelidir." sözleriyle kendini eleştirerek bu konuda ilerisi için nasıl hareket edilmesi gerektiğine de parmak basar. Hamit heval yaralıken bile yüksek bir moral ve iradeyle,

partinin direniş ruhunu temsil etmiştir. Şehit düştüğü ana kadar düşmana, işbirlikçilere ve çete odaklarına aman vermemiştir. Bir gün kendisine haber gönderip çocuklarının kendisini görmek istedikleri söylendiğinde, "Onlar partinin çocuklarıdır. Arkadaşlar benim yerime görsün" demişti.

O, bir gerilla komutanı olarak, bir

yoldaş olarak tüm Botan'ın kalbinde layık olduğu mertebeye ulaşmış, vatana kavuşmuştur.

Hamit heval aşırı kan kaybından 18 Ekim 1993 tarihinde Bestler-Rusor alanında şehit düşer. O'nun yılmaz ve kararlı kişiliği, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı inşa etme yolunda biz yoldaşlarına ışık olacaktır.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

anlayınca çekip gitmişlerdi. Artık rahatlamıştım, tehlikeli durumu atlatmıştım. Birkaç defa umutla işaret verdim, fakat sesime hiçbir cevap alamadım. Faydasız olduğunu anlayınca ateş yakarak kendimi ısıttım, biraz su içtim. Bu arada yaralı ayağım da epey şişmişti, kan kaybı ve yorgunluktan vücudumun cansızlaştığını hissediyordum. Umutla bekleyişim devam ediyordu, ama buna rağmen görünürde

Şehit düşmeden önce yine şunları dile getirir: "Ben 1988 yılında mücadele saflarına katılmış bir parti çalışanıyım. Başından bugüne kadar, güç getirebildiğim oranda görevlerimi yerine getirme çaba ve uğraşısını verdim. Görevlere yaklaşımında hiçbir ikircikliğe veya yanlış tutum ve anlayışlara girmemeye özen gösterdim. Parti Önderliği ve şehitlere bağlılığın gereği olarak parti çizgisi dışında yürümemeye,

Direnış ile ihanetin, yaşam ile yok oluşun, bir halkın varlığı ile tükenişinin iç içe geliştiği yer, Hakkari. Hakkari'nin de adeta bu lanetli tarihe başı dik bir biçimde "ben ihanete bulaşmayacağım" diyen Cilo Dağı yeni bir destana sahne olurken, her zamankinden çok daha görkemli bir yaşamın felsefe taşları olmaktadır. Büyük trajedilere sahne olan halk isyanları, soykırımla sonuçlanırken, aynı zamanda İskender'den Araplara, Osmanlılara kadar onlarca güçlü dış istilaya da yar olmayan Hakkari, tarihe

olmayacaktır. Acı da olsa yaşanan bu gerçek, vatanın bu diyarında da kendisini yakıcı bir biçimde göstermektedir.

Silahlı savaşımızın geçen 10 yıllık sürecinde, yüzlerce şahadetin yaşandığı Hakkari'de, 1993 yılı şehitleri bir zirveyi temsil ettikleri gibi, direniş zincirine de yeni halkalar eklemiştir. Diğer alanlarda olduğu gibi Cilo

Kürdistan'ın zaptını görmenin büyük inancı, ihanet ve sömürgecilikle tarihi hesaplaşmanın heyecanıyla dolup taşan **Serhat, Harun, Kendal, Cigerxwin, Sipan**

yoldaşları anarken, bir iç

burukluğu yaşamamak, bunun yanında başı dik gururla dolup taşmamak mümkün değil. Çünkü onlar yaşamın baharında filizlenen devrimin umut dolu gülleriydiler. Onları anlamak, yazmak, yaşamak, tarih ve insanlığa bu kahramanca direnişlerini aktarmak can alıcı bir görev olmaktadır. Onlar, yaşamlarını

CİLO KAPLANLARI

yeni bir sayfa eklerken, bu tarihin yaratıcı kahramanlarına da kavuşmaktadır.

Örümcek ağı gibi ihanetin örüldüğü Hakkari'de direniş ağını örgütlemek hiç de öyle kolay olmamıştır. Bedeli olan canlar ve kanlar verilmedikçe, ihanetin panzehiri olan şehit kanlarıyla ihanet kurutulmadıkça, sömürgeciliği sökmek, vatan topraklarını özgürce kucaklayarak insanca yaşamak mümkün

katik ederek tarihin karanlık sayfaları kapatıp yerine aydınlık, tertemiz sayfalarını açmışlardır. Ölümde yaşamı yaratarak düşmana cevap veren bu halk kahramanlarımızdan lanetli tarih utanmalıdır.

Serhat'ı, Sipan'ı kelimelerle anlatmak, ya da anlamak acaba ne kadar mümkün? Saflara katılımından şahadetine kadar bir bütün olarak yiğitliği, kahramanlığıyla arkadaşlarının gönlünde taht kuran Serhat'ı anlatmak ne kadar mümkün? Çiyayê Reş direnmesinde sergilediği üstün kahramanlık, Bezele'de ve daha birçok yerdeki saldırı ruhu unutulur mu? Sessiz yapısı ama olayları kavrayışı, değerlendirmesi ve her koşul altında yoldaşlarına karşı büyük sevgi ve saygısı ile Serhat hevali unutmak mümkün değil.

Cilo'nun ölümsüz kahramanıdır Serhat heval. Partinin ideolojisini ve siyasetini kavramadaki büyük çabası ve bunları yoldaşlarına aktarmadaki özverili tutumu, her türlü göreve büyük bir istek ve arzusuyla yaklaşımı, atılganlığı, fedakarlığı Serhat hevalin öne çıkan en belirgin özellikleriydi. 1991, Deştan eylemindeki yiğitliğini bu sefer Cilo'ya taşırmamasını bilmişti Serhat heval.

Cilo kahramanlarını anlatmak, onları tümüyle tanıtmak ancak kitaplarla mümkün olur. Harun'u,

Kendal'ı, Cigerxwin'i, Sipan'ı ve bir bütün olarak Cilo kaptanlarının yiğitliklerini ve Cilo'ya bu gerçeği taşıyıcaya kadarki inançlarını anlatmak kolay olmuyor.

Cilo buzullarının binlerce yıllık geçmişi kadar uzun ömürlü bir tarihi yaşamın başlangıcı, şafakta rengarenk doğan güneşin sarısı, kırmızısı, yeşili, Kêla Şin gölünün masmaviliği Serhatların, Harunların yeniden doğuşunun adı ve güzelliği olmaktadır. Onların adının özdeşleştiği Cilo; yeni bir yaşamın ve doğuşun adı olmaktadır. Cilo kadar başları dik, boyun eğmeyen, düşmana geçit vermeyen amansız kahramanlar, bir bahar günü Cilo'nun yalçın kayalarına dökülen kanlarıyla bir destan yarattılar.

Bir sabah, Cilo'nun tufanı Nuh'un gemisi değil, Serhatların tufanına tanık olmaktadır. Binlerce sömürgeci ordu güçleriyle, hain-işbirlikçi çetelerin oluşturduğu çemberi yırtmak için bir an bile tereddüt etmeden, ölümü kucaklamaktan geri kalmadılar. Bir avuç insan ama, Cilo'nun tufanı kadar amansız, engel tanımayan, mangal yürekleri, fethedilmez beyinleriyle amansızdılar. Düşmandan elde ettikleri silahlarıyla bin yılların intikamını kustular sömürgecilere. Cilo'nun dumanlı başına baktılar, adeta "Cilo senin gibi baş eğmeyeceğiz, çünkü biz Apocuyuz, biz tarihi yazan

kahramanlarız" diyorlardı. Serhat heval yanında bulunan karnas silahını indirmiş, düşmanın özel timinden elde ettiği M-27'nin şeridini bileğine sararak, gözlerinde fışkıran kıvılcımlarla düşmanı kavuruyor

"Ahtımız var, son nefesimize kadar Cilo'nun güneşinde yeniden doğacağız" diyorlar. Ölmek mi? Hayır, asla! Cilo ile kucaklaşmaya, Gever'in tepesinde ebedi seyir de olsa ölüm demeyeceğiz."

ve cengaverce doğuşuyordu.

Harun heval bir kez daha şaha kalkmış, hücumda, gözü duman bulamış, Sivritepe, 44, Şifrezan eylemleri demeden Cilo'da fetihe kalkmış. Kendal heval, düşmanın rambosunun peşine vererek "seni sağ yakalayacağım" derken, düşman rambosunun taşlarla ona karşılık vermesi ve sonrasında nereden geldiği belli olmayan bir kalles kurşuna hedef olmasını anlatmak zor oluyor.

"Ahtımız var, son nefesimize kadar Cilo'nun güneşinde yeniden doğacağız" diyorlar. Ölmek mi? Hayır, asla! Cilo ile kucaklaşmaya, Gever'in tepesinde ebedi seyir de olsa ölüm demeyeceğiz. Çünkü ezelden karasevdasına kapıldığımız

bu topraklara, ana şefkatinin tüm sıcaklığıyla kucaklaşmak üzere elveda denilebilir. Evet, elveda yoldaşlar. Ama, hayır elveda olamaz! Buluşmak üzere

yoldaşlar, sizi şimdilik selamlamaktayız. Anınıza bağlılığın gereği olarak sizden kopmadık, kopmayacağız da. Cilo'nun şafak güneşinin sarısı, kırmızısı, yeşilinde, binlerce yıllık buzullarında buluşmak üzere... Alaca, güzel kaplanlarımız, aht olsun aht...

Cilo soğuk ama, olsun. Geverlerimiz, helizimizin sapları var. Cilo'nun buzlu suları Gever dumanıyla karışıyor, olsun. Bu çay ne kadar da güzel ve kulingidir. Ekmeği hamur ve yanık mı, olsun. Dünyanın en güzel ekmekleridir. Çünkü o çayı yudumlarken özgürlüğü

yudumluyor, o ekmeği lokma lokma yutarken yaşamı yaratıyoruz. Soğuk mu, romatizma mı, böbrekleri üşütme mi, sinüziti depreştiriyor mu, varsın olsun. Güzellikler dünyasını Cilo'nun buzullarında yakalıyorsak, orası en güzeldir.

Onu metropollerin şömineli, kaloriferli şatolarıyla, denizin maviliği ve sıcaklığıyla asla değişmeyiz. Esaret kokan her şeyden ama her şeyden nefret ederiz. Özgür nişanımız Cilo'nun buzullarında olsa hiçbir dünyayla değişmeyiz. Fırtına mı var? Varsın, olsun. Ondan özgürlüğü biçeceğiz. Kayalar yalçın mı? Olsun. Ondan özgürlüğün kızıl yuvasını kuracaksak varsın yalçın olsun. Yeter ki esaret bize yaklaşmasın. İhanet ulaşmasın ki rahat rahat Cilo'nun havasını teneffüs edebilelim. Soğuk kar

sularından içebilelim ki bir kuş gibi zirveden zirveye kanat çırpalım. Baharın rengarenk güllerini doyasıya koklayalım. Yeter ki ihanetin, esaretin pençesinden kurtuluşun, geleceğin adı olabilelim. Varsın binlerce yıl önce yaşayan

atalarımız gibi doğa ile savaşın baş çelişkisini yaşayalım. Onu da yeneceğiz, tıpkı düşmanı yendiğimiz gibi ve sel olup Gever ovasına taşacağız ki, sanatçıları kıskandıracak bir dünya yaratalım.

Hani bilirsiniz yüzlerce yıl önce Ermenilerin yaptıkları su

bentlerini, değirmenleri, bağları seyrederken, birkaç hanelik Ermeni köylerinin muhteşemliğine hayranlığımızı anlatır, saatlerce sohbet eder, son yaşadıkları trajedileri ne kadar da üzümlere dile getirirdik. Nasıl da bu zavallı emekçileri Oramar'dan adım adım Bazi'ye sürmüş, Gubarêşê, oradan da Tiyari'ye sürmüşlerdi. Kaçı mı kurtulmuştu? Güneye kaçabilen çok azı hariç tümü kılıçtan geçirilmişti. Kemiklerini topladığımızda nasıl da hüzünleniyorduk. Musa seferlerindeki gibi nasıl da erkek ve gencecik kadınlar adına hiç

kimse geride bırakılmadı. Geride harabe kiliseleri ve acı görünümleriyle küçük-büyük kafatasları ve koca koca kemik kümeleri kalmıştı. Kimdi, kimdi bu vahşeti yaratanlar? Bu soruyu sormaya gerek var mı? Hayır, yok. Belleklerde canlı olduğu kadar bu güzelliklere bedava konanlardır. Yeterli şahit değil miyiz? Hakkari ve Gever'den gelen jandarma birlikleri ile gözünü kan bürümüş hain işbirlikçiler değil miydi? Evet onlardan başka kimler olabilirdi ki! Hatırlarsanız fare dişli, zebani görünüşlü, zavallı ahmakların

"Ermeni güçlerini" hunharca katletmelerini nasıl da kendinden geçerek anlatıyorlardı. Ne kadar da iğrençleşiyor, mide bulandırıcı oluyorlardı. İnsan bunların kafalarını parçalamamak için nasıl da

dişlerini sıkarak kendisini zor zaptediyor. Bunları hatırlarsınız değil mi? Hiç unutulur mu, çünkü tüylerimiz diken diken oluyordu. Daha sonra ne mi oluyor? Bilirsiniz bu hikayeyi, sıra hainlerimize de geliyor. Bu sefer onlara boyun eğdirilmek için köyleri yakılıyor, bir kısmı

katlediliyor, bir kısmı da bir daha asla başkaldırmamak üzere teslim oluyorlar. Bunların da kemiklerini mağara ve taş deliklerinde gördük. Acı değil mi? Biliyorsunuz, bu hikaye bitmedi. Daha sonra da Celaliler, Ali Askerlere sıra geliyor, nasıl mı? Leş kargaları sürüler halinde toplanıyor ve Kürdün ihanet hançeri KDP'den emir gelince, hücuma geçiyorlar. Oramar, Doski, Pinyaniş, Gerdi, Jirki, Guyi gibi ne kadar leş kargaları varsa Spirez'den, Oramar'a, Şırnak'a kadar sürüyorlar, yüzlercesi

vurulup, silahları alınıyor.

Şimdi de aynı akibete uğratılmak istenen bizleriz. Dumali'den Halil'e, bazı kahramanlarına, oradan da Mede yiğitlerine kadar tam 20 özge can aldılar bizden. Bir bilse leş kargaları, bir yeni kurban bulmanın sevinciyle ne kadar da

kısa bir sürede sürüler halinde uçuştular. Kelle on milyon, yüz milyon, bir sırt sıvazlaması ve aferin aldıktan sonra neler yapmazlar ki? Mede yaralılarımız bunlara sığındıktan sonra başlarını keserek subaya götürüyorlar. İşte onların başlarını, geçenlerde depo kazarken bulduk. Ah ne kadar acı duyar insan. Kahrolası ihanete nefret, kin. Nefret, insan yüreğinde nasıl da taşıyor. Bir bilseniz nasıl bir ruh halini aldık. Bitmez bu hikaye, bu, ihanetin hikayesidir. İşte bu hikayeyi ters çevirmenin sevincini acı kayıplar

pahasına da olsa yaşıyoruz. Çünkü bu sefer kırılan direniş değil, ihanettir, ihanet.

Gönül rahatlığıyla uyuyabilirsiniz yoldaşlar. Peşinizde direniş bayrağı çok daha yükseklerde dalgalanıyor. Ermenilerin, Ali Askerlerin yaşadıkları gibi değil, Cilo'dan yükselen

direnişimiz, dalga dalga ovaları da kapladı. Peşinizde yüzlerce, binlerce mirasçıya armağanınız büyüktür. Sizler hepsinin yüreklerinde ebediyen yaşayacaksınız.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

"Mezarımı hiçbir yerde aramayın"

Sevgili Harun

Sana hep "yeğen" diye hitap ederdim. Artık "yeğen" demeyeceğim. Zira bu bağların bize bir şey vermeyeceğinin farkına vardım ve sonuç olarak bize yoldaş olma kararını verdin. Dolayısıyla sana "Harun yoldaş" diye hitap edeceğim. Zaten "ben artık sizin için yokum. Bundan böyle ülkem ve halkım için varım. Bir daha hiç görüşmeyebiliriz, ama buna sakın üzülmeysin. Ayrıca mezarımı hiçbir yerde de aramayın. Bunun tersine, de günün birinde elimde partimin kırmızı bayrağı, Kürdistan dağlarının zirvelerinden zafer marşları eşliğinde inerken de karşılaşmamız mümkündür. O zaman da şaşırma malısınız. Hiç unutmamanız gereken bir şey var ki, geri dönüşün temel koşulu budur" dediğin anda bizi düzene bağlayan ilkel ve gerici bağları parçalamıştın bile. Bu sözleri tel örgülerle örülü görüş kabininde söylemiştin bana.

Faşist baskılar karşısında gözlerin kan çanağına dönmüş, oldukça öfkeli görünüyordun, Kimbiler cezaevi kapısına gelene

Adı, soyadı: **Fevzi AYDOĞAN**
Kod adı: **Harun**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat-Mizizah köyü, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Haziran 1993, Yüksekova**

kadar ne kadar horlanmış, aşağılanmıştın. İşte bütün bunlar o an gözlerinden rahatlıkla okunabiliyordu. Senin bu tavrın karşısında doğrusu biraz şaşırmıştım, "Bizim küçük Harun nasıl oluyor da o küçük haliyle patlamaya hazır bir bomba haline gelebiliyor" diye düşünmüştüm. Görüş süresi dolmadan önemli bir işinin olduğunu, gitmen gerektiğini ısrarla vurguluyordun. Anlaşılan artık isyan bayrağını çoktan çekmiştin bile. Bir daha görüşmeyeceğimizi bildiğimden

olacak ki biraz daha konuşmamız gerektiğini söylemiştim ve seni birkaç dakika daha durdurabilmişim. O sırada başka arkadaşlar da seninle görüşmüşlerdi. Hatta senin aşırınlıklarını da eleştirenler olmuştu. Sen de büyük bir olgunlukla karşılık vermiştin.

Çok iyi hatırlıyorum, senin son olarak söylediğin söz: "Size ve şehitlere layık olacağım" olmuştu. Senin bu sözün hâlâ kulaklarımda çınlıyor. Aynı zamanda bana çok anlamlı gelmişti. "Artık Harun eski yaramaz, inatçı Harun değil" kanısına kesin varmıştım. Ve o kalabalık

kervana katıldın. Onurlu direnişinle onlara layık olmayı başardın. Onlara doğru koşar adımlarla gittin. Mazlum'a, Hayri'ye, Kemal'a, Agit'e, Berivan'a ve Mizgin'e ve daha binlerce kahramana. "Kürdistan'ın Vietnamlaştığını" büyük mutlulukla anlatmışsın belki de. Onlar da seni özlemle kucaklamışlardır. Toroslara, Karadeniz'e uzanan gerilla taburlarını milyonları kucaklayan Kürdistan ulusal kurtuluş cephesini, yerli işbirlikçiliğe-

ihanete, işgalcilere ve kan emici emperyalist kampa karşı mücadelede bize öncülük eden partimizi uzun uzadıya anlatmıştır.

Sevgili Harun, sana biraz da evden söz etmek istiyorum: Senin şehit düştüğünden haberleri yoktu. Haberi alır almaz, evde bir halay çekmişler. Saatler boyu uzun uzadıya Tifliler çekmişler. Kısacası evi bir düşün alanına çevirmişler. Biliyorsun biz de esaret koşullarında yaşıyoruz. Dolayısıyla bu güzel atmosferden ne yazık ki mahrum kaldık. Ama annenin hazmedemediği bir şey var ki, o da: işbirlikçi ihanetçi çetelerin kurşunlarına hedef olman. Bu topraklarda doğup, bu halkın evlatlarını birer yılan gibi sokan bu gürhün varlığı, en az senin kadar bizi derinden yaralıyor. Ağrımıza gidiyor doğrusu. İşgalcilerin amacı ve hedefi gayet açıktır. Bu gürhlar da bu kirli amaca birer araç olmalıydılar. Yıllardır sürüp giden "Kürdü Kürde kirdirtme" politikasının basit birer mekanizması olmamalıydılar. Ama ne yazık ki ihanet iliklerine sinmiş, yaşamlarının birer parçası haline dönüşmüştür.

Biliyor musun, çok uzaklarda olmama rağmen ölümsüzleştğin anı kafamda tasarlayabiliyorum. Vücudun hain kurşunlara hedef olduğu anda, eminim ki Geverê'nin yüce dağlarının doruklarına "elveda" dercesine çok derinden bakmıştır. Belki de yararı sarmak için şütiki açmaya yeltenmişsin ama yapamamışsın. Zira ihanetin yarası amansız olur. Çok acı verir. Belki de sırtından çantayı indirip içindeki parti

bayrağını üzerine örtmeye çalışmışsın. Umarım ki onca acıya rağmen bunu yapmayı başarmışsındır. Çünkü o bayraktır ki seni insan yapan, yaşatan ve yürüten. Ya canından çok sevdiğin, değer biçtiğin silahına son kez nasıl baktığını? Onun kutsallığına olan derin saygıyla öpüp, "kimse almasın" diye yarana gizlemiş misin? Bir de kızıl kanlara bulanmış sarı saçlarını, küçük yüzünü... İşte bütün bunları görmek isterdim Harun heval.

Daha fazla acı çekebiliriz, daha çok şehit verebiliriz. Ancak bu kirli geleneği ülke topraklarından söküp atmak, yerine devrimci direniş geleneğini yerleştirmek durumundayız. Başka da hiçbir seçeneğimiz yok. Büyük insan Başkan APO'yla doğan bu halk, sözünü ettiğimiz bu ihanet geleneğiyle bir arada barışık yaşayamaz. Bunu bir kader olarak da kabul etmeyeceğiz. İnsanlık aleminde yerimizi alabilmemiz; sömürgecilik ve ihanetle amansız bir mücadele sürecini yaşamamız koşulluna bağlıdır. Ya bu faktörlere karşı gerekli tavrı koyarak, yıllarca kaybettiğimiz itibarı böylece geri alacağız, ya da bunlarla barışık kalıp rezilce bir yaşam, ki buna da yaşam denmez, tutturacağız.

Ulusal Önderimiz Başkan APO "Şerefli bir ölüm, yaşamış olmanın en güzel ifadesidir" der. Bu çarpıcı belirleme bizlere yaşamın ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini çok açık bir tarzda göstermektedir. Demek ki Kürdistan'da bir insanın yaşıyorum-yaşadım diyebilmesi için şerefli bir ölümün yolunu tutturmuş olması şarttır. Başka türlü yaşama "rezilce yaşam

denir." Bu anlamda sizlere olan saygımız sonsuzdur. Sizlere layık olmak, anınızı yaşatmak için bütün enerjimizi kullanacağız. Bize devretmiş olduğunuz bağımsızlık bayrağını yere düşürmeyeceğiz.

Sevgili Harun, sen artık fiziki olarak aramızda yoksun. Ama seni asla unutmayacağız. Sizler gücümüzün direncimizin temel kaynağısınız. Bu anlamda seni hep arayacağız, özleyeceğiz. "Bizim de bir küçük Harunumuz vardı ve ölümsüzleşt" deyip seninle gurur duyacağız. İşgalcilere karşı olan kin ve öfke dolu küçük yüreğin hep bilincimizde kalacaktır. O ataklığını, isyan dolu ruhunu hiç unutmayacağız. Gerillaya olan özlemin bizim de özlemimiz olacaktır. Partiye, Başkan'a olan derin saygın, gerillanın şahadet haberini duyarken alından dökülen ter taneciklerini hep büyük bir saygıyla hatırlayacağız. O küçük ellerinle çok ustaca silahı kavrayıp gerillaya nöbet tuttuğun anları asla unutmayacağız.

Aslında seni bütün yönlerinle anlatmak isterdim. Ne yazık ki anlatacak gücü kendimde bulamıyorum. Dolayısıyla kısa keseceğim. Bir kez daha diyorum ki, sana layık olacağız. Sırtından indirdiğin o yırtık çantayı içindeki bir parça kuru ekmekle sırtımıza yükleyerek, elinden bıraktığın o kutsal silahı elimize alıp hedefimiz olan "bir parça özgür vatan"a doğru kararlı adımlarla yürüyeceğiz.

En içten sevgilerimle. Hoşçakal küçük Harun

**Mücadele arkadaşları
Fahrettin Şahin**

“Başkan APO'nun demokrasi okulunda okuyacağım”

Adı, soyadı: **Ahmet XERO**
Kod adı: **Hazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Rakko Gola Kotiya-Güney Kürdistan, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1993, Uludere**

Hazım heval, 1975 yılında Güney Kürdistan'ın Kotiya mıntkasında dünyaya gelir. Yurtsever bir aile ortamında büyür. Ailesinin ekonomik sorunlarından dolayı daha çocukluk dönemindeyken köyden şehire göç ederler. Hazım hevalin partiye tanışması okul yıllarına rastlar. İlkokulu şehirde okur, ortaokul sıralarındayken okulu yarıda bırakıp parti saflarına katılır. Okulu bırakmasına neden olarak şunları dile getirir: “Gerçek okul ve eğitim ulusal önder Başkan APO önderliğinde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir.”

Ailesinin yurtsever konumundan dolayı, kendisinin mücadeleye katılmasına hiçbir zaman engel olmadıkları gibi, gereken moral desteğini de sonuna kadar sunmuşlar ve teşvik etmişlerdir. Dolayısıyla Hazım hevalin katılımı sancısız olmuştur.

O da gerek aile ortamından, gerekse yoldaşlarından edinmiş olduğu deneyim ve tecrübelerini halkın örgütlenmesi ve devrimin hizmetine kanallize edilmesi için seferber etmişti. Örgütlenme

çalışmalarında iknacı bir üslubu esas alması, alçakgönüllülüğü ve mütevazı oluşundan dolayı kitleler içerisinde sevilen, saygı duyulan biri haline gelmişti.

Hazım heval, partiye yazdığı raporlarında savaş sahasına geçme özlemini sık sık dile getirir. Önerisi parti tarafından kabul edilerek, 1993 yılında sıcak savaş sahasına gönderilir. Bir devre Mahsum Korkmaz Akademisi Botan şubesinde eğitim gördükten sonra, yapılan düzenlemeyle Uludere alanı 1. mıntkadaki

birliğe verilir. Bu süreçte birçok eyleme katılır, hain işbirlikçi çetelere karşı gerçekleştirilen eylemlerde yer alır. Sıcak savaş ortamında askeri disiplin ve yoldaşlık ilişkilerinde örnek bir tutumun sahibi olur. Tecrübe ve yeteneklerini yoldaşlarına aktarma ve yardımlaşmada ikirciksiz davranarak, devrimci militan özelliklerine ulaşmanın yoğun çabasını sergiler.

Hazım heval, böyle bir gelişim sürecindeyken, Uludere şehir merkezine gerçekleştirilen eylemde, yanında dört yoldaşıyla birlikte düşmanın kurduğu

pusuya düşerek şehitler kervanına katılır.

Hazım heval, sen, soylu çıkışın ve şahadetinle tarihi zulüm, sömürü ve ihanetçiliğe karşı durmak için kahramanca direnerek, devrimci görevlerini yerine getirdin. Geride bıraktığın silahını ve intikamınızı alacağımıza dair sizlere söz veriyoruz. Kutsal kanınız yerde kalmayacak ve özgür dağlarda zafer bayrağını dalgalandıracağız.

Mücadele arkadaşları

Şahin saldırı ruhuyla vururdu düşmanı

Kemal heval, Kürdistan'da yaşayan her Kürt ailesi gibi düşmanın asimilasyon politikalarından nasibini alır. İmha ve inkar amaçlı faşist TC'nin zora dayalı baskılarına maruz kalan yoksul bir ailenin çocuğu olarak Şırnak'ın Akêrê köyünde dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarda, yoksul ailesine yardımcı olmak için tüm çabasıyla çalışıp günlük işlere katılır. Doğup büyüdüğü Şırnak'ın kömür ocaklarında çalışır. Bütün gün diğer işçilerle birlikte yer altında karanlıklar içindedirler. Akşam ocaktan çıktığında dünyayı aydınlatan güneş ışınları gözlerini kamaştırır, her gün siyah giysilerle, eli yüzü kapkara bir biçimde evine döner. Bu zorluklar altında çalışıp didinmesine rağmen eline geçen para hiç de yeterli olmamaktadır. Kendisini bekleyen felaketler, iş hastalıklarının yanında hiçbir yaşam güvencesi de yoktur. Çevresinde bulunan birçok kişi de bunları yaşamakta, kömür ocaklarında hayatları pahasına

Adı, soyadı: **Ahmet UĞUR**
Kod adı: **Kemal Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **Akêrê köyü-Şırnak, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1993, Serbesta köyü-Çukurca**

ekmek parası için çalışmaktadırlar. Bu düşünceler kafasında çelişiklere yol açar. Sadece emek sarfetmenin çözüm olmadığını, bir de emeğe sahip çıkmanın, hakkını almanın gerektiğini, bunun da bir kişiyle olamayacağını anlamaya başlar. Bu düşünceler uzun süredir yaşadığı ulusal ezilme ve ulusal kimliğinin yok edilmesiyle birleşince çözümü devrimci mücadelede bulur.

Tüm Kürdistan'da olduğu gibi Botan'da da partimiz PKK öncülüğündeki gerilla savaşını her zamankinden daha fazla ilerleme kaydederek, düşmana büyük darbeler vurmaktadır. Bu süreçte arayışlara giren Kemal hevalın, mücadelemize duyduğu sempati derinleşir ve 1991 yılının baharında ARGK saflarına katılarak yerini alır.

Yıllarca halkının, ailesinin ve bizzat kendisinin yaşadığı, ulusal ve sınıfsal ezilme bilince çıkarıp eyleme dönüştürmek için eğitime büyük bir coşkuyla, kararlılıkla katılır, özlü yaklaşır. Kısa sürede dönüşüm sağlar ve pratik savaş alanına geçer. Şiddetli geçen eylemlerde başarılı bir savaş pratiği sergiler. Kış mevsiminin gelmesiyle tüm birimler üslerine çekilir. Çünkü gelecek atılımın her yönden hazırlıklarının yapılması gerekmektedir. Gerilla kış döneminde eylemlerine devam etmekle beraber eğitim, lojistik vb. hazırlıklar yaparlar. Bir önceki pratik süreç göz önünde

bulundurulacak, yeni atılım dönemi için savaş taktikleri ve dönemin komuta kişiliği üzerinde yoğunlaşarak hazırlıklar tamamlanmaktadır. Kemal heval pratiğinde başarılıdır. Savaş pratiğinden aldığı tecrübeyi ileriki yıllarda daha sağlıklı bir şekilde hayata geçirmek ve taktiğe uyarlamak amacıyla yoğun bir eğitim sürecinden geçmenin gerekliliğini hisseder. Güney Kürdistan'ın Zap alanına geçer. Buradaki eğitim sürecine aktif bir katılım sağlayarak, eğitimin amacına ulaşması için çaba sarfeder. Böyle derin ve nitelikli eğitim sürecinde, eski toplumsal özellikleri mahkum etmede büyük bir çabanın sahibi olan Kemal heval, yeniyi her düzeyde temsil etmenin istemini ve heyecanını taşır. Kişiliğindeki olumlu özellikleri de parti ahlakına ve terbiyesine dönüştürerek olgun, ağırbaşlı bir yapıyla militan özelliklerini yakalamaya çalışır.

Düşmanın tüm vahşi ve faşist baskılarına karşı, kurtuluşu partide görmesi ve ordumuz ARGK'nin gün geçtikçe gelişen savaşımla bunu adım adım ispatlaması, partiye olan bağlılığını keskin bir irade ve büyük bir inançla bileyerek partiye ve önderliğe olan bağlılık yeminini yerine getirmeyi kutsal bir görev ve amaç edinmiştir. Kemal heval, Parti Önderliği'nin emektar ve üstün çabalarına saygısını talimatlara ölümüne bağlılığıyla sergilemiştir.

1992 sonbaharında Kürdistan'ın Güney parçasında

işbirlikçi ve ihanetçiler tarafından partimize karşı her türlü dış destekle, kapsamlı ihanet savaşı başlatılmıştır. Böyle kapsamlı yürütülen savaşa karşı gösterilen direniş belki de tarihte hiç yaşanmamıştır. Bu dönemde Güney'de bulunan Kemal heval, kazandığı tecrübelerini arkadaşlarına aktarabilmek için

yaşamaktadır. Kemal heval tavırlarıyla ve savaşkanlığıyla yoldaşlarına büyük moral verir. Savaşta tecrübesiz olan yoldaşlarına güç veriyor, düşmana vurulan her darbenin arkasından güce güç katıyor, yeniden vuruluyor, yeniden kazanılıyordu. Kürt insanının tarihsel, geleneksel isyancı

özellikleri ve savaşkanlığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde partimiz önderliğinde bir amaçla hizmet etmekte, büyük bir direniş dönüşmektedir. Kemal heval de Kürt insanının bu özelliğini yoğunca yaşayan yoldaşlardan biridir.

Güney Savaşı'ndan sonra Çukurca alanına geçer ve faaliyetlerine burada devam eder. Dönem, büyüyen sıcak savaşımızın

**Şehit Emine BARAN (Berivan), 1976
Savur-Bırıka, Tizyan doğumlu
16 Nisan 1992'de Savur'da şehit**

büyük bir sorumlulukla savaştaki yerini alır. Düşman, zayıf gördüğü bu alanda hiç ummadığı ve beklemediği büyük bir direniş sergileyen özgürlük savaşçılarıyla karşı karşıya olmanın zorlu anlarını

önümüze büyük hedefler koyduğu, aynı zamanda bunlara yönelmenin zorunluluğuyla karşı karşıya olduğumuz ve Kürdistan'ın her tarafında "düşmanı ülkemizden defedelim" şiarlarının yükseldiği ve her

eyaletimizde bunun hazırlıkların yapıldığı bu dönemde Çukurca'da yapılacak Serbesta taburuna yönelik eylem hazırlığı da bunlardan birisiydi. Hedef büyüktü, buna göre de kapsamlı bir planlama çıkarılmıştı.

O gün güneş daha parlak doğmuştu. Yapılan hazırlıkları ve vurulacak darbenin büyüklüğünü hissediyor ve sonbaharı bahara çevirircesine ısıtıyordu toprağı. Yüklü bulutlar bunu engellemek istemiyor, esen hafif rüzgarlara kendini bırakıp gözden kayboluyorlardı. Doğa henüz sarı giysilerini giymemişti. Akan sularsa o gün daha coşkuluymdu. Gerillanın canlı hazırlıklarına doğa da katılıyordu. Gerillalar son hazırlıklarını yapıyorlardı. Kimi silahını temizleyip son kez kontrol ederken, kimisi mermilerini sayıp şeritlere sırayla dolduruyor, bir başkası ise çantasının içine erzak vb. ihtiyaçları yerleştiriyordu. Herkeste bir bayram sevinci vardı. Bu arada her bir ağızdan heyecanlı konuşmalar işitiliyordu. Düşmanın nasıl hazırlıklı olduğunu, hedef nereden daha iyi vurulabilir şeklindeki konuşmaların yanısıra bir de meraklar yürekleri sarıyordu. Amaç büyüktü, hedef büyüktü, eylem büyüktü ve mutlaka aramızdan ayrılanlar da olacaktı. Herkes bunun farkındaydı, ama yaşamı ölebilecek kadar seviyordu gerilla. Çünkü yeni yaşamı yaratmak uğruna savaşıyordu.

Böyle coşkulu düşüncelerle hazırlıklar tamamlanıp yola koyuldular. Herkes tek sıra

*Bir gerillanın gözünde saklıdır gelecek
Ellerinde biçimlenecek
dünyanın ilk ağırları
Ve bu dağlarda kırılmıştı
zincirler
İlk kurşunları duyunca
Sabırsız vuruşların hızı
Tutulduğu sevdanın
büyüklüğü
Kürdistan'dır bilirim
Haykırın yoldaşlar
haykırın
Sırtınızı dayadığınız
Dersim'de haykırın
Duysun Amed, Garzan,
Botan
Haykırın titresin ihanetin
duvarları
Titresin ki bilinsin neymiş
bedeli
Haykırın siz Mazlumun
yoldaşları
Haykırın Kawa'nın
çocukları
Ve güneşin torunları
Ellerinizdeki silahta kan
izleriniz
Kurumadı duruyor hala
Ardınızdan yas tutmuyoruz
Çünkü: Biz de bir gün
Katacağız yüreğimizin
kanını kanınıza
Canımızı canınıza
Biz de geleceğiz yanınıza...*

halinde yürüyordu. Her arkadaşın sırtında çantası, bazılarının çantasında B-7 gülleleri vardı. Omuzlarında kleşlerle yürüyen grupta BKC, B-7 gibi ağır silahlar da vardı. Yürüyüşte gizliliğe dikkat ediliyor, sessizliğin bozulmaması için önden gelen talimat bir arkadaki arkadaşına, o da bir arkadakine derken grubun sonuna kadar sessizce iletiliyordu. Hedefe yaklaşıldıkça tüm duygular dorukta yaşanıyor. Herkes yerini alıyor, grupların komutanları son kontrolleri yaparak gelecek anı bekliyorlardı.

Evet, beklenen an geldi, beklenen işaret verildi. Ve parmakların sakince tetiğe basmasıyla gece bir anda mahşer yerine dönüştü. Düşman, ne yapacağını bilemez bir halde korku ve paniğin yarattığı heyecanla karşılık veriyordu. Kıyasıya bir çatışma yaşanıyor. Saldırı grubunda yer alan Kemal heval de aynı coşkuyla vuruyordu. O hep şahince vuruş tarzıyla saldırırdı düşmana. Cesaret ve gözüpекlikle düşmana inat direnişi yükseltirken, beklenmedik kalles bir kurşunla yaralanarak, sessizce halkımızın yüreğine, kendini adadığı kavgasına gömüldü.

O'nun saldırı ruhu, bağlılığı, azmi, çalışkanlığı, kişiliğinde yaratmış olduğu devrimci ölçüleri ve silahı kavgamızda büyüterek gücümüze güç katacaktır.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Devrimci terbiyenin, fedakarlığın, alçakgönüllülüğün ve cesaretin sembolü

Şehitlerin engin çaba, fedakarlık ve azimle geliştirdikleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, tüm Kürdistan halkını sararak önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Bağımsızlık ve özgürlük yolunda bu adımları güçlendiren çıkışlar anlamlıdır. Silahlı direniş mücadelesinin gelişip güçlendiği ve Kürdistan'da düşmanın otoritesinin sekteye uğratıldığı dönemde, bu tarihi kalkışta büyük bir azim ve inançla yer alan yoldaşlardan birisi de **Serxwebun** hevaldir.

Serxwebun heval, 1971 yılında ortahallı bir ailenin çocuğu olarak Eruh'un Peyamlı köyünde dünyaya geldi. yurtseverliğin gelişkin olduğu Eruh alanında yükseltilen mücadele, O'nun partiyle ilişkiye geçmesinde önemli bir etken oldu. İstanbul'da bulunduğu süre içerisinde hem aile bütçesine katkıda bulunmak, hem de yükseltilen mücadeleyi metropollere taşıyarak, kentte bulunan TC'nin kamu kurum ve kuruluşlarına yönelik, yurtsever ve parti sempatisan kitlesi

Adı, soyadı: **Mehmet ALTAY**
Kod adı: **Serxwebun**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Peyamlı Köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, Deştan**

tarafından gerçekleştirilen çok sayıda eyleme katıldı. Ancak bu tür görevler O'nun sömürgeciliğe olan kin ve öfkesini yumuşatmaya yetmiyordu. Fiili ve aktif olarak mücadeleye katkı sunmak amacıyla 1991 yılının bahar ayında İstanbul'dan Tatvan'a gelir.

Burada beklediği süre içinde gerillaya katılmanın büyük sabırsızlığı yaşadı. Sonunda beklediği an geldi ve yıllardan beri özlemini duyduğu gerilla saflarına

katıldı. Hizan, Tatvan, Bitlis üçgenindeki alanda uzun bir süre pratik faaliyet içinde kaldı. Köyde büyüdüğü için uzun ve zorlu yürüyüşlerde hiç zorlanmadı. Kısa sürede gerilla yaşamına adapte olmayı başardı. Atak ve canlıydı. Buradan Şirvan alanına geçti. Alana geçtiğinde Serxwebun heval, ilk çatışmasını yaşadı. Çok heyecanlıydı. Gerillaya yeni katıldığından dolayı henüz silahı yoktu. O dönemde gerillaya katılanların silah ihtiyacını hemen giderecek olanaklar bulunmuyordu. Gerillalara yetecek kadar silah olmadığı için daha çok

düşman güçlerinden, yapılan eylemlerden alınan silahlarla temin ediliyordu. Serxwebun hevalin de içinde bulunduğu grup düşman güçleriyle karşılaşır. Düşman önceden bütün stratejik noktaları tutmuştur. Amansız bir çatışma başlar. Bu çatışmada 6 gerilla kahramanca savaşarak şehadete ulaşır. Diğer arkadaşlar gece karanlığından yararlanarak düşman çemberini yarıp, çatışma alanından uzaklaşırlar. Olayın Serxwebun heval üzerinde

yarattığı etki çok büyüktür. Yeri geldiğinde bu olayı anlatarak yoldaşlarını anar, onların çatışma anında sergilemiş oldukları kahramanlıkları, yoldaşlığın güzelliğini dile getirirdi.

Uzun bir süre bu olayın etkisini yaşamakla birlikte, düşmana duyduğu kin ve öfke bir kat daha artmıştır. Şehit yoldaşlarının intikamlarını almak için mücadeleye daha bilenmiş bir kinle kendini hazırlamıştı.

Bulunduğu alandan Bestler mıntıkası üzeri Haftanın alanına geçti. Burada kızkardeşinin de parti saflarına katıldığını görünce çok sevinir. Askeri ve siyasi eğitimi bu alanda gördü. Sınhat sınır hattında uzun bir süre pratik faaliyetlerde yer aldı. Olgun, çalışma arzusu, kararlı kişiliğinin yanısıra olumlu özelliklerini saflarda devrimci terbiyeyle

pekiştirerek tüm arkadaş yapısının sempatisini kazanır. Verilen her görevi sonuç alıcı tarzda yerine getirmeye çalışırdı.

1991 yılının sonlarında Çukurca'nın Zap alanına geçerek, kış eğitim sürecine katılır. Devrimci görevleri başarma, silahlı mücadelenin daha da yüksek bir aşamaya ulaştırılması temelinde verilen bu eğitimin

önemini bildiği için kendini bütün benliğiyle eğitime verir. Eğitim devresinde, devrimci öze kavuşmak için büyük çabanın sahibi olur ve teorik olarak önemli bir yetkinliğe ulaşır. 1992 bahar atılımı sürecinde, sınır hattında çok sayıda eyleme katılarak aktif rol oynar. Kısa süreli savaş pratiğinde edindiği tecrübe ve deneyimin kazandırdığı olgunluk ve savaşkanlıkla mücadelemizin sıcak savaş alanlarından biri olan Oramar-Gever sahasına geçer.

Silahlı mücadele tarihimizde, 1985'ten bu yana gerillanın fiili

birlikte, düşmanın asimilasyon politikalarından etkilenen yöre halkının düşmana bağlı olması gibi faktörler gerillanın bu alanda oldukça zorlanacağını işaret ediyordu. Alanda gerillanın tutunabileceği bir zemin yoktu. Zorlukların yaşanması da kaçınılmazdı. Yetmezlikler sonucu düşmanla girilen çatışmalar ve zorlu tabiat koşulları karşısındaki çaresizlik, açlık ve susuzluk yapının fizikmen yıpranmasına neden oluyordu. Bu denli zorlukların yaşanmasına rağmen Serxwebun heval,

anlamda henüz giremediği bu alana ulusal kurtuluş mücadelemizin tohumlarını taşımak ve Kürdistan'da partimiz öncülüğünde büyük bir ayağa kalkışı yaşayan halkımıza, yöre halkını da katmak ve destek vermek amacıyla alana 1 taburluk güç gönderilir. Şartların çok ağır ve arazinin sarp oluşu, coğrafyayı tanımayanların dezavantajıyla

partiden aldığı inancı keskinleştirmiş bir iradeye dönüştürerek, partiye bağlılığından hiçbir zaman taviz vermeyen örnek bir militan konumunda olumlu bir pratiğin sahibi olmaya özen gösterir.

Kısa bir süre sonra Güney Savaşı'nın başlamasıyla Gever alanından Zap alanına geçen Serxwebun heval, çetin

çatışmaların yaşandığı bu savaşta ihanetçi güçler karşısında güçlü bir savaşçılık örneği sergiler. Birçok saldırıya katılır, tarihi ihanet ve işbirlikçiliğe en kahredici darbelerin vurulmasında önemli roller üstlenir. Bu süreçte sergilediği olumlu pratik ve komutan özelliklerinden dolayı terfilendirilip manga komutanlığına getirilir.

1993 kış sürecinde parti tarafından geliştirilen yargılama sürecinden oldukça güçlenmiş, yetmez eksik yönlerini bilince çıkararak, ilerisi için daha kararlı ve yetkin bir şekilde yılı karşılar. 1993'ün bahar atılım sürecinde Hakkari alanına geçer. Kış sürecinde aldığı verimli eğitimi, pratik yaşamla bütünleştirmek için büyük bir çaba harcayarak, Pervari, Lewine ve Kaşuran alanında düşmanın askeri hedeflerine ve çete odaklarına yönelik çok sayıda eylem ve çatışmada yer alarak üstün

başarılar sergiler. Düşmana ve ihanetçi güçlere olan kininden dolayı eylemlerde sürekli saldırı gruplarında yer alır.

1993'ün Kasım'ında ayında Çukurca'nın Deştan taburuna yönelik gerçekleştirilen bir eylemde yine saldırı grubunda yer almaktaydı. Yiğit ve fedakar gerillalar kutsal amaç için saldırıya geçmeye canı gönülden hazırlanmışlardı. Saldırı komutu verilince büyük bir kararlılık ve cesaretle hedefin üzerine yürüyorlardı ARGK gerillaları. Serxwebun hevalin de içinde bulunduğu grup kısa bir zamanda taburun büyük bir bölümünü ele geçirmiş, takviye gelen düşman güçleriyle aralarında şiddetli bir çatışma çıkmıştı. Çatışmanın en şiddetli bir anında aldığı kurşunla Serxwêbun heval Deştan'da direniş sancağını dikerek şahadet kervanına katılır.

Şehitlere olan bağlılığın, onların uğrunda savaşmaları

amaçları gerçekleştirmekle yerine getirilebileceği bilinciyle; Serxwebun hevalin anısının andımız olacağını ve mücadelesini yüreğimizde, bilincimizde ve yükseltilecek savaşımızda yaşatacağımıza dair devrimci intikam sözü veriyoruz.

Serxwebun heval, büyük özlem duyduğu Garzan dağlarına ulaşamadan şehit düştü. Garzan dağlarına ulaşması ve orada toprağıyla bütünleşmesi vazgeçilmez istemiydi. Bu istemi yerine gelmedi ama, O yine de vatan toprağında sonsuz uykusunda yatmaktadır. Özlemi olan Garzan dağlarını yoldaşları sonuna kadar savunacak, ereğini Garzan dağlarını ve Kürdistan'ın her karış toprağını düşmana mezar ederek gerçekleştirecektir.

Mücadele arkadaşları

ÖZGÜRLÜK SAVAŞIMINDA GÜZEL BİR İNSAN

Kürdistan halkı; asırlardır esaret zincirleri altında ezilerek yaşamış, insanlık tarihinde eşine ender rastlanan acılar ve zorluklar altında yaşamı çekilmez hale getirilmiş, bütün insani değerleri ve olguları çarpıtılarak tersyüz edilmiştir. Böyle derin tahribatlara uğratılan toplumumuz duygu, düşünce ve sevgi olayını gerçekleştiremez, maddi bir olguya dönüştüremez duruma getirilmiştir.

Partimiz PKK bu çarpık olgular karşısında doğruları ve gerçekleri ortaya koyarak çağdaş bir kişilik yaratmasını bilmiştir. Yaratılan kişilik, aileci, aşiretçi ve feodal çitlerle sınırlı düşünmüyor. Bir ülkeyi, toplumu yaratmayı düşünüyor. Bunun amansız savaşımını vererek tüm ezilen insanlığa yol gösteryor. Sahte sevgi ve bağlılık yerine gerçek yurtseverliği, Kürdistan şahsında ezilen tüm insanlığa karşı sevgi ve saygıyı göstererek, özgürleşmek için, her türlü zorluğa, acıya göğüs

Adı, soyadı: **Metin DEMİR**
Kod adı: **Rezan**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Kuşpınar köyü, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **26 Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1994, Reşine çete köyü baskını**

germeyi ve bu uğurda gözünü kırpmadan ölüme gitmeyi öğrenmiştir. Artık Kürt insanının duyguları feodal ve basit ilişkiler için değil, ülkesinin ve giderek insanlığın insanca yaşaması ve kurtuluşu için çarpmaktadır.

Rezan heval, 1971 yılında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak Siirt'in Kuşpınar köyünde dünyaya gelir. İlkokulu köyde okuduktan sonra, Siirt Ticaret

Lisesi'ne devam eder. Öğrencilik yıllarında ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır. Bunda öğrenci hareketlerinin ve aile çevresinin yurtsever olmasının etkileri vardır. Rezan hevalin özünde şekillenen mütevazı, insanları seven, insani değerlere bağımlı olma özellikleri kişiliğinin oluşmasında etkili olur. Ticaret Lisesi'ni bitirdikten sonra ticaret yaşamına başlar. Ancak yüreği parti ve ülkesi için çarpar. 26 Nisan 1991'de düzenin tüm çirkin oyunlarını bilince

çıkarmış olarak özgür dağlarımıza kavuşmanın gurur ve sevincini yaşar.

Bu coşkuyla yeni, özgür yaşama katılarak tüm enerjisiyle kendini çalışmalara verir. Alanda yaşanan parti dışı yaklaşımlardan dolayı Rezan heval, bir süre zorlanır. Bu durum O'nu sürekli yeni arayışlara yöneltir. Henüz partiyi tanımadığından dolayı kendi durumuna anlam vermeye çalışır. Eğitim için gittiği Haftanın alanında

yaşadığı geçmiş pratiği sürekli yargılayarak, devrimci bir yaklaşımla kısa sürede muazzam bir gelişme gösterir. Gösterdiği gelişmeler sayesinde önce manga komutanlığı, daha sonra takım komutanlığı görevine getirilir.

4 Ekim 1992'de TC'nin, emperyalist ve yerli işbirlikçilerin Güney Kürdistan'da partimize saldırıları sonucu büyük bir savaş başlar. Düşman, bu savaşla güçlerimizi tasfiye etmeyi planlamasına rağmen, kırk gün süren şiddetli çarpışmalardan sonra bozguna uğramaktan kendilerini kurtaramamışlardır.

Her türlü savaş tekniğinin kullanıldığı bu savaşta güçlerimizin başarılı çıkması, PKK saldırı ruhunun yapımızda kök salmasının bir sonucudur.

Rezan heval de birçok yoldaşı gibi PKK'nin direnişçi ruhunu göstererek büyük kahramanlıklar sergiler. Tarih bu savaşla PKK'nin büyüklüğünü ve yenilmezliğini ispatlarken, bu karma işbirlikçi, sömürgeci ve emperyalist

güruhun PKK karşısındaki başarısızlığını ve bitmişliğini bir kez daha yazdı.

Rezan heval savaş öncesi, cephane takım komutanlığı görevini yürütmektedir. Savaşın başlaması ardından kamp yönetimine yaptığı öneriyle 1. cephede yer alır. Kürdistan'ın kurtuluşunun namluların ucunda olduğu bilinciyle, düşmana karşı nerede bir silah patlarsa mutlaka orada olmak ve tüm yoldaşları gibi düşmana karşı kinini boşaltmak ister. Rezan heval, "sömürgeci TC'den ve emperyalizmden çok, bu ruhlarını beş meteliğe satan ve ülkemizi her fırsatta düşmana peşkeş çeken,

kurmanın anı gelmiştir. Bunun için mutlaka savaş cephesine gitmeliyim. Bu benim için tarihsel bir fırsattır, kaçırsam kendimi hiç affetmem ve yaşamım boyunca büyük bir eziklik duyayım" der.

40 gün boyunca, birçok yoldaşı gibi günlerce mevzilerde aç, susuz, uykusuz ve düşmanın ağır hava bombardımanı altında, hiç yılmadan ve umutsuzluğa kapılmadan direnir. Haftanın cephesinde düşmana karşı gerçekleştirilen her saldırıya büyük bir azimle katılır. Her türlü tehlike ve bitkinliğe rağmen en önde yer alır. Yoldaşlarının yardımına koşar,

onları tehlikeden kurtarır ve yaralarını sarar. Rezan hevalin bu eşsiz fedakarlığı ve özverili çabaları oldukça takdir toplar.

Savaşta ümitsizliğe ve moralsizliğe kapılanlara ümit ve moral kaynağı

En önde sağda Şehit Sabır, Küçük Güney Kürdistanlı, 1993'te şehit

halkımızın içinde bulunduğu olumsuz durumun en büyük sorumluları olan KDP-YNK gibi ihanet odaklarına karşı kinim büyüktür. Ve bu kini suratlarına

olmasını bilir ve onları canlandırır. Karşılaştığı her türlü ortamda canlı, atik, fedakar, yoldaşlarına karşı oldukça mütevazı ve düşmana

karşı her an patlamaya hazır bir bomba gibidir. Nerede ve ne zaman bir baskın, pusu, intişar haberi duysa hemen silahını temizler, daktilosunu arkadaşlara teslim eder ve yönetime eylemde yer alması için öneride bulunur.

Güney Savaşı'ndan sonra Rezan heval, Cudi'ye ve daha sonra Gabar bölgesine gider. Bu alanın basın-yayın çalışmalarındaki boşluktan ve Rezan hevalin de bu alanda yetkin olmasından dolayı basın çalışmalarında görev verilir. Var olan yeteneklerini mutlaka mücadelenin hizmetine sunmaya azimlidir olgun yapısıyla. Mücadelenin her türlü çalışmaya kendini katık etmesini bilir. Fiziki rahatsızlığı olmasına rağmen, bunu hiçbir zaman sorun yapmaz, dışarıya yansıtmaz.

Her türlü işe koşar. O'nda şekillenen yoldaşlık ruhu öylesine güçlü ve kökleşmiştir ki; yoldaşına canını feda etmeye hazırdır ve hiçbir zaman bireysel kaygılara düşmez. Her çatışma ve eylemde en tehlikeli anlarda bile kendisini öne atarak, yoldaşlarına siper olmasını bilen, bunu pratiğinde uygulayan bir kişiliğe sahiptir.

Yine en küçük bir parti değerinin düşman eline geçmesine tahammül edemez.

Şehit Hasan AĞAR.
30. Mart 1993, Gercüş-Hermes
köyünde şehit

Rezan heval, Kürt insanında kökleşen feodal özellikleri kendi şansında bilince çıkararak bunlara karşı savaşır, oldukça alçakgönüllü ve mütevazı bir kişiliğe sahip olduğundan, hiçbir farklılığa ve komplekse düşmeden yoldaşlarına hizmet

etmekte sınır tanımaz ve bundan zevk alır. Partiden aldığı eğitimden iyi sonuç çıkararak saflarda çıkan her türlü çizgi dışılığı karşı ikircikliğe düşmeden doğru tavır koymasını ve eleştirisel olmasını iyi bilir. Saflara katılan yeni savaşçılarla yakından ilgilenir ve mücadele gerçekliğini kavratmaya çalışır.

Rezan heval, PKK militanının çok çeşitlilik arzeden özelliklerini, çalışma tarzını ve yaşam gerçekliğini birçok yönüyle kendisinde somutlaştırmayı başarmıştır. Halkı ve mücadelesi için ne gerekiyorsa onu yapmayı ve her an görevlere hazır olmayı esas alır. Bu olumlu özellikleriyle tüm yoldaşları ve O'nu tanıyan çevreler arasında büyük bir saygınlık ve sevgi kazanır.

1 Ocak 1994 tarihinde Reşine çete köyüne ve taburuna yönelik gerçekleştirilen eylemde önerisi üzerine, köye saldıran ilk grupta yer alır. Bu eylemde büyük saldırı ruhu ve kahramanlık örneği sergileyerek Devran, Sinan, Kazım ve Berxwedan hevaleriyle şehitler kervanına katılır.

Yoldaşlar; bizlere bıraktığınız emaneti zaferle taçlandıracağımıza ve bu uğurda kanımızın son damlasına kadar savaşıp, özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ı yaratacağımıza dair söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

“Agit hevalin ilk kurşununu hiç unutmayacağım”

Yaşamak bugün daha
bir güzel
yaşamak güneş
ülkesinde
bir şahin gibi uçmak
gezmek kollarında
Ağrı'nın
ormanlarında
Haftanın'ın
ve uzanmak
topraklarına
kızıla boyanmış
karlı tepelere
Şimdi
uzak uzak dağbaşları
geliyor aklıma
özüne indiğimiz
sıcak sevdalarımız
güneşe gönderilen
sonsuz gülüşlerimiz
ve
şafaklarını
paylaştığımız
ülkemiz

Adı, soyadı: **Muhammed Hakkı KARAKOL**
Kod adı: **Ferhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Haziran 1993, Mixês karakol eylemi**

Ferhan heval, 1974 yılında Eruh'ta dünyaya gelir. Eruh ilk kurşunun özgürlük savaşçıları tarafından patlatıldığı alandır. Gerilla ilk eylemini burada koydu. İlk kurşunun burada patlatılmasının nedeni; halkın yüksek yurtseverlik duygularına sahip olmasındandır. İşte böyle

bir ortamda büyüyen Ferhan heval fazla gecikmeden ARGK saflarına katılır ve sıcak mücadele ortamında kendini bulur. Ferhan heval hep şunu söyler: “Ben hiçbir zaman Agit hevalin patlattığı ilk kurşunu unutmayacağım.”

Bu inançla uzun bir süre Gabar alanında kaldıktan sonra Garisa alanına geçer. Garisa alanında Mixês taburuna yönelik olarak yapılan karakol baskınında yer alır. Eylemde büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehitler kervanına katılır.

Direnişinle halkına umut verdin, bizlere yol açtın.

Mücadele arkadaşları

Devrim yeminini ihametçilere karşı direnişiyile gösterdi

Uluslararası kurtuluş mücadelemizin tarihine baktığımızda her gelişmenin, her atılımın altında bir abide olan şehitlerimizi görürüz. Şehitlerimiz, en son nefeslerine kadar özgürlüğe ve bağımsızlığa olan inançlarını haykırırken, sömürgecilığe, işbirlikçiliğe ve emperyalizme karşı kanlarının son damlasına kadar savaşıp kahramanca şahadet mertebesine ulaştılar. Bu anlamda kazanımlarımızın gerçek sahipleri şehitlerimizdir. Her dönemin gelişimine ve hamle sürecine bağlı olarak zincire eklenen halklardan başlayarak, zinciri tamamlayan son halkyla bütünlüğü oluştururlar. Bu gerçeklik ışığında 1993 yılına baktığımızda yılın anlam ve önemi ortaya çıkacaktır.

Her şeyden önce dünya gericiliğinin, Türk sömürgeciliklerinin ve hain-işbirlikçi yerel güçlerin birleşerek PKK'yi imha etme politikasının ardında PKK'nin imha olması şurada

Adı, soyadı: **Şaban BATOR**
Kod adı: **Reber Zafer**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Eski Eruh, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1993, Şuke Burya**

kalsın, tam tersine dişe diş bir savaşımla karşılık bulmuşlardır. Verilen mücadelenin başarıyla sonuçlanması, tüm emperyalist, sömürgeci, hain ve işbirlikçi güçlerin hesaplarını altüst ederek, 1993 yılını bir kazanım yılına çevirdi. Mücadelemizin meşruluğunu dost ve düşmanın da kabul ettiği bir gerçektir. Bu gerçeklik temelinde 1993 yılı şehitleri de, şahadetlerinin son anına kadar zafere olan inançlarını haykırarak, son

nefeslerine kadar bağımsızlık ve özgürlüğe olan inançlarını korudular.

Behdinin Eyaletimizde, bu yılın şehitler zincirinin ilk halkalarını oluşturan yoldaşlardan biri de, Reber Zafer hevaldir.

Reber heval, 1973 yılında Siirt'e bağlı Eski Eruh'ta dünyaya gelir. Ortahalli bir aileden gelmektedir. 1984 yılında mücadelemizin Eruh-Şemdinli eylemlerinin o alanda yankı bulması, geniş kitle kesimlerin mücadeleye akmasına yol açtı.

Bunlardan biri de Reber hevalin ailesiydi. Ailesinin yurtseverlik özelliklerinden dolayı sömürgecilikğin yoğun baskılarına maruz kalmışlardır. Reber hevalin yaşı henüz küçük olmasına rağmen genç yaşta mücadeleye katılma istemini belirterek, o dönem faaliyetlerde bulunan arkadaşlara bu isteğini açıklar. Çok genç olduğundan parti tarafından bu istemi kabul edilmez. Düşmanın bu süreçte yoğun olarak özelde bu aile ve genelde ise tüm yurtsever kesimlere yönelimi şiddetli bir

şekilde gerçekleşir. Bu baskılar sonucu Reber heval, ailesiyle birlikte 1986 yılında Türkiye'ye göç ederek Antalya'nın Alanya ilçesine yerleşirler. Antalya'daki sosyal yaşama ayak uyduramaz ve özlemini duyduğu Kürdistan'a, ana topraklarına sürekli dönmeyi düşünür. Bunun için Kürdistanlı kitlelerle ilişkiler kurup ulusal bağımsızlığa, ulusal kurtuluşa ve gerillaya olan inancını her yeri geldiğinde taşırmaya çalışır. Reber heval, gerçek anlamda bireyin kurtuluşunun ulusal ve toplumsal kurtuluştan geçtiğini, bunun için

her Kürdistanlı gibi Reber hevali de bu yönlü hareket etmeye sevkeder.

1990 yılının 15 Ağustos'unda Antalya'dan Kürdistan'a döner. Ve dağlarda yakılan özgürlük ateşini gürleştirmek için özlemi olan ARGK saflarına katılır. Reber heval sadece kendisi saflara gelmekle kalmayıp, 6 yoldaşını da örgütleyerek Cudi'ye gider. İki aylık bir süre Cudi'de kaldıktan sonra Haftanın alanına, üç ay da burada kaldıktan sonrada Çukurca alanına geçer. 1990-91 kış eğitim sürecini Bircella

Güney Savaşı'nda takım komutan yardımcısı olarak görev yürütür. Aldığı bu görevi yerine getirmek için yoğun çaba gösterir. Güney Savaşı sonrası eğitim sürecinden önemli dersler çıkararak takım komutanlığı görevine getirilir. Reber heval, yeni dönem pratiğinde takım komutanı düzeyinde Oramar mıntıkasına yönelir. Yargılama ve yenileme sürecinde partiye ve önderliğe verdiği sözün pratikte uygulayıcısı olmak için yoğun bir çaba içine girer. Özellikle ihanet odaklarını tasfiye etmede

de toplumsal mücadele verilmesi gerektiğini bilince çıkarmıştır. Reber heval, sınırlı da olsa, kaldığı bu alanda faaliyetleri kendi düzeyinde yürütmeye çalışır. Partimiz gün be gün her alana yayılır ve geniş kitleleri kucaklar. Metropollerdeki ulusal uyanış ve kaynağa dönüş özlemi

eğitim kampında tamamlayarak, 1991 bahar ve yaz savaş pratiğini Lêwinê mıntıkasında geçirir. Yaz ve güz atılımlarının sonucu tekrar Çukurca alanına döner. 1992 yılı savaş pratiğini manga komutan yardımcısı olarak yaz sürecine kadar Pinyanış alanında geçirir.

amansız çalışır. Adım adım özgürlüğe gitmenin yolunda savaşım yürütür. Reber heval, Haziran 1993 yılında Şukê Burya eyleminde işbirlikçi çete odaklarına yönelik eylemde kahramanca savaşarak şehit düşer.

Mücadele arkadaşları

Şahadeti, devrim yolunda YENİ BİR ADIMDIR

Toplumsal geriliği had safhada yaşayan bir halkın, insanca bir yaşama ve kendi gerçekliğine kavuşması ancak halk savaşıyla mümkündür. Tarihte çokça yürütülen mücadeleler, yeni bir devrimin zemini olmuşlardır. PKK'nin çıkışı da böyle bir çıkıştır. Toplumsal devrimler mirasının verdiği sosyalist sorumluluk anlayışı, bu çıkışı biçimlendiren hususlardan olmuştur.

Şehitlerimizin büyük cesaretleri, direnişleri ve kahramanlıkları bu çıkışı güçlendirmiş, geliştirmiştir. Bunun sahiplerinden biri de **Cihat** hevalidir.

Cihat heval, 1966 yılında Güney Kürdistan'ın Derik mıntıkasında dünyaya gelir. Derik mıntıkası yurtseverliğin geliştiği ve bu yönlü görevlerin yerine getirildiği, mücadelemiz içinde birçok evladının ve şehidin olduğu bir yöremizdir. Cihat heval yurtsever, ortahalli bir aileden olup, geçimini ziraat ve

Adı, soyadı: **Rıdvan Sabri CEMİL**
Kod adı: **Cihat**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1993, Gabar-Mişarê mıntıkası**

hayvancılıkla sağlar. İlk, orta ve lise öğrenimini Derik'te tamamlar. Öğrencilik yıllarında, zekası ve olgun kişiliğiyle çevresi tarafından sevilen bir kişilik kazanır.

Liseyi bitirdikten sonra, bölgede yaşanan bazı durumlardan dolayı 8 yıl kadar ülke toprakları dışında yaşar. Buna rağmen O'nun yurtseverlik özellikleri hiçbir zaman kaybolmamıştır. 1991 yılında Şam'da bulunduğu sıralarda partiye ilişki kurar ve bu alanda

belli bir süre kitle faaliyetlerini yürütür. Faaliyetlilik sırasında parti ideolojisini ve yaşamını yakinen tanır ve büyük bir kararlılığa ulaşır. Bundan sonra tek isteği sıcak savaş ortamında iyi bir savaşçı olmaktır. Bu isteğini partiye bildirir. İsteği kabul edilerek, 1993 yılında ülke topraklarına geçiş yapar. Cudi alanında belli bir süre yoğun askeri eğitim aldıktan sonra Gabar alanına gider. Yapılan düzenlemeyle Mişarê mıntıkasında görevlendirilir.

Eksik ve yetmezliklerin üzerine amansız yönelir, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını doğru ve yerinde kullanmaya çalışır. Kısa süren bu savaş pratiği örnek olabilecek kadar başarılıdır.

28 Aralık 1993 tarihinde düşmanla girilen bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düşer. O'nun şahadeti bağımsız ve özgür bir yaşam için yeni bir çağrıdır.

Mücadele arkadaşları

Savaşa ve silaha büyük tutkuluydu

Adı, soyadı: **Selahattin AŞIR**
Kod adı: **Partizan**
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
sonbaharı
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Eylül 1993,**
Meydan Taburu tepe baskını

Partizan heval, 1974 yılında Cizre'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu burada okur. Partiyi yurtsever aile ortamında tanır. Ailesinin birçok yönden partiyle olan ilişkileri ve destekleri kendisinin de yakından etkiler ve 1991 yılı sonbaharında Cizre'den ARGK saflara katılır.

Haftanın alanında şehit Mustafa Yöndem Eğitim Kampı'nda askeri ve siyasi eğitimini

tamamlar. Görmüş olduğu eğitim sonucu kişiliğinde belli bir olgunluğu ve dönüşümü sağlar. Yaşının küçük olmasına rağmen kendisinden beklenmeyen gelişmeleri kısa bir sürede pratik yaşamına aktarmada ve uyum sağlamada zorlanmaz. Onun bu aktifliği ve sıcaklığı yoldaşları arasında da saygınlık uyandırır. Kamp yaşamında olduğu gibi pratik birlikler içerisinde de uyum

sağlamayı ve katılımcı özelliklerini devam ettirir. Bir dönem bu alanda sınır muhafaza birlikleri içerisinde yer alır.

Güçlü özellikler sergilemesi nedeniyle mücadelemizin sıcak savaş alanı olan Botan Eyaleti'ne geçiş yapar. Daha önceki tecrübe ve yetenekleri göz

önüne alınarak manga komutan yardımcılığı görevine getirilir. Eylemci ruhu ve çekici üslubuyla çevresinde sevilen ve sayılan bir komutan olur. Kendisini bu özellikleri sayesinde kabul ettirmesini bilir.

Savaş sanatına ve silaha karşı büyük bir tutkusu vardır. Savaşı her yönüyle kavrayıp, onu geliştirmeye, özellikle taktik üzerinde üretken olmaya kafa yorar. Sahip olduğu ince zekasıyla ortaya güzel şeyler çıkarmaya çalışır. O'nun bu çabası yoldaşlarının da gözünden kaçmaz. Bu süreçte birçok eyleme katılarak, komuta

özelliklerinde yetkinleşmeyi sağlamayı bilmiş, başarılarından ötürü parti tarafından ödüllendirilmiştir.

Bu olumlu özellikleri sayesinde her geçen gün gelişen, güçlenen Partizan hevale

geleceğin büyük bir komutanı gözüyle bakılır ve gereken yardım, destek sunulur. Kendisi de bütün bunların bilincinde olarak, gösterilen ilgi ve sıcaklıktan dolayı hiçbir zaman kendini bırakmayan, disiplinden taviz vermeyen bir çizgi izler.

İlerisi için böyle umut vaadeden Partizan heval, en son Uludere alanındaki Meydan eyleminde saldırı grubu içerisinde yer alır. Tam da O'na yakışır bir şekilde kahramanca savaşır ve yaralanır. Eylem yerinden uzaklaştırılması için geri çekilirken, daha önceden döşenmiş bir mayına basar ve ağır bir yara da burada alır. Yanında bulunan yoldaşları tarafından kurtarılmaya çalışılır, ancak aşırı kan kaybetmesi nedeniyle kurtarılmasının mümkün olmadığını söyleyerek, ısrarla yanındaki yoldaşların kendisini bırakmasını ve uzaklaşmalarını söyler. Yanında bulunan iki şarjörü de son mermisine kadar düşmana karşı kullanır ve tüm yoldaşlara başarılar dileyerek şehitler kervanına katılır. Onun bu anlamlı şahadeti, mücadelesi ve savaşa olan tutkusu biz yoldaşların yaşam kılavuzu olacaktır.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Şehit Hıdır ... (Kendal) Dengiza-Savurlu, 1992 katılımlı, 27 Nisan 1993 Kasreke köyünde düşman eline geçmemek için bombayı kendisinde patlatı.

HAFTANIN'IN YİĞİT EVLADI

1 990 yılı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde partimiz açısından çok ileri bir atılım, mevzi kazanımı, halkımız açısından yeniden doğuş, kitlesel ayağa kalkış yılı olmuştur. Böyle önemli, tarihsel gelişim süreçleri tüm ezilen halkların özgürlük mücadelesinde olmuştur. Kürdistan halkının tarihteki yerini almasında, ulusal birliğini geliştirmesinde, sömürgeciliğe karşı koymasında serhildanların önemli bir rolü vardır. Bu süreçte Kürdistan'ın hemen her alanında irili-ufaklı gelişen serhildanlar yankısını ve etkisini göstererek, yüzbinleri ulusal birliğimizin tek temsilcisi ve savunucusu olan partimiz PKK'nin çatısı altında toplamıştır. Serhat Eyaletimiz, bu dönemde artan gerilla eylemlilikleriyle birlikte serhildanlarla gelişme kaydederek, düşmanın yoğun asimilasyon çemberini kırmış, ulusal bilinç ve öze dönmede önemli adımlar atmıştır. Yine bu

Adı, soyadı: **Hakan ARTÜRK**
Kod adı: **İhsan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars-Ardahan, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 1993, Uludere**

süreçte yurtsever gençliğin, akın akın halk ordusu saflarına katılımı gerçekleşirken, Serhat Eyaleti de birçok evladını ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına uğurlamıştır.

İhsan heval, partinin alana yerleşmesiyle birlikte partili arkadaşlarla tanışır. Partiyi tanıdıkça, ulusal gerçekliği, düşmanın gerçek yüzünü öğrenir ve mücadeleye derin sempati artar. Yaşamındaki bu değişimle birlikte artık bireysel

kurtuluşun kendi halkının kurtuluşuyla mümkün olacağını bilince çıkarır ve 1991 Aralık ayında gerilla saflarına katılır. Partiye katıldıktan sonra Haftanın alanına geçerek, Şehit Mahir Eğitim Kampı'nda siyasi ve askeri eğitimini başarıyla tamamlar. Özlü katılımı sayesinde kısa sürede gelişir ve sahip olduğu erdemliliklerini parti bilinç ve militan özellikleriyle yoğun olarak kişiliğini güçlendirir. Sakin, fedakar, olgun kişiliğiyle yoldaşları arasında saygı duyulan ve sevilen militan

özellikleri yansıtır. Eğitim devresinin bitmesiyle beraber, Haftanın alanında pratik güçler içinde yer alır. 1992 sonbaharında çıkan Güney Savaşı'ndadır. Savaşta büyük bir kahramanlık ve fedakarlık örneği sergileyen İhsan heval, verilen her göreve koşar. "Hangi görev olursa olsun partinin görevidir" diyerek en iyi şekilde yerine getiren bir pratik sergiler. Savaş sonrası yine bu alanda kalan İhsan heval, 1993

baharında Sinaht alanına geçer. Pratik alan içerisindeki ileri gelişim ve başarılarından dolayı parti tarafından, daha da yetkinleşmesi için 1993'ün Mayıs ayında kadro eğitimine alınır. Bu ileri eğitim devresinde askeri ve siyasi formasyonda önemli gelişme kaydeden İhsan heval, manga komutanı olarak Uludere mıntıkasına gider ve hareketli ikinci bölükte yer alır.

Bu birlik içerisinde de başarılıdır. İhsan heval, daha en verimli çağındadır. Birliği bir eylem hazırlığı içerisine girer ve kendisi de bu eylemde yerini alır. Bir grubun komutanı olarak eylem yerine doğru harekete geçerler. Eylem yerine ulaşmadan düşmanla çatışma başlar. Çatışmada beş yoldaşıyla birlikte büyük kahramanlık sergileyerek direnen İhsan heval, düşmana 3 subay toplam 15 asker kaybı verdirerek, iki yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Partisine, halkına ve yoldaşlarına sonuna kadar bağlı olan İhsan heval, fedakarlığı, olgun, sakin, cesur ve kahraman kişiliğiyle yoldaşlarına örnek olan militan kişiliği şahsında somutlaştırmaya çalışmıştır.

Sizleri hiçbir zaman unutmayacağız, **İhsan, Brusk, Şernas** hevaler. Sizlerin yürüdüğü yolun takipçisi olacağımıza ve sizlere bağlı kalacağımıza söz veriyoruz. Yolu yolumuzdur!

Şehit Barzan TOPO (Rojger), Eikent-Pervari,
27 Temmuz 1993, Silvan-Baykan çalışmasında şehit

Mücadele arkadaşları

Adı, soyadı: **Ahmet
ÇEVİK**

Kod adı: **Abdullah**

Doğum yeri ve tarihi: **Slıp
köyü-Silopi,...**

Mücadeleye katılım tarihi:
1989

Şahadet tarihi ve yeri:

Adı, soyadı: **Raşit ...**

Kod adı:

Doğum yeri ve tarihi:

**Nirveh (Taşdelen) köyü-
Uludere, 1959**

Mücadeleye katılım tarihi:
....

Şahadet tarihi ve yeri: **2**

**Kasım 1993, Nirveh-
Uludere**

Adı, soyadı: **Hamit İNTAŞ**

Kod adı: **Battal**

Doğum yeri ve tarihi:

Sinati, 1953

Mücadeleye katılım tarihi:
1988

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Adı, soyadı: **Nergis ...**

Şahadet tarihi ve yeri: **23**

**Ocak 1992, ... (Serhildan
şehidi)**

Adı, soyadı: **Xelil ...**

Şahadet tarihi ve yeri: ...,

**Silopi (Kontrgerilla
saldırısı sonucu şehit
düştü.)**

Türk sömürgeciliği tarihte eşine ender rastlanan kirlî savaşı, Kürt halkının şahsında tüm dünya ezilen halklarına dayatmıştır.

Tarihin karanlıklarına gömdüklerini, üstünü de betonladıklarını sandıkları bu halk, artık sarsılmaz bir ideolojiyle, güçlü bir önderlikle, geçmiş Kürdistan tarihinde yaşananların hesabını her alanda örgütlenerek, savaşım tarzını geliştirerek, bilinçlenerek, ulusal-sınıfsal mücadelesini vermektedir. Özgürlük için şaha kalkmış bu

**Onlar kölelik zincirlerini
kıırarak ölümsüzleştiler**

halkın herhangi bir engel karşısında duraksaması, vazgeçmesi imkansızdır. Yüzyıllardır başka halklara hizmet eden, egemenlerin ordusunda, kurum ve kuruluşlarında en başta yer alan, halkına yönelik ihaneti normal gören, Kürt-Kürdistan kavramlarını unutan, özüne yabancılaşan, Kürdistan halkı büyük bir dönemeçten geçerek kaçırmış olduğu fırsatı yakalamaktadır. Kürt halkı çağı hızla kapatarak özünü, ülkesine, yurtseverliğe dönüşü

yaşamaktadır. Ülke ve halk sevgisiyle özgürlük tutkusuyla, köleliğe, ezilmişliğe, horlanmışlığa karşı büyük bir savaş yürütmektedir.

Partimiz PKK'nın öncülüğünde başlatılan ulusal kurtuluş

mücadelesinde, kuşkusuz gerillanın yanında halka da birçok görev düşmektedir. Uzun süreli halk savaşımızda her partili büyük bir değişimi, dönüşümü sağlarken, halkımızda bu sürecin içinde yer almaktadır.

Bu değişim halk içerisinde tabandan örgütlenerek sağlanmaktadır. Bu, milis örgütlenmesi olarak ifadesini bulmuştur. Milislik ağının giderek yaygınlaşması halkta yurtseverliğin en üst düzeyde yaşandığının kanıtıdır. Savaşımızın geldiği bu aşamada yurtseverlik nedir, hainlik nedir, gibi soruların yanıtı her yönüyle açıktır. Düşman her gün yurtsever olan halkımıza çeteciliği, ajanlığı dayatmaktadır. Buna karşı çıkanlara vahşi bir tarzda yönelmektedir. Düşmanın tüm yönelimlerine karşın ulusal kurtuluş mücadelesi için her şeyi göze alabilen insanlarımız

düşmanı çılgına çevirmiştir. Düşman bütün çabalarına rağmen yurtsever olan halkımızla, onun öncü gücü olan gerillanın arasına nifak tohumlarını ekememiştir. Yurtsever halkımız, düşmana karşı direnip savaştığı gibi, içte de kendi halkından olan çetelere, ajanlara, yerli işbirlikçilere karşı savaştıkları zorunda kalmıştır.

Halkla beraber örgütlü savaşımın önemli unsurlarından olan milis, gerilla ile halk arasında iletişimi, her açıdan bütünlüğü sağlayan bir köprüdür ve ERNK'nin yarı silahlı kanadıdır. Bu yüzden düşmanın milislere

yönelimi oldukça hunharcadır. Halkı, kendi kendini idare edecek duruma getirebilmek ve öz iradesini oluşturmak için, milis örgütlenmesini oturtmak gerekmektedir. Bunun oturması demek, halkın kendisi için savaşmasıdır ve anlamı da büyüktür. Ulusal kurtuluş savaşında böyle büyük anlam ve önemi olan milis örgütlenmesini düşman bu süreçte baş hedef haline getirerek, birçok milisimizi katletmiş, evlerini yıkmış ve onları göç ettirmek zorunda bırakmıştır. Amacı bellidir,

uyanmış olan Kürt halkını sağır, dilsiz ve kör bırakmaktır. Serhildanlarda en önde yer alan, çocuğunu seve seve devrime veren, gerektiğinde düşmanda bir işkenceden geçirerek, vahşice katlederek ihanete sürükleyeceğini zannetmektedir. Partimizin Botan Eyaleti'ndeki kazanımları, düşmanı hayli

Kürdistan kadını. Belki geride gözü yaşlı çocuklar, yüreği parçalanmış insanlar, harabeye çevrilmiş evler kalıyordur ama, **Battallar, Hüseyinler, Xeliller, Nergisler** bu topraklar için can verdiklerinde vatana bağlılığın, kölelik zincirlerini kırmanın, halkın kendi iradesine sahip olmasının yüce örnekleri olmuşlardır. Şu açıkça görülmelidir ki; bu halk

Şehit Zana, 1993, Savur'da şehit

ürkütmüş ve adım atamaz hale getirmiştir. Bundan dolayı düşman, hedef olarak milisleri seçmiştir. Tüm bu uygulamalara karşı gittikçe yurtsever halkımızın gerillaya olan bağlı-inancı kuvvetlenmiş ve düşman çılgına dönmüştür.

Düşman bütün halkımızı katletse de Kürt halkı bir defa özgürlüğü için ayağa kalkmıştır. Bir devrimin temeli halka dayanıyorsa, zafer mutlaka o yüce halkın olacaktır. Kimi onyedisinde bir delikanlı, kimi kırkbeşinde veya otuzunda bir

insanca yaşamak için her yerde ölüme hazırdır. İster dağda bir eylemde, ister şehirde bir serhildanda, ister zindanda bir direnişte olsun.

Onlar bazen bir gerilla kadar kıvrak, bazen bir su gibi durgun ve derindiler. Şahadetinizle mücadelemizi, halkımızı onurlandırdınız. Halk iktidarlaşmasına doğru attığımız her adımda mücadelemizde yaşayacaksınız.

**ERNK Botan-Behdînan
Eyalet Cephe Örgütü**

Deştan şehitleri

Adı, soyadı: **Zekeriya İBRAHİM**

Kod adı: **Remzi**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **13**

Aralık 1993, Deştan

Adı, soyadı: **Ömer SÜLÜK**

Kod adı: **Yaşar**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, Deştan**

Adı, soyadı: **Aşur ORAN**

Kod adı: **Aslan**

Doğum yeri ve tarihi: **Van, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, Deştan**

Adı, soyadı: **Mehmet ALTAY**

Kod adı: **Serxwebûn**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Peyamlı, 1971**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **13**

Aralık 1993, Deştan

Adı, soyadı: **Hasan ESMENAY**

Kod adı: **Süleyman**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh**

Peyamlı, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, ...**

Adı, soyadı: **Osman ARAS**

Kod adı: **Zınar**

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1967

Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Aralık 1993, Deştan**

Şahadeti o gün Deştan'da mutlu kılmışlardı altı heval, hep birlikte. Düşmanın üstüne cengaver gibi yürümüşlerdi.

Kürdistan'da şafakta doğan güneş, altı yoldaşın özgürlük yolunda döktükleri kızıl kana yansımış ve şavkını dağlara vurmuştu. Utandırmamıştı dağlarını Deştan şehitleri. Kanlarının son damlasına kadar savaşıacaklarına dair verdikleri sözlerini tutmuşlardı ve bu uğurda seve seve ölümü kucaklamışlardı.

Deştanda o gün yaşananlar sanki bir efsaneydi. Her tarafı barut kokusu sarmış, silah sesleri arasında düşman askerlerinin inlemeleri yayılıyordu etrafa. Yaşar heval avının üstüne atılan bir leopar misali önde yürüyor ve **Serxwebun, Remzi, Aslan, Süleyman, Zınar** hevaler de O'nu takip ediyordu. Hep birlikte PKK'nın yaratmış olduğu korkusuz ruhla düşmanın üstüne yürüyorlardı.

Özgürlük mücadelemiz içerisinde, sürekli öncülük görevini yüklenmiş olan altı değerli yoldaşımız, gönüllerinde taşıdıkları sonsuz halk ve yurt sevgisinin vermiş olduğu sıcaklık ve ulusal kurtuluş mücadelemize olan sonsuz inançlarıyla, düşmanı vatanımızdan söküp atabilmemiz için canlarını seve seve verdiler.

Bizler de onların anılarına sonsuza dek bağlı kalarak, ellerindeki özgürlük bayrağını yerine ulaştırana dek ve mücadele ateşimizi sürekli en

yükseklerde yakarak savaşıcağımıza söz veriyoruz. Uğruna şehit düştüğünüz

Ateşi en yükseklerde yakacağız

mücadele mücadelemizdir. Söz veriyoruz.

Kanınız yerde kalmayacak!

Mücadele arkadaşları

Hep birlikte savaşıcağız

Adı, soyadı: **Gülsüm BAKAR**
 Kod adı: **Rojda**
 Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1970**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1993, Uludere**

Sömürge toplumlarda baskı, gerici zor gündeme geldikçe çelişkiler o denli artar ve ilerici çözüm olarak devrimci mücadeleyi dayatır. Özgürlük tutkusu ve başkaldırı da o denli büyük ve güçlü olur. Başkaldırı ve toplumsal dönüşüm yaşanan bunalım ve çelişkiler oranında kendini dayatır.

Böyle sömürge toplumlarda kadın toplumun diğer fertlerinden çok daha düşürülmüştür. İnkâr edilmiş, değer verilmemiş, oynanmış, hatta alım-satım aleti haline getirilerek köleliğin katmerlisi yaşatılmıştır. En üst düzeyde bir düşürülme ve insanlıktan çıkarılma vardır. Ancak kadın hiçbir zaman başkaldırmamış, alternatif bir tavırla örgütlenmeye gitmemiştir. Yine yaşam koşullarını değiştirmek için en ufak bir dayatmada bulunmamış, kölece bir durum sergilemiştir. Her ne kadar dünyada bazı kadın hareketleri ve önderlikleri oluşmuşsa da bunlar gerçek anlamda bir

örgütlülüğe kavuşmamıştır. Kürdistan koşullarında kadın köle olmaktan öteye gidememiştir.

Parti Önderliği'nin böyle bir toplumun derinliklerinden çıkıp, karanlıktaki insanlara özgürlük meşalesini tutarak yolu aydınlatması tarihi bir gelişmedir. Aynı özgürlük meşalesini bin yılların köleliğine itilmiş, düşürülmüş kadına uzatarak, onu yükselterek, dipsiz bir kuyunun karanlığından kurtuluşa taşımıştır. Böylece

binlerce yıldır içten kanayan, ama dışı kabuk bağlamış bu yara tekrar değişmiştir. Kadın yeni yeni gerçekliğini anlamaya, kavramaya başlamıştır. Bu kavrama onu tarihten büyük hesap sormak için isyana götürmüştür. Bu, onbinlerin, milyonların köleliğe karşı isyanıdır.

Rojda heval de böyle bir toplumun içinden kopup gelen bir gerçekliğe sahipti.

Siirt'in çevre köylerinde bir göçebe aşiretinin çocuğu olarak doğdu. Yaşamı dağlarda, yaylalarda çobanlık yaparak, berivanlık yaparak geçti. Bütün çocukluğu doğa ile iç içeydi. Daha küçük yaşlarda bile doğanın zorluklarını yakından gördü, yaşadı.

Soğuşunu, sıcakını, coşkun sularını, yalçın kayalıklarını gördü. Doğaya adapte oldu. Bu da beraberinde toprağa bağlılığı, yurtseverliği getirdi.

Yaşadığı ortamda gerillayla tanışmış, toplumdaki ağır köleci baskıların tek çözümünü gerillada bulmuştu. Kadın ve onun gerçekliğini savaşta,

orduda anlamaya çalışır ve pek çok kere "eğer kadın orduda, yerine alamazsa, kurtuluşu PKK'de görmezse asla özgürlüğe kavuşamayacaktır" demekteydi. Bunu dile getirirken aslında bir bütün olarak toplumdaki kadınları da ele alıyor ve kurtuluş için PKK safalarında yer almaları gerektiğini dile getiriyordu.

Rojda heval partiyi ve partinin kadına yaklaşımını tanıdığı oranda gelişiyor, bağlanıyor ve doğruyu oturtmaya çalışıyordu. Köylü kökenliydi, fazla bilinçli değildi ama ezilmişliği, acıyı, zorluğu yakından tanıyordu. Toplumda kadının ne kadar köleleştirildiğini anladıkça buna karşı savaş veriyordu.

Kendine özgü doğal pek çok özelliği vardı. Halkçı bir üslup ve gelişmeye açık yönleri vardı. Bunları her zaman partinin ve halkın hizmetine sunuyordu. Fedakardı, çalışmaya, emek harcamaya ve sonuna kadar hizmeti esas almaya çalışırdı. "Yaşamı yeniden yaratanın da, örgütleyenin de insanın kendisi olduğunu" söylüyor ve "çalıştığın oranda sonuç alırsın" diyordu.

Savaşta kararlıydı, inançlıydı. Savaş gerçekliğini öğrendiği oranda uygulardı. Yüksek ve üstün bir saldırı ruhu vardı. Korkusuzca giderdi düşmanın üstüne. Savaşta yetkinleşme konusunda büyük bir ısrarın sahibiydi. Salt o değil, yaşamın her alanını kavramak ve başarılı olmak için acele davranır, bir an önce başarılı olmak isterdi. Kendini savaş içinde daha

Bir tomurcuktan
büyüdü boy verdi
kızıl bir gül oldu
Güldü o
İlk çığlığı özgürlük,
başkaldırı
Ardından direnişi getirdi
çığlıkları
Bir başarıydı bu
zaferin müjdesi
Gecede
Gecede birleşti kan-barut
sesleri
ince bedenden yükseldi bir
alevin ışığı
Rojda'ydı bu gecede
yükselip giden
"Gel diyorum
bak özgürlük burada
bu bir halay
bu bir türküdür
yitişlere inat
yeniden yaşama çağrı
Gel, bak
kurtuluşun burada
sıyrılmış sana çizilen çizgiden
en doğrusu PKK'de onun
öncülüğünde" diyordu
son haykırıları

iyitanıyordu artık. Tanındıkça dönüşüyor, dönüşükçe geliyordu. Her geçen gün partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığı artıyordu. Bunlar O'nun yaşamında en temel olgular halini alıyordu.

Rojda hevalin en temel özelliklerinden birisi de sorumluluk duygusuydu. Öz sorumluluk olayı gelişkindi ve yaşamın her alanından kendini doğal sorumlu olarak görüyordu. Diğer bir yanı ise sade ve doğal olmasıydı. Kişisel kaygısı yoktu, düşünceleri kadar yaşamı da netti.

Düşmana karşı büyük bir öfkesi ve kını vardı. Her zaman saldırılarda olmak ve ağır silahından çıkan kurşunları düşmanın üzerine boşaltmak istiyordu. Düşmana karşı hem toplumsal, hem de sınıfsal kını vardı.

En son büyük bir moralle hazırlanıp Uludere baskınına gitti. O da saldırı grubunda yerini almıştı. En son görevini de yerine getirmiş, şehit düşünceye kadar düşman ile çatışmıştı.

Pratiğinden, yaşamından bize çok değerli örnekler bırakarak, aramızdan ayrılıp şehitler kervanındaki yerini aldı.

Tarihte kadının kurtuluşu ve özgürlük savaşımı için kadın ordulaşmasının sağlandığı böyle önemli bir süreçte yepyeni sayfalar açtı.

Anısı yolumuzu aydınlatan meşale olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Kato doruklarında bir yiğit

Şabettin heval yoksul bir ailenin çocuğu olarak Van'da doğar. Ailenin maddi durumu iyi olmadığından dolayı ilkokula kadar okur. Yaşamı köyde çobanlık yapmakla geçer. Ailesine katkı sunmak zorundadır ve bunun için gece gündüz çalışır.

1989 yılında askerlik kanunuyla partiye alınır. Parti eğitiminden sonra giderek güçlenir. Pratikçi ve çok hareketlidir. Sürekli en öndedir. Atik ve koparıcı özelliklerinden dolayı yoldaşları tarafından sevilir. Şabettin heval gerilla saflarına katıldıktan sonra kendi köyü düşman silahı alır ve korucu olur. Buna çok öfkelenir. Yapılan uyarılar dikkate alınmayınca Şabettin hevalın köyüne baskın yapılır. Saldırıda Şabettin heval de yer alır. Koruculuğa büyük darbe vurulur.

Botan ve Behdinan alanlarında kalır ve birçok eyleme katılır. Pratik tecrübesi

Adı, soyadı: **Emin ...**
Kod adı: **Şabettin**
Doğum yeri ve tarihi: **Van, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ağustos 1994, Kato Dağı**

büyümüştür. Olgun ve akıllıca davranışlarıyla arkadaşları tarafından sevilir, sayılır. O'ndaki moral hiçbir zaman dinmez. Her zaman moral ve neşe kaynağı olur.

Şabettin heval en son 12 Ağustos 1994 tarihinde Kato Dağı'nda çıkan bir çatışmada kahramanca savaşarak şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

**Yoldaşlar
umut ve seveda yüklü
bulutlara yükleyip
yüreğimizi şafak
sökerken Kürdistan'da
kızıklar giyinmiş zafer
güneşini birlikte
seyredeceğiz
bulutlara yakın bir
yerde seher yelinde
dalgalandırıp
saçlarımızı uzamış
tırışımıza
soğuktan çatlayan
yüzümüze aldırmadan
hep birlikte
haykıracağız
özgürlük ve devrim
türkülerini
ne ilk ne de son
türküdür bizimkisi**

(Şehit Fikret Ateş)

“SAVAŞI TANIDIKÇA KENDİMİ TANIYORUM”

Uluslararası kurtuluş mücadelemizin gelişip kök saldırdı Kürdistan'da PKK öncülüğünde büyük bir ayağa kalkışı yaşayan halkımızın önü alınamayan serhildanları, ülkenin dört bir tarafına yayılmıştır. Bu serhildanlara öncülük eden, tarihin derinliklerinden gelen direnişçilik özünü yoğrulmuş olan Botan eyaletimizdir.

Kamuran heval, 1977 yılında, Midyat'ta dünyaya gelmiştir. Ortahallı bir ailenin çocuğudur. Gerek aile içinde, gerekse de çevresinde sakin, ağırbaşlı ve fedakar kişilik yapısıyla herkesin ilgi ve sempatisini kazanır. İlkokulu bitirdikten sonra Türkiye metropollerine çalışmaya gider.

Türkiye metropollerinde birkaç yıl kalır. Burada yaşam Kamuran heval için farklıdır. Kamuran hevalın yeniden ülkeye dönme özlemini sürekli taşır. Metropollerde kimliğini kaybeden insanları görüyor, insanların nasıl bitirildiğine tanık oluyordu. Oysa ülkesinde yaşam ne kadar sadeydi. Ülkesinde gelişen

Adı, soyadı: **Alaaddin AKBAŞ**
Kod adı: **Kamuran**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1994, Şırnak**

serhildanları duyuyor, halkın düşmana karşı koyuşu O'nu çok etkiliyordu. Gelişen ulusal bilinç ve uyanışla birlikte, ülkesinde düşmana karşı verilen amansız gerilla savaşımına katılma isteği gelişir. Bu istek O'nu yavaş yavaş saflara çeker ve 1991 yılının yazında gerillaya katılmaya karar verir. Cudi alanına giderek gerilla birliklerine katılır. Eğitim almak üzere Haftanın üzerinden Çukurca alanına geçer.

Kamuran heval, mücadele saflarına ilk katıldığında parti ve

ordu gerçeğini fazla tanımamasından ve yine Türkiye metropollerinde yaşamış olmasından dolayı geri toplumsal özellikleri üzerinden atmakta ilk dönemde zorlanır. Ama diğer yandan zorluklarla savaşan mücadeleci kişiliği O'nu her geçen gün daha çok yaşama bağlar.

1991-92 kış sürecinde Zap kampında bir devre daha eğitim görür. Devrimci öze kavuşmak için büyük bir çaba sarfeder. Kafasında oluşan çelişkileri çözmek için, bilmediği şeyleri arkadaşlarına sorar ve onlarla tartışır. Açık sözlü

özelliğinden dolayı yoldaşları tarafından çok sevilir ve kendisine sürekli yardımcı olunur. Teorik olarak belli bir birikime ulaşmıştır. Pratiğe çıkmak için sabırsızlanır.

Kamuran heval, bir an önce baharın gelmesini bekler. Çünkü kendini düşmana karşı bir bıçak gibi bilemiştir. Bahar düzenlemeleri yapılır. Bu düzenlemede sınır hattındaki hareketli birlikte yerini alır. Pratik görevlere koşması ve

fedakarlığıyla kısa bir zamanda arkadaş yapısının sempatisini kazanır. Daha girdiği ilk eylemde saldırı grubunda yer alır. Eylemde gösterdiği eşsiz kahramanlık, cesaret ve korkusuzluğu yoldaşlarının dillerinden düşmez. Sınır hattında çok sayıda eyleme katılır.

Güney Savaşı'nda ihanete karşı büyük kahramanlıklar sergiler. Bulunduğu cepheye düşmanın ağırlık vermesine karşın, bu stratejik cepheyi ele geçirmemesi için düşman tarafından gerçekleştirilen dokuz saldırı Kamuran heval tarafından püskürtülmüş ve darbelenmiştir. Güney Savaşı'nda gösterdiği yiğitlik, atiklik ve kahramanlıktan dolayı parti tarafından ödüllendirilir.

1993 yılı kış eğitim devresinde yapılan yargılama sürecinden büyük dersler çıkarır. Eğitime tüm benliğiyle, özlü bir şekilde katılım sağlar. Artık olgun bir kişiliğe ulaşmıştır. Gelişme ve olaylara anlam verebilmektedir. Kamuran heval güçlü bir asker, güçlü bir komutan olmak için her şeyden önce güçlü bir siyasetçi olunması gerektiğini bildiği için, kendini eğitime verir. Eğitim sürecinde

devrimci öze kavuşmaya çalışır, büyük bir katılım ve başarı gösterir. Eğitimin kendi şahsında amacına ulaşmasını sağlar. Artık her yönüyle pratiğe hazır duruma gelmiştir. Böyle derin ve nitelikli eğitim sürecinde eski özelliklerini aşarak devrimci kişiliğe ulaşmak için büyük bir çabanın sahibi olur.

Bahar atılımı sürecinde yapılan düzenlemelerde Hakkari bölgesinin Levine alanına geçer. Alanda sergilediği tavır ve

Sagda Şehit Mehmet DEMİRTAŞ (Necmi)

savaşçı kişiliğiyle yoldaşlarına sürekli moral kaynağı olur. Bu savaşkan yapısı gerek arkadaşları ve gerekse de halk tarafından çok sevilir. Bu alanda da güçlü bir pratiğin sahibi olur. Eylemlerde sürekli ön saflarda yer alır.

Bu süreçte yaşamda ve devrimcileşmede önemli adımlar atar. Özellikle pratik fedakarlığıyla örnek düzeye ulaşmıştır. Bu özelliklerinden

dolayı Kamuran heval arkadaşları içerisinde daha çok saygı duyulur bir konuma ulaşır. Özellikle 6. Bölge güçlerinin kış sürecindeki Kato operasyonundan sonra gösterdiği başarıyla Kamuran heval bir adım daha ileriye atmıştır. "Ben partiyi ve savaşı yaşadıkça kendimi tanıyorum. Kendimi tanıdıkça da partiyi ve savaşı yaşıyorum" demektedir. Düşmanın Kato Dağı'na düzenlediği operasyonda

düşman güçlerine büyük bir darbe vurulmuş ve manevra amacıyla geçici olarak Cudi alanına geçerler. Özellikle Cudi Dağı eteklerinde yeni bir değişimi yaşar. Son durumlar kendisini etkilemiş olmalıydı ki, tüm arkadaşlarından çok daha canlı, katılımcı olmayı başarır. Kamuran hevalin her geçen gün kişiliğindeki değişimi yoldaşları tarafından

övgüyle karşılanır.

11 Şubat 1994 tarihinde Şırnak merkez Viraja Hacı Alo mevkiinde bulunan özel tim karakolu baskınında, saldırı grubunda yine en önde yerini alır. Düşmana olan kin, nefret ve geleceğe olan inancını bir defa daha kanıtlar. Eylemin ertesi günü düşmanla girilen çatışmada yiğitçe savaşarak şehadete erişir.

Mücadele arkadaşları

BOTAN'DA BİR IŞIK

Adı, soyadı: **Ali YAŞAR**
 Kod adı: **Muzaffer Besta**
 Doğum yeri ve tarihi: **Şirnak, 1970**
 Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **28 Mayıs 1994, Şemdinli- Begozê Tepesi**

daha da partiye yakınlaştırır ve katılım için sabırsızlığa iter. Askerliğinin bitimine çok kısa bir süre kala firar ederek gerilla saflarına katılır.

Muzaffer heval, 1991 yılında Haftanın alanına gider. Burada eğitime alınır ve devreyi burada tamamlar. Daha sonra Haftanın sınır hareketli bölüğünde pratiğe gider. Ardından Metina alanına geçer ve geri cephe faaliyetlerinde kalır. Güney Savaş'ından sonra Çukurca'ya gider. Burada geçirdiği bir kış

sürecinden sonra 1993 baharıyla birlikte Herkê mintikasının yerel takımında yerini alır. Pratik ve kış sürecinin ardından tekrar bu alanda kalır. Baharla birlikte manga komutanlığı görevini alarak, yine Herkê alanında kalmıştır.

Muzaffer hevalin yaşamı çok geniş ve derin bir yaratıcılığa sahiptir. El attığı her işte imkansızlıklar ne olursa olsun, çözümsüz kalmaz, işi mutlaka yapmaya çalışır. Arkadaşlarının ilgi odağı haline gelir. Bu yaratıcılığı, fedakarlığıyla birleşince Muzaffer heval kısa sürede arkadaşlarının saygısını kazanarak görev almayı başarır.

Muzaffer heval her zaman işini temiz ve titiz yapmaya çalışırdı. Parti değerlerine bağlılığını her zaman dile getirirdi. Çalışmalarındaki titizliği ve duyarlılığından dolayı alandaki bütün depo, askeri malzeme vb. işlerin sorumluluğu Muzaffer hevale verilmişti.

Çok araştırmacı bir kişiliğe sahip olan Muzaffer heval her şeyi araştırır-inceler ve bunlarla

Muzaffer heval, Kürdistan'da yurtseverliğiyle köklü ve güçlü bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelesine bağlanan, Şirnak'ta dünyaya gelir ve burada büyür.

Partiye katılımı değişiktir. Muzaffer heval, TC askerliğinden firar ederek gerilla saflarına katılır. Askerliğe gitmeden önce gerek çevrenin, gerekse ailenin yurtseverlik duyguları ve çalışmaların etkisiyle kendisinde de bu duygular güçlenir. Bu duygularla faşist-sömürgeci TC'nin askerliğine gitmiştir. Askerlik döneminde sömürgeciliğin yıllardan beri Kürt halkına uyguladığı alçakça ve çirkin savaşı bu kez direkt, pratiksel olarak görmüştür. Bu durum O'nu direnişe, başkaldırıya sürükleyip, mücadele ortamına iter. Askerlik döneminde kendisinin gördüğü çirkin yöntemlere karşı duyduğu ve beslediği kinin etkisiyle her zaman faşist rejime zarar vermeyi hedefler.

Faşist sömürgeciliğin bu yöntemleri gün geçtikçe O'nu

neyin nasıl yapılabilceği üzerinde yoğunlaşırdı. Yakaladığı fırsatları nasıl parti hizmetine sokacağı üzerinde derin derin düşünürdü. Olanaksızlıkları ve imkansızlıkları göz önüne alarak, birçok imkan yaratmaya çalışırdı. Örneğin 1993 yılında eline bir demir şiş alıp, Güney sahasındaki her noktada, arkadaşlar uyurken veya dinlenirken etrafı kontrol eder. Bu yüzden çoğu zaman askeri malzeme vb. şeyler bulur. Bu

kör bir cesaret olmayıp, bilinçli ve olgun bir cesaretti. Düşmanın üzerine kopartıcı tarzla gider ve onu darbelemek için her zaman taktik üzerinde yoğunlaşırdı. Arkadaşlarına yeni perspektifler sunarak her zaman yardımcı olurdu. Her zaman düşmanı hesaba katar ve darbe vurmak için yoğunlaşırdı.

Yaratıcılığını ve fedakarlığını düşmanı darbelemek için sonuna kadar kullanırdı. Örneğin, her zaman elindeki imkanlarla

tanıyordu. Gerdi-Şemdinli yolunu kesmek için bölük olarak hedefe doğru harekete geçmişlerdi, hedef yerine geldiği gece Muzaffer hevalin mangası tepeci olarak görevlendirilmişti. Yalnız o gün düşman istihbarat almış ve oraya çıkmıştır. Günün ağarmasıyla beraber, düşmanın gelişini görürler. Bu yüzden yerlerini sağlamlaştırıp, düşmana darbe vurmak için harekete geçerler. Yalnız arazi yapısı arkadaşları şaşırtmış ve

yanıltmıştı. Düşman umulan yerde değil, başka bir yerden gelmiştir. Muzaffer heval görevinin bilincinde olup ve noktadaki arkadaşların durumunu göz önüne alarak tüm cesareti ve fedakarlığıyla düşmanın üzerine gider. Düşman haince Muzaffer hevalin üzerine saldırır. Muzaffer hevalin mermileri düşmanı paniğe

Sag başta Şehit Ali YASAR

yüzden arkadaşları O'nu şişle gördükleri zaman "Muzaffer hevalin sihirli şişi" diye espri yaparlardı. O'nun bu özelliği arkadaşlarını hayretler içinde bırakır.

Derin bir cesarete sahip olan Muzaffer heval hiçbir zaman düşmandan çekinmezdi. Her zaman düşmana olan kin ve nefretini yansıtmaya çalışırdı. Bu,

mayınlar yapardı. Çok yeni taktikler ortaya çıkarırdı. Hep şunu söyler: "Ben düşman mermisiyle şehit düşmem, şehit düşsem bu mayınlarım la düşeceğim" derdi.

Muzaffer heval 1994 yılında savaş sahaslarında görev alır. Partinin kendisine verdiği görevi eksiksiz yerine getirmeye çalışırdı. Pratik için gittiği alanı iyi

sokmuş, "içine kurt girmiş sürü" gibi herbiri bir tarafa kaçmışlardı. Ama kendisi yalnızdır. Düşmanın yoğun saldırısına göğüs gererek direnir.

Bu direnme O'na en şerefli, en onurlu yaşamın, şahadetin kapılarını açmıştır. Bir ışığa adım adım yaklaşıyor ve kapıdan içeri giriyordu...

Mücadele arkadaşları

“Bu kişiliği parti bana kazandırdı, kimse elimden alamaz”

Adı, soyadı: **Kamber YAVUZ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 25 Ağustos 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **6 Haziran 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Mayıs 1994, Bestler dağları**

ailesini telefonla arayarak “ülkem için savaşa katılıyorum, beni aramayın” der.

Welat hevalin mücadeleye katılmasıyla beraber faaliyet sürdürdüğü sahada 10 genç daha mücadeleye katılmıştır. Gerilla saflarına katıldıktan bir ay sonra Nurhak-Engizek'te sömürgeci güçlerin kullandığı kimyasal silahlar sonucu şehit düşen Şixo Dirlik (Sabri) heval komutasındaki 19 ARGK savaşıyla beraber

olduğu haberi gelir. Haber Adıyaman'a ulaştığında başta ailesi ve yöre halkı tarafından mücadelemize denk düşen 3000 kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenlenir. Yaklaşık iki-üç hafta sonra Welat hevalin şehit olmadığı haberi gelir. Nurhak-Engizek çatışmasında şehit olan yoldaşlar düşman tarafından kullanılan kimyasal silahtan dolayı tanınmadıklarından alınan bir başka yoldaşın cenazesi gömülmüştür.

1994 yılında bölgeye giren Welat heval daha da gelişmiş ve partiden aldığı siyasal perspektiflerle güçlenmiştir.

Yeni katılan adayları almak için bölgeye gitmiştir. Adaylarla beraber geri dönerken yapılan bir ihbar sonucu düşman hazırlanmış ve çevreyi kuşatmıştır. Sıcak çatışmaya girmeyi göze almayan düşman, havadan takviye alarak, savaş uçaklarıyla grubun bulunduğu sahayı bombalamıştır. Welat heval ve gruptaki arkadaşlar bu çatışmada şahadete ulaşırlar.

Mücadele arkadaşları

Welat heval, Adıyaman'da orta halli bir ailenin 6. çocuğu olarak doğdu. Çocukluğunda akıllı ve olgun kişiliğiyle yöre halkının ilgi odağı halindedir ve sevilir. Welat heval çok küçük yaşlarda (1979) silahlı propaganda birlikleriyle tanışır. TC'nin yönelimiyle aynı yıllarda ailesi dağılır, 1988 yılında okumayı çok sevdiği halde ortaokul eğitimini yarıda bırakır.

Mücadeleye duyduğu ilgi O'nu savaşa çeker. Sömürgeciliğe karşı amansız öfke içindedir. Kendisi için ileriye yönelik hiçbir isteği ve tutkusu yoktur. O bütün tutkularını ülkesi Kürdistan'ın özgürleşmesiyle birleştirmiştir. 1988 yılında milis olarak görev alır. 1993 yılında sömürgeci-faşist TC'nin “askerlik” çağrılarına “Ben kendi halkımın savaşçısı olacağım” diye cevap vererek kırsala çekilir ve partiye katılarak gerilla safları içerisinde yerini alır. Katılma kararı aldığı zaman ailesine; “İstanbul'a çalışmaya gideceğim” diyerek “hatır” ister. Çok kısa bir süre sonra Antep'ten

ADI GİBİ ÖZGÜRDÜ

Suskunluk

zorba adamların gücünü taşıır
suskunluk darmadağın eder
direnişin özünü artık
suskunluk
özgürlük kavgasına dönüşmeli
gün, gece dağ, taş
bütün yaşam hırsla
yüklenmeli
bir nefesin sıcaklığına
dönüşmeli
halkımın başkaldırısı
neden korkuyu kapatmak
yüzüme
kayıpların kaybindan
korkmak neden açsam
çırpınıyorsa umudum bir hiç
yere
yırtilıyorsa halkımın kimliği
ne anlamı olur sır olan
tutkuların birdenbire
ülkem aklıma geliyor
bir gerilla öfkesiyle
yutkunuyorum
ardından ihanet dolu bir
sessizlik yerine suskunluğa
inat bir slogan patlatılıyor
yaşasın özgür bir dünya için
savaşan gerilla

Adı, soyadı: **Süleyman KILIÇ**
Kod adı: **Özgür İntikam**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Şehrika köyü, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1994, Xırbikê Bestê tabur baskını**

Özgür heval, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1974 yılında Gabar'ın Haruna mıntıkası Şehrika köyünde dünyaya gelir. Ortahalli yurtsever bir aile ortamında büyür. Köyde ilkokulu okuduktan sonra, çiftçilik ve hayvancılıkla uğraşır. Bu süreçte dağda gerillaları görür ve onlara büyük sempati duyar. O

sıralar babası muhtar olduğundan dolayı, sömürgeci ordu subaylarının evlerine gidip gelmesine derin bir tepki duyar. Ailesinin yurtsever oluşu O'nun yurtseverleşmesinde önemli bir rol oynar.

Aile ortamında en sevilen çocuk olmasından dolayı Özgür hevalin devrim saflarına katılmaması için, Hatay'da bulunan ağabeyinin yanına gönderilir. Bu süreçte Türk şehirlerindeki yaşamı gören Özgür hevali mücadeleye olan sempatisi daha da artar. Çevresindeki gençleri, doğal olarak örgütlemeye çalışır ve silaha bağlılığı, savaşa olan isteği daha keskin bir şekilde görülür. "Artık düşmanın boyunduruğuna bir son," diyen Özgür heval, 1991 yılında dayısı **Zeki (Harun)** hevalin şehit düşmesiyle daha fazla böyle

devam edemeyeceğini anlar. Çevresindeki altı arkadaşını da örgütleyerek, intikam almaya karar verir ve özgürlük dağlarına çıkar. Bu katılım duyulan çevrelerde etki yaratır ve başka katılımlara da yol açar.

Özgür heval, Cudi üzerinden Haftanın'e geçerek Şehit Mahir Kampı'nda eğitime katılır. Burada devrimci eğitimini büyük bir şevk ile özümseyerek, silaha olan hakimiyeti ve güçlü fiziğiyle kısa zamanda pratiğe atılır. Cudi-Haftanın arasında kuryelik yapmaya başlar. Kısa bir sonra manga komutan yardımcılığı görevine getirilir. Savaşın daha sıcak alanlarında yer alıp, kinini ve intikam sözünü yerine getirmek için Uludere'deki hareketli bölükte yer alır. Nirveh eyleminde BKC silahını düşmanı parça parça eden tarzdaki kullanışı ve cesaretiyle arkadaşlarının gözdesi olur. Birçok eylemde gösterdiği cesaret ve askeri yönüyle takım komutan yardımcılığına getirilir. Yine Güney Savaşı'nda, müdahale grupları içinde yer alarak Haftanın'e geri döner. Eylemlerdeki başarılarından dolayı iki kez ödüllendirilir. Özgür heval, cesaretli, savaşkan, yetenekli, olgun tavırlarıyla arkadaş yapısında sevilen, sayılan bir

konumdadır. En zor anlarda grubun öncülüğünü yaparak fedakarlık sergiler. Daha sonra yine Besta alanına müdahale grubunda yer alarak gider. Düşmanın geliştirdiği operasyonlara karşı geliştirilen eylemlerden biri olan Xırbikê Beste eyleminde ölümsüzler kervanına katılır.

O'nun ve tüm devrim

şehitlerinin anıları yolumuzda yanan ışık olacaktır.

Özgür heval kanın yerde kalmayacak, senin sözün sözümüz, yolun yolumuz olacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Besta'nın yüreğine gömüldünüz

Sömürgeci-faşist TC, Kürdistan üzerindeki egemenliğini yalana, katliama, talana ve insanları birbirine kirdirtme yöntemlerine dayandırarak sürdürmüştür. Kürt halkını ayakta tutan tüm değer yargılarını ayaklar altına almış, bir hiç uğruna insanlarımızı birbirine düşman haline getirmiştir. Nice insanımız özel savaşın oyunu olan kan davası ve benzeri oyunlar yüzünden canından olmuş, nicesi de kardeş katili olmuştur. Bunların hepsi sömürgecilerin arkasına saklandıkları perdedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK bu perdeyi paramparça etmiştir.

İşte **Delil** heval de böyle kara bir oyun oynanarak birbirine düşürülen aşiretlerin bulunduğu İdil'de 1977 yılında ortahalli bir ailenin dokuzuncu çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi mensup olduğu Ömerk ve Alike aşiretleri arasındaki kan davası nedeniyle 1976 yılında İdil'e göç etmiştir.

Delil heval halkımız üzerindeki bu oyunlara dur demenin, gerçek düşman olan TC'ye karşı savaşmaktan geçtiği düşüncesinden hareketle gerillaya,

Adı, soyadı: **İdris DEMİR**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Hedil köyü, 17 Temmuz 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1992, Besta-Şırnak**

PKK saflarına katılır. Gerillada, halkla ilişkilerde bu konuda aydınlatıcı olma sorumluluğunu yerine getirme çabasını sergiler. Sıkıttığı her kurşun TC'nin binlerce yıllık aldatmacasına, oyunlarına da sıkılmaktadır.

Delil heval bu bilinç ve ruhla savaştı ve onurlu mertebeye ulaştı. O'nun şahadeti TC'nin oyununa gelmemenin, ulusal birlik ve bütünlüğün çağrısıdır.

Mücadele arkadaşları

**hey!
toprağının
sevdasına
marazlanmış delalim
yırt yakanı!
yırt ki
alçakların alnındaki
kara leke
açığa çıksın
ağıtlarda
mosmor olmuş
göğsünde**

Bir yıldız daha dikildi bugün göklere

Adı, soyadı: **Abdullah KAÇAR**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Temmuz 1994, Xankûrkê**

*Dağ dağ olalı
böylesi bir sevinci
yaşamamıştı
onbeşinde kızlarımızı
ve bıyığı terlememiş
yiğitlerimizi
basmamıştı bağrına*

Ölümler vardır çeşit çeşit, ölümler vardır zamanlı zamansız. Vurulur yoldaşlarımız bir şafak vakti, dikiliverirler zifiri karanlıkta bir yıldız gibi göklere. Bir yıldız daha dikildi bugün yine göklere. O da katıldı yıldızlar kervanına. Belki bir kurşun sebep olmadı ölümüne ama bir kurşun gibi saplandı

yüreklere.

Yiğit bir yoldaşı **Cigerxwin** heval. O kadar yiğitti ki yediremiyordu bu yiğitliğine hastalığını. Kimseye söylemiyordu, olağanmış gibi gösteriyordu. Oysa ki bu hastalığı O'nu eritiyor, içten içe bitiriyordu. Fakat O bu durumdayken yoldaşlarını üzmemek istemiyor, iyi görünmek, onlara hissettirmemek için

çaba sarfediyordu. Yoldaşlığın anlamı ve değerini, kendi yaşamında somutlaştırıyordu.

1977 yılında Derik'te yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan Cigerxwin heval, daha sonra yerleştikleri Siirt'te büyür. Almış olduğu aile terbiyesiyle parti terbiyesini bütünleştirmeyi bilerek yaşama katkı

sunmada uyum sağlamada zorluk çekmemiştir. Būnyesinin zayıflığını önüne engel teşkil etmemekle birlikte yaşamın hiçbir alanından geri kalmamıştır. Küçük yaşlarda saflara katılmış olmasına rağmen, yaşama adapte de zorluk çekmemiş, olgun tavır ve davranışlarıyla tüm arkadaşların ilgi odağı haline gelmiştir.

Hastalığından dolayı daha önce defalarca tedavi görür ve geçici de olsa iyileşme ortaya çıkar. Ancak bir süre sonra hastalığı tekrar baş gösterir. Ruhta, düşüncede hastalığa karşı çetin bir savaş açmıştır. Çünkü hastalığa yenilmek istememektedir. Hastalığa yenilmenin düşmana yenilmek olduğunu iyi bilir.

Cigerxwin heval hastalığına karşı tüm gücüyle mücadele eder. Ancak öyle bir gün gelirki artık dayanılmaz olur. Sonunda 21 Temmuz 1994 günü direnerek şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Ortada oturan Şehit Abdullah KAÇAR

Ok isaretili Şehit Abdullah KAÇAR

En sevdiğin silahı, karnasını yerde bırakmadık

Bager heval, 1991 yılında Adana'dan saflara katılır.

Katıldıktan sonra belli bir süre Uludere alanında savaş pratiğinde kalır. Özellikle, Adana gibi düşmanın her türlü özel savaşının ve taktiklerinin yoğun olarak uygulandığı ve adeta Kürtlüğün en ince oyunlarla eritmeye çalışıldığı bir yerden çıkışı gerçekleştirmişti. Bager heval kişisizleştirme ve şekilsizleştirmenin yaşadığı böyle bir merkezden gelmesine rağmen özünden fazla bir şey yitirmemiştir. Bu yönüyle çok asil ve özlü bir kişilik yapısına sahiptir.

Uludere'de belirli bir süre kaldıktan sonra O da, her yeni savaşçı gibi temel eğitim almak için Haftanın'e geçer. 1991-92 kış eğitim devresini burada tamamlar. Uzun bir eğitim devresi geçiren Bager heval mücadeleyi, partiyi daha iyi

Adı, soyadı: **Sadık KIYANÇ**
Kod adı: **Bager**
Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Grana-Rizê**

kavramış, bu yönüyle kendisini oldukça geliştirmiştir.

Pratik düzenleme yapılırken Bager heval, her arkadaş gibi oldukça heyecanlanmıştır. Çünkü bir an önce pratiğe çıkma yönündeki istemi nihayet gerçekleşecektir. Düşmanla savaşmanın ve yüzyılların intikamıyla içinde başlayan kasırgayı artık estirmenin zamanıdır. Düzenlemelerden hemen sonra Nerveh (Taşdelen) karakolunun tümünden imhasında

O da yerini alır. Bu eylem sürecinde sergilediği tutum ve gösterdiği cesaretle ileriki süreçlerin komutanı olmaya adaydır. Güney Savaşı'na kadar katıldığı bazı eylemlerde yaralanır. Bu yaralanmalar O'nun savaşçı ve saldırı ruhunu geliştirdiği gibi, büyük tecrübe sahibi de kılar.

Güney Savaşı'na kadar girdiği eylemlerde böyle başarılı bir pratiğin sahibi olan Bager heval, ihanetçilerle savaşta takım komutanlığı görevini üstlenir. Burada da kendisinden bekleneni gücü ölçüsünde vermeye çalışır, olumlu bir pratiğin sahibidir. Özellikle saldırı gruplarında, komutası altındaki gücü inisiyatifli bir biçimde düşmana karşı savaşır ve mutlaka sonuç alıcı bir tarzda konumlandırır. Savaşın sonlarına doğru kolundan yaralanan Bager heval bir süre savaş hastanesinde tedavi görür. Bu süreci Bager hevalle birlikte

geçiren bir yoldaş o günleri şöyle anlatır:

"Bager heval yaralı olmasına rağmen özellikle tüm arkadaşlara moral verirdi. Savaşçı ruhu ve partiye bağlılığı o kadar yüksekti ki, sürekli doktora 'bir şeyim yok, niye savaş cephesine beni göndermiyorsun, bana silahımı, Karnasımı verin gideceğim' derdi. Kolunun durumunu iyi bilen doktorun, 'Söz, kolun iyileşsin en kısa zamanda seni göndereceğim' demesi O'nu biraz rahatlatır ve sakinleştirirdi."

Güney
Savaşı
sonrası tedavi
ihtiyacı
nedeniyle
Güney
Kürdistan'a
gider ve bir
süre tedavi
görerek
oradan
Zelê'ye geçer.
Zelê'de 2.
taburda
manga
komutanı
olarak görev

alır. Tabur yaşamında, yoldaşlarına yardım etmede, sorunları çözmede, askeri eğitimde, tecrübelerini yapıya aktarmada, ortamı her türlü olumsuz koşullarda sıcak ve moralli tutmada canlı bir karakterle sahiptir. Düzenlemeler yapıp güçlerin pratik sahalara gönderilme işlemi başlatılırken, tetik parmağı sakat olduğu için geçici olarak ulusal meclis güvenliğinde kalır.

1993 yılında tekrar pratiğe yönelen Bager hevalın bu seferki pratik sahası, Şemzinan-Gerdi mıntıkasıdır. Kemikleşmiş bir çeteciliğin örgütlendiği bu mıntıkada, gösterdiği cesaret ve fedakarlığıyla, arkadaş yapısı içerisinde saygın bir konum kazanır. Bu süreci beraber yaşayan bir yoldaş şöyle anlatıyor:

"Bager heval, Güney Savaşı'yla Kürdistan'daki ihaneti ve gerçekliğini canlı olarak

Sağda Şahîd Sadîk Kîyanc

görmüş, böylece kendisini düşmana satan bu işbirlikçiliğe olan kin, öfke ve intikamı artmıştı."

Gerdi mıntıkasındaki korucu köyleri, kendilerini üç-beş kuruş karşılığında, efendilerine satan köleler gibidirler. Bu yüzden, tarihin bütün kötülüklerini bünyelerinde taşıyan bu güruha yönelik her eylemde mutlaka saldırı grubunda yer almak ister. Böyle gelişkin ve öñü açık olan

bir arkadaş olması nedeniyle manga komutan yardımcılığı görevini üstlenir.

1993-94 kış eğitimini güçlenerek geçirir. 1994 bahar düzenlemesinde takım komutan yardımcısı olur. Artık 1994 yılında zayıf kalan ve güçsüzleşen ihaneti tam olarak tasfiye etmenin zamanıdır. Azıllı çete köyleri olan Grana-Rizê'ye baskın yapılarak düşman taburu taciz edilir. Böyle kapsamlı bir eylemde, Bager heval saldırı

kolu komutanı olarak köye girer ve korucuların bulunduğu evleri tarar. Kısa süre sonra köyden açılan ateş durur ve korucuların direnişleri kırılır. Bu esnada evlerin birbirine bitişik olmasından dolayı nereden geldiği belli olmayan, serseri bir

kurşunla yaralı düşer. Çevresinde kimse olmadığı için cihazla arkadaşlarla konuşur. Çok kan kaybettiğini belirtir ve tiz bir bağırma ardından "Bijî Serok APO" sloganıyla, yüce insanların yeri olan ve en erdemli konum olan şehitler kervanına katılır.

O'nun anısını mücadelemizde yaşatacağız!

Mücadele arkadaşları

İnsanlığa borcunu canıyla ödedi

Mahmut heval 1973 yılında Siverek'te doğar. İlk, orta ve liseyi Siverek'te okur. Kendisi aynı zamanda şehit **Mahmut ZENGİN** hevalin kardeşi olduğu için mücadeleye çok erken yaşlarda tanışır. 1992 yılında lise son sınıftayken partiye katılır.

İlk geldiği alan Xankûrkê alanıdır. İlk eğitimini bu alanda alır. Rubarok eylemi ve Güney Savaşı'na katılır.

1993 yılında Şemdinli Zerzan-Herki mıntıkalarında pratik sahada faaliyet yürütür. Gelişmeye açık bir

arkadaş olduğu için kış sürecinde eyalet kadro okuluna gönderilir. Bu süreçte aynı zamanda manga komutanlığı yapar.

Yapı içerisinde ağırbaşlı, ciddi yaklaşımlarıyla arkadaşlar arasında sevilir. Güler yüzlü, moralli ve fedakardır. Her göreve gönüllü katılır. Kış bitip eğitim devresi sonuçlandığında tekrar Gerdi alanına döner. Hareketli birlikte yer alır.

En son Gerdi mıntıkasında düşmanın bir operasyonu sonucunda çıkan çatışmada

Adı, soyadı: **Bülent Zengin**
Kod adı: **Mahmut Zengin**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994, Gerdi-Süne çatışması**

kahramanca savaşır. Geri çekilme esnasında toplanılan yer uygun değildir. Düşman bunu fırsat bilerek kobralarla saldırır. Kobra taraması sonucu Mahmut ve Zinar heval yaralanırlar. Mahmut yoldaş kurtarılmaya çalışılır ancak yarası büyüktür ve kan kaybetmiştir. Kısa bir süre sonra Mahmut heval kan kaybı sonucu şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

ağlamak yok!
saç baş yolanlar
düşkündür
aramızda
zira
kurşunla yakmak
için ağıtlarımızı
biz kurşun döktük
yüreklermize

“Silahımı ve raxtımı sana bırakıyorum, yalnız tek istediğim intikamımı almandır”

Sidar heval 1975 yılında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak Malazgirt'in Okçuhan köyünde doğar. İlkokulu Malazgirt'in bir köyünde ortaokul ve liseyi Malazgirt'te okur. Ailenin maddi durumundan dolayı çalışıp aileye yardımcı olmak ister. Ancak babasının dayatması sonucu okula gitmeye devam eder.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin Malazgirt'te gelişmesiyle birlikte Sidar heval de mücadeleye tanıştır. Kısa bir süre sonra gerillaya katılma kararı alır. 19 Mayıs 1991'de parti saflarına katılır.

Sidar hevalin ilk geldiği alan Xankürkê alanıdır. Mavan, Rubarok eylemlerine, 1992 Güney

Adı, soyadı: **İlhami EREN**
Kod adı: **Sidar**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Okçuhan köyü, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **19 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Mayıs 1994, Gerdi-Süne çatışması**

Savaşı'na katılır. Savaşta cesaretli ve fedakardır. 1993 yılında Gerdiler de faaliyet yürütmeye başlar. Bu arada bir amcasının oğlunun katıldığını ve Çarçelle'de karda şehit düştüğünü öğrenir. Mücadeleye daha fazla sarılır. Eylemlere gidişte oldukça coşkuludur. Geri çekilmede mümkün olduğunca düşman üzerinden silah kaldırmayı hedefler. Birliğin moral kaynağıdır.

En son Süne çatışmasında geri çekilme esnasında yaralanır. Yarası ağırdır. Şehit düşmeden önce yanındaki H. arkadaşına;

“silahımı ve raxtımı sana bırakıyorum, yalnız tek istediğim intikamımı almandır” der. Sidar heval son nefesini verirken yoldaşına intikam yemini ettirir. Artık O da şehitler ordusuna katılmıştır.

Silah arkadaşları

Şahin yemini ederek yanına geliyoruz heval MAZLUM

Adı soyadı: **Hasan KIZILER**
Kod adı: **Mazlum Agiri**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Nisan 1995, Xankürkê**

Kimse inanmadı, inanmak istemedi. Hayır şehit düşmüş olamaz. Daha bir ay bile olmamıştı ülkeye gideli. Beklenmedik bir anda Mazlum hevalin şahadet haberi geldi. Bir şahin daha uçtu sonsuzluk ülkesine. Şahadet haberini duyan herkes inanmak istemiyordu. "Yalnızlık olmasın mı" diye birbirimize bakıyorduk. Mazlum hevali tanımayan yoktu. Çünkü O bir şahindi. O her taraftaydı. Nerede eylem varsa Mazlum heval oradaydı. Kürdistan gençliğinin kabına sığmaz temsilcisiydi. Ülkeye gitmeden birkaç gün önce "artık Avrupa'dan gidiyorum, bir daha da gelmeyeceğim buralara. Ülkemde bir şahin olacağım, Avrupa'da insan kanadı kırık bir şahin gibidir. Ülkede, dağlarda şahin olmak en iyisidir. İnsan buralarda şahin olamaz" diyordu. Mazlum hevalin son sözleri oldukça anlamlıydı.

Hiç merak etme, Mazlum heval şahinler birer birer

ardından dağlara, ülkeye geliyorlar, hepsi senin ve diğer yoldaşların intikamını almak için şahin yemini ettiler.

Mazlum heval yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1977 yılında Pazarcık'ın bir köyünde dünyaya geldi. 1990-91 yılında Avrupa'ya gelene kadar dedesinin yanında büyüdü. Küçüklüğünde oldukça yaramazdı. Bütün yörede yaramazlığıyla tanınıyordu. Aileye, düzene, okullara kısacası her şeye isyan ederek

büyüdü. Çünkü Mazlum heval haksızlıklar ortamında büyümüşü. Sömüren-sömürülen çelişisini en iyi biçimde Mazlum hevalin yaşamında görmek mümkündür. Sürekli horlanmış, dışlanmış, haksızlıklara uğramıştı. Daha 13-14 yaşındayken Pazarcık'ta özgürlük gerillalarına sempati duymuş, onlar gibi olmayı hep hayal ettiğini söylüyordu. "Ama yaşıam küçüktü. Beni gerillaya almıyorlar. Büyümeliyim, hızla büyümeliyim ki gerilla

olabileyim" diyordu. Mazlum heval her geçen gün büyüyordu. Düzene öyle bir kını vardı ki, ilk eylemini daha 13 yaşındayken köylerinde bulunan karakolun duvarlarına "Yaşasın PKK, Biji Serok APO" sloganlarını yazarak yapmıştı. Tek başına bu eylemi yapmıştı. Mazlum heval bu ilk eyleminden dolayı 15 gün düşman tarafından yoğun bir işkenceden geçirilir. Düşman güçleri şaşkın şaşkın Mazlum hevale bakarlar. 13 yaşında

olan birisinin böyle bir şeyi yapabileceğine inanamıyorlardı. İşte düşman bir kez daha Mazlum heval şahsında yeniliyordu. Daha çocuk yaşta olan Mazlum hevalin böyle bir eylem koymasını kabullenemiyordu düşman.

1991 yılında İsviçre'ye babasının yanına gelir. Avrupa'ya gelirken hiçbir umudu yoktu. Ailesi istediği için geliyordu. Yoksa Mazlum heval Kürdistan'dan ayrılıp Avrupa'ya gelmeyecekti. Zaten İsviçre'ye gelir gelmez, daha ilk ay partili arkadaşlarla ilişkiye geçer. Artık Mazlum heval büyümüştü. Ülkeye bu sefer buradan gideceğim. "Ben artık büyüdüm, her tarafta küçük olduğumu söylüyorlar. Yeter artık. Ben 15 gün düşmandan işkence gördüm, Türk askerleri bana sen teröristsin" diyorlardı. Eğitime gitmek için kendini habire partili arkadaşlara dayatıyordu. 1992 yılında Avrupa'da 3 aya yakın parti eğitimi görür. Eğitimden sonra Berxwedan gazetesi çalışmalarında yer almak için görevlendirilir. İlk kez böyle bir

çalışmayı yürütecekti. İlk kez bilgisayarları görüyordu, hatta ilk kez bilgisayarlara

dokunuyordu. Redakte, yazı yazmak, nizamı yapmak hayatında hiç görmediği, duymadığı şeylerdi. Mazlum heval basın-yayın çalışmalarında ilk günler böyle bir işin kendisine göre olmadığını düşünmüş olsa gerek; "heval ben kim basın-yayın kim. Ben hayatımda bilgisayar görmemiş, yazı yazmak, redakte yapmak nedir

bilmeyen birisiyim, ben bunlara yabancıyım, siz beni kitleye gönderin, ben orada daha fazla katkı sunabilirim" diyordu.

Arkadaşlar Mazlum hevalin bu isteğini kabul etmemişlerdi. Mazlum heval hem büyüyecek, hem de bu alan çalışmalarına katkı sunacaktı.

Günler, aylar geçtikçe Mazlum heval basın-yayın çalışmalarına ısınıyordu, ilk günlerin yabancılığı, sessizliğini üzerinden atmıştı. Sessiz değil, bayağı konuşkan, her şeyde görüş belirten bir Mazlum çıkıyordu karşımıza. Adeta yılların deneyimli bir PKK'lisi gibi. Mazlum hevalin gelişmesi herkesi şaşırtıyordu. Kısa sürede dönüşüm sağlamaya çalışıyordu. Ama yine isyancıydı, biraz da aksi olan kişilik özelliklerini üzerinden atamamıştı. Herkesle hem iyi geçinirken, hem de biraz kavgacıydı. Zaten Mazlum hevali de sevimli kılan bu yanıydı. Herkeste bir iz bırakmıştı.

Mazlum heval partiyi tanıdıkça daha da olgunlaşıyordu. Oldukça radikaldi. Radikalite tam bir şahindi. Eleştirilerini, rahatsızlıklarını, hiçbir ikircikliğe düşmeden anlatan bir hevaldi. Hitabeti, üslubu oldukça güçlü ve çekiciydi. Karşısındaki insanları etkilemesini iyi biliyordu. Ama konuşmak istemediğinde ise ağzından bir kelime bile alınamazdı. Toplantılarda

Mazlum hevalin radikalliği bilindiğinden dolayı toplantı önceleri Mazlum hevalle kavgalı olanlar hemen O'nunla uzlaşma çabalarına girerlerdi. Tabii Mazlum heval olup-bitenleri çok iyi gözlüyordu ve kendi kendine gülüyordu.

Uzlaşma çabaları fazla sonuç vermiyordu. Mazlum heval her zamanki gibi bir şahin edasıyla eleştirilerini yapıyordu.

Bilgisayarları kısa sürede öğrenmişti. Mazlum hevalin diğer bir özelliği de gece kuşu olmasıydı, gündüzleri çalışmaz yatardı, geceleri çalışırdı. Onun için Mazlum hevalin ismi gece kuşuna çıkmıştı. Artık Mazlum heval Berxwedan gazetesinin nizampajını yapıyordu. Gazeteye katkılarını sunuyordu, röportajlar yapıyor, haberler hazırlıyordu. Basın-yayın çalışmalarında gittikçe uzmanlaşıyordu. Ülkeye gideceği güne kadar bilgisayarların içini dışını öğrendi.

Alman devletinin 1993-94 yıllarında Berxwedan gazetesini yasaklaması ardından Mazlum ve 3-4 yoldaş küçük bir evde tek bir bilgisayarla gazete çalışmalarını yürütüyorlardı. Alman devletinin inadına gazeteyi daha da güçlü çıkarmak için oradan oraya koşuyor, daha iyi bir gazete için çaba harcıyordu. Hatta "Bizim de Alman devletine söyleyeceğimiz birkaç söz var" yazısıyla tepkisini

dile getiren bir yazı da yazmıştı. Hemen burada belirtelim; PKK her şeyi sıfırdan yaratan bir harekettir. Kürdistan, Kürt insanı yoktan var edildi. PKK hiçbir

çalışmasını hazır elemanlarla, kadrolarla, savaşımlarla yürütmemiştir. Kendisi yaratmıştır, ruh vermiştir, can vermiştir. Mazlum heval basın-yayına gelirken bu alan çalışmaları hakkında hiçbir şey bilmiyordu, hatta birçok şeyi ilk kez burada görmüştü. Mazlum heval de sıfırdan yaratılanlardandı, bir yıl içinde militan gazeteci olmuştu. Bir

gazeteyi, dergiyi tek başına çıkarabilecek düzeye gelmişti. Mazlum heval şahsında, yaratıcılığı, çabayı, insanın her şeyi yaratabileceğini bir kez daha görmek mümkündür. Mazlum hevalin anısından çıkaracağımız en büyük derslerden birisi de budur.

1994 yılının ortalarında ikinci bir kez eğitimden geçti. 2 aya yakın bir süre yoğunlaşmış eğitim gördü. Eğitimden sonra kendisinin de istekli olması sonucu gençlik faaliyetlerine gönderildi. Köln bölgesi YCK temsilciliği ve Sterka Cıwan dergisi çalışmalarında yaklaşık 7-8 ay yer aldı. Mazlum heval gençlik çalışmalarında başarılı bir çalışma sergileyerek gençler arasında sevilen ve aranan birisi oldu.

5-6 ay bu çalışmaları yürüttükten sonra Şubat ayının son günlerinde ülkeye büyük bir coşkuyla gidiyordu. Aradan bir ay geçince 1 Nisan 1995'te Xankûrkê'de Mazlum ve 7 yoldaşı sömürgeci Türk savaş

uçaklarının bulundukları alanı bombalaması sonucu şehit düştü. Mazlum büyük bir şahindi. Ülkesine uçu, ülkesinde şehit düştü. Bütün şahinler şimdi senin yolunda hepsi şahin olmak için sıralarını bekliyorlar.

Silahını yerde bırakmayacağız Mazlum heval. Silahın yeminimiz olacak!

Mücadele arkadaşları

Onlar Botan topraklarına en yüce bir armağandırılar

Şoreş heval Urfa'nın Suruç ilçesinde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaştan itibaren sömürgecilerin Kürdistan'a uyguladığı baskı ve sömürü ortamında büyür. Yurtsever olduklarından dolayı düşmanın baskı, sömürü ve işkence uygulamalarını yaşarlar. Bunlar yetmiyormuş gibi ekonomik baskı, Türk barbarlığının halkımıza dayattığı göç politikasına tabii tutulurlar. En büyük acıyı ise ülkelerinden uzaklaştırılmalarıyla yaşarlar. Aile olarak sürekli ülkeye dönmek isterler, ancak koşullar ve şartlar el vermez. Düşmana kin ve nefretleri gün geçtikçe daha da artar. Türkiye metropollerinden, Mersin'e yerleşen aile, ekonomik sıkıntı, Kürt halkına karşı dayatılan baskı ve sömürüleri oldukça yaşar. Metropollerdeki Kürt halkının yaşadığı tüm bu uygulamalar onun PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine büyük bir inanç, irade ve özveriyle bağlanmasına ve serhildanlara kalkmasına yol açar.

Şoreş heval lise yıllarında ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir. Ülkesine özlemi büyüktür, ülkesinden uzak yaşamının acısı içindedir. 1990'lı yıllarda Türk metropollerine

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarihi: **Suruç-Urfa, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1995, Cudi**

yayılan ulusal kurtuluş mücadelesi halkımızın örgütlülüğünü ve dayanışmasını daha da geliştirir. Bunu bilen düşman, işkence ve katliam dayatmalarıyla halkımızı zindanlara doldurmaya çalışır. Şoreş heval 1991'de tutuklanır ve kısa bir süre cezaevinde kalır. Bu süreçte düşmanın gerçek yüzünü daha iyi görür. Var olan kinini, öfkesini pratiğe dökme zamanının geldiği bilinciyle serhildanlarda en önde, eylemlerde cesareti ve ataklığıyla hep öncü olur. 1992 Haziran'ında parti saflarına katılır.

İlk geldiği alan Haftanın Şehit Mahir Kampı'dır. İlk siyasi ve askeri eğitimini burada görür. Kendisini oldukça geliştirir. Kısa bir süre sonra pratiğe gitmeye hazır bir hale gelmiştir.

1992 Ekim'inde başlayan Güney Savaşı'na katılır. Savaşta yeni olmasına rağmen büyük bir saldırı ruhuyla, cesaretle, sakin ve sabırlı özellikleriyle arkadaşlarına sürekli moral verir. Bu savaşta Şoreş hevalin de bulunduğu cephedeki ARGK özgürlük savaşçıları büyük bir tarihi direniş sergilerler.

1993 yılında yine aynı alanda hareketli savaş birliklerinde ve eyalet lojistik biriminde yer alır.

Şoreş heval yaşamda PKK militan özellikleriyle örnektir. Görevlerinde her zaman başarıyı ve parti ilkelerini esas alır. Bu özelliklerinden dolayı da yoldaşları tarafından daima değer görür. PKK 5. Zafer Kongre'siyle birlikte kendisini yeni baştan gözden geçirir.

Şoreş heval en son Cudi operasyonunda 21 Mayıs 1995 günü çıkan bir çatışmada kahramanca çatışarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

**Kurt gibi süzülür
şahin gibi vurur
ve gözleri
kor kor parlar
inanır
savaşır
ve düşerler
düşerken de
yarını yaratır
ateşe verirler
bütün geceyi**

Şehit Cengiz YILDIRIM (Kendal)

Cudi'nin kollarına bıraktı kendini

Sıktık
ilk kurşunu
kendimize
sinmişliğimize
zincirlerimize
artık sırtımız
Cudi kadar pek
Gönlümüz
Ararat
kadar yüce

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-
Mazıdağı, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs
1995, Cudi**

Mervan heval Mardin'in Mazıdağı ilçesinde dünyaya gelir. Ortaokulu ve liseyi Diyarbakır'da tamamlar. İçinde bulunduğu ortam O'nu tatmin etmemektedir. Yoz yaşama karşı tepki duyar. Mervan heval kısa bir süre sonra ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır. Partiyi tanıdıkça daha da aktifleşir ve bir süre sonra faaliyetlere katılmaya başlar. Okulda örgütlenme ve propaganda faaliyetleri içinde yer alır. Köyüne döndüğünde ise yine boş kalmaz, bu faaliyetlerini sürdürür. Milislik, kuryelik vb. işleri yapar.

Bir süre sonra yaptığı işler artık kendisine yetmez. Daha

fazla şey yapmak ister. Düşmanı tanıdıkça kini daha da artar. Mervan heval 1992 baharında gerilla saflarına katılır.

Yaklaşık bir yıl ilk geldiği alan olan GAP Eyaleti'nde faaliyet yürütür. Bu süreçte burada yapılan birçok eyleme katılır. Özellikle BKC silahını taşımayı ve kullanmayı çok severdi. Her girdiği eylemde BKC silahı ile düşmana büyük kayıplar veririr. Çalışmalarında istikrarlı bir başarı çizgisi olan Mervan heval manga

komutanlığına getirilir.

1993 yılında Botan Eyaleti'ne gider. Gabar alanında hareketli bölüklerde yer alır. Birçok eyleme katılır. 1993 sonbaharında hareketli savaş taktiğinin uygulanacağı Beytüşşebap hareketli bölük güçleri içerisinde yer alır. Bu sürede fedakarlığıyla, sorumluluk anlayışıyla, zorluklara karşı kararlı tutumuyla yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. 1994 yılında eyalet lojistik biriminde yer alarak bu alanda da katkılarını sunar.

1995 yılında 5. Zafer Kongresi perspektifleriyle birlikte büyük bir sorumlulukla manga komutanlığı görevini yürütür. Görevlerde fedakarlığı ve cesurluğuyla arkadaşları tarafından sevilir. Büyük bir moral kaynağıdır.

En son Cudi operasyonunda 21 Mayıs 1995 günü çıkan bir çatışmada üç yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

BÜYÜK YAŞAM TUTKUNUYDU

Adı, soyadı: **Diyadin ...**
Kod adı: **Hogir Agir**
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1995,**
Cudi (Bölük komutanı)

Siz
ey sessiz dinleyenler
görmüyor musunuz
utancınız büyüktür
görmüyor musunuz
gözleriniz canlıdır
işte gökyüzü
ve yağmuru
görmüyor musunuz
ve baharın yeşilliğini
işte her yan şenlik içinde
haydi gelin,
çağırın onu büyük
uykudan
bir gökgürültüsü indirin
kollarınız kalkarsa
büyük halaya
sonsuz halaya

Devrimci halk savaşıımızda her dönem büyük tarihsel zirveler ve adımlar vardır. Özgürlük ve bağımsızlık yolunda, güneş ülkesi Kürdistan'a yürüyüşün anlamlı bir zirvesi olan 5. Zafer Kongremiz ışığında parti kararlarını ve partinin atılım ruhunu Botan'dan başlayarak adım adım, büyük bir kararlılıkla, devrimci iradeyle, başarı tutkusuyla, Erzurum'a, Dersim'e kadar taşıyan "Fetih gruplarımızdan" Cudi direnişinde

ölümsüzleşen ve güneş ülkesinin kaynağına düşüp binlerle filizlenen ateşin ve güneşin çocuklarına, Cudi'de şehit düşen tüm yoldaşların ve Hogir hevalin anısıdır.

Hogir heval ülkeye, kaynağa dönüşün temsilidir. Uzun bir süreç Kürdistan'dan uzak diyarlarda, Avrupa'da bulunmasına rağmen devrim ve mücadele ile bağlarını hiçbir zaman koparmaz. Özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizin yarattığı devrimci coşku ve özgür Kürdistan tutkusu Hogir hevali de derinden sarsar. 1988'de ülkeye kavuşmak,

mücadele içinde aktif olarak savaşmak için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçer. Burada devrimci pratik sürece hazırlık temelinde bir süre eğitim gördükten sonra, 1989 baharı ile birlikte Botan Eyaleti'ne geçer. Botan'da iki yıl boyunca gerilla faaliyetlerinde bulunduktan sonra 1991 sürecinin başlarında Dersim'e müdahale olarak giden partimizin yetiştirdiği büyük komutanlardan Şiyar hevalin sorumluluğu altında Kuzey sahasına doğru yönelir.

Hogir heval 1991-93 süreçlerinde Amed Eyaleti'nde 1. bölge olarak bilinen Genç-Palu gibi alanlarda

çeşitli düzeylerde sorumluluklar alarak faaliyetlerde bulunur. 1993 ateşkes sürecinde sömürgeciliğin saldırılarına cevap niteliğini taşıyan Bingöl eyleminde yer alır. Bu süreçten sonra Erzurum Eyaleti'nde başta Kîgi, Adaklı, Yayladere, Karakoçan ve Nazmiye alanlarında komuta düzeyinde devrimci savaşımın her zaman en önünde bulunur.

Hogir heval 1994'ün sonuna doğru gerçekleşen tarihi 5. Kongre sürecine katılmak için Erzurum Eyaleti'nden bir grup yoldaşı ile birlikte delege olarak yola çıkar. Parti 5. Zafer Kongresi'ne

katıldıktan sonra, bu tarihi süreci ülkedeki güçlerimize taşımak

için, çok daha güçlü ve çok daha kararlı bir tarzda kendisini donatan ve harekete geçen

girdikleri bir çatışma sonucu kahramanca savaşarak şehadete ulaşır.

O bir devrimcide bulunması gereken umudun, coşkunun, büyük yaşam tutkusunun iyi bir örneği idi. İnsanlığa, halkına derin bağlılığı olan Hogir heval, sömürgeciliğin vatansızlaştırma, ülke ve ulus gerçekliğinden uzaklaştırarak kişiliksizleştirme uygulamalarına karşı, Avrupa'dan başlayarak Dersim'e kadar devam eden ve Cudi'de ölümsüzlüğe kavuşan bir devrim neferiydi.

Hogir heval ve daha nice devrim şehitlerimizin arkasından ağlamadık ve ağlamak devrimcilere yakışmaz. Onlara layık olmak için özgürlük ve bağımsızlık yolunda adımlarımız daha güçlü, yüreğimiz daha fırtınalı, düşüncelerimiz daha net yürüyeceğiz. Şehitleri her adımımızda yaşatacağımıza dair söz veriyoruz.

Şehit Hogir yoldaş

gruplarımız arasında yer alır. Henüz yoldayken Cudi'de

Mücadele arkadaşları

“KENDİMİ HEP BORÇLU HİSSEDECEĞİM”

Ruken heval 1977 yılında Halfeti'nin Ömerli köyünde, ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin ve çevresinin yurtsever olmasından dolayı parti ve savaş gerçekliğiyle daha küçük yaşlarda tanışır. Düzenin ve toplumun dayatmış olduğu köle yaşamı kabul etmeyerek ilkokulu bitirdikten sonra 1990 başlarında, özgürlük savaşımında yer almak için Güneybatı Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır.

Güneybatı Eyaleti'nde belli bir süre kaldıktan sonra, 1990 sonlarına doğru Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelerek hem siyasi hem de askeri eğitim görür. Kısa bir süre Güney Kürdistan kitlesi içerisinde faaliyetlerde bulunduktan sonra 1992 başlarında ülkeye yönelerek Haftanın alanında pratiğe katılır.

1992 Güney Savaşı'nda emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin dayatmış olduğu ihanet savaşında aktif olarak yer alır. Ruken heval "Bizler parti yaşamı içerisinde gerçek

Adı, soyadı: **Zöhre ÖCALAN**
Kod adı: **Ruken**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Halfeti, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1995, Cudi**

anlamda kendimizi tanıyor, insanlığı ve özgürlüğü öğreniyoruz. Her şeyimizi partimize ve onun büyük mücadelesine borçluyuz. Kendimi hep borçlu hissedeceğim" sözleriyle tüm şehitlerimizin olduğu gibi, kendisinin de özgürlük mücadelesine ne kadar bağlı ve içten olduğunu net bir şekilde göstererek savaşmıştır. Daha sonraki düzenlemelerle Botan-Cudi alanında pratik faaliyetliliğine devam eden Ruken

heval 1995'in başlarına kadar Cudi'de kalır.

Ruken yoldaş çok küçük yaşlarda partiye ve savaş yaşamına katılmasına rağmen, kısa sürede yaşama adapte olmuş, herhangi bir zorluk çekmemiş büyük bir bağlılık ve coşkuyla yaşama katılmıştır.

Küçük yaşına rağmen büyük bir erdemlilik, ağırbaşlılık, olgunluk ve sadeliğe sahiptir. "Dışarıdan destekle askerleşemeyiz, ordulaşamayız, özgürleşemeyiz. Kendi öz gücümüzle ayakta durmasını öğrenmeliyiz ve bunun

içinde askerleşmeye, ordulaşmaya sıfırdan başlayıp kendi ordulaşmamızı gerçekleştirmeliyiz. Bize sunulan en büyük destek parti desteğidir. Bunun yanında yıllardır süregelen mücadelemizde kaydedilen savaş ve ordu pratik gerçekliğidir. Bu büyük bir tarihsel gelişme ve değer kazanımıdır. Buna layık olmasını bilmeliyiz" sözleriyle özgür kadın kişilik özelliklerini kazanmak için çaba sarfeder. Kaldığı alanlarda

yeteneğini ve bilinçliliğini tüm gücüyle seferber ederek yoldaşları arasında büyük bir saygınlık kazanır.

Parti değerlerine bağlılığı, dürüstlüğü ve çalışma azmiyle güven veren örnek bir militandır. Ruken heval en önemli ve hassas konularda sorumluluklar almış, şehit düşmeden önce manga komutanlığı görevini

kahramanca savaşıarak, tarihsel kölelik zincirlerini parçalayarak en yüce mertebe olan şehitlik mertebesine ulaşır. O ve daha birçok yoldaş ölüm tuzaklarına birer bomba oldular. Dirilişin, yaşamın kaynağı, özgürlüğün öncüleri Beselerle başlayıp, Berivanlarla doruklaşan, Zekiyelerle abideleşen, Beritanlarla kahramanlaşıp

onurunuz biz mücadele yoldaşlarınıza zafere yürümenin andı, temel gücü olarak yaşayacaktır. Özgürlük türkülerimizde, yaşam benliğimizde hep taze, güler yüzle sonsuza dek, yaşamın kendisi olacaksınız. Yürüyüşünüz, yürüyüşümüz, andınız andımız, silahlarınız susmayacaktır. Zılgıtlarla,

Şehit Ruken, babası ve abisiyle beraber

yürütmekteydi.

Ruken heval en son görev yaptığı Cudi alanında bir grup yoldaşıyla birlikte, olası düşman yönelimleri ve sızmalarına karşı birliklerin güvenliği amacıyla bir tepeyi tutarlardı. Ruken heval düşmanın hava saldırısında, iki yoldaşıyla birlikte Ocak 1995'de

sembolleşen, başları dik, vakur, emin bir şekilde şehitler kervanında meşale olup biz yoldaşlarının, halkının ve insanlığın önünü aydınlatarak zafer doruklarına doğru yürüdüler.

Kahramanlığınız, cesaretiniz, fedakarlığınız, dürüstüğünüz ve

halaylarla, coşkuyla yürüyeceğiniz düşmanın üzerine. Anılarınız mücadelemize önder olacaktır.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

**Mücadele arkadaşı
Babası Fırat**

Çoğalsın Pir'ler çoğalsın

Başlangıçlar, heyecanlı, coşkulu, güzel ve anlatılmaya değerdir. Çünkü, her başlangıç, bir kopuştur. Yaydan fırlayan bir oka, silahtan çıkan bir kurşuna, durdurulamaz bir sele benzer. Devrim de bir başlangıçtır. Çirkinliği, çürümüşlüğü, kiri silip süpüren bir kasırga, geceyi tutuşturan bir ateştir. O'da onun için devrimcidir.

Nasıl ki suyu gören tohum yeşeriyorsa, nasıl ki güneşi gören tomurcuk açıyorsa, kızıl karanfiller gibi toprağa düşen şehitlerde binlere dönüşüyor. O'da bu binler arasından çıkıp gelmişti.

1973 yılında Sinop'ta dünyaya gelen **Pir** heval, küçük-burjuva bir ailenin üç çocuğundan biridir. Ailesi Gürcü'dür Pir yoldaşın. TC'nin yoğun asimile ve inkar politikaları sonucu bir Türk gibi büyür. Küçük yaşta babasını kaybeden Pir heval, genç yaşta ailenin sorumluluğunu üstlenir. Ekonomik durumu bozulan aile İstanbul'a göç eder. Yaşam koşulları Pir heval ortaokul son sınıftan ayrılmak zorunda bırakır.

Adı soyadı: **Dursun USTAÇAN**
Kod adı: **Pir**
Doğum yeri ve tarihi: **Sinop, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Aralık 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Temmuz 1994, Besta**

Ailenin geçimini sağlamak üzere genç yaşta çalışmaya başlar. Genç yaşta emek sömürsüne maruz kalmak ve yaşamın zorlukları, O'nu düzene tepki duymaya götürür. Düzenle çelişkisi başlayan Pir heval, çözüm noktasında çeşitli arayışlara yönelir. Bunun sonucunda kendisini geleneksel sol saflarda bulur. Eylemlerde, görevlerde aktif olarak yer alır. Fakat ortamda var olan boş tartışmalar, lafazanlık, faydacı yaklaşımlar, didişmecilik,

sonuçsuz çıkışlar O'nu tatmin etmez. Ortamla çelişkili ve çatışma halindedir.

Diğer yandan, artan bir ivmeyle büyüyen Kürdistan özgürlük mücadelesi vardır. Her alanda gelişip, güçlenen sıcak savaş, gün be gün Türkiye'yi de etkilemektedir. İnsanın bitirilmeye çalışıldığı Kürdistan'da en görkemli direnişler, en yüce kahramanlıklar, ve yititlikler yaşanmaktadır. Faşist TC devletine sıkılan kurşunlarla Türkiye halklarına, emekçilerine coşkulu, devrimci selamlar gönderilmektedir. Bu sıcak

selamlar, Türkiye zemininde karşılığını DHP oluşumunda bulur. Yaşama, insana, kardeşliğe yaklaşımı, devrim anlayışı Pir hevali oldukça etkiler. Çelişkilerinin çözümüne yanıt bulduğuna inanan Pir heval, zaten çatışmalı olduğu geleneksel sol ortamından koparak DHP oluşumuna katılır. DHP ile ilişkileri sürecinde kendisini ve yaşamı farklı boyutlarıyla anlama, tanıma noktasında yoğun bir çabanın

sahibi olur. Okur, araştırır, inceler, tartışır. Yaşamın adının savaş olduğunun bilincine vardığında, savaşı tüm boyutlarıyla yaşamak, Kemal Pirlerin, Haki Karerlerin enternasyonalizm anlayışının gerçek sahibi olabilmek amacıyla Kürdistan'a yönelir. Savaşın en çıplaklığı ve kızgınlığıyla yaşandığı Botan'a gelir. Yaşamın ve insanlığın ölüm noktasına götürüldüğü İstanbul'dan sonra, insanın yeniden diriliş savaşının yürütüldüğü, Kürdistan gerçekliği karşısında şaşkındır. Botan'da savaş güneş kadar sıcak ve kavurucudur. Saplara yeni katılan birçok arkadaş gibi başlangıçta zorluk çekse de, güçlü iradesi ve emekçi yanıyla bu zorlukları kısa sürede yenmeyi başarır. Savaşın insanı dönüştürücü etkisi Pir hevalde de kendisini gösterir. Botan'da gördüğü halk gerçekliği, öğrendiği yoldaşlık O'nun pek çok şeyi yeniden sorgulama gereği hissetmesine neden olur. İnsana, toprağa, ülkeye, yurtseverliğe bakışı değişmiştir. Yurtseverliğe, enternasyonalizme, insanlığa ulaşmanın gerçek, sağlam bir zemini olmuştur O'nun için Botan.

Pir heval, mücadele gerçekliğini kavramaya başlayınca, yaşama ve savaşa güçlü bir katılım sağlar. Atılganlığı, fedakarlığı, cesareti, sorumluluk duygusu, duyarlılığı, görevlere ve yoldaşlara yaklaşımla yoldaşlarının dikkatini çeker. Kendisini mücadeleye katmadaki sınırsızlığı ve olgunluğuyla herkesin saygısını ve güvenini

kazandır. Aynı bir halk gerçekliğinden gelmesine karşın ondaki büyük insan sevgisi Kürt halk gerçeğiyle de kolayca kaynaşmasını sağlamıştır. Mücadele saflarında kısa sürede Kürtçe'yi öğrenmesiyle de yoldaşları arasında sempati toplar.

Kürdistan'daki özgürlük mücadelesine böyle sıcak ve güçlü bir katılım gösteren Pir heval aynı zamanda Türkiye dağlarına çıkışın hazırlığını yapıyordu. Gerillacılığı kavramanın, kişilikte askerleşmeyi sağlamanın, Türkiye devriminde başarılı olmanın bir zorunluluk olduğunun bilincindeydi. Her zaman sıcak savaşın içinde yer almak isteyen, her türlü zorluğa göğüs geren bir yoldaştı. En fırtınalı anlar da bile

moralini bozmaz, zorlukları yenerek iradesini çelikleştirmeyi esas alır. Türkiyeli bir devrimci olduğu için kendisine korumacı yaklaşımlarını eleştirerek, savaşın her cephesinde yer almadaki kararlılığını gösterir ve saldırı gruplarının Pir'i olur.

Patladığında bisiving gruuuum diye Ötmeye başladığında uzak savunmadaki BKC ra ta ta ta ta

Yaklaşmıştır hedefe saldırı grubunun Pir'i Sönmeye başlamış askerin gözü Ürpermiştir korkudan hepsinin bedeni

Attığında bombasını dişlerinde kalmıştır pimi

Taradığında mevzileri hınçla Düşürmüştür kahpe bedenleri Toplayıp döndüğünde şafakta savaş ganimetlerini Görmeliydiniz yüzündeki zaferi

Eylemden eyleme koştuğu acımasız savaş ortamında güzellikleri yakalayan Pir heval savaşın bir sevgi ve özgürlük gerekçesi

olduğunun bilincindedir. Bu yaklaşımını ailesine yazdığı bir mektupta şöyle dile getirir. "Ben bu mektubu sizlere dağların, akarsuların, vadilerin, rengarenk çiçeklerin, civil civil kuşların ve acımasız savaşın ortasında, kobraların ve jetlerin

**Pir'den almış adını
Kumral sarı çocuk
Karadeniz gibi engin
Gürcü soylu
PİR!
Karadeniz'den
Kürdistan'a
Yol olmuş bir inanç
Kavga tutkunun
sıcağında
Botan düşleri isyana
durmuş
delikanlı
İhtilalci Pir...!
Senin andın
Anıtın olacak
Besta'da**

bombardımanı altında yazıyorum.
Kulağımı tırmalayan uçak sesleri
ve düşmanın korku çığlıklarını
duyarak yazıyorum. Şehit düşen
yoldaşlarımın birer birer
intikamını alırken yazıyorum.
Özgürlüğü bu dağlarda
yakaladığım için yazıyorum."

Şehit düşmeden yoldaşlarına
"bir insan niçin savaştığını
biliyorsa, genç yaşta ölüp
ölmemesi hiç önemli değildir"
diyerek amaca bağlılığını
vurguluyordu.

Pir hevalın savaşçılığı da
kendisi gibi sıcaktı. Bu sıcaklıkla
eylemlerde hep en ön saflarda
büyük bir intikam ve yüksek bir
cesaretle yer alır.

Düşmanın yoğun operasyonlar
geliştirdiği 1994 yılı yaz aylarında
Botan'dadır Pir heval. Faşizme
güçlü vuruşlar, düşmanı boşa
çıkaran ARGK taktiklerinin güçlü
bir uygulayıcısı olarak sıcak savaş
içinde yer almaktadır. Düşman
güçlerinin üslendiği bir karakola
saldırı yapılacaktır. Pir heval
yapılan düzenlemeyle saldırı
grubunda yer alır ve eyleme katılır.
Pir heval bu eylemde şehit düşer.
Şehit düştüğünde O'nunla birlikte
olan bir yoldaş şahadetini şöyle
anlatmaktadır. "Saldıracağımız
tepede 100-150 asker vardı. Pir
heval saldırı grubunda yer
alıyordu, bense takviye
grubundaydım. Pir heval öncü
olarak gönderilen grubun
içindeydi. Biz de arkalarından
onları takip ediyorduk. Düşmanın
mevzilerine yaklaşıncı el
bombalarıyla mevziye saldırdı.
Düşmanla iç içe çatışyordu. Yoğun
bir tarama başladı. Hepimiz

kendimizi yere attık. İlk taramada
bir arkadaşımız şehit düştü. Biz de
sürekli düşmanı tarıyorduk. Pir
heval büyük bir soğukkanlılıkla ve
cesaretle mevzilerin üzerine
yürümeye devam ediyordu. Bir
askeri taradı, asker anında yere
devrildi. Pir heval koşarak askerin
telsizini ve silahını almak üzere
mevziye yöneldi. Koşarken
başından yaralanan Pir heval
orada şehit düştü. Eylemde iki
yoldaşımızı şehit vermiştik, fakat
düşmanın kayıpları da oldukça
fazlaydı."

Ey kendilerini tüketerek,
insanlığın sonsuz yaşamını
üretenler, ey halkın gözbebekleri,
toplumun öz evlatları, anaları
yeniden şehit anası yapanlar,
halklarını şehit sahibi yapanlar ve
yoldaşlarını başarmaya mahkum
edenler. Yaşamlarıyla,
ölümleriyle devrimi üretenler. Ey
savaşa ve halka kendini adayan
ve bu uğurda şehit düşen Pir
heval! Ey yiğitlikten aldığı güçle,
koca devrimi omuzlayarak,
düşmanın üzerine yıldırım gibi
düşen genç devrimci.

Devrimcilerin şehit düşüşü
bitmeyen bir türküye başlangıçtır.
Başlayıp da bitmeyen bir türkü.
Senin söylediğin insanlık türküsü
dağların doruklarında, vadilerde,
ormanlarda yürekleri titreten bir
ezgiyle devam ediyor.

Ey yiğit Pir heval! Biz şehit
düştüğümüzde, sen bu satırları
yazıyormuşsun gibi, yazdığımız
bu satırlar sana, senin gibi olma
yolunda verdiğimiz bir sözdür
aynı zamanda.

Mücadele arkadaşları

PIR!

Ben ki, dağların delisi
Ben ki silahların sevdalısı
Proleteryanın emeği
İstanbul'da işçi pazarı
Botan'da gerilla
kurşunuydum
Kalbura çevrilen sırtımla
mezara koymayın beni!
Kuş burnunda, güvercin
kanadında
güneşe sarın beni
Haber salın Kemal Pir'e
çocuklar büyüdüler diye
Selam söyleyin Sinop eline
İskeleden vapurlar yas
tutmasın
Anamın kara saç örgüleri gibi
Genç kızın gönül yarası,
sevda çığlığı gibi
Pir Sultan Abdal'ın Alevi
deyişlerindeki gibi
Türküler yazın, mısralar
dizin adıma
Kara gecelerde
Yürek yakan şahadetleri
Duysun halkım duysun
Varsın bu savaşta
Çoğalsın Pir'ler çoğalsın
Bu geceki halayda
Enternasyonal söylensin
Kürdistan'da
Türkiye dinlesin
Oradan daha da uzaklara
Dünyada enternasyonalizm
kanla yücelsin.

Dicle Besta

“Dersim'e sessiz sedasız değil, fırtınalar eşliğinde girilmeli”

Koçer heval, Dersim'in Çemişgezek ilçesinde doğdu. Ailesi koçerlik yaparak geçimini sağlar. Kış şehir merkezinde kalarak geçiren Koçer hevalin ailesi yazları yaylalarda, dağlarda geçirir. Kış ayları Koçer heval için büyük azapların çekildiği dönemlerdir. Çünkü dağlardan, özgürlük duygusunun rüzgarlar eşliğinde estiği yaylalardan uzaktır. Yazı ipele çeker. Yine kış ayları TC okullarına devam etmektedir. Koçer heval derslerinde başarılıdır. Başarılı olmaya özen gösterir. Ama büyüklerinden dinlediği Dersim katliamı, TC'nin Kürt halkına çektiği acıları öğrendikçe küçük yaştan itibaren sömürgeciliğe karşı bir tepki gelişir.

Küçük yaşta olmasına rağmen Koçer hevalin bir özelliği de, yaşlı insanlarla konuşmayı, onların sohbetine katılmayı çok severdi. Bu özelliği O'nu erkenden olgunlaştırır. Tavrı-davranışlarıyla çevrede

Adı, soyadı: **Erdal BENLER**
Kod adı: **Koçer**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Çemişgezek, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ocak 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1994, Botan-Piro Dağı**

saygınlık yaratır. Koçer heval yaz aylarında dağlardadır. Dağlar O'nu büyüklerinden dinlediği destanlara, efsanelere götürmektedir. Dağlarda 1938'in acılarının, intikam duygusunun saklı olduğuna inanır. O duyguları dağlarda arar, buldukça da bir kat daha sever ülkeyi ve bağlılığı artar. Koyun sürüsünü dağlarda, yaylalarda gezdirir, Dersim'in güzellikleri, ülkenin ruhu O'nu sarar. Şehire

geri dönmek istemez, döndüğünde de dağlara tekrar kavuşma sözünü verir.

İlk, orta ve liseyi başarıyla bitirir. Üniversite sınavlarını kazanarak Siirt Eğitim Enstitüsü'ne kaydını yaptırır. Koçer heval, üniversite yıllarında ulusal kurtuluş düşünceleriyle sağlıklı bir bağ kurar. Devrim, ülke, ulusal kurtuluş mücadeleleri konularına yabancı değildir. Çevresinde küçük yaştan beri bu düşünceleri savunan ilerici insanlar olmuştur. Apocuları da

duymuştur. 1980 öncesi Dersim'deki ulusal kurtuluşçuların çalışmaları O'nu etkilemiş, ancak 1980 sonrasında herhangi bir bağ kuramamıştır. Buna rağmen devrimci düşünceleri her zaman korumaya çalışır.

Siirt Eğitim Enstitüsü'nde okurken yurtsever gençlik örgütlenmesi içinde yer alır. Olgun, kararlı davranışları YCK örgütlenmesi içindeki arkadaşlarının dikkatini çeker. O'nun tutarlı oluşu Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesini benimsemesini kolaylaştırır. Koçer heval Dersim'e sevdalıdır. Ulusal kurtuluş düşüncelerini araştırdıkça, öğrendikçe Kürdistan'a sevdalanır. Yüreğindeki bağlılık büyür. Dersim'deki 1938 katliamının düşmanın Kürdistan'a uyguladığı yok etme ve inkar katliamlarının bir parçası olduğunu görür. Tarihi öğrendikçe bu tarihin yüklediği sorumlulukları da hisseder. Sadece öğrenmenin, sadece öfkelenmenin yeterli olmadığını görür. Devrimin ciddiyet, tutarlılık istediğini bilmektedir. Devrimi savunan insanların kendi düşünceleriyle çelişmemeleri, kendilerini kandırmamaları gerektiğini,

bunun için de düşüncenin yaşanarak savunulması gerektiğini bilince çıkarır. "Yaşama karşı saygılı olmak tarihin ters gittiği noktayı çözmekle mümkündür" der ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılır.

Ocak 1991 tarihinde Amed Eyaleti gerilla birliklerine katılır. Yaşamı dağlarda geçtiği için askeri yaşamda, disipline uymada zorlanmaz. Gerilla ortamını, kurulan yeni yaşamı tanıma, anlama, uygulama çabalarını sürdürür. Gördüğü eğitimin ardından pratiğe yönelir. En küçüğünden en büyüğüne dek hiçbir görevden kaçmaz. Hepsini gelişmenin birer basamağı olarak görür ve başarmayı hedefler. Kısa sürede

karşısında ise intikam duygularıyla doludur. İlk bakışta O'nu sert gören arkadaşları, yaşamda, O'nun inceliğini keşfederler.

Askeri yapısı gelişimini sağlar ve eyaletin hareketli birliğinde görevlendirilir. Bir süre bu birlikte kalır. Daha sonra Haziran 1991 tarihinde bir grup arkadaşıyla Bingöl'e doğru yol alır. Grupta yönetim içinde yer almaktadır.

yetkinleşir.

Koçer heval zor yaşam koşullarında yetiştiğinden sert bir görüntü yansıtmaktadır. Ancak yoldaşlık ilişkilerinde devrimci bir derinliğe, fedakarlığa sahiptir. Yoldaşlarının en zor anlarında Koçer heval ilk yardıma koşanlardandır. Düşman

Bingöl'de pek çok eyleme katılır. Bir dönem Karlıova alanında sorumluluk yapar. Dersim'e gidecek grup içindedir. Dersim'i tekrar görmek, savaşı orada da yükseltmek, Kürdistan'da yeşeren özgürlük tohumlarını Dersim'de güçlendirmek, kartalların şahinlerin yuva yaptığı Munzurlara dönmek

O'na büyük bir heyecan vermektedir. Ama "Dersim'e sessiz sedasız değil, fırtınalar eşliğinde düşmanı sarsa sarsa girimeli" Koçer hevalin ağzından düşürmediği sözlerdir.

1991 Kasım ayı sonunda Amed Eyalet toplantısına katılmak üzere grubuyla birlikte karargaha gider. Eyalet toplantısına katılır. Toplantı sonrasında 19 Aralık 1991 gününde düşmanın düzenlediği saldırıda kahramanca çatışır. Sere Spi'deki bu çatışma sonrasında bir grup gerillanın yaptığı manevra sırasında büyük bir fedakarlık sergiler. Bir yandan karda yapılan zorlu yürüyüşte yoldaşlarının morallerini yükseltme çabasını sergiler, bir yandan yürüyemeyen yoldaşlarına yardım eder, bir yandan da yaralı yoldaşlarını sırtında taşır. Savaş tarihimize Sere Spi direnişi olarak geçen bu direniş sırasında Koçer hevalin ayakları soğuktan yanar. Savaşa olan bağlılığı, inancı O'nu tedavi gördüğü süre içinde dinç kılar. Kısa sürede ayağa kalkar ve kaldığı yerden savaşa devam eder, silahına sarılır.

Bir süre daha Amed Eyaleti'nde çeşitli alanlarda savaşı. Daha sonra Dersim'e gider. Artık Dersim'dedir ve Munzurlar'a gerçekten de sessiz sedasız girmezler. Çatışa çatışa, Apocu savaş ruhuyla girerler. Çocukluğunun geçtiği Munzur dağları gerillalarıyla daha bir dik, daha bir güzel, daha bir özgür görünür Koçer hevale. Dağlarda saklı olan intikam çağırısı

yankılanmaktadır artık. Namlular bu çağırışı dört bir yana salmaktadır.

Koçer heval daha sonra Erzincan bölgesinde görevlendirilir. Eyalet yönetimi içinde de yer almaktadır. Gerillanın Erzincan'a taşınmasında önemli görevleri yerine getirir.

1994 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Parti Önderliği sahasındaki eğitimden geçmek, yeni süreçte komuta kademesine düşen görevleri bilince çıkarmak, yetkinleşmek, görevleri daha iyi yerine getirmek amacıyla bu sahaya yönelir.

Botan'a ulaştıklarında pek çok çatışmadan geçmişlerdir. 1994'ün Ağustos ayıdır. Koçer hevalin grubuyla birlikte Piro Dağı'nda konaklar. Dinlenme anında Koçer heval; "uyurken rüyamda Dersim'i gördüm. Munzurlardaydım" der. Kısa bir süre sonra TC'nin uçakları alanı bombalamaya başlarlar. Bombalama sırasında Koçer heval şahadete ulaşır.

Amed'de başlayan özgürlük kavgası Dersim'de büyümüş ve Botan'da taçlanmış. Koçer heval canıyla kaniyle ülkemizin özgürlük bağı olup onu sınırsız sarmıştır. Yaşamaya gerillayla başladığını silahıyla inancı, güveni kazandığını söyleyen Koçer heval Piro Dağı'ndan Munzurlara esen savaş ruhu olmuştur. O'nu Kürdistan'la yaşatacağız. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Fırtına yoldaşa

Munzura gömün beni
hem de alabalıkların
olduğu yere
onlarla yaşamak güzeldir
kıyısında boy vermiş
kavaklarda esen yel olmak için
kavaklar,
özgürce salınan
güzel, efkarlı
Ağrı'ya gömün beni
her bir parçam bir kırdı olsun
her bir saç telim bir ağaçta
olsun
tek yüreğim kalsın
güneşin doğuşunu görmek için
söyleyin kardelenlere geldiğimi
söyleyin el ele verip açmak
istediğimi.
Cudi'ye gömün beni
söyleyin ceylanlara geldiğimi
bir adımda yaklaşırsınlar iki tepeyi
söyleyin Munzur ve Ağrı'da da
dolaniyor ceylanlar
söyleyin Zağroslardaki ceylana,
kardelene
özgürlük savaşçısının yüreği
büyüktür
ırmak gibidir ceylan bakışları
Bir yıl önce açtı bir kardelen daha
ve on gün önce,
söyleyin Munzur'a
iyi baksın kıyısında açan
başı dik, yiğit kardelenlere
saman sarısı
kan kırmızısı
orman yeşili olsun suyu
sadece yiğitler için aksın
kan kırmızısı suyu
sadece gülüşü gökkuşağı
ölümsüzler için aksın
saman sarısı, orman yeşili
coşkun ol
geri gelmeyeceklerin anısına
gerekirse kurşun yap dalgalarını
ama onları yaşatamadım deme
yiğitler için
özgürlüğe sevdalılar için yap bunu.

Yüce bir komutan

Adı, soyadı: **Selim İLKER**
Kod adı: **Cuma**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Bılıka köyü, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **...., Cudi**

gruplarında yer alır. Oldukça atik ve canlı bir yapıya sahiptir. Araziyi tanınması O'nu daha da canlı kılar.

Cuma heval 1991'e kadar Botan'ın birçok yerinde görev ve sorumluluklar alır. 1991 yılında gösterdiği başarıdan dolayı Parti Önderliği sahasına gönderilir. Önderliği görmek, onun yaşamını ve tarzını anlamak en büyük isteğidir. Cuma heval kendisine verilen bu fırsata layık olmak için çok çalışmayı esas alır. Önderliğin sahasında oldukça

gelişir ve güçlenir. Bir süre sonra önderliğin güvenlik takımında yer alır. Mutlu ve gururludur, çünkü aldığı görev büyüktür. Bu büyük görevi layıkıyla yerine getirmek için daha çok çalışır, daha militanlaşmaya önem verir.

Eğitim devresinin bitimiyle birlikte bir grup yoldaşla Haftanın alanına pratiğe yönelir. Pratiğe çıkarken düşüncesinde hep önderliğin talimatları ve yapılması gerekenleri planlar. Haftanın'e ulaşır ulaşmaz Haftanın 2. hareketli birliğinin sorumluluğunu üstlenir. Her zamanki atikliği ve

canlılığıyla erkenden başlar aldıklarını uygulamaya. Görevi aldıktan sonra büyük eylemlere damgasını vurur.

Cuma heval tüm yoldaşlara karşı saygılı olmayı esas alır. Düşünceli yerinde ve zamanında hareket eden bir yapıya sahiptir. Ayrıntıları gözden kaçırmaz, her şeyiyle titizdir. Tüm bu özellikleriyle herkes tarafından sevilir.

1992 Ekim'inde ihanet savaşı olarak anılan Güney Savaşı

Uluslararası kurtuluş mücadelesinin ilk tohumlarının atıldığı yer olan Botan, silahlı savaşımın başladığı ilk yıllarda en büyük desteği ve fedakarlığı gösteren bir halka sahiptir. Botan halkı ulusal kurtuluş mücadelesine gerek savaşçı vermede, gerekse maddi yönden desteğini hiçbir zaman esirgememiştir.

Cuma heval yoksul bir ailenin çocuğu olarak Uludere'nin Bılıka köyünde doğar. Çocukluğu burada yoksul şartlarda geçer. Ailesi yurtseverdir. Sürekli sıcak savaşın yaşandığı bir ortamda büyür. Bu yüzden savaşa uzak değildir.

Savaşa yakın olması ve yurtseverlik özelliklerinin güçlü olmasından dolayı gerilla saflarına katılmaya karar verir. 1989 yılında fiilen mücadeleye katılır.

Mücadeleye ilk katıldığında yabancılık çeker. Ancak kısa bir süre sonra, partinin ideoloji ve politikasını kavrama yönünde kendini yetkinleştirir. Bu arada sürekli pratik sahada ve eylem

başlar. Cuma heval Güney Savaşı'nda hiç yerinde durmaz. Alanda gezmediği, düşmana darbe indirmedeği cephe kalmaz. O'nun komutası altında zafer

iyi şekilde yerine getirmeye çalışırdı.

1994 yılında Cudi alanına geçiş yapar. Burada yine büyük sorumluluklar üstlenir. Cuma

heval bu alanda düşmanın bir hava saldırısı sırasında yanında bulunan yoldaşlarını kurtarmak için kendisini öne atar, yoldaşlarını kurtararak kendisi

düşmanla çatışa, çatışa şehadete ulaşır. O'nun şehadeti tüm yoldaşlarını derinden sarsar.

O Botanlı'ydı, Botan'ın saf ve temiz özüne sahipti. Yurtseverliği kendisinde kalıcılaştıran bir devrimciydi. Ülkesini her şeyden çok seven yiğit bir Botanlı'ydı. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

kazanır savaş birlikleri. Savaşta müthiş coşku ve moral kaynağıdır. O'nun morali, ataklığı ve savaş taktiklerindeki ustalığı birçok cephede zaferi beraberinde getirir.

Cuma heval Güney Savaşı'ndan sonra Haftanın alanında kalır. Daha sonra Haftanın sorumluluğuna getirilir. O aldığı görev ve sorumlulukları tüm gücünü zorlayarak en

Siverek'ten Cudi'ye uzunan bir direniş

Yılmaz UZUN heval; cesaretin, fedakarlığın, direnişçi kişiliğin, tutsak düşürülmeyen yürek ve bilinçteki isyanıdır.

Özgürlük düşüncesinin serpiştirildiği, direnişin boyverdiği Kürdistan'da, sömürgeci-faşist TC ve işbirlikçisi feodal-komprador kesim kaçınılmaz sonlarının yaklaştığını görüp, büyük bir telaş ve hırçınlıkla ulusal uyanışı yaşayan halkımıza ve öncüsü

partimize saldırarak gelişimini engellemeye çalıştılar. Partimiz önderliğinde devrimci direnişi esas alan halkımız, bin yılların ölü toprağını üzerinden atıp, silkinip ayağa kalkarak ihanet ve işbirlikçiliğe duyduğu derin öfkesini Siverek mücadelesi ile dile getirmeye çalıştı.

Bu yıllarda taze bir fidan, coşkulu çarpan bir yürek, isyan ateşiyle dopdolu bir genç olan Yılmaz yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yerini alarak

Adı, soyadı: **Yılmaz UZUN**
Kod adı: **Yılmaz**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Temmuz 1994, Silopi**

feodal-komprador çeteciliğe karşı Siverek mücadele pratiğinde bir nefer olarak savaşıma katılır. Kısa sürede askeri yetenekleriyle çetelerin korkulu rüyası, halkımızın sevip saydığı, yiğit bir nefer durumuna gelir. Büyük bir coşku ve inançla aldığı görev ve sorumluluklarını yerine getirme çabası içerisindeyken düşmana esir düşerek, kavgasını uzun yıllar zindanlarda sürdürür. 1980

yılları yaman ve zor yıllardır. İyi ile kötünün, doğru ile yanlışın, korkak ile cesaretlinin, direnişçi olanla teslimiyetçi olanın çıplak biçimde kendisini orta yere koyduğu bu süreçte, Diyarbakır zindanında tutsakların şahsında teslim alınıp ihanet ettirilerek, bitirilmek istenen halkımızın bağımsızlık, özgürlük, inanç ve umududur.

Partimizin önder kadrolarından Mazlum DOĞAN hevalin "Teslimiyet

ihanete, direniş zafere götürür" şiarıyla çaktığı direniş kıvılcımı, dörtlerin bedeninde yangına dönüşüp, 14 Temmuz büyük ölüm orucu ile Hayriler ve Kemallerle partimizin devrimci direniş çizgisi zindanda zafere ulaşmış, zindan duvarlarını aşarak dağlara taşırır ve direniş ruhu 15 Ağustos Atılımı ile taçlanır.

Bu süreçlerin yaşayanı, tanıdığı Yılmaz UZUN heval, direniş süreçlerinin tümünde

yerini alarak parti ve halka olan inancını bileyerek, özgürlük umutlarını diri tutarak düşmanın her türden saldırılarına yiğitçe direnir.

Mücadele ve kavga pratiğinde pişerek çelikleşen Yılmaz heval, genç olmasına karşın olgun bir kişiliği temsil eder. Arkadaşlar arasında alçakgönüllülüğü, cesareti ve fedakarlığı ile tanınır. Yoldaşlarına karşı büyük sevgisi, O'nu parti dışı anlayışlara karşı amansız savaşçı kılar. Zindan pratiğinin zorlu süreçlerinde tasfiyeci ve bozguncu tiplere karşı, tavrını açık koyarak parti çizgisini savunur.

12 yıllık zindan direniş pratiğinden sonra dışarı çıkar. Halkıyla ve dağlarda savaşan yoldaşlarıyla buluşmanın sevinç ve coşkusunu yaşarken düşmana duyduğu yılların birikmiş öfkesiyle dopdoludur. Artık sömürgeci özel savaş rejimine karşı değişik bir mevzide savaşma imkanı bulmuştur. Cesaret, birikim, tecrübe ve fedakarlığıyla savaşçı yapısı içinde sevilen, sayılan güçlü bir komutandır Yılmaz heval.

Sömürgeci-faşist özel savaş rejiminin ülkemizdeki vahşet ve soykırım uygulamalarına karşı ARGK'nin sömürgecileri kahreden vuruş tarzını uygulayarak, düşman yönelimlerini boşa çıkarma savaşını sürdürürken, 21

Temmuz 1994 günü Şırnak'ın Silopi ilçesi yakınlarında alan değiştirmek için arabasına bindikleri şoförün kendilerine

ama kuşatılamayan Cudi'dedir, Gabar'dadır, Herekol'dedir. Çıplak bedenlerde, isyan yüklü yüreklerde bir kez daha

kurduğu komplo sonucu düşman pusuna girerek esir düşerler. Bir anlık tedbirsizliğin yol açtığı hatayı anlarlar, ama geç kalınmıştır bir kere. Geriye direnmekten, yaratılan direniş mirasını korumaktan ve sömürgeci cellatların yüzüne tükürmekten başka bir şey kalmamıştır.

O çıplak yürekle nasıl direneceğini, düşmanı nasıl yeneceğini iyi bilen bir ARGK birim komutanıdır. Gözbağına, koldaki kelepçeye, ayak bileğine vurulmuş zincire, acımasız işkence metodlarına yabancı değildir. Son bir defa yoldaşlarına talimat verir: "Sömürgecilere asla bizi yenme zevki tattırmayacağız." Emir net ve kesindir. Beş yiğit nefer, beş özge can, yürekleri günlerdir kuşatma altına alınmak istenen

yaşanan direnişin zaferidir.

Sergiledikleri büyük direniş karşısında düşman uğradığı yenilginin çılgınlığıyla, tutsak ettiği bedenlerde, tutsak düşüremediği yükleri susturmak ister. Eli kanlı katil sürüleri yoldaşlarımızı vahşi bir şekilde parçalayarak katlederler. Kesilmiş kulak, burun, kesilmiş kol yetmez. Yılmaz hevalın başını gövdesinden ayırarak direnişlerini sona erdirmek isterler. Yenilginin korkusudur katillerin beynine egemen olan. Başaramazlar yenemezler O'nu ve nice yoldaşları. Yılmaz UZUN ve savaşçı yoldaşlarının direnişi ve şahadeti önünde saygı ile eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1994,
Cudi (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Nimet ALAR
Kod adı: Şervan
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bestler

■ Adı, soyadı: Rojda ÖZTÜRK
Kod adı: Rojhat (Zerdeşt)
Doğum yeri ve tarihi: Tutak, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Risor

■ Adı, soyadı: Muhammet ALİ
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Afrin-
Küçük Güney, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Namaz Dağı

■ Adı, soyadı: Mehmet
SEVİNÇ
Kod adı: Mahir
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Namaz Dağı (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Adil ACAR
Kod adı: Erdal
Doğum yeri ve tarihi: Silopi-
Spingarok köyü, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Risor-Bestler

■ Adı, soyadı: Cevat BAKIR
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Kermanshah-
Doğu Kürdistan, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Haziran
1994, Bestler

■ Adı, soyadı: Abdurrahman
HASAN
Kod adı: Eşref
Doğum yeri ve tarihi: Küçük
Güney, Tırbe Spi-Menşafa, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Çırav-Çılasor

■ Adı, soyadı: Adnan ŞEXO
Kod adı: Cihat
Doğum yeri ve tarihi: Küçük
Güney, Derava-Afrin, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Çırav

■ Adı, soyadı: Nesime DOĞAN
Kod adı: Berçem
Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Mardin, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Cudi (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Sahir ERBEK
Kod adı: Hamit
Doğum yeri ve tarihi: Eruh-
Ekinyolu köyü, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 29 Nisan
1994, Banaviye-Cudi (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Aziz İBRAHİM
Kod adı: Hazım
Doğum yeri ve tarihi: Çelebi
köyü, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs
1994, Bosyan eylemi (Manga
komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Serhat ÖZKAN
Kod adı: Felat
Doğum yeri ve tarihi: Çınar-
Diyarbakır, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 10 Nisan

1994, Çırav-Sılasor tepesi
(Manga komutanı)

Hakkari-Kaşuri alanı şehitleri:

■ Adı, soyadı: Muhammet
MUHAMMET
Kod adı: Cansoz Welat
Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Küçük Güney, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs
1994, Kato (Manga komutan
yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Dilgeş
SÜLEYMAN
Kod adı: Xalit Süleyman
Doğum yeri ve tarihi: Küçük
Güney, Alibedran-Tırbe Sipi,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 11 Nisan
1994, Zendure (Manga komutan
yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Lokman
İBRAHİM
Kod adı: Civan Herekol
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 11 Nisan
1994, Zendure

■ Adı, soyadı: Yasin ŞİNAL
Kod adı: Fırat Dicle
Doğum yeri ve tarihi: Erzurum, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran
1991
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs
1994, Kato

■ Adı, soyadı: M. Emin
DAYAN
Kod adı: Ferhat Polat
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1969
Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs
1991
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Nisan

1994, Zavite köyü (Takım komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: M. Salih YİĞİT
 Kod adı: Diyar Kandil
 Doğum yeri ve tarihi: ..., 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 23 Mart 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Aruş-Serbasta arası (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Latif ÇAĞIR
 Kod adı: Doğan Sipan
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: Temmuz 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Aruş-Serbasta
 ■ Adı, soyadı: Ahmet ŞEXO
 Kod adı: Ferhat Figan
 Doğum yeri ve tarihi: Kobani-Küçük Güney, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 11 Nisan 1994, Zendure
 ■ Adı, soyadı: Aydın ÖZDEMİR
 Kod adı: Avareş Munzur
 Doğum yeri ve tarihi: Dersim-Mazgirt, 1965
 Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos, 1988
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Kato (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Abdurrahman ÖNAL
 Kod adı: Ferhat Çin
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1994, Hakkari radyolik eylemi (Takım komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Ali YILDIRIM
 Kod adı: Rezan Dilbirin

Doğum yeri ve tarihi: ..., 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, ...
 ■ Adı, soyadı: Askeri ÖYMEN
 Kod adı: Amed Zindan
 Doğum yeri ve tarihi: Çınar, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, ...
 ■ Adı, soyadı: Tahsiye KURT
 Kod adı: Şindar Şirin
 Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Kato
 ■ Adı, soyadı: Meryem BALAMA
 Kod adı: Hemrin Silopi
 Doğum yeri ve tarihi: Silopi, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1994, Hakkari Radyolik eylemi
 ■ Adı, soyadı: Abdullah TURAN
 Kod adı: Berxwedan Jıyan
 Doğum yeri ve tarihi: Gercüş, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 23 Nisan 1994, Zavite Köyü (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Ahmet Halim HANNAN
 Kod adı: Demhat Kelem
 Doğum yeri ve tarihi: Afrin-Küçük Güney, 1966
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Artuş Serbesta
 ■ Adı, soyadı: İsmet KOZLUK
 Kod adı: Bawer Agiri

Doğum yeri ve tarihi: Pınarcık-Hakkari, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., (Takım komutan yardımcısı)
Garisa alanı şehitleri
 ■ Adı, soyadı: A. Kerim ERBAY
 Kod adı: Ferhat
 Doğum yeri ve tarihi: Bayramlı-Eruh, 1970
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Gire Niske
 ■ Adı, soyadı: Necat GÜNDÜZ
 Kod adı: Davut
 Doğum yeri ve tarihi: Kezep-Eruh, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Gire Niske
 ■ Adı, soyadı: Kamuran K. HÜSEYİN
 Kod adı: Beykes
 Doğum yeri ve tarihi: Erbil, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan 1994, Besta Blucina
 ■ Adı, soyadı: Şeref KILIÇ
 Kod adı: Muhsin
 Doğum yeri ve tarihi: Nerax-Şırnak, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mart 1994, Gire Niske (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Narin HAMDOŞI
 Kod adı: Zekiye
 Doğum yeri ve tarihi: Afrin-Küçük Güney, 1968
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Gire Niske

■ Adı, soyadı: Camiye OSA
Kod adı: Afşin
Doğum yeri ve tarihi: Afrin-
Küçük Güney, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Gire Niske

■ Adı, soyadı: Naif BATMAZ
Kod adı: Haşim
Doğum yeri ve tarihi: Zilar-
Şırnak, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Cuxa eylemi (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Hakim ŞAHİN
Kod adı: Sabri
Doğum yeri ve tarihi: Kobani-
Küçük Güney, 1960
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: Ağustos
1994, Cuxa eylemi (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Bedrettin OĞUZ
Kod adı: Zınar
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak
1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Gabar

■ Adı, soyadı: Hacı KARATAŞ
Kod adı: Hazım
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl-
Kurtalan köyü, 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Garisa (Manga komutan
yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Mahmut
MÜSLÜM
Kod adı: Yılmaz
Doğum yeri ve tarihi: Kobani-
Küçük Güney, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs
1994, Herekol (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Ömer BEYDİN
Kod adı: Alan
Doğum yeri ve tarihi: Kobani-
Küçük Güney, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Herekol (Takım komutan
yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Hasan
ÖZDEMİR
Kod adı: Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bestler

■ Adı, soyadı: Mehmet
CENGİZ
Kod adı: Numan
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Qelender Dağı

■ Adı, soyadı: Yunus COŞKUN
Kod adı: Serhat
Doğum yeri ve tarihi: Siirt, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Haziran
1994, Garisa

■ Adı, soyadı: Zafer BOYA
Kod adı: Zeynel
Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Ağustos
1994, Herekol (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Nurettin TIMUR
Kod adı: Brindar
Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Çatak

■ Adı, soyadı: İbrahim ELÇİ
Kod adı: Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mayıs
1994, Herekol

■ Adı, soyadı: Ekrem SEYHAN
Kod adı: Ekrem
Doğum yeri ve tarihi: Karabay-
Dargeçit, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Cuxa
köyü

■ Adı, soyadı: Abdullah İNAL
Kod adı: Abdullah
Doğum yeri ve tarihi: Omyanus-
Şırnak, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mayıs
1994, Besta Blujina (Bölük
komutanı)

■ Adı, soyadı: Nurettin
ZENNUR
Kod adı: Cemil
Doğum yeri ve tarihi: Ceyhan,
1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mayıs
1994, Besta Blujina

■ Adı, soyadı: Hüseyin HAMİ
Kod adı: Serkan
Doğum yeri ve tarihi: Büyük
Güney, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: Haziran
1994, Cudi

■ Adı, soyadı: Nadile EMEN
Kod adı: Beritan
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1979
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Gire Niske

■ Adı, soyadı: Aynur TOKER

Kod adı: Nergis

Doğum yeri ve tarihi: Ahmetli-Nusaybin, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Gire Niske (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Alican ONAT

Kod adı: Galip

Doğum yeri ve tarihi: Karakoçan, 1959

Mücadeleye katılış tarihi: 1979

Şahadet tarihi ve yeri: ...

Gabar alanı şehitleri

■ Adı, soyadı: Enver Sait

YARDIMCI

Kod adı: Kerim

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1992, Mişare

■ Adı, soyadı: Adil DOĞAN

Kod adı: Enver

Doğum yeri ve tarihi: Akdiken-Eruh, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Qelender Dağı (Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Musa ÖZDEMİR

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Zorava-Eruh, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1994, Mişare (Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Selhaddin HAMO

Kod adı: Kemal

Doğum yeri ve tarihi: Kobani-Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: Haziran

1994, Mişare

■ Adı, soyadı: Nizam LUBAN

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Güneyçam-Şırnak, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Nisan 1994, Fındık tepesi

■ Adı, soyadı: Mahmut AKGÜL

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Göksu-Bismil, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Haziran 1994, Çıray (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Necmettin

BURSA

Kod adı: Serhildan

Doğum yeri ve tarihi: Çınar-Diyarbakır, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: Aralık 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Haziran 1994, Çiyaye Bızına

■ Adı, soyadı: Hasan BAŞKAK

Kod adı: Xabur

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: ... (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Ramazan

SABAH

Kod adı: Savaş

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mayıs 1994, Şehit Osman tepesi (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Rabia TOPRAK

Kod adı: Sakine

Doğum yeri ve tarihi: Şikata-Güçlükönak, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, ...

■ Adı, soyadı: Nezir GÜLER

Kod adı: Ferman

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Temmuz 1994, Çıray

■ Adı, soyadı: Yahya ARI

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Beşiri-Batman, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Temmuz 1994, Çıray

■ Adı, soyadı: Nevzat ÖZALP

Kod adı: Serhildan

Doğum yeri ve tarihi: Koyuncuk-Şırnak, 1980

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Temmuz 1994, Çıray

■ Adı, soyadı: Muhammet

DAVUT

Kod adı: Zerdest

Doğum yeri ve tarihi: Dırbesiye-Küçük Güney, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Temmuz 1994, Çıray

■ Adı, soyadı: Alaattin

KARABULUT

Kod adı: Serhildan

Doğum yeri ve tarihi: Ortataş, Çınar-Diyarbakır, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1 Temmuz 1994, Çiyaye Bızına

■ Adı, soyadı: Şemsettin

AKTUĞ

Kod adı: Serbest

Doğum yeri ve tarihi: Eruh-Siirt,

1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Temmuz
1994, Çiyaye Bızına

**Botan Eyaleti Haftanın Şehit
küyeleridir**

■ Adı soyadı: Mustafa SUPHI

Kod adı: Selim Doğan

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Eylül

1994, Robolski

■ Adı, soyadı: Erol İLKER

Kod adı: Reşo

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe-
Mardin, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Kasım

1994, Habur-Yekmal Merge

(Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Fahrettin SAVAŞ

Kod adı: Feyyat

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 18 Eylül

1994, Robolski eylemi

■ Adı, soyadı: Mehmet Hanifi

DOĞAN

Kod adı: Erol

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Kasım

1994 Habur-Yekmal Merge

■ Adı, soyadı: Dursun ALGÜT

Kod adı: Dicle

Doğum yeri ve tarihi: Taşdelen-
Uludere, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Eylül

1994, Haftanın-Medeni köyü

(Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Zemin OYAL

Kod adı: Sozdar

Doğum yeri ve tarihi: İdil-
Mardin, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 29 Kasım

1994 (Manga

komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Kerem ÖZÇER

Kod adı: Rojhat

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,
1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 26 Ağustos

1994, Haftanın

■ Adı, soyadı: Ali ER

Kod adı: Serhat

Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Mardin, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 21

Temmuz 1994, Kılıçtepe (Manga

komutanı)

■ Adı, soyadı: Mesut EREN

Kod adı: Dijwar

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Ağustos

1994, Kela Meme

■ Adı, soyadı: Emine

DOLAŞMAZ

Kod adı: Sozdar

Doğum yeri ve tarihi: Dargeçit-
Mardin, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Ağustos

1994, Kela Meme (Manga

komutanı)

■ Adı, soyadı: Şirin AKBULUT

Kod adı: Peri

Doğum yeri ve tarihi: Karakoçan,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 25

Temmuz 1994, Osyan

■ Adı, soyadı: Macit KOÇAN

Kod adı: Ferhan

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Temmuz
1994, Taciz eylemi

■ Adı, soyadı: İsmail KARA

Kod adı: Agit

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,
1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Haziran
1994, ...

■ Adı, soyadı: Binevs GÜLEN

Kod adı: Arya

Doğum yeri ve tarihi: Erüh-Siirt,
1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 21

Temmuz 1994, Osyan

■ Adı, soyadı: Latife ÖRGÜT

Kod adı: Xundar

Doğum yeri ve tarihi: İdil-
Mardin, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 29 Eylül

1994, ...

■ Adı, soyadı: Mahmut MEMO

Kod adı: Fevzi

Doğum yeri ve tarihi: Kobani-
Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Temmuz
1994, ... (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Orhan YAVUZ

Kod adı: Ozan

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
...

Mücadeleye katılış tarihi: Kasım
1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Ekim
1994, Kela Meme (Manga

komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Kozi BAL

Kod adı: Berivan

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1980

Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 29 Ekim 1994,

■ Adı, soyadı: Ahmet KARA

Kod adı: Ciwan

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Eylül 1994 (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Hüseyin FAZİL

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Derik-Küçük Güney, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Eylül 1994, Kela Meme (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Mahmut GULO

Kod adı: Xemgin

Doğum yeri ve tarihi: Amude-Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Ekim 1994, ...

■ Adı, soyadı: Hasan PERİ

Kod adı: Avazer

Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney, Bülbül-Arfın, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 26 Eylül 1994, Kela Meme

■ Adı, soyadı: Salim ÖZGÜL

Kod adı: Botan, Cudi

Doğum yeri ve tarihi: İzmir, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağustos

1994, Osyan

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Cemil

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Eylül 1994, Kela Meme

■ Adı, soyadı: Tamer ERSEVER

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Digor, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Eylül 1994, Kela Meme

■ Adı, soyadı: Muhittin GÜNEŞ

Kod adı: Lokman

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Aralık 1994, Gabar

■ Adı, soyadı: Mehmet GÜLEN

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 29 Ekim 1994, Havan atışı sonucu (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Minaz

KAYIRAN

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi:

Güçlükönak-Şırnak, 1979

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 2 Aralık 1994, ... (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Murat ÖZNUR

Kod adı: Serdar

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 4 Ekim 1994, mayın döşerken kaza

sonucu şehittir (Manga komutan yardımcısı)

**Güney Savaşı Botan 7. bölge
şehit künyeleri**

■ Adı, soyadı: Refit REFİK

Kod adı: Cahit Herekol

Doğum yeri ve tarihi: Raqqa-Küçük Güney, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1986

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Nisan 1995, Kanimasya

■ Adı, soyadı: Fariz

AKDOĞAN

Kod adı: Firaz Şahin

Doğum yeri ve tarihi:

Beytüşşebap, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Mart 1995, Gondura Vadisi

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Erdal

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Nisan 1995, Kanimasya

■ Adı, soyadı: Hacı AKKURT

Kod adı: Emin Aslan

Doğum yeri ve tarihi: Çukurca, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Yekmal

■ Adı, soyadı: Seviz XALİF

Kod adı: Sabri Orhan

Doğum yeri ve tarihi: Amude-Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Kanimasya

■ Adı, soyadı: Metin KABAK

Kod adı: Şer Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Batman 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Nisan 1995, Yekmal
 ■ Adı, soyadı: Ali Özer VURAL
 Kod adı: Kani Zozan
 Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Kanimasya
 ■ Adı, soyadı: Abdulhalik KOBARI
 Kod adı: İshak Sivrice
 Doğum yeri ve tarihi: Hazro, 1965
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Nisan 1995, Kanimasya
 ■ Adı, soyadı: Mehmet KAYA
 Kod adı: Xelat Metina
 Doğum yeri ve tarihi: Çınar-Diyarbakır, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Kanimasya
 ■ Adı, soyadı: Ramazan MAVİGÖZ
 Kod adı: Heja
 Doğum yeri ve tarihi: Hakkari, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Kanimasya
 ■ Adı, soyadı: Ferhat MALGÖZ
 Kod adı: Ferhat
 Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Mart 1995, Amediya
 ■ Adı, soyadı: Fethullah ORAL
 Kod adı: Aram Artes
 Doğum yeri ve tarihi: İskenderun, 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Kanimasya

■ Adı, soyadı: Zübeyir KARA
 Kod adı: Reber Delil
 Doğum yeri ve tarihi: Hilal-Uludere, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mart 1995, Metina
 ■ Adı, soyadı: Ramazan KAYA
 Kod adı: Ziver Agiri
 Doğum yeri ve tarihi: Gercüş, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Nisan 1995,
 ■ Adı, soyadı: Muhammed İBRAHİM
 Kod adı: Firaz
 Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 31 Mart 1995, Metina
 ■ Adı, soyadı: Hakkı ÜRÜÇ
 Kod adı: Mithat
 Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Nedim İBRAHİM
 Kod adı: Hamit
 Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1970
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Muhammed İkbāl ERZAP
 Kod adı: Bedran Şimşek
 Doğum yeri ve tarihi: Halep, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: İbrahim TEK
 Kod adı: Şiyar
 Doğum yeri ve tarihi: Halep,

1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Ramazan MEGAYİR
 Kod adı: Mahsum
 Doğum yeri ve tarihi: Güçlükonak, 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Hediye KARABAY
 Kod adı: Şılan
 Doğum yeri ve tarihi: Hizan, 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Hicret AYDEMİR
 Kod adı: Rojin
 Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Hicriye YALÇIN
 Kod adı: Dicle
 Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Cemile ABDO
 Kod adı: Hevi
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1995, Gondura Vadisi-Hıror
 ■ Adı, soyadı: Gazi ÖZER
 Kod adı: Zana
 Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Mayıs

1995, Tatvan kırsalında mayın sonucu şehit düştü.

■ Adı, soyadı: Özgen ...

Kod adı: İsmail

Doğum yeri ve tarihi: Muş, Badan köyü-Varto, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Xankûrkê

Şahadet tarihi ve yeri: Şubat

1995, Cudi Bılıka Mıntıkası

(Bölge sorumlusu)

■ Adı, soyadı: Mehmet ACİP

Kod adı: Şivan Memo

Doğum yeri ve tarihi:

Kars-İğdır, 1974

Mücadeleye katılış tarihi:

Mayıs 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 22

Şubat 1994, Govende Dağı

■ Adı, soyadı: Ömer

İNAT

Kod adı: Faruk

Doğum yeri ve tarihi: Siirt-

Şikeftiyan, 1969

Mücadeleye katılış tarihi:

1989

Şahadet tarihi ve yeri: 9

Ocak 1994, Cizre

■ Adı, soyadı: Ferman

DOĞAN

Kod adı: Piling

Doğum yeri ve tarihi: İdil-

Bulak, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Ocak

1994, Cizre

■ Adı, soyadı: Hakim TOK

Kod adı: Rubar

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,

1977

Mücadeleye katılış tarihi: Ocak

1989

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Şubat

1994, Fındık Taburu

■ Adı, soyadı: Sait ABDULLAH

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Derik

Küçük Güney, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Bülent AYDIN

Kod adı: Serdar

Doğum yeri ve tarihi: Kars-Digor,

1977

Mücadeleye katılış tarihi: -

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Mehmet ERSÖZ

Kod adı: Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Mardin,

1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Özer AVAL

Kod adı: Şer

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Sami EŞÇİ

Kod adı: Erdal

Doğum yeri ve tarihi: Uludere,

1975

■ Adı, soyadı: Osman GARAÇ

Kod adı: Rıza

Doğum yeri ve tarihi: Silopi-Şax,

1976

Mücadeleye katılış tarihi: Mart

1992

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Fiyet PİŞKİN

Kod adı: Xebat

Doğum yeri ve tarihi: İdil: 1976

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat

1994, Silopi

■ Adı, soyadı: Sadun ...
Kod adı: Baki
Doğum yeri ve tarihi: Derik-

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: Murat ...

Sağda Şehit A. BATUR (Adem Rojhelat) Eruh,
20 Haziran 1994, Özalp

Küçük Güney, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: Mehmet Sefa
UMUT
Kod adı: Baran
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Kod adı: Dılxwaz
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Şırnak
■ Adı, soyadı: Alaattin AKBAŞ
Kod adı: Kamuran
Doğum yeri ve tarihi: Midyat,
1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Şırnak

■ Adı, soyadı: Muhammed
İSMAIL
Kod adı: Bedran
Doğum yeri ve tarihi: Küçük
Güney, 1977
Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: Ahmet DEMİR
Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Silopi,
1964
Mücadeleye katılış tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi (Milis)
■ Adı, soyadı: Abdulkadir
TEZİN
Kod adı: Dıjwar
Doğum yeri ve tarihi: Mardin-
Merzika, ..
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: Mahmut CİNDÖ
Kod adı: Zafer
Doğum yeri ve tarihi: Afrin-
Birince köyü, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Lezgin
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Silopi
■ Adı, soyadı: Recep AKÇE
Kod adı: Bawer
Doğum yeri ve tarihi: Şırnak,

1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
1994, Botan

■ Adı, soyadı: Hasret ERİN

Kod adı: Serbest

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe,
1978

Mücadeleye katılış tarihi: Eylül
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Şubat
1994, Botan

■ Adı, Soyadı: Abdurrahman
GÜRGE

Kod adı: Serhat

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 4 Ekim
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Şubat
1994, Botan

■ Adı, soyadı: Rahim SÜREN

Kod adı: Zeki Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Şemdinli,
1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 11 Ağustos
1995, Seranser baskını

■ Adı, soyadı: Septi BALIKÇI

Kod adı: Evin, Mizgin

Doğum yeri ve tarihi: Siirt-
Kurtalan, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 10 Ağustos
1995, Ertuş Tepe baskını

■ Adı, soyadı: Kandir HASAN
Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Küçük Güney, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1995
Şahadet tarihi ve yeri: 7 Ağustos
1995, Gowende (mayına basarak
şehit)

AĞIT

*Siz gecede uyuyanlar
ve gecede duymayanlar
ölümün sesini
puhunun ötüşünün
yaklaştığını
zulmedenlerin
yüreğimin öfkesini
duymayanlar
siz dinleyin,
size dağın sevdasını
anlatayım ki
üstünde rengarenk
yaşamak geçer,
size göller ve ırmaklar
anlatayım ki
kan rengi çiçekler açar,
ve şimdi kan akar
siz,
dinlemeyenler
yüreklerinizin sesini
dinleyin,
son şarkımdır bu benim
Ey bilmeyenler,
yaşamak nedir,
ölüm nedir
boynunuzdaki ipi
görmeyen sizler
dinleyin kara sözlerimi,
ben el altındaki
ülkedenim göğsümün*

*üstünde
bir oğul resmidir
hançerimin sapında
güvercin süsüdür
duyun, sesimde gurur
ve sevinç var sesimde
acı var, bugün ellerim
genç bir yüreği tutuyor
kızıl bir çiçek gibi
bu oğlumdur
sıcak kanı ellerimde
kuruyor, karartıyor
size yaşamaktan
sözlediyorum,
yüzüme bakın ve
dinleyin
Ey başları önde
yürüyenler,
kaldırın gözlerinizi
bakın yüreğimi
açıyorumve konuşun;
ne yapayım gideyim
beşiğini getireyim,
karlar altından,
beşiğini getireyim
sevgili çocukluktan
onu, gencimi sarayım
renkli giysilerine
yüzünü öperek
sevineyim, o şehittir
sonra bahar gibi
sevineyim ki,
o yeniden doğacaktır*

■ Adı, soyadı: Seyitxan DOĞAN

Kod adı: Serda Zağros

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Ekim 1994, Başkale- Xaçkan,

■ Adı, soyadı: Musa ADIMAN

Kod adı: Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Ekim 1994, Guruk-Başkale

■ Adı, soyadı: İrfan YANARA

Kod adı: Şırvav

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994, Çukurca-Sivritepe (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Civan ABDO

Kod adı: Civan Piroz

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994, Çukurca-Sivritepe (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Kamer

ÇAĞLAYAN

Kod adı: Dijvar Herran

Doğum yeri ve tarihi: Suruç, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994, Çukurca-Sivritepe (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Teybet ...

Kod adı: Şilan Koçer

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994, Çukurca-Sivritepe (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: İlhan TAMUR

Kod adı: Şervan Çilo

Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova,

1972

Mücadeleye katılış tarihi: 15

Ağustos 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Nisan 1994, Avaşın operasyonu (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Ömer

KASIMOĞLU

Kod adı: Şervan Iğdır

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır- Alica köyü, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 16 Şubat 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Nisan 1994, Avaşın operasyonu (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Sipan HÜSEYİN

Kod adı: Sefkan Dersim

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Nisan 1994, Avaşın operasyonu (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Mahmut

RAMAZAN

Kod adı: Nezir Zübeyir

Doğum yeri ve tarihi: Haseke- Küçük Güney, 1967

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Nisan 1994, Avaşın operasyonu

■ Adı, soyadı: Etem KORAK

Kod adı: Fırat Dicle

Doğum yeri ve tarihi: Ergani, 1966

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Çukurca (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Necmetin ENAS

Kod adı: Zerdest Azad

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Haziran

1994, Bircella

■ Adı, soyadı: Mehmet

ALAGÖZ

Kod adı: Mahmut

Doğum yeri ve tarihi: 1961, Kars- Aşağı Çamurlu

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 26

Temmuz 1994 uçak bombardımanı sonucu şehit (Karargah Yönetiminde)

■ Adı, soyadı: Feray AY

Kod adı: Dicle Eylem

Doğum yeri ve tarihi: 1975, İzmir-Bayraklı

Mücadeleye katılış tarihi: 15 Ağustos 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 26

Temmuz 1994, Uçak bombardımanı.

■ Adı, soyadı: Emine ELDE

Kod adı: Beritan Cudi

Doğum yeri ve tarihi: Dargeçit- Xelila köyü, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 26

Temmuz 1994, uçak bombardımanı.

■ Adı, soyadı: Zariye GÜNER

Kod adı: Serhat Ararat

Doğum yeri ve tarihi:

Doğubeyazıt, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: ...

■ Adı, soyadı: Rıdvan

KARADOĞAN

Kod adı: Sanı Hüseyin

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Ağustos 1994, Çukurca-İfraza

■ Adı, soyadı: Emine OSMAN

Kod adı: Azime Hamza

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 24
 Temmuz 1994, Zap (Bölük komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Pakistan KAYA
 Kod adı: Zozan Serhildan
 Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 24
 Temmuz 1994, Zap
 ■ Adı, soyadı: Şenay TÜRK
 Kod adı: Hevin Delal
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin Kızıltepe, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 25
 Temmuz 1994, Zap
 ■ Adı, soyadı: Hüseyin ORAL
 Kod adı: Hozan Tekoşin
 Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 24
 Temmuz 1994, Zap (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Safiye ABDULLAH
 Kod adı: Roza Canda
 Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova-Musane köyü, 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 25
 Temmuz 1994, Zap
 ■ Adı, soyadı: Kemal ERAT
 Kod adı: Kemal Agit
 Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 29 Ağustos 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 25
 Temmuz 1994, Zap
 ■ Adı, soyadı: Adil ...
 Kod adı: Adil Merk

Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 25
 Temmuz 1994, Zap (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Recep ASLAN
 Kod adı: Orhan Bismil
 Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 26
 Temmuz 1994, Avaşin (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Abdi KANAR
 Kod adı: Medeni Renas
 Doğum yeri ve tarihi: Çukurca, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., Çukurca Şahin Tepe eylemi
 ■ Adı, soyadı: Hüseyin TUNÇ
 Kod adı: Çiya Xaskel
 Doğum yeri ve tarihi: Çukurca, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., Çukurca Şahin Tepe eylemi
 ■ Adı, soyadı: Sıddık SAĞIN
 Kod adı: Agit Korkmaz
 Doğum yeri ve tarihi: Şemdinli, 1970
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., Çukurca Şahin Tepe eylemi (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Ahmet DENİZ
 Kod adı: Zeki Yoldaş
 Doğum yeri ve tarihi: Yaslıkaya-Adıyaman, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Ekim 1994, Pinyaniş eylemi (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Ramazan KIZMAZ

Kod adı: Serdar Seyit
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Dargeçit, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Ekim 1994, Pinyaniş eylemi (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Şerif ŞERBET
 Kod adı: Baver Darenci
 Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin-Yolaçan köyü, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: Şubat 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Ekim 1994, Pinyaniş eylemi (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İlhami ÖZMEN
 Kod adı: Cesur Gül
 Doğum yeri ve tarihi: Muş-Yerduk köyü, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim 1994, Güney operasyonu (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Cemil PİYAK
 Kod adı: Osman Çatak
 Doğum yeri ve tarihi: Van, Çatak-Kanaya köyü, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim 1994, Güney operasyonu (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İbrahim ZİREK
 Kod adı: Sertaç Zirek
 Doğum yeri ve tarihi: Hakkari-Ceylanlı köyü, 1979
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim 1994, Güney operasyonu
 ■ Adı, soyadı: Abdülkerim ÖZEK
 Kod adı: Xelil
 Doğum yeri ve tarihi: Şımak-İdil, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim
 1994, Güney operasyonu
 ■ Adı, soyadı: Aysel ...
 Kod adı: Dılpak Dılbırın
 Doğum yeri ve tarihi: Siirt-Eruh,
 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim
 1994, Güney operasyonu (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Adnan
 KANDEMİR
 Kod adı: Heja Kela Meme
 Doğum yeri ve tarihi: Batman,
 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim
 1994, Güney operasyonu (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Nezir DEMİR
 Kod adı: Delil Reber
 Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,
 Çınar-Dalyazı köyü, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Ekim
 1994, Pıyaniş eylemi (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Mahmut İLHAM
 Kod adı: Sekban Aslan
 Doğum yeri ve tarihi: Şırnak,
 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: Temmuz
 1994, Çarçella operasyonu
 (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Mehmet Xelil ALİ
 Kod adı: Aras Deriki
 Doğum yeri ve tarihi: Derik-
 Küçük Güney, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Temmuz
 1994, Çarçella
 ■ Adı, soyadı: Mehmet KANIT

Kod adı: Rohat Cudi
 Doğum yeri ve tarihi: Şırnak-
 Anılmış köyü, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Haziran
 1994, Desate eylemi
 ■ Adı, soyadı: Mahmut
 MUHAMMET
 Kod adı: Lehenk Aslan
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-
 Küçük Güney, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mayıs
 1994, Desate eylemi
 ■ Adı, soyadı: Öbet ŞENDUR
 Kod adı: Cigerxwin Herekol
 Doğum yeri ve tarihi: Pervari-
 Kormuş köyü, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şuke
 Burye eylemi
 ■ Adı, soyadı: Ekim ELMAS
 Kod adı: Bager Barhıldan
 Doğum yeri ve tarihi: Hakkari,
 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Cafer KILIÇ
 Kod adı: Bahtiyar Mutlu
 Doğum yeri ve tarihi: Tokat-
 Turhan, 1968
 Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: A. Rahman
 UĞUR
 Kod adı: Suat Karer
 Doğum yeri ve tarihi: Gercüş-
 Derluk köyü, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi:

Ağustos 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İsmet ÖZDEMİR
 Kod adı: Dijvar Farkin
 Doğum yeri ve tarihi: Sason,
 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: Mart
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Kudbettin
 DUKDEMİR
 Kod adı: Kerim Golide
 Doğum yeri ve tarihi: Kars-
 Ardahan, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Adnan MEHMET
 Kod adı: Renas
 Doğum yeri ve tarihi: Amude-
 Küçük Güney, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran
 1994, Girena Rızê
Başkale-Çatak-Özalp şehitleri
 ■ Adı, soyadı: Hasan AKTAL
 Kod adı: Hakim Deman
 Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt,
 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs
 1994, Başkale-Erci (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Mehmet SAİT
 Kod adı: Fadıl
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-
 Küçük Güney, ...
 Mücadeleye katılış tarihi:
 Ağustos 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs

1994, Başkale-Erci
■ Adı, soyadı: Metin ERTUŞ
Kod adı: Fadıl Kandil
Doğum yeri ve tarihi: Gürpınar, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Haziran 1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Lokman HARA
Kod adı: Hasan
Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Haziran 1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Cemil BAYRAM
Kod adı: Celal
Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 10 Haziran 1994, Özalp (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Nuri Ömer HASAN
Kod adı: Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 10 Haziran 1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Haluk BOZKURT
Kod adı: Ararat
Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Haziran 1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Abdullah MERCAN
Kod adı: Osman
Doğum yeri ve tarihi: Aralık, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Haziran

1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Mehmet Seyit SATİH
Kod adı: Adem
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Haziran 1994, Özalp
■ Adı, soyadı: Mahmut AYDIOĞLU
Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Ömerli, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 9 Temmuz 1994, Çatak (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Selahattin GÜLER
Kod adı: Zindan
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: Şubat 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Salih ASLAN
Kod adı: Xurşit
Doğum yeri ve tarihi: Varto, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Cebail ŞAH
Kod adı: Çiya
Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: Aralık 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Murat ÖMÜNEM
Kod adı: Dıjwar
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 28

Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Celal ALP
Kod adı: Kahraman
Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Yıldırım GÜLTEKİN
Kod adı: Ahmet
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Temmuz 1994, Başkale (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Nesim ALAGÖZ
Kod adı: Şenga
Doğum yeri ve tarihi: Aralık, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Nusret ÇEVERO
Kod adı: Rohat Agiri
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Temmuz 1994, Başkale
■ Adı, soyadı: Abdulkerim OLUŞUK
Kod adı: Reber Armanc
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Mehmet Fırat ALAN
Kod adı: Adnan Rezan
Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 26 Ağustos 1994, Başkale (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Cengiz Tabak
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Aydıntepe köyü, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
 ■ Adı, soyadı: Beşir DEMİR
 Kod adı: Azad Batufa
 Doğum yeri ve tarihi: İdil, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
 ■ Adı, soyadı: Umut AYDIN
 Kod adı: Mahir
 Doğum yeri ve tarihi: Ağrı-Xamur, 15 Mart 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
 ■ Adı, soyadı: Şemsettin BAYRAM
 Kod adı: İsmail
 Doğum yeri ve tarihi: 1 Ocak 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
 ■ Adı, soyadı: Hüseyin ÖZKAN
 Kod adı: Cihan Tekoşer
 Doğum yeri ve tarihi: Sarız-Kayseri, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
 ■ Adı, soyadı: Şenay TAŞDEMİR
 Kod adı: Şero
 Doğum yeri ve tarihi: Kars, 1966
 Mücadeleye katılış tarihi: 10 Ocak 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Ağustos 1994, Erçek-Van
Yüksekova, Esendere, Oramar şehitleri

■ Adı, soyadı: AHMET KAYA
 Kod adı: Nurettin Avasın
 Doğum yeri ve tarihi: ..., 1968
 Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Mayıs 1994, Yüksekova
 ■ Adı, soyadı: Çetin SAHİL
 Kod adı: Bedran İndürek
 Doğum yeri ve tarihi: ..., 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: 13 Aralık 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Haziran 1994, Yüksekova
 ■ Adı, soyadı: Erbil BAĞRIYANIK
 Kod adı: Kendal Rezan
 Doğum yeri ve tarihi: Tatvan, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Esendere-Yüksekova
 ■ Adı, soyadı: Cafer ÇİVİ
 Kod adı: Zafer Sümbül
 Doğum yeri ve tarihi: Hakkari, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 28 Ağustos 1994, Esendere-Yüksekova (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: M. Emin TURGUT
 Kod adı: Agiri Sarı
 Doğum yeri ve tarihi: Çatak, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 10 Temmuz 1994, Esendere-Yüksekova (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Hasan ERTAŞ
 Kod adı: Harun Bameş
 Doğum yeri ve tarihi: Erüh, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: Haziran 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Temmuz 1994, Şemdinli-Helena taburu (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Ali GÜZEL
 Kod adı: Dilbirin Dicle
 Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 10 Temmuz 1994, Yüksekova taburu
 ■ Adı, soyadı: Hacer KURT
 Kod adı: Mizgin Bagok
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 24 Temmuz 1994, Çarçel Dağı
 ■ Adı, soyadı: Recep KURT
 Kod adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: Hakkari, 1965
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Mayıs 1994, (Milis)
 ■ Adı, soyadı: Mehmet SİDDİK
 Kod adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova, Dağlıca-Oramar, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 1994 baharı (Milis)
 ■ Adı, soyadı: Ferit BAŞARAN
 Kod adı: Rugeş
 Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Eylül 1994, Karakol tepesi baskını (Manga komutan yardımcısı)
Haftanın alanı şehitleri
 ■ Adı, soyadı: Şirin TANIK
 Kod adı: Şıwan
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Nirweh köyü, 1981
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 4 Nisan 1995, Şili tepe baskını
 ■ Adı, soyadı: Şükrü AKBAY
 Kod adı: Baran
 Doğum yeri ve tarihi: İdil-

Zinginop köyü, 1981
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 4 Nisan 1995, Şili tepe baskını
 ■ Adı, soyadı: Kemal DONAT
 Kod adı: Mazlum
 Doğum yeri ve tarihi: ..., 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 4 Nisan 1995, Şili tepe baskını
 ■ Adı, soyadı: Rıdvan ÖREN
 Kod adı: Hamza
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan 1995, Mergi tepe baskını
 ■ Adı, soyadı: Adil DURAN
 Kod adı: Aydın
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Nirveh köyü, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Haftanın
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Merwan, Xebat
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Hilal köyü, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 2 Şubat 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 7 Nisan 1995, Erbil hastanesi (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Cahit ÖZER
 Kod adı: Çekdar
 Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Nirveh köyü, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 24 Nisan 1995, Habur suyu (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Ali SÜLEYMAN
 Kod adı: Ali
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı,

1967
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 24 Nisan 1995, Habur suyu
 ■ Adı, soyadı: Mustafa USLU
 Kod adı: Tufan
 Doğum yeri ve tarihi: Betüşşebap, 1968
 Mücadeleye katılış tarihi: 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 8 Ekim 1994, Zavite
 ■ Adı, soyadı: Medeni KILIÇ
 Kod adı: Botan Behdinin
 Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 8 Ekim

*Savaş yılları
 bir yangın ayı
 saçları ağardı ormanlarımın
 yağın karla
 yüreğin nasrı kanadı
 en güzel halk türküsüdür
 namluların çığlıkları
 ve yığidi silahıdır Kürt
 kızlarının
 bu ülkede
 işte onlardan biriydi Beritan
 Beritan şehit düştü
 yücelerek bir uçurumdan*

1994, Zavite (Bölük yönetiminde)
 ■ Adı, soyadı: Ekrem AKTAŞ
 Kod adı: Agiri Korkmaz
 Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt-Bozkurt köyü, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos 1994, Kotranus
 ■ Adı, soyadı: Yusuf EL

Kod adı: Alican Mardin
 Doğum yeri ve tarihi: İdil-Ovalı köyü, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos 1994, Kotranus
 ■ Adı, soyadı: Abdulrezzak VARGİN
 Kod adı: Haki
 Doğum yeri ve tarihi: Şımak-Gundeke Remo, 1977
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Haftanın
 ■ Adı, soyadı: Kerim ARAR
 Kod adı: Kahraman
 Doğum yeri ve tarihi: Aralık-İğdır, 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mayıs 1994, Haftanın
 ■ Adı, soyadı: Aslahan SADİ
 Kod adı: Bengin Nezdin
 Doğum yeri ve tarihi: Van-Bahçesaray, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 21 Mayıs 1995, Xankürkê
 ■ Adı, soyadı: İmran ŞİBLE
 Kod adı: Aras
 Doğum yeri ve tarihi: Derik, 1970
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mayıs 1995, Gerdi-Beluk çete köyü
 ■ Adı, soyadı: Şemseddin TUFAN
 Kod adı: Medeni
 Doğum yeri ve tarihi: Başkale, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1989
 Şahadet tarihi ve yeri: 23 Mayıs 1995, Başkale-Çuncaya karakol tepesi

Dolunay, ortalığı gündüz gibi aydınlatıyor, her zamankinden daha parlak ve daha büyükmüş gibi görünüyordu. Ağaçsız yamaçlar ay ışığında usta bir fotoğrafçı için bulunmaz bir manzara oluştuyordu. Çıplak ve aydınlık yamaçlardan kurnaz bir tilki, sinsi sinsi yürüse dahi çok uzaklardan görülebilirdi.

Gecenin üstüne parlak bir yorgan çekilmiş, aydınlanan gecenin karanlığı, mağaralara, kovuklara ve doğanın kuytuluklarına sinmek zorunda kalmıştı. Hava kurşun gibi ağır değildi belki ama genzi yakan keskin bir barut kokusu ile kaplıydı. Yankısı daha kaybolmamış, uğursuz ve kalles olduğu belli olan özel timlerin silah sesleri, sanki ağaçlara, yapraklara ve otlara sinmeye başlamıştı. Barut kokusunun azdirdığı E... köyünün köpekleri boğazlarını ve zincirlerini yırtarcasına ümitsiz bir şekilde havlıyorlardı.

Orman içinde çok öfkeli ve nereye gittiğini tam anlamıyla bilmez bir şekilde yürüyen B.. askerlerin attığı pusudan daha yeni çıkmış ve hiç tanımadığı bir arazide hızlı hızlı yürüyordu. Daha bir saat öncesinde düşman pususuna girmişler ve üç arkadaşı bu hain pusuda şehit düşmüştü. Öncüleri olan Rêzan'ın ise durumunun ne olduğunu, nereye gittiğini bilmiyordu. Kendi kendine kızıyor, söyleniyor ve nereye gideceğini bilmeden yürüyordu. Yoldaşlarının şahadeti O'nu çok üzmüştü.

Şimdi yapılması gereken en doğru şey, akşam hareket ettikleri noktaya geri dönmektir. Ama oraya nasıl ulaşacaktı? En doğrusunun ormanın derinliklerine doğru ilerlemenin olduğunu düşünerek yürüyordu. Mümkün olduğunca çabuk uzaklaşmalıydı. Önüne çıkan bir dereden

susuzluğunu giderip, matarasına su doldurdu. Biraz dinlendikten sonra tekrar hızlı hızlı yürümeye başladı. Yürürken gözünün önüne o güzel insanlar, yoldaşları geliyordu. Güneyli olan Bengin heval ne kadar coşkuluydu. Yarım yamalak Türkçe'siyle

konuştuğunda herkes gülmekten kendini alamıyordu. Bengin heval doğduğu yerlerden uzak, ülkenin başka bir parçasında Bingöl'de savaşmaktan gurur duyuyordu. Komutan Mesut ise zindanda uzun süre yatmış bir yoldaştı. Yıllarca dört duvar arasında güzelim dağları düşünmüş, günü gelmiş dağlarına ve özgürlüğüne kavuşmuştu. Yıllarca zindanda yatmanın yarattığı fiziki engelleri hiç dert etmiyor, sadece düşmandan hesap sorma ve intikam düşüncesiyle yaşıyordu. Ya Bedran! Dersimli ve üniversiteyi terk ederek 1938'in ve on yılların intikamını almak için silah kuşanmış bir yiğitti. Uzun boylu, yapılı, düşmana kinli olduğu kadar yoldaşlarına karşı sevecen ve şen bir arkadaştı. Ne de çabuk kaynaşmışlardı.

Halbuki daha yeni pratiğe çıkmışlardı.

O'nu tüm bu düşüncelerinden yüzüne kamçı gibi inen bir dal sıyırdı. Ortalık aydınlanmaya başlamıştı. Alnının sağ tarafındaki yaradan sızan kan, daha kurumamıştı. Yere düştüğü sırada sivri bir kayaya çarpmış ve alnı derince yarılmıştı. Küçük bir su kaynağında yüzünü iyice yıkayıp temizledi ama kan azar azar sızmaya devam ediyordu. Artık ortalık iyice aydınlanmaya başlamıştı. Bir yamaca çıktı. Bütün gece yürümesi çok fazla işe yaramamış, pusuya düştükleri yerin tam karşısındaki sırta gelebilmişti ancak. Hemen göğsüne kadar gelen sık bir meşe topluluğuna girdi. Silahına mermi sürdükten sonra; emniyeti

YOLDAŞA BAĞLILIK DİRENME GÜCÜDÜR

kapatıp uzandı ve karşıyı gözetleyerek beklemeye başladı.

Güneş doğmuş ve dünyayı ısıtmaya başlamıştı. Karşı tepede yamaç boyunca kıvrıla kıvrıla giden yolda, panzerler ve cemseler dolusu asker birikmişti. Uzaktan karıncalar gibi görünüyordular. Yolun altına ve üstüne bakıyor, ama ormana giremiyorlardı. Belli ki ormana girmeye cesaret edemiyorlardı.

Öğlene doğru güneş iyice tepeye yükselmmişti. Eylül güneşi, ortalığı yakıyordu. Askerler toplanıp gitmişlerdi. Ancak bu sefer de köyün çobanları, sürülerini çok yakına getiriyorlardı. Keçiler yeni meşe fidanlarının körpe dallarını iştahla yiyerek gittikçe yaklaşıyorlardı. İki küçük çocuk, birdenbire O'nu gördü ve uzaktaki köye doğru koşarak uzaklaştılar. Acaba ne yapmalıydı? Çıkıp gitmeye kalksa nereye gidecekti? Ama beklemek çok daha büyük bir tehlikeydi. "En iyisi yer değiştirmek" diyerek sırtı koşarak hızla aştı ve o hızla birdenbire bir koyun sürüsünün içine düştü. Koyunlar sağa-sola kaçtılar ve tam uzaklaşmak isterken, çoban ile karşı karşıya geldi. Hemen elini silahına atarak emniyeti açtı.

Çobanda onu görmüş ve biraz ürkmüştü. Köpeğine seslenerek saldırmasını önledi. Çoban pek tekin birine benzemiyordu, ama "artık yapacak bir şey yok" deyip selam verdi B...

- "Selamün aleyküm."

- "Aleyküm selam, tû kiye?" diye sordu çoban.

İşte şimdi işler sarpa-saracaktı. Çünkü B... Kürtçe bilmiyordu. Gerçi soruyu anlamıştı, az da olsa cevap verebilirdi ama, gerisi ne olacaktı. Şimdi çobana ne cevap vermeliydi? Sonunda kendini toparlayarak sakin bir şekilde;

- "Ez Apocine", deyiverdi. Çobanın yüzü sarardı, diz bağları gevşedi ve Kürtçe bazı sözler söyledi.

B. anlamıştı.

- "Türkçe konuşsan daha iyi olur", dedi B...

- "Köyde asker var. En iyisi karşı yamaçtaki ormana veya köyün arkasındaki ormanlığa git", dedi çoban.

Bu arada köyden taraf, kalabalık sesler gelmeye başlamıştı.

Çabuk olması gerektiğini düşünerek çobana döndü,

- "Akşamki pusuda ne olmuş? Haberin var mı?" diye sordu. Çoban daha da sarardı bu soru üzerine.

- "Üç gerilla ölmüş, ikisi kurtulmuş."

- "İki kişi mi?"

- "Evet. Galiba birisi sensin ha?"

- "Nereden çıkarıyorsun ben olduğumu?"

- "Yaralısın ya" diyerek, B'nin alnını gösterdi.

Yüzünün sağ tarafının kurumuş kanla kaplı olduğunu unutmuştu. Bir an önce uzaklaşmak için aceleyle vedalaşıp yakındaki ormanlığa doğru yürüdü. Demek ki, Rezan'da kurtulmuştu. Bu habere az da olsa sevinmişti. Bu arada aceleyle ormanın sık ve güvenli ağaçları arasına girmişti. Bir ara durup geriye baktı ve bir sürü köylü, genç, yaşlı, çocuk ve kadından oluşan bir

grup gördü. Çoban ile konuşuyorlardı. B. oldukça rahat bir şekilde ormanın derinliklerine doğru ilerledi. Konuştuğu çobanın ve çevresindekilerin korucu yakınları olduğunu bilseydi herhalde bu kadar rahat olmazdı. Bunu ancak bir hafta sonra öğrenebilecekti.

Etrafı görebileceği bir tümsek ve sık ağaçların olduğu yerde konakladı. Açlık neysede, susuzluk gerçekten de zordu. Dudakları kabuk bağlamış, çatlamış ve bu yüzden ikide bir dudaklarını tükürükle ıslatmak zorunda kalıyordu. Güneş sanki inadına daha parlaktı bugün. Matarasındaki suda çoktan bitmişti. Biraz yağmur yağsa çok iyi

olacaktı. Ama aksine havada pürüzsüz ve lekesiz büyük bir mavilik vardı. Akşama kadar bundan sonra ne yapacağını planlayıp durdu. Karşı ki yamaçlara ulaşırsa, yamaçların ortasındaki C. köyü görünürdü herhalde. C.

köyüne ulaşabilirse geri kolaydı. Milisler onu, o da milisleri tanıyordu. Orada arkadaşlarla bağlantı kurabilirdi. Şu anda ona en mantıklı yol olarak bu görünüyordu. Böylece akşamı ipe çekti. Ortalık kararmaya başlamıştı. Güzel bir sonbahar akşamıydı ve karşı tepelerin ardındaki gökyüzü, sanki gizli ve büyük bir el tarafından ateşe verilmiş, cayır-cayır yanıyor gibi gözüküyordu. Birden yoldaşları düşündü acaba haber alabilmişler miydi? Durumları neydi? Ya Rezan, neredeydi acaba?

Yoldaşlığın değeri, böylesi zamanlarda daha iyi anlaşılıyordu. Ah şimdi yoldaşlar olacaktı ve güzel bir gerilla ateşinde çay içeceklerdi ki, ardından iştima ve yeni hedeflere doğru yol alacaklardı. Tek kalmak, yoldaşlarından kopmak çok kötü bir şeydi. Artık gece çökmüştü. Ama geceyle birlikte üzerine de korkunç bir ağırlık ve yorgunluk çökmüştü. İki gündür hiç uyumamış ve hiçbir şey yememişti. Ama bir an önce bu tanımadığı araziden gidip arkadaşlarına ulaşmalıydı. Yorgun yorgun kalkıp hazırlandı. Silahını kontrol edip emniyetini kapattı. Üstünü-başını düzelttikten sonra ormanlık yamaçtan aşağıya doğru yürümeye başladı.

Ormanın içi oldukça karanlıktı ve çeşit çeşit kuş sesleri geceyi dolduruyordu. Sanki doğadaki tüm canlılar, sözleşmişçesine kendi dillerinde en güzel şarkıları söylüyorlardı. Vadinin altında Bingöl-

Karlıova yolu olmalıydı. Arasına geçen bir arabanın ışığı dağları yalayarak hızla geçip gidiyordu. Karanlığa alışan gözler için garip bir durumdu bu. Çünkü ışık birdenbire vurunca ortalık aşırı aydınlanıyor ve bir süre etraf görülemiyordu. Bazen çukurları göremeyip düşüyordu. O kadar yorulmuştu ki, düştüğünde kalkmak istemiyordu. Zor bela kalkıyor ve tekrar devam ediyordu. Çalılıklara takılan şalvarı, dizden aşağı yırtılmıştı. Yola vardığında vakit epey geç olmuştu. Karşiki yamaçlardaki ormanlığa ortalık aydınlanmadan varabilmesi olanaksızdı. Yapılması gereken en doğru şey, yakın bir yerde konaklayıp ertesi gün oraya gitmekti. Tekrar geri döndü. Ormanın içlerine doğru, bir saatlik bir yürüyüşten sonra ağaçların sık olduğu bir yerde konakladı. O kadar yorgundu ki, hemen uyuyakaldı. Yorgunluk ve açlık yüzünden oldukça

bitkin düşmüştü.

Güneş doğalı 3-4 saat olmuştu. Birden kulak tırmalayıcı, tiksindirici ve insanın ister istemez kaşlarının çatılmasına yol açan bir helikopter sesi gelmeye başladı. B... henüz tam anlamıyla yorgunluğunu atamamasına rağmen iç güdüselle silahını eline alıp, kalın bir ağaç kenarına

Şehit Sadık SAĞIN (Ağır Korkmaz)
Semdinli, 1993 katılımlı,
1994 Çukurca'da şehit

geçti. Ancak helikopterin onu ormanlıkta görmesi mümkün değildi. Bir an için sesi duyulan helikopteri göremedi. Daha sonra karşı yamaçlar üzerinde dolaştığını görebildi. Ne oluyordu acaba? Karşı sırtlarda askeri cemseler karartı halinde seçilebiliyordu. Aşağıdaki yoldan da, birçok askeri aracın geçişinin çıkardığı gürültü duyuluyordu. Artık her şeyi yavaş yavaş anlamıştı. Karşı yamaçlara operasyon yapılıyordu. Dün akşam, karşıya geçmemiş olması iyi olmuştu.

Bir-iki saat sonra silah sesleri gelmeye başladı. G-3, MG-3 vb. silahların çıkardığı ses, büyük ve geniş vadide yankılanıyordu. Ama bu sesler bir çatışmadan çıkan seslerden çok tek tek atılan kurşunların sesiydi. Düşman ağaçlar arasındaki en küçük kıpırdanmaya ve sese ateş ediyordu. Bu durum onun korkusunu da gösteriyordu. Bu arada bir-iki havan rastgele atıldı. Anlaşılan hem korkuyorlar, hem de tavşan avlama yöntemini uygulamaya çalışıyorlardı. Özel savaş güçleri zaman zaman bu yöntemi uygulayarak, özgürlük savaşçılarını açığa çıkarmaya çalışıyordu. Arazide rastgele havan atarak veya tarama yaparak, eğer gerillalar o bölgedeyse ve nokta değiştirmeye çalışırlarsa gerillayı tespit ederek yönelmeye, tavşan avlama yöntemi deniyordu. Oldukça etkisiz bir yöntemdi. Ve daha çok da köylüler üzerinde psikolojik baskı kurabilmek için, köy yakınlarına havan atıyorlardı.

B... operasyonu tam karşıdan izlerken, bir yandan da düşünüyordu: "Acaba, arkadaşlar orada

mi yoksa-dünkü çoban ihbar mı etti?" Ne yapması gerekiyordu? Akşama kadar olduğu yerde kalması gerektiğine karar verdi ve akşama kadar da eli tetikte bekledi.

Gün devrilmeye ve ortalık kararmaya başladığında, tek tük silah sesleri de kesilmişti artık. Ancak düşman, birçok noktaya pusu atmıştı. Gece iyice çokönce B. yakında bulunan küçük bir derecikte elini yüzünü yıkayarak açlığını bastırmak için bol bol su içti. Sonra, bu gecede karşıya geçmemeye karar vererek, daha uygun sık ağaçlık bir nokta buldu ve yattı.

Sabah uyandığında güneş pırl pırl parlıyor, etraf iyice aydınlanıyordu. Yorgunluğu ve uykusuzluğunu gidermişti artık. Gece iyice uyumuş, dinlenmişti. Artık kararını kesin vermişti; bu gece mutlaka karşı yamaca geçecekti.

Araziyi tanımamak, yoldaşlarından ayrı kalmak şimdi daha çok zorluyordu onu. Bir savaşçının mücadeleye yaşamında karşılaşabileceği en önemli zorluklardır bunlar. Öyle ya, yoldaşlık bağı, her türlü bağın üzerindeydi. Gerillayı savaştıran, bu kadar fedakar, direngen, mücadelecı kılan bu savaş arkadaşlığıydı. Yoldaşlarına olan özlemi ve kavuşma arzusu yüreğinde giderek kabarıyordu. Artık yerinde duramıyor, canı sıkılıyordu. Bazen uzanarak parlayan güneşe bakıyor, bir an evvel akşam olsun diye iç geçiriyordu. Sanki hiç akşam olmayacakmış gibi, gökyüzü daha parlak, ortalık daha bir canlıydı. Bu düşüncelerle bazen çevreyi dinliyor, bazen de şu andaki en iyi arkadaşları olan silahına bakarak geçmiş birçok anısını kafasında canlandırıyor.

Nihayet ufuk, yine yangın yerine dönüyor, yavaş yavaş karanlık çökmeye başlıyordu. Uzandığı yerden doğrularak üstünü-başını düzeltti. Silahını kontrol edip sonra bir kez daha çevreyi dinledikten sonra yürümeye başladı.

Artık vadinin altına, yani yolun kenarına gelmişti. Yola yakın bir yerde ara sıra geçen arabaların geçişini bekleyip, etrafı gözletledi bir süre. Uygun bir geçiş noktası tespit etti, ama orası da pusu atmak için uygun bir yerdi. Düşmanın

Yüzünün sağ tarafının kurumuş kanla kaplı olduğunu unutmuştu. Bir an önce uzaklaşmak için aceleyle vedalaşıp yakındaki ormanlığa doğru yürüdü. Demek ki, Rezan da kurtulmuştu."

pusu atma ihtimali de vardı. Başka bir yerden geçişin de imkanı yoktu. Çok uzaklardan dolaşması gerekirdi. Bir an kararsız kaldıktan sonra, silahının emniyetini açtı ve koşarak geçmeye karar verdi. Düşman pusu atmışsa tarayıp geri çekilebilirdi. Ve birden hızla yola doğru koştu, küçük bir hendeğe atlayıp asfalt yolu koşarak geçmeye başladı; ama tam bu sırada raxından fırlayan G-1 şarjörü caddenin tam ortasına düştü. Uzaktan yamaçları tarayarak gelen ışık demetinden bir aracın yaklaşmakta olduğu belliydi. B... şarjörünün düştüğünü çıkan ses sonucu anlamıştı. Yolu geçmişti ama şarjörü alması gerekiyordu. Kıvrıla kıvrıla uzanan yoldan gelen araç son virajı dönmek üzereydi. Tekrar hızla koşarak geri gitti ve düşen şarjörünü alarak aynı hızla yolun alt tarafına atladı.

Koşarak bir fidanlığın içine girdi. Aynı esnada bir panzer virajı hızla dönerek yoldan geçti.

Fidanlığın içinde biraz dinlendikten sonra aşağıdan vadi boyunca akan dereye inip kana kana su içti. Sonra yamaca doğru etrafını kolaçan ederek ağır ağır tırmanmaya başladı. Yüksek ve dik bir yamaçtı. Alt tarafındaki ağaçlıklar ise seyreklikti. Arka arkaya, üst üste binmiş gibi duran birçok tepelik vardı ve bunların aşılması gerekiyordu. Yakında köylülerin bahçeleri vardı. Ama aksilik hiçbirinde bir şey kalmamıştı. Üç

gündür bir şey yememişti ve bu da onu güçten düşürüyordu. Bir süre daha yürüdükten sonra içinde bir-iki tane taştan sıvasız evin bulunduğu bir zozana geldi. Silahını eline aldı ve emniyetini

açarak dikkatlice evlerin etrafını ve içini kontrol etti. Evler boştu.

Uzun süredir kimsenin uğramadığı her yanını kaplayan örümcek ağlarından ve etrafa dağılmış odunlardan anlaşıyordu.

Yakındaki buz gibi ve insanın içtikçe içesi

gelen bir kaynaktan kana kana su içtikten sonra biraz dinlenmek için oturdu.

15-20 metre ötesindeki biçimsiz ve fazla yüksek olmayan bodur ağaca dikkatlice bakınca bunun bir yabani elma ağacı olduğunu gördü. Ağacın altında ve dallarında bir sürü yabani elma vardı.

Ağzı şimdiden uyuşmuştu. Elmaların kimi çürümüş, kimi ise yenilebilir durumdaydı. Silahını iki-üç metre ötedeki bir fidana yaslayıp elma toplamaya başladı. Bir yandan elma topluyor, bir yandan da iştahla yiyordu. Elma toplamaya dalmışken arkasından gelen bir çığırta ile aniden doğrulup geri döndü. 15 metre kadar ötesinde iki vahşi gözlü kurt ile karşılaştı. Bir an hareketsiz kaldı. B'nin silahı yakındaydı, yavaşça uzanıp G-1'ini aldı ve emniyetini açarak kurtlara doğrulttu. Ancak ateş etmedi. Çünkü ateş ederse silah sesi gecenin sessizliğinde çok uzaklara kadar gidebilirdi. Bu da yarın için bir sürü sorun demekti.

Mecbur kalırsa ateş edecekti. "Aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık" misali iki arada bir derede kalmıştı. 5-10 dakika bir kurtla sessizce bakıştılar. Sonra kurtla sola saparak ormanlara girdiler, arkalarından da sırayla birer metre arayla 10 kadar kurt aynı istikametten geçip gitti. B... derin bir nefes alarak silahını eline aldı ve biraz daha elma toplayarak çantasına doldurduktan sonra sık ormanın içine dalıp yukarıya doğru çıkmaya başladı.

Yamaçta derin bir yarık gibi zirveye doğru dik bir vadi oluşturan kuru dere yatağından yürüyordu. Kurumuş dere yatağından yürümek oldukça zordu. Karanlık gecede silahın namlusunu kayalara vurmamak için çok keskin gözler ve hızlı refleks gerekiyordu. Bir yandan silahını bir yandan da etrafını kollayarak yürüyen B... tepeyi aşarsa C. köyünü göreceğini hesap ederek seviniyordu. C. köyüne ulaşırsa arkadaşlara kavuşmuş demektir. Yoldaşlarından ayrı kalalı üç gün olmuştu, ama ona çok uzun gibi geliyordu. Artık ortalık aydınlanmaya başlamıştı. Kuru dere yatağından çıkarak çatışmaya uygun bir kayalık ve ormanlık yerde konakladı. Bugün burada kalacak, akşama ise yamacı aşacaktı.

Uyandığında güneş yeni doğmuştu. Uykusunu tam anlamıyla almamıştı, ama bundan sonra bütün gün uyumamak zorundaydı. İki kişi olsaydılar nöbetleşe uyuyabilirlerdi, fakat tek başına olduğu için uyumaması gerekiyordu. Akşam da bir türlü olmak bilmiyordu. B... sabırsızlanıyordu. C. köyünü bir görse yeterdi, gerisi kolaydı. Artık C. köyüne ulaşmakla yoldaşlarına ulaşmayı bir tutmaya başlamıştı.

Güneş daha batmadan yola çıkmaya karar verdi. Güneşin batmasına yakinken oluşan muhteşem görüntüler daha yeni yeni canlanmaya başladığında yola çıktı. Sırta vardığında güneş yeni batmış, ancak karanlık tam çökmemişti. Sırta vardığında güzelim coğrafyayı çok uzak noktalara kadar görebiliyordu. Doğa muhteşem bir ses ve renk cümbüşü içerisinde tüm güzelliğini sergiliyordu. Doyasıya seyretme isteği insanda ister istemez oluşuyordu. B... ısrarla C. köyünü

arıyordu. Nereye gitmişti bu köy, üstelik ne tanıdık bir tepe ne de bir vadi görülebiliyordu. B. şaşırmıştı. Bu C. köyü ne tarafa düşüyordu. Tek düşündüğü buydu. En sonunda istemeye istemeye yanlış tahminde bulunduğunu kabul etti. Kendi kendine araziye bilmediği için hayıflandı. Halbuki arkadaşları daha ilk günden itibaren sürekli uyarmışlardı, "araziye tanıyın, nerelere pus atılabilir, hangi tepe, dağ, vadi vb. nereye düşüyor." Uyanıkların gereklerini yerine getirseydim şimdi böyle olmazdı düşüncesiyle kendi kendine kızdı ve biraz daha bekledi. Öyleyse şimdi ne yapmalıydı, devam etse bulabilir miydi acaba. En nihayetinde kuzeye doğru gitmeye karar verdi. K. köyüne veya o bölgedeki noktalara gidecekti. O bölgede mutlaka gerilla grupları olurdu. Böylece Kuzey'e doğru yürümeye başladı.

Gece yarısı olana kadar yürüdü. Gündüz uyumamak için uykusunu almıyordu. Uygun bir yer bulduktan sonra yatıp yorgun bir uykuya daldı. Sabah uyandığında uykusunu almaya almıştı ama, bir halsizlik ve yorgunluk vardı üzerinde. Akşama kadar zor bekledi.

Yoldaşlarını çok özlemişti. Bu ilişkinin yüceliğini ve kutsallığını şimdi daha iyi anlıyordu. Toplumsal ilişkiler içerisinde insanların oluşturabildiği en yüce ve en onurlu ilişki olan yoldaşlık ilişkisi bir motor gücü gibi devrimde rol sahibiydi. B. bütün gün yoldaşlarını, onlarla paylaştığı özgür yaşamın her anını birer birer gözünün önüne getirdi ve tekrar yaşadı. Şu anda eğitimde olacaktı. Öğle yemeklerini yemiş, çaylarını içmiş ve eğitime girmiş olacaktı. Welat yine hafiften uyuklayacak ama bir yandan da kendini çimdikleyerek uyanık tutmaya çalışacaktı. Çekdar yine teoriyi küçümseyecek kendi içinden "keşke askeri olsaydı" diyecekti. Yeni gelen öğrenci arkadaşlar ise yine uzun uzun konuşacaklardı. Ama hepside dersi iyi kavrayacaktı. Çünkü şairin dediği gibi "onlar her biri bir parça vatan" olanlardı. İşte bu yüce dava, onları buluşturmuştu. Ve yaşamın en güzelini, en özgürünü, en görkemlisini önce kendilerinde başlatıp sonrada topluma hakim kılmaya savaşı veriyorlardı. Böyle bir savaşımdaya yer

almak, bu yüce ilişkileri yaşamak insana onur veriyordu.

Güneş artık hafiften kızarmaya başlamış, bir bombanın yanan fitili gibi gökyüzünü birazdan yangın yerine çevirecekti. B... güneşin batmasını beklemedi, batmaya yakinken araziye daha iyi tanıyabilmek için yola çıktı. Bir saat yürüdükten sonra uzakta bir sürü gördü. İşte bu iyi olmuştu. Çobandan hem bilgi hem de yiyecek alabilirdi. Yürüyüşünü hızlandırırken, silahını eline almayı ihmal etmedi. Küçük bir dere içinde dört tane keçi sürüden kopmanın telaşı ve korkusuyla bekliyorlardı. "Herhalde karşıdaki sürüden kopmuşlardır" deyip, keçileri de alarak çobana doğru götürdü. Keçiler gerçekten de sürüden kopmuşlardı. Çoban B'yi görünce köpeğini saldırmaması için uyardı.

Çoban kırk yaşlarında, kır saçlı ve yüzünde derin acıların bıraktığı kırışıklıklarla gülümsüyordu.

- "Selamünaleyküm" dedi, B.

- "Aleykümselem."

- "Hangi köyün çobanısın?"

- "X... köyünün çobanıyım, E... 'nin karşısındaki köy", dedi çoban, sonra biraz daha netleştirmek için sordu:

- "Sen heval mısın?"
- "Evet", dedi B.

Rahatlamıştı, çünkü X... köyü yurtsever bir köydü. Arkadaşlarını gördün mü diye soracaktı ki çoban devam etti.

- "Sen E'deki pusudan kurtulan heval olmalısın? O alçak korucular bu yaptıklarının cezasını ödeyecekler."

- "Şehit arkadaşların cenazeleri ne oldu? Düşman verdi mi?"

- "Düşman tabii ki vermedi, ama halk dayatınca vermeye mecbur kaldı. Hatta Lice'den gelen bir

aile vardı. Onlar Güney'li arkadaşın cenazesini bizim oğlumuzdur diye aldılar. Düşman bu sizin oğlunuz değil diyerek vermek istemedi. Ama onlar tüm gerillalar bizim çocuğumuzdur diyerek aldılar."

- "Peki arkadaşlar köye geldiler mi, yakın zamanda?"

- "Uzun süredir görmedim. Köye de uğramadılar. Benim yapabileceğim bir şey varsa söyle."

- "Sağol, sağol. Yanında yiyecek bir şey varsa biraz versen iyi olur."

Çoban hemen yanındaki ekmek çantasından küçük bir parça ekmekle peynir ve bir tane de elma çıkararak verdi.

- "Kusura bakma, ben akşam yemeği yemişim, ama sana yarın bol bol getiririm."

- "Bu da yeter, sağolasın. Niye kusura bakacağım ki. Olur mu öyle şey."

B... arazi hakkında da bilgi aldıktan sonra vedalaşıp ileri tepelere doğru yol almaya başladı. Gece yarısına doğru tepelerin zirvesine ulaşmıştı. Önünde boylu boyunca uzanan ormanlık ve geniş vadi çok güzeldi. Uzaklarda Karlıova'nın ışıkları onun arkasında ise Çavreş ve Bingöl dağları görünüyordu. Karlıova'nın karşısına düşen

Şerafettinler ise mağrur ve gururlu bir edayla oradan oluşan ovaya bakıyordu. B... nihayet tanıdığı bir alana varmıştı. Ve en önemlisi de bu alanlarda yoldaşlarla mutlaka irtibata geçebilirdi. Bir süre olduğu yere oturup hem dinlendi, hem de bu güzel manzarayı doyasıya seyretti. Yediği yiyecekler biraz güç vermişti. Tepeden vadiye, ormanın içine doğru yürümeye başladı. Ormana girdikten sonra sık bir yer bularak yattı.

Sabah uyandığında yoldaşlarından kopuşunun altına günüydü. Ve artık onlara bugün ulaşabilirdi. Bunun heyecanı içindeki B... sabırsızlandıkça sabırsızlanıyordu. Güneş daha batmadan sık ormanın içinde yürümeye dikkat ederek noktaları aramaya başladı. Güneş batıp da ortalık kararmaya başladığında hiçbir noktayı çıkaramamıştı. Halbuki bu geniş ormanı iyi bildiğini zannediyordu. K.. köyünden hem yiyecek, hem de sağlıklı bilgi alabilirdi. Ama K.. köyü ne taraftaydı? En sonunda K.. köyüne gitmek için kullanılan dar ve derin boğazı bulunca rahatladı. Ancak ortalık aydınlanmaya başlamıştı. Onun için K.. köyünü tepeden gören bir yerde o günü geçirdi.

Akşam olduğunda yakınlarında bulunan ve çok iyi bildiği bir noktaya uğramaya karar verdi. Tekrar dar boğazdan geri giderek noktayı çabucak buldu. Ancak noktada kimse yoktu. Etrafı biraz inceleyince yakın zamanda birilerinin bu noktayı kullandıklarını anladı. Bunun üzerine o geceyi noktada geçirmeye karar vererek yattı. Ertesi gün akşam yoldaşlarının geleceğini umut ediyordu. Bir yandan da diğer noktalara bakmak için ayrılmanın iyi olup olmayacağını ölçüp-biçti. Ve sonunda diğer noktalara bakmaya karar vererek güneşin batmasını beklemeden yola çıktı. Tam 8 gündür yoldaşlarından ayırıyordu ve onlara ulaşma isteği dayanılmaz derecedeydi. İki saat kadar yürüdükten sonra derin bir derenin kenarına geldi. Karşı yamaçtaki ormanlıkta bir nokta daha olması gerekirdi. B... hızlı hızlı dere kenarına inip, karşı yamaca çıkmaya başladı. Ağaçların içerisinden sesler geliyordu. B... heyecanlanmıştı. Yoldaşlar mıydı, yoksa düşman

mıydı? G-1'ni eline aldı ve sessizce etrafı da kollayarak yavaş yavaş ilerlemeye başladı. Bir yandan da yoldaşları olması için içinden büyük istek duyuyordu.

"Tü kiye?" sesiyle müthiş rahatladı. Çünkü ses nöbetçilerden geliyordu ve sesin sahibini tanımişti. Welat'tı.

- "Ezim ezim", B.. diye cevap verdi. Mutluluğu sesine yansıtıyordu. Bir an olduğu yerde oturdu, işte yoldaşlarına kavuşmuştu. Welat ile kucaklaştılar. Günlerdir süren uğraş, tedirginlik ve açlık yok olmuş gitmişti. Bir anda yoldaşlarına kavuşmuştu ya. Bu her şeyden daha önemliydi. Özgürlüğün soluğunu daha güçlü duyumsamanın verdiği haz her şeye bedeldi. Artık yeniden hep beraber eylemden eyleme koşacaklardı. Düşmandan yüz yılların intikamını alacaklardı. Bu dağlar, bu ülke ve bu toprak uğruna savaşıldıkça güzeldi.

B'nin gözünde daha önceden birkaç defa kaldığı bu nokta ve orman şimdi daha güzeldi. Şu ağacın dalındaki kuş şimdi daha güzel ötüyordu. Ağaçsa sanki gülümsüyordu. Tatlı bir yel esmiş gibi ormanda, ağaçların dalları birbirine vuruyor ve B'ye merhaba merhaba diyorlardı. Welat da sevinmişti. Günlerdir merak ettikleri B... karşısındaydı. İlerideki sık ağaçların arasındaki noktadan gülme sesleri geldi. Belli ki Çekdar, yine bir çatışmada düşman subayının ağlayarak yardım istemesini taklit ediyordu. B... büyük bir sevinçle uçarcasına noktaya doğru yürüdü. Ormanda bir kuş akşam serinliğinde güneşi son bir defa görmek için havalandı. Uzayan gölgeler birbirine karışmıştı.

Ve doğa bugün daha bir güzel ve farklı bir canlılık veriyordu özgürlük savaşçılarına. Ve çekilen acıları unutturan, bu acıları alıp götüren rüzgar yerden kaldırıp yaprakları yola savurdu. Çekilen özlem ve hasret bitmiş, yoldaşlara kavuşmanın sevinci içindeydi B... O'nun için sanki bugün her zamankinden daha farklıydı.

Doğanın bütünselliği bugün daha güçlü bir anlam taşıyordu. Ve yoldaşlığı bağlılık bir kez daha zorluklara galip gelmişti.

AMED EYALETİ

çok yaşlandı
mekaplarımız altında artık
bu dağlar
ve anılar
fotoğraflar kazınır dağlarda
onlar yürür
tarihler toprağa siner arkalarında

İÇİNDEKİLER

Bengin Yıldırım	195
Ceyhan Çağlayan	196
Ertan Taç	197
Özgür Binici	205
Ahmet Şenol	206
Recep Güneş	209
Ayşe Ocar	211
Mehmet Çelik	213
Mustafa Işık	217
Serdar Yıldız	218
Faysal Avlar	219
Şükran Handar	221
Ekrem Gündüz	223
Mehmet Bilici	224
Mehmet Tanrıkulu	225
Fikret Ateş	229
Amed Eyaleti Şehit Künyeleri	233
İradenin Zaferi	238

“Gün yiğitlik günü”

Tekin heval, 1972 yılında Erzurum'un Tekman ilçesine bağlı Zoğnu (Ilığöze) köyünde zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Tekin heval dokuz çocuklu olan bir ailenin en küçüğüdür. Ailesinin yurtsever ve abilerinin üniversitede okumaları nedeniyle daha küçük yaşlarda okumayı, araştırmaya severdi. Ulusal sorun, Kürdistan'ın sosyal ve siyasal yapısı konusunda bilgiler edinir.

İlkokulu köyde, orta ve liseyi Tekman'da okur. Lise yıllarında gençlik örgütlenmesi çalışmalarına katılarak, dost ve düşmanın dikkatlerini üzerine çeker.

Liseyi bitirdikten sonra ailesine ait olan dükkanda çalışmaya başlar. Bu sırada mücadeleyle bağları gün geçtikçe artar. Partili arkadaşlarla sıkı ve koordineli olarak başarılı çalışmalar yürütür. Tekin hevalin mücadeleyi tanımak için attığı her adımla Parti Önderliği'ne bağlılığı ve kararlılığı daha da artar.

1991 yılında ARGK gerillalarının Erzurum Eyaleti'ndeki eylemleri Tekin hevali çok sevindirir, umutlandırır. Çalışmalarını daha sıkı ve zevkle yapar. O günlerin tanığı olan kardeşi Tekin hevaldeki olgunlaşmayı, değişikliği fark eder ve bunun sebeplerini sorar. Bu soruya şu yanıtı verir: “Gün değişim

Adı, soyadı: **Bengin YILDIRIM**

Kod adı: **Tekin**

Doğum yeri ve tarihi: **Tekman, Zoğnu köyü, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **21 Ocak 1994, Hınıs**

günü, gün safların belirlendiği gün, gün yiğitlik günü, ne yapılması gerekiyorsa bugün yapılmalı.”

Tekin heval yöredeki bir milis arkadaşla ilişkiye geçer. Artık Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında fiili olarak yer almak ve gerillalarla ilişkiye girmek istediğini söyler. Milis arkadaş gerillayla ilişkiye geçer ve Tekin hevalin arkadaşlarla görüşmesini sağlar.

Şehit düşen **Memo** hevalle buluşur. Kendisinin hazır olduğunu, Kürdistan'da şartlar ve koşulların bunu

gerektirdiğini söyler. Kendisi tarafından kazanılan dört arkadaşıyla birlikte kararlaştırdıkları 15 Ekim 1992 tarihinde gerilla saflarındaki yerini alır. Tekman alanından Serhat Eyaleti'ne doğru yol alırken, saflara katılan bir grup arkadaşın sorumluluğu kendisine verilir. Bu Tekin heval için ilk ve en şerefli görevidir. Büyük bir azim ve kararlılıkla, üstün bir başarıyla grubu eğitim merkezi olan yurt içi kampına ulaştırır. Bu başarısını eğitim devresinde de gösterir. Parti Önderliği'ne olan bağlılığı daha da artar. Parti kurallarını disiplinini kişiliğine yerleştirmeye çalışır. Kısa bir sürede pratiğe çıkar. Manga komutanlığı görevini üstlenir.

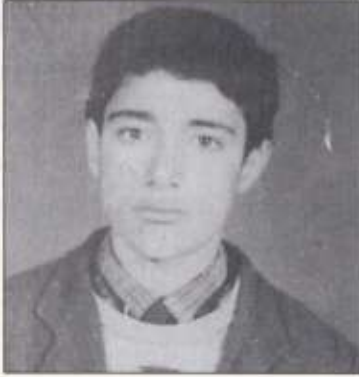
Varto alanında kitle tarafından sevilen sayılan bir kişiliğe ulaşır. Üçbin yıllık tarihi yazgıyı bozmak için kin ve öfkesini düşmana kusar, büyük darbeler vurur.

1994 yılında Hınıs alanına gider. Çalışmalarını burada sürdürür. Suvaran köyünde Welat hevalle birlikte bir evdeyken, ihanet yine sahneye çıkar. İhbar sonucu operasyon düzenlenir, hain ve alçak düşmanla girdiği çatışmada yoldaşlarıyla birlikte en yüksek mertebe olan şahadete ulaşarak ölümsüzleşir.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

“Ben bu yola başımı koymuşum”

Adı, soyadı: **Ceyhan ÇAĞLAYAN**

Kod adı: **Mazlum**

Doğum yeri ve tarihi: **Varto-**

Değerli (Anir) köyü, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: **28 Nisan**

1993

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mart 1994,**
Bingöl-Adaklı

Mazlum heval, 1977 yılında Muş-Varto'ya bağlı Değerli (Anir) köyünde dünyaya geldi. Ortahalli bir ailenin çocuğu olan Mazlum heval ilk ve ortaokulu köyünde okur. Okulda oldukça başarılıdır.

Mazlum hevalin ailesi ve köyü oldukça yurtsever bir konumdadır. Gerillayı bağrına basan, acıyı, sevinci yaşamı gerillasıyla paylaşan bir köydür Anir. Çok sayıda genç gerilla adayı saflara katılmıştır. Anir köyünün bu yurtseverliği düşmanın da dikkatinden kaçmaz. Düşman güçleri köyü sık sık basarlar. Evleri ateşe verirler, insanları yaşlı, genç, çocuk ayırımı yapmadan işkenceden geçirirler. Düşmanın tüm bu sindirme çabaları Anir köyü halkının direnişçi ruhunu etkilemez. Ne kadar baskın, işkence, zulüm yaparlarsa halk o kadar ulusal kurtuluş davasına sarılır, benimser. İkircikli olan kesimler bile özgürlükten, insanca

yaşamdan, PKK'den yana tavır koyarlar.

Mazlum heval böyle direnişçi bir ortamda yetişir. Küçük yaşlarda gerillayla tanışır, onlarla yer, içer, güler ve öfkelenir. Hiç evde durmaz. Her zaman “hevalleriyle” birliktedir. Onlarla birlikte görev başındadır. Gerillalarla gözünü açmış, onların arasında yetişmiştir. Küçük yaşına rağmen kendini gerilla gruplarının doğal bir üyesi

olarak görmektedir. Neden eve uğramadığını soran ailesine verdiği yanıt “Bana karışmayın, çünkü ben bu yola başımı koymuşum” der.

28 Nisan 1993 tarihinde uzun zamandır beklediği anı yakalar ve gerilla saflarına katılır. Silahını, raxtını bir sevda gibi kavrar. Dağlara, özgürlük savaşçısı olmanın gurur ve sorumluluğuyla gider. Pek çok çatışmaya katılır. Yorulur, aç kalır, yoldaşlarıyla düşmana karşı

nice direnişler sergiler. Yaşı küçüktür, ama Mazlum heval inancıyla, bağlılığıyla büyüktür. Bu büyüklüğünü şahadetine dek sürdürür ve 26 Mart 1994 tarihinde Bingöl-Adaklı'daki Şeytanderesi mıntıkasında şehit düşer.

Dağlarımızdaki yoldaşlarımız, siz şehitlerimizin uğruna canınızı verdiğiniz vatani zafere taşınmanın inancıyla yükleniyorlar. Şahadetiniz yolunuzu aydınlatan meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Bandozlarda bir yürek

Tarih 7 Temmuz 1994. Bingöl'ün engin ve görkemli dağları bir yiğidi daha bağrına bastı. Henüz onyedisinde, gençliğiyle tanışmadan düşman gerçeğiyle tanışmış, halkının kurtuluş savaşına onbeşinde adım atmış, küçük bir gerilla, yiğit bir kahraman. Ülkenin bağımsızlığı ve özgürlüğü için birçok şehit gibi canını hiç düşünmeden feda etmiş. Şeyh Sait ve binlerce özgürlük şehitlerinin vasiyetlerini yerine getirmek için, Amed'de dünya ile tanışırken, köyünün kuzeyinde kalan Lice'nin sıradağlarına ulaşmanın özlemini çekmiş ve gelişen savaşla birlikte bu hasretini gidermek ve halkın kahramanları arasına girmek için bu dağlarda görkemli yürüyüşe çıkmış. Lice-Genç-Bingöl merkez derken Yedisu'nun sarp, ormanlık, geçit vermeyen, engin olduğu kadar ulaşılmaz dağlarında toprağa başkoymuştur.

Bingöl'ün engin ve sarp dağları O'nu ve hevalerini tarihi düşmanlarından korurken, Kürdistan ülkesinin kurtuluşu için onları bağrına basmaktan geri durmuyordu.

Adı, soyadı: **Ertan TAÇ**
Kod Adı: **Cuma**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğuçanak köyü-Silvan, 1977**
Mücadeleye katılım tarihi: **20 Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1994, Yedisu-Bingöl**

Bingöl'ün kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına uzanan dağlar, güzel ülkemizin yüreği gibidir. Bu dağlar tarihin derinliklerine uzanan isyanlara tanıktır. Şeyh Sait isyanıyla görkemlileşen bu dağlar, şimdi de ARGK gerillalarının sürdürdüğü insanlık savaşıyla sarsılıyor. Faşist-sömürgeci düşmanın korkunç vahşeti, tarihi katliamları, yıllardır sürüp giden ihanet ve uşaklık bu dağları mücadeleden alıkoyamadı.

Ve dağlar yüzyıllardır direnişçileri koruyor, savaştırıyor,

bağrına basıyor. Geçmişte Bingöl insanına barınak olan bu dağlar, günümüzde ülkenin dört bir yanından akın akın gelen ARGK gerillalarına savaş alanı oluyor. Bu dağlarda nice yiğit günlerce çatışmış, destanlar yazmış. Nicesi savaşın acımasız, belki de kaçınılmazlığı sonucu toprağa başkoymuştur. Gün olmuş düşman üstün gelmiş, gerillalar dağlara sığınmış, gün gelmiş gerillalar üstün gelmiş, düşman soluğu şehirlerde almıştır.

Dünyaya gözlerini amansız bir sömürü, vahşet ve katliam ortamında açmak bütün Kürdistanlılar için kaçınılmaz bir başlangıçtır. 1977 yılında

Doğuçanak köyü, yıllar sonra savaşa katacağı evladını karşılarken, O'nu, görkemli bir savaşta ülkenin bir başka yerinde gencecik yaşında geri alacağını düşünmemişti. Nereden düşünecekti ki, o zaman sindirilmiş, korkutulmuş, sahipsiz kalmış kanlı potinler altında ezilmiş küçük bir köy. Nereden aklına gelecekti ki, yıllar sonra başlayacaktı özgürlük savaşını ve evlatlarını bu savaşa katmak.

Doğuçanak köylüleri belki düşünmemişlerdi, belki akıllarına

gelmemiştir. Ama ülkenin bir başka köşesinde düşünenler ve kör karanlıklara ışık olmayı hedefleyenler vardı. Cuma heval henüz bir yaşındayken, köyünün 60-70 km ötesinde PKK'nin kuruluşu gerçekleşir ve kurtuluşa doğru yolculuk başlar. Yedi yaşında özgürlük savaşının ilk kurşunu patlatılır. Ondördünde bu savaş ülkenin dört bir yanına yayıldığı gibi Amed Eyaleti'ni de içine almış ve halkı ayağa kaldırmıştı. Serhildanlar, eylemler, savaş katılımlar derken, mücadele düşmana

korkunç anlar yaşatmaktaydı. Cizre ve Şırnak'ta başlayan serhildanlar dalga dalga tüm Kürdistan'a yayılırken, Amed'in ilçeleri Lice, Kulp, Hazro ve Silvan da serhildanları devam ettirmişti.

Cuma heval de böyle bir ortamda büyümüş ve daha çocuk yaşta olmasına rağmen olup bitene anlam vermiş, yurtseverlik duygularıyla tanışmış. Yurtseverlikle tanışması O'nu, bulunduğu yörenin ağır dini etkilerinden korumuş, babasının çokça istediği gibi imam olmasını engellemiş ve böylece özel savaşa alet olup halkının karşısında bir kontra elemanı olmaktan kurtarmıştır.

Cuma heval, Silvan'ın bu küçük köyünde doğarken kendisini çok şey beklemekteydi. Bunlardan en somut

olan iki önemli olgu vardı; ya onurlu ya da onursuz bir yaşam. O tercihini düşmanın tüm dayatmalarına rağmen onurlu yaşamda kılmıştı. Silvan'ın bu küçük köyü de düşmanın oyununa az çok alet olmuştu. Ama

Şehit Kendal, Batman-1967
Şehit Dersim, Nusaybin-Talate, 22 Ekim 1993.
Bismil-Gökten'de şehit düştüler

Cuma heval ve birkaç arkadaşı bu oyuna alet olmamış, yıllar sonra Ziya arkadaşıyla birlikte mücadele saflarına katılmıştı. Cuma heval yaşının verdiği saflık ve düşmanın fazla kirine pasına bulaşmamış kişiliğiyle saflara katılırken, bu katılımın ilk adımı olan onbeş günlük yürüyüşte fiziki olarak yorulmamış, ama moralmen biraz da olsa zorlanmıştı. Onbeşini henüz bitirip onaltıya adım atarken, 1993 Newroz'unda saflara katılmıştı. Yaşının küçüklüğü, onbeş gün sürecek gerillaya ilk adım sürecinde önünde büyük engeller çıkıyordu. Fakat o, kararını vermiş, ne pahasına olursa olsun savaşıyordu. Ne anası yerine geçen kadınlar, ne de babası yaşındaki erkekler O'nu savaştan alıkoyamayacaktı; partili arkadaşları

ikna etmişti ve bu O'na yetiyordu.

Mücadeleye ilk adım attığında O'nunla Lice'nin bir köyünde karşılaşmıştı. Cepheci arkadaşlar, O'nu ve ondan dört yaş büyük Ziya hevali birlikte götürmemiz için bize

teslim etmişlerdi. Birlikte karargaha gidene dek, dört-beş gün köylerde kaldık. Gittimiz hemen her evde köylüler, O'nun çocuk olduğunu söyleyip, yanlarında kalmasını istiyorlardı. Köylüler böyle

söyleyince kızıyor ve köylülere, "Mademki ben çocuğum, bana çocuk diyorsunuz neden zamanında büyüklüğü gösterip savaşmadınız da, bugün bizi savaşmak zorunda bıraktınız" diyordu. Köylüler bu sözler karşısında bir şey diyemiyor, susmayı tercih ediyorlardı.

Karargaha ulaştığımızda köylülerin söylediği bu sözleri karargah komutanımız onaylar gibi yeniden söylemişti. "Ziya hevali alabiliriz. Fakat, seni alamayız" demişti. Cuma heval, bu sözler karşısında; "Hayır, öldürseniz de ben gitmem. 11-12 yaşında savaşanlar da var. Ben onaltı yaşındayım, neden savaşamayayım ki" dediğinde, karargah komutanı, "ordulaştırıyoruz, askere almada yaş sınırı var, hem sen 11-12 yaşında

gösteriyorsun, senin yaşın tutmuyor” diyerek, ikna etmeye çalışmıştı. Cuma heval ise, *“Siz ister kabul edin ister kabul etmeyin, ben böyle bir şey bilmiyorum. Benim bildiğim düşman, senin de düşmanın, benim de düşmanım. Ve ben, bu düşmanla savaşaacağım. Sen almasan ben başka bir bölüğe giderim”* demişti.

Gerçekten korktuğu şey başına gelmiş, köylülerin devamlı söylediğini karargah komutanı tekrarlıyordu. Kendi kendine *“gitmeyeceğim”* diyordu, ama onu gönderselerdi ne yapacaktı, nasıl direnecekti. Ne yapacağını bilemiyordu ve geceleyin sabaha kadar yürümenin verdiği

yorgunlukla Lice dağlarının en ücra köşelerinin birinde kurulan, her tarafı yeni yeşillenmeye başlayan, gelin gibi süslenmenin telaşında olan küçük dağ köyü Pranze’nin yakınlarında uykuya dalmıştı. Uyandığında onları karargaha getiren kuryeler de ortada yoktu. Şimdi ne yapacaktı? Çaresiz beklerken kafasından onlarca soru gelip geçmişti. Birçok soru yanıtsız kalmış, beklemenin de verdiği sıkıntıyla başı ağrımıştı o gün. Nihayetinde bir gün sonra kendisine eğitim takımına gideceği söylenmiş ve böylece O’na kalabileceği garantisi verilmiş ve rahatlamıştı.

Temmuz ayının ortalarında Genç ilçesine bağlı bir köyde çıkan bir çatışmada karşılaşmıştık. Gece karanlığında düşman karakoluna yakın bir köyden lojistik alıp, köyün dışında bunları torbalara yerleştirip yük yaparken, köyün aşağısından O’nun da içinde yer aldığı bir takımlık arkadaş gelmiş, onları düşman sandığımız için mevzilenmiş, yine her ihtimale karşılık *“Tu Kiye”* diye sordüğümüzda *“Heval”* cevabı

alınca mevzilendiğimiz yerden kalkarak merhabalaşmıştık.

Cuma hevalle konuştuğumuzda, bölüklerinin Lice alanından yeni geldiğini ve takımlarının eyleme gittiğini öğrendim. O karşılaşmadan sonra, bir ay boyunca aynı alanda kalmış, hatta bir-iki kez saatlerce süren çatışmalara girmiştik. Çatışmaların birinde, kaldırılan on silahtan beşini kaldırmıştı. Takımlarımız aynı alanın değişik muntıklarında faaliyet yürütüyor, arasıra eylem hazırlığı için karargahda toplanırken karşılaşıyorduk. Boyunun kısa, yaşının küçük olmasına rağmen, fedakarlığın sembolü olan Cuma heval kleş vb. hafif silahlar taşımıyor, ağır ve uzun olmasına rağmen BKC taşıyordu.

Temmuz ayının sonlarına doğru yapılan düzenleme ve planlama ile Erzurum Eyaleti’ne doğru yola çıktık. Cuma heval eyalet koordinatörlüğü güvenliğinde yer almıştı. Bir haftalık yol ve bir aylık Bingöl kuzeyi pratiğimizde her karşılaşmada pratiğe gelme isteğini dile getiriyordu. Son olarak Ağustos ayının sonlarına doğru koordinatör arkadaş O’nun bu isteğini kabul etmiş ve takımımıza manga komutan yardımcısı olarak göndermişti. Bir-iki ay aradan sonra tekrar yan yana gelmiş; Kulp, Lice, Genç derken Bingöl’ün kuzeyinde, ülkenin bir başka köşesinde onlarca gün süren yüzlerce km’lik yolculukta birlikteydik.

Pratiğe yeni gelmiş, daha aradan 4-5 gün geçmemişti ki, akşam karanlığının çökmesiyle saat 7.30’da şimdi korucu olan Ferhan köyüne doğru yola çıkmıştık. Bir saat

Solda Şehit Arif OKUMUS (Serhat)
1972 Savur-Deris, 6 Haziran 1993
Bismil-Sadiye’de komployla şehit

sürecek yol boyunca düşmanın alandaki hareketliliğini de göz önünde bulundurarak çok dikkatli olmak zorundaydık. Yol boyunca öncü olmama rağmen köyün girişine geldiğimizde, hızla önüme geçmiş, öncü olmak istemiş, tüm dayatmalara rağmen isteğini kabul edememiştim. Bir saatlik yürüyüşten sonra köyün içine girdik. Köyün dışındaki evden düşman olmadığı istihbaratını alınca malzeme siparişi verdiğimiz eve doğru yürümeye başladık. Uğradığımız ilk evde kimse olmayınca, ikinci eve doğru arka sokaktan dolanarak gitme şansına sahip olduk. Çünkü evin önünden gitseydik, düşman çemberinin içinde kalacak ve belki de hiçbirimiz kurtulamayacaktık.

Dolunay her tarafı aydınlatıyor, ortalıkta kimse görünmüyordu. Evlerin önündeki bahçeliklerden yükselen ağaçlar ve tek katlı köy evleri gölgelik yapıyordu. Fakat, bu gölgelerin karanlığı da bizi saklamaya yetmiyordu. Silahlarımızın namlusunda yeni temizlenmiş mermiler son birkaç gündür ısınmamış namlusunu ısıtmak için adeta can çekiyordu. Çok değil, birkaç dakika sonra silahlarımızın namlusundan kurşunlar uçuşmaya başladı. Pusuya düşmenin verdiği şaşkınlıkla birlikte hızla bulunduğumuz yeri terk ettik. Bu hızlı hareket, birkaç saniye sonra başlayan bomba patlamaları ve makineli takırtılarından bizi korumuş, ancak 40-50 metre yol katettikten sonra girdiğimiz ikinci bir pusuda bir arkadaşımız şehitler kervanına katılırken, ben yaralanmış, Cuma heval yara almadan kurtulmuştuk. İlk pusuda biz üstün

gelmiştik, el bombaları, otomatik ve makineli tüfekler ortalığı cehenneme çevirmiş; bu cehennem ateşi ve şarapnel parçalarından arkamızda kalan evler sayesinde kurtulmuştuk. Fakat ikinci pusuda, deyim yerindeyse gafil avlanmış ve küçük bir dikkatsizliğimiz bize pahalıya mal olmuştu. Gerçi bir su kanalına sığınıp ölü taklidi yaparak mevzilerinden kalkan sömürgeci güçleri bin pişman etmiştik ve daha sonra Cuma hevalle geri çekilmiştik. Fakat geride bir yoldaşımız kalmıştı.

Silahlar patladıktan ve yaralandıktan sonra kendimi bahçeleri sulamak için yapılan su kanalına atıp mevzilenmişim. Silah sesleri azalıp tepemizde yanan aydınlatma fişekleri sönünce, arkama baktığımda Cuma hevali gördüm. Yerinin savunmasız olduğunu görünce, yanıma çağırdım ve nasıl olduğunu sordum. İlk bir şey olmadığını, daha sonra sırtından yaralandığını ve acı hissetmediğini söyledi. Xemgin hevali sorduğumda, kendisinin şehit olduğunu söyledi. Yaralı olduğumu söyleyip, çatışacağımızı söyledim. Aldığımız karar sonucu ölü taklidi yaparak üzerimize gelen düşmanı vuracaktık. Yaklaşık yarım saat sonra, düşman askerleri mevzilerinden kalkınca "bunları vuralım, sabaha kadar üzerimize gelemesler, biz de belki geri çekilip kurtuluruz" dediğinde önerisini kabul etmişim. Arkadaşın önerisi yerindeydi ve gerçekten de düşman bu mevzinin üzerine gitmeye cesaret etmiyordu. Aldığımız karar sonucu ateş açmıştık, düşman mevzilerine çakılıp kalmıştı. Biz de bu fırsatı değerlendirerek, yavaş yavaş

ilerlemeye başlamış ve ikinci pusuyu da atlatarak kurtulmuştuk.

Taktığımız gayet basit fakat şansımız çoktu. Onbeş-yirmi metre gidiyor önümüze çıkan su kanalında mevzileniyor, birbirimizi bekliyor ve aynı zamanda savunmamızı yapıyorduk. Böylece yaklaşık 100-150 metrelik mesafeyi geçmiş ve düşmana da hiç hissettirmemiştik. Bulunduğumuz yer tepenin hemen altı. Aşağıımızda çok uzaklara uzanan bir yol, yolun yukarısında son derece dalgalı sıra dağlara benzeyen bir tepe var. Arkadaşlara ulaşmamız için mutlak suretle buradan geçmemiz gerekiyor. Çünkü, sağ tarafımızda aşağılara uzanan yolun sonunda Hamamlar karakolu var. Bu karakol karşımızdaki yükseltiyi onun altında uzanan yolu ve yamaçları görebiliyor. Sol tarafımızda ve arkamızda kalanlar yollar düşman tarafından tutulmuş.

Yolumuzun uzaklığını göz önünde bulundurup, hem yaralarımızı bağlamak, hem de çevremizi kontrol etmek için durduk. Ayağımı bağlamaya çalışırken, Cuma hevali yanıma çağırıp sırtına baktığımda, sırtında ne çantası, ne de kurşun izi vardı. Mermi çantasının kolunu koparmış ve O da yaralandığını sanmıştı. Yaralanmadığını görünce epey sevinmiştik. Cuma heval çevreyi kontrol ederken, ben de ayağımı bağlamaya çalışıyor ve önümüzdeki yolu kontrol ediyordum. Karşımda bulunan tepenin orta yerlerinde silah parladığını farkedince, Cuma hevali yanıma çağırıp silahın parladığı yeri gösterdim. Muhtemelen tüm sırt tutulmuş ve düşman bu kez epey

tedbir almıştı. Bu halimizle bir pusuya daha girmemiz mümkün görünmüyordu. Yaralı olduğum için yürüyemiyor, ancak dizlerime basabiliyordum.

Cuma hevalin kurtulabilme umudu vardı. Sağlam olduğu için rahatlıkla gidebilirdi. Ben olsa olsa, O'na yük olur ve şahadetine yol açardım. Oysa bir arkadaşımız şehit düşmüş, ikimizin şahadetine gerek yoktu. Pusudan en az zararla kurtulmak en iyisiydi ve şimdi Cuma hevalin gidip, benim de yanıtma amaçlı çatışma çıkarmam gerekiyordu. Cuma hevali yanıma çağırıp kendisinin gitmesini ve çatışmaya gireceğimi söylediğimde arkadaş karşı çıkıp, *"nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin"* diyerek tepkisini gösterdi. O'nu ikna etmek için *"Heval bak ben yaralıyım, yürüyemiyorum. İkimiz gidersek düşman kesin bizi farkeder ve çatışmaya girersek ikimiz de şehit düşeriz. Zaten bir arkadaş şehit düştü. İkimiz şehit düşeceğine, birimizin şehit düşmesi ve birimizin kurtulup durumu arkadaşlara iletmesi en iyisidir"* dedim. Ben böyle deyince *"Heval ne olursa olsun birlikte gideceğiz ve kurtulacağız. Seni burada hem de yaralı halinle, düşmanla karşı karşıya nasıl bırakabilirim? Seni böyle bırakırsam partiye, halka, her şeyden önce kendi kendime nasıl hesap veririm. Hayır heval geleceksin ve birlikte gidip kurtulacağız"* diyordu Cuma heval.

Arkadaşla hiç gereği olmadan tartışmaya giriyor, ısrarla gitmeyeceğimi söylüyordum. Cuma heval dediğim dedik diyordu. Nihayetinde *"ya gelirsin gider"*

birlikte kurtuluruz, ya da ben de gitmiyorum birlikte kalıp şehit düşeriz" diyordu. Nuh diyor peygamber demiyordu. Bu sözler karşısında bırakalım kızmayı, gitmeyi, hiç moralini bozmadan *"Heval neden bu kadar tartışıyoruz"* diyerek kararlılığını gösteriyordu. En sonunda bildiğinde ısrarlı olmuş ve beni yola getirmişti. Çaresiz pıt-pıt ede ede arkasına takıldım. Fakat her onbeş-yirmi metrede, yine *"illahi burada kalacağım"* demekten de geri durmuyordum. O bazen duymazlıktan geliyor, bazen de *"haydi heval az kaldı biraz daha dayan"* diyordu. Benim yaptığım *"heval ben ölmeyi kabul etmişim, bir kere ne istiyorsun benden"* dediğimde *"hayır sen silah arkadaşısın, yaralı olmanın sıkıntısıyla kendinden vazgeçmişsin. Ama ben senden vazgeçmeyeceğim ve seni kurtaracağım"* diyordu. Savaşta henüz yeni sayılırdı ama en değme düzenli ordu generalini bile yenilgiye uğratabileceğini de gösteriyordu. Bu davranışıyla ilk gerillaya katılımında O'nu almamakta ısrar eden karargah komutanını utandırıyor, tarihi düşmana binlerce yoldaşı gibi bir şamar daha vuruyor ve yoldaşından ölümü pahasına kopmuyordu.

Ben her konuşup O'nu gitmeye zorladığımda, gidemeyeceğimi, gücümün kalmadığını söylediğimde O *"Heval berxwedan ji yane, hindek di berxwe bide, eme xelas babin"* diyordu. Tüm kurtuluş isteğim, azmim yok olmuş, kan kaybetme ve beş saatlik sürünme beni epey yıkmış, güçsüz bırakmıştı. Fakat O'nun her defasında, adeta yalvarırcasına kulağıma fısıldadığı

"An serkeftin, an mirin" şiarı; her şeye rağmen süren canlılığı ikimizi zafere götürmüş, bu da yetmezmiş gibi düşmanı geçip uzaklaşmıştık. Düşman mevzilerindeki askerler de birbirine ateş açıp çatışmaya girmişti. Otomatik ve makineli tüfeklerin sesiyle kendimizi yere atıp ateşin nereden geldiğini öğrenmek için arkamıza baktığımızda, düşman mevzilerinin birbirine girdiğini görmüş, epey sevinmiştik. Biz ise düşmanla aramızı çoktan açmıştık.

Ormana yetiştik. Epey ilerledikten sonra uygun bir yere gizlenip, bir sonraki günü bekleyecektik. Ben uykuya dalarken Cuma heval yatmamış, sabaha kadar nöbet tutmuştu. Uyandıktan sonra, düşmanın epey yakınımda olduğunu ve çevreyi kontrol ettiğini görünce ses çıkarmamak için yerimizden kıpırdanamazken, adeta nefes alışverişimizi bile kontrollü yapıyorduk. Nihayetinde saat iki sularında düşman ordusu çekip gitmişti. Kürdistan'ın engin doğası, özgürlüğü için savaşan çocuklarını bir kez daha, her gün kendisini tahrip eden düşmana karşı korumuştur. Düşman çekip gittikten sonra Cuma heval uykusuzluğun etkisiyle uykuya dalmış, bir-iki saat sonra uyanmış, gece karanlığının çökmesi ile gidip arkadaşları bulmuş ve gelip beni götürmüşlerdi.

Gece saat iki sularında karargaha ulaştığımızda uyanık olan arkadaşlar, bizi sevinçle karşılamışlardı. Sabah içtimasıyla birlikte uyanan arkadaşlar da şehit olmadığımızı öğrenince yanımıza gelip geçmiş olsun diyor, bize moral vermeye çalışıyorlardı. Tabii ki, en güzel moral silah arkadaşlarımızın

yanında olmalı. Bundan daha yüce bir şey olamazdı. İlk gün akşama kadar karargahta birlikte kaldıktan sonra Cuma heval görevinin başına, takımına dönmüştü.

Cuma heval bu fedakarlığından dolayı manga komutanlığına getirilmiş ve yaklaşık iki ay daha alanımızda kaldıktan sonra Ekim ayının sonlarında yanıma gelip, takımlarının daha kuzeylere, Yedisu taraflarına gideceğini söyleyip son bir kez "Serkeftin" deyip ayrılmıştı. Son bir kez birbirimize özgür Kürdistan topraklarında buluşma sözü verip ayrılmıştık. Bu sözü verirken, şahadetin de kaçınılmaz olduğunu biliyorduk. Ama hangimiz düşersek diğerinin mücadeleyi devam ettireceğinin bilincindeydik.

Cuma heval kuzeye, yeni savaş cephelerine doğru yola çıkarken, yaralı halimle O'na sadece başanlar dilemekle yetinmiştim. Yaşının küçüklüğü, sevecen, cana yakınlığı, dinmeyen canlılığı ve küçük çakır gözlerinden dolayı arkadaşlar O'nunla şakalaşıyor, bazen "Sincap" lakabıyla çağırıyordu. Arkadaşlar böyle deyince kızıyor, fakat arkadaşları kırmamak için de sesini çıkarmıyordu. "Bakın heval siz bana

bu lakabı takmışsınız ama sincap kolay avlanan bir canlıdır, ben ise kolay avlanmam, ben olsa olsa şahin gibi olabilirim" demekten de geri

edeceğim" diyordu.

Silah arkadaşlığı kadar güzel ve onurlu bir şey olabilir mi? Hayır. Düşmanı altüst eden ve düşmanın

hiçbir zaman anlamayacağı ve ulaşamayacağı bu ilişkiyi, ancak ve ancak sömürülen ülkelerin özgürlük savaşçıları yaşamlarında hakim kılabilir. Bu ilişki gerçekliğini ne özel savaş kurmayları, ne de savaş cephesinden kaçıp düşmana sığınanlar anlayabilirler. Bu sır çözülmedikçe sömürgecilerin savaşta galip gelmesi de mümkün değildir. İşte bizi tarihi düşmanımız karşısında üstün kılan, PKK gerçeğinin ortaya çıkardığı bu yaşam biçimidir. Kimi zaman bizde bu yaşama anlam veremiyor, gerçekler karşısında şaşır kalıyoruz. İşte Cuma heval böyle bir yaşam gerçekliği içinde büyümüş, serpilmiş ve özgürlük savaşında yoldaşlarıyla birlikte omuz omuza çatışıyordu.

Artık Cuma heval yeni bir yaşamı ruhunda ve duygularında hissediyordu:

Yeni bir savaş cephesinde umuda doğru yolculuğum devam ediyor. Beş günlük bir yolculuktan sonra silah arkadaşlarımla birlikte Yedisu

dağlarındayım. Tarihi Yedisu dağlarında belki de ilk defa karşılaşp, uzun bir süre birlikte çarpışacağım, savaşta adım atacağım, yoldaşlarla birlikte

Şehit Mehmet YAĞIZ (Çekdar), Harbe-Nusaybin, 1993-Bismil'de şehit

durmuyordu. Bazen de "Sincap gibi hareketli ve kûçüğüm fakat onun gibi kolay av olmayacağım. Şahadetimde bile düşmanın midesine oturacağım. Onu beni yuttuğuna bin pişman

*Ben ARGK gerillası
Cuma'yım*

*Ateş almış barutum silah
namlularında,
Kovandan fırlayıp
Düşmanın bedenine
Saplanan kurşunum.
Kürdistan dağlarında coşkun
Nehirler olurum,
Akıp giderim özgürlüğüm
için.
Her geçen gün,
Yeni ırmaklarla kucaklaşırım
Önümde engel tutunamaz,
yıkılır,
Bilir misin ben gerillayım.
Ben gerillayım dağlarında
ülkemin,
Takipçisiyim büyük
komutanın,
Savaşçıyım ARGK'nin,
Umuduyum halkımın,
Ben toprağa başkoyan
CUMA'yım.
Amed-Silvanlıyım,
Yedisuluyum,
Serhatlıyım, Botanlıyım,
Ben Kürdistanlıyım.
Amed'de doğmuşum ben,
Kıpkızıl bir sabah vakti
Koşarım güneşe doğru
Bingöl'de, Dersim'de,
Xozat'ta.
Gencecik bir bedenim,
Dünyayı tanımadan düşmanı
tanımış.*

*Baskıyı, sömürüyü görmüş,
Yedisu'da toprağa düşen
CUMA'yım.
Dağlarda uçan şahiniz,
Vuruşumuz aslan vuruşudur.
Düşmana aman tanımak
Yazmaz defterimizde,
Ölüm kumar makinelerimiz,
Savaş cephelelerinde destan
yazan
ARGK gerillalarından
biriyim.
Bunaltıcı Temmuz sıcağında,
Makineliimden uçan
kurşunların,
Keskin barut kokusu
Yakmıştı genzimi
Fakat dur-durak bilmedim,
Çünkü durmak
Yazmazdı defterimizde.
Öncüsüydüm mangamın
görevimizdi.
Görevimizdi
Yürümek üzerine düşmanın.
Yürüdüm heval yürüdüm.
Korkum yoktu benim.
Yürüdüm ve
Midesine oturdum alçağın.
Bilir misin yoldaş söz verdik
bir kere
Ya kazanacağız
Ya kazanacağız!
Kaybetmek yazmaz
defterimizde.*

olacağım.

Yedisu küçük bir ilçe, sadece asker yerleştirilmesi için işgalci güçler tarafından ilçe yapılmış. Her tarafı dağlarla örtülü, Kiğı ile Kani Reş arasında üçyüz evlik işbirlikçilerden oluşan, gerisi kolluk kuvvetlerine ayrılmış bir merkez. Mücadelenin ilk dönemlerinde Hüseyin DURMUŞ, Mehmet GÜLER ve arkadaşlarına mesken olmuş bir alan. İşbirlikçiliğin yoğun olması nedeniyle komplolar birçok yoldaşın şahadetini de beraberinde getirmiş. Sağında Bandoz Dağları, solunda Çavuşlu Dağları arasında akıp duran hırçın Peri suyu. Köyler çoğunlukla sarp yerlerde, evler tek tek veya mezra biçiminde yalnız başına, adeta dağların arasında yutulmuş bir yer. Doğrusu ilk Bandozlara çıkarken bu köylerin yok olması insana normal geliyor. Çünkü Bandozlar, hırçın bir ejderha gibi, ayağının altında yıkılmaya yüz tutmuş evlere karşın başı dimdik, sarp ve yüksek. Kış amansız, yazı amansız. Rus ordusunu dondurmış tepesinde. Duvağı açılmamış gelin gibi sisten bir perdeye bürünmüş. Zaten düşmana boyun eğmeyen tek yer orası olsa gerek.

Kimisi Bandoz der, kimisi de Banagündüz; kim ne derse desin buranın yeni adı Bandoz Dağı. Evet Cuma bu dağın yeni isyankar çocuğu.

Ta aşağılardan akan küçük bir su görünüyor. Bandoz tepesinden daha aşağılara iniyoruz, indikçe su büyüyor. Peri Suyu nereden geliyor, nereye gidiyor belli değil. O kadar su içiçe ki tıpkı bizim takıma benziyor. Dört parça Kürdistan'dan ayrı yörelerden savaşan gerilla birliğine

benziyor. Zaten Yedisu adını oradan alıyor. Hayret Bandozlarla ne kadar da birbirlerini tamamlıyorlar. İsyandan geriye kalan son sağlam parçalar gibi. Yıkılan, yerle bir edilen bir kalenin sarsılmamış burçları gibi. Bizler o kalenin yeni isyancıları, yeni savaşçıları. Peri kan, Bandoz intikam istiyor. Bandoz yüce, ulu, bir savaşçı Cuma ise ondaki küçük bir yürek.

Daha yirmisinde, onbeşinde savaşçılar süslemiş etrafını, kuş uçmaz kervan geçmez derler senin için. Aç göğsünü korkma Bandoz! Bu ayaklar potinli hainler, kardeş katilleri, insanlık düşmanları değil. Biz ki taptaze yüreklerimizi sana feda etmeye geldik. Bizleriz üzerindeki belirsiz sisi kaldıracak olanlar. Bilirim yaşlısın, intikam, kan istersin, feryadına kulak verince. Zağroslar'dan, Andok'tan, Cudi'den, Çiyaye Sıpi'den, Gabar'dan sana binlerce selam getirdik. Artık matemli değiliz, halaylar çekiyoruz. Köle değil, özgürlük türkülerini söylüyoruz. Başsız değiliz, başımız Serok APO'dur. Şehitlerimiz ölmeyi diyoruz, aç kucağını bütün temizliğiyle sana getiriyoruz. Aç ki koca göğsünde küçük bir yürek olalım. Artık ne senin yüksekliğini, ne Peri'nin hırçınlığı kaybettiremez Cuma'yı. Kanım karışmış Peri'ye, başım düşmüş toprağına, yıkılmam ben, çünkü ben zaferi müjdeleyen kıpkızıl bir bayrak gibi en yüksek yerinden arşa dek yükseliyorum.

Sıcaklığın ortalığı kasıp kavurduğu, susuzluğun dudak çatlattığı, kızgın güneşin alınlarımızdan boncuk boncuk ter akıttığı bir günü daha geride bıraktık. Gece karanlığının çökmesiyle akşama dek hareketsiz

beklediğimiz yerden yavaş yavaş harekete geçip düşman mevzilerinin üzerine yürümeye başladık. Silahlarımızın namlusunda pırıl pırıl mermiler, yüreğimizde tarihi kin, düşüncemizde görev bilinci ve karşımızda vurulmayı bekleyen işgalci güçler. Manga komutanı olduğum için doğal olarak yine en önde yoldaşlarımın savunmasında düşmana vurma şansına sahip olacağım. Evet manga komutanıyım ve atılacak ilk kurşunda sorumluluğumun yanısıra halkımın umudu olduğumun bilincindeyim.

Gece karanlık, gece sessiz, gece ıssız. Gece ölüm, gece kan, gece sömürü ve gece işgal kokuyordu. Bir eksik olan silah sesleri idi. Bizler, yani özgürlük savaşçıları adım adım ilerlerken... Tedirginlik ve sinmişlik vardı. Şimdi geceydi ve hakimiyet biz özgürlük savaşçılarındaydı. Şimdilik iktidar gündüz-gece el değiştiriyordu. Fakat iktidarın tek ele geçeceği günler de epey yakınlaşmıştı. Düşüncelerimiz yoğunlaşıp, hedefin vurulması kaçınılmazlığını haykırınca silahlarımız kin kismaya başladı. BKC, kleş, bisiving sesleri birdenbire karışmış, ortalığı keskin barut kokusu kaplamıştı. Kurşunlar çılgınca sağa sola savruluyor, roket patlamaları kulaklarımızı çınlatıyordu. Düşman panik ve korku içinde köşeye sıkışmış ve kurtulmak için pençe savuran kedinin ruh halini andırıyordu. Karşımızda duran mevzilerden nereye atıldığı belli olmayan kurşunlar ve toplar yüzlerce metre gerimize düşüyordu. Çatışma

enasında binlerce, belki onbinlerce mermi patlamış kurşunlar sağa sola savruluyordu. Kurşunlarımız düşman mevzilerini dağıtırken, nereden, nasıl ve nereye atıldığı belli olmayan serseri bir kurşun bedenime saplanırken, kendi kendime ayrılık vakti veya sonsuz kucaklaşma anı geldi diye düşündüm. Evet iki yıldır omuz omuza çatıştığım yoldaşlarımdan ayrılık vakti gelmiş. Ama olsun uğruna iki yıldır nice zorluğa katlandığım özgürlüğüm ve Kürdistan'ımın topraklarıyla kucaklaşıyordum. Dudağımda ülke topraklarıyla kucaklaşmanın güllüğü ve yoldaşlarımdan ayrılmanın yarattığı hüznün yüzümde oluşturduğu tebeşümle son bir kez "Bijî Serok APO; Bijî ARGK; Bijî Kürdistan" sloganlarını haykırdım.

* * *

Tarih 7 Temmuz 1994. Kürdistan ülkesi bir evladını daha bağrına bastı. Yer Bingöl'ün Bandoz dağları. Ama ülkenin diğer köşelerinde; Amed'de, Botan'da, Garzan'da, Dersim'de, Serhat'ta silah sesleri yükseliyor. Canlılığından birşey yitirmiyor ve özgürlük için haykırılan sloganlar susmuyor. Her zaman söylediğim gibi ölümümde bile düşmanı pişman ettirip, intikamımı aldım. Damla damla akıttığım kanımla bedel yaparken, her gerilla gibi devrim bayrağını gerideki yoldaşlara devrederek, onlardan bağımsız, birleşik Kürdistan kurulana dek savaş sözü aldım.

*Mücadele arkadaşları
Rewan ve Şoreş*

“Kürdistan konuşularak değil; silahla, savaşla kazanılır”

Rodi heval, 1975 yılında Bingöl'ün Şiran köyünde dünyaya gelir. Kürdistan'nın zorlu yaşam koşullarında büyür. İlkokulu kendi köyünde okur.

Kürdistan'a dayatılan insanlık dışı yaşam koşulları Kürt halkının doğduğu, büyüdüğü toprakları terk etmesinin en önemli bir nedenidir. Rodi heval de ailesinin geçimini sağlamak için okula devam etmez. 13 yaşına geldiğinde köyü terk eder. Bu yaş “sürgün yaşı” olarak bilinir. Çünkü 13-14 yaşına gelen her Kürt çocuğu metropollere giderek çalışır. Bu sürgünlük doğal bir hal alır Kürt insanı için. Rodi heval de doğal sürgünlerden biri olarak İzmir'e gider.

İzmir'de pek çok işte çalışır. Daha sonra İstanbul-İzmir-Bingöl hattında gidip gelerek kişiliği şekillenir. Emeğe dayalı yaşamı O'nun olgunlaşmasını sağlar. Çevresinin de genişlemesiyle birlikte Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini duymaya başlar. Mücadele ilgisini çeker. Duyduğu, okuduğu her olay kafasında yüzlerce soru bırakır. Çevresinde Kürt olup da bunca gelişen olaya duyarsız kalanlara tepkisi gün geçtikçe artar.

Rodi heval, ulusal kurtuluş mücadelesine gerilla olmak, halkın çektiği acılara son verecek, onu ayağa

Adı, soyadı: **Özgür BİNİCİ**

Kod adı: **Rodi**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl-Şiran köyü, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Mart 1994, Bingöl-Adaklı**

kaldıracak öncülerle birlikte olmak düşüncesi giderek gelişir. Toplumun çürümüş yanlarını da söküp atmak O'nun için bir görev olur. Metropollerin çirkefliliği O'nun Kürdistan'a geri dönmesine neden olur. 1993 baharında Bingöl'e döner. Köyde çevresine öğrendiği her şeyi aktarmaya çabalar. Düşmanın köylerini basması, köy çevresini, dağları, ormanları bombalaması sonucu kendisinde yurtseverlik duygularının çelikleşmesine yol açar. Düşmanın gerçek yüzünü anlamaya çalışır. Düşmanın özel savaşıyla çevresinde,

ailesinde oluşan sahte dini, feodal etkileri kırmaya yönelir. Köy içerisinde herkesle iletişim kurup, insanlarımız arasındaki bağları, birliği güçlendirmeyi hedefler.

O'nun daha önceki yaşamını bilenler Rodi hevalde ki büyük gelişmeyi fark ediyorlardı. Devrimci yaşam örneği olmaya çalışan Rodi heval şahsında devrimci-yurtsever duygu-düşüncelere sempati de giderek artıyordu.

Tüm yaşadıkları, gördükleri Rodi hevali önemli bir karar aşamasına getirir. Kürdistan konuşarak, sözle yetinerek kurtulmaz. Kürdistan yüreğin, beynin, inancın, iradenin, ulusal kurtuluşçu düşünce ve yaşamın silahla, savaşla bütünleşmesiyle kazanılır düşüncesiyle kararını verir. Kasım 1993'te özgürlük

savaşçılarına katılır.

Gerillada kaldığı süre içinde görevden göreve koşar. Onurlu yaşamın sembolü olma yeminiyle savaşır. 27 Mart 1994 tarihinde Bingöl'ün Adaklı ilçesi yakınlarında düşmanla çıkan çatışmada şahadete ulaşır.

Rodi heval, verdiği kavgada özgürlük ağacının bir dalı oldu. O'nun şahsında tüm şehitlerimize bağlılığı, zaferi sağlayarak kanıtlayacağız.

Mücadele arkadaşları

HALK İÇİN

kaleminden silaha uzanan bir hayat

Mehmet Şenol heval, Kürdistan ulusal kurtuluş

mücadelesinin 1988'lerden itibaren kasabaları, kentleri etkisi altına alan gelişiminin canlı örneği ve sonucuydu.

Amedliydi, orada doğmuş büyümüşü. Ticaret lisesini bitirmişti. Ulusal kurtuluş mücadelesinin bu gelişimi onu kucaklamasaydı, benzer durumda olan milyonlarca Kürdistanlı gibi belki de küçük bir esnaf olarak hayatını sürdürecekti. Bazı yerel özellikler taşıma anlamında Kürt olacaktı. Ancak bu bir ulusal kimlik haline asla dönüşmeyecekti.

Evet, Mehmet heval, Kürtlüğün, özellikle de Amed kişiliğinde şekillenen birtakım özelliklerini hep korumuştü. Mücadeleyle tanışmadan önce de bu özellikleri vardı. Mücadele ile tanışıp kucaklaşınca bu tam bir yurt sevgisine ulusal bilince dönüşmüşü.

1991'li yılların başında gazeteci olarak çalışmaya başladı. Bu aslında kendi önüne konan o düzen içi kişilikten uzaklaşma çabalarının

Adı, soyadı: **Mehmet Şenol**

Kod adı: **Seyit**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ağustos 1994**

Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1994, Diyarbakır**

sonucuydu. Düzenin bir parçası, kölesi olma yerine düzenle, tarihle hesaplaşmanın tanığı olmaya yönelik atılan ilk adımdı.

Bu sürede tüm Kürdistan O'nun çabalarına tanık oldu. Botan'dan Serhat'a dolaşmadığı yer kalmamıştı. Ulus ve ülke sevgisinin gelişmesinde, bu seyahatlerin çok faydası olmuştu. Ülkesinin, insanını görmüş, yükselen devrime tüm sıcaklığıyla tanıklık etmişti. Yalnız Kuzey değil, Güney Kürdistan da

artık O'nun için tanıdık bir yer olmuştu.

Özellikle arkadaşlarla görüşmek, onların yanında kalmak Mehmet heval için vazgeçilmezdi. Mehmet hevalin o dönemini daha sonra hatırlayan arkadaşlar, çalıştığı dergiye duyulan güvensizlikten dolayı çıkardıkları zorluklara hep üzülüyorlardı. Kamplara götürmek için saatlerce dolaştırdıkları Mehmet hevalin hiç ses çıkarmadan arkadaşları takip etmesi buruk bir sevinçle anımsandı.

Çok sürmedi, 1991 yılı ortalarından itibaren Mehmet Şenol artık ulusal mücadelenin basın alanındaki kurumlaşmaları içinde yer almaya başladı. Artık hem bir gazeteci hem de bir örgütçüyü. Hiçbir zaman gezeteciliği düzen ölçülerinde bir meslek olarak görmedi. O'nun için gazetecilik hep halkın, devrimin kalemi, silahı olmuştü.

1992 yılıyla birlikte yurtseverlere yönelik olarak başlayan kontrgerilla saldırıları Mehmet hevali geriletmek bir yana onun cesaretini daha da

biledi. Artık kaleminin, daktilosunun yanısıra zaman zaman küçüklüğüne bakarak

Mehmet için şehitler arkasından ağlamak değil, cenaze törenlerini bir serhildana çevirme görevi

kafaları yarılan, öldürülen ama yılmayan bir ordu. Ve komutanları da Şenol hevaldi.

Kendisi de saldırıya uğradı. Ancak o çok korktuğu gibi hazırlıksız değildi. Anında cevap verdi. Tek bir üzüntüsü vardı "vuramadım" diyordu.

Yine o çok sevdiği ülkesini dolaşıyordu. En zor alanları örgütlemeye gidiyordu. "Elazığ'da gazete büronuzu yaşatmayız" diyorlardı. O gidip büro açıyordu. Ağrı'da olmaz diyorlardı, O tüm çabasıyla "olur"a çeviriyordu.

Gözaltına alınıyor, ruhsatsız silah taşıyor diye tutuklanıyor, cezaevlerine konuluyordu. Ama bıkmıyordu. Cezaevinde adli tutsakları örgütleyor açık grevi yaptırıyor, işkenceye direniyordu. Artık dağlara gitme zamanı geldiğini de düşünüyordu. İlk olarak 1993 yılının Eylül'ünde gitmek için harekete geçti. Ancak

Cizre bürosu seni bekliyor denilince kaldı.

Sürekli dolaşan, evi ülkesi olan bir yoldaşı. Ülkesine ve insanına duyduğu sevgi somuttu. Öyle uzaktan ve yapmacık bir sevmeye değildi O'nunki, sokağını severdi,

insanını her şeyini.

Düşmanın gazetesinin tüm

Şehit Helin, Diyarbakır'da şehit düştü

gölümsediği bir de tabancası vardı yanında. Hep saldırıya cevap veremeden şehit düşmekten korkardı. "Mutlaka bu kallesliğe iyi bir cevap verilmeli" derdi.

Yaşama hakkının direnme hakkını iyi kullanmaktan geçtiğine inanırdı. Tabancasına bakarak "Bu olmadan haber olmaz" sözü bu inancının en iyi kanıtıydı.

Kontra saldırıları listesinin başında gazeteciler geliyordu. İlk olarak **Cengiz Altun** katledildi. Batman'da kırk bin kişinin katıldığı serhildanda baş sırada yer aldı Mehmet. Daha sonra çıkarılacak günlük gazetesinin hazırlıkları içindeydi. Bölgeyi dolaşıyor, muhabirleri örgütleyor, bölgede merkezi büronun kurulması çalışmalarına katılıyordu.

Ve nihayet gazete çıktı. Ancak yayınının 10. gününde ilk şehidini verdi. **Hafız Akdemir**. Artık

vardı. Bu nedenle çok tartıştı, mücadele etti, "neden Hafız'ı bir serhildanla uğurlamadık" diye.

Daha sonraki süreçte Mehmet Şenol yalnız bir muhabir değil, sık sık gazete merkezine gelen, genel sorunlara da çözüm arayan bir arkadaştı.

Şahadetler durmuyordu, hepsini izliyor, hepsine öfkeleniyordu.

Düşman bu kez de gazetesinin dağıtımını engelleyince Mehmet Şenol'a yeni bir görev daha düştü. Gazete dağıtımını örgütlemek. Amed'in o girişken, çoğuna göre Qırık olan çocukları gazete dağıtımını yapma Mehmet hevalin başarısıydı. Bir dağıtımclar ordusu oluşturdu. Satırlarla

"Amed'in o girişken, çoğuna göre Qırık olan çocuklarını gazete dağıtımcları yapma Mehmet hevalin başarısıydı. Bir dağıtımclar ordusu oluşturdu. Satırlarla kafaları yarılan, öldürülen ama yılmayan bir ordu. Ve komutanları da Şenol hevaldi."

çalışanlarını tutukladığı süreçte ise İstanbul bürosundaydı. O zor dönemde mücadeleyi, çizgiyi koruma görevini her şeyin üzerinde görüp yaşatmaya çalışıyordu. Olabildiğince politik, tahlilci olmaya çalışan bir kişilikti.

M. Emin SARIALTIN (Geyhan) 1972.
Tekinhan-Catık köyü. 1992 katilimci. 15
Mart 1994, Varlık-Hani köyünde şehit

"Osmanlıda oyun çok" başlığıyla yayınlanacak bir başyazıyı en ince ayrıntısına kadar tartıştıktan sonra, kaleme alacak arkadaşın yanına gelip, "Devletin elinin ayanı yoktur. Bugün bizi vurursa yarın size de sıra gelir" diye yazmasında ısrar etmiş, ertesi gün başka gazeteciler de tutuklanınca "bak nasıl çıktı dediğimiz" diye çok mutlu olmuştu.

Baskın sonrası çalışmalar rahatlayınca artık yerinde

duramaz oldu. Gitmek lazım diyordu. Metropollerde ayaklarının ucuna bile ürkerek basan insanlardan olmak istemedi. Evine gittiği bir yurtseverin, "aman eve girip çıkarken sessiz olun,

parmaklarınızın üzerine basarak yürüyün" sözleri onu çok sinirlendirmişti. "Yürümekten de ürkmemizi istiyorlar" diyordu.

Sonunda 1994 yılının Nisan ayında gidiş hazırlıklarını tamamladı. Mayıs ayında arkadaşlara katılıyordu. Her şeyi planlamıştı kendine göre. Mayıs ayından Ekim'e kadar savaşta pişecekti. "Çünkü" diyordu "bu aylar yoğun savaş ayıdır. Ekim'den sonra

akademiye giderim artık ondan sonra tamamdır."

Bir arkadaşla beraber bu süreçte hep birbirlerine "tamam gidelim" diyorlardı. Buralarda artık olmaz diye konuşuyorlardı. Mayıs ayı başlarında bu arkadaş O'nu telefonla arayıp not bıraktı, görüşmek istiyordu. Telefonda arayan kişi olarak her zamanki şakacılığıyla "Abbas Yolcu" diye not bırakmıştı. Sıcak bir Mayıs günü buluştuklarında gidiyorum dedi. Arkadaşı önce

anladı, nereye diye sorunca ayağındaki yeni spor ayakkabısını gösterdi.

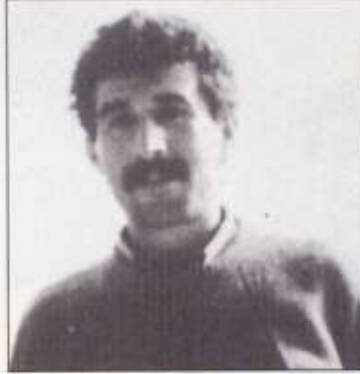
O günü birlikte geçirdiler. Uzun uzun konuştular. Arkadaşı, bir ay sonra çıkacağını söylüyordu. Mehmet ile birlikte planlar yapıyorlar, kendisinin hangi eyaletten katılacağını açıklıyor, "sakın Avrupa üzeri gitme, seni tutup basıncı yaparlar" diye uyarılarda bulunuyordu. Saatlerce dolaştılar. Mehmet artık paraya ihtiyacım yok diyerek arkadaşına ısrarla tatlı ısmarladı. Ve sıcak bir Mayıs günü sarılarak ayrıldılar.

Sonrasını yine başka arkadaşların tanıklığıyla biliyoruz. Amed'te gerillaya katıldı. O istediği basıncılık görevini aldı. Yürüyüşlerde bayan arkadaşlar kendisi geçtiği zaman "bizi geçmek sizleri çok mutlu etmiştir herhalde" diye şakalar da yaptı. O emekçi, inançlı yapısı ile hep moral oldu arkadaşlarına. Şehit düşmeden önce mutfak görevlisiyken yaptığı toraklı ekmeği hâlâ hatırlıyor hevaleri. Ve sonunda 30 Ağustos tarihinde çok değerli yoldaşlarla birlikte şehit düştü.

Mehmet Şenol, ulusal mücadelenin yeni bir evresinin insanını simgeliyordu. Kürt insanının yeni aydınıydı. Aydın Kürttü. Bunları birbirlerini dışlayan kategoriler olarak almıyordu. Yazdıklarının, sözlerinin samimiyetini, gerçekliğini hayatını ortaya koyarak kanıtladı. Anısı yolumuzu aydınlatacaktır.

Mücadele arkadaşları

“Silahları çok seviyorum”

Adı, soyadı: **Recep GÜNEŞ**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Meleka köyü-
Hazro, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1995,
Dicle (Piran)**

“Silahlara çok sevdalıydı. Nerede bir silah görse büyük bir heyecan ve zevkle eline alır. Detaylarına kadar ve hep şunu söyler: ‘Silahları çok seviyorum çünkü onlar özlü ve onurlu bir yaşamı yaratmak için birer araçtırlar.’”

Welat heval, 1965 yılında Diyarbakır'ın Hazro ilçesine bağlı Meleka köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluk yılları köyde geçer. Ailesinin kendi geçimlerini sağlayabilecek kadar toprakları vardır. Welat heval sempatikliği ve zekasıyla ailenin en sevilen çocuğu konumundadır. İlkokulu köyünde okuduktan sonra babası O'nu Hazro'ya ortaokula gönderir. Ortaokulda **Baran (Nedim**

BALYECİ) arkadaşla aynı sınıftadırlar. 12 Eylül öncesi dönemde içlerinde bir kıpırdanma vardır, ama bunu bir türlü mücadeleye kanalize edememektedirler. Welat heval ortaokulu bitirdikten sonra lise öğrenimi için Diyarbakır'a gider. Lise yıllarında 12 Eylül faşizminin tüm baskı ve yıldırma uygulamalarına karşın öfkesi büyüyen Welat

hevalin ülkesine ve halkına olan bağlılığı daha da artar ve büyük bir arayış içine girer. Silahlara çok sevdalıydı. Nerede bir silah görse büyük bir heyecan ve zevkle eline alır. Detaylarına kadar ve hep şunu söyler: “Silahları çok seviyorum çünkü onlar özlü ve onurlu bir yaşamı yaratmak için birer araçtırlar.”

15 Ağustos 1984'te ilk kurşunun sıkılmasıyla atılan çığlık tüm Kürdistan'a yayılmıştı. Welat heval de artık bir şeyler

yapmanın zamanının geldiğini anlamakla kalmamış arkadaşlarına da anlatmaya çalışmıştır. Welat heval, lise öğreniminden sonra köyüne

döner ve ailesiyle birlikte bir taraftan tarlada çalışırken diğertaraftan da daha önceden tanıdığı yurtsever arkadaşlarıyla ilişkilerini sıcaklaştırmıştır.

Gerillanın Amed alanında kurumsallaşma çalışmaları yürütülmektedir. 1989 yılında Hazro'da ilk ERNK komitesi kurulur. Welat heval kısa bir sürede komitede yer alan Baran ve Bawer hevalerle ilişkiye geçerek faaliyete başlar. Köyü ovada olduğu için üzerine büyük görevler düşmektedir. Gerillanın ovaya inmesinde üzerine düşen görevi büyük bir özveriyle yerine getirerek alanın örgütlenmesinde aktif rol oynamıştır.

1991 yılında artık daha da verimli olabilmek ve düşmana en ağır darbeleri vurmak için ARGK saflarına katılma kararı alır. Amed Eyaleti Şehit Fikret Kampı'nda kısa bir süre eğitim gördükten sonra Amed Eyaleti 3. bölgede pratik faaliyete geçer. 1992 Şubat-Nisan döneminde bir grup arkadaşla birlikte önderlik sahasında eğitimden geçtikten sonra, tekrar Amed Eyaleti'ne döner. Önce 4. bölgede sonra Apê Musa taburunda görev alır. Welat heval tüm faaliyetlerinde düşmana ağır darbeler vurur. Özverisi, fedakarlığı ve atılganlığıyla arkadaşlarına moral ve cesaret kaynağı olur.

Welat heval 1995 Şubat'ında Diyarbakır-Dicle'de, düşman güçleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direniş göstererek şehitler ordusundaki yerini alır.

Mücadelesi mücadelemize ışık tutacaktır!

Bir mücadele arkadaşı

Bir türküsün sen yaşama sevdalı

*Şafakta doğacak
sevdamız,
taşacak dere
yataklarından
coşkumuz
uzanıp öperken
güneşi dudağından
dalgalanır bizimde
bayrağımız
nazlı bir edayla
ulaşacak,
insanlığa ve dostlara
selamımız
ve bağımsızlığa
kavuşanların yeni
türküsü olacaktır
bu kavgamız*

Adı, soyadı: **Ayşe OCAR**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Küpelikız-
Pazarcık, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **Haziran
1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1993,
Ergani-Diyarbakır**

Ayşe heval Maraş'ın merkez köylerinden olan Küpelikız köyünde dünyaya gelir. Yoksul ve çiftçi bir ailenin kızıdır. Küçük yaşlarda ekmeğini kazanmak için kuzuları otlaklara götürür, pamuk ve pancar tarlasında ailesinin yanında ırgatlık yapar. İlkokulu kendi köyünde okur, ortaokula ve liseye Maraş'da devam eder. Ailenin ve kendisinin okumaya

verdiği önemle okul yıllarında başarılı bir gelişim sergiler. Kışları okula giden Ayşe heval, yazları durmadan tarlada çalışır.

Liseyi okuduğu yıllarda yaşadığı Maraş yöresinde Türk-Kürt, Alevi-Sünni çelişkisi körüklenmektedir. Sömürgeci egemenler tarafından örgütlendirilen faşistler Kürt köylerine yönelik baskı ve sindirme politikası uygularlar. Aynı zamanda Kürt kişiliğine, diline, kültürüne yapılan

saldırıları gündemdedir. Bunu bizzat Ayşe heval de yaşar. Bu örgütlü saldırılara tanık olur.

Çelişkileri çok iyi gören ve atikliğiyle, canlılığıyla, özülle bir şeyler yapma arzusunu duyan Ayşe heval, dersane yıllarında mücadeleyle tanışır. Kendi yöntemleriyle kitlelere, köylülere ve öğrenci arkadaşlarına Kürtdistan ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilinç aşılar.

İnsanlarla rahat ilişki kurması, sevimliliği ve tuttuğunu koparan,

kişilik özellikleriyle dikkatleri üzerinde toplar. Mücadelenin içinde yer alması gerektiğini her an savunur. Üniversite sınavlarına girer. 1991'de Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümü'ne girer. Üniversite yıllarında zamanını teorik bilgiye ayırıp, parti yayınlarını, çözümlemeleri, basında çıkan yazıları takip ederek parti ideolojisini özümsemeye çalışır. Bu arada üniversitede YCK faaliyetlerinin içinde yer alır. Bu süreç içinde kolektivizm, paylaşım ve olayları kavrama açısından örnek davranışlar sergiler. Parti Önderliği'nin yaptığı değerlendirmeleri kendisine rehber alır. Dağlara gitmek ve profesyonel olarak saflara katılmak istediğini 1993 yılı başlarında belirtir. O dönem uygun şartlar olmadığı için biraz bekletilir. Bu

sırada müthiş bir hırs ve kinle dağlarla kucaklaşma anını beklemektedir. Kinlidir, çünkü Güneybatı'da şehit düşen, düşman tarafından linç edilen çok

sevdiği arkadaşı **Hüseyin MATUR (Kendal)** hevalin içinde bulunduğu 6 arkadaşın ve bütün Güneybatı şehitlerinin kinyile yoğrulmuştur. Hırslıdır çünkü,

birey olarak, insan olarak, en önemlisi de kadın olarak var olmanın, özgürleşmenin ölçüsü, dağlarda, PKK saflarında yer almaktır. Nitekim Mayıs sonlarında Amed Eyaleti'ne gönderilir.

Ayşe heval gördüğü eğitim sonucu giderek yetkinleşir. Artık hangi saha olursa olsun kendisini pratiğiyle kanıtlamaya hazırdır. Kısa bir süre sonra pratik sahaya gider. Çalışmalarında başarılıdır. Kendisini halkının kurtuluşuna adanmış bir sırada, işbirlikçi-ihanetçilerin kahpece pususu sonucu şahadet kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir !

Mücadele arkadaşları

Kemal Pir'i hep örnek alırdı

Yaşamın en basit bir olayından, en karmaşık ve en önemli toplumsal olaylara kadar "ilk"ler, başlatıcılar bir diğer deyişle öncüler, daima insanlığın belleğinde kalıcı yer edinirler. Kimi zaman adları tarihe altın harflerle yazılır, kimi zaman destanların konusu olurlar ve kimi yerde de yaşamları bir miras olur ve nesilden nesile aktarılır.

Kurtuluş Ordumuzun bütün şehitlerini bu bağlamda değerlendirmek gerekir. Herbiri kendi çapında bir "ilk"tir ve tarihin kendilerine biçtiği rolü en kahramanca ve en yaratıcı bir şekilde oynamışlardır.

Kemal hevalin soylu yaşamı da bu çerçevede değerlendirilmelidir. Aile ortamında, çevrede, okulda ve mücadele saflarında hep "ilk"tir ve hep "başlatıcı"dır. Bunun içindir ki, yeri hep belirgindir.

Soylu yaşam 1966'nın karanlığında Hazro'da başlar. 7 çocuklu, ortahalli bir ailenin

Adı, soyadı: **Mehmet ÇELİK**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ağustos 1994, Hazro**

ikinci çocuğudur. Kendini serbest bir aile ortamında bulur. Aile, duyarlı ve yurtsever bir kültüre sahiptir. Kemal hevalin sosyal yönleri daha çocukluk yıllarında gelişir. İlk, orta ve lise öğrenimini Hazro'da tamamlar. Okulda sınıfın en başarılı öğrencisidir. Küçük yaşlarda bile öğretmenlerle seviyeli bir dialog geliştirir. Oldukça ağırbaşlıdır. Yörede çarpık, feodal yaşam hakim

olduğundan dolayı "kan" ve "kavga", hayatın bütün alanlarına damgasını vurur. Ülke ve halka düşmanlık, sokak ve mahalle kavgalarıyla birlikte yeni nesillerde filizlenir. Kemal heval böyle bir ortamdan oldukça uzak durur. Hiç kimseyle kavga etmediği gibi her çevreden insanın sevgi ve saygısını da kazanır.

Küçük yaşlardan itibaren kendisinden yaşça büyük insanlarla arkadaşlık kurar. Aynı zamanda küçük bir

çocukla saatlerce diyalog kuracak kadar alçakgönüllüdür. Çevresinde ilkel milliyetçi ve reformist düşüncelere sahip kişiler vardır. Çocukluk yılları bunlarla iç içe geçer. Yöreye hakim olan feodal koşullarda reformist düşüncelere bile sahip olmak o dönemin deyimiyle "devrimcilik"tir. Bu anlamda, yaşlılarına göre ileriye yakalamada atik ve duyarlıdır.

Partiyi ortaokul yıllarında

tanır. Eline geçen parti materyallerini büyük bir heyecanla okur. Çevrede parti çalışmalarından sorumlu arkadaşların az olması, Kemal hevalin bir süre partiyle organik ilişki geliştirememesine yol açar. Ancak partiyle ilişki geliştirmek o zaman bile O'nun vazgeçilmez tutkusudur.

Kürdistan'ın üzerine kara bir bulut gibi çöken faşist 12 Eylül darbesi ve partinin buna karşı geliştirdiği militanca direniş, Kemal hevali derinden etkiler. Bu dönemde partiyi pratik-politik açıdan daha yakından tanıma fırsatı bulur. Pratik çalışmaları yürüten birkaç yarı profesyonel arkadaşla ilişki geliştirir. Onlardan birçok şeyi öğrenir. Öğrendiklerini zaman geçirmeden arkadaşlarına aktarır. İlişkide bulunduğu arkadaşların yakalanmasıyla belli bir dönem yalnız kalır. Henüz 15-16 yaşlarındadır. Kendisini politik propagandanın içerisinde bulur. Kendi deyişiyle bu dönemde "uzun bir süre özlemini duyduğu Apoculara daha yakındır" ve onların genç yoldaşları olmuştur. 1982'den 1985 yılına kadar tamamen ilişkisiz kalır. Ne beraber faaliyet yürüteceği kimse ve ne de O'na materyal getiren, partiden yeni haber ulaştıran kimse vardır.

Partiye olan inancını hiçbir zaman yitirmez. Partinin

mücadeleyi her şart altında sürdüreceğine ve mutlaka bir çıkışla mücadeleyi yükselteceğine yürekten inanmaktadır. 15 Ağustos'un patlayan kurşunları her Kürt için olduğu kadar, Kemal heval için de büyük umut ışığı olur. Gerçekleşen umutları O'nda yeni bir ruh ve taze kan yaratır. Coşkulanır. Coşkusu O'nu partiyle tekrar buluşturur. 1985 yılında üniversiteyi kazanarak Van'da Veterinerlik Fakültesi'ne başlar. Kıt olanaklarla zayıf bir ilişki geliştirir. Kısa bir zaman sonra yine ilişkisi kopacaktır. Ancak hiç boş durmaz. Öğrenci kitlesi içerisinde hücre esasına dayalı örgütlemeler geliştirir. Usta bir örgütleyicidir. Parti ile canlı bağları olmadığı halde örgütlemedeki ustalığı mücadeleye çok şeyler kazandırır. Okul ortamına partinin politikasını taşır. Propaganda ve örgütlenme çalışmalarının başında olmasına rağmen gösterdiği duyarlılık ve hassasiyet O'nu hemen deşifre etmez. 1987 yılında faşistlere karşı yurtsever öğrencilerin eylemleri gelişir. Kemal heval burada hep öndedir. Van'daki ilk kıpırdamaların başlatıcısıdır. Bu dönem parti ile sağlam ve kalıcı ilişki geliştirir. Çok sayıda yayın okumaya başlar. Özellikle cezaevi direnişleriyle ilgili okuduğu bir kitapta Kemal

Pir'in direnişinden oldukça etkilenir. Kemal ismini o zamandan itibaren yaşatmaya karar verir. Bundan sonraki adımları artık çok sağlam ve büyük olur. 1988'de gerillaıyla sıcak ilişkiye geçer. Artık Kemal heval bazen gerilla, bazen de öğrencidir. Gizliliğe çok önem verir, adımını atmadan önce mutlaka düşünür ve plan geliştirir. Hiçbir şeyi rastlantıya bırakmaz. Bu tarz O'na hep kazandırır ve O'nu hep geliştirir.

Merdivenin basamakları 1989'a dayanır. Okuldaki örgütlenme belli bir düzeye getirilmiş ve güçlü bir öğrenci potansiyeli kazanılmıştır. Ancak süreç profesyonel katılımı, manevi komutanı Kemal Pir'in deyimi ile "Profesyonel devrimciliği" dayatır. Bunun derin bilinciyle hareket ederek, bir grup arkadaşıyla yönünü dağlara verir. Okulda büyük bir boşluk doğar. Kemal hevalin yeri belirgindir. Ancak belli bir dönem sonra dağdan gönderdiği talimatlarla çalışmalar rayına oturtulur.

Şemdinli ve Hakkari alanlarında belli bir dönem askeri ve siyasi eğitim görür. Partinin ideoloji ve politikasıyla kendini daha da güçlendirir. Hem okulda, hem de Hazro'da partiye katılımı "ilk"tir. Katılımı oldukça yankı uyandırır. Bir yıl kadar dağ

pratiğinde kalır. Takım komutanlığına yükselir ve yeni katılan yoldaşların eğitimlerine yardımcı olur.

Örgütlenmedeki ustalığı ve Serhat alanının cephesel gelişimi dikkate alınarak Ağrı ve Doğubeyazıt'ta konumlanmak üzere geniş bir bölgenin cephe çalışmalarına koordine olarak atanır. Tempoda hızlı ve tarzda iknacı ve koparıcıdır. Özellikle Ağrı Eğitim Yüksekokulu'ndaki öğrencilerle yakından ilgilenir.

emeği önemli bir yer tutar. Milis örgütlenmesi, en çok yoğunlaştığı faaliyet sahası olur. Düşmanın dikkatleri cephe çalışmalarına kayar, uzun bir süre çalışmalar takibe alınır, ancak Kemal hevale bir türlü ulaşamaz. Yakalanan bir unsurun ifade vermesi üzerine Kemal heval uzun bir aradan sonra 1991 baharında Doğubeyazıt'ta özel bir operasyonla düşmana esir düşer. 28 gün boyunca işkence altında tutulur. Sorguda tam da

partiyle ilişki kurar ve cezaevi temsilciliği gibi sorumluluklar üstlenir. Olgun ve alçakgönüllü yapısı düşmanda bile saygı uyandırır. Cezaevi idaresi başta olmak üzere tüm düşman mensupları O'na "Kemal abi" diye hitap ederler. Burada TC'nin değil, PKK'nin kuralları geçerli kılınır. Koşulları iyi değerlendirir. Sürekli araştırma içerisinde ve partiye "kaçış"ın hazırlıklarını yapmak üzere haber gönderir.

Doğubeyazıt'taki geçiş noktalarının denetime alınmasında, katılımların olmasında, bazı eylemlerin başarıyla geliştirilmesinde ve bölgedeki sistemli bir cephe örgütlenmesinin yaratılmasında Kemal hevalın

Kemal Pir'in Diyarbakır sorgularındaki direnişine layık bir tavır geliştirir. Erzincan zindanına gönderilir. 1992 Mart depreminden sonra çok sayıda yoldaşı ile birlikte Nevşehir zindanına aktarılır. Burada eğitim, ile ilgilenir dışarıda

46 metre uzunluğunda ve 8 aylık sürede kazılan tünelin baş mimarı Kemal hevaldır. (Manevi komutanı Kemal Pir de iki kez firar etmişti.) İç ve dış hazırlıklar tamamlanınca 17 Şubat 1993'te bir grup yoldaşıyla firar eder. Kısa

zaman sonra yurt dışına çıkar. Bulunduğu alanın özgül sorunları üzerine yoğunlaşır. Kaldığı iki ay boyunca bir sürü örgüt sorununu çözüme kavuşturur. Kendisine misafir veya kalıcı gözûyle bakmaz. Ardından önderlik sahasına geçer. Önderliğin yakın ilgi ve desteğini görür. 1993'ün sonlarında ülke pratiğine gitmek üzere Botan'a geçer ve kışı burada geçirir. Burada savaş ve gerilla konularındaki tecrübelerini yeniler. 1994 baharında yapılan planlamayla, isteği uygun görülerek Amed Eyaleti'ne gönderilir. Eyalet karargahında kısa bir dönem kaldıktan sonra Hazro-Lice ve Silvan mintikalarından oluşan bölgeye komutan olarak atanır.

Hazro ve Silvan mintikalarında dağlar Botan'daki gibi değildir. Ve gerillayı uzun süre barındıramaz. Buraya hakim olmanın tek koşulu hareketli gerilla taktiğini uygulamaktır. Alanda çok sayıda köy boşaltılmış ve milis ağı darbelenmiştir. Kemal hevalin ilk uğraşları buraları yeniden düzenlemektir. Kısa bir sürede hareketli gerilla taktiğini ustaca uygulayarak, partinin alandaki hakimiyetini güçlendirir. Düşman birçok yerde darbelenir ve hareketsiz bırakılır. Özellikle gerillayla karşılaşmaktan korkan düşman ihaneti dallandırarak

*Her birinde
kahramanlar yatar
bu dağların
yürekleri tetik tetik
namlulardan çıkan ateş
gibidir
parıldar alev fışkırır
gözleri
gömlekleri kan içinde
alınlarından,
damla damla kıpkızıl ter
akar
destan destan
tarihte yazılıdır anıları*

sonuç almak ister. Daha önce de birçok yoldaşın şehit düştüğü Reşan mintikasıdan Lice'ye 16 savaşçı adayını götürmek üzereyken düşmanın ve ihanetin kör pususuna düşerler. Tarih 29 Ağustos 1994. Kemal heval savaşçı adaylarına bir şey olmasını istemez, hepsini çatışma alanından uzaklaştırır. Üç milis ve 7 gerilla yoldaşıyla birlikte çok sayıda düşman askerine

karşı son mermilerine kadar kahramanca savaşır.

Baş edemeyeceğini anlayan düşman napalm bombası kullanarak 11 can yoldaşı katleder. Kör pusuların atıldığı, nice kahramanların toprağa düştüğü yerdir. Adeta cehennemden bir köşedir burası. Aynı zamanda önemli bir geçit noktasıdır da.

Düşmanın ilk ateşinde bir arkadaş yaralanır, birliğe henüz yeni katılan ve Güney Kürdistan'daki gerilla hastanesine gidecek olan **Dr. Agır (Orhan ERSÖZ)**, yaralı arkadaşını tedavi etmeden gitmek istemez. Bir taraftan yoldaşının yarasını sarar, diğer taraftan da çatışır. Bu

ilk çatışmasında kahramanca direnerek şehit düşer.

Aralarında **Mehmet ŞENOL (Seyit)** ve komutan **Kemal'in** de bulunduğu 8 gerilla ve **Kadri DOLAN** ile diğer iki milisin bulunduğu 11 kişilik yoldaşlar topluluğu şehitler kervanındaki onurlu yerini alırlar.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşı

Eylemlerde öncü, yaşamda güven ve moral kaynağıydı

Adı, soyadı: **Mustafa IŞIK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Kulp-Sason kırsalı**

çalışmaktan geçtiğini iyi bilir. Bütün gücüyle iyi bir PKK'li olmayı hedefler. Şehitlere bağlıdır. Her şehit düşen yoldaşla beraber daha da kinlenir, daha da intikam duygusuyla dolar.

Mustafa heval 1994 yılında Sason-Kulp kırsalında düşmanla girilen bir çatışmada kahramanca çatışarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Mustafa heval Kozluk'ta ailenin üçüncü çocuğu olarak doğar. Babası mahalle muhtarıdır. İlk, orta ve liseyi Kozluk'ta okur. Ortaokul yıllarında mücadeleyle tanışır. Gerek örgütsel faaliyetlerde, gerekse bildiri dağıtımı ve benzeri işlerde hiç durmadan çalışır. Giderek içinde mücadeleye katılma istemi gelişir. Yaşı daha çok küçük olmasına rağmen gerillaya gitmeyi dayatır ve sonunda 1993 yılında gerilla safılarına katılır. O'nun küçücük yüreğiyle açtığı yol tüm aile çevresini etkiler.

O yoldaşlarının moral kaynağıdır. Sevimli ve örnek tavırlarıyla her zaman yoldaşları tarafından çok sevilir. Fedakar ve hareketlidir. Eylemlerde öndedir, kitleye moral ve güven verir. Korkunun zerresi yoktur, ufacak yüreğinde.

Gerilla yaşamından çok şey alır ve kendisini geliştirir. Partiye ve önderliğe bağlılığın çok

Slav ji tere hêvalê
dêlal
Slav ji tere
Emrête yê civan
dilêteyê polara
Em sond dixwun bî
sondê şehidan
Ne çekête, ne
navête, Ne jî
armancate
Lî ardê nema
Hêfa bibe Ala sor li
Kürdistan

Çiyaye Sipî'yi silahıyla inletti

işte o gün
yürek atışı
gün ışığı gibi
halkımın doğduğu gün
seslerini işitiyorum
Botan'da
bakır sesli Med
okçularından
kalma
seslerini işitiyorum
gerillanın
ağlayan çocuğun
sevince dönüşen gülüşü
gibi
durmayın
ses verin o sese
atlılar geçiyor toprağımdan
durmayın

Adı, soyadı: **Serdar YILDIZ**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-
Mişritan köyü, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992,
SerêSpî**

karşılacaktır.

İstanbul'da okuyan abisinin
mücadeleye olan ilgisi Dijwar
hevali de etkilemiştir. 1989'da
partinin okul komitesinde yer
alır. Arkadaşlarıyla beraber
tuttukları evde eğitim
çalışmalarına başlarlar. Artık
Dijwar heval parti
sempatizanıdır. Hem
çalışkanlığı, hem de mücadelesi
halkın beğenisini kazanmıştır.
Okul yönetimindeki faşist
odaklar O'nu çekememektedir.

Bir komplo sonucu 11
arkadaşıyla okuldan sürgün
edilir. Kısa bir dönem
Beşiri'de okula devam eder.
Ancak çok sevdiği dağlara
özlemi çekilmez olmuştur.
Yoldaşlarının gerillaya
katılışı, O'nu daha da
etkiler. Ve 1991'de Amed
Eyaleti'nde gerilla saflarına
katılır.

Lice, Kulp ve Bingöl
kırsalında çalışma yürütür.
Kinini sevdasıyla
buluşturmuştur. Coşkuyla
koşar tüm işlere.
Yaşamdaki her şey O'na
zevk verir.

Tarih 10 Mart 1992'yi
gösterirken eli kanlı korucuların
ihbarı sonucu bulundukları
bölgeye hava saldırısı
düzenlenir. Gökyüzünü sarı bir
bulut kaplamıştır. Dijwar yoldaş
BKC'yi alarak tepeye tırmanır.
Çiyayê Spî BKC'nin sesiyle inler.
Düşman geri çekilmek zorunda
kalır. Dijwar heval, Lice'li bir
yoldaşı ile birlikte kahramanca
çatışarak şehitler kervanındaki
yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

Dijwar heval 1973 yılında
Kozluk'un Mişritan
köyünde dokuz çocuklu
bir ailenin beşinci çocuğu olarak
doğar. İlkokulu köyde bitirir. Orta
ve liseye Kozluk'ta devam eder.
Yazın tütün işinde çalışarak,
kışında ormandan odun keserek
hem kendisinin, hem de İstanbul
Hukuk Fakültesi'ni okuyan
abisinin okul ihtiyaçlarını

KÜRDİSTAN'IN ÖZGÜRLÜĞÜ MÜCADELEYLE GELİŞEBİLİR

Adı, soyadı: **Faysal AVLAR**
Kod adı: **Cemşid**
Doğum yeri ve tarihi: **Çınar-
Diyarbakır, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **2 Mart
1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Temmuz
1993, Genç**

***“Cemşid heval!
Sen Kürdistan'ın
bağrında sonsuzluk
uykusunda olsan da
seni ve tüm
Kürdistan şehitlerini
devrimle, özgür
Kürdistan'la
yaşatacağımıza söz
veriyoruz.”***

Partimiz PKK öncülüğünde süren Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi devrim zaferini yakınlaştırmıştır. İşte bu zaferin yakınlaşmasını sağlamak için, bu büyük sevda için yaşamlarını Kürdistan halkının geleceğine adayan binlerce şehidimiz arasında **Cemşid** heval de bulunmaktadır.

Cemşid heval, 1971 yılında Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu

Çınar'da okur. Bu dönemde Cemşid heval, sömürgeci düzenin kendisini ve çevresindeki insanları ezdiğini, ellerine, dillerine, hatta beyinlerine zincir vurduğunu farkeder. O dönem için Cemşid heval şunları söylemektedir; *“Okul yıllarında düşmanı kimliğimizi inkar edip, ana dilimizle eğitim-öğretim yapmamızı engelliyordu. Bu benim içimde bir eziklikti ve ulusal benliğimden bir şeylerin eksik olduğunun bilincindeydim.”*

Sömürgecilik, ekonomik olarak da Kürt insanlarını bir kapanın içine almış, “kurtuluş” olarak ülkesini terk etmesini

dayatmıştır. Cemşid hevalin ailesi de maddi sıkıntılar yüzünden kendisini okuldan alırlar ve 1985 yılında Manisa'ya göç eder. Manisa'yı umut kapısı olarak görürler. Cemşid heval okula gitmez ve çeşitli işlerde çalışır. Devlete ait bir orman işletmesinde kendi ailesiyle birlikte 25-30 Kürt ailesi iş bulup çalışırlar. Bu işe 1 yıl devam eder. Bu süre sonunda işlerine son verilir. Ekonomik olarak umut kapısı gösterilen bu yerler onlara zindan olur adeta. 1986 yılında ailece Mersin'e göç ederler. Mersin'de bağ, bahçe ve

tarlalarda çalışırlar. Cemşid heval bu arada okuluna devam eder, ancak ekonomik zorluklar yine aileyi zorlayınca lise 2. sınıftan ayrılmak zorunda kalır.

Cemşid heval, 1988 yılından itibaren Kürdistan'da yükselen kurtuluş mücadelesinin etkilerini hissetmeye başlar. O dönem için şunları söylemektedir: "Biz metropollerde 1988'e kadar sömürgeciliğin bataklığı içinde geçim kavgası verirken, Kürdistan'da Kürt halkı başkaldırmış, özgürlük için ölümüne savaşıyordu. PKK, doğru, ilerici-devrimi pratiğiyle halkı örgütleyerek düşmana darbe üstüne darbe vuruyordu. Bu durum benim de partiye sempati duymama sebep oldu. Ulusal meseleye karşı duyarlı olmaya başladım. Bu arada günlük gelişmeleri takip edip, parti yayınlarından yararlandım."

Cemşid heval, partiyi, ideolojisini anlamaya çabaladıkça, bunun ne kadar derin ve anlamlı olduğunu kavramaya başlar. Partili yoldaşlarla tanışır. Şehit yoldaşlarımızın yaşamlarını öğrenir. Onların yaşamını, oturusharından kalkışlarına, söyledikleri sözlerden bakışlarına kadar bütün özelliklerini hayranlıkla izler ve bunları kendi yaşamına oturtmaya çalışır. Böylece çevresindeki insanlara birçok gerçeği anlatma çabası içine girer. Örnek aldığı parti yaşam tarzıyla pek çok insanı etkiler. Olgun tavırları, kendini eğitime yönündeki çabaları ve azmi takdirle karşılanır. Bu gelişmeleri kaydederken, partili yoldaşlarla birlikte çeşitli görevleri yerine getirir. Yaklaşık 2 yıl Mersin'de

cephe faaliyeti yürütür. Kürdistan'daki devrim sıcaklığını halkına taşıma, bunun köprüsü olma, yeni insanları kazanma kendisinde sonsuz bir mutluluğa yol açar. Ancak bu O'na yetmediğinden yeni bir karar verir. Bu konuda, "sonuçta Kürt halkının ve Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığının dağlara çıkıp parti saflarına katılmak ve mücadele etmekle gerçekleşebileceğine inandım" demektedir.

Cemşid heval, 2 Mart 1993 tarihinde Amed Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır. Artık aldığı her nefes, attığı her adım, söylediği her söz, kısaca tüm yaşamının, ülkesinin, halkının her şeyden önce partisi PKK'nin umudunu açığa çıkararak yönünü dağlara çevirir.

Özgürlüğü yakalama ve Kürdistan halkıyla bunu paylaşma mücadelesinde Cemşid heval uzun süre kalamadı. Gerilla saflarındaki mücadelesi kısa oldu. 29 Temmuz 1993 tarihinde Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Çanakçı köyünde hain bir kurşunla Cemşid heval, şahadet mertebesine ulaşır. Çanakçı köyü korucu köyüdür. Yapılan tüm uyarılara karşın çeteler silah bırakmamışlardır. Cemşid heval ve 3 silah arkadaşı köy çevresinde attıkları pusuda bir çete yakınına yakalarlar ve çeteyle

konuşmak, silah bırakması için ikna etmek için birlikte köye giderler. Ancak çeteler 4 yoldaşı erkenden farkedirler ve çete

Şehit Yusuf ÇETİN (Seyîdxan),
1992'de şehit

yakını da vurulur, Cemşid heval ve 3 yoldaşı burada şehit düşerler.

Cemşid heval! Sen Kürdistan'ın bağrında sonsuzluk uykusunda olsan da seni ve tüm Kürdistan şehitlerini devrimle, özgür Kürdistan'la yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

PARTİNİN GÜRBÜZLEŞTİRDİĞİ MİLİTAN

Amed Eyaleti kadın ordulaşmasının ilk şehidi

Ayten heval, 12 yaşındayken abisinden etkilenecek ARGK saflarına katılır. Gördüğü ilk gerilla abisidir. Abisini gerilla olarak gördüğü anı şöyle dile getirirdi: "O akşam çok kötü rüzgar esiyordu. Hayvanların kaldığı ahırın kapısı düştü. Babam bana, gidip kapıyı kaldırmamı söyledi. Abimin evdeki yerini doldurmak istediğimden itiraz etmedim. Tam kapıyı kaldırıyordum ki, gelen sesle dönüp arkama baktım. Birden arkamda üç silahlı adam gördüm. Çok korktum. İlk defa gerilla görüyordum. Korkuyla bağırdım ve eve doğru koştum. İçeri girer girmez babama kapıda üç silahlı adam gördüğümü, saklanmasını, çünkü onu öldüreceklerini söyledim. Ben hemen battaniyenin altına saklandım. Mermi ha patladı ha patlayacak bekleyişindeyim, içeri girdiler. Aman Allahım! Babam hepsini öptü! Çok şaşırdım. Baktım, içlerinden bir tanesinin konuşması tanıdık geldi. Değişmişti, sakal bırakmıştı: O, abimdi."

Adı, soyadı: **Şükran HANDAR**
Kod adı: **Ayten Herekol**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1 Ocak 1994, Diyarbakır**

Gerilla saflarına katılan Ayten heval, ilkin Haftanın alanında eğitim görür. Bir süre Güney sahasında kaldıktan sonra sıcak savaşımın temel dayanak merkezlerinden olan Botan Eyaleti'ne gider. Botan'a gitmenin büyük coşkusuyla yaşama katılır. Çünkü O, hep sıcak savaşım içinde yer almayı, düşmana tarihi darbesini vurmayı esas alan bir kişiliğe sahipti. Çocuk yaşta olmasına rağmen coşkusu ve düşmana duyduğu kin-öfkesiyle

arkadaşları arasında tanınmıştı. Siyasallaşmaya fazla eğilim göstermemesine rağmen, gelişkin askeri yönüyle bunu kapatma çabası içindeydi. Botan'dan sonra 1992 Haziran'ında Amed Eyaleti'ne gider. Burada kendisini daha yoğun bir yaşam ve pratiğin beklediğinin farkındadır.

Ayten heval, saflara katıldıktan sonra hep gerilla içerisinde faaliyet yürütmüş, cesur-askeri bir kişiliğe ulaşmıştı. Birçok eyleme katılmış, saldırı-savunma gibi önemli gruplarda yer almıştı. Yine birçok eylemde ağır silah kullanmıştı. Sürekli

hareketli birliklerde yer alması nedeniyle zor doğa koşullarına karşı yılmayan ve coşkulu bir kişilik kazanmış yoldaşımızdı. Arkadaşlarına güç verdiği gibi görevlerde atılın ve öndeydi. Özellikle eylem anı O'nun için tarihi kinini boşalttığı anlardı. Eylemlere coşkulu ve hazırlıklı giderdi. Düşmana olan kını ve öfkesi büyüktü.

O'nunla hareketli birlikte beraber kalan bir arkadaşı, bir anısını şöyle anlatıyor: "*Bir gün*

sabah içtimasından sonra mangalarımıza giderken, hemen mevzilenmemiz gerektiği söylendi. Düşman gelmiş ve karşı tepeleri tutmuştu. Bizim bulunduğumuz yeri havanlıyordu. Düşmanı görebiliyorduk. Mevzide beklerken, O, düşmanı taşıdığı kinle nasıl vuracağını anlatıyordu. Kını ve öfkesi gözlerinden okunuyordu. Tam o anda mevzileri terk etmemiz ve dole inmemiz söylendi. Ayten heval, bunu duyar duymaz, mevzimden asla bir adım bile geri atmam. Kim gelirse gelsin. Ben buraya bunun için gelmişim, hiç kimsenin beni engellemeye hakkı yoktur' diye sinirli sinirli bağırdı. Talimatı getiren arkadaş sebebini anlattı. İkna olmadı. Talimatlara karşı gelmediğini söyledi. Sonra 'ben ineeğim, ama bunu asla kabul etmeyeceğim' dedi. Çok sinirli bir şekilde aşağı indi. Arkasından koşmama rağmen yetişememiştım. Bölük komutanı gelir gelmez hemen 'Sizi sert bir şekilde eleştiriyorum. Bizi böyle savaştan soyutlamaya hakkınız yoktur. Kabul etmiyorum' dedi."

Ayten heval, Kürt kadınının ordulaşma aşamasına gelişini coşkuyla karşılarken, Amed Eyaleti'nde kadın ordulaşmasını sağlama çalışmalarında tüm enerji ve çabasını sergiledi. Önder bir komutan olmak, sömürgeciliğin yarattığı tahripkar kişiliği üzerinden atmak, militan-devrimci bir kişiliğe ulaşmak için mücadele verdi. Günlük yaşamda, görevlerde hareketli ve

coşkuluydu. Bu yapısıyla yaşama askeri tarzı dayatıyordu.

Saflarda kaldığı süre içinde Ayten heval pek çok eyleme katıldı. Çete köyü baskınları, yol kesme eylemleri, karakol baskınları vs. O'nun katıldığı eylemliliklerden biri 1993 yılında Diyarbakır Belediye Başkanı Turgut Atalay'a yönelik suikast girişimi, diğeri ise 1993 sonbaharında Solhan-Perxo karakol baskınıdır. Bu karakol eyleminden çok etkilenmiş ve askerlerin karakolu bırakıp kaçması O'nu çok mutlu etmişti: "Savunmaktan bile acizler" diyordu.

Ayten heval, kadın ordulaşmasına gidildiği bu dönemde, bu ordulaşmanın Amed Eyaleti'ndeki ilk şehidi olma özelliğine de sahiptir. O, hep ilk olmanın çabası içinde olan bir yoldaşımızdı. Kesin başaran bir pratiğe sahipti. Parti Önderliği'nin "Ordulaşılacak" talimatı geldiğinde buna en çok sevinenlerden biri de Ayten hevaldi. Bayan hevaler uzun yıllar gerilla ortamında kalmalarına karşın, bir türlü istenilen sonuca ulaşılammıştı. Bayan yoldaşların yüzlerce şehit vermelerine rağmen, hâlâ neden istenilen başarı çizgisinde seyredeemediklerinin yoğun sorgulamasını ve bu temelde mutlaka başarmanın gerektiği konusunda yoğun çabanın içerisine girmişti. Başarmanın da mutlaka savaştan geçtiği sonucu açıktı. Aksi taktirde eski pratik aşılamayacak,

ordulaşmada da istenilen başarı elde edilemeyecekti.

Başarmaktan başka şansın kalmadığı; Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlılığın bunu emrettiği bilinciyle hareket eden Ayten hevalin diğer tüm yoldaşlar gibi haykırdığı "Başarmaya mahkumuz" sloganıydı.

İlk eğitim devremizin ismini "Başarmaya Mahkumuz" biçiminde koyduk. Bu devreye başladığımız ilk gün Ayten heval, görev gereği Diyarbakır merkeze gitmişti. Dönüşte mutlaka siyasi eğitime ağırlık vereceğini, eğitimin gerekliliğini şimdi daha iyi bilince çıkardığını belirtiyordu.

Bu şehir eylemlilikleri döneme ve Parti Önderliği'nin talimatlarına uygun olduğundan önem veriliyordu. Ayten heval eylem öncesi kendini sürekli hazırlıyordu. Birlikte eyleme gittiği arkadaşlarıyla aynı sözü tekrarlıyordu: "Parti Önderliğimizin talimatıdır, mutlaka başaracağız!"

Ayten heval, düşman üzerine tereddütsüz yöneldi. Fakat bu hızlı yöneliş hata ve eksiklikleri de beraberinde getirdi. Üç eylemi aynı güne sığdırma çabası sınırları zorladığından yoldaşımızın şahadetini de beraberinde getirdi. Ayten heval önderliğe bağlılığın gereklerini yerine getirirken, yine hızlı ve coşkuluydu. O'nu mücadelemizde yaşatacağız.

Anısı mücadelemizde ışıktır!

Mücadele arkadaşları

Savaşta iradenin sembolü

Adı, soyadı: **Ekrem GÜNDÜZ**
Kod adı: **Kemal**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş-Şefere köyü, 1963**
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ..., **Diyarbakır**

yoldaşlarının yanında yerini alır.

Gerilladaki savaş pratiği başarılıdır. Birçok eyleme katılır. Düşmana karşı duyduğu kinle her geçen gün daha da fazla güçlenir, gelişir.

Ekrem heval en son Diyarbakır'da çıkan bir çatışmada kahramanca savaşarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Mücadele arkadaşları

Ortasından
geçiyorum Hezil'in
silahıyla buraya
gömülenlerin
sesi geliyor kulağıma
Kervan anlatmıştı
"Hezil suyu tek türkü

bilir,
o da bağımsızlık türküsü"
diye
bunlar ilk günler
hep bir daha geçerim
diyordum
oysa bu onu son
görüşüm oldu
hadi sen de söyle yoldaş
Hezil'in bağımsızlık
türküsünü
hep beraber söyleyelim

Ekremler heval
direnme ve
savaşma ruhuyla
donanmış bir militanda
olması gereken tüm
özellikleri kendisinde
bütünleştirmişti. Savaşma
coşkusuyla, bağımsızlık
coşkusuyla dolu bir
yaşamın adıdır.

Ailesinin savaştan uzak
tutmak için yaptırdığı
evlilik, O'nu mücadeleden
koparamamış aksine
savaşa daha fazla
sarılmasına neden
olmuştur.

Artık Kürdistan ulusal
kurtuluş mücadelesi O'nun
en büyük sevdası olmuştur.
Mücadelesini sürdürdüğü bir
süreçte esir alınmıştı.
Diyarbakır zindanında
gördüğü yoğun iskencelere
Diyarbakır direnişiyle cevap
verenlerle aynı saflarda yer
almıştı. Düşmana boyun
eğmeyen önderleriyle
mücadeleyi omuzlamıştır.
Yine dışarıya çıktıktan sonra
dağda direnişi sürdüren

Azim ve kararlılıkla yürüdü zorlu yolları

Mirza heval ortahallî bir ailenin çocuğu olarak, Silvan'da doğar. İlk ve orta öğrenimini Silvan'da yapar. Okul yıllarında babasına ait olan marangoz imalathanesinde çalışır.

Babasının çok genç yaşta vefat etmesiyle birlikte, ailenin en büyük çocuğu olarak babasına ait işyerinde çalışmak durumunda kalır ve öğrenimini devam ettiremez. Bir süre sonra maddî olanaksızlıklardan dolayı metropole gitmek zorunda kalır. İstanbul'da birçok işte çalışır. Ülkesinden uzakta çalışmak O'na oldukça zor gelir.

O'nu 1986'da İstanbul'da bir yurtseverin işyerinde tanıdım. Sık sık görüşüyor ve görüşmelerimizde tartışmalar geliştiriorduk. Saygılı bir şekilde dinlemesini bilen, zekice sorular soran bir kişiliğe sahipti. Dikkatimi çeken en güzel özelliği çok iyi Kürtçe konuşmasıydı. Ulusal

Adı, soyadı: **Mehmet BİLİCİ**
Kod adı: **Mirza**
Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1961**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Kulp**

değerlerine bağlıydı. Metropolün kişilikler üzerindeki asimile edici yönleri O'nda etkisiz kalmıştı. Her fırsat bulduğumuzda görüşüyorduk. Tek düşüncesi ulusal kurtuluş mücadelesiydi. Kürdistan'da yaşanan savaşı daha fazla anlamak ve aktif olarak katılım sağlamak istemi giderek daha da artıyordu. Mirza hevalin paylaşımcı, canlı, atak özellikleri onu çevresinde sevilen birisi haline getirmişti.

Her söylediği sözü ölçerek ve dikkatli bir tarzda kullanıyordu.

Bir gün yine beraberdik. Gözleri parlıyordu ve çok dinç bir hali vardı. Beni konuşturuyor, mücadeleye katılım konusunda düşüncelerimi öğrenmek istiyordu. Ben de düşüncelerimi açıklayınca çok sevindi. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaya karar vermişti.

Bana *"Türklerin metropollerinde, onursuzca yaşamaktansa, Kürdistan için ölmek onurluluğuna ulaşmak istiyorum"* dedi. Birkaç gün beraber kaldık. Mirza hevali savaşa ailece yolcu ettik. Giderken sevinçli ve kararlıydı. Sahip olduğu azim ve kararlılık O'nu çalışmalarında oldukça başarılı kılıyordu.

Mirza heval 1992 Mart ayında Kulp'ta çıkan bir çatışmada kahramanca savaşarak şehitler kervanına katılır.

Bir mücadele arkadaşı

SELAMA DURDU BANDOZLAR

Hüsnak vadisi bomba, kleş, G-3, roket ve BKC sesleriyle yankılanmaya başladı. Düşman güçleri vadi boyunca sinsice ilerleyerek saldırıya geçtiler. Sömürgecilere üstlendiğimiz alan hakkında çevrede bulunan işbirlikçi-ajan takımı tarafından haber verilmişti. Bulunduğumuz yerin çatışma için uygun olmadığını bildiği için düşman çok amansız ve büyük oranda teknik üstünlüğünü de kullanarak, hazırlıklı bir şekilde üzerimize gelmeye başlamıştı.

Hazırlıksız yakalanmamıza rağmen kısa süren bir dağınıklktan sonra bölük komutanı **Seyfettin** hevalin talimatları doğrultusunda mevzilenmeye başladık. Uzun bir yürüyüş ve yaşadığımız çatışmalar sonucu ulaştığımız bu noktada birçok arkadaş yorgun ve yıpranmıştı. Düşmanın ilk saldırısı, ön hatta bulunan arkadaşların bombalarla ve kleşlerle cevap vermeleri sonucu püskürtüldükten sonra, ilk anda

Adı, soyadı: **Mehmet TANRIKULU**
Kod adı: **Seyfettin Kızıl**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Teklat köyü, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mart 1994, Hüsnak vadisi-Bingöl**

yaşanan örgütsüzlük ve dağınıklık giderilerek arkadaşların tümü çatışmaya uygun bir pozisyon almak için harekete geçerek mevzilendiler. Ama düşman kapsamlı bir güçle ve yoğun bir teknikle gelmişti. İlk saldırı püskürtüldükten sonra Seyfettin hevalin talimatları çerçevesinde bir takıma yakın arkadaş, vadi boyunca uzanan dere yatağına vurarak geri çekilmeleri gerektiği

söylenmesine rağmen, B. ve S.R. hevaler talimatı anında uygulama yerine, kendilerinin de ön hatta kalmak istediklerini belirttiler. Bunun üzerine talimatın anında uygulanması gerektiğini, bunun uygulanmamasının gücün tümünü imhaya götüreceğini belirtti. Sert bir şekilde uyararak hemen geri çekilmenin gerçekleştirilmesi gerektiğini söyleyerek ön savunma hattına doğru sürünerek ilerledi. Kısa süren bir tereddütten sonra gözlerinden akan bir damla gözyaşını silen B. heval hızla vadi boyunca akan

suya doğru koşmaya başladı. Arkasından diğer arkadaşlar O'nu izleyerek geri çekilmeyi başarıyla yaptılar. Birliğimizin yarısı böylece ilk anda geri çekilmeyi başlıyordu Hüsnok vadisinde.

Çatışma henüz yeni başlamıştı ve saat 10:30'a yaklaşıyordu. Telsizden "Kızıl..., Kızıl..., Kızıl..." çağrıları yapılıyordu. Seyfettin heval çağrıya cevap verdi. Çağrı yapanlar, birliğimizin bulunduğu çıplak sırtın karşısında savunma

için mevzilenen tepedeki arkadaşları. "Durumumuz iyi, bizi savunun..." diyorlardı. Seyfettin hevalin gözleri, vadinin karşı yamacında bulunan tepedeki yoldaşlarını aradı. Tepede bulunan arkadaşlar düşman operasyonunun başlamasıyla birlikte kuşatmaya alınmışlardı. Bulundukları küçük, taşlık ve karlı yer kobra helikopterleri tarafından yoğun bir bombardımana ve roket atışlarına tutulmuştu. Düşman güçleri bulunduğumuz sırt ile tepeciler arasındaki hattı tuttuğu için müdahale edemiyorlardı. Çatışma her tarafta sürüyordu. Vadi boyunca uzanan yollar, tanklar ve panzerler tarafından tutulmuş, aralıksız olarak gücümüzün bulunduğu çıplak ve ufak taşlıklarla örtülü alan bombardımana, havan ve top atışlarına tutuluyordu. Cihazı sıkıca kavrayan Seyfettin heval tepedeki arkadaşlara seslenerek; "Direnin yoldaşlar, size mutlaka

ulaşmaya çalışacağız, umudunuzu yitirmeyin, unutmayın ki siz birer PKK militanısınız, bu devrimci ruhla hareket edin" dedi. Beş-on dakika sonra yoğun silah sesleri arasında kısık kısık telsiz

haykırıışları. Hamza arkadaşın telsizde dudaklarından dökülen son sözler ve sloganlar olmuştu. Ardından bir bomba sesi uzaktan geldi. Vadinin karşı tarafında artık kleş sesleri gelmiyordu. Beş yiğit can, beş halk kahramanı kanlarının son damlasına kadar çarpışarak düşman güçlerine önemli kayıplar verdirerek şehadete ulaştılar.

İki damla gözyaşı usulca süzülerek Seyfettin hevalin simsiyah ve gür bıyıklarına karıştı. Hayatında belki hiç akmamıştı bu damlacıklar gözlerinden. Ama kendisini hemen toparlayarak yanibaşında omuz omuza çatıştığı **Xemgin** ve **Tekoşer** yoldaşlara gülümseyerek "Haydi yoldaşlar" dedi ve elinde M-16'sı ile vadi yatağı boyunca harekete geçen düşmanın bir koluna pusu kurdu. Düşman atış mesafesine girince bulundukları taşlıkların arkasından üçü birlikte yağmur gibi kurşun yağdırmaya başladılar sömürgeci çapulcu sürülerine. Düşman peşpeşe kayıplar verince ilerleyemedi ve geri

çekilmek zorunda kaldı. Ama bu kez de hava desteğini devreye sokarak kobralarla sürekli olarak bulunduğumuz alanı yoğun bir bombardımana tabii tutuyordu. Tepecilerimizin bulunduğu yeri de ele geçirdikten sonra tümüyle gücümüzün mevzilendiği

çağrılar gelmeye başladı. Muharebeyi yöneten Hamza hevaldi. "Hamit, Baho, Kawa hevaler şehadete ulaştılar, ben de yara aldım. Düşman giderek üzerime geliyor, çemberi daraltıyorlar..." Arkasından "Biji Serok APO, Biji Serok APO..."

noktalara hakim olmuştu. Stratejik bir tepe elimizden gitmiş, düşman ordusu tanklar ve panzerler eşliğinde ilerlemeye çalışıyordu. Çember gittikçe daralıyordu. Kuşatmaya alınmıştık. Bir-iki ufak kaya parçası ve taşlıklar dışında doğru dürüst savunma mevzimiz yoktu. Kala kala militanın çıplak yüreği, kleşi kalmıştı.

Çatışmalar üç ayrı yerde, dar ve birbirine yakın olan alan üzerinde sürüyordu. Çıraw hevalin mevzisi en üstte bulunuyordu, vadiye hakim sayılırdı. Çıraw heval uzamış saçlarını gözlerinin üzerinden sağa savurdu, elinde BKC ile vadi boyunca uzanan yolun en üst tarafında, tepenin hemen eteğinde önüne çabucak yerleştirmiş olduğu taşlık mevzisine yerleşmiş çatıştıyordu. Ansızın Çıraw hevalin mevzisi sustu. Hemen alt tarafında bulunan Silvanlı Farqin heval dönüp Çıraw hevale baktığında kanlar içinde yerde uzanıyordu. Hızla koşarak ona doğru yaklaştı. Çıraw hevalin kafasından tuttu, başını döndürdü. Ama yüzündeki çocuksu ifadenin üstüne kanlar aktığını gördü. Çıraw heval alınından aldığı kurşun yarası

sonucu şahadete ulaşmıştı. Usulca tuttuğu yoldaşının kanlı başını toprağa bıraktı ve Çıraw'ın BKC'sini alarak, sloganlar eşliğinde BKC ile bir melodi tutturmaya başladı. Öyle bir melodi ki tüm çirkinlikleri susturan, çıplak ve gencecik bedenlerini tanklara, Alman panzerlerine siper edecek kadar

unutmuyordu. "Alçaklar" diye haykırmaya başladı. Cihat. A-4'ü öyle tıkr tıkr çalışıyordu ki o gün bir mahşer alanına dönüşmüştü Hüsnok vadisi.

Haykırdığı sloganlar düşmana korku, can yoldaşlarına ise coşku ve bitmez tükenmez bir moral veriyordu. Xemgin heval yine her zaman olduğu gibi yüzünde

eksilmeyen gülümseme ve sömürgeciliğe olan nefretiyle hâlâ direnenler arasındaydı. Henüz ayaktaydı ve dimdik onuru ile düşman ordusuna karşı Tekoşer'le beraber aynı mevziyi savunuyorlardı. Xemgin heval en amansız koşullarda olağanüstü iradeyi zorlayan

Şehit Melsa, Nusaybînlî

görkemli ve unutulmaz bir kahramanlık melodisiydi. Yarım kaldı Farqin hevalin türküsü! Tankların paletleri ve kobraların iğrenç uğuldayışları kaplamıştı ortalığı. Bandozların zirvelerinde tarih unutulmayacak bir direnişe daha tanık oluyordu. Hüsnok vadisinden akan sesler uzanıp ta Peri vadisine kadar yankılanıyordu. Cihat hevalin heybetli sesi ürkütmüştü sömürgecileri. Çıraw'ın, Farqin'in, Aşiti'nin bir bir gözlerinin önünde kahramanca toprağa düşmelerini

militan ruhuyla örnek bir komutan, örnek bir askerdi. O gün yine amansız vuruşuyordu. Seyfettin heval kendisine "sen geri çekil, ben de hemen geleceğim" demişti. Aldığı emri anında uygulamak için hızla eğilerek, yola doğru koşmaya başladı. Yolu geçmesi geri çekilmesi için zorunluydu. Tek kurtuluş yolu bu yolu geçerek vadi boyunca uzanan suya vurup uzaklaşmaktı.

Kuşatma giderek daralıyordu. Hızla yola doğru koşuyordu

Xemgin heval. Ansızın sendeledi ve yüzünde unutulmayacak tebessüm, yeni terlemiş sakallarına damlayan kanlar ile yolun ortasında bir yiğit daha düştü...

Güneşin ışıkları ufuğa doğru yavaş yavaş ilerliyordu. Düşman çılgına dönmüştü. Böyle büyük bir direnişi hesaplamamıştı. Akşama doğru sömürgeci ordu birlikleri birçok merkezden takviye edilmiş, zırhlı birlikleri güçlendirilmiş, havadan ve karadan takviyesi güçlenmişti. Düşman o çokça güvendiği ve şişirdiği süper kobra helikopterlerini binlerce askeri gücünü bu küçücük yere, Hüsnok vadisine yağmasına rağmen adım attığı her alan üzerinde püskürtüyor, pusularla vuruluyor, geri çekilmek zorunda kalıyor, tekrar tekrar saldırılara girişiyordu. Bandozlarda direniş devam ediyordu. Seyfettin heval uzandığı yerden hızla eğilerek geri çekilmek için koşmaya başladığı anda yerinde sendeledi ve düştü. Bacağından yara almıştı. Hemen kendisini savunabileceği bir siper aradı ve bir kaya parçasının arkasında vadi boyunca uzanan yola ve dere yatağına yakın mevzilendi. Birdenbire gözleri, hemen üst tarafında yerde kanlar içinde uzanan bir yoldaşına takıldı. Göğsünden akan kanlar tüm vücudunu kaplamıştı. Kim olduğunu düşünmeye başladı, uzaktan dikkatli bakılmadığında yüzü fazla seçilemiyordu. Küçücük bedene sahip olan bu yoldaş Mazlum'dan başkası olamazdı. Evet Mazlum hevaldi

bu. Bölüğün en küçüğüydü Mazlum. Henüz onbeşine yeni girmişti. İki yıla yakın oluyordu saflara katılışı. Mazlum heval birliğin coşku kaynağıydı. En zor koşullar altında bile o çocuksu heyecanı ve bitmek-tükenmek bilmeyen canlılığıyla arkadaşlar arasında moral kaynağıydı. Henüz onbeşindeydi, ama yüreği Ağrı Dağı kadar büyüktü. Sevdası, umudu Peri suyu kadar coşku doluydu. Henüz çocuk yaşta sayılırdı ama militan bir ruha sahipti, kabına sığmayan coşkun bir seli andırırcasına dinamik ve hareketliydi. O devrimciliğin, savaşıncılığın yaşla değil, yürekle, umutla, tutkuyla bağlantılı olduğunu kanıtlayan partinin yiğit bir neferiydi.

Bir çocuk kadar özgür bir dünya ve silah elde yiğitçe şahadete ulaşan Mazlum'u düşündü Seyfettin heval. Düşündükçe sömürgecilere olan öfkesi patlamaya hazır bir yanardağ kadar büyüdü. Haykırmaya başladı yoldaşlarına, *"Direnin yoldaşlar, yiğitçe olmalı ölüme gidiş, yaşama olan sonsuz militan bağlılıktır, tek bir damla kanımız boşa akmamalı. Slogan atın, slogan atın yoldaşlar!"* Ardından "Bijî Serok APO" haykırışları ile inledi vadi, selama durdu Bandozlar.

Düşman direnişi bir türlü kıramıyordu. Güneş yavaş yavaş Bandoz dağlarının zirvelerine doğru batmaya hazırlanıyordu. Seyfettin hevalin mermileri tükenmek üzereydi. Bacağından aldığı yara ile uzun süre çatıştığı mevzisinde kanlar birikmişti.

Hareket etmekte oldukça zorlanıyordu. Düşmanın peşisıra devam eden saldırılarına cevap vermeye ve püskürtmeye devam ediyordu Seyfettin heval. Ama cephanesi tükenmiş ve düşman güçleri bunu farkederek O'nun bulunduğu mevziye doğru sürü gibi ilerlemeye başlamışlardı. Son bir kez biraz üst tarafında çatışmayı sürdüren yoldaşlarına seslenerek "Direnişe devam edin yoldaşlar" diyebildi ve ardından üç kez "Bijî Serok APO" sloganları duyuldu. Kulakları sağır eden bir bomba patlamasının yankısı yayıldı Bandozlardan ta Sere Spi'ye kadar. Uzun boyu ile, kıvrıkcık saçları kana bulanmış, göğsü parçalanmış bir militan, bir komutan düştü Bandozların koynuna. Adı, Seyfettin Kızıl!

Ve tarih unutulmayacak bir kızıl sayfa daha ekledi hanesine. Bandozlar, özgürlüğe susamış doruklarından yirmi yiğidin, yirmi PKK militanının, yirmi halk kahramanının direnişine diz çöktüler. Peri suyu o gün bugündür bir başka akar Şeytan dağlarının derinliklerine doğru. Yürüyüşümüz daha şanlı ve emin adımlarla olacak bundan sonra ve devrim, artık tırnakla-kanla sökülüp gerçekleştirilecektir. Özgürlük için, bağımsız bir vatan için, onurlu bir yaşam için şahadetler intikam yeminimiz olacak. Söz veriyoruz, söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

**Mücadele arkadaşları
Rıza ve Tekin**

EYLÜL'DE SEKİZLERİN TÜRKÜSÜ

Eylül'de çiçeklendi
dağlar

Eylül'de çiçeklendi
Bandozlar
mangal yürekli sekiz
kahraman
Kürdün direniş tarihine
genç bedenlerini
bির hançer gibi
sapladılar

Siz bakmayın Peri'nin
muhteşem derinliklerine
siz bakmayın
Şeytanların geçit vermez
yüceliklerine
mangal yürekli
kahramanlar
1994'ün Eylül safağında
bির şahin olup süzöldüler
barbarların ordu sürülerine

Nice muharebelere taniktır bu
dağlar
işgal ve istila döneminin
meşhur İskender'i
sürmüş ordularını
Mekadonya'dan bütün
Anadolu'ya
gelip dayanmış Şeytanlara
bütün Anadolu dağları
boyun eğmiş, geçit vermiş

Adı soyadı: ...
Kod adı: **Fikret Ateş**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Kozluk,**
1965
Mücadeleye katılış tarihi: **1982**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1994,**
Genç-Akdağ mıntıkası (Bölge
sorumlusu)

İskender'in namlı ordularına

Bandoz asi, geçit vermez
askerleri kırılmış tek tek
zaptedememiş bu dağları

Eylül'de yemyeşil dağlar,
Eylül'de yemyeşil Bandozlar
Eylül'de masmavi akar Peri
mavi akan coşkun sular da
civıl civıl oynasır balıklar
nereye böyle coşkulu akarsın
Peri

onbeş yaşında bir genç
kız misali
rengarenk eteklerin
savrulur
Eylül rüzgarında
alevler yükselir
eteklerinden
köyler, evler kül olmuş
yeşil yapraklar birden
sarmış otlar siyah bir kül
yığını
insanları unut artık
insanlar mahsun ve trajik
güler misin, ağlar mısın
kararsız
ben ise
uzanmak istiyorum
eteklerinde

ateşi henüz soğumamış korlar
içinde
başımı koyup dizlerine

Bandoz tepesinde göğ
uçuşan
el ele tutuşmuş
acemice halay çeken
yıldızlarla söyleşmek istiyorum
Dr. Bager halayın başına
geçmiş
ince bıyıkları altında
dudaklarından dökülen incileri
tekrar tekrar dinlemek
istiyorum

Çoktan dinmiş
topların, uçaksavarların
gümbürtüsü
kulağımda
sadece Peri'nin coşturan
nakaratları
ve fakat
hâlâ sesleri gelir
dağdan dağa yankılanır
savaş naralarının
Mehter Marşı ile gelen
tarihtekine çokça benzeyen
işgal ordularının vahşilikleri

Öfke ve kin doldurmuş
yüreğimi
sana boşaltmak istiyorum Peri
uzun uzun akarsın geçmişten
beri
1914 Çarlık Rusya'sının
ordularını daha sonra tek tek
kılıçtan geçirilen
Ermenilerin katliamını
gören-yaşayan sensin
o zaman da hüngür hüngür
ağlar mıydın?
Elma ve ceviz ağaçları
yemyeşil ve dimdik ayakta
yanar tutuşur muydu?
alevler içinde kalır mıydı
Eylül'de Peri
yükselir feryatlar
sadece insan feryatları değil
insandan daha canlı
yaşlı-geç çınarlar-söğütler
Haçlı orduları geçmedi
buradan
Rusların gücü ulaşmaz şimdi
Ermeniler çoktan silinmiş
Dağlık-Karabağ'la uğraşır
sadece
Amerika Vietnam'da yenildi
cesareti yok henüz
kılıcını çekmeye Kürdistan'da
20. yüzyıl son çeyreğinde

Türklük ve demokrasi kılığında
vampirler gibi dişlerini ve
kamçısını bilemiş
emperyalizm ve sömürgecilik
tezgahında
Kürdistan'ı yeniden yeniden
işgal-istila ve talan eden
meşhur barbarların gösterisidir
bu
1994 Eylül'ünde Bandozlarda
kulağını ver
aç gözlerini Peri
bu topraklarda direnen
Şeyh Sait değil
Seyit Rıza hiç değil
Kürtlüğün en devrimci bileşkesi
kökleri Medya'ya dayanır
Eyübilerden alır savaşçılığını
Ali'nin kılıcından daha keskin
kılıçları
Muhammed'ten daha güçlü
inançları
Öcalan önderleri
Bilali Habeş'ten daha güçlü
tükürür suratlarına patlarım

Eylül'de peri
Eylül'de Bandoz tepesinde
özgürlük ve vatan aşkı ile
yanan
genç kızlığına doyamamış
genç kızlar
delikanlılığını yaşamayan
yüzlerinde tüy bitmemiş
genç delikanlılar
ayazı buz kesen
Eylül gecelerinde
diz çökmüş mevzilerde
düşmanını bekler dört gözle
diller lal olmuş soğuktan
dudaklar çatlamış
eller kalem tutamaz
dizler tutulmuş, bağlanmış
yüzlerde kin ve öfke okunur
parmaklar tetikte

gözden-gezden-arpacıktan
bir türkû gelip-gider
Ferhat'ın Şirin'e vurulmasından
daha vurgun bizimkiler
dağları delmek neki
zaptediyoruz tek tek

15 Ağustos 1984'te patlayan
ilk kurşun ardından
Cudi, Gabar
ve dalga dalga yayılır
Ağrı'dan Sipan'a
Andok-Sere Spi-Berbihi'nden
havalanan şahinler
hiç de konaklanmadan
Şeref dinlerde
şahlanan kırsakların sırtında
bir adım da Şeytanlara uzanır
oradan
Munzurlarla-Toroslarla birleşir
bizimkilerin öyküsü
bizimkilerin türküsü

Her birinde kahramanlar yatar
bu dağların
yüreklere tetik tetik
namlulardan çıkan ateş gibidir
parıldar alev fışkırır gözleri
gömlükleri kan içinde
alınlardan
damla damla kıpkızıl ter akar
destan destan tarihte yazılıdır
anıları

anılarını dikmedik daha
yasını hiç mi hiç tutmadık
ağrıtlar yakmadık
arkamıza dönüp bakmadık
anılar kadar izlerimiz taptaze
söyleşilerimiz bitmemiş
ayak izlerimiz silinmemiş
geçtiğimiz patikalarda
sigara izmaritlerimiz duruyor
daha
mevzilerimizin kenarlarında

Örtada ok işaretli, Şehit Fikret

mevzilerimiz dar gelirdi
çoğunlukla
yine de uzanırdık sekizlerle
ve diğerleriyle
Şeytanların Gazyan'a uzanan
sırtlarında
açlığımızı
sigaramızın dumanıyla
giderirdik
Eylül'de geceler soğuk Peri
Bandoz tepesinde Eylül
geceleri
dizlerimiz karnımızda
uyuklardık
cemre düşmüş müdür suya
bilemem
ne fark eder ki
alçak düşman sinsi ve vahşi
gecenin ayazında
ay ışığında yürümek ister
ilerlemek ister
yeniden yeniden işgal etmek
ister
bu toprakları
iyi vurmak için
uyanık olmak gerek

bizimkiler uyanık
mermi çoktan sürülmüş
namluya
namlu alışık düşmana
parmaklar ikirciksiz dokunur
tetiğe
şafak atmak üzeredir
toz-duman içinde ortalık
bu savaşın gecesi gündüzü
yok artık
"karanlıktan yararlanıp kaçtılar"
bu hikayeden çoktan bıktık
namlular bin yılların öfkesi ile
konuşur
savaş amansızdır
mazlum köle bir halkın
intikam çılgılığıdır her mermi
günboyu çılgınlık birbirini izler
ateş gibidir soğumaz namlular
hiçbir zaman bizimkiler
teke tek doğuşta yenilmediler
iradenin en yüksek noktasına
kadar
hep direndiler
duyuyor musun Peri

duyuyor musun
gök gürültüsüne benzer
top-roket ve uçaksavar
sesleri
bir an için yerinde dur
ve dinle
acelen ne
bu korkunç sesler
içinde
sekizlerin türküsünü
dinle
kulağını ver atılan
sloganlara
senin de gövden
alevler içinde
"dağ başını duman
almış"
görüyorum yanarsın
ateşlere ulaşmak
istersin

tersine akmak
alevleri içindeki bedenine
sularını salmak istersin
benim de bedenim tutuşmuş
Bandoz tepesinde
yanan insan ve et kokusu
yayılır dört bir yana
bundandır ayaklanman
bundandır topyekûn isyanımız
bundandır sahte zeytin dalına
karşı
yavukluya sarılır gibi
silaha sarılmışız
savaşa kara sevda ile
bağlanmışız
aşk ilanı edercesine
intikam ve zafer haykırışlarımız
tutkularımız tutkularımız hep
bundandır
İşte şimdi daha fazla
vurgunum sana Peri
Eylül'de
ateşler ve dumanlar içinde
nazlı ve edalı yürüyüşüne
ikide bir kaybolup görünme

karşımda
öyle garip anlamsız bakma
al kanlar içindeki yüzüme
hiç de sızlamıyor yaram
kalbim dimdik ayakta
gümbür gümbür çarpar göğüs
kafesime
"kalbim dinamit kuyusu"
Ahmed Arif'in deyişi ile
zamanı çoktan geçmiş
patlamanın
zamanı çoktan geçmiş fitili
ateşlemenin
Bandoz tepesinde
volkan volkan göğşe fışkırmının
her biri ayrı bir gül tanesi
Eylül şehitleri
ve senin özgürlüğü arzulayan
bakışların

Daha da gürleştire
içinde kaynayan bu volkanı
şehitler volkan volkan
şehitler direniş abidesi
ülkemin bütün dağlarında
ak taşlı ak saçlı Bandozlarda
Eylül'de
cümle alem taniktır
eşit olmayan çarpışma
düzeninde
bu görkemli muharebeye
ölümü kahramanca karşılayan
yukarda mavi gök
gökte beyaz bulutlar
ve havai fişekler gibi kayan
yıldızlar
taniktır

Eylül'de çiçeklendi dağlar
Eylül'de çiçeklendi Bandozlar
Bandozlarda düğünümüz var
kırmızı papyonlu devrimci
yaşam
ve kan rengi gelinlik giyinmiş
ölüm

şavkı namlularda parıldayan
ay ışığında
acemice dans eder
bir İspanyol tangosu eşliğinde
dansenler
yüzyılların hasretiyle
kucaklaşıp
gölgesi Peri'ye vurur
berrak bir ayna gibisin peri
yansıt gölgemi
yansıt bu muhteşem
düğünümü
kiskanma ha!

Senin de güzelliğini bilirim
ama çoktan
çalmaya başlamış çanlar
şiddetlendikçe
şiddetlenir
çarpışmalar
sekizlerle ve
zaferle
randevum var
yeteneksiz
oluşumdan değil
inanki zamanım
dar
uzun uzun aşk
şarkıları çalamam
kuytu-sessiz ve
sakin bir köşede
bağlılık nameleri
dizemem
nutuklar atamam
anlarsın dilimden
kısa tok ve tek
konuşur namlular
güzelliğine
bakmaya
doyamadığım
kara sevdam
silahımla
çoktan yırttım
karanlığın ar
perdelerini

karanlığa ve düşmana inat mı
inat
güneş bütün haşmetiyle
doğmak üzeredir
ölümsüzlük şafağında
Kürdistan denen vatanda
işte şimdi haykırabilirim bütün
avazımla
özgür ve insanca
yaşamak
ince ve onurlu sanat
yaşamak ölüme inat
karanlığa ve düşmana bin kez
inat

Eylül 1994

Şehit Fikret Ateş

Şehit Memo, 5 Mayıs 1994,
Ergani-Sakız dağında şehit

AMED EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Hogir
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Ali
Doğum yeri ve tarihi: Tatvan, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Mele
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: Gıyasettin
BALÇAK
Kod adı: Felat
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır-Dicle, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 3 Haziran 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Ocak 1995, Gorkam köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Zekariya
ÖZAL
Kod adı: Şiyar
Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Aralık 1994, Murat suyunda boğularak

■ Adı, soyadı: Muhbir AYDIN
Kod adı: Salih
Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1967
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Ocak 1995, Dorşin-Kulp
■ Adı, soyadı: Ercan CAP
Kod adı: Çiya
Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 7 Kasım 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Ocak 1995, Dorşin-Kulp
■ Adı, soyadı: Alaattin ÇİÇEK
Kod adı: Nurhak
Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Ocak 1995, Dorşin-Kulp
■ Adı, soyadı: Akif YAŞAR
Kod adı: Aziz
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 29 Ekim 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ocak 1995, Dorşin-Kulp
■ Adı, soyadı: Cemil
ALPASLAN
Kod adı: Cemil
Doğum yeri ve tarihi: Lice,

1973
Mücadeleye katılış tarihi: 17 Haziran 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ocak 1995, Hani
■ Adı, soyadı: Mahmut
ASLAN
Kod adı: Soro
Doğum yeri ve tarihi: Bismil, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Ocak 1995, Hani
■ Adı, soyadı: Nazmi AMAN
Kod adı: Cansor
Doğum yeri ve tarihi: Ceylanpınar, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 29 Haziran 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ocak 1995, Hani
■ Adı, soyadı: Nizamettin
FIRAT
Kod adı: Firaz
Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Ocak 1995, Mirxas köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Cemcihan
TAŞDEMİR
Kod adı: Davut
Doğum yeri ve tarihi: Mir Ças,

1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 24
Ocak
1995, Mirxas köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Welat ÖZBEY
Kod adı: Diyar
Doğum yeri ve tarihi: Van,
1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Ocak
1995, Hani
■ Adı, soyadı: Yahya
TOKDEMİR
Kod adı: Bedran
Doğum yeri ve tarihi:
Devrimtepe köyü-Baykal, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 24
Ocak
1995, Mirxas köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Mehmet
DOĞAN
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Refika-
Silvan, 1972
Mücadeleye katılış tarihi:
Ağustos 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Aralık
1994, Akdağ-Mahmude köyü
■ Adı, soyadı: Faruk MERGİZ
Kod adı: İlham
Doğum yeri ve tarihi: Cemilika
köyü-Lice, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 23
Ocak
1995, Auzbıl köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Kenan
SOYSAL
Kod adı: Sinan Dijwar
Doğum yeri ve tarihi: Şerefli
Koçhisar Ankara, 1974
Mücadeleye katılış tarihi:

Temmuz 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Adil DUR
Kod adı: Kazım
Doğum yeri ve tarihi: Van,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
(Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Menderes
POLAT
Kod adı: Demhat Agiri
Doğum yeri ve tarihi: Giriban
köyü-Ergani, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Mehmet Sıddık
AKDAĞ
Kod adı: Çekdar Piro
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Recep
GÜNEŞLİ
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Yusuf DOĞAN
Kod adı: Hayri
Doğum yeri ve tarihi: Elaziğ-
Karakoçan, 1954
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Faruk KURT

Kod adı: Xemgin
Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Lokman
BENEK
Kod adı: Mithat Mahsun
Doğum yeri ve tarihi: Uludere-
İrav köyü, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
(Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Fuat GÜL
Kod adı: Zınar
Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Mahmut
ÇAYGUN
Kod adı: Fırat
Doğum yeri ve tarihi:
Beytüşşebap, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Refik TAY
Kod adı: Hogir
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice
■ Adı, soyadı: Eren ARSLAN
Kod adı: Dijvar
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: Eylül
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Lice

■ Adı, soyadı: Şeyhmus
RÜZGAR
Kod adı: Şiyar Şahin
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak
1991
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Ömer SEHER
Kod adı: Ağır Şavaş
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, 1974
Mücadeleye katılış tarihi:
Ağustos 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Mehmet Salih
TEKGELDİ
Kod adı: Dildar
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü, Dicle
■ Adı, soyadı: Fahri BİTKİN
Kod adı: Gabar
Doğum yeri ve tarihi: Melekan-
Silvan, ...
Mücadeleye katılış tarihi:
Kasım 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Bayram
ERGÜL
Kod adı: Armanç
Doğum yeri ve tarihi: Eruh-
Siirt, 1966
Mücadeleye katılış tarihi:
Kasım 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Yılmaz AVCI

Kod adı: Özgül
Doğum yeri ve tarihi: Kars,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Savaş BEREN
Kod adı: Munzur
Doğum yeri ve tarihi: Mersin,
1971 (aslen Eruhlu)
Mücadeleye katılış tarihi: Eylül
1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Ekrem AKKAN
Kod adı: Dilbirin
Doğum yeri ve tarihi: Kimer,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 27
Kasım 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Selim POLAT
Kod adı: Cabbar Edip
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1974
Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Fethi ARAT
Kod adı: Çiya
Doğum yeri ve tarihi: Adana,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 15
Kasım 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Mehmet ...
Kod adı: Bawer
Doğum yeri ve tarihi: Tırbesipi-
Küçük Güney, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle

■ Adı, soyadı: Yusuf ...
Kod adı: Çiya
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: Mehmet ...
Kod adı: Pir
Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Rojhat
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Melle Dijvar
Doğum yeri ve tarihi: Silvan, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Ağır
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 13
Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Cudi
Doğum yeri ve tarihi: Bismil, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 13

Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Reşo

Doğum yeri ve tarihi: Mardin,

...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 13

Şubat 1995, Fidel köyü-Dicle

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Reber

Doğum yeri ve tarihi: Derik-

Küçük Güney, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: ...

■ Adı, soyadı: Murat

TURUHAN

Kod adı: Hogır Andok

Doğum yeri ve tarihi: Baykan,
1978

Mücadeleye katılım tarihi:

Ağustos 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13

Şubat 1995, Fidel köyü-Lice

■ Adı, soyadı: Mehmet ÖZER

Kod adı: Hejdar

Doğum yeri ve tarihi: Lice,
1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 13

Şubat 1995, Fidel köyü-Lice

■ Adı, soyadı: Suni ERDİL

Kod adı: Kendal Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Hilvan,
1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13

Şubat 1995, Fidel köyü-Lice

Hani Şehitleri

■ Adı, soyadı: Hayri ÇELİK

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1973

Mücadeleye katılım tarihi:

Şubat 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 18

Şubat 1995, Hani (Takım
komutanı)

■ Adı, soyadı: Murat ARAT

Kod adı: Cemal Hayri

Doğum yeri ve tarihi:

Diyarbakır, 1967

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 18

Şubat 1995, Hani

■ Adı, soyadı:

Yaşar TAÇAL

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve

tarihi: Lice,

1972

Mücadeleye katılım

tarihi: Ocak

1994

Şahadet tarihi ve

yeri: 18

Şubat 1995, Hani

■ Adı, soyadı:

Ruhat KOÇ

Kod adı: Bargıran

Doğum yeri ve

tarihi: Genç,

1971

Mücadeleye katılım

tarihi: Ocak

1994

Şahadet tarihi ve

yeri: 18

Şubat 1995, Hani

(Manga

komutanı)

■ Adı, soyadı:

Dilaver

KAYMAK

Kod adı: Jiyan

Besta

Doğum yeri ve

tarihi: Lice,

1974

Mücadeleye katılım

tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 18

Şubat 1995, Hani (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Rojin ŞEXO

Kod adı: Jiyan Herekol

Doğum yeri ve tarihi: Afrin-

Küçük Güney, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 18

**Şehit Kazım, 1993, Marmara
korucu köyü baskınında
Yeste vadisinde şehit**

Sayfa 237

Söğüt ağacı, herhalde yüz yaşını aşmıştı. Çünkü gövdesini görebildiğim kadarıyla oldukça büyüktü. Yer yer dalları kurumuş gövdesinin bir yanı çürümüştü. Kendisini zor taşıyabiliyordu sanki kar yığınlarının altında. Oysa ki sonbaharda bu ağacı gördüğümde bana çok haşmetli gelmişti, adeta geçmişimizden günümüze gelen tarihsel bir anıttı.

Sadece dalları açıkta kalmış, bütün gövdesi kara

saplanmıştı. Denizde boğulmak üzere olan, ellerini suyun yüzüne çıkarıp boğulmamak için çırpınan duran bir insana benliyordu.

Sırtım bu ağaca dönük vaziyette, nöbet mevzisi olarak hazırlanmış yerin üstüne çıkmış, barınağımıza bakıyordum. Bir grup arkadaş, barınağın üzerini kardan temizliyor, bir grup ise şakalaşıyordu. Kar topu yapıp birbirine atıyor, birisinin açığını yakaladıklarında tuttıkları gibi karın içerisine yuvarlıyorlardı. "Komploya" uğrayan bir arkadaş, yüzü-gözü karlarla bulanmış vaziyette, iki elini yana açmış, kendi kendine hayırlanıyordu. Üstünü başını iyice silkeledikten sonra, kenarda sakın sakın durmakta olan başka birisinin arkasına geçiyor, tuttuğu gibi karlara yuvarlıyordu. Böyle

anlarda hepimiz, kahkahayı basıyorduk.

Barınağımız, seyrek ağaçların arasındaki ufak bir düzlüğün kenarına yapılmıştı. Aslında sonbaharda burası bu kadar seyrek değildi. Gür bir ormandı. Ağaçların arasında güç bela yürünebiliyordu. Oysa şimdi 4-5 metre kar yağmış, birçok ağacı altına almıştı. Birçoğunun ise, ancak dalları açıkta kalmıştı.

yaşama başka bir anlam katarsa, gerilla da canlanır, saldırıya geçer. Gerilla kaplana benzer.

Gerillanın yokluğunu fırsat bilen düşman, alanda propaganda üstüne propaganda yapıyordu. "Hele bir bahar gelsin bakalım, o zaman bunları söyleyecek durumları kalacak mı?" diyordu arkadaşlar.

Akşama doğru nöbetçi

İradenin zaferi

Doğrusu bu kadar kar yağacağını hiç kestiremezdik. Radyo, son elli yılın en şiddetli kışı diyordu. O yüzden ilk bakışta elverişli görünen sığınağımız, açıkta kalmış ve saldırıya açık hale gelmişti. Zaten iki aydır durmadan üstümüzden, helikopterler, keşif uçakları geçiyordu. Düşman kış aylarının bu amansız koşullarından da yararlanarak, karlardan mezarlar yapmaya çalışıyordu gerillaya. Geçenlerde bir kampımızın deşifre olduğu haberini almıştık; fakat arkadaşlar, bütün olumsuz koşullara rağmen kayıp vermemişlerdi.

Bir an önce baharın gelmesi, bütün gerillaların en büyük isteğiydi. Çünkü, baharla birlikte nasıl ki, doğa canlanır, kışın uyusukluğunu üzerinden atarak

koşarak geldi. "Heval, kar yağmaya başladı" dedi. Lapa lapa kar yağmaya başlamıştı. Karın yağmasına epey seviniyorduk. Çünkü, erzağımız azalmıştı ve karsız havada izler belli olur diye köye de inemiyorduk. Karlı havalarda izler çabuk kapanır, böylece nerden geldiği, hangi yolun kullanıldığı anlaşılamazdı. Karın biraz daha şiddetlenmesini bekledikten sonra 5 kişilik bir grup hazırlandı ve yola koyuldu. Yolumuz yokuş aşağı ve oldukça dik olduğu için, gidişimiz oldukça neşeli geçiyordu. Ayağımızdaki lekanlar sayesinde batmıyorduk. Bir arkadaş, lekanlara oldukça yabancıydı. O uzun boyuyla, ikide bir düşüyor, bazen kara saplanıyor, bazen metrelerce kayıyor, bizse espi yapıp onu kızdırıyor, verdiği her ters

cevaba kahkahalarla gülüyorduk. Böylece zamanın nasıl geçtiğini anlamadan köye, eski bir yurtseverin evine vardık. Gittiğimiz yurtsever aile, bizi büyük bir

sevinçle karşıladı. Uzun zamandır görüşmemiştik. Uzerimiz kuruduktan sonra evde hazır bir şey olmadığı için; Hızır bayramı için hazırlanan kavutu ikram ettiler. "Hızırın elbasması için hazırladık, size nasip oldu" diyorlardı. Bu gerillaya verdikleri değeri gösteriyordu.

Köyde 20'den fazla ev vardı. Fakat sadece 6 tanesi doluydu. Onda da aile eşrafının

çoğunluğu yine köyünden ayrılmış, evlerde birkaç ihtiyar, bazen birkaç çocuk, çoğunlukla da kadınlar kalmışlardı. Hiç genç yoktu. Sömürgeciliğin imha ve göç ettirme politikası burada da yoğun bir tarzda etkisini göstermiş, halkımız asırlar boyu yaşadıkları toprakları terk etmek zorunda bırakılmıştı. Bu

halleriyle Kürdistan'ın bazı köyleri, o Batı filmlerinde sık sık gösterilen hayalet kentlere benziyordu. Bu boş köylere girildiğinde, insan garip bir

yalnızlık ve terk edilmişlik hisseder, ürperir. Yarı yarıya yıkılmış evler, sonuna kadar açık ve arasına rüzgar estiğinde gürültüyle birbirine çarpan kapılar ve camları kırık pencerelerin takirtisi.

Karın her an durma ihtimaline karşı, köyden hemen ayrılmamız gerekiyordu. Köylülerin bütün itirazlarına rağmen elbiselerimizi kurutup yaklaşık 20'er kilo yükü yola koyulduk. Biz karın azalacağını beklerken, daha da artmış, tipiye

dönmüştü. Böyle havalarda yürümek zordur. Anlaşılan kampa istenilen zamanda ulaşamayacaktık. Önümüzdeki düzlüğü bu şekilde aştıktan sonra girdiğimiz vadide, kar savrula savrula üst üste birikmiş, lekanlarımızı artırıyor, yürümemizi güçleştiriyordu. Bazen belimize kadar kara

saplanıyor, bazen de; karın üzerini kapattığı kayaların üzerinden geçtiğimizde atılan ters bir adımla birlikte, neredeyse bütün vücut kara gömülüyordu. Doğaya karşı olan zorlu yolculuğumuz başlamıştı.

Kürdistan dağlarına kış çabuk iner. Önce dağların doruklarında el kadar bir beyazlık oluşur, sonra gittikçe büyür, yayılır. Yamaçları, kayaları, en derin vadileri, ağaçları bile kaplar. Beyaz kış, bütün ayrıntıları gizleyerek, doğada kendi tekdüze egemenliğini kurar. Zağroslar, Ararat, Munzur, Cudi, Herekol, Sincik dağları kör bir sis tabakasıyla gizlenir. Son derece heybetli, tüyler ürpertici bir görünüm kazanırlar. Kar fırtınaları, boranlar, tipiler ortalığı sarar, kar yığınlarını ordan oraya savurur durur. Bu yığınların altında ağaçlar, kayalar, evler, hatta koskocaman vadiler görünmez olur. İnsanlar evlerine, yaban hayvanları inlerinin kuytuluklarına çekilir. Artık Kürdistan dağlarında 6 ay süreyle egemenlik, boranların, fırtınaların, insan suratında bir kamçı gibi şaklayan tipilerin ve vadilerin arasından bir ölüm çığlığı gibi uğuldayarak geçen rüzgarlarındır. Bu aylarda dağlarda bütün umutları, özlemleri ve direnme hırsıyla sadece gerilla kalır. Gerilla çağlayan sular gibi özgürlüğe olan tutkusu, inancı, halka olan bağlılığı ve zafere olan sevdasıyla bütün bu zorlukları dize getirir.

**Aynı yalınlıkla
ölmek isterim
kırdı bir çiçek gibi
sakin, gösterişsiz
mum yerine yıldızlar
parlasın üstümde
yeryüzü uzansın
altımda sessiz ben
aydınlık ve özgürlük
delisiyim
varsın hainleri
gizlesinler
soğuk bir taş altında
dürüstçe yaşadım
ben karşılığında
yüzüm
doğan güneşe
dönük öleceğim**

Öncümüz aniden bağırdı, "yana kaçın, çığ geliyor!" yana doğru ancak bir iki adım atabilmişim ki çığ beni belime kadar örttü. İleriye baktım, öncümüz, omuzlarına kadar gömülmüştü. Onu karın içinden çekip çıkardıktan sonra, vadi boyunu terk edip kendimizi dimdik yamaca vurduk. Aslında yamaçtan tırmanmak daha kestirmeydi; fakat oldukça dikti. Ve en ufak bir dikkatsizlikte kendimizi tekrar vadinin dibinde bulabiliydik. Eski izlerimizi takip ederek tırmanıyorduk. Ama şiddetli tipi bu izleri yavaş yavaş örtmüştü bir süre sonra da görünmez bir hale sokmuştu. Yeni iz açmak zorunda kalmıştık. Yeni yağın, daha sertleşmemiş karda ve yukarıya doğru tırmanırken yeni iz açmak çok zor oluyordu. Her adım atışta belimize kadar kara gömülüyor, birbirimizi çıkara çıkara ilerlemeye çalışıyorduk. Tipi gözlerimize doluyor, sırtımızdaki yükler, gittikçe daha da ağırlaşıyordu. Daha önceden yağın, 3-4 metrelik karın yüzeyi güneşte kala kala sertleşmiş, donmuştu. Şimdi yağın ise; yarım metreyi geçmesine rağmen oldukça yumuşaktı. Biz her adım attığımızda lekanlarımız doğrudan alttaki tabakaya değişiyor, yeni yağın karla birlikte aşağıya doğru kayıyor, savruluyorduk. Adeta iki adım ileri gidiyor, bir adım geriliyorduk. Bir arkadaş, "sırtımızdaki yükleri atalım, yoksa kampa ulaşmamız

mümkün olmayacak, ilerleyemiyoruz" dedi. Hep bir ağızdan reddettik. Hangi koşul altında olursa olsun; parti değerleri atılamaz. Saatlerdir süren kar ve bastıran tipiye öncü arkadaşın dalgınlığı da eklenince yolumuzu kaybetmiştik. Artık ne yapacağımızı şaşırmış, ilerlemekte zorluk çekiyorduk. Fakat, ne olursa olsun bütün gücümüzü kullanarak ve irademize yüklenerek, yürümek, kampa ulaşmak zorundaydık. Daha önceki deneyimlerimizden de iyi öğrendiğimiz bir şey vardı. O da, karda hareketsiz kalmanın donmak anlamına geldiğidir. Bu sefer kasaturalarımızı çıkararak buzda ayağımızın sığabileceği kadar oyuklar oluşturuyor ve ayaklarımızı buralardan destekleyerek ilerlemeye çalışıyorduk. Çünkü; alttaki buz katmanı, ilerlememize izin vermiyor, her adım atışta düşüyorduk. Oldukça uzun bir süre, rastgele kamp yerini aradıktan sonra, artık adım atacak halimiz kalmamıştı ki, birden bire gür bir ses: "Tû kiye" diye bağırdı. Kulağımıza gelen kamp nöbetçisinin sesiydi herhalde. O an dünyanın en güzel sesi gibi gelmişti bu ses kulağımıza. Kampın yerini bulmaktan artık tamamen umudumuzu kesmiştik ki, bir anda nöbetçinin sesini duymamız, bütün grubu canlandırmış, kalan mesafeyi neredeyse koşar adım geçmiştik. Akşam

üzeri başlayan yürüyüşümüz, doğaya karşı kıran kırana süren bir mücadele ile ancak geceyarısı noktalanabilmişti.

Kampta arkadaşlar da uyumamıştı. Böyle şiddetli bir tipide, hele o kadar uzun bir sürede gelmeyince bir şeylerin olmuş olabileceğini düşünmüş, kaygılı yüzlerle bakmaya koyulmuşlardı. Şimdi ise, kaygı dağılmış, yerini sevinç almıştı. Kampta bayram havası esiyordu. "Gerillayı ayakta tutan inanç, irade ve yoldaşlarına olan bağlılığıdır." Yoldaşlık bizleri kopmaz bağlarla birbirimize bağlamış, bu bizim direncimiz olmuştu. Biraz ısınıp kendimize geldikten sonra yürüyüşümüz, doğanın zorlukları, gerilla, yoldaşlık üzerine koyu bir sohbete daldık. Sömürgeciliğin adım bile atamayacağı bu doruklarda ulusal kurtuluş mücadelemiz, tüm zorluklara rağmen sürüyordu.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz boyunca bundan çok daha zorlu, çok daha çetin koşullarda buna benzer durumlar, sıkça yaşanmıştır. Yıllardır zorlu kış koşullarında Zağroslar'ı, Ararat'ı, Herekof'u aşan ve Kürdistan'ı boydan boya defalarca kateden yüzlerce yoldaşımız, sömürgecilikle mücadele ederken, aynı zamanda doğaya da boyun eğmediler. Kürdistan gerillasının en büyük düşmanları olan soğuğa, açlığa, uykusuzluğa, inanç ve iradeleriyle boyun eğdirerek zaferi kendi kişiliklerinde somutlaştırdılar.

GARZAN EYALETİ

bırakın
mermer taşı mezar yapmayın bize
o kaya gibi yüreklerimizle
ancak şu dağ parçalarına sığarız biz

yıkamayın
belki aylardır yıkanmayan cesetlerimizi
günlerce güneşin altında yıkanırız biz

o güneş
o güneş için değil miydi ki
bu vahşi dağlara meydan okuyuşumuz?

İÇİNDEKİLER

Mehmet Pişkin	242
Mehmet Nizakol	244
Fazıl Eksen	245
Medeni Gürgen	249
Şefik Yılmaz	353
Kazım Çelik	254
Aytekin Sezgin	255
İsmail Bozgil	256
Sabgattullah Yılmaz	257
Garzan Eyaleti Şehit Künyeleri	258

EMEĞİN YARATTIĞI İNSAN

Kürdistan halkının yiğit bir komutanı, eşsiz savaşıcısı, değerli askeri Berhem heval, 1963'te Siirt'te doğar. Birçok Kürdistan'lı gibi gözünü dünyaya açar açmaz, acımasız yaşam mücadelesiyle tanışır. Berhem heval, yoksul ailesini geçindirmek amacıyla daha küçük yaşlarda çobanlık yapmaya başlar. Emekle uğrur, geceli-gündüzlü çalışmaya başlar. Kürdistan gibi soluk alış-verişin dahi acımasız olduğu bir ülkede kendi yoksul sınıfında yaşam mücadelesi verir.

Onun eğitimi de, okulu da gerçek yaşamı olur. O, ne sömürgeci eğitimi tanır, ne de okulu. Yaşam O'nu olgunlaştırmıştır. Bu özellikleri mücadele içerisinde dikkat çeker. Ağır başlı, olgun, ciddi davranışları, seçkin savaşı kişiliğini tamamlayan militan özellikleridir. Aslında O'nun yaşamı bir halk yaşamının protipidir. Berhem heval, PKK'nin, özgürlük savaşının Kürdistan yoksul köylüsünden ortaya

Adı, soyadı: **Mehmet PİŞKİN**
Kod adı: **Berhem**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Temmuz 1994, Garzan**

çıkardığı göz kamaştırıcı, pırıl pırıl bir cevherdir.

Kürdistan'da özgürlük kıvılcıklarının tutuşmaya başladığı, namluların intikam çılgınlıklarıyla çınlayıp, başkaldırı tohumlarının ekildiği yıllarda, Berhem hevalde de derin bir his uyanır, içten içe bir isyan başlar. Kendi serhildanlarını akıtacak bir kanal arar ve o dönemde ulusal kurtuluş güçleriyle ilişkiye geçer. **Abdurrahman Zengin** arkadaş döneminde milislik yapar. Bagok

çatışmasından sonra azgınlaşan düşmanın operasyonlarında ele geçer. Her türlü vahşi işkenceye "Berxwedan"la cevap verir. Soysuz düşman O'na baş eğdiremez. Bırakıldıktan sonra gerilla ile ilişkiye geçer ve gerilla saflarına katılır.

Uzun bir dönem Botan'da kalır. Askerileşmeye, komutanlaşmaya yatkın özellikleri O'nu kısa sürede geliştirir.

Berhem hevalin kişiliğinde, askeri yeteneklerin ve soylu davranışların, derin izlerini görmek mümkündür. Bir savaşı O'nu şöyle anlatıyor:

"O'nun bölüğünde olmak, onun askeri olmak ve onunla eyleme girmek büyük bir şanstı. Kendisinin yanında bir dönem savaşı bütünü savaşılar komutan olarak yetişişiyordu. O'nun hareketli takımı harp okulu, savaşı akademileri gibi sürekli, yoldaşlık ruhu, yönetme sanatında ustalığı ve ulaşılmaz fırtınalı temposu kesin başarı demektir. O'nunla omuz omuza düşmana karşı çarpışmak, ölümü püskürttü. En yoğun

bombardımda, en şiddetli çarpışmalarda düşmeyen bir mevziydi. Berhem komutanın çatıştığı mevziyi artık sarsılmaz ve asla düşmez bir mevzi olarak görmeye alışmıştık.”

Demek ki, dağları güçlü tutardı ve tuttuğu mevzi geçilmez bir kale olurdu. Defalarca çatışmalarda çemberi yaran, kendini yoldaşlarına siper eden Berhem heval, kahramanlık tarihimize eşsiz örnekler sunmuştur. Korkusuz sıcakkanlı, anı anına yaşanan saldırı ruhu ancak yiğit fetihçi bir komutanın savaş güncesinde somutlaşan, dirilen Kürdistan halkının savaş komutanlığıdır.

Komutan Berhem'i en iyi tanıtan onun amansız, çetin savaş pratiğidir. O'nun her eylemi Garzan'da kazanılan bir mevzi, Kürdistan'da bir karış özgür topraktır. Tekrar savaşçılarının anlatımına dönersek: “1993'de G. alanında çetelere karşı faaliyet yürütülüyordu. Berhem hevalin komutasındaki hareketli birlikteydik. Bir çete köyü alanın sağlıklı işleyişi önünde engeldi. Etkisizleştirilmesi gerekiyordu. Köye girişimizdeki amaç, onlara silah bıraktırmak, sömürgeciliğin elinde maşa olmaktan kurtarmak, oradaki ihanet batağını kurutmaktı. Planı Berhem heval hazırlamıştı. En ufak bir pürüzün dahi çıkmaması için saatlerce planı bize kavrattı. Akşam olmak üzereyken arkadaşlarla köye indi. Herkesi megafonla köy meydanına çağırıp, onları ikna edecekti. Kan dökülmesini istemiyordu. Bundan da

umutluydu. Bu esnada hepimiz köyün etrafında mevzilendik. Köy kuşatmaya alınmıştı. Az sonra Berhem hevalin megafonla çağırısı duyuldu: Hepiniz köy meydanına toplanın, köy kuşatmamızdadır, kimseye zarar vermeyeceğiz. Biz TC ile savaşıyoruz, dava hepimizindir! Kısa bir sessizlik çetelerin korkudan dilini yuttuğu bir panik anıydı. Fakat bu çağrılara kulak tıkayan çeteler yine ihaneti sahnediler. Berhem heval ve yanındaki arkadaşları kurşun yağmuruna tuttular. Biz ise tedbirliydik. İhanetin böyle çirkince şahlanışı tepemizi attırıyordu. Gözlerimizin önünde yoldaşlarımız kalleşçe kurşunlanıyordu. Berhem hevalin talimatını sabırsızlıkla bekliyorduk. Az sonra gelen talimatla biz de karşılık verdik. Köy savaş alanına dönmüştü. Havada vınlıyarak uçan mermiler köyde canlı hedef ne varsa yere seriyordu. Bu arada Berhem heval, iki yaralı arkadaş ve yaşları 5-6'yı bulan bir grup çocuk çatışma alanını yararak bize doğru geliyorlardı. Her zaman düşman kurşunlarına göğsünü siper edip, yoldaşlarını kurtaran Berhem heval bu kez de çocukları kurtarmanın büyük sevincini yaşıyordu. Bu manzara beni oldukça etkilemişti. Eylem karanlığa kadar devam etti. Çetelerden 12 tanesi ölmüştü. Silahlarına el koyduk, başarıyla sonuçlanan eylem alanından hızla uzaklaştık. Yol boyunca Berhem hevalde ki moral ve coşku sonuna kadar bizimleydi.”

“Demek ki, dağları güçlü tutardı ve tuttuğu mevzi geçilmez bir kale olurdu. Defalarca çatışmalarda çemberi yaran, kendini yoldaşlarına siper eden Berhem heval, kahramanlık tarihimize eşsiz örnekler sunmuştur.”

Berhem heval yüksek ikna gücüne sahipti. Konuşması karşısındakine güven veriyordu. Bir defa askeri giysilerini çıkarıp, sivil giysilerle korucu köyüne girmiş onları kazanmıştı. Berhem heval 23 Temmuz 1994'te sömürgeci güçlerle girdiği bir çatışmada 11 yoldaşıyla kahramanca savaşarak şehit düştü.

Halkımız yiğit, soylu bir evladını, ordumuz değerli bir komutanını özgür Kürdistan toprakları için şehit verdi. Değerli yoldaş, büyük komutan RBK (Arbiki)'in yerde kalmadı. Bizzat kendi elinle yetiştirdiğin cengaverler silahını omuzladı.

Tüm devrim şehitlerinin önünde saygıyla eğiliyoruz. Sözümüz; Gelîyê Nemirani, Karezi, Çiyayê Sînergir'i, Garzan'ı baştan başa Kürdistan'ı döktüğümüz kanlarla kızılaştırmak ve özgürleştirmek olacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Helqiz dağında ölümsüzleşen bir yiğit

Serhildanê Hazo û Qabileoz'ün (Sason) liderlerinden Tetere Badık'ın torunu. Tetere Badık Sason'dan Kozluğ'a yediden yetmişe herkesin tanıdığı bir halk kahramanıydı. Ünü tüm Xêrzan'ı sarmıştı. 1923'lerden sonra Kürdistan halk hareketinin en uzun direnişini yaratan önderlerinden biriydi. O zamanın çetesi Sofi Abdulbaki'nin ihbarı sonucu şehit edilmişti. Bu olaydan sonra bütün aileleri sürgün edilir.

1956'da onun intikamını almak isteyen torunu doğar. Aile sürgün yaşamları bittikten sonra Kozluğ'a geri dönüp köylerine yerleşir. Şiyar heval 16-17 yaşındayken dedesinin intikamını alarak Sofi Abdulbaki'yi öldürür. 8 yıl cezaevi yaşamından sonra köyüne döner. Bu sefer sömürgeci devlet O'nu askere götürmek için köylerine baskın

Adı, soyadı: **Mehmet NİZAKOL**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Armutlu köyü (Xerbak), 1956**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Çiyayê Helqiz-Kozluk (Manga komutanı)**

yapar. Şiyar heval askerlerin her baskınında dağlara çekilir. Gerillayla karşılaşır. Yaşamı gerillayla iç içe geçer. Askerlerin yoğun baskısından dolayı köyde kalamaz ve 1992'de gerilla saflarına katılır.

Kısa bir dönemde manga komutanlığına getirilir. Sason Kozluk kırsalında faaliyetlerini yoğunlaştırır. Korucular Şiyar hevalın kırsalda kaldığı sürede rahat hareket edemeyeceklerini bildiklerinden

sürekli O'nu yok etmek için fırsat kollarlar. En sonunda Hêlqiz Dağı'nda oldukları tespit edilir. Yöredeki bütün TC gücü ve çetelerin katılımı yetmiyormuş gibi hava takviyesiyle Hêlqiz'a operasyon düzenlenir. Hêlqiz Hêlqiz olalı böyle bir direnme görmemiştir.

Şiyar heval, yoldaşlarını çemberden çıkarmak için düşman askerlerine aman vermez. Omuzundan yaralanır, gece karanlığına kadar çatışma devam eder. Hêlqiz'dan Sason'a

kurşun barut kokusu yayılır. Dorukları kara bir bulut kaplar. Şiyar heval kahramanca direnerek şehitler kervanındaki yerini alır.

Bir çobanın kavalından yanık bir ezgi Çeme Xera'nın şırlıtısına eşlik ederek Dicle'ye oradan Fırat'a ve tüm Kürdistan'a yayılır.

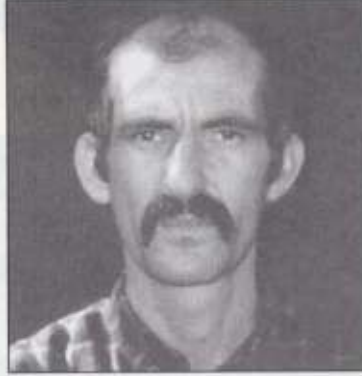
Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

ÖNDERLİĞE BAĞLILIĞIYLA SAVAŞAN VE ÖLÜMSÜZLEŞEN BİR MİLİTAN

Fazıl EKSEN heval, Kars'ın Iğdır ilçesine bağlı Aşağı Alican köyünde dünyaya gelir. Tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlayan ailesi, Kürtlük özelliklerini korur. Ancak maddi durumu oldukça kötü olduğundan, Sinan heval henüz küçük yaşlardayken ailesi Manisa'nın Turgutlu ilçesine göç eder.

Sinan hevalin doğduğu Iğdır ve yöresi Kürt, Azeri ve Terekeme halklarının bir arada yaşadığı bir alandır. TC sömürgeciliği bütün ülkede olduğu gibi bu yöreye de geleneksel yoksullaştırma ve göç ettirme politikasını uygular. Bu politikadan en çok etkilenen ise Kürt halkı olur ve bunun sonucu vatan topraklarından adeta kaçarcasına göç eder. Kimi Türkiye metropollerinde, kimi ise Avrupa ve daha değişik yerlere giderek kurtuluş arayışına girer. Fakat bu arayış, göçe zorlayan TC kontrolünde gelişir. Metropollere ve yurt dışına savruluş bir kadermiş gibi

Adı, soyadı: **Fazıl EKSEN**
Kod adı: **Sinan**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Aşağı Alican köyü, 1 Kasım 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1984**
Şahadet yeri ve tarihi: **Mutki-Oxun arası, 4 Ağustos 1993**

görülmeye, gösterilmeye çalışır. Elbette ki bu, sömürgeci politikanın ezdiği bir halkın uyanışını, ayağa kalkışına engellemeyi başarılmanın çabasıdır.

Turgutlu'ya yerleşen ailesi, maddi durumunu biraz da olsa düzeltir, ancak bunu uzun süre sürdüremez. Sinan heval ilkokuldan sonra ortakokul 1. sınıftan, ailesine maddi açıdan yardımda bulunmak amacıyla ayrılır. Birçok işte çalışır. Bir

ara bakkal işletir, sonra kum ocağında, tuğla fabrikasında, inşaatlarda çalışır. Aile içerisinde öğrenci gençlik fazla olduğundan siyasal tartışmalar yoğunca yapılır. Bu siyasal ortam Sinan hevali etkiler, kişiliğin biçimlenmesinde rol oynar. Kürt sorununa yabancı olarak büyümeyiz. Ancak tüm bunlar duyum düzeyinde kalır.

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi Sinan hevalin ailesini de etkiler. Aile çevresinden yurt dışına daha önce çıkanlar vardır. Kendisi de hem

ekonomik sebeplerden, hem de düzene askerlik yapmak istememesinden dolayı Fransa'ya gider. Paris'te kalır. Burada günlük gazete satıcılığı, terzihanelerde ve tarlalarda çalışır. Paris'te bulunduğu ülkeden duyduğu PKK'yı, ulusal kurtuluş mücadelesini daha sık ve daha yakından duymaya, tartışmaya başlar. Yurtsever kesimlerle ilişkileri sıklaşır. Yurt dışına çıkışı ve ardından mücadeleyle sıkı bağlar kurma

konusunda Sinan heval şunları belirtiyor: "Yurt dışına çıkmadan önce harekete olan sempitim; yurt dışında mücadele faaliyetlerine katılan büyük abimin bulunduğu Paris alanına gittiğimde, var olan sıcak ortamdan etkilenip, partinin Avrupa'ya yaptığı 1982 müdahalesiyle daha da hızlanan bu sıcak ortamda arttı. Bu ortamda yürütülen pratik eylemliliklere katılmaya, partiye bu yönlü destek olmaya çalışırken, düşüncede de tanıma çabasındaydım. Özellikle 1982 ve 1983 sürecinde alanımızda yürütülen cezaevlerindeki direnişlerle dayanışma eylemlerine aktif katılırken, aynı zamanda o direniş önderlerinin üzerimde yoğun etkisi oluyordu. Halkın davasında şehit düşmenin kutsallığı beni çok etkiliyordu."

Paris'te abisi de faaliyetler içinde yer almaktadır. Sinan heval 1982 yılında dernek çalışmalarına katılır.

1982 yılı süreci 2. Kongre'nin gerçekleştiği, yurt dışına çıkış

ardından tekrar ülkeye dönüşün karar altına alınarak, küçük de olsa gerilla gruplarının ülke topraklarına umut, savaşım, direniş ruhu taşıdıkları süreci ifade etmektedir. Avrupa

alanını da mücadelenin kalelerinden yapma çabalarının önüne geçmek isteyen provokatörler de bu süreçte

işbaşındadırlar. Mücadeleyi ve onun öncüsünü Avrupa sahasına çekerek, reformist çizgiye dayandırarak özünü boşaltma, ayrıca ülkeye dönüş çalışmalarını da boşa çıkarma

çabaları bu süreçte yaygınlaştırılmak istenmektedir. Semir provokatörü çizgiyle oynayarak Avrupa sahasını devrime hizmet eden bir saha durumundan çıkarma, kadroları mücadele yolundan alıkoyma, halkın kafasını karıştırma, birbirleriyle uğraşır hale getirme çabaları vardır. Sinan heval bu süreçte bir ürkmeyi yaşar. Yaşanan durumları kavramakta zorlanır ve bocalar. Ancak mücadeleye olan bağlılığı O'nu fazla uzakta tutmaz. Bir raporunda bu konuda; "1983 sonlarında, 1984 başlarında boyveren Avrupa alanındaki provokasyon bir yandan yaşanırken, diğer yandan ise Hezil'de şehit düşen yoldaşların ve

cezaevi direnişleri, 1984 yılı başlarında mücadeleye artık aktif olarak katılmayı temel almamı sağladı. Fakat gelişen provokasyon sürecinde

yaşanan basit çıkarlar üzerinde birbirlerini düşürme yaklaşımları bende ürküntü yaratmıştı. Katılımda hiçbir şey yapamam düşüncesiyle bir karar verdim" demektedir.

1983 yılında Paris'teki derneğin yönetim kurulunda görev alan Sinan heval, 1984 yılında "Faik ALAGÖZ Eğitim Devresi"ne katılır. Böylece mücadeleye profesyonel olarak katılmış olur.

1985 yılında bir süre Frankfurt alanında yayın dağıtım sorumluluğunu sürdürür. Aynı yıl Danimarka'da faaliyet yürütür. Daha sonra İsveç-Norveç alanlarında faaliyetlerine devam eder. 1986 yılı Ocak ayında tekrar Danimarka faaliyetlerine döner. Sinan heval bir yandan

faaliyetler üzerinde yoğunlaşırken, diğer yandan da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme yönünde devamlı istekte bulunur. 1987 Mart ayında Yunanistan sahasında görevlendirilir. Yeni düzenlemeler, yeni görevlendirmeler yapılır. Sinan heval bu dönemde Yunanistan alanındaki pratiğinde kısa süreli de olsa bir daralmayı yaşar.

Çalışmalarda bazı şeylere anlam veremez. Yanlışlıklar karşısında geri çekilmeyi yaşar. Yaşadığı bu süreçte sadece bir tek isteği vardır; Parti Önderliği'nin bulunduğu kamp sahasında eğitim görme, yetkinleşme, partili olma yönünde yoğun bir isteği ve çabası vardır. Ancak kamp sahası daha bir başkadır. Sinan heval, kendisinin gönderilmesi uzayınca bu kez kendi

olamaz. 1989 yılında 15 günlük bir eğitime alınır ve Benelux alanında faaliyet yürütür. 3 ay bu alanda faaliyetlerde kalır. 1990 yılında da senelerdir beklediği, kafasında hep canlı tuttuğu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşır.

Sinan heval Akademi ortamında, siyasi ve askeri derslerin insanı adeta yeniden yarattığını, Parti Önderliği'nin bu sahada her yoldaşla tek tek

"Doğanın bir karanlık, içkence ve cehennem var, bunu hepimiz yaşadık, biliyoruz. Diğer tarafında ise, vaat edilmiş bir cennet var."

Başkan APO

imkanlarıyla bu sahaya gitmeye karar verir. Ancak ikna edilir, bir süre beklemesi istenilir. Gidiş hazırlıkları bitinceye kadar Münih'te görev yapar. Bu sırada Alman devletinin yönelimi başlar ve tutuklamalar yaşanır. Sinan heval bu süreçte karşılaştığı parti dışı anlayış ve yaşam biçimlerine tepki duyar, ancak bunlarla mücadelede yöntem noktasında başarılı

ilgilendiğini, verdiği perspektiflerle yapıyı savaş ve başarı yönünde yoğunlaştırdığını gördükçe kendi kişiliğindeki yetmezliklerini yerle bir ederek, PKK kişiliğini sonuna kadar yakalama mücadelesini vermek gerektiğini anlar. Parti Önderliği'ne sunduğu bir raporunda; "Kamp pratik faaliyetlerine geldiğim bu iki

aylık süreçte gördüğüm askeri ve siyasi eğitimin kişiliğim üzerinde yarattığı olumlu yanları, partinin bana vermiş

Grupta bulunan arkadaşların sorunlarıyla ilgilenip çözüme çabası oldukça yoğundur. 1990 yılı sonu Parti 4. Ulusal

çevresini geliştirme yönündeki çabaları O'na saygı duyulmasını sağlar. İki eğitim devresi boyunca kaldığı

olduğu bu imkanı kendimi yeniden ele almanın fırsatı olarak görüyorum" demektedir. Avrupa pratiğini her an yargılar, "yapılması gereken neydi, daha iyiye nasıl ulaşılabilirdi, ben nasıl yaptım, sonuç ne oldu" biçimindeki sorularla iyi bir PKK militanı olma savaşımını verir.

Akademi'deki eğitim imkanından en iyi bir şekilde sonuç çıkarma isteğiyle yüklenen Sinan heval eğitim komisyonlarında yer alır. Redaksiyonda da yardımcı olmaya çalışır. Bu ortamda bulunan ve ülkenin dört bir yanından gelen, değişik özelliklere sahip olan kişilikleri görür. Halk, ülke, savaş gerçekleri üzerinde durur. Koğuştan sorumluluğuna getirilir.

Kongresi'nin gerçekleştirildiği süreçtir. Sinan heval bu sürecin yoğunluğunu hisseder ve dönemin gösterdiği hedeflere ulaşılmasının zorunluluğunu görür. Parti içerisinde ortaya çıkan ve mücadele önünde engel teşkil eden anlayışların ortaya konulması, her arkadaş şahsında, partinin eleştiri-özeleştirme yöntemiyle mahkum edilmesi O'nun gelişimine büyük katkı sunar. Sinan heval 4. Kongre kararlarını kavrama, bilince çıkarma çabalarını partilileşmede bir dönüm noktası olarak değerlendirir.

Yoldaşlarıyla ilişkilerde oldukça titiz ve dikkatlidir. Çıkan sorunlar karşısında çözüm yöntemlerinin arayıcısıdır. Azmi, kendini ve

Mahsum Korkmaz Akademisi'nden 1991 yılında ayrılır ve ülke pratiğine yönelir. Parti Önderliği'nin verdiği emek, sunduğu onurlu insan olma fırsatı Sinan hevali pratiğe daha bir canlı yöneltir. Tüm değerlere layık olabilmenin pratiğini sergilemenin sözünü verir.

Sinan heval pek çok eyleme çeşitli sorumluluklar düzeyinde katılır. Mücadelenin oldukça yakıcı ve başarmayı emreden gelişmeleri O'nun sorumluluk duygusunu

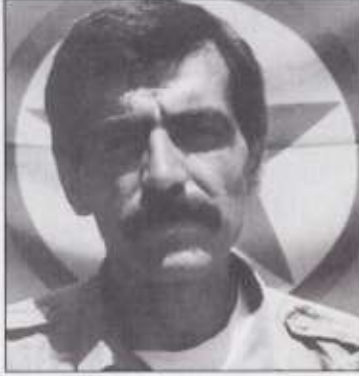
daha da artırır. En son Garzan Eyaleti'nde 4 Ağustos 1993 tarihinde şahadet mertebesine ulaşır.

Devrimin uzun bir maraton olduğunu bilen Sinan heval, Parti Önderliği'ne ve devrime olan inancıyla her gün yeniden en iyiye başarma yönünde savaştı. O'nun geçmişte yaşadığı yetmezliklere rağmen yaptığı çıkış bizler açısından bir örnektir. Önderliğe bağlılığı bizlerin de esas aldığı bir yöndür. Sinan heval azmiyle, savaşımıyla, mücadelemizde yaşayacaktır. O'na ve tüm şehitlerimize verdiğimiz söz zaferi kesin kazanmaktan geçmektedir.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

ZİNDANDA BAŞLATTIĞI DİRENİŞ TÜRKÜSÜ DAĞLARDA DEVAM ETTİ

Adı, soyadı: **Medeni GÜRGEN**

Kod adı: **Felat**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1959**

Mücadeleye katılım tarihi: **1976**

Şahadet yeri ve tarihi: **Şirvan, ...**

Batman'ın Kozluk ile Beşiri mıntıklarının arasında bulunan Apika köyünde dünyaya geldi. Ailesi yurtseverdi ve maddi olarak yoksuldu. 1963 yılında ailesi Batman'a göç etti. Felat heval 1965 yılında Batman'da ilkokula başladı. Ortaokulu da burada bitirerek, Mersin Yatılı Öğretmen Okulu'na girdi. Burada devrimci düşüncelerle tanıştı ve Batmanlı bir grup arkadaşıyla birlikte çeşitli faaliyetlere katıldı. Devrimci

düşünceleri benimsemesinde etkili olan faktörleri Felat heval şöyle sıralamaktadır. "Devrimci olmamda, ailenin yoksulluğu, sosyal çevre ve ilişkiler, metropoldeki yabancılaşma, kimlik sorunu, sol siyasal ortam, anti-faşist eğilim, feodal aile ilişkilerinden kopuş, eğitim yapmış olmam vb. etkenlerin bileşkesinin rol oynadığını belirtebilirim."

Öğretmen okulunda okurken, devrimci düşüncelerle kendi gerçekliği üzerinde de durmaya çalışır.

Mücadelemizin bu ideolojik grup aşamasında Felat heval gençliğinin tüm enerjisini, ruhunu çalışmalara kattı. Geliştirilen tüm boykot, yürüyüş ve faşist gruplara yönelik düzenlenen eylemlerde O'nu görmek mümkündü. Okul disiplini kurulu tarafından defalarca çeşitli şekillerde cezalandırılması O'nu asla geri çekmedi, aksine sömürgeci düzene olan öfkesini arttırdı. Felat heval bir yandan eylemlilikler içinde yer alırken,

Medeni GÜRGEN heval, 17 yıllık uzun, zorlu;

acılarla, umutlarla, sevinçlerle, öfkeyle, direnişle örülü mücadele yaşamını özgürlüğün simgesi Kürdistan dağlarında ölümsüzlüğe dindik yürüyerek tamamladı.

Partimizin ideolojik grup döneminde saflara adımını atan Felat heval, devrimin dikenli, sarp yollarında tüm engellere rağmen, coşkunu bir nehrin denize akışı gibi hedefe varma savaşımını andırır bir sabır ve inatla, zalim düşmanın üzerine hem zindanlarda, hem de gerilla saflarında yürüdü. Zindanda geçen 12 yıllık esaret sürecinde **Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, Hayri DURMUŞ** ve diğer şehitlerimizin direnişlerini, kararlılıklarını ve düşmanı kahreden inançlarını kendine hep rehber edindi. Yaşamı boyunca şehitlere layık olmaya çalıştı. Ve son nefesini verirken elinde sıkıca tuttuğu silahı yere düşürmeyerek bunu kanıtladı. Felat heval, 1959 yılında

diğer yandan da kendini ideolojik olarak geliştirmeyi aksatmadı. Liseyi bitirdikten sonra çalışmalara devam etti. Yaklaşık 1 yıl sonra Batman'daki örgütün onayı ile Siirt Eğitim Enstitüsü'ne gider.

Düşmana esir düşene kadar Batman, Hasankeyf, Siirt ve İskenderun'da mahalle, semt, yerel komitelerde sorumluluk düzeyinde örgütsel ve eylemsel faaliyetler yürüttü. En son Batman'da yürüttüğü çalışmaları sırasında 14 Nisan 1980 tarihinde düşmana esir düştü. Felat heval partiye sunduğu bir raporunda esir düşüşünü şöyle anlatmaktadır: "Deşifre olmuş aranıyordum. Tek başımayken siyasi polisin beni tanınması üzerine bir sokakta kıştırıldım. Çatışma olanağı bulamadım. Aramızda çocuklar top oynuyordu. İzimi kaybettirmek için avluya dalıp bir başka avluya geçtim. Elimdeki silahı gören bir kadının paniklenmesi sonucu bağırmasıyla kaçma şansımı kaybettim. Çevrem kuşatılmıştı. Silahımı uzak bir alana fırlattım. Benim yakalanmama sebep olan kadın silahın yerini söyledi. Ben yakalandıktan sonra 21-27 Nisan Kızıl Hafta eylemliliğinde bu evi arkadaşlar bombalamıştı." Felat hevalın yakalandığı

dönem, partimiz kadrolarının yurt dışına çıktığı ve faşist-askeri darbenin ayak seslerinin

Şehit Fatma KAYA (Şılan),
Salkımbağlar-Eruh, 27 Temmuz 1993

iyice hissedildiği bir dönemdir. Ülkenin dört bir yanında yakılan özgürlük ateşinin söndürülmeye çalışıldığı ve uyanmakta olan bir halkı karanlıklara gömmenin hesabının yapıldığı bu dönemde, ulusal kurtuluş mücadelemizin geleceğinin sağlama alınmasında büyük kararlara, adımlara

ulaşılmasının gerekliliğinin şart olduğu tartışmasız bir gerçektir. Pek çok kadro tutuklanarak zindanlara kapatılmış, halk katliam, gözaltı ve tehditlerle susturulmaya çalışılmış, çok sayıda değerli yurtsever katledilmişti. Düşman tarafından akıtılan kan, mücadelemizin öncülerine büyük ve ağır sorumluluklar yüklemişti. İşte faşist sömürgeciliğin insanlık tarihinde görülmedik bir vahşeti sergilediği zindanlar bu sorumluluğu yerine getirmede en önemli bir saha olarak ortaya çıkmıştı. Zindandaki tüm yoldaşlar, partiyi burada boğmak isteyen düşman vahşetine karşı bu bilinçle direnirler. Düşmanın yaptığı işkenceler sadece fiziki değil, manevi olarak da, esir düşen devrimcileri yıkmak, dayanaksız, iradesiz kılmak ister ve bu amaçla sömürgeciler türlü şekilde iğrenç yüzlerini gösterirler. Tutsaklardan kimi bir çorba, bir paket sigara için insanlık onurundan vazgeçse de, direnişin türküsünü beyinlerinde, yüreklerinde ve dillerinde eksik etmeyenler ölümden yaşamı yaratırlar. Direnirler, konuşmasa da dilleri, onların gözleri çok şeyler anlatır. Onun için düşman korkar direnişçilerin gözlerine bakmaktan. Yarasa ruhlu eli kanlılar aydınlıktan korkarlar ve

karanlığa sığınır. PKK zindan direniş kahramanları Mazlumlar, Hayriler, Kemaller, sömürgecilerin boynunu büken, onları yerle bir eden eylemleriyle tarihe, dünyayı titreten özgürlük çılgınlıkları olarak geçerler. PKK ruhu, zindanda nice yiğit

geçirilir. Partiye, yoldaşlara, halka zarar vermemek için büyük bir direniş sergiler. Daha önceden deşifre olması sebebiyle sorgu sonrası Diyarbakır zindanına gönderilir. Başta 1981 Ocak direnişi olmak üzere tüm direnişlerde O da

başlayan direniş ardından zindandan bazı belgeleri dışarı çıkarmak isteyen Felat hevalin babası sömürgeci askerlerce yakalanır. Yoldaşımız olayı şöyle anlatmaktadır: "1981'in Haziran ayında başlayan ve 8 ay süren büyük direnişten sonra, örgütsel dokümanları, zula yerleri olan bavullarımızla dışarıya göndermemiz istendi. O gün babam görüşe gelmişti. Bond çantanın zula yerlerini kontrol ettikten sonra dışarıya gönderdim. Ancak görüşe giderken çantaların parçalandığını gördüm. Görüşün ilk dakikasında kabinden alınarak çantanın bana ait olup olmadığı soruldu. Benimdir deyince, bulunduğum 35. koğuşun hücrelerinden alınıp, 36. koğuşun hücresine götürüldüm. Babam da bazı arkadaşların aileleri gibi tutuklanmıştı. Diyarbakır'da Kurtoğlu denilen sorgu yerine götürüldük. Mazlum DOĞAN, bir grup arkadaş ve ben de cezaevinden alınıp sorguya götürüldük. Mahkemede siyasi savunma yaptığımızdan PKK'li olduğumuzu kabul edip tavır aldık. Cezaevi idaresinin bir oyunu olduğunu, daha önceki aramalarda ele geçirilen savunma metinlerini üzerimize atarak, dışarıyla örgütsel ilişkiyi sürdürdüğümüzün uydurulduğunu, ailemizin de kurye olarak yargılanmak istendiğini belirttik. Babam orada bulunduğumuzun üçüncü günü sorgudan alındı. Sonradan öğrendim ki, gördüğü işkenceler

Şehit Eşref, Hilal-Uludere, 27 Temmuz 1993 Şırvan'da şehit, manga komutanı

yoldaşın kanıyla korunur, ülkenin dağlarına ulaştırılır.

Felat heval de korkunç işkencelerden, sorgulardan

yerini alır. Felat hevalin yurtsever olan babası zindan ziyaretlerinde kuryelik yapmaktadır. 1981 Haziran'ında

nedeniyle sorguda ölmesin diye gözaltına götürmüşler ve ertesi gün vefat etmiş."

PKK ana davasında Siirt-Batman grubunda "bölücü örgüt" üyeliğinden yargılanan Felat heval, 1984 yılında idam cezasına çarptırılır. Bu ceza daha sonra müebbet hapse çevrilir. En son Aydın E-Tipi Cezaevi'nde 19 Mart 1992 tarihinde tahliye olur. 12 yıllık esaret biter bitmez, fazla zaman kaybetmek istemeyen Felat heval, büyük mesafeler kaydeden ulusal kurtuluş mücadelemizin aktif bir militanı olmayı sürdürmek amacıyla hiçbir tereddüt göstermeden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne doğru yola çıkar ve 11 Mayıs 1992 tarihinde Akademi'ye ulaşır.

Mahsum Korkmaz Akademisi Felat heval için yepyeni bir sürecin başlangıç kapısını oluşturmaktaydı. Daha önce yapılan PKK Zindan Konferansı sonuçları üzerinde oldukça yoğunlaşır. Parti Önderliği'nin çözümlemeleri, verdiği perspektifler sayesinde O'nun 12 yıllık zindan pratiğini, içine düştüğü yetmezlikleri, düşmanın üzerinde yarattığı etkileri sorgular ve sunulan çözüm yöntemlerini özümsemeye çalışır. Geçen süreç içinde mücadelenin gelmiş olduğu aşama Felat hevali hem şaşırtmış, hem de tarifi zor duygulara itmiştir. Akademide yapıyla kaynaşmakata zorluk çekmez. Mücadeleye yeni katılmış arkadaşlara tecrübelerini aktarmada yoğun

bir çabanın sahibi olur. Çıkan sorunlara müdahale eder ve çözme yönünde yardımlarını sunar. Derslere girmekle birlikte redaksiyonda da görev alır. Ayrıca Türkçe ve Kürtçe ders komisyonlarında görevlendirilir. Askeri derslerde askeri taktikler, çeşitli eylem biçimleri, patlayıcılar vb. üzerinde durulur. Bu yoğun tempoyla Parti Önderliği'nin çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşma ve edindiği bilgileri yapıyla paylaşmaya çalışır. Zindaki yoldaşlarla da mektuplaşmayı ihmal etmez. Bir mektubunda şöyle seslenmekte: "*Ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasi ve askeri ordulaşmasının yarattığı, iktidara kararlı adımlarla yürüyüş hazırlıklarına girdiği bu süreçte, zindana yüklenen işlev biliniyor.*

Zindan iç konferans sürecini tamamlayıp, geline aşamada özel savaşın zindan politikasının altedemeyeceği direnişçiler olarak partileşmede taktik önderlik gerçeğine ulaşacağınıza, döneme zindan cephesinden karşılık vereceğinize olan inancımızı yineliyoruz. Bu inanç ve güvenle, sizlere verdiğimiz sözlerle, içtiğimiz and'a, dönüşüm ve yenilenmede, komuta sahasında, yöneleceğimiz ülke pratiğinde bağlı kalarak, parti hattına, vuruş ve çalışma tarzına, önderlik temposuna ve parti militan kişiliğine ulaşarak, iç ve dış düşmana karşı amansız savaşımın neferi olacağız.

Özlem ve umutlarınıza, kin ve öfkenize, özcesi sizleri kendi pratiğimizde yaşatıp, karşılık vermeye çalışırken, sizleri hep yanışımızda hissedeceğiz. Bizlere verdiğiniz güçle engel tanımadan, zorluk nedir bilmeden savaşacağız."

Felat heval 14. Yıl Zafer Eğitim Devresi bitimine doğru sıcak savaşım alanlarına gitme yönünde partiye öneride bulunur. Sağlık durumu fazla iyi olmamasına rağmen, Parti Önderliği'nin çözümlemelerinin verdiği savaş ruhuyla, esaret altında geçen 12 yılının ve halkımızın binlerce yıllık köleliğinin intikamını alma isteğiyle yanıp tutuşmaktadır. Önerisinde ısrar eder ve ülkeye, sıcak savaşa giden gruplar içinde yer alır. Yıllardır beklediği düşmanla hesaplaşma anı yaklaşmaktadır. Bu düşünce kendisinde sonsuz bir heyecan ve mutluluk yaratıyordu. Zindanda ettiği intikam yemini, önderliğe, yoldaşlara, şehitlere ve halka verdiği bağlılık sözü şimdi savaşmayı emrediyordu. Felat heval bu ruhla, kararlılıkla ülkeye yönelir. Düşmanın bakamadığı gözlerindeki ışık yine parlıyordu. Direnişin türküsünü bu kez hasretli olan Kürdistan dağlarında söyleyecekti.

Felat heval yaşamıyla, gerek zindanda, gerekse gerilladaki savaşımında sergilediği pratikle devrimin altın sayfalarına işlenen abidelerden biri oldu.

İntikam yeminin yeminimizdir!

Mücadele arkadaşları

HALKI TARAFINDAN SEVİLEN BİR MİLİTANDI

Şefik heval 1964 yılında Kozluk'ta ailenin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk, orta ve liseyi Kozluk'ta bitirir. 1986'da Kozluk şehir komitesinde yer alarak faaliyet yürütmeye başlar. 1988'de bir unsurun itiraflarıyla gözaltına alınır. Yoğun bir işkenceden sonra tutuklanarak Diyarbakır zindanına gönderilir. Cezaevi sürecinde düşmanın her türlü dayatmalarına karşı kahramanca direnir. Cezaevinden çıktıktan sonra, tekrar çalışmalarına devam eder.

1991 Newroz'unda Kozluk'ta ilk serhildan gerçekleştirilir. Şefik heval bu çalışmalarda aktif rol alır. Artık düşman O'nu adım izlemektedir. Gözaltılar ve işkenceler peş peşe gelir. Düşman Kozluk'ta O'nun çalışmalarına daha fazla katlanamaz. Amed'e gider ve bir süre çalışmalarını orada yürütür. Eğittiği 11 yoldaşını gerillaya gönderir. Kendisi de 1991 yılında gerilla saflarına katılır.

Kulp, Lice, Sason ve Kozluk'ta

Adı, soyadı: **Şefik YILMAZ**

Kod adı: **Rızgar**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1964**

Mücadeleyle katılım tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Sason-Kozluk kırsalı (Manga komutanı)**

yapılan birçok eyleme katılır. Manga komutanlığına getirilen Şefik heval, Kozluk halkı tarafından çok sevilmektedir. Gerilla yaşamında yoldaşlarının saygı duyduğu bir kişidir. Yaşama dört elle sarılır, fedakardır.

Kısa bir süre sonra Sason kırsalına koruculara silah bırakmak için indiklerinde kaldıkları yerin etrafı korucuların ihbarı üzerine düşman tarafından sarılır. Teslim ol çağırısına özgürlük kurşunlarıyla cevap

verir. Uzun bir çatışmadan sonra, cephaneleri biter. Bunun üzerine yanlarında bulunan el bombasının pimini çekerek teslimiyeti kabul etmezler. Şefik heval iki yoldaşıyla birlikte şehitler kervanındaki yerini alır.

Mücadele arkadaşları

kestik
kestik genç
ellerimizle
daha on sekizinde
bütün
eflatun renkli aşk
damarlarımızı
buzlu zirvelerde
alaza vurduk
dokunulmamış
ebrular gibi
bedenlerimizi

Kalaşnikofunu türkü yapar Marato'ya, Garzan'a

O bir türküdür yaşamıyla, korku, tedirginlik yoktur

Adı, soyadı: **Kazım ÇELİK**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1994**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Sason**

**bizimkiler
savaşı şiir gibi
yazarlar
dağlarda**

**dağlarda sevgiyi
nefretten
süzerler**

yüreğinde. Mücadeledir, kindir, öfkedir. Her ses bir haykırış, her serhildan, bir zaferdir Kazım

heval için. O'nsuz geçen hiçbir günün tadı yoktur, Hazo'da. O moraldir yoldaşlarına, en umulmadık zamanda boy veren. O direniştir, fidan gibi boyu, çelik gibi yüreğiyle. Düşmanı amana getiren bir yığittir.

Türküdür yaşamı, "İsyandır" Hazo'nun doruklarından Marato'ya uzanan sevdalı selidir.

Kazım heval, 1973 yılında Kozluk'ta ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelir. En önemli özelliği isyankar ve hareketli olmasıdır. Bu özelliğinden dolayı

kimse O'na kolay kolay diş geçiremez.

1989'da mücadeleye tanışır. İsyanın yönü değişmiştir. Pusula düşmanı göstermektedir. Her serhildanda en öndedir, uzun boyu kendisine has hareketleri, düşmanı deliye çevirmiştir. İşkencelere götürülür, işkencehane çıkışında morali yine dorukta. Ve Kozluk (Hazo) sokakları bir maraton koşusuna hazırdır. Sevdası Kozluğa sığmaz olur. Vurur 4 yoldaşıyla dağlara. Dağlar zaten O'nu bekliyordur. İsyanı dağlarda yükseltmek için gerilla olur, ülkesinin dağlarında.

Bir ay gibi kısa bir süre içinde, özgürdür artık Marato doruklarında. İki yoldaşıyla birlikte Sason kırsalındaki çetelerin pususuna düşerler. Kalaşnikofunu türkü yapar Marato'ya, Garzan'a. Artık O da şehitler kervanındadır. Türküsü Hasan babadadır, şimdi "umut dağlardadır" der, "umut dağlarda."

Mücadele arkadaşları

Şahadeti ateşin ve güneşin çocuklarına meşaledir

Aytekin heval ilkokulu köyünde bitirdikten sonra ortaokul ve liseyi Kozluk'ta okur. Lise birinci sınıfta mücadeleyle tanışır. Ve giderek mücadeleye bağlanır.

Aytekin heval okul yıllarında kendisinin tuttuğu evde kalır. Bu ev hücre evi olmuştur. Eğitim çalışmaları, eylem kararları, planlar hep burada yapılır. Aytekin heval gençlik ve okul komitesinin çalışmalarını üstlenerek eylemden eyleme koşmaktadır. O'nu düşmanın hiçbir gücü yıldıramaz. 1992 Halepçe katliamını protesto serhildanında gösterdiği yiğit direnişiyle, halka moral ve güç kaynağı olur. Yoldaşlarını birer birer saflara gönderirken şehir faaliyeti yürütmekten de geri kalmaz. Gözaltılar Aytekin hevalı yıldırmaz. 1993 Mart'ında düşman O'nu da gözaltına alıp kaybetmek ister. Halkın ve yoldaşlarının yoğun takibi sonucu gözaltında olduğu tespit edilir. Mahkemeye çıkarılarak serbest bırakılır.

Ailesinin metropole çıkma isteğine karşı çıkarak, Garzan

Adı, soyadı: **Aytekin SEZGİN**

Kod adı: **Lokman**

Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1994, Tatvan-Bitlis kırsalı (Manga komutanı)**

Eyaleti'nde saflara katılır. Kısa bir zaman sonra manga komutanlığına getirilir. Tatvan-Bitlis kırsalında sömürgeci güçler ve onların uşakları çetelerle çatışmaya girerler. 13 yoldaşıyla savunmada kalır. Üç günlük yoğun bir çatışmadan sonra 13 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılırlar.

Şahadetleri ateşin ve güneşin çocuklarına meşaledir!

Mücadele arkadaşları

Savur Öfkeni

*Savur öfkeni ey ülkem
Savur Ağustos sıcağındaki
kan kızıl öfkeni
bak rüzgar getiriyor
kokusunu özgürlüğün ve
güneşin
Cudi'nin zirvesinde yanan bir
ateş gibi
savur öfkeni
topraktan fıskıran bir fidanın
güneşe uzanışı gibi
savur öfkeni ey ülkem
adı Hasan, adı Mazlum, adı
Azad olsun
gün daha domamışken
uyansın çocuklar
savur öfkeni karanlığın
başladığı yere
bir kor olup erit zincirlerini
hücrenin
Amed duyuyor seni ey
ülkem
savur
adı Mazlum, adı Hayri, adı
Kemal olsun
savur öfkeni ey ülkem
haykır öyle bir haykır ki
Mezopotamya'nın orta
yerinden
Agit diye
namlular kusacak öfkeni
ateşler yanacak
savur öfkeni ey ülkem
adı Gabar, adı Cudi, adı
Sere Spi olsun*

Yaşasın direniş kahrolsun teslimiyet

İsmail heval ailenin en küçük çocuğu olarak Kozluk'ta dünyaya gelir. İlk, orta, liseyi Kozluk'ta tamamlar. Lise yıllarında mücadeleyle tanışır. Kozluk'ta gerçekleşen bütün serhildan ve kitlesel eylemlere katılır. Birkaç kez gözaltına alınır.

Arkadaşlarıyla ilişkilerinde ataklığı ve yürekliği, O'nu liseli bir gençten daha çok olgun bir militan gibi yapar. Evlerine yapılan operasyonlardan dolayı, abisi tarafından İstanbul'a gönderilir. Metropol yaşamını yoz bir yaşam olarak gören İsmail heval, ülkeden ve arkadaşlardan kopukluğun ezikliğini yaşar. Ülke ve yoldaşları O'nu dağlara çekmektedir. Kırsala çıkmanın yollarını arar Amed'e giderek kırsala gitmenin yolunu bulur. Ve Amed Eyalet karargahına giderek yoldaşlarıyla buluşur.

Uzun bir süre karargahta kalarak, askeri ve siyasi eğitim

Adı, soyadı: **İsmail BOZĞİL**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Sason-Kozluk kırsalı**

görür. Daha çok Silvan ve Lice kırsalında faaliyet yürütür. Daha sonra Sason kırsalında, hain korucularla ve düşman güçleriyle girilen bir çatışmada ele geçmemek için bombayı kendisinde patlatarak şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Sizler onurumuzsunuz, mücadelemizde yaşayacaksınız. Yolunuz yolumuzdur.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

*Sıcak bir yaz
gecesi
gökyüzü bir yıldız
tarlası
ve ay gülümsüyor
utangaçça
birazdan kusacak
namlular kinini
ve birazdan
yeşerecek bir gül
kurumuş toprağın
bağrından*

Üç özge can Kozluk'ta abideleştiler

Siyabend hevalin ilk devrimci mücadelesi, reformist hareketlerde başlar. 1980 sonrası, ilk bildiri dağıtımını, ilk Newroz kutlamasını, ilk kepenk kapatma ve işbirlikçilere yönelik molotoflama eylemini üç arkadaşıyla birlikte yaparlardandır. 1988'de Diyarbakır Üniversitesi Eğitim Yüksek okulunu kazanır. 1989'da düşman tarafından yakalanarak işkenceye tabi tutulur. 5 ay Diyarbakır zindan sürecini yaşar. Okulunu 1990'da bitirir.

1990 O'nun için dönüm noktasıdır. Amed ve Kozluk şehir merkezi komitelerinde yer alır. Düşmanın dikkatini çekmemek için Urfa'nın bir köyünde ilkokul öğretmeni olarak çalışmaya başlar. 5-6 aylık öğretmenlik yaşamından sonra tekrar yakalanır. Batman Emniyet Müdürlüğü'nde işkence görür. Askıya alınmasından dolayı sağ kolu felç olur. İşkenceden çıkarılır çıkarılmaz askerlik için İzmir'e gönderilen Siyabend heval, tedavi gördüğü İzmir askeri hastanesinden, ziyarete gelen bir

Adı, soyadı: **Sabgattullah YILMAZ**
Kod adı: **Siyabend**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1992, Sason-Kozluk kırsalı**

arkadaşıyla firar ederek Amed'e gider. Ve oradan saflara katılır.

1991-92 sürecinde Kulp, Sason ve Kozluk kırsalında O'nu tanımayan kalmamıştır. Hoca ya da Siyabend olarak halk içinde tanınır ve sevilir.

Sason kırsalındaki korucuları, çetecilikten vazgeçirmek için, yoldaşlarıyla birlikte köye giderler. Korucular silahlarını bırakacaklarını söyleyip ikiye bölünmüş ihanetlerini bir daha gösterirler. Düşmana haber vererek köyü

ablukaya aldırırlar. Siyabend heval diğer yoldaşlarını kurtarmak için Rızgar ve Fırat hevaleriyle savunmada kalır. İki saatlik bir çatışmadan sonra üç yoldaşa şehitler kervanındaki yerlerini alırlar. Cenaze törenleri serhildana dönüşür. Üç özge can Kozluk'ta abideleşirler. Şahadetleri özgürlüğe giden yoldur.

Mücadele arkadaşları

birakın
cenaze töreni yapmayın
bize
ağlayan rüzgarlar
uğurlar bizi
karlar üzerinde uzanan
kanlı başucumuzda
keklikler öter
ninniler söyler
ormanlı gecelerin
kuytularında
sıcak göğsümüze konan
pepu kuşları

GARZAN EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: İzzetin ÇELİK
Kod adı: Fatih
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1963
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Zübeyir
KESKİNKILIÇ
Kod adı: Baran
Doğum yeri ve tarihi: Şirvan,
1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Mehmet AĞA
Kod adı: Hogir
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Sabahattin
AYHAN
Kod adı: Botan
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Mehmet KAYA
Kod adı: Agiri
Doğum yeri ve tarihi: Siirt,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan

■ Adı, soyadı: Veysi GÜNEŞ
Kod adı: Mehmet
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Kasım FİDAN
Kod adı: Kani
Doğum yeri ve tarihi: Kulp,
1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: A. Kerim
ERDOĞAN
Kod adı: Dersim
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Bahattin
KADİL
Kod adı: Fidel
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Takyedin
SÖNMEZ
Kod adı: Dilbirin
Doğum yeri ve tarihi: Hasköy,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Mehmet
YILMAZ
Kod adı: Seyitxan
Doğum yeri ve tarihi:
Diyarbakır, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Servet ALAN
Kod adı: Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: M. Nedim
EKİNCİ
Kod adı: Serxwebun
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Necat ÖNER
Kod adı: Xwinrej
Doğum yeri ve tarihi: Sason,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Hayrullah
ŞAHİN
Kod adı: Azad
Doğum yeri ve tarihi: Batman,

1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Metin AKDAĞ
Kod adı: Ceng
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Gürşin
ELÇİÇEK
Kod adı: Sait
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1969
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Osman ALİ
Kod adı: Alişer
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Ahmet ÖZEL
Kod adı: Zindan
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan
■ Adı, soyadı: Aytekin SEVGİ
Kod adı: Serdar
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...,
Garzan (Milis)
■ Adı, soyadı: Rıdvan ÖZER
Kod adı: Ozan
Doğum yeri ve tarihi: Halep-
Azra, 1969

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 22
Kasım 1994, Van-Tatvan
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Hamit DERVİ
Kod adı: Rezan
Doğum yeri ve tarihi: Haseki-
Küçük Güney, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 22
Kasım 1994, Van-Tatvan
■ Adı, soyadı: Abdülhamit
DÖNER
Kod adı: Akif
Doğum yeri ve tarihi: Hizan-
Gündüz köyü, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 22
Kasım 1994, Tatvan
■ Adı, soyadı: Nezahat
TULKO
Kod adı: Tekoşin
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1975
Mücadeleye katılım tarihi:
Nisan 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Garısa
■ Adı, soyadı: Kerem İBRİK
Kod adı: Bargıran
Doğum yeri ve tarihi: Beşiri,
1974
Mücadeleye katılım tarihi:
1991
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Metero (Manga komutan
yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Alican
KIZILKAYA
Kod adı: Azad
Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1
Şubat 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Metero (Manga
komutanı)
■ Adı, soyadı: Abdulkadir
DEMİR
Kod adı: Aziz
Doğum yeri ve tarihi: Mazıdağ,
1963
Mücadeleye katılım tarihi: 1
Şubat 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Metero
■ Adı, soyadı: Rojda DİVERO
Kod adı: Zelal
Doğum yeri ve tarihi: Derik,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1994, ...
■ Adı, soyadı: Ata GÜRGEN
Kod adı: Ferhat
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1969
Mücadeleye katılım tarihi: 3
Haziran 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1995, Metero
■ Adı, soyadı: Adnan ÇELEBİ
Kod adı: Doğan
Doğum yeri ve tarihi: Savur,
1969
Mücadeleye katılım tarihi: 29
Nisan 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Metero
■ Adı, soyadı: Beşir
TÜTÜNCÜ
Kod adı: Garzan
Doğum yeri ve tarihi: Bitlis,
1967
Mücadeleye katılım tarihi:
Mayıs 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül
1994, Metero (Takım
komutanı)

■ Adı, soyadı: Şefik SARIM
Kod adı: Ramazan
Doğum yeri ve tarihi: Beşiri-Kayalık köyü, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: Haziran 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül 1994, Metero
■ Adı, soyadı: Osman ÇELİK
Kod adı: Mirzan
Doğum yeri ve tarihi: Suruç, 1976
Mücadeleye katılım tarihi: Mart 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Eylül 1994, Metero
■ Adı, soyadı: Mehmet AVCI
Kod adı: Berxwedan
Doğum yeri ve tarihi: Savur, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Mutki
■ Adı, soyadı: Abdurrahman ŞUVEY
Kod adı: Latif
Doğum yeri ve tarihi: Amude-Küçük Güney, 1963
Mücadeleye katılım tarihi: 1987
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Kasım 1994, Kozluk-Cezne köyü (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: İzzet ÜNLÜ
Kod adı: Dilgeş
Doğum yeri ve tarihi: Bulanık-Ömerli, 1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Kasım 1994, Kozluk-Cezne köyü
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Garzan
Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Kasım 1994, Kozluk-Cezne köyü
■ Adı, soyadı: Mahmut SÜLEYMAN
Kod adı: Mahmut
Doğum yeri ve tarihi: Derik, 1968
Mücadeleye katılım tarihi: 17 Mart 1991
Şahadet tarihi ve yeri: ... (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Enver KUTO
Kod adı: Bervan
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, 1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: Hasibe KARATAŞ
Kod adı: Berivan
Doğum yeri ve tarihi: Aynı köyü-Kurtalan, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Eylül 1994, Kozluk-Gomuka (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Fahrettin ÇINAR
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, 1976
Mücadeleye katılım tarihi: Nisan 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Eylül 1994, Kozluk-Gomuka (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Sami KELİK
Kod adı: Şoreş
Doğum yeri ve tarihi: Varto-Muş, 1969
Mücadeleye katılım tarihi: Temmuz 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Eylül 1994, Kozluk-Gomuka (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Hayretin DİREK
Kod adı: Rızgar
Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ekim 1994, Sason-Herende karakol baskını (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Bozan
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ..., Tatvan-Zobesler
■ Adı, soyadı: Bahar KAPLAN
Kod adı: Nergiz
Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ekim 1994, Sason-Herende karakol baskını (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Behice YILDIRAK
Kod adı: Hevidar
Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ekim 1994, Sason-Zoves
■ Adı, soyadı: Murat DEMİRBAŞ
Kod adı: Gazi
Doğum yeri ve tarihi: Kırşehir, 1968
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Eylül 1994, Kulp-Ora çatışması (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Şakir TAK
Kod adı: Rohat
Doğum yeri ve tarihi: Sason, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Eylül
1994 Kulp-Ora çatışması
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Hanifi KARS
Kod adı: Cahit
Doğum yeri ve tarihi: Sivas,
1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Kozluk ovası
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Cudi
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Kozluk ovası
■ Adı, soyadı: Bayram ERIK
Kod adı: Hogir
Doğum yeri ve tarihi:
Nusaybin, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Ekim
1994, ...
■ Adı, soyadı: Hasim CAN
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Norşin, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Ekim
1994, ...
■ Adı, soyadı: Selahattin
YILDIRIM
Kod adı: Rençber
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 10 Eylül
1994, Tatvan (Manga komutan
yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Devran
Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Kozluk Ovası
■ Adı, soyadı: Halil AYÇİÇEK
Kod adı: Ferhat
Doğum yeri ve tarihi: Suruç,
1971
Mücadeleye katılış tarihi:
Kasım, 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 26
Aralık 1994, Sason
■ Adı, soyadı: İzzetin CABU
Kod adı: İsmail
Doğum yeri ve tarihi: Kobani-
Küçük Güney, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 15
Ağustos 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 26
Aralık 1994, Tatvan (Manga
komutanı)
■ Adı, soyadı: İlhami
KIZILTEMUR
Kod adı: Musa
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1972
Mücadeleye katılış tarihi:
Mayıs 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 27
Aralık 1994, Beşiri-Hazhazke
■ Adı, soyadı: Kadir
ÖZDEMİR
Kod adı: Kahraman
Doğum yeri ve tarihi: Silopi-
Xınıs köyü, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
(Bölük komutanı)
■ Adı, soyadı: Bekir GÜVEN
Kod adı: Rızgar
Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Abdülhakim
KULAÇ
Kod adı: Munzur
Doğum yeri ve tarihi: Hizan,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Mehmet Emin
YAVUZ
Kod adı: Medeni
Doğum yeri ve tarihi:
Doğubeyazıt, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Kemal ÖZMEN
Kod adı: Rençber
Doğum yeri ve tarihi: Cizre,
1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Necmetin
ACAR
Kod adı: Medeni
Doğum yeri ve tarihi: Tatvan,
1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Kadir ERE
Kod adı: Ekrem
Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Küçük Güney, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Hüsamettin
BALIKÇI
Kod adı: Piling

Doğum yeri ve tarihi: Muş-
Bulanık, 1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995- Vostin-Bitlis
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Mısır Osman
MEHME
Kod adı: Hawar
Doğum yeri ve tarihi: Bervari-
Büyük Güney, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: 16
Ocak 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Mehmet
YALÇIN
Kod adı: Piro
Doğum yeri ve tarihi:
Karakoçan, 1963
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Edip
KARABAY
Kod adı: Salih
Doğum yeri ve tarihi: Hizan,
1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Sabri BAŞAK
Kod adı: Dildar
Doğum yeri ve tarihi: Silopi,
1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Bilgin AKÇAĞ
Kod adı: Zınar
Doğum yeri ve tarihi: Erzurum,
1979
Mücadeleye katılım tarihi: 4
Haziran 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Hamit
YILDIRIM
Kod adı: Ferhat
Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe-
Mardin, 1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Burhan İNAN
Kod adı: Musa
Doğum yeri ve tarihi:
Malazgirt, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: Ocak
1994
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Fikret
AYDOĞAN
Kod adı: Zana
Doğum yeri ve tarihi: Tatvan,
1971
Mücadeleye katılım tarihi: 2
Ocak 1995
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Aynur GÜMÜŞ
Kod adı: Canda
Doğum yeri ve tarihi: Tatvan,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Cihan DEMİR
Kod adı: Ruken
Doğum yeri ve tarihi: Tatvan-
Sancak, ...
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
(Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Necla ASLAN

Kod adı: Roza
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Rahime YILDIZ
Kod adı: Zınarın
Doğum yeri ve tarihi: Eruh,
1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3
Haziran 1995, Vostin-Bitlis
■ Adı, soyadı: Şükrü SELİM
Kod adı: Rızgar
Doğum yeri ve tarihi: Derik-
Küçük Güney, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Yusuf Ahmet
MEHMET
Kod adı: İsmail
Doğum yeri ve tarihi: Derik,
1967
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Dicle UÇAR
Kod adı: Roni, Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Akarsu-
Nusaybin, 1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: İsmet ACAR
Kod adı: Karker, Botan
Doğum yeri ve tarihi: Siirt,
1976
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gundura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Abdulbasır
YUSUF

Kod adı: Rezan
Doğum yeri ve tarihi: Rubarya-
Derik, 1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Nezir
Muhammed DEVRAN
Kod adı: Firaz, Bahoz
Doğum yeri ve tarihi: Halep,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Müslüm
TİMAR
Kod adı: Doğan
Doğum yeri ve tarihi:
Beytüşşebap, 1974
Mücadeleye katılım tarihi:
Ağustos 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Serhildan
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
■ Adı, soyadı: Yasemin KAYA
Kod adı: Qanç
Doğum yeri ve tarihi:
Malazgirt, 1977
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mart
1995, Gondura Vadisi-Hırır
**Şirvan-Bitlis-Baykan şehit
küyeleri**
■ Adı, soyadı: Yusuf AYDIN
Kod adı: Eriş
Doğum yeri ve tarihi: Şırnak,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 25

Mayıs 1994, Derkanış eylemi
(Manga komutanı yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Şemsettin
Yusuf MUSA
Kod adı: Yasin
Doğum yeri ve tarihi: Tırbe Sipi
Küçük Güney, 1963
Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan (Takım
komutanı)
■ Adı, soyadı: Mir Ali GÜREL
Kod adı: Azad
Doğum yeri ve tarihi: Varto,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan
■ Adı, soyadı: Mehmet
SAVUR
Kod adı: Xalit
Doğum yeri ve tarihi: Elbistan,
1970
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan
■ Adı, soyadı: Abdullah ELSU
Kod adı: Hawar
Doğum yeri ve tarihi: Uludere,
1978
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan (Manga
komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Bager
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan
■ Adı, soyadı: Halit EKİNCİ
Kod adı: Stalin
Doğum yeri ve tarihi: Erüh,
1960

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Hizan-Kemalan
■ Adı, soyadı: Yusuf GÜNER
Kod adı: Cudi
Doğum yeri ve tarihi: İzmir,
1977
Mücadeleye katılım tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5
Haziran 1994, Mergile dağı
■ Adı, soyadı: Gülistan
BAŞKOÇ
Kod adı: Ayten
Doğum yeri ve tarihi: Erüh,
1972
Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 8
Temmuz 1994, Şirvan-Sap
(Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Cihat MEHMET
Kod adı: Celil
Doğum yeri ve tarihi: Kobani,
1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 8
Temmuz 1994, Şirvan-Sap
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Mehmet
VURAL
Kod adı: Hasan
Doğum yeri ve tarihi: Bitlis,
1974
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 7
Temmuz 1994, Çember Dağı
■ Adı, soyadı: Metin GÜL
Kod adı: Aydın
Doğum yeri ve tarihi: Erüh,
1971
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 6
Temmuz 1994, Çember Dağı
■ Adı, soyadı: Gülay KESKİN
Kod adı: Bahar

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak, 1976
 Mücadeleye katılım tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Çember Dağı
 ■ Adı, soyadı: Elif BAKIŞ
 Kod adı: Sosin
 Doğum yeri ve tarihi: Şırnak, 1977
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Çember Dağı
 ■ Adı, soyadı: Cihan
 ÖĞÜTÜCÜ
 Kod adı: Baran
 Doğum yeri ve tarihi: Pertek, 1975
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 7
 Temmuz 1994, Çember Dağı
 ■ Adı, soyadı: Haydar ELMUŞ
 Kod adı: Haki
 Doğum yeri ve tarihi: Gürpınar, 1972
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 7
 Temmuz 1994, Çember Dağı
 (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Cemile GÜL
 Kod adı: Newroz
 Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan, 1976
 Mücadeleye katılım tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: A. Fettah
 RESUL
 Kod adı: Rubar
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı, 1968
 Mücadeleye katılım tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık (Manga

komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Uğur METE
 Kod adı: Dersim
 Doğum yeri ve tarihi: Norşin, 1970
 Mücadeleye katılım tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık (Bölük komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Vedat ÖZEL
 Kod adı: Azad
 Doğum yeri ve tarihi: Bitlis, 1972
 Mücadeleye katılım tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Bülent AÇIK
 Kod adı: Selat
 Doğum yeri ve tarihi: Tuzluca, 1975
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Aydın
 KANANCA
 Kod adı: Adnan
 Doğum yeri ve tarihi: Genç, 1966
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Turbay ÇELİK
 Kod adı: Cuma
 Doğum yeri ve tarihi: Ardahan, 1973
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Lisan BATUR
 Kod adı: Şevin
 Doğum yeri ve tarihi: Çapuran, 1978
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 8

Temmuz 1993, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Celile IŞIK
 Kod adı: Medya
 Doğum yeri ve tarihi: Midyat, 1975
 Mücadeleye katılım tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Warşin
 Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Hamza
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 8
 Temmuz 1994, Sarık-Şirvan
 ■ Adı, soyadı: Ömer DEMİR
 Kod adı: Dişwar
 Doğum yeri ve tarihi: Midyat, 1973
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 9
 Temmuz 1994, Şexcuma
 ■ Adı, soyadı: İdris ...
 Kod adı: Musa
 Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 16
 Temmuz 1994, ...
 ■ Adı, soyadı: Eyüp BARAN
 Kod adı: Kendal
 Doğum yeri ve tarihi: Beşiri, 1970
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Hizan-Mezra

Dersim Eyalet Koordinatörü
Erdal Gedik yoldaş

Dersim Eyalet Koordinatörü
Celal Baran yoldaş

DERSİM EYALETİ

O gün
gök yağdı başımızın üstüne
beyaz dağlar yıkıldı
ince boyunlarımıza
naylon çadırlar
karlar altında
koca Herekol
karlar altında
karlar altında
koca bir dünya

İÇİNDEKİLER

Süleyman Kırıl	267
İ. Hasan Dursun	268
Haydar Doğan	271
Mehmet Özkök	274
Mehmet Kılıçer	276
Kenan Aldadak	281
Hülya Ekinci	282
Erdal Gedik	284
M. Sırma Adlım	290
Celal Barak	294
Koçgiri'nin Kızıl Gülleri	297
Ramiz Mehmetoğlu	302
Keziban Kızıltoprak	306
Müslüm Durgun	310
Onlar Aslanlar Yurdunda Yatıyorlar	313
İlhan Ak	326
Dersim Eyaleti Şehit Künyeleri	329
Erzurum Eyaleti Şehit Künyeleri	335

Gerilla Süleyman yürekllerimizde yaşıyor

Adı soyadı: **Süleyman KIRAL**

Kod adı: **Selim**

Doğum yeri ve tarihi: **Dişarbakır, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **Şubat 1994**

Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1994,
Dersim**

Kendi özünde derin bir yurtseverlik bilincini, çağdaş bir enternasyonalizmle birleştiren **Süleyman** heval, Amed'de dünyaya gelir. Ailesi aslen Serhatlı ve Terekeme'dir. Serhat'tan yaklaşık olarak 100 yıl kadar önce çeşitli nedenler sonucunda Amed'e gelmek zorunda kalırlar. Amed'te partinin ilk çalışmaları sesini duyurmaya başlamış ve gençlikte belli bir sempati uyandırmıştır. Süleyman heval de partiye sempati duymaya başlar. Fakat doğrudan arkadaşlarla bir ilişki kuramaz. Ama ilk yurtseverlik bilincini orada almış ve bu süreçten sonra devletin bütün kurum ve kuruluşlarına karşı tavır geliştirmiştir. Bunun sonucunda baskılara teslim olmadığı ve sürekli direndiğinden faşizmin beyin yıkama merkezi olan okuldan atılır.

Daha sonra ailesiyle birlikte Sakarya'ya yerleşirler. Süleyman heval bir taraftan İstanbul'da inşaatlarda çalışırken diğer taraftan da Sakarya'da bulunan yurtsever öğrencilerle hareket eder. O dönemlerde öğrenciler

arasında Süleyman hevale ataklığı ve çevikliğinden dolayı "gerilla Süleyman" denilmektedir. 1991-92 dönemlerinde iyice yoğunlaşan YCK faaliyetleri içinde yer alır. Fakat mücadeleye daha aktif katılmasının önünde ailesi ve düşman ordusunda subaylık yapan abisi engel olmaktadır. Süleyman heval aileye boyun eğmeyerek tavrını koyar ve aileden ayrılır. Aynı bir ev kiralar. Birkaç yurtsever arkadaşıyla beraber kalmaya başlar. Faaliyetlere daha aktif bir

katılım sergiler. Bu sırada düşman tarafından geliştirilen operasyonlar sırasında gözaltına alınır. Ama Süleyman heval orada direniş ve düşmanı kahreden coşkusuyla diğer yoldaşlara moral destek olur. Direnişçiliğini ve asiliğini her yerde gösterdiği gibi burada da gösterir Süleyman heval. Gözaltından bırakıldıktan sonra büyük bir kin içinde olan Süleyman heval düşmana karşı eylem planları kurmaya başlar fakat bir türlü fırsatını yakalayamaz. Sonunda düşmana duyduğu kin önu alınamaz bir hale gelir ve

Şubat 1994 tarihinde Sakarya bölgesinden gerilla saflarına katılır.

En son olarak Dersim Eyaleti'nde bütün kin ve nefretini düşmanın üzerine boşalttığı bir çatışmada üç yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

O düşmana olan kinin, öfkenin ve intikamın sembolü, yoldaşlarına bağlılığın yiğit savaşı oldu.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

“Ben Peri Çayı'nın çocuğuyum”

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen

Kasım heval, küçük yaşta babasını kaybeder ve nenesinin yanında büyür. Köyde çok serbest büyüyen Kasım heval, okul çağına gelince; Karakoçan Yatılı Bölge Okulu'na gönderilir. Okulun ilk günlerinde ana dili olan Kürtçe'yi konuştuğu için öğretmeni tarafından azarlanır ve dövülür. O günden itibaren “köyümde konuştuğum dili yasaklayanların bana öğretecekleri hiçbir şeyleri yoktur” der. Kasım heval, dayatılan asimilasyonu küçük yaşta görüp karşı çıkar. O okumaz, hep kaçır; başka yerlere saklanır. Sürekli okuldan firar eder. Fakat ailesi tarafından her seferinde yine okula teslim edilir. Fakat Kasım heval daha sonraki yıllarda da kararlılığını sürdürür. Firarlara üst sınıflardaki öğrencileride

Adı soyadı: **İ. Hasan DURSUN**
Kod adı: **Kasım**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan-Alayağmur köyü, 1968**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, Mazgirt-Dersim**

teşvik eder. Okul idaresi çok asi olan böyle bir öğrenciden müthiş rahatsızlık duyar. Bir türlü Kasım hevale baş edemeyince okuldan atarlar. Kasım heval yaşamına köyde devam eder. Ailesi yöredeki Dede soyundandır. Kasım heval güzel özellikleriyle çevrede değer görür, sevilir ve sayılır.

Devrimci düşüncelere

sempati duymaya başlar. Özellikle adını çok duyduğu **Delil DOĞAN** hevale karşı bir hayranlığı vardır. 1980'de Dersim'de dedesinin evinde Apocu olarak bildiği insanlarla görüşür. Apoculardan gördüğü sıcak ve sevecan yaklaşımlardan etkilenecek “Bende büyüyünce APO'cu olacağım” der. Çünkü onların güzel silahları var. “Onlar hiç kimseden korkmuyorlar, aksine polis ve jandarmalar Apoculardan korkuyorlar”

diyerek silaha olan tutkusu ve asi özellikleri birleşince Kasım hevali gerillaya sempati duyar. Çünkü, PKK O'nun istemleri olan Kürdistan halkının bağımsızlığını temsil ediyordu. 7 Ekim 1980'de komutan Delil DOĞAN heval şehit düşünce, Kasım heval bundan çok etkilendir. Kasım heval çalışma çağına gelince; metropollere çalışmaya gider. Fakat dayanamaz sık sık çok sevdiği köyüne döner. Metropollerde

emek sömürsünü görmüş olduğundan düzenden oldukça nefret eder. Ve sürekli bir arayış içersinde olan Kasım heval aynı zamanda asker kaçağı durumundadır da.

TC'nin 1988'de askerlik çağrısına karşılık, o köyden ayrılarak İzmir'e çalışmaya gider. Fakat Kasım heval TC'ye askerlik yapmaya hiçde razı değildir. Fırar etmeye kararlıdır. Askerde sürekli gözlem altında tutulmasına rağmen Kasım heval fırar etmeyi başarır, köyüne gider. Nenesini gördükten sonra gerillaya ulaşmak için daha önce parti yayınlarını gördüğü yakınının evine uğrar; gerilla ile ilişkisinin sağlanmasını ister. Fakat sonuç alamaz. Köyde de fazla kalamadığından, metropole gitmek isterken,

sömürgeciler O'nu Elazığ'da yakalar. Birçok işkence ve baskı görür ve daha sonra İstanbul'daki birliğine teslim

edilir. Kasım heval aynı kararlılığıyla sürekli fırarı düşünür ve bir yolunu bulup tekrar fırar etmeyi başarır. İstanbul'da tanıdığıın çalıştığı

konuşurken birinin konuşması Kasım hevalin dikkatini çeker. Konuşmalardan etkilenir. Fakat kaygılı davranır. Daha sonra arkadaşın ERNK

çalışanı olduğunu öğrenince durumunu anlatır. Böylelikle yıllarca özlemini duyduğu ilişkiyi bulur. Hemen partiye katılmak istediğini belirtir. Ve görev ister. Bir süre kuryelik ve milislik yapar. Teknik sorunlarını hallettikten sonra Ege ile Dersim arasında mekik dokur. Kürdistan'a gidiş-gelişlerde oldukça titiz davranır.

1990-91 yıllarında yüzlerce savaşçı adayı İzmir'den Kürdistan'a Kasım hevalin aracılığıyla ulaştırılmıştır. Çalışmaları süresince atak, cesur ve fedakar özellikleriyle arkadaşları ve kitle arasında sevilen Kasım heval sıcak savaş bölgesinde yer almak istediğini rapor eder. Bu isteği kabul edilince Söke ve İzmir'de örgütlemiş olduğu dört

arkadaşıyla birlikte Dersim'e ulaşır. Bu defasında Perî Çayı'ndan geçmek zorunda olan bir gruba öncülük yapar.

Nursen GURBOĞA (Newroz) Dersim
Dersim'de şehit

inşaata gider. Yol harçlığını onlardan alır. İzmir'e gider. İzmir'de inşaatta çalışırken bir gün tesadüfen aralarında

Grup düşmanın geçiş noktalarına pusu attığını farkeder, fakat O'na verilen talimat ne olursa olsun o gece grubu noktaya ulaştırmaktır. Grup komutanı Kasım hevale başka geçiş yollarının olup olmadığını sorar. Kasım heval oralarda büyümüş olduğundan dolayı kendisine güveni tamdır. Grubun sağlıklı bir şekilde geçmesi için göstermiş olduğu fedakarlık ve hassasiyetinden dolayı yoldaşlarının Kasım hevale sarsılmaz güvenleri vardır. Uzun bir süre yol aldıktan sonra geçişi düşündüğü noktaya gelirler. O noktada Perî Çayı 6-7 metre veya 10 metreye kadar daralır fakat sessiz ve derindir. Karşı taraf ise kayalık ormandır. Komutan, Kasım hevale buranın tehlikeli olabileceğini nehir geniş olursa derin olmayacağını geçiş için daha elverişli olacağını söyler. Kasım heval komutana "heval merak etmeyin, ben bu suda büyüdüm, ben Perî'nin çocuğu sayılırım. Bu gece muhakkak geçiş izni verir. Hem dar olduğundan geçiş erken olur, dolayısıyla zaman kazanmış oluruz" der. Yoldaşlarının O'nun özelliklerini bildiklerinden dolayı güvenleri tamdır. Büyük bir özveriyle yoldaşlarını karşıya tek tek geçirir ve zamanından önce grubu kendisine emredilen

noktaya ulaştırır.

Kasım heval disiplinli ve fedekardır. Bir ARGK gerillasında olması gereken tüm özelliklere sahiptir. Partiye ve önderliğe sarsılmaz bir inançla bağlıdır. ARGK saflarında kaldığı süre içersinde birçok eyleme katılır. Yoldaşlarına klavuzluk eder. 1992 yılında Mazgirt-Muxundu'da bir ajanı cezalandırma ve aynı zamanda karakol baskını planlanır. Eylemi başarıyla gerçekleştiren grup geriye çekilir. TC hiç beklemediği bir anda ve yerde büyük bir darbe yer. Düşman geçirdiği şok karşısında çılgına döner. Helikopterlerle bölgeye yığınak yapar, düşmanla çatışmak kaçınılmaz bir hale gelir. ARGK gerillalarına yaraşır bir direniş sergilenir. Kasım heval beş yoldaşıyla birlikte grubun geriye çekilmesi için savunma gurubunda yer alır. Çatışma iki gün sürer. Kahramanca direnen ARGK gerillaları karşısında çaresiz kalan sömürgeci ordu karadan başarılı olamayınca geri çekilir. Düşman uçak ve helikopterlerle çatışma alanı olan Seyide Gazê, Söbek ve Muxundu çevresini yoğun bir şekilde bombalar. Çatışmada yaralı olarak bir helikopter geri çekilir, birçok düşman askeri yaralanırken, birçoğu da ölür.

Çatışmanın boyutu o kadar şiddetlenir ki, yaralanan TC askerleri olduğu gibi orayı terkederler.

İkinci günün akşamı mermileri bitinceye kadar altı ARGK savaşçısı inanılmaz bir iradeyle çatışırlar. Kan emici sömürgecileri moralmende çöküntüye uğratırlar. PKK militan ve savaşçılarına layık ve yakışır bir şekilde kahramanca ve ebediyen kutsal vatan topraklarında destanlaşırlar. Ve şahadet tacını giyerler.

Çatışmadan bir gün sonra sömürgeciler bölgeye girerler. Çatışma sonucunda sömürgeci albay bile hayretini gizleyemeyerek, yanmış, parçalanmış gerilla cesetlerine bakar ve, "Hayret sadece altı kişimiydi iki gündür bizimle çatışan" der. Yöre halkı cenazeleri alır ve zılgıtlarla kahramanlarını ölümsüzlüğe uğurlarken Kasım hevalin cenazeside yakınları tarafından Karakoçan'da kitlenin katılımıyla ölümsüzlüğe uğurlanır. Ve onlar hepsi kutsal vatanın özgürlüğü için düştüler toprak ananın kucağına. Ve orada birleşip yeniden dirildiler Kürdistan halkının bağrında, Kürdistan dağlarının doruklarında.

Anıları yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Mücadele arkadaşları

“BÜTÜN GÜCÜM VE ENERJİM PARTİMİN VE HALKIMIN HİZMETİNDEDİR”

Adı, soyadı: **Haydar DOĞAN**
Kod adı: **Burhan**
Doğum yeri ve tarihi: **Pertek-Dersim,**
1964
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Nisan**
1994, Dorşin-Dersim

Burhan heval, 1964 yılında Pertek'de dünyaya gelir. Ailesi, tarım ve hayvancılıkla uğraşan ortahalli bir ailedir. Babası uzun süre Almanya'da çalışan Burhan heval, ilkokulu kendi köyünde, orta ve liseyi Dersim merkezde okur. Lise 2. sınıfta babasının yanına, Almanya'ya gider. Burada 3 yıl tornacılık üzerine mesleki eğitimi ve aynı dalda teknik liseyi bitirir. 1987 yılından itibaren 2.5 yıl boyunca çeşitli işlerde çalışır. Aile çevresi "Halkın Yolu" örgütü taraftarlığını sürdürürken, yurtseverlerin ve partili arkadaşların ilgilenmesiyle Burhan hevalın yaşam çizgisi değişir.

1990 yılı başından itibaren Kürdistan'da gerilla mücadelesi açısından yepyeni sayfalar açılır. 1989'dan itibaren Kürt halkı öncüsü etrafında kenetlenmeye, düşmanın zulmüne karşı sesini yükselterek hareketlenmeye başlar. Düşman askerleri köylerden taşlarla kovalanır, yine küçük gruplarla başlayan protesto dalgası, binlere ulaşan

sele dönüşür. Kürdistan tarihinde ilk defa halk kendisi için ayağa kalkmaya, geleceği için yollara dökülmeye başlar. Küçük gösteriler büyük serhildanların habercisidir. Ve gerilla artık bu ayağa kalkışla birlikte halkla bütünleşmesini sağlamış, ülkeye yerleşmesi açısından sağlam temellere kavuşmuştur.

Kürdistan'da gelişen halk ayaklanmaları, gerillanın düşmanı her gün kahreden

darbeleri, Avrupa'daki halkımızda büyük bir coşku yaratıyor, pek çok Kürt ailesi yurtseverlik yolunda önemli adımlar atıyordu. Ülkedeki kitle kabarışı, Avrupa'da da bir kitle kabarışına öncü oluyordu. Burhan heval tüm bu gelişmeler karşısında elbette sessiz kalamazdı. Ülkesi, halkı, düşman gerçekliğini ve her şeyden önce PKK öncülüğünün gücünü öğrendikçe kopmaz bağlarla mücadeleye bağlanıyordu. Çevresinde partiye katılıp şehit düşen yoldaşlar da O'nu oldukça etkiler. Münih'te bir fabrikada

çalışır. Daha sonra cephe çalışanı düzeyinde faaliyetlere katılır. Bir süre de dış ilişkiler alanında çalışır. Eylül 1990 tarihinde mücadeleye profesyonel olarak Frankfurt'tan katılır.

Burhan heval, merkezi eğitim sonrasında 1990 yılı sonlarından Aralık 1992 tarihine kadar mali birim ve yayın dağıtımında görev yürütür. Çalışkanlığı, fedakarlığı ile emekçi yönü en çok dikkati çeken özellikleri olur. Görevlere büyük bir azimle yönelmektedir.

Ağırbaşlı, olgun tavırları, boş sohbetlere karşı tepkisiyle yoldaşları arasında saygın bir yer edinir. Asimilasyonun ağır etkilerinin yaşandığı bir ortamda büyümesine rağmen Kürtleşme yönünde yoğun bir çabanın sahibi olur. Çalışmalarda tavizsizdir, en küçük eksikliğe yönelimde bu özelliğini yansıtır. Ülkeye yönelimde ikirciksizdir. Yıllar önce koptuğu ülkeye özgürlük savaşçısı olarak dönmek, halkına geleceğin aydınlığını, o aydınlığın öncüsü PKK'yi götürmek en büyük amacıdır. Ülkeye gidip şehit düşen yoldaşlarına layık olmanın ruhuyla bitmeyen bir tempo ve moralle görevlere yüklenir ve savaşa gönderilmesi yönünde dayatıcı olur.

Devamlı ülke coğrafyasının, güzelliklerini anlatmakta, bağlılığı ve özlemi anlatımındaki canlılıktan anlaşılmaktadır. "Çok bekledik" sözünü hiç ağzından düşürmez.

1993 yılı başında Burhan hevalin yıllardır beklediği ve hep dile getirdiği ülkeye kavuşma yönündeki istemine cevap verilir. Parti Önderliği

sahasına gönderilir. Burhan heval burada yoğun bir eğitim sürecine girer. Avrupa yaşamının kişiliğinde yarattığı etkilere karşı savaşımı esas alır. Parti, önderlik, halk ve savaş gerçekliğini özümsemek için Parti Önderliği'nin çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşır. Gerillada savaşma isteği O'nun içinde hep vardır. Bir raporunda bu konuda şunları belirtir: "Gücümü ve enerjimi bu alanda parti ve halkın hizmetine sunmada daha yararlı olacağıma inanarak gerillaya katılmayı tercih ediyorum..."

Önderlik sahasında aldığı eğitimle düşmana karşı savaşma azminin yanısıra, partinin sınıf savaşımına uygun bir şekilde kişilik savaşımında da parti

militan kişiliğini yakalamada kararlı ve nettir. Kararlılık düzeyini şu sözlerle dile getirmektedir: "Kararlılık düzeyimde şimdiye kadar en ufak bir ikirciklik durumu yaşanmamıştır. Tam tersine daha da güçlenmiştir. Bundan sonra da partiye, Parti Önderliği'ne, halka verdiğim sözün gereklerini yerine getirmede kararım kesindir."

Burhan heval bu ruh ve kararlılığın coşkusuyla ülke pratiğine yönelir. Önderlik sahasında, Parti Önderliği'nin her doğan günde yeni baştan yücelmenin savaşımını veriş tarzını, hiçbir gelişmeyi yeterli görmeme, çelişkileri yakalama ve sonuç alıcı, keskin, net vuruş

tarzını kendisine rehber edinerek silahı ve görevleri omuzlar. Kürdistan tarihi yeniden yazılmaktadır. Burhan heval de silahı ve kişiliğiyle bu tarihe imza atacaklar arasına onurluca girmenin savaşçısı olarak engin doruklara ulaşmanın sabırsızlığını taşımaktadır. Ülkeye kavuştuğunda özgürlüğe ulaşmanın sorumluluğunu daha çok hisseder.

Dersim Eyaleti'nde pek çok eylemde, küçük-büyük her görevde O'nu görmek mümkündür. Böyle yoğun bir savaşımın yaşandığı süreçte Burhan hevalin de içinde yer aldığı ana hareketli birliğin düşmana yönelik bir hareketi esnasında kıran kırana bir çatışma yaşanır. Yoldaşımız burada yaralanır ve gruptan kopar. 21 Nisan 1994 tarihinde yaralı haliyle tekrar düşmanla karşılaşır ve kahramanca direnerek şahadete ulaşır.

Şehitlerimizin kanlarıyla yarattıkları gerçek yaşama bizi ulaştıran özgürlük köprüsünü korumak savaşımızın temel taşlarındandır. Burhan heval şahsında tüm şehit yoldaşlarımıza sözümüz, bağlılığımız bu köprüyü yıkılmamacasına sağlamlaştırmak, bu uğurda hiçbir şeyi esirgememek olacaktır.

Yükselttiğiniz savaş ateşi bağlılık yeminimizdir!

Mücadele arkadaşları

KÖKLERİNDEN İÇEYİM

*Dünyaların aşkı
sevdiğim
hele
dur, dur, dur
Bir hasretinden
sorayım belalı
kavgamın özleminden
kaç zaman çarmıha
asılı kaldı
İsa'yla yoldaşı
yahuda günlerinde
engizisyonlar bile
hüküm biçemezken
zamansız
kör sonsuzluğa tutsak
Gilgamişlar
Ergenekonlar
geçti
Ahmede Xane'nin
destanlarında
yaşadım
kavuşmayı sildiler
kitaplardan
sonsuz
hasret yazdı
tanrılar
Dünyaların aşkı
sevdiğim ama
direndik, direndik,
direndik
yiğitler ahında eridi
acılarımız
kanımız
ve sana olan*

*aşkimızı
silemedi hiçbiri
Bilir hepsi seni
sana olan hasreti
kışsız
sonbaharsız tenini
Nice zorbalar kışladı
nice sonbaharlar
estirdi sende zulüm
iktidarlar
saltanatlar
hiçbiri bitmeden
Sevgilim
dünyaların aşkı
geçmiş
gelecek
tüm zamanların
yaşanmış
yaşanmamış
tüm savaşların
varlığının
tek nedeni
kılıç uçlarından
kandan
ve de
emekten doğan
çiçekleri hep taze
dalları yemyeşil
hayat ağacı
senin için
yaşamak
savaşmak
ve ölmek*

Munzur'a gömün beni

Adı, soyadı: **Mehmet ÖZKÖK**

Kod adı: **Hogir**

Doğum yeri ve tarihi: **Kucak-Karakoçan, 1964**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Kasım 1994, Nazmiye-Dersim**

çalışmaya başlar. Fakat zamanla bu topluma yabancı bir insan olduğu için farklı muamele görmesi içinde bir tepki yaratır. Bu O'nun çok zoruna gider, neden kendisinin bir ülkesi olmadığını ve ülkesinde onurluca yaşamadığını düşünür. O, insan olmanın değerinin sadece ve sadece özgür olmaktan geçtiğini anlar. Ve orada yurtseverlerle ilişkiye geçer. Serxwebûn ve Berxwedan gazetelerini okur. Okuduğu çözümlemelerde kendini bulur, kişiliğini ve kimliğini tanır. Bir müddet sonra çalıştığı işten ayrılır ve ulusal

kurtuluş mücadelesi saflarında aktif olarak çalışmaya başlar. Bir yandan da kendini yetiştirmeye çalışır.

Memet hevalin Avrupa'da yaşayan çok

Mehmet heval 1964 yılında Elazığ'ın Karakoçan ilçesine bağlı Kucak köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaşlardan itibaren çalışkan ve cesur bir insan olarak kendisini çevresine kabul ettirmeye çalışır. Küçük yaşta bile haksızlıklara boyun eğmez. O'ndaki çevre sevgisi ve insanına bağlılık, zamanla Kürdistan sevgisine ve halk sevgisine dönüşür.

Mehmet heval TC'ye askerlik yaptıktan sonra İstanbul'a gider. Orada bir garajda araba yıkayarak çalışmaya başlar. Bir müddet sonra İngiltere'ye çalışmaya gider. Daha sonra yakalanarak Türkiye'ye geri gönderilir. Bir yıl aradan sonra İsviçre'ye girer. Orada bir restoran'ta iş bulur ve

Sagda Şehit Suna ÇİÇEK (Bese), Dersim, 1994 Dersim'de şehit

uzaklaştırılmış insanlar olarak yaşıyorlar diye düşünür. Bir süre sonra kararını verir. Ülkeye gidecek ve ülkesinin özgürlüğü için savaşıacaktır. Bunu duyan akrabaları çeşitli yollara başvurur, O'nu ülkeye gitmekten vazgeçirmeye çalışır. Ama O bütün bunlara güler ve Kasım 1991 yılında mücadeleye katılmak üzere

geniş bir aile çevresi vardır. O, bu insanların da mücadele içine çekilmesi gerektiğini düşünür ve çevresini örgütlemeye çalışır. İlk zamanlar tepki almasına rağmen bıkmadan ve usanmadan onları aydınlatmaya çalışır. Çevresi az da olsa O'nu kabullenmek zorunda kalır. Çünkü o gerçekleri anlatmaktadır. Bütün dünyanın izlediği bir coğrafyanın onurlu insanları nasıl olur da bu kadar düşürülmüş ve

köle durumuna getirilmiş ve kendinden bu kadar

Şehit İzzet

Kürdistan'a gider.

Kürdistan'ın değişik alanlarında savaşır ve düşmanın korkulu rüyası olur. Bir keresinde yaralanır ve kendi imkanlarıyla tedavi olur. Mücadeleyi elden bırakmaz. Dersim alanında düşmana birçok darbe vurur. Son olarak 16 Kasım 1994 tarihinde Karakoçan-Nazmiye alanları arasında çıkan bir çatışmada düşmana büyük kayıplar verdirerek arkadaşlarıyla birlikte geri çekilir. Geri çekilme sırasında düşmanın alçakça kural tanımayan tutumu içerisinde kullandığı kimyasal silah sonucu dört arkadaşıyla birlikte Dersim'in dağlarında ölümsüzlük mertebesine ulaşır. Mehmet heval ve tüm Kürdistan şehitleri mücadelemize ışık tutacaktır. Yolumuzda yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

GÖZLERİNDE DÜŞMAN İÇİN ÖLÜM, HALK İÇİN ZAFER OKUNUYORDU

Adı, soyadı: **Mehmet KILIÇER**

Kod adı: **Şahin**

Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Mazıdağ,
1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **9 Mayıs 1994,
Pülümür**

**“İç tırmalayan nefret,
kin ve öfkenin intikam
kuvveti bedenleri öyle
germişti ki, içimizdeki
duygu, pimi çekilen el
bombasının son iki-üç
saniyesini andırır gibi
patladı patlayacak.”**

Kavgadan fiziki olarak
ayrılışın sanki dün gibi.
Arasa da gözlerimiz seni,
sızlasa da yüreğimizin derinliği,
aradan yıllar geçse de sen öylece
sindin kavgaya, öylece kalacaksın.
Bedenimizde inancımızdır,
felsefemiz kardeşçe, özgür yaşamak,
yaşamaktır yarınları. Sen kavgada
katık oldun, bedenini yarınlara feda
ettin. Örnek yaşamınla yarınlara ışık
oldun. Kavgan şimdi daha güçlüdür
yoldaşım.

İlk görüştüğümüz yer Haydaran

dağlarında gerçekleştirilen
Dersim Eyaleti'nin birinci
konferans toplantı yeri idi.
Temmuz'un gündüzleri,
kavurucu sıcakla kızıştığı,
yeşil günlerin ılgıt esen dağ
rüzgarlarının, titretip serinleten
gecelerinden biri olan, 13
Temmuz akşamı ateş başında
otururken tanıştık. Kara
demlikten beraberce çayımızı
yudumlayarak sohbet etmeye
başladık. Hatırlıyorum da uzun
uzun konuştuk ve ertesi günkü
toplantıya dinç katılmak için
uyumaya gittik.

Hava bulutlu, yağmur
ineden çiseliyor, bazen ağır
bulutların ardından tek tük yıldızlar
görünüyor. Açacak herhalde,
tam da yağacak zaman, noktaya iki
saatlik yolumuz kaldı.
Pülümür'deyiz. Girdiğimiz araba
yolu yılan kıvrımlarıyla ileride
ikiye ayrılıyor. Virajlar keskin,
gece zifiri karanlık, güzergahımızı
keşfetmenin imkanı yok. “Öncüler
önden gitsin yolu kontrole alsınlar,
grup ağırlaşsın, dikkatli olun”
talimatını verdim, bir dakika
geçmeden yolun ilerisinde sesler ve
ağaçların arasında kıpırtılar
farkedildi. Bazı gölgeler
hareketlendi sanki, peş peşe

mekanizma sesleri ve eller tetikte hazır bekliyoruz. Ağaçların arasından gelen sesi tanıdım. Şahin hevalin sesiydi, ismiyle kendisine seslendim. Birden karanlıktan sıyrılarak yanıma geldi. "Yahu az kalsın sizi Paris'e gönderecektim, keklıklar geliyor diye ne güzel sevinmiştim" dedi.

Evet önceden öncülerimizi fark etmişti Şahin heval. Düşman olabilir diye, yolda pusuya

yatmış. Öncezilerine dayanarak arkadaşlar olması ihtimalini de gözeterek bizim öncülerini kendisine oldukça yakınlaştırmış, kontrolü altına aldıktan sonra farkedip seslenmişti. Bizde böyle bir yerde düşmanı beklemiyorduk, olsa olsa yol ayırımında olur, düşman orada pusu atabilir diyorduk. Ama Şahin heval olduğu için işler değişmiş ve bizi gafil yakalamıştı.

"Aralık ayı sonuydu, keskin Munzur fırtınası uğulduyor mu, bağınıyor mu, belli değil. Öylesine esiyor ki, sırtlarda bir avuç kar bırakmamış, derelere, vadilere doldurmuş presleşmiş taş gibi yapmıştı karları."

Birbirimize rastladığımız için sevinmiştik. Birlikte noktaya gittik. Kısa sorularla çalışmalarımızı öğrenmeye çalışarak arada sırada birbirimize laf dokundurarak neşeyle noktaya vardık.

Karla karışık yağmur yağıyor, hızlı hızlı. Böyle yağani yeni görüyorum. Kar yeri tutmuyor, habire yağıyor, yağmur damlaları karı kovalar gibi,

havada tutup birlikte şapır şapır iniyordu. Sisler arasında, ilerdeki sırt göründü. Tekrar sis bastı, yol yıkanmış, ince çakıl taşları arasında su damarcıkları süzülüyor. Telsizde konuşuldu ama tam anlaşılmadı. Anlaşılan kısım "harekat var" ama nereye, sezgilerim yanılmazdı, bize doğru geliyorlardı. Gelen araba homurtusu virajdan koyu yeşil

burnunu gösterdi, vucutlar gerilmiş, gözlerim yanımdaki pusuculara kaydı. Şahin hevaldi ilk gözüme takılan, görmüştü avımı gözleri, dudaklarının hafiften kıpırtısı, alının hareketleriyle, oluşan çizgiler gerilmişti. Diğerlerinin de donmuştu bakışları.

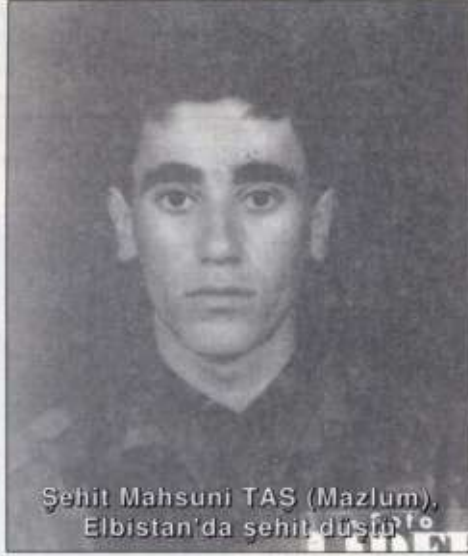
İç tırmalayan nefret, kin ve öfkenin intikam kuvveti bedenleri öyle germişti ki, içimizdeki duygu, pimi çekilen el

bombasının son iki-üç saniyesini andırır gibi patladı patlayacak. Araba bize yetişmişti. Tek sıra zincir gibi tutup sarktıığımız yolda iki arkadaşı bir an içinde geçmiş, tam içimizdeydi. Bir nefeslik tekerlerin dönüşüyle Şahin hevalin mevzisine oldukça yaklaşmıştı. İlk hareketi Şahin hevalden bekliyorduk. Tam zamanydı. "Şahin vur vur" içimdeki

Şehit Zeki, Savur-Gırze köyü, 1992 katilimlı, 1993'de şehit

ses büyük çığlıkla ruhumu gerdi
bağırdım. "Şahin vur vur." Pusuya
yatmış kaplanın avını alırcasına Şahin

heval kaşla göz arasında yola atladı. Silahını arabaya doğrultmuş öylece kala kaldı, şaşırmıştık. Hesapta olmayan bu hareket bizi olduğu kadar, askeri araç şoförünü de şaşırtmıştı. Araç frenlemiş durmuştu, birkaç saniyelik zaman geçti gibi oldu. Azrail pençesiyle silahını tetikleyerek, kesintisiz bir şarjörü düşman aracının önünde oturan şoför ve iki astsubayın üzerine boşalttı. Silahı hâlâ ötüyordu, hep hırdan silahlarımız konuştu, öttüler. Yankı dağlara vurdu derin uğuldadı. Ortalık duruldu gibi, tekrardan öfke kabarmış Bağır Dağı'na vurmuştu. Tarih, 9 Kasım 1991'de Pülümür'de ilk şehit düşen **Kazım AYDIN ve Metin YILMAZ** hevallerin şahadet gününe denk geliyordu. Yoldaşlarımıza bağlılığın göstergesi olan bu eylemi düzenlemiştik.

Eylem başarılıydı, sonrası yaşanan birkaç saatlik çatışmayla eylem sonuçlanmış geri çekilmişti, sağlam yere ulaşmıştık. Şahin hevalin yaptığı bu harekete öfkelenmiştim. Durduk yere yola atlama neyin nesiydi, kızdım. Şahin kabahatini anlamıştı. "Heval kendimi tutamadım, ateş etmeden önce ölümü gözlerimde görsün diye yola çıktım, gözlerime baktıktan sonra ateş ettim" dedi.

Aralık ayı sonuydu, keskin Munzur fırtınası uğulduyor mu, bağılıyor mu, belli değil. Öylesine esiyor ki, sırtlarda bir avuç kar bırakmamış, derelere, vadilere doldurmuş presleşmiş taş gibi yapmıştı karları. Noktamızı

değiştirmek gerekiyordu. Mümkün mü kurtulmak bu fırtınadan. Mutlaka korunacak bir mağara bulmalıydık. Çadırlar dayanmıyordu. Geçici üstlendiğimiz yerde ansızın Munzurların hışmına uğramıştık. Kar sabahtan beri yağıyordu. Avuç avuç yağıyor ha yağıyor. Fırtına ve tipiden bir tek çadırımız bile ayakta kalmamıştı.

Şahin heval kar adam olmuş, her tarafı, saçları bembeyaz, yüzü zor seçiliyordu. İleride bir mağara bulmuştu. Yoldaşları toplayarak alelacele mağaraya taşındık, biraz zorlu bir taşınmaydı, el ve ayaklarımız donuyor, kendisini mağaraya atan bir daha dışarı çıkma mecalini gösteremiyordu. Şahin heval defalarca dışarıya çıkıp mağaraya eşyaları taşımış, dışarıda darayla kestiği dallarla kocaman bir ateş yakmıştı.

"Karla kanşık yağmur yağıyor hızlı hızlı. Böyle yağani yeni görüyorum. Kar yeri tutmuyor, Habire yağıyor, Yağmur damlaları kan kovalar gibi, havada tutup birlikte şapır şapır iniyordu."

Demlikleri karla doldurarak çay yapmaya koyulmuştu. "Dışarıda kızıl kıyamet varken böyle imkanları öp başına koy" diyordu. Neşeliydi ve kendi yazdığı şiirin birkaç satırını mırıldanıyordu: "An geldi réheval, an geldi." Şahin heval çığ altında kalan Jiyan hevali 8 gün sonra sağ olarak çığın altında bulup çıkarmış, fırtınanın vinlayarak estiği Yel Dağı'nda elbiselerini yoldaşına giydirip bir metre karın içinde yoldaşı sırtında taşıyarak kurtarmıştı.

Nice eylemlere imza atmıştı. Her eylemin en hassas yerinde görev almadı mı öfkeleniyor "beni oportoniüst yapacaksınız" diyordu. Bir komutanın karşı karşıya olduğu çok yoğun ve hassas görevler var. Bölüğünü eylemde başsız koymak ne kadar yanlış, peki koordinesini niye yapmıyorsun dediğimizde; "heval yapacak birçok yoldaş var" deyip kestiriyordu. O da asıl görevini biliyordu. Heyecanı, öfkeyi, kini zirvede yaşıyor, eylem öncesi "tamam, grupları koordine edeceğim" diyordu ama, silahlar konuşmaya başlayınca, Şahin heval hızla dalıp ön saflarda yerini tutuyordu.

Bir anısı vardı hatırladıkça gülüyordu. Birlikte Erzincan tarafındaydık. Düşman hareketliydi ve bir yerde konumlandı. Kararlaştırdık, akşam vuracağız. Grup ayarlandı, Şahin ne edip yaptıysa kendisi grubun başında gitti. Yolda grubun görevlerini değiştirip saldırı grubuna katılmayı kararlaştırıyor. Önceden tespit edilen yere kurt gibi sızarak giriyor bir şey bulamıyor, ikinci mevziye gidiyor, orada da bir şey bulamıyor. Düşman çekilmiş. Noktamıza boş dönmek için köyün girişinde olan yeri hedefliyor. Diğer

arkadaşlar engel olmaya çalışırsa da sezilerine güvenerek orayı hedefliyor. Bir arkadaşı da yanına alarak mevziye yaklaşıyor, yaklaştıkça, bazı sesler duyuyor. Yıldırım hızıyla mevziye giriyor askerleri esir alıyor ve vurmada teslim olmalarını söylüyor. Askerler bağırıp ağlarken birisi "Abe ayağımızı öpem vurmayın beni, öldürmeyin" diyerek arkadaşın ayağına atılıyor olanca gücüyle dişlerini ayağına batırıyor, arkadaş ansızın feryatla savrulurken Şahin heval diğer üç askeri vurarak silahlarını da alıyor. Hep bu anısına gülüyordu "yahu adamları vurmuyacaktım, yalnız silahlarını alacaktım ne bileyim alçak ayak öpme numarasıyla ısıracak" diyordu. Hep şakayla "ayağını öpem abi" deyip gülüyordu.

Şahin heval esmer, kıvrırcık saçlı, süt beyaz dişleriyle gülüşü umutluydu. Fazla uzun olmayan boyu, hafif vücuduyla tam bir gerillaydı. Seviyordu bu yaşamı, kısa sürede savaş tecrübeleriyle kuşanmış, savaşçılıkla başlamış, bölük komutanlığına ulaşmıştı. Pülümür bölge yönetiminde yer almaktaydı. Güvenilirdi, cesaretli, demir yürekliydi. Mertliği ve canlılığıyla yoldaşların ilgi odağıydı. Diyarbakır'da doğup büyüdüğü için bazen Keko taklitleri yapar, arkadaşları güldürmek için o dili kullanırdı, konuştuğunda gülerdi. Diyarbakır'da öğrenciyken polisin eline düşmüş, tutukluken kaçmış gerillaya ulaşmış, bir süre Amed Eyaleti'nde görev yapmış. Şehit Adnan hevalle 1992'de Dersim Eyaleti'ne gelmiş, birçok bölgesinde kalmıştı. Sevmişti dağları, dağların şahı Munzurdur, babaların babasıdır der, Munzurlardayken göllerinde yüzer, Munzur'u içine

"Şahin kabahatini anlamıştı. 'Heval kendimi tutamadım, ateş etmeden önce ölümü gözlerimde görsün diye yola çıktım, gözlerime baktıktan sonra ateş ettim' dedi."

sindirdirdi. İçine sindirdiği özgürlüktü, özlemli, dağları böyle severdi.

Şahin heval kanı tatlı, sıcaktı, ölümün üzerine yürüyerek onlarca defa O'na meydan okuyarak ölümle alay etmişti. Çünkü ondaki ruh Apocu ruhtu. Radikalı, sözü de, davranışı da, eylemi de radikal ve keskindi. Yüce duygular taşırdı. Halkçıydı, savaşıyordu tüm yaşamı şahinceydi.

Şahin heval, 9 Mayıs 1994 tarihinde Pülümür'de eylem hazırlığı içindeyken Senek Vadisi'nde düşmanla çatışmaya tutuşmuş, yoldaşlarıyla birlikte düşmanın karadan ve havadan saldırılarını püskürterek savaşıyordu. Düşman defalarca kurt sürüsü gibi saldırarak 20'ye yakın ölü, bir o kadar da yaralı vererek geri çekilir. Akşam karanlığında Şahin heval arazi keşfini kendisi yapmaya karar verir. Araziyi keşf ederken düşmanın suikastiyle şehit düşer. Komutanını kaybeden grup yalnız başına çıkar ve saatlerce çatıştıktan sonra çatışma yerinden uzaklaşır, düşman aldığı bu yenilgiyi lehine çevirmek için grubun geçiş hatlarına pusular kurar. Pusularda sonuç alamayacağını sezinleyen düşman grubun bir noktadan geçişini fark eder, kahpece ve barbarca kullandığı kimyasal gazlarla 22 arkadaşı şehit eder.

Şahin heval, senin şahsında tüm devrim şehitlerimizi saygıyla anıyoruz. Yokluğunuz kor gibi yaksa da yüreğimizi, kinimiz, öfkemiz zülfikar keskinliğiyle bilenmiştir. Siz uğruna şehit düştüğünüz kutsal vatan toprağında Pülümür'ün bağrında uyuyor, bizler yaşıyor, savaşıyoruz. "Parti Önderliğimize layık bir savaşımla kazanmak için savaşıyoruz" sözünü haykırıyoruz.

Mücadele arkadaşları

"Şahin arkadaş esmer, kıvrıkcık saçlı, süt beyaz dişleriyle gülüşü umutluydu. Fazla uzun olmayan boyu, hafif vücuduyla tam bir gerillaydı. Seviyordu bu yaşamı, kısa sürede savaş tecrübeleriyle kuşanmış, savaşımla başlamış, Bölük komutanlığına ulaşmıştı. Pülümür bölge yönetiminde yer almaktaydı."

Yüce sevdamızı
toprağa verdik
kar erir güney yamaçlarında usul
usul
kara tarihten
dağların doruğundan

Cemre düşmüş toprağına
Bakut tutan ak yamaçların
şimdilerde nergiz açar
kuzular meleşir baharında
Şahin av alır
gerilla siner mevziye
namlular tozlanmasın
ışyanlar dinmesin
uzun yol kıvrımları aşık
buradan Koyimar
Xızır gölü görünürdü
bir yüzümüz asi Munzur'a
bakardı
alacakaranlıktı etraflar
görünmez gölgelenir
ormanlar, deli vadiler
yalnız parlayan çoban yıldızı idi
dürbün tutmaz uzakları
kurtlar dolanır
doğumu sancılı bebeğin
ilk cılgılığı
tohum toprakta cebelleşir
baharın acısıdır
sabahın ılgıtına sivrulan
dönüşü olmayan yolda
döneklik olmaz
aykırısı
bir adım geri atmaktır
gezden, gözden
arpacığın silmesinden
tetik boşluğunda
doğacak yarını gözlerdik
Rê heval
doğacak yarını

Ülkesini seven bir militan

Kenan heval Bingöl'ün Hasbağlar köyünde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokulu köyde okur. Daha sonra ailesine katkıda bulunmak için İstanbul'a gider. Çevresi tarafından sevilen birisidir.

1989 yılında İsviçre'ye gider. Kaldığı Bern şehrinde partiye tanışır. Kısa süre içinde cephe çalışmalarına katılmaya başlar. Azmi, kararlılığı çevresindekilere güven verir ve her zaman takdir görür.

1991 yılında partiye katılır. Avrupa'nın değişik yerlerinde faaliyet yürütür. Daha sonra faaliyet yürütmek üzere Kürdistan'a gönderilir. Daha sonra tutuklanır ve bir hafta işkencede

Adı, soyadı: **Kenan ALDADAK**
Kod adı: **Cemşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl-Hasbağlar, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **9 Mayıs 1994, Dersim-Pülümür**

kalır. İşkence boyunca direnir gösterilmesi gereken kararlılığı gösterir.

Bırakıldıktan kısa süre sonra deşifre olduğu için faaliyetlerde kalmaz ve gerillaya çıkar. Başarılı çalışmalar yürütür. Kenan heval en son Pülümür'de 9 Mayıs 1994 tarihinde çıkan bir çatışma sonucu kahramanca savaşarak şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Bir fırtınaydı Pülümür'de

Adı, soyadı: **Hülya EKİNCİ**
Kod adı: **Pelçin**
Doğum yeri ve tarihi: **Antalya, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **24 Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 1992, Dersim-Pülümür**

Pelçin heval 1977 yılında faşizmin kalesi durumunda olan Antalya'da, ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çevresinde yurtsever olması, Pelçin hevalin küçük yaşta yurtsever düşüncelerle tanışmasını sağlar. Pelçin heval metropolde doğup büyüdüğü halde, düşmanın kışla kültüründen etkilenmemiştir. Düşmanın asimilasyon politikasından etkilenmeyerek çevresinde Kürtçe konuşur ve Kürtçe konuşulmasını teşvik eder. Mücadele büyüdükçe düşmana karşı var olan kini daha da büyütür. Mücadele saflarına katılmak için sürekli hazırlamaya çalışır. Pelçin hevalin babası yurtsever olmasından dolayı sık

sık gözaltına alınır. Bu olay Pelçin hevalin ülke ve düşman gerçekliğini çok kısa bir sürede görmesini sağlar. Düşman gerçekliğini daha açık görmeye başlar.

1990 yılında büyüyen gelişen gerilla savaşıyla beraber, Kürdistan'da, Avrupa'da ve metropollerde gelişen halk serhildanları Pelçin hevali etkilemiş, daha fazla mücadeleye bağlamıştı. Kürt kadınının

devrimdeki yeri ne olmalı sorusunu kendisinde somutlaştırmış, Kürt kadınının kurtuluşu Kürdistan'ın kurtuluşudur der. Bu anlamda Kürt kadınının da mutlaka savaşta yerini alması gerektiğini bilince çıkarır. Kürt kadını kendi özgüçüyle kurtuluşu sağlayacaktır.

Pelçin hevalin diğer bir ismide Şine'ydi. Bu ismi almasının sebebi mavi gözlü olmasıydı. Arkadaşları içerisinde, sevilip sayılan birisiydi. Sürekli arkadaşlarına güç ve destek verir, onları yönlendirirdi. Süreçle beraber kendisini yetiştirir ve şehir faaliyetlerinde yerini alır. Hızlı bir şekilde faaliyetlerine devam eder. Serhildanlarda bayanlara öncülük yapar. Güç,

moral verir. Yapılan açlık grevlerinde kadınlara öncülük yapar. Gelip giden ziyaretçilerle ilgilenir. Kadınlarla toplantı düzenler, onlara Kürt kadının ezilmişliğinin ancak mücadeleyle beraber ortadan kalkacağını anlatır.

Pelçin heval kültür yönünden gelişkindir. Boş zamanlarını değerlendirir. Müzik, folklor gibi etkinliklerde bulunur. 1992'de saflara katılmadan önce "HEP" folklor ekibinde yer alır. Mücadele alanındaki faaliyetlerini aksatmaz güçlü bir şekilde devam eder. Pelçin heval faaliyet yürüttüğü süreç içerisinde çeşitli eylemlerde de bulunur. Bildiri dağıtma, afiş yapma ve 1991-92'de bombalama eylemi gerçekleştirmiş ve başarılı olmuştur. Düşmana olan kinini

azda olsa kusmuştur. Ama tatmin olmamıştı. Pelçin heval iki yıl metropol faaliyetlerini sürdürür. Sürekli içinde gerillaya katılma ve düşmandan daha fazla intikam alma isteğini taşır. Gerillaya katılma heyecanı içerisinde. İçten içe gerilla olmanın güzelliklerini tatmak ister. Sadece kendisini değil bir grup arkadaşını da beraberinde hazırlar. Gerilla yaşamı bir sevdadır ve bu sevdanın onun yüreğini sarmıştır.

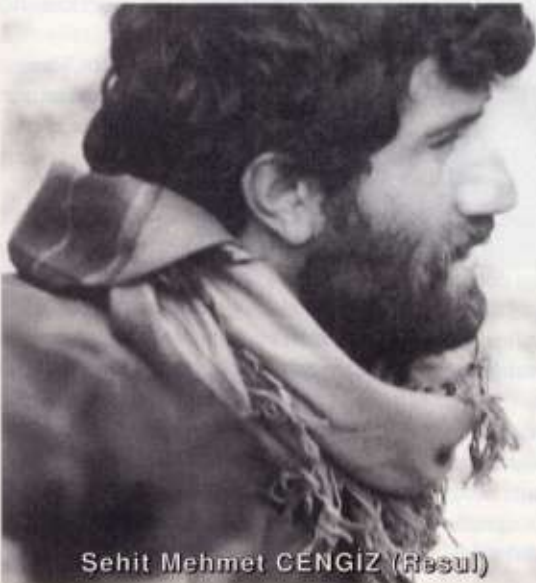
Pelçin heval 24 Eylül 1992'de bir grup arkadaşıyla beraber saflara katılır. Ancak olumsuz kış şartları nedeniyle 2 ay kadar kısa bir süre sonra Dersim-Pülümür'de **Ahmet DİZİN** hevalinde içinde bulunduğu bir grup yoldaşıyla birlikte çığ altında kalarak şehit düşer.

Mücadelesi yolumuza ışık tutacaktır!

Mücadele arkadaşları

*Unuttum sanmışsın
aşlında sevdadan yana
değilmiş yüreğim
aşlında bir gezintiymiş benimkisi
gökyüzünde.*

*Böyle demiş, kırılmış,
darılmışsın, yanıyorsun.
Ne sevip sevip unutanlardan,
ne de pahalı kelimeler
söyleyenlerden değilim
ben ama bir de sevdanın
yamanlığı var ya
onu da bilir, taşırım yüreğimin
derinliğinde*

Şehit Mehmet CENGİZ (Resul)

Seni ve sizleri yüreğimize gömdük

Partimiz PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş savaşında, ilk günden bugüne değin çok değerli önder kadro, komutan ve savaşçı şehit düştü. Bu savaşımız amaç ve hedefine ulaşana kadar daha birçok değerli militan, komutan ve savaşçıyı şehit vereceğimizi biliyoruz.

Kürdistan devrimini göz önüne getirdiğimizde partimizin "her aile bir evladını devrime vermelidir" belirlemesi, bugün daha da gün yüzüne çıkmış durumdadır. Kürdistan devrimi bunun böyle olmasını zorunlu kılmaktadır.

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, bugün içte ve dışta milyonları kucaklamışsa, tüm dünyanın dikkatlerini kendi üzerine çekmişse, PKK militanlarının kahramanca canlarını feda etmelerinin bundaki rolü belirleyicidir. Her dünya devriminde olduğu gibi bizde de devrim; can, kan, zorluk, fedakarlık ve dökülen gözyaşları üzerinde yükselip sonuçlanacaktır. Evet, biz de bu şerefli, namuslu ve onurlu yaşama kavuşmak için bu kavgada

Adı, soyadı: **Erdal GEDİK**

Kod adı: **Cihat**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1962**

Mücadeleye katılım tarihi: **1977**

Şahadet tarihi ve yeri: **1 Aralık 1994, Dersim-Kutuderesi**

her şeyimizi feda etmeye çoktan hazırlanmışız. Ve Kürdistan halkını, bu kölelik ve esaretten mutlaka kurtaracağız.

İçinde bulunduğumuz dönem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından zafere gebe, birçok gelişmenin yaşandığı bir dönemdir. Şüphesiz bu gelişmelerde şehitlerimizin payı birincil derecededir. Çünkü onlar, en yüce varlıklarını, yani yaşamlarını feda ederek uğruna savaştığımız değerleri daha da

yüceltmişlerdir. Bunun için yaşanan her şahadet olayının önemini kavramak ve bilince çıkarmak gerekir. Her şahadet bağrında yeni bir tecrübeyi barındırır. Özgürlük ve bağımsızlık Kürdistan için yaşama bir katkıdır. Her şahadet belleğimize kazılır, yüreğimize gömülür. Her şahadet gönlümüzde halkı ayağa kaldıran birer komut niteliğindedir. Yine içinde bulunduğumuz savaş ve zafer döneminin en temel sorunu devrimci intikam görevlerinin gerçekleştirilmesidir.

PKK'nin direnişçi militan ruhu, halkımıza mal olmuştur. Halkımız bugün ölümüne

ayağa kalkıp, kendi kaderini partimiz önderliğinde çözüme kavuşturma isteğindedir. Bunun sağlayıcısı ve teminatı, PKK önderlik gerçeği ve şehitlerimizin temsil ettiği gerçekliktir. PKK'de yaşanan her şahadet olayı, aynı zamanda PKK önderliğinin can ve kan pahasına savunulduğunu, onun doğru temsiline yapıldığını göstermektedir. Her şehidimizin halkımıza ve insanlığa verdiği mesaj budur. Bunun son bir örneği de Cihat hevalin görkemli direnişi

ve şahadetidir.

Önderliğe ve çizgiye bağlılıkta ikirciksizliğin, ülke ve savaşa ölümüne bağlanmanın, yiğitliğin ve direnişçiliğin, savaşkan bir kişiliğin tüm güzelliklerinin temsilini bulduğu bir kişilik olan komutan Cihat heval, 1962 yılında Bingöl iline bağlı Parxangok köyünde dünyaya gelir. Kendisi Elazığ ili Karakoçan ilçesi İsabey köyündendir. Babasının ilkokul öğretmeni olmasından dolayı değişik yerleşim alanlarında bulunur. İlk öğrenimini kendi köyüne yakın bir ilkokulda ve Karakoçan'da, orta ve lise öğrenimini ise Bingöl'de tamamlar. Cihat heval lise öğrenimine devam ettiği dönemlerde ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır ve ilişkiye geçer.

Hareketimizin Bingöl'de yeni yeni gelişmeye başladığı, 1976-

1977'li yıllarda yurtsever olan ailesine partimizin birçok önder kadrosu ve militanının sürekli gidip gelmesi, arkadaşların anlatımları, yaklaşımları ve davranışları Cihat hevalin, partiye ilgi duymasını ve mücadeleyi benimsemesini sağlar. Mücadeleyle tanıştıktan kısa bir süre sonra **Hüseyin DURMUŞ**

hevalle birlikte lisede öğrenci gençliğin örgütlenmesinde faaliyetlerinde yer alır. Öğrenmeye olan ilgisi, dürüstlüğü, girişkenliği, açık sözlülüğü ve gözüpekliliği arkadaşların dikkatini çeker. Evlerine zaman zaman uğrayan **M. Hayri DURMUŞ** heval, Cihat hevalin gelişim çabalarına bizzat tanık olur. Arkadaşlara Cihat hevalle yakından ilgilenilmesi talimatını verir. M. Hayri DURMUŞ hevalin Cihat heval için

1980 yılına kadar Bingöl'de faaliyet yürüten Cihat heval, yılın ortalarından itibaren Karakoçan'da bulunduğu alanda faaliyetlerini sürdürür. Bu dönemde, Delil DOĞAN hevalin komutasındaki bir grup arkadaş tarafından alanda gerillanın örgütlenmesinde faaliyeti başlatılmıştır. Kendisi de gerillada yer alma talebini iletir. Ancak deşifre olmaması ve aranır durumunun bulunmamasından dolayı, gerilla gruplarıyla kitleler

Şehit Cihat (Erdal Gedik) heval

dile getirdiği, "Erdal arkadaş bu çabalarını süreklileştirir ve örgütlü kılarca ileride güçlü bir militan olabilir" diyordu. Hayri hevalin kişilere ilişkin sevgilerinin ne denli isabetli olduğu birçok yoldaşın pratiğinde ispatlandığı gibi, Cihat heval örneğinde de yıllar sonra, bir kez daha ispatlanmıştır.

arasında bağların sağlanması, lojistik-istihbarat ve irtibatın yürütülmesi temelinde, yarı-legal çalışmalarda görevlendirilir.

1980'li yılların başlarında parti, kitlelere cevap verebilecek bir örgütlenmeye ulaşabilmek, yeni sürece daha güçlü bir yapı ile girebilmek amacıyla güçlerini ülke

dışına taşırır. 12 Eylül askeri-faşist darbesinin yapıldığı süreçte parti ile irtibatı sık sık kesilen yoldaşlar, yoğun bir direnişi geliştirme durumunda kalırlar. Koşullar alabildiğine zordur. Dağ ve gerilla yaşamına, çalışma ve mücadele tarzına yabancı olan birçok arkadaş kendilerini koruyarak savaşı geliştirmenin çabasına girerler. Bu yönde önemli karar ve uygulamalara ulaşmaya çalışırlar. Alanda bu çalışmalar, Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER ile hâlâ zindanlarda olan birçok yoldaş ve bu arada Cihat heval de çalışmalarını, kendisine verilen görev çerçevesinde yürütür. Düşmanın yoğun saldırıları, tecrübesizlik, yaşanan şahadetler, tutuklanmalar, alanda kalan arkadaşlara önemli görevler yüklüyordu. Zorlu ve çetin bir dönemin başladığı bu yıllar, mücadeleye katılanların kişiliklerinin de sınındığı, güçlü ve zayıf olanın, kararlı ve kararsız olanın militan kişilik ile küçük-burjuva kişiliğin halk ve devrim karşısındaki tutumlarının birçok yönüyle kendini açığa çıkardığı yıllardır. Bu süreç, kişilikler açısından bir mihenk taşı gibidir.

Cihat heval, bu zorlu ve çetin süreçte hiçbir zaman ikircikliği yaşamaz. O inançları doğrultusunda amaçlarını gerçekleştirir, kendini kararlaştırmış bir kişiliğin pratiğini sergileyerek, korkakların, ikircikli olanların, davayı bırakıp kaçanların karşısına dikilir. Bu tavır ve tutumuyla kitlelerin partiye olan inanç ve güvenini daha da pekiştirir. Genç olmasına karşın, partinin olgunlaştırdığı sadece

gençlik içerisinde değil, kitle faaliyetlerinde de halk adamıdır. Çevresinde sevilen ve saygın kişilik özellikleriyle halkın mücadeleye desteğini sağlar. Alandaki grupların barınması, sığınakların hazırlanması, ihtiyaçlarının giderilmesi, irtibatın sağlanması faaliyetlerini yürütür. 1981 Haziran'ında bu faaliyetler içerisindeyken yakalanıp çözölen birisinin itirafları üzerine düşman tarafından yakalanır. Cihat heval, ağır işkencelere rağmen, düşmana en ufak bir bilgi vermez. Günlerce devam eden işkenceli sorgulamalardan sonra, üzerine verilen ifadeler sonucu düşman tarafından tutuklanır. Elazığ Sıkıyönetim Askeri Cezaevi'nde 30 ayı aşkın bir süre tutuklu kalır. Zindan kendisi için yeni bir mücadele alanıdır. Bu mevzide de Cihat heval, düşmanın tüm saldırı politikalarına karşı yoldaşlarıyla birlikte direniş bayrağını yükselterek mücadelesini sürdürür. Cesareti, fedakarlığı, örgütçü özelliği arkadaşlarına güven verir. Haber alma ve iletişim imkanlarının bulunmadığı, her türlü yayının yasaklandığı, tecritlerin uygulandığı, işkencenin günlük yaşamın bir parçası haline getirildiği, ağır cezalarla insanların umutsuzluğa itilip teslim alınmaya çalışıldığı bu süreçte Cihat heval, örgütlü davranışı esas alarak iradesini daha da yetkinleştirip düşmana duyduğu kinini büyütür cevap verir. Dışarıda olduğu gibi, içeride de moralli ve sürekli coşkulu bir yapıya sahiptir. O sorunlarını gündemleştiren biri değil, mevcut sorunlara çözüm

gücü olmayı esas alan bir arkadaşdır. Pratiği sürekli irdeleyip sonuçlar çıkarmaya çalışır. Birikimini kendisine saklamaz, mutlaka yoldaşlarına aktarır, yoldaşlarının deneyim ve tecrübelerinden de kendisini yararlandırmaya çalışan bir yaklaşımın sahibidir.

Düşman, tüm çabalarına rağmen, kendisini içeride daha fazla tutabilecek gerekçeler bulamadığı için 1983 yılının Aralık ayında tahliye olur. Yüreğinde ve beyinde devrimci intikam duygularının kabarıp coştığı Cihat heval, sohbetlerinde arkadaşlarına mücadelenin bu zorlu süreçlerinde güçlü kişiliklere gereksinimin bulunduğunu, halkın partiye olan inancını devam ettirmede partimizin mutlaka güçlü bir eylemlilikle düşmanı cevaplayacağını belirterek, mücadeleye olan inanç ve güvenini dile getiriyordu. Cezaevinden çıkar çıkmaz ilişki kurma yollarını arar. Çok sınırlı da olsa alanda faaliyet yürüten arkadaşlarla ilişki sağlayıp, bir grup yoldaşıyla birlikte önderlik sahasına gider. Bir süre sonra ülke pratiğine yönelir. Deşifre durumu olmadığından legal çalışmalardır. Fakat faaliyetlerini illegal yürütür. Birlikte faaliyet yürüttüğü birinin 1985 kışında yakalanıp itirafçılılaşması sonucu, kırsala çekilerek askeri faaliyetlerdeki yerini alır.

15 Ağustos Atılımı'yla yeniden uyanış ve dirilişi yaşayan halkımız açısından bu yeni süreç olağanüstü bir dönemi ifade eder. Olağanüstü dönemler, olağanüstü kişilikler gerektirir. Böyle dönemlerde

sıradan, basit yaklaşımlar ve kişilikler gelişmelerin altında ezilip kalırlar. Ama döneme güçlü yaklaşanlar, tüm güçlerini, yaratıcılıklarını konuşturanlar en büyük kahramanlığa, yüceliğe ulaşarak olağanüstü dönemlerin olağanüstü kişilikleri, önderleri olmasını da bilirler. Kürdistan halkı gibi oldukça düşürülmüş bir toplumda böyle bir konuma ulaşmak, çok büyük bir çaba, güç ve kararlılık gerektirir. İşte Cihat heval, zorlu dönemlerde büyük devrimci olmayı başarabilen, her geçen gün daha da güçlenerek çelikleşen, partimizin yarattığı yeni insan tipinin bir örneğiydi.

Bu zorlu süreçte, kendini bütünüyle görevlerine verir. Bu konuda tüm yeteneklerini ve gücünü halkın hizmetine sunma, bunu sonuna kadar kullanma noktasında adeta kendi kendisiyle bir yarış içerisinde. Zorlukların aşılmasında, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin kitlelere taşırılmasında ve örgütlendirilmesinde gerekli olan güç, bilinç, cesaret ve kararlılığı kişiliğinde somutlaştırarak, aynı zamanda eşsiz bir fedakarlık örneğini sergiler.

Cihat heval, yüreğinde halka karşı derin bir sevgi ve saygı taşıyordu. Düşmanın pasifikasyon ve kaba şiddetiyle yıldırılmak

istenen kitleler bu dönemlerde kapılarını devrimcilere açmaktan çekinir, hatta fırsatını bulan bazıları devrimcileri yakalayıp sömürgecilere teslim etme tutumlarına da girerler. Kar-kış,

çamur, devrimciler için fazla önemli değildir. Saatlerce süren ikna çabalarına rağmen bazen sonuç alınmaz, tekrar dağlara

çekilir. Kış ortasında soğukta, aç kalınarak faaliyetler sürdürülür. Cihat heval bir gün olsun yakınmaz, şikayetçi olmaz. Halka güven vermenin zorluklarını bilir. O süreçte sağladığı ilişkiler sonraki dönemlerde devrimin en sağlam ilişkileri olur. Zorlukları yenmede güçlü bir irade sahibidir. En zor koşullarda bile moralini bozmaz, çalışma arkadaşlarına moral verir. Sorunlar karşısında çözüm gücü olmaya çalışır. Yoldaşlarına karşı son derece saygılıdır ve sonsuz bir sevgiyle bağlıdır. İlişkilerinde ilkel ve seviyeli. Davranışlarını ayarlar, yoldaşlarına değer verir. Hesapçı yaklaşımlardan nefret eder. Kararsız, ikircikli olanlardan, kariyer peşinde koşanlardan hoşlanmaz. Parti ahlakını bozanlara karşı nefret duyar ve düzeltme savaşımını verir. Parti emeğine ve yaratılan değerlere bağlı yapıyla gelişen ve partiye doğru yaklaşan arkadaşlara da bütün gücüyle yardımcı olmaya çalışan örnek bir asker, güçlü ve yiğit bir komutandır. Disipline önem veren, laçkalığı sevmeyen, duruşuyla, hitap tarzıyla, emir-komutasıyla askeri bir kişiliktir.

Mücadele pratiğinde savaşarak öğrenip, adım adım yükselerek, ülkemizin değişik alanlarında çeşitli düzeylerde

sorumluluklar üstlenerek faaliyetlerini yürütür.

Cihat heval, parti ahlakının yetkin bir uygulayıcısı ve temsilcisidir. Kendisi üzerinde kurulan tüm hesap ve entrikaları boşa çıkardığı gibi, düşmanın bilinçli olarak geliştirdiği ve saflara sızdırmaya çalıştığı uzantılarına karşı da amansız bir savaş yürütür. Uzun süre bulunduğu Dersim Eyaleti'nde bu yönlü düşman faaliyetlerine ve iç tasfiyeciliğe karşı yıllarca direnmiştir. 1991'in Eylül ayında Parti Genel Başkanı'nın talimatı üzerine bir grup arkadaşla birlikte Cihat heval, Dersim pratiğinin tüm yönlerini önderliğin değerlendirmeleri ışığında görür. Özeleştirici geliştirerek kendisini yenileyip güçlendirir. Parti Genel Başkanı'nın bizzat yakın ilgi ve desteğini alarak yoldaşlarının çabası ile kendisini güçlendirir. Bir süre kamp yönetimi ve Güney faaliyetlerinde bulunur, ardından tekrardan ülke pratiğine yönelir.

Cihat heval, daha küçük yaşlardayken geçirdiği bir hastalıktan dolayı, sonraki yıllarda ve zindan koşullarında astım hastalığına yakalanır. Atlatsa da kendisini bir hayli zorlar. Bu durumu bilen Parti Genel Başkanı, "Cihat heval, seni göndermeyelim, Avrupa'ya git, orada faaliyet yürüt" tarzındaki önerisine "Başkanım, ben ülke pratiğine gitmek istiyorum" diyerek bir kez daha ülke ve devrime olan bağlılığını dile getirir. Ülkeye yöneldiğinde 4. Kongre sonrası

görev ve sorumlulukları daha da artmıştır.

Bu bilinç ve sorumluluk anlayışıyla tekrardan pratiğe yönelir. Bir süre Amed Eyaleti'nde

Şehit Şemdin, 1 Ağustos 1993,
Baykan, manga komutanı

kalır. Daha sonra Dersim Eyaleti'ne geçer. Dersim Eyalet yönetiminde yer alır. Dersim Eyaleti'nde birçok eyleme damgasını vurur. Dersim'in kurtarılmasında önemli adımlar atarak savaş cephemizde ölümsüz yerini almasını bilmiştir. Kahramanca eylemleriyle düşmana korku salmıştır. Komutasındaki

savaşçılara engin tecrübelerini ve yüksek yardımlarını hiç esirgemeyen, savaşçılarla, halkla bütünleşmeyi bilen Cihat komutan, PKK'nin uzun yıllar süren savaşımı

sonucunda komuta özelliklerini şahsında yaşatmaya çalışan güçlü komutanlarımızdan biri olmuştur. Dış düşmana karşı amansız bir savaşım yürüten Cihat heval, iç düşmana karşı da aynı çabanın sahibidir. Sağ ve tasfiyeci anlayışlara karşı direnir.

En son **Zeynel (Celal BARAK)** hevalin şahadeti sonrasında Dersim Eyalet Sekreterliği görevini üstlenir. Dersim halkı Cihat hevali yakından tanır, onu bağrına basar. Dersim insanlarının çığlıkları, Seyit Rızaların, Ali Şerlerin özlemleri, Nuri Dersimi'nin çağrısı ve vasiyeti, Cihat hevalin yüreğinde ve beyinde partimizin intikam duygularına dönüşür ve sömürgeciliğe karşı sürekli tazeliğini korur. Nuri Dersimi'nin "İntikam" şiirini çok severdi ve her defasında "partimiz bu

intikam çağrısına bir cevaptır" derdi.

Cihat hevalle uzun bir beraberliğimiz ve mücadeleyle tanıştıktan sonra da kavga birlikteliğimiz oldu. 1981'de tutuklandığında ben dışarıdaydım. Sonradan ben de tutuklandım. Zindanda birlikte kaldık. En son

konuşmamız, tahliye oluşundan sonra Ocak 1984 yılında ziyaretime gelişinde oldu. Kendisiyle bir daha görüşme imkanım olmadı. Fakat zaman zaman haberlerini ve yoldaşça selamlarını aldım. Birlikte geçen günlerimizde acı-tatlı birçok anımız oldu. Birlikte sevindik, birlikte üzüldük. Savaş ve mücadele ortamında acı, üzüntü, sevinç ve coşku bir arada yaşanır. Bazen insan sevinçli bir haberle coşar, bazen de beklemediği, duymak istemediği bir haberi duyar üzüldür. Savaşta şahadetler doğal bir olaydır. Şehit verilmeden savaş yürütülemez. Fakat beklenmeyen kayıpların gündeme gelmesi de bir o kadar etkileyici oluyor. Hele bir de yıllarca yaşam ve mücadele pratiğinde birlikte kaldığın, birçok özelliğine tanık olduğun birisi ise etkilenme olayı da bir o kadar artar.

Cihat hevalin şahadet haberini duyduğumda önce inanmadım, inanmak istemedim. Daha önceden de benzer haberler duymuş, sonradan doğru olmadığını öğrenmişim. Ama bu kez doğrudu. 16 yıllık bir mücadele deneyimi, 10 yılı aşkın savaş pratiği ve en çetin koşullarda savaş ve ateş çemberi içine girip çıkan, tek bir yara almayan Cihat heval, sonunda beklenmeyen bir anda şehit düşmüştü. Kişilik özelliklerini, güçlü meziyetlerini ve savaş pratiğini anlatmaya gücümün yetmeyeceğini biliyorum. Yıllarca fedakarlığın, cesaretin, direnişin, alçakgönüllülüğün ve emeğin bileşkesi olan Cihat heval, halk tarihimizde sömürgeciliğe karşı en son isyanın yaşandığı Dersim'de partimizin önderliğinde dirilişin

gerçekleştirildiği, kurtuluşa adım adım gidildiği, çığlıkların intikam yeminine dönüştüğü, Nuri Dersimilerin vasiyetlerinin gerçekleştirildiği, PKK gerillalarının savaşıyla yeniden canlanan Dersim'de 1 Aralık 1994 günü Kutuderesi-Demenan köyü civarında bir grup arkadaşıyla birlikte düşmanla girdiği çatışmada vurularak yaranılır. Yoldaşları komutanlarını da yanlarına alarak çatışma alanından çekilirler. Yoldaşımız, ağır yaralıdır.

Doğanın acımasızlığı, çetin kış koşulları ve imkansızlıklar ağır yaralı olan Cihat hevale yapılması gereken müdahaleyi zorlaştırır. Yoldaşlarının arasında son kez önderliğe ve devrime bağlılık şiarını haykırarak şehitler kervanına katılır. Ve komutayı yoldaşlarına devreder.

Evet Cihat heval, sizler şahadetinizle devrimi yaratmanın teminatı oldunuz, zafer şimdi daha yakın. Mücadeledir, kimin ne zaman savaş ortamında şehit düşeceği belli değildir. Ama tek bir

Şehit Halime AKMAN (Çiçek),
Değadare-İdlil-1977, 23 Temmuz 1993-
Sirvan'da şehit, manga komutanı

gün de yaşasak ortak özlemlerimizi gerçekleştirme temelinde kendimizi daha çok zorlayacağız. Seni ve sizleri yüreğimize gömdük. Sizlere layık olabilmek için son nefesimize kadar savaşacağız, bundan emin olun. Komutan Cihat hevalin şahadeti önünde saygı ile eğiliyor, onu mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz. Sizler her zaman savaşımızda manevi komutanlarımız olarak yaşayacaksınız.

Mücadele arkadaşı İhsan Gedik

Güneşe ve yıldızlara sevdalıydı O STARA DERSİM'Dİ

Dersim, diğer bir adıyla Kalan. Bu topraklar yüzyıllar boyunca kılıca, baskıya, ihanete karşı isyanın kalesi olmuş. Ve şimdi de silaha, tanka, topa, baskıya, zulme karşı tek ve ebedi kaleleri dağlarında isyan bayrağını açmış. Dersim insanı savaşımlardan yorulmamış, dimdik ayakta. Nice oğlunu, kızını çekinmeden vermiş, kör zulme karşı. O kör zulüm ki insana, doğaya, yaşama düşman. Vermeliydi Dersimli canını, dökmeliydi kanını. Çünkü Dersimli yigitti, yüceydi, toprağına sevdalıydı. Çünkü Dersimli ölüm de olsa "bu topraklar benim, bu ülke benim, bu dağlar benim, ben Kürdüm" diyordu. Nice yigit, kahraman insanları vardı ölümsüzlük, bağımsızlık kokan Dersim'in. Ve Munzur'un serin sabahlarında günü karşılamaya hazırlanan gerillayla, Dersim çoktan hazırdı zaferi selamlamaya.

Güneşe, yıldızlara ve dağlarına sevdalıydı **Meral** heval, tıpkı diğer hevalleri gibi. İlmik ilmik zaferin örüldüğü Kürdistan'da turnalar bu kez gerillanın yüreğindeki türküyü taşıyordu Dersim'den Amed'e ve

Adı, soyadı: **Meral Sırma ADLİM**
Kod adı: **Dirok**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1994**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Mart 1995, Dersim**

daha nicelerine...

Meral Sırma heval 1970 yılında Dersim'de doğar. İlköğrenimini Dersim'de tamamlar. Ailenin en küçük çocuğudur. Bundan dolayı ailede en çok sevilen fertlerden birisidir. Çocukluğundan itibaren haksızlığa karşı, inatçı, kararlı ve olgun bir kişilik şekillenmesine sahip olur. Bu kişilik ileriki süreçte olgunlaşarak, bilinçlenerek daha da aktif bir hal alır. Çevrede dürüst, sempatik ve olgun tavırlarıyla beğenilen, takdir toplayan bir

kişiliğin sahibidir. Okul yaşamında da bu beğeni öğretmenlerinin O'nu takdir etmesi, övgüyle söz etmesi ve örnek göstermesi şeklinde gelişir.

Küçük yaşlardan itibaren Dirok heval, düşmanın baskı ve zulmünü hisseder, buna karşı içinde bir tepki doğar. Aile çevresi yurtsever olduğundan dolayı bu baskı ve zulmü bizzat yaşar. Giderek okul öğreniminin kendisine bir şey sağlamayacağını anlar. Okula devam etmek hiçbir sorunu çözmemektedir. Baskıyı ve zulmü ortadan kaldıracak bir şeylerin yapılması daha fazla

gereklidir. Dirok heval, tüm bunların etkisiyle yurtsever düşüncelere sahip olur ve aktif mücadele fikirleri yavaş yavaş filizlenmeye başlar.

Daha sonraki süreçte kardeşi **Sidar (Deniz ADLİM)** hevalin gerilla saflarına katılımı söz konusu olur. Deniz heval de tıpkı Dirok heval gibi düzen içerisinde hiçbir şeyin çözilemeyeceğini, baskı ve zulmün yok edilemeyeceğini anlamıştır. Kürdistan'ın her bir köşesi didik didik bombalanırken,

Deniz heval buna daha fazla dayanamaz ve öğrenimini yarıda bırakarak ARGK saflarına katılır.

Deniz hevalin gerillaya katılımı Adlım ailesi içinde en fazla Dirok hevali etkiler. Kardeşinin gerillaya katılması düşüncelerindeki birçok şeyi daha da netleştirir. Deniz hevalin gerilla yaşamı kısa sürer ve bir ihbar sonucu düşman güçlerinin pususunda Dersim'in Pülümür ilçesi Sağlamtaş köyünde çıkan bir çatışmada, en yüce merteye olan şahadete ulaşır. Deniz hevalin şahadeti Adlım ailesini yasa boğarken, aynı zamanda düşmana karşı kin ve öfkesini de bir o kadar artırır. Dirok heval de abisinin şahadeti karşısında en olgun tavrı göstererek intikam yemini eder. Artık yaşamı intikamı hırsıyla doludur.

Ailesinin çoğunluğu Avrupa'da yaşamını sürdürmektedir. Ailesi O'nu da Avrupa'ya gitmesi konusunda ikna etmeye çalışsa da Dirok heval bunu kabul etmez. Bu O'nun ne kadar ülkesine ve değerlerine bağlı olduğunu göstermektedir. Düşmanın Kürdistan'ı boşaltma oyunu olan Avrupa'ya göç özellikle Dersim'de oldukça etkili olmuştur. Birçok aile düşmanın bu oyunuyla vatanlarından koparılmıştır. İşte Dirok hevalin ailesi de bu ailelerden birisidir.

Dirok heval kısa bir süre sonra Türkiye metropollerine gider. Dersim'den koptuğu halde içinde hep ülke özlemini yaşar. Deniz hevali düşündür. O'nun yaşamını ve mücadelesini aklından geçirdikçe intikam alevi daha da keskinleşir ve

Cezaevindeki arkadaşlara her türlü yardımı sunmaya çalışır. Tek düşüncesi daha fazla katkı sunmaktır özgürlük mücadelesine. Bilezik ve bazı eşyalarını satarak, parasını cezaevlerindeki arkadaşların ihtiyaçları için

kullanır. Fedakarlık ve bağlılıkta kusursuzdur. Bu özelliği O'nu daha sonra mücadeleye bağlılığın doruk noktasına ulaştıracaktı.

Dirok hevalin ablası O'nun Deniz hevale ve tüm şehitlere bağlılığını şu anıyla anlatır: "Meral, Deniz hevalin şahadetinden çok etkilenmişti. Düşmana olan kini ve öfkesi arttıkça artıyordu. Kendisine hep Deniz'i örnek alıyordu. Ve sürekli Deniz'in resminin karşısına geçip: 'Şehitler ölmez, senin silahını ve kod adını ben alacağım' diyerek, selam verir, 'eylem başarı ile sonuçlandı komutanım, intikamını alacağım' derdi.

tek düşüncesi haline gelir.

İstanbul'da da boş durmaz. Cezaevleriyle ilişkiler kurar, gidip gelmeye başlar. Her gidişte TC'nin ne kadar vahşi ve zalim bir devlet olduğunu daha iyi anlar.

"Şehitler PKK'nin gerçek sahipleridir." Başkan APO bu sözleriyle partimizin şehitlere verdiği değeri en iyi şekilde ifade etmektedir. Her karış toprağı şehit kanıyla sulanmış Kürdistan'da

mücadelenin ve Kürdistan'ın gerçek sahipleri her zaman direnişleriyle ve canlarıyla kendilerini kanıtlayan şehitlerdir.

Kürtler yüzyıllar boyu baskıya, talana ve istilaya karşı kurtuluş yolu olarak hep dağları seçmiştir. Dağlar Kürdün yaşamında erişilmezliği ve isyanı temsil eder. Bundan dolayı türküler hep dağlar üstünedir.

PKK mücadelesi sönmüş olan Kürdün umudunu yeniden

kazanır. Yoldaşlıkta ve yaşamda aradığı en önemli şey paylaşımcılıktır. Gerillada sevinci, üzüntüyü, zorluğu, kısıcası her şeyi paylaşmak ve ortak olmak ister. Kendisine her zaman en iyi yoldaş ve en iyi asker olmayı hedef alır. Yoldaşlıkta olduğu kadar gerçek bir PKK gerillası olmak için hep en önde olmak ister. Eylemde ve yaşamda öncülük en büyük tutkusudur.

Dersim" ismini takmışlardır. Dersim insanının yiğitliğini taşıyan Dirok heval her zaman bu isme layık olmaya çalışmıştır.

Dersim, gerillanın düşmana indirdiği darbelerle giderek kızışırken, 18 Mart 1995 günü Munzur yakınlarında düşmanla girilen çatışmada da gerilla güçleri düşmana 100 civarında kayıp veririr. Düşman güçleri ölümlerini bile kaldırmazlar. Bu çatışmada

aydınlatmıştır. Gerilla ve dağlar artık Kürt halkının kurtuluş mevzileridir. Dirok heval abisi Deniz hevalin PKK'ye ve Kürt halkının kurtuluşuna olan inancı ve bağlılığını görmüş, O'na ve tüm Kürdistan şehitlerine olan bağlılığını Nisan 1994'te gerilla saflarına katılarak kanıtlamıştır.

Dirok hevalin görev sahası Dersim'dir. Kısa sürede atak, canlı ve kararlı pratiğiyle gerilla hevallerinin sevgi ve saygısını

Gerilla yaşamına ve PKK'ye bağlılığı tutku derecesinde güçlüdür. Her adımında Deniz hevalin intikamını düşünerek yaşama dört elle sarılır.

Dirok heval PKK militan ölçülerini kendisinde öylesine somutlaştırmıştır ki, bu sayede sadece yoldaşlarının değil, Dersim halkının da sevgi ve saygısını kazanmıştır. Köylere gidiş gelişlerde O'nu tanıyan halk bu özelliklerini görerek O'na "Stara

Dirok heval de Deniz heval şahsında tüm şehitlere, halka ve partiye bağlılığını en iyi şekilde kanıtlar ve 9 hevaliyle direnerek şehitler ordusundaki yerini alır.

Dirok ve tüm şehit hevaler direnişin örüldüğü ülkemizde, özgür ve bağımsız Kürdistan'ın kahraman ve yiğit birer neferidirler.

Özgür Kürdistan'da buluşmak üzere, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

Abisinin Dirok heval üzerine yazdığı şiir

Ax weso
Waye weso
Wenge tifonge to
Ça honde weso
To postia ma biya
Gile na koude
Ma nia dîsmen dest,
hortede
Meverde meso

Waye to pak u pakaviya
Je asmene kewi
To roşt dene dorme xo
Je tija roza newi
To neqin nastnikerd

Je areqe çaru
Biya pebuke sere dîsmen
Omedya neçaru

Waye to
Je none genim helal
Je çeme Muzir zela
Je hese gewe celal biya

To rişya nikerd
Braye xoe şer
To rişya nikerd
Qaliqe xo Ale Qer
Vane Ana Fatma
Bebextin kerda

Xo tore stare nikerda
Sola pîrnîkura bero
Qîrbaneke ma kerd,
niyazoke da

Ax weso
Waye weso
Wenge tifonge to
Ça honde weso
To postia mabiya

Gila ne koude
Ma nia dîsmen dest,
hortede
Meverde meso

Yurtsever Adım ailesine,

Biz Kürtler bin yıllık tarihimiz boyunca ilk defa kendimiz için savaşıyoruz. İlk defa hakkımızı istiyoruz. İlk defa Alevisi-Sunnisiyle, Zazası-Kırmancıyla, köydeki-şehirdekiyle, yurt içindeki-yurt dışındakiyle bir araya geliyoruz. Bu yasa insanlık için oluşan her bölgede işlenmiştir. Bu insanlık yasası ilk defa PKK'de yaşam buldu. Bütün Kürtleri yan yana getirdi ve onlar arasında en güzel kardeşlik örneği olan yoldaşlığı işledi. Önce insanlaştırdı, sonra savaştırdı. Bu yüzdendir ki şehitlerimiz bilinçli, kararlı ve

cesaretle ölümü seçmişlerdir.

Bu değerli şehitlerimizden biri olan kızınız Dirok (Meral ADLİM) yoldaş parti saflarına geldiğinden şahadetine kadar kararlı, dürüst, atılgan bir mücadeleyi şahsında temsil etmiştir. Dışımızdaki düşmana olduğu kadar içimizdeki mücadeleyi zorlayan iç düşmana tepki duymuş, doğruyu uygulayarak yoldaşlarına örnek olmuştur. Partimizin geliştirici tarzını esas alarak eğitime giderken, eyleme giderken en önde olmasını bilmiştir. Bu yönüyle hep güç kaynağı olmuştur. Gerektiğinde savaşçı, gerektiğinde komutan olmasını bilmiş, nerede boşluk varsa onu doldurmaya çalışmıştır.

O hiçbir zaman arkasından gözyaşı dökmenizi istemezdi. O kendisiyle gurur duymanızı isterdi. O tüm yoldaşlarının ailesi olmanızı isterdi. İmkanlarımız el verdiğince sizlere ulaşmaya çalışırız. 18 Mart 1995 günü Munzur çatışmasında şehit düşen Meral Sırma ADLİM hevalin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz ve bütün ailenize başsağlığı diliyoruz.

Sizleri dostça ve yoldaşça kucaklıyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Dersim
ERNK Eyalet Komitesi

“DAĞLARA ULAŞTIĞIMDA ORADAN SİZLERE SELAM GÖNDERECEĞİM”

Adı soyadı: **Celal BARAK**
Kod adı: **Zeynel**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Eylül 1994, Dersim**

Kendini bütün benliğiyle mücadeleye adayan, devrimin bütün görkemini yüreğinde ve beyinde coşkuyla yaşayan, isyan ve kavga yüklenen başeğmez komutan Zeynel heval, Bingöl'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Daha çocuk yaşlarda yoksulluğun acısını çeker. Haksızlığa karşı başeğmez özelliği, yaşitları arasında saygı ve sevgi uyandırır. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için simit satar, ayakkabı boyacılığı ve garsonluk yapar.

1976-77'li yıllarda PKK'nın Bingöl'de hızla geliştiği, başta öğrenci-gençlik olmak üzere çeşitli kesimler içinde taban bulduğu yıllarda çalıştığı kahvede yapılan tartışmalara, konuşmalara tanık olur. Buna giderek artan ilgisi, O'nu arkadaşlarıyla daha sıcak bir ilişki kurma arayışına götürür. 1978-1979'lu yıllarda aktif bir sempatizan olarak mücadelede yerini almaya başlar. Cesareti, gözüpekliği, fedakarlığı, açık sözlülüğüyle arkadaşların

dikkatini çeker. Devrime olan inanç ve bağlılığı, Celal hevali pratikte yürüttüğü çalışmalarda daha bir olgunlaştırır. Görevlerini yapmanın sevinci, coşku dolu yüreğine, ağız dolusu gülüşüne daha bir anlam katar. 1980'li yılların ortalarında artık Celal heval gerilla saflarındaki yerini almıştır. Bingöl'ün görkemli dağlarında isyan yürekli asi bir gerilla, yoldaşlarıyla birlikte kavganın en sıcak ortamında düşmana karşı savaşım içindedir.

Yükselen, çığ gibi büyüyen PKK Kürdistan coğrafyasında, üzeri ölü toprağı ile örtülmüş Kürdistanlıyı ölüm uykusundan uyandırır. Karanlık yıllar aralanmaya, yürek ve beyinler aydınlanmaya, uyanış ve diriliş yeniden boy vermeye başlamıştır isyan yatağı Bingöl'de.

Şeyh Sait ayaklanmasından bu yana Kürdistan dağları ilk kez kendi öz evlatlarıyla kucaklaşır. Bağrını açar, saklar, sakınır kötülüklerden evlatlarını. Sırtını dağlara yüreğini halka açan Celal

heval, bir yandan düşmana karşı savaşırken, diğer yandan da halkı örgütleyerek savaşım içerisine çekme faaliyetlerini sürdürür.

İlkel milliyetçi, reformist küçük-burjuva anlayış sahipleriyle olduğu kadar, ulusal inkarcı, sosyal-şoven akımlarla da savaşımından geri kalmaz. Gözüpekliliği ve girişkenliğiyle en zor anlarda bile coşkusunu yitirmeyen Celal heval, arkadaşları içerisinde moral

kaynağı olmayı bilir.

12 Eylül faşist yönetimi işbaşına geldiğinde Celal heval, arkadaşlarıyla birlikte sürecin zorluğunu yığınlara anlatmayı, parti talimatları çerçevesinde hareket etmeyi esas aldı.

Zorlukların çok, imkanların kıt olduğu, donanımın zayıf, tecrübe ve savaş deneyiminin yeni olduğu böyle zorlu bir süreçte düşmana esir düştü. Sorgu süreci kendi kişiliğinin sınındığı bir mihenk taşı oldu. Zayıf ve güçlü

yanlarını görme ve zindan sürecinde bunları iyi değerlendirme imkanına kavuştu kendisini. Elazığ Sıkıyönetim Askeri Cezaevi'nde yılları bulan tutsaklık koşullarında örgütlü düşünmeyi, örgütlü hareket etmeyi esas almaya çalıştı. Genç olmasına karşın, pratik deneyim ve tecrübeleri olgun davranışlar sergilemesine yetiyordu.

Beş yılı aşkın tutsaklık sürecinde, zindanın tüm acımasızlığına, düşmanın her türlü düşürme ve teslim alma politikalarına karşın, inanç ve bağlılığından, bunu örgütlü davranışa dönüştürmekten geri

kalmadı. Tüm direnişlerde yer aldı. Fiziksel rahatsızlıklarına rağmen hiçbir gün şikayetçi olmadı. Düşmanın fiili saldırılarına karşı hep önde olmayı esas aldı. Kendisini asi davranışlarından, başeğmez

tutumundan dolayı havalandırmadan içeri girerken düşman subayı tarafından askerlere verilen emirle yukarı alınıp işkence yapan düşman subayına ilkin yumruğu vurarak, düşmanın hiç beklemediği bir tavır almıştı. Sonrasında aşağı koğuşa baygın halde getirildikten sonra uyanıp kendisine geldiğinde, gülüşü yine yüzüne yayılmış, gördüğü işkencelerin acısını unutmış, arkadaşlarına moral ve güç kaynağı olmuştu.

Arkadaş sohbetlerinde, volta atışlarında hep gözü dağlara çevirir, sözü mutlaka dağlara, gerilla savaşımına getirir, özlem ve beklentilerini, yüreğindeki

yangını ifade eder, kendisini dışarıya ruhen hazır hale getirmeye çalışırdı.

Bütün hazırlığı; dağlarla yeniden buluşma, onlarla kucaklaşma, düşmana karşı büyüyen öfkesini namlunun

ağızına sürüp düşmana savurma üzerine kurar. Bu yönlü savaş tecrübesi ve pratiği olan arkadaşlarla tartışır, kendisini yetkinleştirmeye çalışırdı.

1984 Ocak ayında düşmanın "tek tip" elbise uygulamasıyla tutsaklara yönelmesi, teslim alma, itirafçılık ve ihanet dayatması karşısında tavrını

açık ve net koyarak zayıf eğilimlere karşı tutum almaktan da geri kalmadı.

15 Ağustos 1984 Atılımı, zindanda arkadaş yapımızın yüreğinde ve beyninde yıllarca taşınan umudun pratikte gerçekleşmesiydi. Karanlık günler aralanmış, günü müjdeleyen şafağın ilk ışınları, ilk tohumları yüreklerle, beyinlere ulaşmış, taşınan inanç ve umutlar gerçeğe dönüşmüştü.

15 Ağustos Atılımı'nın hemen ardından çıkarıldığımız havalandırmada bulunan ağaçlar kesilmiş, toprakta filizlenen otlar asker tarafından ezilip atılmıştı. Havalandırmaya çıktığımızda

Celal heval, "Düşman canlı olan her şeye düşman, bunlar yalnız insana ve emeğe değil; otlara ve ağaçlara de kıyabiliyorlar" deyip öfkesini dile getirmiş ve ardından da "bunlar birkaç yıl sonra dağlarımızda orman bırakmayacaklar" diyerek ülkesinin coğrafyasına duyduğu ilgiyi, halkına olan sevgisi kadar yüreğinde taşıdığını ifade etmek istiyordu.

1986 yılının sonlarına doğru yattığı süre dikkate alınarak cezaevinden tahliye olmuştu.

Vedalaşırken her bir arkadaşını içten kucaklayarak yaşanan acıların, verilen sözlerin, yapılması gerekenlerin neler olduğunu duygu yüklü sözcükleme dökmüş, "Dağlara ulaşacağım, oradan sizlere selam yollayacağım" şeklinde sözünü vererek ayrılmıştı.

O süreçlerde çok az arkadaş ilişkisi kurup partiye ulaşabiliyordu.

Celal heval, tüm bunları bildiğinden, çıkışında da bu zorluklara daha içerdeyken hazırlığını yaptığından uzun arayışlardan sonra tekrar dağlara kavuşmanın imkanını yakaladığı için sevinçliydi.

Önderlik sahasında Parti Önderliği'nin yakın ilgi ve desteği ile güçlenerek kendisini ülke pratiğine hazırlar. Coşkusu bütün yapıya taşıyordu. Partinin büyüyen gücü, Celal hevalin kendisini güçlendirmesini, yanılıklarını, yetmezliklerini daha

iyi görmesini sağlar. Ülke özlemi, düşmandan hesap sormanın heyecanı O'nu coşturur. Halkın acılarını bilen, kendisi ve yoldaşları üzerindeki uygulamalarıyla düşmanı iyi tanıyan Celal heval, gelişme pratiğiyle güven verir. Pratiğe gidecek grupla diyalogda Parti Önderliği'nin, "Zeynel arkadaş zaten hazır" sözleri, Celal

hevalin tereddütsüz kararlılığını ifade ediyordu. Başından verdiği sözün gereği olarak pratiğe yönelir. Amed Eyaleti'nde cephe faaliyetlerinin örgütlendirilmesi ve yaygınlaştırılması çalışmalarını yürütür. Bir yandan da yetmez anlayışlarla savaşıyor. Çeşitli düzeylerde sorumluluklar temelinde görevler alarak yürütür. Artık eyalet cephe sözcüsü, askeri komutan, yılmaz bir militandır Celal heval.

1994 bahar atılımıyla birlikte tahribatları giderme, Dersim'i Botanlaştırma çalışmalarında eyalet koordinatörlüğü düzeyinde kendisine görev verilir. 27 Eylül 1994 tarihinde bir grup arkadaşıyla eyleme giderken düşmanla karşılaşan Zeynel heval, amansız bir savaştan sonra beş yoldaşıyla birlikte şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

O zindanda düşmana attığı tokadı dağlarda da tekrarlamış ve düşmana darbe üstüne darbe vermiştir.

Bizler, O'nun baş eğmez, gözüpek özellikleriyle soylu amacını gerçekleştireceğiz. Bizim de O'nun gibi büyük sözümüz, büyük pratik hedefimiz var. Ne O'nu, ne de sözümüzü asla ve asla unutmayacağız.

Anıları mücadeleimize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Adı, soyadı: **M. Ali YAKICI**
Kod adı: **Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **15 Haziran 1994**

Adı, soyadı: **Mehmet TURAN**
Kod adı: **Ağit**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi: **19 Temmuz 1994**

Adı, soyadı: **Remzi BİLİR**
Kod adı: **Şerwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi: **15 Eylül 1994**

Adı, soyadı: **İbrahim AÇIKGÖZ**
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi: **19 Temmuz 1991**

KOÇGİRİ'NİN KIZIL GÜLLERİ

Koçgiri, Kürdistan tarihinde anlamlı bir yere sahiptir. Ülkemiz Kürdistan'ın batısında, Türkiye ile sınır teşkil eden bu bölgemiz, yüzyıllar boyunca işgal, istila ve soykırıma uğramış ama direniş geleneğini terk etmemiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasıyla birlikte yıkıntıları üzerinde yükselmeye çalışan kemalist rejime karşı ilk başkaldırıyı Koçgiri gerçekleştirmiştir. 1920 yılında başlayan ulusal başkaldırı, hızla yayılarak düşmana ağır kayıplar verdirir. Alişer'in, Nuri Dersimi'nin ve daha birçok kahramanın komutasında gelişen hareket karşısında kemalist rejim bütün gücünü

seferber eder. Topal Osman çetesinin de dahil olduğu barbar sömürgeci ordu güçleri Koçgiri'yi kuşatırlar.

Kürdün onuru, namusu ve istikbal için Koçgiri direnir, kahraman Koçgiri halkı destanlar yazar. Zara, Kangal, Hafik, Divriği, İmralı, Refahiye ve Kemah'a kadar bütün Koçgiri harbe tutuşur, görkemli direnişler sergiler. Kadın, çocuk, yaşlı, genç demeden onbinlerce insanımız katledilir. Ana rahminde bebeler süngülenir, namusunu korumak için genç kızlarımız bedenlerini uçurumlara bırakır. Ateşlere atılan ve yakılan çocuklarımızın çığlıklarıyla yer gök inler. Sonuçta Koçgiri yenilir,

ama teslim olmaz.

Koçgiri'de yakılan isyan ateşi bütün Kürdistan'ı tutuşturur. Genç, Palu, Hani, Ağrı ve en son Dersim katılır bu kervana. Yüzbinlerce insanımız soykırıma uğratıldı, yerinden yurdundan edildi, ülkemiz yakılıp yıkıldı ama Kürdün özgürlük kavgası bitmedi. Kürt ve Kürdistan davası ebediyete kadar yaşayacaktı.

Partimiz PKK, tarihten devraldığı isyan ve direniş geleneğini çağdaş önderlikle bütünleştirerek isyan ateşini tekrar yaktı. Seyit Rıza'nın idam sehпасına giderken bıraktığı vasiyet yerine getirilmiş oluyordu. *"Kürdistan halkı ve gençliği intikamımızı alacaktır. Yaşasın*

Kürdistan, kahrolsun zalimler" haykırıları, PKK ile gerçeklik buluyordu. Nuri Dersim'i'nin "Koçgiri yenildi ama Kürtlük ve Kürdistan davası ilelebet yaşayacaktır" şiarı anlam kazanıyordu. Tarih eğitici, öğretici ve yol gösterici. Halkımız gerçek tarihini partimizle yazıyor. Kürdistan devrimi direniş tarihinin çağdaş yorumudur.

Kuşkusuz, bugünlere kolay gelinmedi. Kan bedeli, can bedeli büyük fedakarlık, özveri ve emekle bugünlere gelindi. Başkan APO'nun da belirttiği gibi "her biri bir parça özgür vatan toprağı" olan şehitlerimizi anmak, anlamak ve tutarlı bir izleyicisi olmak ancak bağımsız Kürdistan'a ulaşmakla mümkündür. Şehitlerimiz, dörtbin yıldan kopup gelen, halkımızın isyan çığlığıdır. Onlar, hiçbir bireysel çıkar gözetmeksizin ülke ve halk davasına canını adayarak ölümsüzleşen kahramanlardır. İnsanlığın doğuşuna ve yükselişine tanıklık eden ülkemiz Kürdistan toprakları şehit kanlarıyla sulanarak özgürleşmektedir.

Partimiz önderliğinde yürütülen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde zaferin öngünündeyiz. Bütün Kürdistan, kahraman gerillalarını kucaklamıştır. 74 yıllık bir hasret sona ererek Koçgiri de gerillalarına kavuştu. Nice kahramanlık ve destansı direnişlere mesken olmuş Koçgiri dağları, yeni konuklarını hemen kucakladı. Alişerlerin, Nuri

Dersimilerin bıraktığı yerden kavgayı devralan gerillanın, isyan yuvası dağları, şimdi daha bir heybetli ve daha bir gururlu.

Mücadelenin yankısı Koçgiri'ye de ulaşmış ve son başkaldırının coşkusu, sevinci ve özlemi orayı da sarmıştı. İşte böyle bir ortamda, tarihsel bir açılım için Dersim, tarihteki gibi hummalı bir hazırlık süreci yaşıyordu. Dersim'deki gerilla güçlerimiz 1994 yılı atılımının hazırlıklarını yaparken, Başkan APO'nun "Koçgiri'ye açılım yapın" talimatı ışığında çalışmalarını yoğunlaştırıyordu. Aliboğazı'nda kış hazırlıkları bitmiş ve birlikler düzenleniyordu. Koçgiri bölüğünde oluşturuldu. Koçgiri'ye gidene kadar, kısa süre için eyalette eylemsel sahada yer alındı. Ardı ardına geliştirdiği 13 eylemle gerilla, düşmana ağır darbeler indirirken, kin, öfke ve intikamla yüklü olarak tarihi rolünü kavradığını ortaya koyuyordu.

Tarih 21 Mayıs 1994 ve Ovacık'tan yola çıkılıyor. Bütün Dersim sanki kervanı yollamaya gelmiş. Seyit Rıza 75 yaşında katılıyor bu kervana, dilden dile yayılıyor özgürlük kervanının yola çıkışı. Her biri ateş parçası yürüyor, "Gerilla Sivas'a" çağrısına yanıt vermek için, yürüyor Pir Sultan 37 özgecanının hesabını sormak için, yürüyor. Anadolu'nun emekçi halkına Koçgiri'den umut, direnç taşımak için.

Yer Munzurlar...Soğuk suları, görkemli, heybetli duruşu ve yaylalarıyla koçerlerin yaz durağı, gerillanın yatağı. 45 yürek bir

olmuş yürüyor zulüm saraylarını yıkmaya, yürüyor özgürlük ateşini Koçgiri'ye taşımaya ve dillerde türküler dolaşılıyor.

"Dersim, Ağrı, Zilan, Hani Katlettiler canı canı Birer birer hesabını Sorana dek savaşırsız"

Dört özge can özgürlük kervanında yürüyor en önde. **Zınar**; emeğin, coşkunun ve fedakarlığın timsali, Nusaybin'den katıldı kervana. **Şerwan**; sessiz, sakın ve hamarat, Halid Beg'in Varto'dan gönderdiği özgürlük kuşu. **Delil**; isyan ateşinde yanan kar gibi; direniş abidesi, Amed'den Dersim'e akan özgürlük seli, işte Koçgiri'ye akıyor. **Ağit**; zulfikarı eline almış esiyor rüzgar gibi, Amed'den Dersim'e, oradan da Koçgiri'ye koşan devrim maratoncusu.

Munzurlar ilk duraktır. Kervan varır ve konaklar. Konumlandıktan kısa süre sonra düşman gelir ve halaya durur Koçgiri kervanı. Elde silah kuşanır ve namflularda söylenir özgürlük türküleri. Pusudadır Şerwan ve Delil, tırmanır doruklara mevzi tutar Ağit. Tarih 27 Mayıs 1994, yer Munzurlar, cenge tutuşur Kürdistan'ın yiğit evlatları. Kleşlerde dile gelir umut, direnç ve bilinç yüklü sözcükler. Nuri Dersim'i'nin "İntikam, intikam" andı hatırlanır. Pusuda vurulur düşman, atılır Delil ve Şerwan, faşist gürhunun üzerine kaparlar ganimetlerini; 1 G-3, havan mermisi ve diğer malzemelerle dönerler. Düşman şaşkın ve darmadağın olur. Ağit telsizde ve seslenir: "Kaçıyorlar

alçaklar, parça aldık mı parça." Coşku seli ortalığı kaplar. Akşam olur govende durulur. Newroz ateşi gibi gürleşir alevler, etrafında döner semaha 45 özgecan.

Yol uzundur, yol çetindir. Sırtlanlar, çıyanlar ve yılanlarla doludur. Varılır Karasu adında sırat köprüsüne. Dalgalarında isyan vardır. Konuklarına geçit

kükremeye hazır aslan olmuş. Aniden gök gürültüsünü andıran patlamalarla sarsılır her yan. Dağılır faşist sürüler, çakallar ordusu. Başlar kavga dağların doruklarında, vadilerin derinliklerinde. Agit tepede şahinleşir. Tanklar, toplar, kobralar, düşürmeye çalışırlar tepeyi ama aman vermez Agit. Mahsum gibi vuruşur, önderleşir.

Dilden saza, sazdan söze coşa gelir, semaha durur başı eğik, yüreği buruk, inancı büyük Divriği emekçisi. Madende kazma sallar, dağları demir yüklü Divriği proleterleri. Duyar derinden özgürlük sesini, Çilesiz'den almıştır haberi, salar dört bir yana.

İşte Zara, Divriği, İmralı üçgeni. Çamurcu derler, sanki çam yurdu, içinde kuşlar ötüşür, bülbüller oynasır. Görünmez gök, duyulmaz ses, yeşile bezenmiş örtü gibi. Konaklar kervan, bakar dağlarına, nasıl da başı dik ve mağrur. Görünür Beydağ, Kızıldağ, Bozbel dağı. O dağlar ki, nice cenkler yaşadı, koynunda nice şehitler uyur, sarar sarmalar özgecanları çıka gelir aniden Koçgiri'nin iki yareni. Atılır Zınar öne, el öper, divana durur. Karışılır evlatlarının arasına. Tam 74 yıllık bir hasrettir bu. Yüreklere paramparçadır, duygulara depresiz ve eller kenetlenir. Yaşı seksene varmış olan Dapir, toplar etrafına torunlarını ve döner tarihe; "burası Koçgiri, koç yiğitlerin yuvası, neler gördük neler. Namusumuza el uzatıldı, döşümüzde bebeler süngülendi. Ateşlere atıldık, havar çektik, bu dereler kızıl aktı, yürek yaktı. Ama boyun eğmedik, direndik oğullar direndik. Yenildik ama yitmedik, bitmedik, bekledik oğullar bekledik. Sizi ulaştırana, kavuşturana kurban, oniki imam yardımcınız ola, zülfikar elinizden düşmeye" dedi sarıldı evlatlarına, umutla yürüdü yarınlara.

Bütün arkadaşlarda sabırsızlık hadsafhada. Bir an önce

verir, sessiz, dingin ve durgundur. Geçilir Karasu ve İliç-Kuruçay arasındaki Çilesiz'e ulaşır kervan. Vakit geçtir, sabahın ilk ışıklarıyla tan ağarmak üzeredir. Çilesiz'de horozlar öter, güne başlamanın çağrısıdır bu. Varır kervan vadide soluklanır. Agit doruktur ve haber salar; "it sürüleri geliyor." Unutulur yorgunluklar, unutulur açlık, şimdi kavga zamanıdır. Düşman adım adım ilerler. Atılır pusular, tutulur mevziler, sürülür namlulara mermiler. Gözler avını izler, tetiktedir eller. Agit tepede şahin olmuş, Zınar pusuda

Düşman panikte, düşman çaresiz ve gün döner, gölge düşer, akşam olur Haziran'ın 5'inde Çilesiz'de. Toplanır kervan, iki hafif yaralı arkadaşla iner tepeden Agit, gururlu, coşkulu ve tebessümlü.

Dizilir yola kervan, varılır Divriği durağına. Heybetlidir Çengel dağı, Ağidere derler adına, mertlik konağı, gerillanın yatağı. Pir Sultan'ın sesi yankılanır Divriği semalarında:

"Yürü bre Hınzır Paşa
Senin de çarkın devrilir
Güvendiğin padişah
Onlar da bir gün devrilir"

yerleşmeli ve vurmali düşmanı. Vadiler derin, Zara arazisi çetin. Gün döner, gölge düşer ve toplanır kervan. Tarih 25 Haziran'dır, adımların Koçgiri. Akşam karanlık, sessiz ve dingindir, vadiden ilerlenir, yol kenarında sıra sıra özge canlar. Aniden patlar namlular, yezit kalles sinsi ve kahpedir, düşer toprağa Zınar, Nusaybin'den kopup gelen isyan ateşi, kahpe bir kurşunla soluksuz kalır. İşte son durak. Koçgiri nice yiğitlerle suladın kızıl toprağını.

"Ölüm nereden gelirse gelsin
Savaş sloganlarımız kullaktan
kulağa yayılacaksa
Silahlarımız elden ele
geçecekse

Ölüm hoş geldi safa geldi"
diye Ernesto'nun haykırışını
anımsar Zınar ve "Bijî Serok
APO" şiarıyla ölümsüzleşir. Zınar
heval Koçgiri toprağına düşen ilk
kandı, o kanda mayalanacaktı
özgürlük. Kervan toparlandı, yola
devam edilecekti, durmak
ölümdü. Dava büyük, kavga
kutsal ve söz namustu. Varıldı
Zara ile Divriği'nin kucaklaştığı
Başur dağına. Bir yanda
Beydağı, bir yanda Gürlevik dağı,
selama duruyor Yılanlı dağ. İşte

son durak ve isyan yatağı. Vardı
kervan Alisher'in yurduna, Nuri
Dersimi kıratıyla dörtнала geliyor
gibi, aşiretler boy boy. Duydu
dörtbir yan Zınar'ı, Zara'dadır
paramparça edilmiş bedeni,
toprak örter onu, ama o,

bayramlaşır kucaklaşır binlerce
Koçgiri şehidiyle.

Depreşir toprak, asileşir ırmak,
çığlıklaşır kuşlar, adımlar kutsal
toprağı gerilla. 74 yıl geçti
aradan, ne kadar uzun, ne kadar
kısa, sanki dün gibi. Barut kokusu
sinmiş her yana, her derede bir
köy, viran, mahsun ve yıkık.
Temmuz'un sıcaklığında kavrulur
bağ-bahçe, Kerbela'ya dönmüş
yer-yurt. Değer eli gerillanın suya
ve bırakır suyu özüne ağacın,
dallara vurur, yapraklar sıradan
yeşile çalar, meyveye durur.

Dayanamaz Agit, daha ileri
der, daha ileri... Görür karşıdan
Gürlevik dağı, Yılanlı dağ,
sevda yüklü, isyan yüklü yürekler
tutuşur. Varılır Gürlevik dağına,
tırmanılır doruklara. Yaylalarda

kuzular meleşir, kuşlar ötüşür.
İsyan yüklü dağlar, cenk
tutanlarla heybetleşir. Haber
salınır dört bir yana, Pir Sultan
sazıyla coşa gelir. Katılır
kervana, Alisher dolaşır bir baştan
bir başa savaş cephesini Nuri

Dersimi
aydınlığıyla
yüreklerde yerini
alır. Sivas'ta
Alibaba haykırır
"Gerilla
Sivas'ta." Duyar
Ankara,
İstanbul, Avrupa
ve cümle alem,
selama durur
milyonlar.
Kemalizmin son
durağı,
cumhuriyetin
temel direği,
hesaplaşmaya

hazır kavga yeri. Ardına kadar
açılır kapılar, gözler dağlarda,
umut yürekdedir. Bekler yolunu
gerillanın Koçgiri erenleri.
Bayramlaşırlar, helalleşirler ve
sözleşirler. Newroz ateşleri
yakılır, namlularda sözler
yankılanır.

Düşman da durmaz, akar
Koçgiri'ye ve tutuşurlar cenge,
vatanın yiğit evlatları. Tarih 19
Temmuz 1994'tür. Saldırır dörtbir
yandan düşman, vurulmakla
bitmezler. Namlular coşa gelir,
yankılanır Gürlevik
kayalıklarında. Beypınarı derler
adına, suyuna kan karışır,
pınarları kurur. Delil ve Agit
düşerler toprağa, "Bijî Serok
APO, Bijî PKK" haykırışlarıyla
ölümsüzleşirler. Onlar ölmediler,

yitmediler, kavganın ortasında yaşıyorlar. Düşman ölü ve yaralılarıyla çekilirken, arkadaşlar Delil ve Agit hevale karşı son görevlerini yerine getiriyorlardı. Sustu Gürlevik, sustu Bey dağı, bekler oldu intikam gününü. Kavga büyük, alev sarmış Koçgiri'yi. Düşman yakıyor ormanları. Ormanlarımız ki, inatçı, direniyor, bire on veren canlar gibi.

Dersim'den Koçgiri'ye akıyor gerilla, kucaklaşıyor Dersim'le Koçgiri. Bu kaçınıcı buluşmadır ey tarih..! Başkan APO'nun önünde selama duruyor Koçgiri yiğitleri. İntikam günleri geliyor, vuruyor gerilla şehitler adına, dava yüce, tarih emrediyor. Yürüyor düşmanın üzerine koç yiğitler. Yaşlısıyla genciyle, çocuğuyla ardına düşüyor gerillanın Koçgiri halkı. Umuda, dirence ve coşa gelmiş. Tarih 12 Eylül 1994. Yer Selimiye köyü. Cümle iblisler, sırtlanlar ve barbarlar yurdu, faşist MHP'nin konağı, kurtlar sofrası. Yürür üzerine koç yiğitler, o gün ki, faşist cunta ile ayakta durmaya çalışan sömürgecilerin kutlu günü, Amed zindanlarında ölüm orucuna yatan önderimizin ölümsüzlük günü ve hesap sonra zamanıdır. Atılır en önde Şerwan ve diğer hevaler, yerle bir ederler kurtlar yuvasını. Zınar, Delil ve Agit için bayram günüdür. Yoldaşığa, halka, şehitlere ve önderliğe bağlılığın büyük kalkışmasıdır. Yer gök sarsılır. Düşman çılgın, çaresiz ve korku içindedir. Çıkar yine ininden ve dağ-taş sömürgeci çizimleri ile yeniden tanışır.

Yatmıştır konağına koç yiğitler, bayram yerine dönmüştür. Kan kanla yıkanır, intikam namlularda anlam bulur ve tarih yeniden yazılır Koçgiri'de. Savaş büyür ve yayılır. 15 Eylül, Başur dağında büyük bir savaşımın adidir. Düşman ataları gibi yakıp-yıkarak ilerler ve Başur dağının derinliklerine dalar. Bunu gören dağların kartalları coşa gelir. Gün dönmüş, gölge düşmüştür. Sonbaharda yaprak sarıya, otlar kuruya vurur, toprak suyu kanmak ister. Başur dağının vadilerinde eser özgürlük yeli, bir yürüyüş eyler koç yiğitler, varırlar pusu kurarlar düşman yoluna. En önde Şerwan ve diğer yoldaşlar. Bütün yoldaşlarda öfke, kin ve nefret dorukta. Düşman dağların sahiplerinden habersiz ilerler ve izlenirler. Duygular depresir, soluklar tutulur, mehziler alınır ve saniyeler saat gibi, dakikalar günler gibi gelir. Artık an gelir, namlular çevrilir, eller tetiktedir. Başur'da kuşlar ötmaz olur, sular akmaz olur, gözler avını izler olur ve basılır tetiğe, yankılanır Başur kayalıklarında destanlaşan kleş senfonisi.

Aynı anda söylenir özgürlük türküsü. Atılır avının üzerine Şerwan, kapar karnasını, dürbününü, saatini ve telsizini. Kuşatılır düşman ve gizlenecek yer ararlar. Ama dağlar kucak açmaz zalimlere, açık yakalanırlar, işte çemberdedirler. Şerwan'ın sesiyle sessizlik bozulur. "Teslim olun, Kürdistan halkının adaletine sığının" der ve avını yakın takibe alır. Düşman

vurulduka Zınar, Agit, Delil coşar saldırıya geçer, Şerwan vurur ve vurulur kavuşur Zınar'a Agit'e ve Delil'e. Akşam olur, karanlık çöker. Şerwan'ın yüzünde tebessüm var, sanki uykuda, uyanacaktı gibi. O ölümsüz kahraman Varto'dan Koçgiri'ye Şeyh Said'i taşıdı.

Kavgayı yeniden doruklandırmak üzere çekilir kartallar yuvalarına, soluklanırlar. Kızılılaşır toprak, kanla sulanır. Düstü toprağa dört özgecan, buluştular tarihin derinliklerinde, izler oldular kavganın gelişimini. Anılarına selama durdu Koçgiri yiğitleri, Başur dağının derin bir vadisinde, önde kıvıllı bayrak dalgaları kahramanlar anılır. Dersim'den Koçgiri'ye uzanan özgürlük kervanı hedefine ulaşmış ve Başkan APO'nun talimatını yerine getirerek sadakatini göstermiştir. Artık Koçgiri'de sazın tellerinden çıkan sese kurşun sesleri eşlik eder.

Şehitlerimiz yaşayan en büyük değerlerimizdir. Zınar, Delil, Agit ve Şerwan hevalerin şahsında binlerce devrim şehidimizi anarken, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm kavgasında zaferi mutlaka yakalayacağımıza dair verdiğimiz sözü yineliyoruz. Şehitlerimiz, kavganın doruklarında yaşayan bilinç, direnç ve onur kaynaklarımız olarak daima yaşayacak ve yaşatılacaklardır.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Yüzündeki tebessüm isyanın ve intikamın adıydı

Bawer hevali tanımak ve anlamak için her şeyden önce doğup büyüdüğü yer olan Hazro'yu bilmek, tanımak gerekir. Burası aşiretçiliğin ve ondan kaynaklanan çatışmaların yoğun olduğu bir yerdir. İki büyük aşiretin ve çevrelerine topladıkları irili-ufaklı ailelerin kavga ve ilişkileri adeta ilçenin kaderi olmuştur. Her olay bunların bilgisi dahilinde olmakta, her iş bunların onayı ile yapılmaktadır. Ayakta kalmak isteyen, mutlaka bu iki aşiretten birine dayanmak zorundadır. Çatışmalar, entrikalar, ayak kaydırmalar ve düşmana dayanmalar sıradan olaylar haline gelmiştir. Düşman da bu çatışmaları körükleyerek Hazro'da adeta zafer kazanmıştır. Halk işsiz, güçsüz ve tedirgindir. Düşmanın ve bu aşiretlerin sopasını daima ensesinde hissetmiştir. Aşiretlere dil uzatmak, devlete karşı çıkmak bir şahsın veya ailenin toptan imhası demektir. Şeyh Sait'in güçleri 1925 Nisan'ında Hazro'nun sırtlarına kadar

Adı, soyadı: **Ramiz MEHMETOĞLU**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazro, 20 Aralık 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Haziran 1994, Erzincan-Tercan**

gelirler, fakat isyanı bir türlü Hazro'ya taşıramazlar. Bu olay yurtsever çevrelerin belleklerinde "tarihi leke" olarak yer edinir. Serhildanların patlak verdiği 1990-91 yıllarına kadar bu durum devam eder. İhanet ve işbirlikçilik dizboyu sürerken, yurtseverlik de gönüllerde sürekli saklı kalan bir sır gibidir.

Bawer hevalin soylu yaşamı böyle bir ortamda, 1970'in karanlığında başlar. İlçenin en büyük iki aşiretinden biri olan

Mala Hemoyanlardandır. Ailesi, aşiretin tek yurtsever özelliklere sahip ailesidir. Ailenin ikinci ve küçük erkek çocuğu olduğundan herkesin ilgi ve sevgisini üzerine çeker. Ekonomik açıdan sorunları olmayan bir ailedir. Böyle bir ortam Bawer hevalin serbest gelişimine imkan sağlar. İlkokula ilçede başlar. Bütün derslerinde başarı gösterir. 4. sınıfta gördüğü 1789 Fransız İhtilali dersinden oldukça etkilenir. Demokrat olan öğretmeni O'na büyük değer vermeye başlar.

Aylarca bu ders üzerinde yoğunlaşır. Ve çok sonraları kişiliğinin o dersle şekillenmeye başladığını söyleyecektir.

1978-80 yılları "Kürt", "Kürdistan" ve "devrim" kavramlarının tartışılıp halkta yankılandığı yıllardır. Hazro'nun mevcut sosyal yapısı bu kavramların radikal bir karakterde değil de, daha çok reformist ve küçük-burjuva bir temelde şekillenmesine neden olur. Çelişkide oldukları diğer aşiretin gençleri bir reformist örgüte sempati duyarlarken,

Bawer hevalin çevresi de diğer bir reformist örgüte sempati duyar. Ekonomik ve sosyal alandaki egemenlik siyasal egemenliğe de yansımaktadır. Çünkü Hazro'da daha çok bu iki örgüt vardır. Dönemin devrimciliği de moda devrimciliğidir.

Bawer heval o yıllardan itibaren insanların saygısını kazanır. Küçük yaşlardan itibaren siyasal olaylara ilgi duymaya başlar. Bu arada 12 Eylül faşizmi Kürdistan coğrafyasına kara bir bulut gibi çöker. Düşman, Kürdistan ve devrim adına kırıntı bile bırakmak istemez. Herkesi işkenceden geçirir. Bawer hevalin çevresindeki gençler de bundan nasibini alır. O bu karanlık dönemi ani anına yaşar. Oldukça duyarlıdır. Düşmana olan kinini bilir. Hemen hemen tüm Kürt örgütlerinin

isimlerini, kuruluş amaç ve tarihlerini bilmektedir. PKK'nin kuruluşunu 1979'da duyar. "Kimdir acaba bunlar, onları tanımak lazım" deyip, ilgi duyar. Apocuların ismini daha önce de duymuştur. Ancak bundan sonra sık sık duymaya başlar. Oldukça ilgisini çeker, çekici gelir. Artık bundan sonra çevresindeki reformist eğilimlere güvensizlik duymaktadır. Akrabalarıyla bir

tarafından ilişkileri sürerken, diğer taraftan da PKK'ye ilgisi arttıkça onlardan uzaklaşmaya başlar.

12 Eylül faşizmi Kürdistan'ı koyu bir sessizliğe boğar. Bir yıl önceki bazı devrimciler teker teker düzenle bütünleşip uyum sağlarlar. Ama hâlâ çevre dağlarda Apocuların direnişi sürmektedir. 1981 sonlarında ilçenin tam karşısındaki dağda büyük kayalar üzerine iri harflerle yazılan "PKK" sözcüğü zihninde yer tutar. Sudan ekmekten çok bu kelimeyi kullanır olur. Durmadan öğrenmeye çalışır.

Öğrenme ve tanıma azmi O'nu her an harekete geçirir.

Ortaokula başlar. Adeta Yaprığın kımıldamadığı, rüzgarın esmediği 1982-83 yılları O'nun okuma-araştırma dönemidir. Okulun en gözdesi olur. Sevenleri ve sevmeyenleri çoğalır. Sevmeyenleri bile O'na saygıyı eksik etmezler. Faşist öğretmenlere aman vermez. Hem derslerinde çok başarılıdır

ve hem de yaşına göre çok derindir. Demokrasi, eşitlik ve özgürlük kavramları dilinden düşürmediği kelimeler olur. Tartışmalarda oldukça olgundur. Çok geniş ve soğukkanlıdır.

Geniş bir arkadaş çevresi olur. Tartıştığı, konuştuğu şeyler hep Kürdistan ve PKK'dir. 1984 büyük Ağustos Atılımı öncesi var olan sessizlik O'nu son derece meraklandırır. Hiçbir kaynaktan sağlıklı haber alamaz. Fakat daima "PKK bir şeyler yapacaktır" der. Sözleri ve düşünceleri oldukça isabetlidir.

Az konuşur, ama konuşurken de yanındakiler dikkatle dinlerler. Çok umutludur. Çevresindeki moda devrimcileri hayatın edebiyatını yapıp, bitişin, tükenişin tohumlarını

serperlerken, O, genç yaşına rağmen çok soğukkanlıdır ve umudunu korur. Derken, şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın kurşunları patlar. Bawer heval 14 yaşında bir delikanlıdır. Erdemli bir filozof gibi bir bu yana, bir o yana giderek adeta özlemini anlatır. Hiç boş durmaz. Derste, çarşıda, evde, sokakta, hep anlatır, konuşur, sorar, tartışır. Umudu gerçekleşmiştir. Öbür taraftan,

gençliğin hali hiç de iç açıcı değildir. Nice aile, çocuğunu O'ndan uzaklaştırmak ister. O hiçbir gencin yapamadığını yapar. Salt kendi çabalarıyla değil, düşman bildikleri ailelerin çocuklarıyla da arkadaşlık geliştirir. Feodal değerleri yıkar. Düşmana olduğu kadar işbirlikçi çevresine de içten içe kin duyar.

1987'ye gelindiğinde, ilçede arkadaş çevresi en geniş olan Bawer hevaldir. Kendisini ve arkadaş çevresini iyi eğitir. Olgun, ölçülü ve derli-topludur. Liseyi bitirerek üniversiteyi kazanır. Örgütlü bir grup arkadaşına sahiptir. Arkadaşlarına daima partiden, gerilladan yeni haberleri getirir. Nereden öğrendiğini kimse bilemez. Küçük Serxwebunları yanından hiç eksik etmez ve arkadaşlarına verir. En çok da Agit'ten sözeder. Anlatımları hiçbir zaman kitabı olmaz ve teorik boşuntuya götürmez. Olayların özünü kavrar, somut gerçeklikle bağdaştırarak anlatır. Her işlerinde arkadaşları mutlaka O'na danışır, fikrini alırlar. Söylediğini yapmada oldukça kararlıdır. "Bir şeyler yapmalı" der sürekli. Gücü oranında işbirlikçi-feodal çevrelerin ekonomik ve mali varlıklarına yönelik eylemler yapar. Hazro'da ilk eylem O'nun emeğiyle olur. Düşmanı hayal kırıklığına uğratan ve moralmen çökerten bomba süslü bir pankartı karakolun

tam karşısına asar. İlçede hareketlilik başlar. Daha sonra **Celal KAHRAMAN** (Ahmet) heval önderliğindeki gerilla birliği ilçeyi basar. Ardından bu hevalin şahadeti Bawer hevali büyük bir sorumluluk duygusuna iter.

1987 yılının sonlarında Siirt Eğitim Yüksekokulu'na kaydını yaptırır. Burada da en öndedir. Olgun bir kişiliğe sahiptir. Çok

çekici bir üslubu vardır. Konuştuğu kişiyi mutlaka etkiler. Olmadığı zamanlar hep aranır ve sorulur. Karar alırken çok nettir. Hiçbir zaman tereddüte girmez, muğlaklığa yer vermez. 1989'da Eğitim Yüksekokulu'nu bitirir. Hazro'da 1990 yılında vekil öğretmenlik yapar. Hazro'da kaldığı bu dönemde pratik çalışmaya, komite

örgütlenmesine ağırlık verir. Gerillayla ilişkiye geçmenin ve eylem yapmanın tam zamanıdır. Bireysel eylemlerini aksatmaz. İlçede saflar artık yavaş yavaş belirginleşir.

Hazro'da gençlik denildi mi akla ilkin Bawer heval gelir. Aşiretlerde çözümler başlar. Çünkü her büyük aileden birkaç genç mutlaka bilinçlenmiş ve gençlik komitelerine girmiştir. Kısa zamanda gerillayla ilişkiye geçerler. Aralarında **Nedim Balyecî** (Baran) hevalin de bulunduğu bu komite ilk eylemini kısa zamanda yapar. 23 Aralık 1990'da bir grup gerilla ilçeyi basar. Bawer heval bu eylemin bizzat içindedir. Gündüz öğretmen, gece milistir. Okulda da çocuklara daima yurtseverliği aşılar. Katılma kararını çok ölçüp biçerek verir. Öyle bir zamanda katılmalıdır ki, ilçede kendisine ihtiyaç olmayacak. Cephe komitesini yürütebilecek gençlere ve serhildanlar için bilinçlenmiş bir kitle potansiyeline ihtiyaç

*Adımlar bin yıl bu alanı
çiğneseler bile
dökülen kanı silemezler
binlerce ses bu sessizliği
şaşırtsa bile düştüğünüz
bu saati unutturamazlar
yağmur alandan ve taşların
arasından oluk oluk akacak
ama ateşten adımızı
söndüremeyecekler
binlerce gece karakanatlarıyla
düşecekler bu ölüler tarafından
beklenen günü yıkmadan
dünyanın ortasında
acının en son beklediği
kavgada kazanılan
adalet gününde
sizler sessizlik içinde düşmüş
kardeşler bu ulu günde
ulu kavgada beraber olacağız*

vardır. Faaliyetlerini bu esasa göre yapar. 1991 Şubat'ında kadro öğretmen olarak Urfa-Suruç'a atanır. Burada yaklaşık iki ay kalır. Daha sonra Hazro'ya giderek gerillaya katılır. Haydar Karasungur Eğitim Kampı'nda askeri ve siyasi eğitim görür. Kendisini parti çizgisiyle güçlendirir. Komutanlarına sürekli çeşitli eylemlerle ilgili güçlü fikirler sunar. Alanı da tanınması büyük bir avantajdır. Katılım da yankı uyandırmıştır. Kimileri güven duyar, kimileri de endişe. İşbirlikçiliğe ve ajanlığa büyük öfkesi vardır. Nitekim katılışından kısa zaman sonra gerçekleştirileceği ilk eylem bir işbirlikçiye çarşı ortasında cezalandırmaktır. Ardından birçok genci gerillaya katar.

Gerillada özlü ve kolektif özellikleriyle dikkatleri çeker. Ağırbaşlı, sessiz ve daima güleryüzlüdür. Yüzünden eksik olmayan tebessümü isyanın ve intikamın adır adeta. Öğretmenlik deneyimini savaş gerçekliğiyle bütünleştirerek burada da sürdürür. Okuma-yazma bilmeyen yoldaşlarına yardımcı olur. 1992'nin ortalarına kadar Lice, Hani, Hazro alanlarında kalır. Sonra eyalet karargahına geçer. Burada da askeri ve

siyasi eğitimde yardımcı olur. Manga komutanı olur; kısa zamanda takım komutanlığına yükselir. 1993 yılının ortalarına kadar Amed Eyaleti'nde kalır. Ateşkes sürecinin sonlarına doğru geldiğinde Dersim Eyaleti'ne gönderilir. Belli bir dönem burada kalır. 1993 yaz atılımı Amed'de başlar ve Dersim-Erzincan'da doruğa ulaşır. Dersim'de eylem yapılmayan gün yoktur. Düşman kuşatmaya alınır, hareket sahası daraltılır. Bawer heval birliğinin başında ve hep en öndedir. Komutanı Agit (Mahsum KORKMAZ)'in ruhuna ulaşmayı esas alır. Hem keşifçi, planlayıcı ve hem de en öndeki savaşçıdır. Erzincan'a geçer. Burada faşist

Şehit Bedran, Silopili, 1989 katılımlı

odaklara ve yerel gericiliğe darbe üstüne darbe indirir. Seri eylemlilikleriyle adı "Otomatik Bawer" olur. Burada bölük komutanlığına yükselir. Hem eylemci ve hem de örgütçüdür. Alanda milis örgütlenmesine

ağırlık verir. En büyük arzusu halkın savaşımını yaratmak, halkı savaştırmaktır. 1993 yılı ve ardından 1994 yılının başı Erzincan'da gerillaya çok sayıda katılımın gerçekleştiği ve sahanın büyük oranda güçlerimizin etkisini yaşadığı dönem olur. Bawer hevalın seri ve akıcı temposu an an, nefes nefese 1994 yılında da sürer. Saha adeta yerel gericilerden ve sivil faşistlerden temizlenir. Yol kontrolleri, sabotajlar, faşist-sivil ve askeri hedeflere baskınlar düşmana nefes aldırılmaz. En son 4 Haziran 1994 tarihinde bir eylem dönüşü düşmanla çatışmaya girerler. Düşman büyük güç yığar, binleri aşkın leş kargasını 17 can hevalin üzerine

sürer. Bawer heval ve komutasındaki 16 yoldaşı yiğitçe vurularak savaşır. Düşman beklediği darbeler alır. Başedemeyeceğini anlayınca havadan helikopter ve uçaklarla napalm bombaları ve zehirli gazlar kullanır. 17 heval kahramanca savaşarak, ardıllarına örnek ve öncülerine yaraşır bir şekilde ölümsüzleşirler. Yere

düşürmedikleri bayrağı, özlemleri olan bağımsız Kürdistan'da dalgalandırana kadar onların izinde savaşacak ve kazanacağız.

Mücadele arkadaşları

Militanlaştıkça özgürleşen bir Kürt kızıydı

Dozdar heval, 1969 yılında Diyarbakır'da esnaflıkla geçimini sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailenin en büyük çocuğudur. Ailesi, Diyarbakır'da yaşamasına rağmen, düşmanın Kürdistan şehirlerinde yürüttüğü özel savaş politikasından dolayı oldukça asimileye uğramıştır. Hatta Kürtlüğe karşı tepki duyan ve kemalizmin yoğun etkilerini yaşayanlar konumuna düşmüştür. Bu durum çocukların bir Türk gibi büyütülmesine, Kürt dilinden ve yaşamından uzak kalmalarına yol açar.

Böyle bir ortamda kişiliği şekillenen Dozdar heval, ilk, orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da tamamladı. 1990 yılında Marmara Üniversitesi Basın-Yayın Yüksekokulu'nu kazanır. Kaydını buraya yapar yapmaz yurtsever gençlikle tanışır, diyalogunu geliştirir. Bu tanışmayı Dozdar heval şöyle anlatmaktadır: *"Her ne kadar asimile olmuşsam da, Kürdistan insanlarını kendime daha sıcak*

Adı, soyadı: **Keziban KIZILTOPRAK**
Kod adı: **Dozdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Aralık 1992, Pülümür-Şıxan köyü**

bulduğumdan dolayı arkadaşlarla çabuk ilişki kurdum." Dozdar heval Kürtlükten uzak düşmüşse de içinde var olan ve ilk başta anlam veremediği ama gün geçtikçe kendi gerçekliğinin temelinı oluşturan duyguları çözerek YCK ile ilişkiye geçer. Bu ilişki ardından kendi kendisini yoğun olarak sorgulamaya başlar. Mücadelemizi tanıdıkça geçmiş aile ortamına ve yetiştirdiği koşullara öfkelenir ve bu süreci yargılar. Artık kendisi için tek

yaşam doğrultusu olarak savaşı, ulusal kurtuluş mücadelesini seçer.

Dozdar heval, okul ortamında özellikle mücadele kaçkınlarına karşı duyduğu kin ve nefreti ile dikkati çeker. Bu kaçkınlar, Dozdar hevalden kaçarak uzak dururlar. Adeta onların korkulu rüyası olur. *"Dünyanın neresinde olursa olsun her Kürt mücadeleye katılmalıdır. Hiç kimse mücadeleden kaçmamalıdır. Kaçanlara karşı duyduğum kin ve nefret çok büyüktür"* der.

YCK içerisinde kaldığı süre içinde birçok eyleme aktif olarak katılır. Eylemlerdeki cesareti ve soğukkanlılığıyla birçok arkadaşda hayranlık uyandırır.

İstanbul'da kaldığı dönem içinde bir süre yurtsever kadınlar derneğinde faaliyet yürütür. *"Kadın özgürlüğü için bizzat kadın savaşmalıdır"* şiarını benimser. Parti Önderliği'nin kadın sorununa ilişkin çözümlemeler üzerinde yoğunlaşan Dozdar heval, mücadeleye daha çok bağlanır.

Kadının önce kendisini çözmesi, anlaması ve Parti Önderliği'nin verdiği özgürlüğün formüllerini uygulaması gerektiğini, bunun da ancak ve ancak savaşıarak mümkün olacağını anlar. Binlerce yıllık köleliğin çözülmesinin bir anda, bir-iki eylemle gerçekleşmeyeceğini, mücadelenin devamlılığını esas alması gerektiğini bilince çıkarır. Kadının hep çevresinde güçlü olanı arayan değil, güçlü olanı yaratan olmasının mücadelesini verir.

Dozdar heval, faaliyet yürüttüğü kadın çalışmalarında Kürt kadınının sorunlarını daha da yakından görür. O bu çalışmalarda en iyiyi yapmaya çalışırken, en temel isteği olan ülkeye, kaynağa dönmeyi hep sıcak tutar. Bu konuda partiye üst üste önerilerde bulunur. Bunun üzerine Nisan 1992 tarihinde cephe faaliyetlerine alınır.

Dozdar hevalin kitle çalışmalarındayken göze çarpan en önemli özelliği oldukça canlı olmasıdır. Sorunlar karşısında kararlı ve direnen bir yapıya sahiptir. Atak ve koparıcıdır. Halk içerisinde kaldıkça halkın yaşamını, yoksulluğunu, acısını, her şeyden önce de umudunu, özlemini daha iyi görür. Dozdar heval şunları söyler: "Kürt halkının bu kadar kötü durumda olduğunu, bu kadar yoksul ve perişan bırakıldığını, halkın içine girinceye kadar gerçek anlamda

bilmiyordum. Artık benim için yapılabilecek tek şey bu halk için Halk Ordumuz ARGK'ye katılmaktır. Kesinlikle Kürdistan'da savaşa direkt katılmalıyım. Düşmana karşı

**Şehit Abdullah BİLİCİ (Remzi),
Silvan-1973, 1992 katılımlı, 29
Temmuz 1993'te şehit**

kinimi ancak böyle dile getirebilirim."

Dozdar heval, bu kararlılığını ve canlılığını bütün kitleye yansıtır. Kitle içinde oldukça sevilen ve kısa sürede derin izler bırakan bir kişiliğe ulaşır. Cephe faaliyetlerindeyken birçok genci ülkeye, savaşa uğurlar. "Onları her uğurlayışımda, bana ne zaman sıra gelecek, diye kendi kendime soruyorum" diyen

Dozdar heval, ülkeyle bütünleşebilmek için yaptığı ısrarlı dayatmalar sonucunda Ekim 1992 tarihinde Kürdistan'a, gerillaya ulaşır.

O'nun en mutlu olduğu an bu andır. Binlerce yıllık öfkesini haykırmak, sömürgeciliğin halkımıza karşı yaptığı katliamların hesabını sormak, Kürt insanını özünden boşaltan düşmandan intikam almak için, kendisine tek hedef, ulaşılması gereken tek kutsal yer olan dağlara doğru harekete geçer.

Dozdar hevalin gerillaya ulaşma anı ve sonrasını bir silah arkadaşı şöyle anlatmaktadır:

"Dozdar heval, 1992 sonbaharında Dersim'in Pülümür sahasına, 4 arkadaşla birlikte gelmişti. Onları almak için bir grup arkadaşla yola çıktık. İki saatlik bir yürüyüşten sonra geldikleri X... köyünün yanına varıp iyice keşif yaptık. Köyde bulunan ilişkimizin evine yaklaşıırken, dış pencereden biraz

yükselerek içeride olanları kontrol ettik. Beklediğimiz arkadaşlar gelmişti. Gelenler 4 erkek ve 1 bayan arkadaşı. Yeni arkadaşların gelmesi bizi oldukça sevindirmişti. Kapıyı çaldık. İçeriden kim olduğumuz soruldu. 'Biziz' cevabıyla kapı açıldı. Bir grup arkadaşla içeriye girdik. Bir arkadaşımız uzunca bir sakal bırakmıştı ve yaşlı görünüyordu. Evdekiler bizi tanıyorlardı. Herkes

kalkıp merhabalaştı. Evin küçük çocukları her zamanki gibi tokalaşırken, elimize uzanıyorlar ve tabii biz de her zaman engelliyorduk. Bu sefer de engelledik. O sırada yeni gelen arkadaşlardan biri bahsettiğim o sakallı arkadaşın elini kapıldığı gibi öptü. O an herkes şaşırılmıştı: Hem eli öpülen arkadaş, hem öpen arkadaş, hem de biz. Bu sessizliği ben bir kahkahayla bozdum. Peşinden bütün arkadaşlar bu kahkahaya katıldılar. Yeni gelen arkadaş biraz mahcup olmuştu. Arkadaşı fazla mahcup etmeden sohbet geçtik. Sohbet biraz ilerledikçe el öpen arkadaş, elini öptüğü kişinin bizim arkadaşımız olduğunun farkına varmıştı. Oysa kendisi sakallı arkadaş köyün yaşlısı sanıp, adettir diyerek bunu yapmıştı. İşte Dozdar hevalle tanışmamız böyle bir ortamda oldu.

Kısa bir hazırlıktan sonra yeni arkadaşlarla birlikte noktamıza doğru yola çıktık. Yeni gelen arkadaşların fazla yüklerini alarak ilerlemeye devam ettik. Işıklı yerden aniden çıkıp karanlığa dalmamız bizi biraz zorlarsa da, yeni gelen arkadaşların daha çok etkilendikleri her hallerinden belliydi. Daha fazla yürümemiştik ki, yeni gelen arkadaşlarda düşüp kalkmalar başlamıştı. Dozdar heval de bunlardan biriydi. Yanına yaklaşıp elindeki çantayı almak istedim. Vermedi. İsrar ettim. İnatlaştı. O an anlamıştım ki, asi bir kişiliğe sahiptir. Bunu kendisine söylediğimde 'Öyle olmak lazım' demişti. Noktaya

ulaşınca dek Dozdar heval düşe kalka yürüyordu. Bu asiliği O'nun kararlı, azimli olduğunun bir göstergesiydi. Noktaya geldiğimizde hepimiz yorulmuştuk. Noktadaki arkadaşlar hazırlık yapmışlardı. Ateşler yakılmış, çaylar demlenmişti. Yeni gelen arkadaşlara kısa bir 'hoşgeldiniz' dedikten ve hal hatır sorduktan sonra oturduk. Bir yandan bir şeyler atıştırıyor ve çay içiyor, diğer yandan da konuşuyorduk. Dozdar heval meraklıydı. Geldiği ilk saatten itibaren her şeyi çarçabuk öğrenmek istiyordu. O sordukça biz anlatıyorduk. Sonunda dayanamadım 'acele etme yavaş yavaş öğrenirsin' dedim.

Dozdar heval, şehit düşene dek bizim birliğimizdeydi. Yeni olmasına rağmen oldukça canlıydı, direngendi ve inatçıydı. O, bu inadını direnişe dönüştürüp son çatışma anında düşmana karşı çok güçlü bir direniş sergilemeyi bilmişti. Gerillaya katılalı kısa bir süre olmuştu. O sırada iklim koşulları gitgide ağırlaşmış, kar yağmaya başlamıştı. Artık kış kamplarına çekilme zamanı gelip dayanmıştı. O yıl yaşanan şanssızlıklar kış hazırlıklarını yapmamızı kösteklemişti. Biz bir grup arkadaş kış kamplarına çekilmemiş, bazı görevleri

tamamlamaya çalışıyorduk. Kaldığımız yer geçici bir kamp yeri idi. Bizimle birlikte Dozdar arkadaş da vardı. O gün sabahtan başlayan yoğun kar yağışı, müthiş bir fırtınaya dönüşmüştü. Adeta kayaları yerlerinden söküyordu. Bu

Şehit Gabbar, 1994
Bagok'ta şehit

yüzden yerimizi değiştirmek zorunda kalmıştık. Geçici kamptan çıkıp daha ilerilerde var olan mağaraya ulaşmayı hedefliyorduk. Kar ve fırtına yürüyüşü engelliyordu. Kara ve karda yürümeye alışık olmayan Dozdar hevalin zorlandığı her

halinden belliydi. Ama tüm bu zorluklara aldırmıyordu. Direnişe geçmişti. Çabaların en soylusunu O'nun bu yürüyüşünde görmek mümkündü. Yeni ve alışık olmadığından dolayı arkadaşlar çantasını ve silahını almaya yeltendiyse de O vermedi. Huyunu bildiğimizden arkadaşlar vazgeçtiler. Kendi işini mutlaka kendisinin

Savaş ortamı içinde zayıflar ve güçlüler daha çabuk ve net ortaya çıkarlar. Dozdar hevalde görülen direnişçiliği, içten katılımı, düşüncedeki gelişkinliği O'nun partiye, ülkeye, önderliğe ve halka olan bağlılığını gösteriyordu. O'nun bu özellikleri insanda büyük bir saygı uyandırıyor. Nihayet hedefimize ulaşmıştık. Orada bir süre kalarak dinlendik. Yaşanan şanssızlıklar bir grup arkadaşın şahadetine yol açmıştı. Bu yüzden yer değiştirmek zorunda kalmış ve hepimizi yıpratıcı uzun bir manevrayla sabaha dek yürüyerek ancak noktamıza ulaşabilmiştik. O akşam sürekli yol yürüyüşü ve koşturma sonucunda birçok arkadaş oldukça yorulmuştu. Fakat yeni olmasına ve alışık olmadığı koşullarda yürümesine rağmen, O, yürüyüşte kendisini kanıtlamış, direnişi ve inadı bize destek olmuştu.

Dozdar hevalin şahsında partinin direnişçi, fedakar kişiliğini görmek mümkündür. Biz Dozdar hevali böyle tanidik. Yoldaşlarıyla erkenden kaynaşan, savaşa tutkuyla yaklaşan bir yapıya sahipti. Düşmana karşı kindardı.

Tam özgürlüğü hedefleyen bir Kürt kıızıydı. Tavizsizdi, ilkeli yaşama bağlıydı. Hitabı yoldaşlara güç veriyordu. Yaşadığımız o zorlu koşullarda

Dozdar hevalde ne bir yılgınlık, ne de bir sızlanma vardı. Hayır. Zaten bunları düşünmek bile gereksizdi.

O hafızalarımızda, güler yüzü, keskin bakışları, etkili hitabı, kararlı duruşu ile yer etmişti."

Dozdar heval, en son 5 arkadaşıyla birlikte bir noktada dinlenme anındayken, Pülümür-Şıxan köyü yakınlarında gelişen bir çatışmaya girer. Gerilla grubunun içine sızma yapmak isteyen düşman askerlerini kendi nöbetinde farkeder. Hemen ateş ederek 1 astsubay, 1 uzman çavuş ve 1 askeri öldürür. Böylece çatışma başlar. Çatışma akşama kadar devam eder. Dozdar heval çatışma boyunca üstün bir kahramanlık ve direniş örneğini sergiler. Çatışmanın başında vurduğu 3 kişilik düşman timi yüzünden düşman O'nun üzerine gitmeye cesaret edemez. Akşama doğru Dozdar ve 5 arkadaşımız şehit düşer ve Dozdar heval şahadet tacını giyer.

Dozdar hevalin bu direnişini ve kahramanlığını gören düşman çatışmadan sonra O'nun cansız bedenine yoğun işkenceler yapar. Pülümür halkı, kahramanlığı ve direnişçiliğiyle Dozdar hevali yüreğinde saklar.

Dozdar hevalin ve Şıxan şehitlerinin anıları önünde saygıyla eğiliyor, bize emanet ettikleri kavgalarını onurlu bir şekilde yükseltip zafere taşıyacağımıza söz veriyoruz.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Şehit Şahin, 1993
Bagok'ta şehit

yapacağını biliyorduk.

O hiçbir zaman zayıflığı, güçsüzlüğü, boyun eğmeyi kendisine yedirmiyordu. Gerçek militan ölçülerini simgeliyordu.

“Başkan'a söz vermişim ama, layık olamadım”

Dr. Baran heval, 1976 yılından itibaren çevresinde gelişmeye başlayan ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır. 1979'a kadar bir taraftar olarak mücadele yanında düşüncelerini geliştirir. İlk olarak Avrupa sahasında partiyi tanır. Bu dönemden itibaren zaman zaman kısa vadeli eğitim çalışmalarına katılır. Bu eğitimler sırasında parti ideolojisine olan bağlılığı, sempatisi gelişmeye başlar.

Dersimli olan Dr. Baran, TC'nin Dersim'i Türkleştirme, eritme politikasına rağmen Kürtlük özünü hep içinde taşır. Gelişen mücadele ve Kürtlük olguları O'nu daha çok çeker. 1980 yılından itibaren Avrupa çapında partinin bir kampanyası başlar. Dr. Baran, bu çağrıyı ve buna bağlı olarak mücadeleye katılımını şöyle anlatıyor. “Bu dönemde partinin Kürdistan gençliğine yönelik kaynağa dönüş çağrısı vardı. Bu çağrı tarafından olumlu görülüp, gönüllü olarak parti saflarına katılma kararımı verdim.”

1980 Haziran'ında bir grup arkadaşıyla birlikte Lübnan sahasına gider. Bu dönem Lübnan sahasında Başkan APO'nun binbir zorlukla yarattığı olanaklar vardır. Bu, küçük bir alanda eğitim yapma, ülkeden ve diğer alanlardan gelenleri burada eğitme olanağıydı. Pek çok devrimci örgüt, başta alaycı yaklaşmış, Başkan APO'nun bu ortamı yaratma çabasının boşa olduğu inancını taşımış-

lardı. Ancak grupların az da olsa gelmeye başlaması büyük sevinç ve umut yaratmıştır. Yurt içinden, 12 Eylül darbesinin

önünden çekilip kurtarılabilen gruplarla, içinde Dr. Baran arkadaşların da gruplar, ülkede hazırlanmaya başlanır.

Dr. Baran heval 1980'den 1983'e kadar bu sahada kalır. Askeri ve siyasi eğitimlerden geçer. Ülke sahasına hazırlanır

ve 1983 yılı ortalarında bir grup arkadaşla Botan'a gider. Silahlı propaganda çalışmalarında bulunur. 15 Ağustos 1984'ten 1985 yılının sonlarına dek 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği'nde görev yürütür. Bu süreç içinde halk kitlelerinin ve gerilla gruplarının sağlık sorunlarıyla görevlidir. Halka ve yoldaşlara hizmet etmenin sorumluluğuyla davranır ve halk içinde tanınır, sevilir. Halkı, silahlı eylemliliklerin yanı sıra, PKK'nin insana saygı-sevgisini yansıtarak da mücadeleye bağlamaya çalışır.

1986 yılının ortalarında Botan'da bölge komitesi düzeyinde faaliyetlere katılır. 1988 yılı Kasım ayında eyalet komitesinde 1989 yılında ülke içi birinci konfransa pratik merkez düzeyinde faaliyet yürütür. Bu faaliyetler boyunca Dr. Baran heval mücadeleye ve önderliğe olan bağlılığını güçlendirmeye çalışır. 3. Kongre sonrasında ortaya çıkan tasfiyecilik tutumlarına karşı yeterli uyanıklığı gösteremediğini vurgulayarak, önderliğin talimatlarının ve çözümlemelerinin kavranıldığı oranda pratikte bir derinliğin yaşanacağını belirtir. Kendisi de bu yönlü kişiliğinde ortaya çıkan yetmezlikleri gidermeye çalışır. Pratikte, ortaya çıkan hatalar karşısında yer yer daralmalara girer. Dr. Baran heval kendisinde “siyasal derinliğin eksikliğinden dolayı yaşanan siyasal cesaret öğesini” geliştirmeye çalışır. Parti silahına ve çizgisine sarılarak, emek ve değer düşmanlarına karşı amansız bir sınıf savaşımının verilmesi gerektiğini dile getirir.

Bu sürece ilişkin 4. Kongre'ye sunduğu özeleştirir raporunda şunları belirtiyor; “... Sonuç olarak, partinin yoğun emeğine ve desteğine rağmen halen ge-

lişmelerin kuyruğuna takılma, bireylere yaslanarak edilgen bir tempoyla yürüme hiçbir zaman kabul görmeyecek bir solumsuzluktur. Bugün bir dönemin sorunlarını ele alırken, çizgiyi doğru ele almanın mücadelesi sorunlarını ağırlaştırdığı tüm gerçekliğiyle ortaya çıkmıştır. Kısa- ca, çizgi devrimciliğini tutturamadığımız bir gerçektir. Bugün bu gerçeklik zafer kazanan parti çizgisi karşısında yenilgiye uğramış, aynı tempo ve kişiliklerin yürüme-yeceği gerçeği bir kez daha kanıtlanmıştır. "Bu belirlenimler Dr. Baran'ın hevalin mücadeleye yaklaşım titizliğini ortaya koymaktadır.

Dr. Baran hevalin Parti Önderliği'ne, partiye bağlılığı son derece güçlüdür. Ancak Dr. Baran'ın bu noktada görülmesi gereken bir özelliği de şudur: Bu bağlılığa cevap olmada, içine düşülen hatalardan sonuç çıkarılıp, hataları başarıya, zafer dönüştürme çöşkusünde yaşanan eksiklik. Dr. Baran heval yetmezliklerden sonuç çıkarıp güç almasının yanında kendini ezik ve suçlu hissetmesi, "layık olmadım" psikolojisi ağırlık taşımaktadır. Partimizde temel esaslardan olan özeleştir Dr. Baran hevalde kişinin kendi kendisini yiyip bitirmesi, çöşmsüz kılması, ezmesi şeklinde işlemiştir. Bu yaklaşımda niyet ne kadar iyi olursa olsun parti militanını daraltmakta, günün görevlerini cevap olmaktan geride bıraktırmaktadır.

Bu durum Dr. Baran hevalin pratiğinden yansımasını yer yer bulur. 4. Ulusal Kongre'ye katılan Dr. Baran heval daha sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada Akademi yönetiminde sorumluluk üstlenir. Parti Önderliği yeni dönem görevleri konusunda Dr. Baran'ı yoğunlaştırır, güçlendirir. 1991 yılı 15 Ağustos kutlamaları ardından Dr. Baran ve bir grup gerilla ülkeye yönelir. Hedef Dersim'dir. Dersim'in ulusal kurtuluş mücadelemizin yıkılmaz bir kalesi olması, TC'nin asimile saldırılarına özgürlük

hamleleriyle karşılık verilmesi hedefleri arasındadır.

1991 yılı sonlarına doğru Dr. Baran heval Dersim'e varır. Şehit Şiyar heval (Kazım Kulu) ile eyalet koordinatörlüğünü yürütür. Önemli eylemlere imzalarını atarlar. Halkla bağlar kurarlar. Gelişmeler yavaş yavaş hissedilmeye başlanır.

Savaşın her cephesinde olduğu gibi Dersim cephesinde de, 1993'e doğru geldiğimizde sürecin yakıcılığına denk gelecek eylemler istenilen istikrarda sürmez. 1992 yılında düşman Güney'de oldukça yoğun bir şekilde güçlerimize yönelir. Böyle bir dönemde kuzey savaş sahasında hamle yapacak, düşmana buradan darbe vuracak eylemler olmaz. Bu savaş Kuzey'de durgunlaştırır. Dersim'de de düşman güçlerimizi pasifleştirme politikasına yönelir. Bazı gruplarımız burada bu politikadan etkilenirler.

Bu durum Parti Önderliği'nin birçok çözümlene ve talimatlarına vurgulanır ve tüm eyaletler uyarılır. Düşmanın sinsi yönelimine karşı, güçlerimizin üstün savaş çizgisinde işler halde tutulması vurgulanır. Dersim özgülünde de bu yönlü eleştiriler geliştirilir. Dr. Baran heval, Şiyar hevalin Güney'e hareket etmesi ardından görevini sürdürür. Şiyar hevalin 25 Ekim 1992'de Cizre'de şehit düşmesi ardından Dersim ve çevresinde düşmanın varlığına yönelik yönelimlerde gelişme olmaz. Düşman bunu halk içinde psikolojik baskı aracı olarak kullanır. Gerillayı eylemsizliğe, pasifliğe itmeye çalışır. Bu tehlike Parti Önderliğimiz tarafından tekrar vurgulanır ve pratik eleştirilir.

Dersim Eyalet Konferansı'ndan geçmiş pratiğe yönelik eleştirilerde bu durum ve eyalet yönetimi eleştirilir. Bu eleştirilen pratik Dr. Baran'da suçluluk psikolojisi yaratır. 1993 yılı Mart ayında eyalet konferansı ardından Dr. Baran, grubundaki yoldaşlarına sık sık "ben Başkan'a söz vermişim, ama O'na layık olmadım" sö-

zünü tekrarlar. Ardından grup bir dinlenme anındayken girdiği bunalım sonucu intihar eder.

Bu olay düşman tarafından ve mücadelemize karşı dost görünmeye çalışan sosyal-şöven çevrelerce çarpıtıldı. Dersim halkı üzerine tekrar oynamaya çalıştılar. Dr. Baran'ın intiharını çarpıtarak "PKK bunu yaptı" imajını vermeye çalıştılar. Bu çabalar PKK'nin ve Başkan APO'nun halka ve şehitlere duyulan bağlilikle sürdürdükleri mücadeleye asla zarar veremedi. Sadece TC ile sosyal-şövenleri bir kez daha birleştirmiş oldu.

PKK en acı olaydan da, en sevinçli olaydan da, kısaca yenilgiden de zaferden de sonuç çıkarmasını bilen bir harekettir. Onun militanları, onun sempaticanları olayları nedenine inerek çözerler. Bu, PKK'nin halkına özümsetmeye çalıştığı bilimsel bir yöntemdir. Bu kesimlerin tüm kışkırtma çabalarına rağmen halkımız gerçekleri biliyordu.

Dr. Baran heval, Kürt kişiliğinde kaybedişe neden olan duygusallığı, siyasal derinlikten yoksunluğu nedeniyle, sorunlar karşısında daralmıştı Parti Önderliği'ne, müritçe bir bağlılığı taşıması onu geniş düşünmekten alıkoymuş, daraltmış ve çözümleri kendisini yok etmekte bulmuştu. Ona göre, layık olmadığı için partiye yük olmamalıydı. Bu yöntem ve bağlılık partimiz tarafından mahkum edilmiştir. Parti Önderliği'ne müritçe değil, O'nu ve yapmak istediklerini anlayarak, bunun çabasına ortak olarak, yıkılmadan, başarma, kazanma inancı ve inadıyla ölüme değil, yaşamaya koşmak temelinde bağlılık esas olmalıdır. Dr. Baran hevalin intiharı partimizin 5. Zafer Kongresi'nde değerlendirilmiş. Bu eyleminin doğru bir yöntem olmadığı vurgulanmış ve parti şehidi olarak kabul edilmiştir.

Dr. Baran heval Kürdistan şehidi olarak, bizlere büyük devrim yarışında yaşatılacaktır.

5. Kongre belgelerinden

Dersim; tarihinde çok görkemli direnişlere tanıklık ettiği kadar, ihanetlerin yanı sıra çözümsüzlüklerin de yaşandığı bir sahadır. Partimiz bu olguları yerli yerine oturarak, düşmanın "kılıç artıkları" olarak değerlendirdiği Dersim insanını kemalizmin pençesinden çıkarmak, Kürdistan'la bütünleştirmek ve ulusal bütünlük içine almak için, çok yoğun çabalar sarfetmiştir. Dersim'e sömürgeciliğin dayattığı derin yabancılaştırma, ihanet ve katliamlar temelinde şekillenen kemalist kişiliğin aşılması, ancak büyük yurtseverleşme, uluslaşma hareketiyle mümkün olacaktır. Dersim'de yıllardır mücadele veren partimiz, bu uğurda yüzlerce yiğit militanını feda etmiştir.

1990'lı yıllara gelindiğinde Kürdistan'da uluslaşmayla birlikte bir uyanış yaşanmış, bu uyanış Dersim'i de sarmıştır. Savaşı geliştirmenin ve ona Dersim cephesinde güç kazandırmanın koşullarının mevcut olduğu böylesi bir dönemde Parti Önderliği'ne, "... söz veriyorum, bir daha karşınıza suçlu olarak çıkmayacağım" diyen Dr. Baran arkadaş, bu temelde Dersim'e parti tarafından Eyalet Koordinatörü olarak gönderilmiştir. Açık ki, verilen sözlerin gerekleri; Dersim'de savaşı doğru bir parti öncülüğüne karvuşturmak, Parti Önderliği'nin yaşam tarzını oraya taşımak ve Dersim'i devrimimizin önemli bir kalesi haline getirerek, ülkeyle bütünleştirmek temelinde yerine getirilecekti.

Ancak Dersim Eyaleti, bu yıllarda bazı olumlu gelişmeleri yaşasa da döneme göre yetersiz

kalmıştır. Ülke genelinde mücadelemiz sürekli bir gelişmeyi yaşarken, Dersim'de öncülükte bir tıkanma, savaşta ve taktik geliştirmede zayıflık ve çözümsüzlük ortaya çıkmıştır. Dönemi kavrayamama, öngöründe zayıflık ve kapasite darlığı beraberinde görevlere cevap vermeyi de getirmiştir. Bunun sonucu olarak, önderlik yaşamını kendine esas almaya çalışan, ancak görevlerini yerine getirmediğini farkedenden Dr. Baran arkadaş bir ezikliği ve onun süreklileşeceği baskılı bir ruh halini yaşamıştır.

Dr. Baran arkadaş, kendi gerçekliğini Dersim Eyaleti 3. Konferansı'na sunduğu raporunda şöyle ifade etmiştir: "...15 yıllık mücadele yaşamında bırakalım partiye kazandırmayı, mevcut konumumla sorun haline geldiğim açıktır. Olumsuzluğa neden olduğum bir gerçektir. Ancak bana sunulan şansların yanı sıra verilen emek, destek ve yardımlar da az değildir. Emeğin, bilincin ve inancın yoğunlaşmış ifadesi olan parti önderlik gerçeği karşısında, eğer biraz dürüstlük ve bağlılıktan bahsedilecekse bunun ancak ve ancak bundan sonraki görevlerin ölümüne yerine getirilmesiyle mümkün olacağı açıktır."

Dr. Baran arkadaşın kişiliğinin duygusal oluşu, politikada çabuk daralması, onu çözümsüzlüğe, ikircikliğe itmiştir. Bu durumda, Parti Önderliği'ne ve partiye verdiği sözün gereklerini yerine getirememenin verdiği eziklik yanında, feodal onurunu kurtarmak içinde bilinen trajik intiharını

gerçekleştirmiştir.

Parti Önderliği'ne mütirçe bağlılık açık ki yetmemektedir. Önderliğe bağlılık; onun çizgisinin amansız takipçisi ve uygulayıcısı olmayı şart koşturmuştur. Dr. Baran arkadaş şahsında içine girilen pratik darlık açıktır ki, buna ters düşmüştür. Parti Önderliği'ne ve partiye layık olmak istemiş ama bu başarılamamıştır. Parti Önderliği Dr. Baran arkadaş geliştirmek için çok emek sarfetmiş ve kendisi de pratik savaş sahasında yıllarca emek harcamıştır. Ancak, son ana kadar Parti Önderliği'ne bağlılığını korusa da içine girdiği ruh hali onu kendi hayatına kastetmeye kadar götürmüştür.

Dr. Baran arkadaşın bu gerçekliğinden hareket eden 5. Kongremiz,

1- PKK'de esas olanın; yaşamın zorlukları karşısında direnmek, yenilenerek güçlenmek, dönüşmek ve yücelmek olduğundan ve PKK'nin hiçbir şart altında yenilgiyi kabul etmeyen bir kişiliği temsil ettiği gerçeğinden hareketle, yaşama bu tarzda son vermeyi onaylamayarak mahkum eder.

2- Dr. Baran arkadaşın partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığını hayatı boyunca koruduğunu ve devrim için sarfedilen 15 yıllık emeğin sahibi olduğunu göz önünde bulundurarak parti üyeliğini onaylar.

3- Bu olay nezdinde düşmanın çok çeşitli provokasyon ve oyunlarla ulusal birlik ve parti bütünlüğümüze yönelmesi karşısında, halkımızın uyanık ve duyarlı olmaya çağrılmasını kararlaştırır.

Dersim artık yalnız değildir. Dersim tarihinde ilk defa büyük Kürdistanlaşmanın en sağlam temellerini, partimiz PKK ve halkımızın büyük önderi Başkan APO'nun yol göstericiliğiyle atmış ve tarihe damgasını vurmuştur. Yediden yetmişe insanlarımızın hafızalarında altın harflerle işlenmiştir. Ulusal kurtuluş ve yeni devrimler çağının önderi olarak ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü Başkan APO milyonların düşüncesinde yeni bir umut olarak yaşamaktadır. Hiçbir gücün bu halkı

saflarımızda şehit düşen yoldaşlarımız vardır. Partimizin değerli militanları, ordumuz ARGK'nin değerli üye ve komutanları, direnişin, fedakarlığın, büyük vatanseverliğin arasında yer alan Murat, Baki, Gündüz, Eylem, Feyzi (Gündüz) ve Şahin hevalerimizin, halkımıza ailece PKK'ileşme, siyasallaşma, askerileşme, savaşma ve kazanma çağrıları ve emanet ettikleri bir kavgaya var. Dersim'de kışla kültürü enkaz halinde, 15 Ağustos direniş kültür ve geleneği dağlarımızda kök

babası sadece partimiz PKK'ye, Başkan APO'ya bağlı olduğu için pişmanlığı, karamsarlığı, ihaneti kabul etmediği için tüm köylülerin gözü önünde çıırılçıplak soyularak, en vahşi işkencelere tabi tutulmuş, taş yığınları içinde ölüme terk edilmiştir. Aldığı ölümcül darbelerle şehit düşmüştür. Ölümsüzlüğün son anını yaşayan bu değerli yaşlı Kürt babası Lilo amcanın son sözleri olan hiçbir tereddüte kapılmadan "Yaşasın Kürdistan" şiyarlarıyla sonuçlanan direnişi, faşist cellatları büyük bir paniğe, telaşa sokmuştur.

ONLAR ASLANLAR YURDUNDA YATIYORLAR

bağımsızlığı ve özgürlüğünden alıkoymaya gücü yetmeyecektir. Şehitlerimize bağlılığın bir gereği olarak sömürgeci, hain, işbirlikçiler ve onların düşkün takipçileri olan provokatör çeteler yeniden yargılanacaktır. Bu yargılama o kadar acımasız olacaktır ki, tarih buna şahit olacak, Munzur dağlarının zirvelerine, Sultan baba ve Yılan dağının doruklarına bu yargılama kazınacaktır. Başkan APO'nun büyük özgürlük abidesini inşa edene dek savaşmak, binlerce direniş şehitlerimizin bizden istemleri olan bağımsız birleşik özgür bir insanlık cumhuriyetini yaratmak, şehitlerimize olan borcumuzdur.

Dersim'in Pulur (Ovacık) ilçesine bağlı Tilek köyü doğumlu olup, çeşitli süreçlerde mücadele

salarak, eskiye ait ne varsa hepsini yıkmış, bunun yerine bağımsız özgür bir yaşamı inşa etme savaşımı başarıyla sürüyor.

Çevre köylerce yurtsever-emekçi olarak bilinen Tilek köyünde daha 1977-78 yıllarında parti mücadelesi vücut bulur. Halk içinde partiye büyük bir sempati ve bağlılık gelişir. Bu şehit yoldaşlarımız da bu dönemlerde partimizle tanışır. Fedakarlıklarını, yurtseverliklerini, partiye engin bağlılıklarını çeşitli görevlerde büyük emek ve çabalarla yerine getirirler. 12 Eylül'de düşman çok yoğun baskı, işkence, tutuklama ve katliam politikaları uygular. Bu faşist uygulamada nice yurtseverimiz katledildi. Bunlardan biri değerli yurtseverimiz 65 yaşını aşan **Lilo Tiltay**'dır. Bu değerli kahraman Kürt

Sömürgeci cellatlar karşılaştıkları bu soylu direnişe tahammül edemezler. Bu kez tüm köylüleri işkenceden geçirerek, panik içinde geri dönmüşlerdir. Lilo amcanın köylülere ve eşine son sözleri ve vasiyeti şöyle olmuştur: "*Ben Kürdistan şehitlerine katılıyorum. Sizler eğer sağ kalırsanız Kürdistan bu zulümden kurtulduğunda mezarımın üstüne gelin, hızla mezarıma vurun, en yüksek sesinizle haykırın. Kürdistan'ın o şirin kurtuluş müjdesini bana verin. Ben ancak o zaman rahat olacağım*" demiştir.

Bizim Lilo amcamıza müjdemiz Dersim dağlarında kahramanca savaşan intikam ordumuz ARGK'nin binlerce değerli savaşçıların, kemalizmin kışla kültürüne, onun en

vahşi işkencecilerinden hesap sormalarıdır. Değerli şehitlerimizin intikamını alıyorlar. Bugün bu dağlar özgürdür. Lilo amca, köyünüzden 6 değerli ve çok sevdiğin arkadaşlarımız şehit düşmüştür. Sen artık yalnız değilsin. Partimiz PKK ve Başkan APO bugün tüm dünyaya sesinizi duyurmuş, Kürt halkı artık, insanlığın en soylu temsilcisi olarak dünyada en saygınca yerini almıştır. Vatana, partiye, Başkan APO'ya bağlılığını sonuna kadar koruyarak şehit düşen Lilo amca mücadelemizde, devrimci intikam eylemlerimizde sonsuza kadar yaşayacaktır.

Gündüz TİLEK

Tilek köyünde doğdu, emekçi bir aileden gelmedir. İlk öğrenimi köyde ve Ovacık ilçesinde tamamlar. Partiyle tanıştığı 1978 dönemlerine kadar köyde kalır. 1980 cuntası sırasında ağır işkenceler görür. Köyünde yapılan bir baskında düşman helikoptere bindirerek "Apocuların depolarının yerini söyle" tehdidinde bulunur. İple havadan, Avgasor vadisine aşağıya doğru sarkıtılır. Ama ağzından "bilmiyorum" sözünden

başka bir şey çıkmaz. Kardeşi Baki heval tutuklanır. Gündüz heval de gerilla saflarına katılır. Düşmana karşı olan kinini ve nefretini parti bilinciyle birleştirerek, halk ordumuz saflarında yerini alır. Büyük bir

Şehit Mehmet IŞIK (Hezan), Lice

intikam ruhuyla dolu olan Gündüz heval, emekçi özelliklere sahiptir. Hep özgürlük umutlarıyla büyüyen, vatan sevgisini PKK militan kişiliğinde somutlaştıran, partimize bağlanmış taptaze bir inancın sahibidir. Kararsızlığın, döneçliğin, ihanetin, inançsızlığın yaşandığı bu dönemlerde düşmanını çok iyi tanıır ve ona karşı savaştan başka bir

yolu hiç denemez bile. Gündüz hevalin askeri birliklerimize katılımı çevrede büyük bir moral ve umut kaynağı olur. Dersim insanı yaralıdır, acı çekmiş, katliamlar yaşamış, toplu sürgünler görmüştür. Seyit Rıza aşiretinden olan Gündüz heval, direniş geleneğinin öncüsü olan PKK saflarında tarihi birleştiren en büyük adımı atar. 1985 yılında Rengül (Xalçeli) köyünde düştüğü bir pusu sonucu kahramanca direnerek şehit düşer. Düşman bu değerli yoldaşımızın cenazesinin resmini çoğaltarak, Dersim'in kahve, sokaklarına asar, halkı sindirmeye çalışır. Fakat bu toprağa kanlar bir kez dökülmüş, delikanlı bedenler toprağa düşmüş, düşmana karşı olan kin ve nefret bir halk seline dönüşmüştür. Gündüz hevalin şahadeti halk ordumuzun daha da kökleşmesini sağlamış, sağlam temellerini kanla örmüştür. Şahadetinin 10. yılında Gündüz hevali saygıyla anıyoruz.

Eylem (Gülnaz TİLEK)

Evin en küçük üyesi olan Eylem hevalin abisi Baki cezaevine düşer. Kardeşi Gündüz hevalin de şehit düşer. Daha çocuk yaşta olan Eylem heval bundan derinden etkilenir. Baki heval 1987'lerde cezaevinden firar ederek gerilla saflarına katılır. Eylem heval küçükken babasını kaybeder, annesi dilsiz olduğu için öksüz büyür. O, aile sevgisini parti sevgisiyle bütünleştirir. Henüz 14 yaşlarında olan bu değerli kahraman Kürt kızı, 1991 sonbaharında Baki hevalin komutasındaki gerilla birliğine katılır. Bir heval Eylem hevali şöyle anlatıyor: "1991-92 kışıydı. Yoğun çatışmaların,

hareketliliğin buna bağlı olarak kayıplarımızın yaşandığı, birçok yoldaşımızın manevralardan dolayı ayak ve ellerinin yandığı, soğuktan donarak şehadetin yaşandığı uğursuz bir kış mevsimiydi. Biz 28 arkadaşla beraber Haydaran dağlarında bulunan Sibiry'a'da Seyit Rıza kampından iki metre karı aşmış, 10 günlük çetin bir yolculuktan sonra Ovacık bölgesindeki Yasak mıntıkada, Merxo bölgesinde bulunan gerilla kampımıza gitmiştik. Kamp komutanı değerli şehidimiz Baki

hevaldi. Çok sıcak bir ilgiyle karşılamıştı bizi. Kampta 14 yaşlarında bulunan, oldukça sevinçli, çevik, atik,

güzel askeri kıyafetiyle silahını sımsıkı eliyle kavrayan Eylem heval bizi karşılamıştı. Adeta göklere uçar bir hali vardı. Sayımız artmıştı. Hep yeni gelişmelerle ilgili üst üste sorular soruyordu. Tam cevabını almadan yine sorup duruyordu: 'Heval, ben bu bahara kadar kendimi bir komutan olarak hazırlıyorum. Düşmana, haydutlara, ajanlara büyük bir kinim var. Şehitlerimizin, halkımızın intikamını alacağım. Savaşarak özgür olmak en büyük arzumdur' diyordu. Kampımızın en zeki, öğrencisi sıfatını kazanmıştı. PKK değerli militanı ARGK'nin kahraman savaşçısı, Seyit Rıza'nın bu yiğit torunu olan Eylem heval, Kürt kadınının tarihten beri çektiği

acılarına, kölece yaşama yakından tanık olmuştu. Laç Deresi'nde, İksor Vadisi'nde, Munzur ve Sal vadilerinde Dersim '38 direnişçileri olan, Beselerin, Zelalların, Kumelerin ve nice adsız kahraman Kürt kadınının büyük direnişlerini öğrenmiş, onların kalan kemik yığınlarını, altın sarısı saç tellerini gözleriyle görmüş, vahşetin ölüm çığlıklarını, ağıtları hep büyüklerinden öğrenmiş, dinlemişti. Bu acıları içinde bir intikam kinine dönüştürerek, partimiz PKK'nin

“Gerilla büyük bir yurtseverdir, Yüreği insanlığın sevgisiyle dolu, dünyanın en onurlu özgür yeni yaşamın sahibi olarak insanlık onurunun yıkılmaz bir sembolü olarak yaşayacaktır.”

önderliğinde gelişen mücadelemizin bilimsel düşüncesiyle birleştirmesini bilen Eylem heval, Beselerin, Azimelerin Rahimelerin, Zelalların, Nafiyelerin, Fincan Yalçınların direnişlerini partisinden öğrenen ve buna içten inanarak savaşa karar veren değerli bir yoldaşı. 'Onlar gibi olacağım, onlara sonuna kadar bağlı kalacağım' diyordu.

Mart 1992 yılında bulunduğumuz Merxo kampını düşman yerini öğrenmişti. Çevrede iki metreye yakın bir kar vardı. Sisli, oldukça soğuk, ayaz bir bahar sabahıydı. Fakat kış bütün haşmetiyle devam ediyordu. Tüm doğayı adeta hakimiyeti altına almıştı. Nasıl anlatayım bu dağları. Adeta bir

kuşun bile izinsiz hareket edemeyen tahakkümü altındaydı. O sabah onbinlerce asker alanı kuşatarak kampı çember içine almıştı. Sabahın şafağında ağaçlar bembeyaz, adeta soğuktan donmuş gibiydi. Güneş hâlâ ufuktan doğmamış, fakat ışınları dünyayı aydınlatmıştı. Kampımız üç ayrı noktada üslenmişti. Askeri araçların pis eksozlarından çıkan sesler insanı rahatsız ediyordu. Düşman habire yığınak yapıyor, araç ve helikopterler fabrika gibi çalışıyorlardı.

Tepeciler düşmanın geldiğini bildirdiler. Kampta savunma ve çatışma pozisyonu alınarak mevzilerde çatışma başladı. Gün boyu devam eden bu çatışmada Eylem heval yara aldı. Akşam 12 yoldaşıyla beraber Mart 1992'de kahramanca direnerek şehit düştü. Bulunduğu birliğin komutanı Baki hevalın yanında şehit düştü. Bu kahraman ve direnişin sembolü olan Eylem heval çatışma boyu yaralı olduğu halde 'Vurun alçaklara, onlar halkımızın katilleri, onlar ülkemizi yakan haydutlardır. Yaşasın kahraman ordumuz ARGK' diyordu. Çatışma gün boyu akşama kadar devam etmişti. Saatler durmuş, gün inat etmişti karanlığa, sanki bir daha akşam olmayacakmış gibi. Silahların acımasız gürültüsü ortalığı kasıp kavuruyordu. Ovacık, Yasak mıntika, Ağaç, Pınar, Sarıhan, Kırmel, Menikan ve birçok köy çatışmanın canlı tanığıydılar. Çatışma alanı kan gölüne dönmüş, düşmanın ölü ve yaralıları oldukça fazla. Ortalık cehenneme dönmüştü sanki. İmkanlarımız olsaydı Eylem hevali tedavi edecektik, bu mümkün olmuyor. "Şehitlerimizin her biri

ırlanta değerindedir" diyor Başkan APO

Eylem heval, Kürt kadınının en soylu temsilcisi, en onurlu yaşamın sahibi olmuştur. Kürdistan kadını bu onurlu yaşamı asla unutmayarak, O'nu kadın ordusunun özgür ve intikam eylemlerinde yaşatacaktır.

Baki (İhsan TİLEK)

Ailenin en büyüğü olan Baki hevalin partiye katıldığı sürece kadar yaşamı köyde, Ovacık, Dersim merkezliyle sınırlı kalır. Dersim kişiliğini şahsında somutlaştıran, halk kültürünün zengin bir birikimine sahip olan fedakar, emekçi, direnişçi bir kişiliğin sahibidir. O'nun yaşamında, anılarında, pratiğinde ülkeye olan bağlılığını, üstün bir ikna, güçlü bir örgütlenme gücüne sahip olduğunu görmek mümkündür. Bu emekçi kişiliği, insanlık sevgisiyle yoğrulmuş, emeğe büyük değer veren, düşmana ve her türlü haksızlığa karşı olan özlü duyguların sahibi Baki heval, alanda gelişen parti mücadelemizle tanışmakta zorluk çekmez. 1978 yılında partimizle tanışarak 1980'lere kadar Dersim çevresinde aktif bir örgütleyici olarak çalışmalara katılır. Fedakar, yorulmak nedir bilmeyen, görevinin üzerinde titizlikle duran bir parti emekçisi olarak çalışmalara katılır. 12 Eylül cuntasında yakalanarak cezaevine girer. 7 yıl cuntanın en ağır baskı ve işkencelerini yaşar. Partiye ve şehitlere olan bağlılığından asla taviz vermez.

"Dışarıda" ülke sahasında gelişen gerilla savaşı O'nu derinden etkiler ve bir direniş umudu olarak içinde canlı tutar. Onun istemi koparıldığı Dersim dağlarıyla tekrar bütünleşmektir. Nitekim 1987 baharında cezaevinden firar ederek, Dersim dağlarında gerilla birliklerimize katılır. Baki heval gerilla saflarında fazla zorlanmaz. Gerilla yaşamını kavrar ve özümser. Gerilla birlikleri ve halk içinde sevilen, sayılan biri olur. Çeşitli düzey ve derecelerde komutanlık görevini alır. 1990'larda bir grup yoldaşla beraber Serhat üzerinden Doğu sahasına eğitim için gider. Yaklaşık bir yıllık bir siyasi ve askeri eğitim görür. 1991 yılında bir grup arkadaşla beraber tekrar Dersim

parti ve ordu yaşamı içinde büyük bir emeği geçen mücadele pratiğini anlatmak, onu dile getirmek oldukça güç. Anısına zafere dek bağlı kalmak, uğruna kanını döktüğü bağımsız özgür bir Kürdistan inşa edene kadar savaşmak, üzerimize düşen görev ve sorumluluklarımızı layıkıyla yerine getirmek, şehitlerimizi bu kavgamızda yaşayan değerler olarak görmek ve onların komutasında yürümekle mümkündür.

Bir heval Baki hevalle ilgili bir anısını şöyle anlatıyor:

"1988 Eylül ayında Dersim'in Haydaran bölgesinde bulunan Sibiry'a'da toplanmıştık. Geceleri dondurucu soğuğu, kışın 4 metreyi aşan karı, fırtınalı geçit vermeyen

Solda Şehit Gündüz Tilek heval

Eyaleti'ne geri döner. Dersim Eyalet komitesi içinde yer alır. Eyalet komitesi üyesi iken Amed'de gittiği bir görevden geri dönerken, Karakoçan'da çıkan bir çatışmada 6 yoldaşıyla beraber Ekim 1992 tarihinde şehit düşer.

Baki hevalın yaklaşık 15 yıllık

dağların ortasında kurulu bir denizi andıran, gür balta girmemiş ormanları, yazın gündüzleri kavurucu sıcığı, yine her türlü zorlu yaşamı içinde barındıran stratejik bir kartal yuvasını andıran doğal bir gerilla üssü, düşmanın korktuğu bir dağ olduğu için arkadaşlar Sibiry'a

ismini vermişler. Baki hevali orada görüşmüştük. Beni görünce oldukça sevinmişti; 'düşman bizi ayırdı, fakat dağlarımız bizi tekrar birleştirdi' demişti. Bana hiç unutamayacağım ve unutmadığım bir anısını anlatmıştı. O kadar içten ve derin duygularla anlatıyordu ki, oldukça duygulanmışım. Bin yıllık bir intikam hürsine sahip, emekçi, fedakar bir yoldaş olan Baki heval, ulusal özlemini içinde bir volkan gibi beslemişti. 'İyi insanlar savaşır, kötü insanlar kaçır. Fakirin, fukaranın, ezilenin emeğine sahip

çıkarak insanları özgürleştirmek, tarihi haksızlıklardan hesap sormak kutsal ve güzel bir görevdir. 1977-78 dönemleriydi. Başkan APO köye gelmişti. Henüz çok gençtim. İnsanlar toplanmışlardı. Başkan gür sesiyle konuşuyordu, herkes pürdikkat dinliyordu. Ben de bir köşede oturup sessizce dinliyordum. O kadar etkilenmişim ki dalıp gitmişim. Dedemin, yaşlıların hep anlattığı bir olay vardı. Venk mezasında düşman, köylüleri 1938 Dersim katliamında topluyor, bir samanlığın içine dolduruyor, etrafına otlar yığarak çocuk-geç-ihthiyar demeden hepsini canlı olarak yakıyor. İçeriden bir genç bayan alevlerin içinde dışarı kaçmayı başarıyor, dışarıda çember oluşturan Türk askerlerini görünce haydutların eline sağ geçmemek için tekrar kendisini alevlerin içine atarak yanmayı tercih ediyor. Gerçekten yaşanmış bir olaydı ve bunlar bir film şeridi gibi kafamda canlanmıştı. Ancak Başkan APO bu katliamların, haksızlıkların hesabını soracaktı. İçimde büyük bir bağlılık geliştirdi, bilinçsizdim, fakat Kürdistan gerçekliği içimde bir yara olarak kalmıştı. Bu bende bir sempati geliştirdi ve partiye bağlandım' diyordu. Baki hevalin engin fedakarlığı çizgiye ve gerilla yaşamına olan bağlılığını devrimci militan kişiliğin seçkin bir temsilcisi olarak pratikte kendi şahsında

somutlaştırmasını en bilen bir yoldaşımızdı. Büyük bir halk kahramanıydı. Yoldaşlık ve vatan sevgisinin en iyi pratik uygulayıcısıydı. Gerilla yaşamını üstün bir moral gücüyle birleştiren parti mücadelemizin ve devrimci savaşımızın en zor kritik dönemlerinde parti iradesini temsil eden, kendi kişiliğini buna tabii tutan, hiçbir bireysel endişeye, ikircikliğe, davranış bozukluğuna yer vermeyen, gerilla savaşını ve ordu düzenimizi parti militan kişiliğiyle birleştiren bir yaşamın sahibi olma şerefine erişmiş bir yoldaş.

1980 baharına yeni çıkmıştık. Baki ve Veli hevalerin içinde bulunduğu Dersim Eyaleti ana birliğimiz vardı. 7 arkadaştan oluşmaktaydı, önümüzde bazı eylem planları vardı. Bunları gerçekleştirmek için eyalet genelinde hareket planımız vardı. Ovacık-Nenikan köyünde yeni yapılan bir karakolu engellemek, düşmana darbe vurmak için bir plan düzenlemiştik. Mamles-Borge köyünden geçen yola kendi imalatımız olan bir mayın yerleştirmiştik, başka bir yola da pusu atmıştık. 26 Mayıs güzel bir bahar günüydü, Ekrem arkadaşın şahadet yıldönümüydü. Sabah saat 10 civarlarında düşman konvoyu yoldan karakola doğru gidiyordu. Ani bir patlamayla hepimiz ayağa kalkmıştık. Düşman cihazını dinliyorduk. Konvoyun önünde olan tim aracı mayına çarpmış, uçurumdan vadiye yuvarlanmıştı. Eyaletimizin tek cihazı vardı, onu da düşmandan almıştık. Düşman subayı ödlekle ödlekle avazı çıktığı kadar bağırıyordu: 'Pusuya düştük,

Şehit Salih Budak (Selim),
Cizre'de şehit

Apocular araca roket sıkıldılar. Bir aracımız tam on takla atarak vadiye uçtu, 8 tim görevlisi öldü. Acele yardım, çatışma şiddetlenmiştir' diyordu. Halbuki bizde roket yoktu. Eyalette bir roket iki güllemiz vardı. Panik içinde herkes birbirlerine ateş ediyorlardı. Binlerce güç yığılmıştı, rastgele ateş ediyorlardı. Alan tam bir savaş alanına dönmüştü. Hozat istikametinden takviye gelen düşman konvoyu yollarda mayın var tedirginliğiyle hareket ederken, Xoşan yakınlarında bir cemesi uçuruma yuvarlanıyor. 10 asker de orada ölüyor. Çılgınlaşan düşman Gamir ormanlarını havan toplarıyla akşama kadar dövüp duruyordu. Gündüzdü, grubumuz Kasıman boğazına pusu atmıştı. Düşman Sovge boğazında pusu hazırlıkları için mevzi yapıyordu. Sayımız ve silahlarımız uygun olmadığı için gündüz çatışmasını göze alamıyorduk. Toplam 2 kleş, 1 MG-3, 1 G-3, 1 Bruno ve çift kırmamız, bir de Siten vardı. Hareketli olduğumuz için aniden karşılaşmıştık, düşmana darbe vurarak hızla alandan uzaklaşmıştık. Düşman tüm yerleşim yerlerine, geçiş yollarına pusu atmıştı, arazide iki gün erzaksız, ilişkisiz kalmıştık. Baki heval çevre keşfine çıkmıştı. Yorgun, güçten düştüğümüz için fazla hareket edemiyorduk. Güzel bir bahar sabahıydı. Baki heval türkü söyleyerek yanımıza geliyordu. 'Çevrede hâlâ düşman var' haberini veriyordu.

1989 kışı eyaleti Ekrem hevalin içinde bulunduğu parti müdahalesi olmuştu. Gücümüz 40 civarındaydı. Eyalette üç ayrı bölgede üslenmiştik. Baki hevalin içinde bulunduğu takım

düzeyindeki bir güçle Sultanbaba dağının geçit vermeyen doruklarında, şahin yuvasını andıran bir mağarada kalıyorduk. Sultanbaba Dersim direnişini simgeleyen bir dağdır. Yöre halkı buna kutsallık ünvanını vermiş, üçbin metreye varan yüksekliğiyle sarp kayalarla örülü geçit vermeyen bir dağdır. Seyit Rıza ve Alişerlerin askeri karargahı buradadır. Seyit Rıza'nın askeri kurmayı olan Alişer ve eşi Zarife hanım hain Rayber tarafından

kalleşçe vurularak şehit edilir. O günden bugüne yöre halkının üzerinde ağıtlar yaktığı, türküler söylediği bir dağdır. Yılda bir doruklarında bulunan bir türbe hep ziyaret edilir. Düşman burada yeni direnişçiler barınmasın diye üç tarafına karakollar inşa eder.

1988 baharında Ali Musa Top, Celal Çetinkaya hevaler bu bölgede şehit düşmüşlerdi. Baki heval, Sultanbaba'yı çok severdi. Hep orada, tüm Dersim'in duyacağı bir

çatışmayı yaşamak istiyordu. Mart ayının sonlarına doğru dağlarda eriyen kar suları vadiyi doldurmuştu.

Akbanus vadisi o kadar kıvılcıklı ve hırçın ki, adeta tüm doğaya meydan okuyordu. Çılgınca çıkardığı sesler dağlarda yankılar bırakıyordu. Dağın kuzey yamaçlarında bin metreyi aşan kar vardı, güney yamaçlarında erimişti. Sultanbaba daha da özgürleşmiş, kendinden emin ve güven içinde tüm heybetliliğini koruyordu, belki de tarihte en mutlu anlarını

Şehit Menal, 1993 Marmara köyü baskını. Yeste vadisinde şehit

yaşıyordu gerillasıyla beraber.

Bir hainin yaşanan kaçışından dolayı hareket tarzımız düşman bilgisine girmişti. Bu nedenle düşman binlerce askeri güçle alanı kuşatma altına almıştı. Dağlardaki kar nedeniyle manevra yapmayı göze alamıyorduk. Eyalet koordinatörü olan Ekrem heval de yanımıza gelmişti. Sayımız 26'ya ulaşmıştı, 13 silahsız arkadaşımız vardı. Bu nedenle çatışma ve savunma biçiminde dağın bir

sırtından zirveye doğru üç grup biçiminde konakladık. Gün yeni ışıldıyordu. Düşman çemberi daraltarak birliklerimizin üzerine gelince çatışma başlatıldı. Düşman büyük bir darbe almıştı; her karış toprağı ağır silahlarla çılgınca dövüyordu. Baki hevalle beraber çatışma bölgesinin egemen noktasını tutmuştuk, amaç hem düşman çemberini dağıtmak, hem de helikopter indirmelerini engellemekti. Düşman tepeyi kuşatmak için yüzlerce askerini devreye sokmuştu. Ağır silahlarla dövüyordu. Biz de karda yaptığımız mevzilerin içinde hakimiyeti korumaya çalışıyorduk. Eyaletin bir tek bozuk MG-3'ü vardı. Baki yoldaş kabzayı kavramış, tetikte bekliyordu. Türküsünü söyleyerek tetiğe basmıştı. Düşman geri çekilmek zorunda kalmıştı. Kimi karın içinde donup kalmıştı ve tam bir panik havasını yaşıyordu. Helikopter tim gruplarını yanımıza indirmeye çalışırken, tüm silahlarımız birden ona doğru çalıştı, büyük yara alan helikopter çevre karakola dumanlar içinde inmişti. Çatışmayı bölge valisi Hayri Kozakçıoğlu ve korgeneral Hulusi Sayın yönetiyordu. Sonuç alamayan düşman Akbanus köylülerini çatışma alanında toplamış, katliam ve teslim ol çağrılarıyla köylüleri öldürme tehdidinde bulunuyordu. Bu değerli, partisine, gerillasına bağlı olan Akbanus köylüleri, kahraman gerillaların binlerce sömürgeci ordu güçlerine karşı geliştirdiği direnişi oldukça onurlandırıyor. 'Vurun alçaklar vurun bizi, kahraman onurlu gerillalarımız asla teslim olmaz' diyorlardı.

Dersim'in en büyük çatışması olmuştu. Yaklaşık 12 saat süren bu çatışmada 10 Nisan 1990'da Sultanbaba'nın özgür çocukları, partimizin değerli militanları, Serdar ve Azad hevaler şehit düşmüşlerdi. Bu çatışmanın değerli kahramanları Baki, Murat, Cemil, Sidar, Kazım (Aziz TURHALLI), Şamil, Fuat ve Fatma hevaler çeşitli sahalarda çıkan çatışmalarda şehit düşmüşlerdir.

Değerli komutanımız partimizin yiğit militanı Baki heval, uğruna kanını döktüğün bu dağlarda, adım adım gezdiğin yerlerde, emek verdiğin Dersim dağlarında konakladığın noktalarda, türküler söyleyerek savaştığın bu dağlarda seni sürekli anacağız. Sen hep bizimlesin kalplerimizde silinmeyen ebedi bir meşale olarak yaşayacaksın. Bugün kan, barut, ateş, yarın barış, özgür ve bağımsız bir Kürdistan olacaktır.

* * *

Gündüz (Feyzi TİLEK)

1980 öncesi partimizle tanışır, 12 Eylül cuntası ardından Baki heval yakalanır, kardeşi Gündüz gerillaya katılır. Bu sürece kadar köyde ve Elazığ'da milislik düzeyinde çalışmalara katılır. Evli, iki çocuk babasıdır. Fakat O'nun içi rahat değildir. Hep gerilla saflarına katılmak için kendisini kanıtlamaya çalışır. En son küçük kardeşi Eylem heval de gerillaya katılır ve iki kardeşi de şehit düşer. Gündüz heval düşmanın o lanetli yaşamına son vererek, Dersim dağlarına ARGK'ye katılmak için yola çıkar. "Ovacık'ın bir köyüne gitmiştik, evde bir köşede

oturan Gündüz heval, bizi görünce adeta göklere uçuyordu. O güzel günü asla unutamıyorum. Sade net emin bir sesiyle 'Heval, tam on gündür burada sizi bekliyorum. Şehitlerimizin silahı yerde kalsın. Eylem hevalin silahını ben alacağım, düşmana olan kinimi bu dağlarda savaşıarak almak istiyorum, bu benim en doğal hakkımdır' diyordu. Evin tek üyesi ve iki çocuk babası olan Gündüz hevali şehir faaliyetlerinde çalışması için ikna edemedik, kararı kesindi. Baskı görmüş, haksızlıklara tanık olmuş, şehitler ailesinin onuruna layık olmasını bilen bir yoldaşı.

1992 baharında saflara katılır. Kardeşinin silahını alır. O'nun en büyük arzusu artık gerçekleşmiş olur. Baki ve Murat hevalerin şahadetleri O'nu derinden etkiler. Ailece aynı özellikleri taşıyan bu değerli yoldaşımız, bir parti çalışanı, emekçisiydi. Fedakar, cesur, üstün saldıran ruhunu şahsında somutlaştıran bu değerli insan, yıllar boyu büyük acı, işkence görmüş, büyük bir intikam ruhuyla görevine layık olmanın mutluluğunu yaşayan onurlu bir yaşamın sahibi olan Gündüz heval, "Halk ordusu içinde yaşamak her insana nasip olmaz. Üç kardeşim, yoldaşım şehit düştü. Ben de şehit düşersem iki çocuğum var. Onlar büyüyecek ve silahlarımızı onlar taşıyacaktır. Ailece şehit düştük, çok mutluyum bu şerefli yaşamı herkesin paylaşmasını istiyorum. Bu dağlarda yüzlerce şehitlerimizin anıları var, ben onları anımsadıkça isyan duygularım, irademi müthiş zorluyor" diyor.

Bu can yoldaşın şahsında bu şehitler ailesini anarken şunu da

“Geceleri dondurucu soğuğu, kışın 4 metreyi aşan karı, fırtınalı geçit vermeyen dağların ortasında kurulu bir denizi andıran, gür balta girmemiş ormanları, yazın gündüzleri kavurucu sıcak yine her türlü zorlu yaşamı içinde barındıran stratejik bir kartal yuvasını andıran doğal bir gerilla üssü, düşmanın korktuğu bir dağ olduğu için arkadaşlar Sibirya ismini vermişler.”

görüyoruz, partimiz PKK’de birleşen engin yurtseverlik büyük insanı duygularla kenetlenmiştir. PKK’siz bir yaşamın kabulü neredeyse imkansızlaşmıştır. Şehit düşmeden bir ay önce Gündüz hevalle buluşmştuk. Manga komutanıydı, evin tek üyesi olduğu için biraz korumayı istiyorlardı arkadaşlar. Fakat O bundan oldukça rahatsızdı. Sırtkan karakol eyleminde tim komutanı görevini en ince noktalarına kadar özümseyerek, şirin üslubuyla anlatıyordu.

Düşmana olan kim, yoldaşlarına ve halkına olan saygı ve sevgisini anlamak, derin yurtsever normlarıyla bütünleşmiş, parti ve halk gerçekliğimiz hamuruyla yoğrulan değerli bir yoldaştı. Bireyci, kırıcı, dağıtıcı, her türlü sınıf dışı yaşamın etkilerine karşı savaşılan pratiğinde onların reddi olan partimizin kutsal, kolektif yaşam ve çalışma tarzının en zor dönemlerde takipçisi ve yürütücüsü olmuştur. Bireyci, yaranmacı, sıızlanmacı, şikayetçi

değildi, yaşama karşı her zaman bir savaş içerisindeydi.

1994 Haziran ayı Dersim hüznü, Dersim isyana kalkmış. Köyler yakılmış yıkılmış, canımız gibi koruduğumuz ormanlarımız alevler içinde. Dersim ihaneti tarihe gömmüş. Dersim tarihinin en büyük düşman operasyonlarına tanık olur. Zulüm, katliamla doğa güzelliklerimizin haydutlar tarafından

alçakça yakıldığı bir yılın başlangıcı yaşıyor. Bundan 56 yıl önce, Dersim katliamında aynı yöntemlere başvurmştuk. Binlerce güçle araziye yerleşip, yaygın çadır kurup, adım adım yakıp yıkarak ilerliyordu. Bunun ilk planı olarak 1994 Haziran başlarında onbinlerce askeri güçle Aliboğazi kuşatmaya alındı. Savaş uçakları ve koblalar ağır silahlarla gün boyu bombardıman yapmştı. Fakat Aliboğazi’ni kahraman gerillalarımız tutmştuk. Aliboğazi, düşmana mezar olmuştuk. Düşman buraya girerken büyük darbe alarak geri çekilmşti. İşte Gündüz heval bu operasyonda gece düştüğü pusuda, 4 yoldaşıyla kahramanca savaşıarak şehit düşer.

Aliboğazi Dersim’in en uzun, büyük, şirin, sarp dağlarla çevrili bir vadisidir. Hozat-Ovacık, Çemişgezek ve Erzincan sınırları arasında kalan Sarı Saltık, Batikan, Yılan dağı, Bozan, Pilov dağlarıyla örölü, Çemişgezek üzeri Keban ve

Arapgir’e doğru açılan bir vadidir. İçinde baharda çok hurçın akıp Keban Barajına katılan Tager çayı vardır. Geçit vermeyen, sarp girdaplar arasında akan Tager çayı, vadinin özgürlük simgesidir. Üzerinde portatif bir gerilla köprüsü vardır. Hemen üstünde sarp, üçbin metreyi aşan Yılan dağı vardır ve Munzur sıradağlarıyla birleşen yörenin en hakim dağıdır. Yazın koçerlerin yayla olarak kullandığı, kışın zirvelerinde canlıların barınmadığı bir dağ.

Vadinin batısında Aliboğazi kalesi vardır. Eski tarihi bir kaledir. Vadinin içi doğal bir gerilla kenti gibidir. Eski, tarihi, kutsal bir kent. Bu kentte tarihten bu yana hep savaşılan kalmış, adeta ona göre şekillenmiş. İlkbaharın Mart ayında, eteklerinde eriyen kar sularının gürültüsü insanı hep canlı tutar. Rengarenk çiçeklerin güzelliğini zengin doğal kaynaklarının her türlüünü görmek mümkün. Vadinin içini kaplayan binlerce asırlık ceviz, meyve ağaçları, sarp kayalarında sürüler halinde dolaşan geyik türleri, keklik ötüşleri, şahin ve kartalların ısırtık sesleri, birçok hayvan türlerinin çıkardığı güzel sesler bir başka güzellik katmakta vadiye. Büyük apartmanlar burada tersine inşa edilmiş. Bizim apartmanlar aşağıya doğru, yer altında inşa edilmiş, tünellerin, mağaraların içindedirler. Gündüzleri sessiz, geceleri oldukça hareketli bir vadi. Sarp eteklerinden geçen ince uzun patikalar, Dersim 1938 direnişçilerinden kalan mağaralar, yıkılmış kömler, tarihi bir yaşamı içinde saklı tutarak korumuş.

Aliboğazi yüzlerce direnişçinin

adsız mezarlarını barındırıyor. İnsanı oldukça duygulandırıyor. Düşman o dönemde de buraya kolay giremiyor. Vadinin değerli kahramanları Kocan ve diğer aşiret reisleri örneğin bir Cimsi ağa burayı canı pahasına korumuşlar. 1991-92 dönemlerinden sonra halk ordumuzun doğal bir askeri karargahı rolünü oynuyor burası. Düşmanın korkulu rüyası olmuştur. Gündüz hevalin ve diğer şehitlerimizin kanları, Dersim 1938 şehitlerinin kanları Aliboğazi vadisinde Tager çayında birleşmiştir. Tarih bu sefer ihaneti yere gömmüştür. Aliboğazi vadisi, direniş şehitlerimizin en onurlu kalesi olarak savaş cephemiz içerisinde adım adım özgürleşerek, bir gerilla kenti olarak yeniden inşa edilecektir.

* * *

Polat TOSUN (Murat)

16 yıllık yaşamını partimizin politik ve askeri çizgisine adanmış, gerillamızın ilk çekirdeklerinden olan Murat (Polat TOSUN) hevalin komutasında savaşmak, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı yaratmak, şehitlerimize verdiğimiz sözün bir gereği olarak direnmek onur vericidir. Kanımı döktüğün Karakoçan'ı bir halk seliyle mutlaka özgürlüğün kalesi, direnişin bir sembolü haline getirene dek savaşma sözümüz var.

Ülkemizi adım adım gezmiş, mücadelemizin en zor sınavlarından başarıyla, hiçbir tereddüt ve karamsarlığa yer vermeden önderlik çizgisinin en soylu takipçisi olmasını bilmiştir. Partimiz PKK ve halkımızla kenetlenmesini bilen, emekçi, vatan sevgisiyle yoğrulan, halkımızın acılarına ortak olmasını bilen değerli komutanımız Murat

heval, şimdi Dersim dağlarında gerilla birliklerimizin manevi komutanıdır. Birliğini eğitiyor, savaştırıyor. Mevzide halkımızı örgütleyiyor, serhildanlara kaldırıyor; pusuda, çatışmada, yol kesme eyleminde birliğine emir ve talimat veriyor, değerlendirme toplantılarımızda konuşuyor. Munzur'da, Haydaran dağlarında, şimdi bölge karargahımızın başında olan Murat heval hiç ölür mü? O her yerde, her saat, her dakika savaş cephemizde. Anısı taptaze olarak yaşıyor.

Dersim'in Tilek köyünde emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen, Seyit Rıza'nın torunu olan Murat heval, 1977 yılında partimizle tanışır. 1978 yılında parti çalışmalarımıza aktif olarak katılır. 1978-80 dönemlerine kadar silahlı propaganda ve örgütlenme birimleri içinde yer alır. 1980 cuntasından sonra partimizin geri çekilme dönemlerinde Lübnan sahasına geçer. İsrail-Lübnan Savaşı'na katılır. Güçlü bir politik-askeri eğitim görür. 1981 sonlarında Mardin üzeri Dersim sahasına geçer. Murat heval Dersim dağlarında yaklaşık bir yıl kalarak faaliyet yürütür. Çeşitli dönem ve kararsızların "teslim ol, bırak, bu işin sonu yoktur" demelerine en büyük cevabı "Bu dağlarda ölsem bile bu şereflice olacak. Partimiz mutlaka buralara müdahale edecek. Gerilla ordumuz kurulacak ve ben o zaman yalnız olmayacağım. Bu dağlarda savaşacak binlerce yoldaşım olacaktır" olur.

Partimizi en güçlü bir temelde temsil etmesini bilen Murat heval, **Mazlum (Vahap ÇOLAK), Kemal**

(Haydar KURU), **Şiyar, Hayri Celal (Kazım YETİM), Yılmaz KAYAOĞLU, Baki KAN, Sarı Hüseyin** ve yüzlerce değerli şehitlerimizle beraber kalmıştır. Dersim'deki ilk eylemlere katılmıştır. Çiçekli karakol baskını, Dersim, Ovacık, Pülümür, Mazgirt baskınları, yüzlerce pususu ve baskın eylemlerinde en kıt olanaklarla en güçlü sonuçları almasını bilen bir Apocu militan olarak düşmanın korkulu rüyası olmuştur. 1990'lara kadar çeşitli düzeylerde eyalet komitesi içinde yer alır.

1990 yılı sonlarında bir grup arkadaşla önderlik sahasına geçer. Bir yıllık bir askeri-siyasi eğitimi tamamlayarak, 1991 yılı Aralık ayında bir grup arkadaşıyla tekrar Dersim alanına ulaşır. Eyalet yürütmesi içinde yer alarak, çalışmalara aktif olarak katılır. Ekim 1992'de Karakoçan'da çıkan bir çatışmada 12 yoldaşıyla kahramanca savaşarak şehitler kervanına katılır.

Murat heval pratik savaş tarihimizin en canlı örneğidir. Tarihin bu en soylu görevini kar-kış demeden, dişini tırnağına takarak, büyük Apocu coşkuyla savaş sanatımızı ülkemizin en ücra doruklarında adım adım yayarak yaşatmasını bilen bu yoldaşın anmak, uğruna kanını döktüğü güzel Kürdistan'ı yaratana dek savaşmak, emek vermek, kan ve can vermek onurlu bir istemdir.

Murat heval, yoğun işkence ve faşist baskı rejiminin doruğa vardığı bir dönemde, en zor koşullarda gecesini gündüzüne katarak, örgütlenme çalışmalarını yürütür. Özel savaş yöntemlerine karşı, partimizin militan iradesini en güçlü

bir temelde, büyük bir kararlılıkla, üstün moral gücüyle, yoğun bir emek birikimiyle, Apocu kararlılığın yüce bilimini kendi şahsında somutlaştıran bir pratik uygulayıcıydı Murat heval. Kürdistan'da gerilla çekirdeğinin yaratıcıları arasındaydı. Pratik sahada yaşamla bütünleşen, büyük bir savaş tecrübesiyle yoğunlaşmış usta bir taktisyendi. Çalışma sahalarını adeta karış karış tanıyıp öğrenmiştir. Nerede bir taş, bir ağaç, bir yol, bir üs sahası, eylem noktası varsa hepsini en ince ayrıntılarına kadar öğrenmiş, araziyle bütünleşmiştir. Gittiği yeri devrimin, gerillanın bir kalesi durumuna getiren, sade, temiz, parti çizgisini koruyan, geliştiren bir yoldaşdır. O'nun yüreği parti ve halk sevgisiyle bütünleşmiştir. Yoldaşlarına büyük değer verir, bunun pratiğiyle yoğrulur.

Yıl 1989 kışıydı. Sultanbaba doruklarında, şahin yuvasında üslenmiştik. Çetin ve acımasız bir kıştı. Dağların doruklarında atom sesini andıran, üç bin metreden gürültülerle kopan çığlar vadiyi doldurmuştu. Peş peşe, aralıksız kopan bu çığlar, bize karşı üçüncü dünya savaşını başlatmıştı adeta. Savunma gücümüz yok. İnsan gücünün iradesinden başka hiçbir imkanımız yoktu. Bu nedenle arazide hareket etmek oldukça zordu. Kamptaki arkadaşların çoğu üniversiteden gelen genç, fedakar, değerli arkadaşlardı. Tecrübesiz, deneyimsizdiler. Arazi üzerinde hakimiyetleri zayıf olduğu için onları göreve göndermiyorduk. İki metreyi aşan bir kar vardı. Bazı pratik işleri Murat hevalle beraber

yürütüyorduk. Bir alana geçmek için kamptan yola çıktık. Akbanos kayalarının doruklarında bir gün konaklamıştık. Hava soğuktu ve yorgunduk. Öğle saat 12 civarlarındaydı. Alt tarafımızda Kötek vadisinde kalan bir kom vardı. Oraya gidip hazırlıklarımızı yapmamız gerekiyordu.

Arazi sarp dağlarla örülü, zirvelerinde fırtınaların çıkardığı korkunç gürültü insanı daha da güçlü kılıyor adeta. Eve çok yaklaşıyorduk. Peşimizde izlerimizi takip ederek gelen genç bir köylü kızı vardı. Oraya nasıl çıkmış bilemiyorum. Biz çıkarken cesaret edememiştik. Çok genç yaşta olan fedakar bir köylü kızı köyde bulunan düşman çemberini gizlice yarmayı başarmış, bize haber ulaştırmak için ölümü göze alarak uzaktan bağıryordu: 'Her tarafı düşman tutmuş. Çabuk önleminizi alın.'

Arazi sarp ve açık. Çığ ve kar nedeniyle hareket edemiyorduk. Olduğumuz yerde karı eşeleyerek bir mevzi yapmıştık. Karın içinde yatarak çatışma konumuna hazırlanmıştık. Düşman tek sıra halinde köye giriyordu. Oldukça yorgun ve bitkindi. Çevredeki dağlar onları ürkütmüş olacak ki, damların üzerinde volta atıyorlardı. Yakında oldukları için rahatlıkla seslerini duyabiliyorduk: 'Burada Apocular olsa bizi perişan ederler. Cehennem gibi dağlar, buralara nasıl çıkacağız? Buralar Apocuların mekanıdır' diyorlardı. Biz de karın altında tam altı saat siper alıp beklemiştik. Vücudumuz donmuş vaziyetteydi. Elbiselerimiz ıslak olduğu için buz tutmuştu, karton gibi sertleşmişti. Soğuğun etkisini artık

hissetmiyorduk bile. Alandan ayrılmak için gece karanlığını bekliyorduk. Murat hevalle aynı mevzideydik, bir türlü akşam olmuyordu. Fakat düşmanın perişan hali bize oldukça moral veriyordu. Apoculardan nasıl korktuklarını, dağlarımıza nasıl öcü gibi baktıklarını görünce moralimiz daha da artıyordu.

Gece karanlığı gelip çatmıştı. Sessiz sedasızdı. Bu sarp vadiden çıkmak adeta imkansız gibi geliyordu insana. Ayaklarımız donmuştu, adım atamıyorduk. Bir saate yakın yerimizde ısınma hareketi yapmıştık. Savunmalı bir şekilde (zaten iki kişiydik) dağa doğru tırmandık. Başka bir alana varmıştık. Orada da düşman vardı. Belki de döneme göre Dersim'in en büyük operasyonuydu. Tüm yerleşim alanları ve geçit yerleri tutulmuştu. İslanan elbiselerimiz gecenin ayazında donmuşlardı. Kendimizi yine de zorluyorduk. Küçük bir kaya oyuğunu görmüştük, ne güzel bir yer diyorduk. Oysa kalınacak bir yer değildi. Çevrede odun olmadığından dolayı hiç ısınmadan yola devam ettik. Gece saat 3 civarlarındaydı. Stratejik bir noktada konaklamak için Mergaçeker (Kara sakal) dağına doğru yol alıyorduk. Kar bazen boyumuzu aşırıyordu. Bazen de uçurumlardan yuvarlanırken birbirimizi kaybediyorduk. Bağırma sesleriyle tekrar birleşiyorduk. Karlı, fırtınalı bir gece. Okyanuslarda yüzerek yol almaya benziyor.

Bu dağların soğuğuna yazın bile insan dayanamıyordu. Erzak da yoktu. Açlığa dayanmak neyse, soğuk, fırtınalı bir kış gecesinin

donduruculuğuna dayanmak imkansız gibi geliyordu. Direnmekten başka seçeneğimiz yoktu. Murat heval bir ara direnmenin verdiği umutla; 'parti bize uçun derse belki onu da başaracağız' demişti. Gerilla, yaşamın hep böyle zor engellerini yoldaş iradesini çizgiyle kenetlenerek aşmıştı.

Sabah olmuştu, ama hâlâ var olan yıldızların parlaklığı yansıyor doğaya. Onlar da sabırsızlıkla kaybolmayı bekliyorlardı. Gökteki tüm parlak cisimler acele edip yerlerini kızıl güneşe devrediyorlardı. Güneş, güzel ve

kutsaldır. Gerilla da gökteki yıldızları andıran kutsal bir kuvvettir. Gündüz kaybolan, gece tüm haşmetiyle doğan emekçinin, insanlığın en soylu bir kuvveti ve özgürlüğün tek güvencesi gerilladır.

Yolumuza adeta sürünerek devam ediyorduk. Üst tarafımızda üç metre karın içinde ardıc ağaçları vardı. Kartalları, şahinleri barındıran ardıc ağaçlarının son ağacına ulaşmıştık. Karın üzerinde o kadar derin uyumuştuk ki kaç saat geçtiğini

bilmiyorduk. Aniden yerimizden ırkildik, düşman dağa doğru tek sıra halinde ilerliyordu. Onun yanımıza ulaşması belki de imkansızdı. Haksız, iradesiz bir orduydum. Yakınımıza kadar gelip geri

dönmüştü. Biz ise çığır açtığı yoldan izlerimizi kaybetmiştik. Aradan tam yedi gün geçmişti. Geceleri kardan yaptığımız mevzide soğuğa karşı kendimizi korumaya çalışıyorduk, gündüzleri ağacın üstünde çevreyi keşfediyorduk.

Tam yedi gün geçmişti aradan. Düşman hâlâ çevrede operasyonlar düzenliyordu. Alanda olduğumuz ve gücümüz hakkında düşman bilgi sahibiydi.

Kesin imhayı hedeflemişti. 'Nasıl olsa gelip buradan geçecekler' diye düşünmüştü. Yedi gece ve gündüz nasıl gelip geçti, tam yedi yıl gibi geldi. Gece karanlığın, fırtınanın baskılarını iliklerimize kadar hissediyorduk. Murat heval şirin, zengin parti edebiyatı ve anılarını anlatarak her günü kazanmaya çalışıyordu. Sımsıcak bir ortamı canlandırıyor bu dağlarda. Karlar eriyecek, bahar gelecek, dağlarımızda çiçekler açacak. Çok

hırçın görünen bu dağlar yüzünü gizleyemiyor gibi geliyor insana.

Erzak, su ve ateşimiz yoktu. Gece gündüz kar yiyerek besleniyorduk. İlk günlerde hastalanmıştık. Daha sonra bağışıklık kazanmıştı vücudumuz. Gündüzleri Dersim'in o büyük hint keklıklarının, şahinlerinin ötüşleriyle ve geceleri fırtınanın çıkardığı gürültülerle geçti zaman.

Artık hareket etmemiz gerekiyordu. Hareket planımızı çıkardık. Dağdan Akbanos vadisine inip, Kızılçayır'a doğru gitmeyi hedefledik. Gece karanlığından faydalanıp, kayalardan, uçurumlardan kayarak vadiye doğru indik. O buzlardan nasıl indik bilemiyorum. Düşman vadide pusu kurmuştu. Akbanos vadisinde izlerimizi kaybetmek için tam altı saat suyun içinde yürüdük.

Isınmamız, bir şeyler yememiz gerekiyordu. Zorunlu ihtiyacımız vardı. Bir evin etrafında bir saat dolandık. İçeri girmedik. Sudan çıktığımız için elbiselerimiz, ayaklarımız donmuştu. Köye gizlice girmiştik. Evlerin bacalarından dumanlar çıkıyordu. Bacalardan çıkan dumanı on dakika izledik. Soğuk düşmanı da duyarsızlaştırmıştı. On saat yürümüştük. Yürüyecek gücümüz kalmamıştı. Başka bir köyde bir evin kapısını çaldık. Üstümüz başımız, saçımız sakalımız bembeyaz olmuştu, buz salkımları içindeydi. Sıcak bir evden penceresini açan köylü bizi tanıyamıyordu. Bu nedenle kapıyı açmıyordu. Tüm ısrarlarımıza rağmen ne kapıyı açtı, ne de bir parça ekmek verdi. Penceresini kapatıp içeri girdi. Bu tavır bizi

Şehit Zindan, 5 Mayıs
1994, Sakız dağı-
Ergani'de şehit

duygulandırmıştı. Kürt insanı kallesliğı, vahşeti her gün görmüş, yaşamıştı. Bunun sorumlusu elbette bu insanlar olamazdı. Köyün dışında ot yığını olan bir evde kalmayı kararlaştırdık. Gizlice orada kaldık. Eriyen buzlarımız şutüğümüzü su gibi yapmıştı. Uykumuzu kaçırın helikopter sesleri ortalığı kasıp kavuruyordu.

Düşman artık gücünü geri çekiyordu. Akşam bir eve gitmiştik, köylüler toplanmış sohbet ediyorlardı. İlk defa sivil insanları görüyorduk. Onlar bakışlarıyla bizi dikkatle izliyorlardı, buna bir anlam veremiyorduk. Murat hevalle birbirimize baktık, ikimiz de zenciler gibi siyahlaşmıştık, kardan yüzümüz yanmıştı. Gülmeye başlayınca yaşlı bir köylü o kadar duygulanmış olacak ki gözleri sürekli yaşıyordu. "Biz sizi şehit biliyorduk bu kadar zorluklar içinde gülümsemeniz beni duygulandırdı" demişti.

Sadece küçük bir olayı anlatmaya çalıştım. Yüzlerce yaşanan olayları mücadele anılarını anlatmak, kağıda dökmek, gelecek yeni kuşağa veya savaşımızı yaşamayan dostlara tanıtmak, savaşın değerli kahramanları olan devrim şehitlerimizin anılarını kendi günlük yaşamlarında taptaze olarak yaşatmak, sunulan emeğin, büyük zorluklarla can pahasına yürütülen PKK militan kişiliğinin yarattığı iradeyi tanımak önemli. Kavramak, bilince çıkarmak yetmiyor. Onunla bütünleşmek, düşünmek, yaşamak, istenileni yapmak bir emir değil, benimsenen bir yaşam biçimi olmalıdır. Murat hevali anmak, onunla yaşamak güzel bir şey.

Şahin TOSUN

Şahin TOSUN heval, Dersim'in Tilek köyünde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Şahin heval, Murat hevalin kardeşidir. 1978 yılında partimizle tanışır, aktif bir sempatizan olarak çalışmalara katılır. 12 Eylül cuntasında düşmanın yoğun baskı ve operasyonları sırasında yakalanır, 9 aylık bir cezaevi pratiğini yaşar. Sömürgeciliğin en acımasız baskı ve işkencelerini görür. Buna karşı partimizin direniş geleneğine bağlı kalarak, bunu pratik yaşamında kanıtlar. 1989 yılında cezaevinden çıkar. 1991'lere kadar Elazığ ve çevresinde çeşitli çalışmalara katılır. 1992 baharında ARGK saflarına katılır. 1994 yılına kadar, bölük ve takım komutanı görevlerini yürütür. En son 1994 Temmuz ayında Ovacık'ta düştüğü düşman pususunda kahrmanca direnerek şehit düşer.

Çeşitli dönem ve süreçlerde parti ve ordu çalışmalarımıza büyük bir emeği geçen bu değerli yoldaşımız, partimizin doğuş yıllarında, henüz genç yaşlardayken gelişen özgürlük ve bağımsızlık kavgasında temiz, emekçi bir kişilikle partisine içten bağlanır. Köylüler arasında olgun ve sade kişiliğiyle büyük bir sempati kazanır. Ovacık'ta öğrenimini tamamlayarak, köy yaşamına çekilir. İlk alan çalışmalarında, bağımsız-özgür bir ülke yaratmanın derin sevgisi ve bunun coşkusu daha o yıllarda yaşar.

12 Eylül cuntasına karşı, köyünü örgütlenmiş, güçlendirmiş, bir direniş kalesi durumuna getirmiştir. Düşmanın gözüne adeta diken gibi batmıştır. Ya partiye olan bağlılığını

daha da geliştirip parti militanı olacaktır, ya da düşmanın vahşi saldırılarına boyun eğip insanlık değerlerine yabancılaşacaktır. Şahin heval partisine, halkına olan bağlılığından taviz vermeyi, düşmana boyun eğmeyi asla kendisine yakıştırmamış, buna tenezzül bile etmemiştir. Cuntanın uygulamalarına karşı çıktığı, köy çevresini bu temelde ayaklandırdığı için cuntacılar tarafından 1980'lerde şehit Baki hevalle birlikte yakalanır. 9 yıllık bir zindan yaşamını ve en ağır işkenceleri yaşar.

Bir özgürlük şahini tutsak olur mu, bunu kabul eder mi? Elbette ki hayır. O bedenlen zindandadır, tutsak edilmiştir. Ama ruhta, düşüncede, ideolojide, yaşamda, beyinde hep özgür, bağımsız olmuştur. Onun yüreği zaptedilemeyen Dersim dağlarındadır. O, Dersim tarihinde kara bir leke olarak kalan, kemalizmin, ihanetin, her türlü düşküncü yaşamın temsilcisi olan, toplum değerlerine ihanet eden her türlü kişiliklere karşı savaş açar. Bu kara lekeyi ortadan kaldırmak ve yerine partimiz PKK'nin önderlik ettiği, yaşamı egemen kılmak için büyük savaşım verir.

Diyarbakır zindan direnişlerini, 15 Ağustos'un insanlığa giden yolu açışını, Kürdistan dağlarında gelişen Halk Ordumuz ARGK'nin kahraman direnme savaşını çok derinden, büyük bir coşkuyla yaşar. "Bu zindandan çıkarsam, söz veriyorum, bir daha da dağlardan inmeyeceğim" der. Cezaevinden tahliye olur ve 1992 baharında ARGK saflarına katılır. Şahin heval artık özgürdür ve O'nu zaptetmek imkansızdır. O en büyük parti silahına kavuşmuştur.

Şahin heval, halk ordumuz ARGK saflarında gösterdiği başarısı, üstün yeteneği, çizgiyi ve savaş sanatımızı kavrama yeteneği, üstün morali, coşkusu, harcadığı yoğun çabaları ile kısa sürede takım komutanlığından, bölük komutanlığına kadar yükselmiştir. Büyük bir görev azmini, emeğini, yoldaşına verdiği değerini, fedakarlığını, olgunluğunu, kendi birliğinde sevilen kişiliğini pratiğinde ispatlamış bir devrimci militandı. Şahin heval yaşamının temeline partiyi, önderliğe bağlılığı, emeği, yoldaşlara sevgi ve saygıyı oturtmuştur. Kendi yaşamında her türlü sorumsuz, bireyci, disipline gelmeyen yaşam alışkanlıklarını mahkum etmiştir.

Şahin heval, 1994 yılında düşmanın Dersim alanında başlattığı yıkım ve yakma, alanın tüm canlılarını yok etme operasyonlarına karşı parti direnişimizin bir sembolü olarak kendisini en güçlü bir temelde yenileyerek karşı direnişi geliştirir. Dersim'in Ovacık alanında düşmanla girdiği bir çatışmada kanının son damlasına kadar direnerek, üç yoldaşıyla birlikte ölümsüzleşir.

Murat, Bakı, Gündüz, Eylem, Şahin ve Gündüz yoldaşlar aynı köyden oldukları için mezarları Tilek köyünde Tilek Baba'dadır. Murat ve Bakı hevallerimiz aynı hafta içinde şehit düşmüşlerdi. Bu yoldaşlarımızın cenazeleri binlerce kitlenin katıldığı bir törenle Tilek Baba'ya götürülmüştür. Tilek Baba o gün özgürdü ve şimdi şehitlerimizle daha temiz, daha özgürleşmiş, daha da güzelleşmiştir.

Tilek Baba, uzaktan görünümlü,

sivri, heybetli olan, çevre köylerce kutsal olarak bilinen Munzur Çayı'nın üstünde dik, göğe doğru uzanan Bokır ve Sosin dağlarının küçük kardeşidir. 6 şehit yoldaşımızın mezarları vasiyetleri üzerine buraya gömülür.

Munzur dağlarından doğan, sarp derin vadilerde kıvrılan, hırçın bir öfkeyle berrak ve temiz akan. Dersim direniş tarihinin bir sembolü olarak özgürce akan Munzur suyunu izlemek. Dersim'i bir çelik sur gibi saran, düşmana geçit vermeyen, bir şahin gibi alana hakimiyetini hissettiren, direniş destanlarında işlenen Munzur dağlarını izlemek. Seyit Rıza'nın savaş kurmayı olan Alişer'in Sultanbaba eteklerinde üslendiği sarp kayalardaki karargahını izlemek. Zarife (Zere) Hanım ile birlikte hain Rayber tarafından kallesçe katledildikleri yeri görmek. Gogan yaylasında Seyit Rıza'nın, Gül yaylasında Zeynel TOP'un mevzisini, O'nun 40

düşman askerini vurduğu pusu yerini ve O'nun Sırpat ormanlarının altında Munzur Çayı'nın üstünde kahramanca direnerek şehit düştüğü yeri. İksor'un yalçın kayalarında Kürt kadınının ölümsüz sembolleri olan Zelallerin, ve onlarca Kürt kızının düşman eline geçmemek için kendilerini uçuruma bıraktıkları kayaları Tilek Baba'da

düşünmek, izlemek, Bokır dağlarında direnen Sahan Ağa'nın mevzilerini, Dersim isyanının simgesi olan Kırmel Kandil dağı, Ağdat, Yasak mıntıkayı boydan boya izlemek. Kısaca tarihi canlı

Şehit Nadire ELMA (Nafin),
1978, Arbete-Nusaybin, 27
Temmuz 1999-Şirvan'da şehit

olarak yaşamak herkese nasip olmaz. İşte 6 değerli yoldaşımız buradadır. Onlar burada dünyada insanlık var oldukça yaşıyor olacaklar.

Size olan borcumuzu son damla kanımızı bu davaya feda ederek, zaferi yaratarak ödeyeceğiz.

Bir mücadele arkadaşı

ŞİİRLERİNİ ŞİİRLERİMİZE KATACAĞIZ VE HAYKIRACAĞIZ SONSUZA DEK

Devrim kavgasında nice yiğitler ölümsüzlüğe, yaşamın kaynağına giden yolda kelle koltukta savaşırlar. Şerefli bir yaşam uğruna severek ölüme gidecek kadar yüce insanlar oldu. İnsanlığın beşiği güneş ülkesi Kürdistan toprağına baş koydular, can verdiler ve oluk oluk kanlar aktı toprağa. Dökülen her damla şehit kanı, adım silahların melodisine eşlik ederek daha fazla sevda, daha fazla intikam yemini ve daha fazla özgürlüğü yakınlaştıracaktır. Özgür bir vatan uğruna toprağa düştüler Kürdistan'ın kızıl gülleri. Onlar güneş ülkesinde devrimci iktidara ulaştığı gün, işte o zaman toprağın altından yüreklerinde fırtınalar koparak, dillerinde kimse duymasa da devrim şarkılarını söyleyerek halaya duracaklar... Ve nice **Ozanlar, Rızalar, Seyfettinler** henüz öndördünde küçük elleri kalaşnikofu sıkı sıkıya kavrayan **Mazlumlar** doğacaklar. Peri suyunun coşkun ve hırçın

Adı, soyadı: **İlhan AK**
Kod adı: **Ozan**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto-Kılıc köyü, 1969**
Mücadeleye katılım tarihi: **15 Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Nisan 1995, Kirdım Vadisi-Dersim**

yatağından, Bandoz dağlarının tipi ve bagere duran doruklarında, Dağlıtepe ormanlarından taa Munzurlara, Gabar'a ülkemizin dört bir yanına usulca uzanacaklar. Hiç kimsenin belki işitemeyeceği, ama tüm yoldaşların yüreklerinin ateş gibi ısındığı bir gün haykıracaklar. "Kara toprağın altında da olsak ülkemizin doruklarında yanan özgürlük ateşlerini gördük, ülkemiz,

mazlum halkımız, analarımız, bacılarımız, kardeşlerimiz, tüm insanımız özgürlüğüne kavuştu ya! İntikamımız, binlerce Kürdistan şehidinin intikamı alındı ya!" haykırırları nefesten nefese, yürekten yüreğe usul usul yayılacak. O gün **Ozan yoldaş** yine devrimci coşku ile marşlar söyleyecek, kızılbaşan Pülümür-Kirdım vadisinde uzandığı yerden.

Hatırlıyorum; soğuk bir sonbahar akşamıydı, saflara yeni katılım sağlıyorduk. Saat gece on sıralıydı. Bize öncülük yapan ve bizi ana karargaha ulaştırmak için birlikte bulunan arkadaşla, uzun, birkaç geceyi aşkın yürüyüş yapmamıza rağmen henüz ulaşamamıştık arkadaşlara. Laç Deresi'nin derinliklerine doğru inen ince ve tozlu patikada yorgun bir biçimde ilerlerken birden "Tû ki" diye bir seslenme ile birlikte acemice de olsa kendimizi patikanın sağına-soluna mevzilendirdik. Ardından karşılıklı verilen parolalar. Ve

Şehit Nesim, 27 Temmuz
1993, Şirvan'da şehit

akşamından sonra günler savaşın amansız hızı ve temposu altında gelip geçti. Doğa yanıp tutuştu. Kürdistan'ın dört bir yanı alev alev yanıp tutuştu, direniş karşısında gün be gün mağlup olan düşman vahşetini mazlum halkımıza yöneltmeye başladı. Ama gerillanın sürekli coşku dolu yüreği nice düşman operasyonunun, nice hain saldırıların üstesinden gelmeyi başardı. Ve iki bin Rus askerinin fırtınada kurtulamadığı düşmanın tarih boyunca adım atamadığı, asi, Şeytan dağlarının etekleri, üç-dört metre karın-kışın içinde gün geldi ki Ozan hevale ve O'nun yoldaşlarına mesken oldu. Ozan hevalin insanlığa, sosyalizme,

halkına olan derin bağlılığı, cellada, haine olan büyük kını ve öfkesi şiirlerinde çok güzel dile gelirdi. O bir eylem militanı olduğu gibi aynı zamanda devrimciliği ilmik ilmik şiire de aktarmasını bilen bir militandı. Dilinden dökülen ezgilerle, Dimili dizelerle Dersim'i, Zilan'ı, Ağrı'yı, Hani-Palu direnişini, vatan ve halk sevgisini, sömürgeciliğe olan öfkesini yansıttı Ozan heval. Güçlü bir fiziği vardı, en zorlu anlarda en önde koşardı. Ama güçlü olması güçlü fiziki yapıya bağlı değildi. Bir PKK militanında bulunması gereken üstün moral gücü, insan doğasını zorlayan olağanüstü irade gücünü zorlaması, en

umutsuzlara umut, ruhsuzlara ruh veren coşkusu, neşesi ve yaşam tutkusuydu Ozan hevali ayakta tutan, yürüten ve her zaman ilgi odağı haline getiren.

Ozan heval yaşamını fazla anlatmazdı. Ama tanırdı yoldaşları O'nu. 1969 yılında Varto'nun Kılıcık köyünde doğmuştu. Yoksul bir toplum ve aile gerçekliği içinden geliyordu. Çocuk yaşta babasını kaybetmiş ve ailenin büyük çocuğu olduğu için yaşamı boyunca emekle iç içe olmuş bir insandı.

Okul yıllarında devrimci düşüncelerle tanışmış ve bir süre Türk sol gruplarıyla ilişkileri olmuşsa da, O'nun için asıl devrimci süreç, partimizin Varto alanındaki çalışmalarının yaygınlaşmasıyla başlamıştır. Savaşın bütün Kürdistan'da yaygınlaşması sonucunda Ozan heval tereddüt etmeden parti saflarına katılım sağlamıştır.

1992 yılında Erzurum Eyaleti'nde ARGK saflarına katılmıştır. Çocukluk yıllarında yaşadığı zorluklardan kaynaklanan duygusallığı parti saflarında devrimci bilinç ile yoğrularak militan duygulara dönüşmüştür. Ozan heval saflarda bulunduğu süreç boyunca bir PKK militanında bulunması gereken askeri duruşu, devrimci olgunluğu, derin insanlık sevgisi ile devrimci yaşamı kendi kişiliğinde bütünleştirmiştir. Yaşamda tavır ve davranışlarıyla yoldaş canlısıdır. Hiçbir zorluk, hiçbir engel, Ozan hevalde umudun birazıcıkda olsa kırılmasına,

karanlıkta verilen bu parolalar sonucu burada konumlanan bir grup arkadaş olduğunu anladıktan sonra yaklaştık. Vadinin karanlığa boğulan yatağında zar zor seçilebilen ama yaklaşıncı uzun bir çam ağacını andıran heybetli duruşuyla, gür bıyıkları ve uzamış siyaha çalan sakalları ile yarım yamalak Kürtçe konuşabilen, arada bir konuşmasını Dimili lehçesi ile sürdüren, sıcak ve insanın yüreğini saran üslubu ile Ozan heval karşımdaydı.

Eylül'ün soğuk ve fırtınalı akşamında Ozan hevalin sıcaklığı yüreklerimizde, bedenlerimizde bir sıcaklık, bir ateş yakmıştı. Ve o sonbahar

ufacık da olsa neşesini, coşkusunu yitirmesine, bir adım dahi geri adım atmasına neden olamamıştır.

Cehennem sıcaklığında Kara Cehennem vadisinde top-havan, bomba ve yeri göğü inleyen kazan vuruşları altında omuz omuza, düşmanın kobrasına, uçağına, tankına, panzerine karşı yoldaşlarıyla birlikte dövüştü, çatıştı günlerce. Savaş bir başkadır Kürdistan'da. Düşman kavramı daha vahşi, daha kalleştir karşında. Ve ülkem cehennem ateşlerinde yanarken Kara Cehennem vadisinde düşmanın tüm tekniğine, sayısal üstünlüğüne karşın yoldaşlarına umut, moral ve yüreklerinde sömürgeciliğe olan nefretle direndi yoldaşlarıyla. Bu çatışmadan da zaferle ayrılmasını bilmişti.

Gün oldu 1992'nin kara kışında Bandoz'un doruklarında düşmanı vurdular. İnsan kanını donduran soğuğu, havada buz kesen soluğa, ayakları yakan toz kara, gündüzleri neredeyse kör edercesine göz açtırmayan fırtınaya karşın, doğanın acımasız yasalarını da yenmişti yoldaşlarıyla omuz omuza. Bir Şubat şafağında düşman operasyonunu pusuda beklerken ne de büyük bir devrimci duyarlılıkla yazdığı "21 Aralık Direnişi" şiirini okumuştun. O gün nasıl da vuruşmuşuk düşmanla. Ve senin mevsimde şiir okuyuşunu hatırlıyorum bir Şubat şafağında, bıyıkları buz tutmuş, yüzündeki eksilmeyen umut ve öfkeyle karışık

bakışlarını ve sesini. Hâlâ bitmeyen bir melodi bu. Dilinden hiç düşmezdi, "Nawu kovudi adire ma esto, nawu kovudi cenge ma esto..." Hep söyler durdun öfke ve özgürlüğe susamış yüreğinle bu şarkıyı.

Ozan hevalle son olarak Bandoz'un derinliklerinde serin bir bahar günü, güneş Sülbüs Dağı'nı aşmak ve kaybolmak üzereyken, faaliyet alanlarımıza doğru hareket ederken konuşmuşuk. Yine bana yoldaş sıcaklığı ile gülerək "Haydi" dedi.

"Ayrılmaman, pratik sahalarımıza yönelmenin zamanı. Başarmaktan başka çaremiz yok. Başarı tek kurtuluş yolumuz olacak ve başarmak için her şeyini ortaya koy! Gün olur, yine Bingöl dağlarında karşılaşırız. Şimdilik serkeftin yoldaş" demiştin.

Bir 22 Nisan gecesinde Pülümür dağlarında hain bir düşman pususunda şahadete ulaştığını öğrendim. Söylenecek tek şey var: Döktüğünüz her damla kan binlerce çiçek olup yeşerecek Kirdim vadisinde. Söylediğin ezgiler Peri suyunun çılgın melodisine eşlik ederek Munzur suyuna, Dicle'ye,

Fırat'a karışacak. İntikam yeminlerimiz Bandozlardan, Şerafettinlerden, Şeytanlardan yankılanacak ve sömürgeciliğin başına birer bomba gibi patlayacak. Umudunuzu umudumuza, yüreğinizi yüreğimize, gülüşlerinizi gülüşlerimize, şiirlerinizi şiirlerimize katacağız ve haykıracağız sonsuza dek; "Biji Serok APO, Biji Serok APO...."

Bir mücadele arkadaşı

Şehit Nihal AK (Evin), 1972
Nusaybîn, 27 Temmuz 1993,
Şirvan'da şehit

DERSİM EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: Hüsniye

YÜREKLİ

Kod adı: Berçem

Doğum yeri ve tarihi: İmranlı-Sivas 1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Reyhan

KORKUSUZ

Kod adı: Zekiye

Doğum yeri ve tarihi: Dersim-Pülümür, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı (Manga komutanı, yaralı olarak düşman tarafından kurşuna dizilerek şehit ediliyor.)

■ Adı, soyadı: Sultan KAPLAN

Kod adı: Berinaz

Doğum yeri ve tarihi: İzmir, 1972

Mücadeleye katılış tarihi:

Ağustos 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı

■ Adı, soyadı: Zeynep DEMİR

Kod adı: Özgür

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 8

Ağustos 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı (Yaralı olarak düşmanın eline geçiyor ve

kurşuna diziliyor.)

■ Adı, soyadı: Hülya KURT

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Ankara, 1966

Mücadeleye katılış tarihi: Haziran 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı (Yaralı olarak düşmanın eline geçiyor ve kurşuna diziliyor.)

■ Adı, soyadı: Cemile ÖZGÜN

Kod adı: Evrim

Doğum yeri ve tarihi: İskenderun, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 5 Mayıs 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı

■ Adı, soyadı: Leyla ALTIN

Kod adı: Piroz

Doğum yeri ve tarihi: Sakarya, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan

1995, Aliboğazı

■ Adı, soyadı: Sevim YILDIRIM

Kod adı: Jıyan

Doğum yeri ve tarihi: Dersim, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı (Gazla şehit ediliyor)

■ Adı, soyadı: Deniz ÇİFTÇİ

Kod adı: Xelil

Doğum yeri ve tarihi: Çayırılı köyü-Karakoçan, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 24 Şubat 1994

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Abdülkadir AYDIN

Kod adı: Fırat

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 4 Ekim 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Mehmet HASAN

Kod adı: Kerimxan

Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-Küçük Güney, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı

■ Adı, soyadı: Abuzer TEPE

Kod adı: Aziz

Doğum yeri ve tarihi:

Tozkoparan-Pertek, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1995, Aliboğazı

■ Adı, soyadı: Mehmet YAĞ

Kod adı: Çetin

Doğum yeri ve tarihi: Bozova-Urfa, 1974

Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Aliboğazi
■ Adı, soyadı: Remzi
KANTOPRAK
Kod adı: Selim
Doğum yeri ve tarihi: Hilvan,
1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Aliboğazi (Bölük
komutanı, kimyasal gaz)
■ Adı, soyadı: Cihan DEMİR
Kod adı: Avareş
Doğum yeri ve tarihi: Kulp,
1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Aliboğazi
■ Adı, soyadı: Gülsüm
MALOĞLU
Kod adı: Dilan
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1969 Mücadeleye katılış tarihi: 16
Eylül 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere mıntıkası
■ Adı, soyadı: Gülnaz ABALLI
Kod adı: Berivan
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 17
Ağustos 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere
■ Adı, soyadı: Elif
ÇETİNKAYA
Kod adı: Beritan
Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: 27
Mayıs 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere

■ Adı, soyadı: Meryem AYAS
Kod adı: Sıdar
Doğum yeri ve tarihi: Yaderen
köyü-Mardin, 1971
Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere
■ Adı, soyadı: Hafize DEMİR
Kod adı: Newroz
Doğum yeri ve tarihi: Bulanık-
Muş, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere (Takım
komutanı)
■ Adı, soyadı: Bülent AYDIN
Kod adı: Burhan
Doğum yeri ve tarihi: Piran, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere
■ Adı, soyadı: Sevim DOĞAN
Kod adı: Zelal
Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt-
Dersim, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 14
Ekim 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1995, Kutudere
**Dersim-Ovacık yol kesme
eylemi şehit künyeleri:**
■ Adı, soyadı: Mehmet ESKİ
Kod adı: Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Hazro,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: 21
Nisan 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Kenan ÖNER
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Pertek,
1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Özcan ECE
Kod adı: Gönül
Doğum yeri ve tarihi: Van, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Cabbar Mağal
Kod adı: Erdal
Doğum yeri ve tarihi: Pertek,
1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Fırat ÖZTÜRK
Kod adı: Serhat
Doğum yeri ve tarihi: Ocakbaşı
köyü-Doğubeyazıt, 1979
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Ferit PULBU
Kod adı: Heburn
Doğum yeri ve tarihi: Digor, 1980
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Kenan MIZRAK
Kod adı: Metin, Rojhat
Doğum yeri ve tarihi: Kumluca
köyü-Lice, 1967
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Bülent DÜNDAR
Kod adı: Şılan
Doğum yeri ve tarihi: Xınıs-
Erzurum, 1973
Mücadeleye katılış tarihi:
Ağustos 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart
1995, Ovacık
■ Adı, soyadı: Nurhak BALIK
Kod adı: Nurjiyan

Doğum yeri ve tarihi: Elazığ, 1978
 Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Mart 1995, Ovacık
 ■ Adı, soyadı: Özkan DEMİR
 Kod adı: Serhat
 Doğum yeri ve tarihi: Pertek, 1965
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Cevdet GÜNDÖNER
 Kod adı: Bilican
 Doğum yeri ve tarihi: Bulank, 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 30 Kasım 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Mehmet KILIÇER
 Kod adı: Şahin
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Mazıdağ, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Şevket DEMİR
 Kod adı: Yılmaz
 Doğum yeri ve tarihi: ...,1966
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Mahmut ATAÇ
 Kod adı: Mahsum
 Doğum yeri ve tarihi: Lice-Tepecik, 1970
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Doğan YILDIZ
 Kod adı: Adnan

Doğum yeri ve tarihi: Pülümür, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Yasin ATEŞ
 Kod adı: Seyitxan
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 3 Ağustos 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: M. Nasuh BARAN
 Kod adı: Baran
 Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Kenan ALDUDAK
 Kod adı: Cemşit
 Doğum yeri ve tarihi: Kiğı-Hasbağlar, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: İnan CANPOLAT
 Kod adı: İnan
 Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 30 Ağustos 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs 1994, Pülümür-Senak
 ■ Adı, soyadı: Mümin ÇAKICI
 Kod adı: Şoreş
 Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt-Başoluk köyü, 1967
 Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 28 Nisan 1994, Mazgirt

■ Adı, soyadı: Timur CAN
 Kod adı: Dr. Haki
 Doğum yeri ve tarihi: Kırşehir, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 29 Mayıs 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 26 Nisan 1994, Mazgirt-Birman
 ■ Adı, soyadı: Cafer SARIKAYA
 Kod adı: Şoreş
 Doğum yeri ve tarihi: Çemişgezek, 1968
 Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1994, Çemişgezek
 ■ Adı, soyadı: Tarkan BULUT
 Kod adı: Hazar
 Doğum yeri ve tarihi: Lice,...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, Çemişgezek
 ■ Adı, soyadı: Özgür AYDAN
 Kod adı: Numan
 Doğum yeri ve tarihi: Pertek, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1994, Çemişgezek
 ■ Adı, soyadı: M. Ali OGAY
 Kod adı: Rezan
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Çemişgezek
 ■ Adı, soyadı: Ali ŞAHAN
 Kod adı: Kawa
 Doğum yeri ve tarihi: Pertek,...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994, Çemişgezek
 ■ Adı, soyadı: Fevzi BELEK

Kod adı: Gürbüz
Doğum yeri ve tarihi: Ovacık,
1969
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1994, Çemişgezek-Aliboğazı
■ Adı, soyadı: A. İhsan POLAT
Kod adı: Baki
Doğum yeri ve tarihi: Dersim,
1975
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1994, Çemişgezek-Aliboğazı
■ Adı, soyadı: Hüseyin KRAL
Kod adı: Numan
Doğum yeri ve tarihi: Arpaçay,
1970
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1994, Çemişgezek-Aliboğazı
■ Adı, soyadı: Şexmus YALÇIN
Kod adı: Yaser
Doğum yeri ve tarihi: İdil, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 5 Haziran
1994, Ovacık-Karadere
■ Adı, soyadı: Fırat ARMALI
Kod adı: Delil
Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür
■ Adı, soyadı: Bülent AKTAY
Kod adı: Nizam
Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür
■ Adı, soyadı: Zafer KESER
Kod adı: İntikam
Doğum yeri ve tarihi: Dersim,...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Necati ÖZTÜRK
Kod adı: Alişer
Doğum yeri ve tarihi: Sivas-
İmranlı,...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Zülfü AYDEMİR
Kod adı: Orhan
Doğum yeri ve tarihi:
Malazgirt,...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Özcan
ÖZGÜRKAYA
Kod adı: Seyit
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Remzi
KARADAĞ
Kod adı: Xelil
Doğum yeri ve tarihi:
Malazgirt,...
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri:...
Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Ramazan ACAR
Kod adı: Remo
Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1980
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Mazgirt-Pirma
■ Adı, soyadı: Murat ...
Kod adı: Coşkun
Doğum yeri ve tarihi: Kars-
Kağızman, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür-Senak

■ Adı, soyadı: Abbas
GEGERSOY
Kod adı: Acar
Doğum yeri ve tarihi: Siverek,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran
1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
Pülümür-Senak
■ Adı, soyadı: Ahmet
KARATAŞ
Kod adı: Dijwar
Doğum yeri ve tarihi: Mardin-
Derik, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: Nisan
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 23 Ağustos
1994, Pülümür-Şexan köyü
■ Adı, soyadı: Hüseyin
ÇEVİRMEN
Kod adı: Eren
Doğum yeri ve tarihi: Tekman,
1974
Mücadeleye katılış tarihi:
Ağustos 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs
1994, Erzincan-Sansavat
■ Adı, soyadı: Muhittin
KARAASLAN
Kod adı: Hebun
Doğum yeri ve tarihi: Hazro,
1974
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs
1994, Erzincan-Sansavat
■ Adı, soyadı: İlyas DOĞAN
Kod adı: Mahsum
Doğum yeri ve tarihi: Bulanık,
1980
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs
1994, Erzincan-Sansavat
■ Adı, soyadı: Yusuf YAZICI
Kod adı: Reber
Doğum yeri ve tarihi: Silvan,

1976

Mücadeleye katılış tarihi: Haziran 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Cemil BİNGÖL

Kod adı: Dijwar

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Ferit ÇAPAN

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: Şubat 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Enver BOR

Kod adı: Yadin

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Ekrem UĞURLU

Kod adı: Ekrem

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: Nisan 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Abdullah

KEMALOĞLU

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Tekman, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Sedat

YERDEĞİL

Kod adı: Redar

Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Nuri GERGİN

Kod adı: Piling

Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Erkan TEKEL

Kod adı: Serxwebûn

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: Nisan 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Mehmet SÜER

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Bismil, ... Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Hamza

Doğum yeri ve tarihi: Erzincan-Çayırli, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: İbrahim KILIÇ

Kod adı: Şoreş

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Gökmen

TOMRIŞ

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Roşer

Doğum yeri ve tarihi: Hazro-Gürsalat, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Erzincan-Sansavat

■ Adı, soyadı: Sait BARAN

Kod adı: Xoşnav

Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Hilal köyü, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1988

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran 1994, Karakoçan

■ Adı, soyadı: Mehmet AKÇAY

Kod adı: Hoca, Ayhan

Doğum yeri ve tarihi: Yayladere-Bingöl, 1965

Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Haziran 1994, Karakoçan

■ Adı, soyadı: Mehmet TOPUZ

Kod adı: Jehat

Doğum yeri ve tarihi: İstanbul, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: Şubat 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mayıs 1994, Yayladere

■ Adı, soyadı: Mustafa

KURTAY

Kod adı: Piling

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mayıs 1994, Yayladere

■ Adı, soyadı: Çelebi ALBAY

Kod adı: Agir

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1975

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Mayıs
1994, Hozavir-Yayladere

■ Adı, soyadı: M. Ali YAKICI

Kod adı: Zınar

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1963

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mayıs
1994, Yayladere

■ Adı, soyadı: Hüseyin KIRAL

Kod adı: Numan

Doğum yeri ve tarihi: Silvan ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Mayıs
1994, Yayladere

■ Adı, soyadı: Cemal BALTA

Kod adı: Adnan

Doğum yeri ve tarihi: Lice ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Temmuz
1994, Dersim-Çetnik

■ Adı, soyadı: Cemal ÖZGÜL

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Mazgirt ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Temmuz
1994, Dersim-Çetnik

Şehit Dicle, Uludere-Nirvan köyü, 1990 katılımlı,
1994 Bezenike'de şehit, takım kom. yardımcısı

Nemrut dağı
sis
duman
tam kurt havası
o gün
erken olacaktı
akşam
kötünün
yurdundan geldiler
hain ve korkaktılar
peygamber misali
çektiler
çarmıha
mıhladı bedenleri
ne gün
ne gece
akşamüstü
alında canlar
O gün
erken olacaktı akşam
ne bir ses
ne bir sır
verdiler
ağıtlarını
kavallar yaktı
hepsi de
Urfalıydılar.

ERZURUM EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: Hamit SELMAN

Kod adı: Edip

Doğum yeri ve tarihi: Batman,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: Nisan
1992

Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1995,
Nazmiye-Doluca (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Kemal DEMİR

Kod adı: Zınar

Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
1972

Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Mart
1995, Nazmiye-Doluca

■ Adı, soyadı: İbrahim

ÖZMEN

Kod adı: Armanç, Munzur

Doğum yeri ve tarihi:

Karayazı-

Erzurum, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 24
Nisan 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Mart
1995, Kixo-Semen köprüsü
(Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Cemal ACUN

Kod adı: Tofan

Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1
Haziran 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1995,
Nazmiye-Doluca Köyü

■ Adı, soyadı: Hasan

KARADAĞ

Kod adı: Yekda

Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
1975

Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan
1995, Yayladere-Tari köyü

■ Adı, soyadı: Mehmet BALTA

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Bostanlı
köyü-Digor, 1974

Mücadeleye katılış tarihi:
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 14
Nisan

1995, Kiği

■ Adı, soyadı: Eşref

KAVAK

Kod adı: Bawer

Doğum yeri ve tarihi:

Gercüş-Batman, 1976

Mücadeleye katılış tarihi:
Nisan 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17
Nisan 1995, Bingöl Lağ
deresi (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Kemal

ŞİNDİ

Kod adı: Firaz

Doğum yeri ve tarihi:
Eruh, 1974

Mücadeleye katılış tarihi:
Nisan 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 3
Mayıs 1995, Bingöl-
Dallitepe (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Cengiz

AVCI

Kod adı: Cigerxwin

Doğum yeri ve tarihi: Van, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 14
Ocak 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs
1995, Bingöl-Dallitepe

■ Adı, soyadı: Şaban EREZ

Kod adı: Şevger, Zana

Doğum yeri ve tarihi: Silvan,

Şehit Cudi

1973
Mücadeleye katılış tarihi: 19
Kasım 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs
1995, Bingöl-Dallıtepe
■ Adı, soyadı: Dilşah YILDIZ
Kod adı: Yekbun
Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1975
Mücadeleye katılış tarihi: 24
Nisan 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 2 Mayıs
1995, Bingöl (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Süleyman AYDIN
Kod adı: Rıza can
Doğum yeri ve tarihi: Palu-Ziver
köyü, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: Aralık
1990
Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs
1995, Bingöl
■ Adı, soyadı: Abdalbaki YÜCE
Kod adı: Sabri
Doğum yeri ve tarihi: Diyardin-
Ağrı, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
(Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: Nihat GÖNEN
Kod adı: Bişar
Doğum yeri ve tarihi: Sazlıca
köyü-Digor, 1980
Mücadeleye katılış tarihi: 7 Eylül
1994
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
■ Adı, soyadı: Abdullrezzak
GÜLBAYAZ
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,
1972
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran
1992
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan

1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Ekrem AKMAK
Kod adı: Bawer
Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
■ Adı, soyadı: Ferhat KEMER
Kod adı: Mustafa
Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
■ Adı, soyadı: Xalil Mehmet
Selim
Kod adı: Mirxan
Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-
Küçük Güney, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
■ Adı, soyadı: Salman AĞACI
Kod adı: Mervan
Doğum yeri ve tarihi: Erzurum-
Karayazı, 10 Ağustos 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 7
Temmuz 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu
■ Adı, soyadı: Şahabettin
KANDEMİR
Kod adı: Kerem
Doğum yeri ve tarihi: Bismil-
Diyarbakır, 6 Şubat 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 5 Mayıs
1990
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart
1995, Pülümür-Kırdım Vadisi
■ Adı, soyadı: Kemal AYDINCÜ
Kod adı: Hakkı
Doğum yeri ve tarihi: Aydın,
1969

Mücadeleye katılış tarihi: Kasım
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu
■ Adı, soyadı: Lokman SEYDO
Kod adı: Brusk
Doğum yeri ve tarihi: Afrin-K.
Güney, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mart
1995, Bingöl-Dallıtepe
■ Adı, soyadı: Yılmaz ÖZEL
Kod adı: Dilgeş
Doğum yeri ve tarihi: Tendürek
köyü-Malazgirt, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 10
Kasım 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
1995, Bingöl, Kılıçdere-Yedisu
■ Adı, soyadı: Alyaser ÇİFTÇİ
Kod adı: Xemgin
Doğum yeri ve tarihi: Kars-Göle
...
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
1995, Bingöl, Kılıçdere-Yedisu
(Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Haydar ÖNAL
Kod adı: Bişar
Doğum yeri ve tarihi: Bingöl-
Karlıova, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mayıs
1995, Çat-Yedisu
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Fikret
Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1988
Şahadet tarihi ve yeri: Kasım
1995, Genç-Suveren (Bölge
sorumlusu)
■ Adı, soyadı: Asim ...
Kod adı: Pırlıng
Doğum yeri ve tarihi: Bitlis-

Tatvan, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: Eylül 1994,
Hınıs-Erzurum

■ Adı, soyadı: Emrullah

TAŞDEMİR

Kod adı: Dilovan

Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
1976

Mücadeleye katılım tarihi: Ocak
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Dalveren köyü eylemi

■ Adı, soyadı: Hasan ŞAHAN

Kod adı: Serxwebûn

Doğum yeri ve tarihi: Maraş-
Göksu, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: Eylül
1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Çavköyü tepesi eylemi

■ Adı, soyadı: Cemil SÜMBÜL

Kod adı: Bawer

Doğum yeri ve tarihi: Hazro,
1969

Mücadeleye katılım tarihi: Ocak
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Kurtuluş

■ Adı, soyadı: Adnan ÇİÇEK

Kod adı: Pling

Doğum yeri ve tarihi: Mardin,
1973

Mücadeleye katılım tarihi: Aralık
1991

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Kurtuluş (Takım
komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Milis ESMER

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Kulp-Licik,
1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1 Mayıs
1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,

Bingöl-Kurtuluş (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Mustafa SEYDA

Kod adı: Tekoşer

Doğum yeri ve tarihi: Afrin-
Küçük Güney, 1974

Mücadeleye katılım tarihi:
Temmuz 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Terxan eylemi

■ Adı, soyadı: Cemal

KARADAYI

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Terxan köyü eylemi

(Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Ramazan SAVCI

Kod adı: Hasan

Doğum yeri ve tarihi: Kars, 1962

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl, Sancak-Tezcan

■ Adı, soyadı: Cemile ALKUT

Kod adı: Mizgin

Doğum yeri ve tarihi: 1980,
Beytüşşebap

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl, Sancak-Tezcan köyü

■ Adı, soyadı: Şeyhmus ASLAN

Kod adı: Zınar

Doğum yeri ve tarihi: Adana,
1977

Mücadeleye katılım tarihi: 15
Mayıs 1995

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Can tepesi

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Zindan

Doğum yeri ve tarihi: Varto-
Gunde Milan

Mücadeleye katılım tarihi:

Ağustos 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Karlıova-Cılız

■ Adı, soyadı: Faruk ...

Kod adı: Partizan

Doğum yeri ve tarihi: Muş,
Bulanık-Pılır, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Bingöl-Can

■ Adı, soyadı: Abdullah ...

Kod adı: Şivan

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt-
Mordin, 1975

Mücadeleye katılım tarihi:
Temmuz 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Varto-Muşko

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Felat

Doğum yeri ve tarihi: Varto-
Kadine, 1966

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, Varto-Muşko

■ Adı, soyadı: Nurhak KAL

Kod adı: Rojda

Doğum yeri ve tarihi: Altınevler-
Adaklı, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: Aralık
1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Kiği-
Tezcan

■ Adı, soyadı: Ertuğrul

ÖZTÜRK

Kod adı: Azad

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt-
Xanoğlu, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1
Haziran 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994,
Yayladere-Çakara vadisi

■ Adı, soyadı: Cafer BELGE

Kod adı: Akif

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl-

Kiği, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 10 Ocak 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Yayladere-Çakara vadisi

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Varto-Mamanık, ...

Mücadeleye katılım tarihi: Avrupa

katılımlı, Akademide kalmış

Şahadet tarihi ve yeri: ...

■ Adı, soyadı: Hüseyin

KAHRAMAN

Kod adı: Brüks

Doğum yeri ve tarihi: Tutap-Cemalvezi, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 24 Mayıs 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Varto-Muço

Kiği bölgesi şehitleri

■ Adı, soyadı: Muhittin

KARAASLAN

Kod adı: Hebûn

Doğum yeri ve tarihi: Hazro, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 18 Mayıs 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Selim ÇAPAN

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: 1993 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Enver BAR

Kod adı: Hamza

Doğum yeri ve tarihi: Bingöl, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: Mart 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs

1994, Kiği

■ Adı, soyadı: İbrahim KILIÇ

Kod adı: Şoreş

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: Mart 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Hüseyin

DEVİRMEN

Kod adı: Eren

Doğum yeri ve tarihi: Tekman, 1974

Mücadeleye katılım tarihi:

Ağustos 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: İndiyap BAĞCI

Kod adı: Mahsum

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık, 1980

Mücadeleye katılım tarihi: 1992 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: Cemil

BİNGÖLTEKİN

Kod adı: Dijwar

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1992 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: Ekrem UĞURLU

Kod adı: Ekrem

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 14 Nisan 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Abdullah

CEMALOĞLU

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Tekman, 1973

Mücadeleye katılım tarihi: Eylül 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: Sedat YEDİGÜN

Kod adı: Redar

Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1977

Mücadeleye katılım tarihi: Kasım 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Erhan TEKKEŞ

Kod adı: Serxwebûn

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: Nisan 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği (Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Hikmet SABRÎ

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Hamza

Doğum yeri ve tarihi: Erzincan-Çayönü, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: Yusuf YAZICI

Kod adı: Reber

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1976

Mücadeleye katılım tarihi: Haziran 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs 1994, Kiği

■ Adı, soyadı: Nuri GERGİN

Kod adı: Pling

Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
1976
Mücadeleye katılış tarihi: Aralık
1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs
1994, Kiği
■ Adı, soyadı: Mehmet KIYAR
Kod adı: Mervan
Doğum yeri ve tarihi: Bismil-
Diyarbakır, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mayıs
1994, Kiği
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Roger
Doğum yeri ve tarihi: Hazro, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1994
Şahadet tarihi ve yeri: 30
Mayıs 1994, Kiği
■ Adı, soyadı: Abdullah
TEKVİN
Kod adı: Garzan
Doğum yeri ve tarihi:
Bulanık, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Eylül
1991
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
(Takım komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Mehmet Nuri
TARHAN
Kod adı: Yusuf
Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: Fatmagül
BİRTEK
Kod adı: Beritan
Doğum yeri ve tarihi: Erzurum-
Hınıs, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 12
Eylül 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Haziran

1994, Yedisu-Mirkan (Manga
komutanı)
■ Adı, soyadı: Erhan TAK
Kod adı: Cuma
Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1 Mayıs
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: Kasım TOSUN
Kod adı: Doktor Bager
Doğum yeri ve tarihi: Kars-
Kağızman, 1971
Mücadeleye katılış tarihi:
Temmuz 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Eylül
1994, Yedisu-Bagok tepesi
(Takım komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Ferhat AYDIN
Kod adı: Yavuz
Doğum yeri ve tarihi: Erzurum-
Hınıs, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 20 Eylül
1994, Yedisu-Bagok tepesi
■ Adı, soyadı: Faruk
KARAASLAN
Kod adı: Reber
Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs
1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice (Manga
komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Nahibe SANCAK
Kod adı: Dorşin
Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 7 Eylül
1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1
Ağustos 1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı:
...
Kod adı: Avareş

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,
...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 1
Ağustos 1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: İbrahim
Doğum yeri ve tarihi: Küçük
Güney, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: Yılmaz
ASLANGIRAY
Kod adı: Cenk
Doğum yeri ve tarihi: Van, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: Faruk Ozan
SARIKAYA
Kod adı: Şahin
Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: Bülent ÖZER
Kod adı: Rubar
Doğum yeri ve tarihi: Muş-
Malazgirt, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran
1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice (Manga
komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Filiz BOZKURT
Kod adı: Gülistan
Doğum yeri ve tarihi: Mardin-
Midyat, 1977
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
1994, Kiği-Bilice
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Baran
Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 1
 Ağustos 1994, Kiği-Bilice
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Şevger
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
 1994, Kiği-Bilice
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Xelil
 Doğum yeri ve tarihi: Küçük
 Güney, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
 1994, Kiği-Bilice
 ■ Adı, soyadı: Yılmaz TAÇ
 Kod adı: Dijwar
 Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 9 Eylül
 1994, Tezcan-Avareş
 ■ Adı, soyadı: Mehmet
 ÇAĞLAYAN
 Kod adı: Seyitxan Seydo
 Doğum yeri ve tarihi: Muş-
 Bulanık, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Ağustos
 1994, Yedisu karakol eylemi
 (Takım komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Mehmet Emin
 ALİ
 Kod adı: Cengiz
 Doğum yeri ve tarihi: Pervari-
 Kukçınar, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 15
 Ağustos 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos
 1994, Kiği-Bilice
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Sercihan
 Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
 1994, Cap-Karlhova
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Ekrem
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: Aralık
 1994, Yedisu-Avareş karakol
 baskını
 ■ Adı, soyadı: Hamit SELMAN
 Kod adı: Edip
 Doğum yeri ve tarihi: Batman
 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1995,
 Nazmiye-Doluca (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Kemal DEMİR
 Kod adı: Zınar
 Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
 1972
 Mücadeleye katılış tarihi:
 Temmuz 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1995,
 Nazmiye-Doluca (Takım
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İbrahim ÖZMEN
 Kod adı: Armanç Munzur
 Doğum yeri ve tarihi: Karayazı-
 Erzurum, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 24
 Nisan 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 6 Mart
 1995, Kixo-Seman köprüsü
 ■ Adı, soyadı: Cemal ACUN
 Kod adı: Tofan
 Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1
 Haziran 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mart
 1995, Nazmiye-Doluca
 ■ Adı, soyadı: Hasan

KARAGÖZ
 Kod adı: Yekda
 Doğum yeri ve tarihi: Ergani,
 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim
 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
 1995, Yayladere-Tari köyü
 ■ Adı, soyadı: Mehmet BALTA
 Kod adı: Doğan
 Doğum yeri ve tarihi: Bostanlı-
 Digor, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Nisan
 1995, Kiği
 ■ Adı, soyadı: Eşref KAVAK
 Kod adı: Bawer
 Doğum yeri ve tarihi: Gercüş-
 Batman, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan
 1995, Bingöl-Lağ deresi (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Kemal SİNDİ
 Kod adı: Firaz
 Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Nisan
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs
 1995, Bingöl-Dallitepe (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Cengiz AVCI
 Kod adı: Cığırxwın
 Doğum yeri ve tarihi: Van, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 14
 Ocak 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs
 1995, Bingöl-Dallitepe
 ■ Adı, soyadı: Şaban EREZ
 Kod adı: Şevger Zana
 Doğum yeri ve tarihi: Silvan,
 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 19
 Kasım 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs 1995, Bingöl-Dallıtepe
 ■ Adı, soyadı: Dilşah YILDIZ
 Kod adı: Yekbun
 Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 24 Nisan 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 2 Mayıs 1995, Bingöl-Karayalyan (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Süleyman AYDIN
 Kod adı: Rıza Can
 Doğum yeri ve tarihi: Palu-Ziverek, 24 Nisan 1971
 Mücadeleye katılış tarihi: 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mayıs 1995, Bingöl-Karayalyan
 ■ Adı, soyadı: İlhan AK
 Kod adı: Ozan
 Doğum yeri ve tarihi: Varto-Kılıç köyü, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 15 Eylül 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995 Pülümür-Kırdım vadisi (Takım komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Nihat GÖNEN
 Kod adı: Bişar
 Doğum yeri ve tarihi: Dığor-Sazlıca köyü 1980
 Mücadeleye katılış tarihi: 7 Eylül 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995 Pülümür-Kırdım vadisi
 ■ Adı, soyadı: Abdulrezzak GÜLBAYAZ
 Kod adı: Welat
 Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1972
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995, Pülümür-Kırdım vadisi (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Ekrem AKMAK

Kod adı: Bawer
 Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995, Pülümür-Kırdım vadisi
 ■ Adı, soyadı: Ferhat KEMER
 Kod adı: Mustafa
 Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1966
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995, Pülümür-Kırdım vadisi
 ■ Adı, soyadı: Xalil Mehmet SELİM
 Kod adı: Mirzan
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Nisan 1995, Pülümür-Kırdım vadisi
 ■ Adı, soyadı: Salman AĞACI
 Kod adı: Mervan
 Doğum yeri ve tarihi: Erzurum-Karakaya, 10 Ağustos 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 7 Temmuz 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan 1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu
 ■ Adı, soyadı: Şahabettin KANDEMİR
 Kod adı: Kerem
 Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır-Bismil, 6 Şubat 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 5 Mayıs 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart 1995, Pülümür-Kırdım vadisi
 ■ Adı, soyadı: Lokman Seydo ENVER
 Kod adı: Brusk
 Doğum yeri ve tarihi:

Afrin, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 3 Mart 1995, Bingöl-Dallıtepe
 ■ Adı, soyadı: Yılmaz ÖZEL
 Kod adı: Dilgeş
 Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt-Tendürek köyü, 1976
 Mücadeleye katılış tarihi: 10 Kasım 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan 1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu
 ■ Adı, soyadı: Alyaser ÇİFTÇİ
 Kod adı: Xemgin
 Doğum yeri ve tarihi: Kars-Göle,
 ...
 Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan 1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Haydar ÖNAL
 Kod adı: Bişar
 Doğum yeri ve tarihi: Bingöl-Karlıova, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mayıs 1995, Çak-Yedisu
 ■ Adı, soyadı: Kemal AYDINCÜ
 Kod adı: Hakkı
 Doğum yeri ve tarihi: Aydın, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Nisan 1995, Bingöl-Kılıçdere Yedisu 6
Haziran 1995'te
Karakoçan'da şehit düşen
gerillaların künyeleri

■ Adı, soyadı: Meki

BAYRAM

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi:

Kulp, 1977

Mücadeleye katılım

tarihi: 1993

■ Adı, soyadı: Sedat

ÇAĞLAR

Kod adı: Şoreş

Doğum yeri ve tarihi:

Ergani,

1975

Mücadeleye katılım

tarihi: Eylül

1992

■ Adı, soyadı: Murat

ÜLKÜ

Kod adı: Şexmus

Doğum yeri ve tarihi:

Diyarbakır,

1971

Mücadeleye katılım tarihi: ...

■ Adı, soyadı: Hasan

BAŞARAN

Kod adı: Bedran

Doğum yeri ve tarihi:

Mazıdağı,

1973

Mücadeleye katılım tarihi: Eylül

1992

■ Adı, soyadı: Fuat KIZIL

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Eğil,...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

■ Adı, soyadı: Mehmet ÖZEL

Kod adı: Cigerxwin

Doğum yeri ve tarihi:

Lice, 1973

Mücadeleye katılım

tarihi: Haziran 1993

■ Adı, soyadı: Mayıs

ÇETİNKAYA

Kod adı: Hatip

Doğum yeri ve tarihi:

Malazgirt, 1976

Mücadeleye katılım

tarihi: 1993

■ Adı, soyadı: ...

POLAT

Kod adı: Renas

Doğum yeri ve tarihi:

Silvan-Karaçayır ...

Mücadeleye katılım

tarihi: Ağustos 1992

Şehit Ebedin BAKIR (Orhan),
1968, Savur-Kirdirek, 1992
Savur-Bakıstan'da şehit

■ Adı, soyadı: Yılmaz

ERDEMÇİ

Kod adı: Rubar

Doğum yeri ve tarihi:

Eruh, 1976

Mücadeleye katılım

tarihi: 1993

■ Adı, soyadı: Zafer

TÜRK

Kod adı: Rodi

Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır,

1970

Mücadeleye katılım

tarihi: 1992

■ Adı, soyadı: Kazım

KAYA

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: ...,

1977

Mücadeleye katılım tarihi:

1992

**Haziran 1994'te Hozavıt
karakol baskınında şehit
düşen gerillaların künyeleri**

■ Adı, soyadı: Çelebi

ALBAY

Kod adı: Ağır

Doğum yeri ve tarihi:

Bismil,

1975

Mücadeleye katılım tarihi:...

Şahadet tarihi ve yeri:

Haziran

1994, Yayladere Hozavıt

■ Adı, soyadı: Hacı

KOÇYİĞİT

Kod adı: Aşiti

Doğum yeri ve tarihi:

Cihanbeyli-

Yapalı, 1977

Mücadeleye katılım tarihi:

1991

Şahadet tarihi ve yeri: Haziran

1994, Yayladere-Hozavıt

(Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Süleyman

COSKUN

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak-Şipkavak, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1988

Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1994, Yayladere Hozavıt (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: M. Sıraç BAYAR

Kod adı: Aram

Doğum yeri ve tarihi: Ergani-Yamaçlar, 1966

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Haziran 1994, Yayladere Hozavıt (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Abdullah

ÖZTEKİN

Kod adı: Garzan

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos 1994, Kiği-Bilice (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: M. Nuri

TARHAN

Kod adı: Yusuf

Doğum yeri ve tarihi: Bitlis, 1973
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 1 Ağustos 1994, Kiği-Bilice

■ Adı, soyadı: Bağdagül İPEK

Kod adı: Beritan

Doğum tarihi ve yeri: Xınıs-Akçamelik köyü, 1975
Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 12 Temmuz 1994, Yedisu

■ Adı, soyadı: ... EKMEN

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Kulp-Licok, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 14

Temmuz 1994, Bingöl-Kurtuluş (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Hasan TAHAN

Kod adı: Serxwebûn

Doğum yeri ve tarihi: Maraş-Göksu, 1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Haziran 1994, Bingöl-Çan tepesi

■ Adı, soyadı: Cemil SÜMBÜL

Kod adı: Bawer

Doğum yeri ve tarihi: Hazro, 1979

Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 22 Haziran 1994, Bingöl-Kurtuluş, (Takım komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Aslan ÇİÇEK

Kod adı: Pling

Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Kurdisi, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Temmuz 1994, Bingöl-Kurtuluş (Manga komutanı)

Erzincan şehit künyeleri

■ Adı, soyadı: Ayhan İTİKLİ

Kod adı: Mehmet

Doğum yeri ve tarihi: Ankara-Haymana, 1966

Mücadeleye katılım tarihi: 1984
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Temmuz 1994, Erzincan

■ Adı, soyadı: Osman TOKAY

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Temmuz 1994, Erzincan (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Metin TUNÇ

Kod adı: Ferman

Doğum yeri ve tarihi: Mazıdağ, 1967

Mücadeleye katılım tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Temmuz 1994, Erzincan (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Saliha AYAN

Kod adı: Reyhan

Doğum yeri ve tarihi: Gercüş, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 24 Temmuz 1994, Erzincan

**Ve matem marşını
kurşunlar çalar
dağlarımızda
henüz bıyiksız
gencecik gerillanın
yarı donmuş
o nazlı ellerinde
kobralara karşı
feriştah kesilen
bikisiler söyler
en güzel şarkıları
yanıbaşımızda**

SERHAT EYALETİ

İÇİNDEKİLER

Serhat Eyaleti	346	Necip Çelik	407
Abdullah Edem	357	Nizamettin Şık	409
Afitap Demirer	358	Ömer Durmaz	410
Agit	367	Osman Kasımoğulları	412
Ahmet Apala	369	Özcan Coşkun	414
Ali Boğa	370	Şahin Candurak	418
Aydın Yardımcı	373	Sakine Yaylagül	421
Berxwedan	376	Şakir Sarı	424
Bülent Orhanoğlu	377	Sebahattin (...)	426
Çavşın Tok	378	Serhat Deniz	428
Xeyri Yaman	379	Sinan Kaya	430
Deniz (...)	381	Taner Bayat	432
Erhan (...)	382	Tekin (...)	434
Esad Zübeyir İsa	383	Tenzile Aktuğ	436
Eyüp Çetin	385	Türkmen Demirel	438
Ferhan Kenkar	387	Veysi Adıgüzel	443
Gabar (...)	389	Xelil Yiğit	445
Hakan Yıldız	380	Xemgin (...)	447
Haluk Yıldız	391	Yaşar (...)	448
İbrahim Yıldırım	395	Yaşar Ardıhan	449
Kemal (...)	396	Yaşar Güngör	451
Kemal Acar	397	Yusuf Acer	454
Kemal Gümüş	398	Yusuf Hacı Kasım	455
M. Ali Taşdelen	399	Yusuf ê Serê Spî	457
M. Zeki İbrahim	400	Zana (...)	459
Mehmet Karakoç	402	Gerilla yaşamdır	460
Musa Gül	404	Serhat Eyaleti şehit	
Mustafa Bayram	406	künyeleri	466

Feryadım var, taa tarihin
derinliklerinden uzanan
Duyuyor musun beni
ey dünya!
Dilimden mi anlamıyorsun?
Zaten ben de dilimi
bilmem ki!
Benimkisi dilsiz bir haykırış
Manası mı ne?
Acı ve ölüme inat bir
isyandır.
Talan ve zulme inat bir
başkaldırıdır.
Zincir, zindan ve kana inat
Bir savaştır
Bir yaşamdır
Daha ne diyeyim sana
ey dünya!

SERHAT EYALETİ

Serhat Eyaleti ÷lkemizin kuzeyinde en verimli ovaların, en ulaşılmaz dağların bulunduğu, iklim olarak mevsimlerin büyük bir bölümünü kar altında geçiren, denizden çok yüksek yerleşim birimleriyle, tarihi ve doğa güzellikleriyle, erişilmez doruklarıyla adeta tüm Mezopotamya'yı çok yükseklerden seyreden bir eyaletimizdir. Bu coğrafyanın

çevrilmiştir.

Serhat'ın kışları çok sert olur. Yılın büyük bir bölümünde, kar yüzünden köylerin büyük yerleşim birimleriyle irtibatı çoğunlukla kesiktir. Dağların aşılmazlığı da buna eklenince, Serhat insanı doğayla savaşmayı adeta ilke edinmiştir. Bu sert coğrafya ve iklim, Serhatlı'nın simasına da yansır: Ağrı Dağı gibi sert, heybetli ve mağrurdur. Her isyan,

Arazinin engebeli ve dağlık oluşu tarıma izin vermemektedir. İğdir ovası vb. verimli araziler de, çoğunlukla Azerilerin elindedir. Geçim kaynaklarının sınırlı oluşu ve özel savaş uygulamaları, gençlerin Türkiye metropollerine ve Avrupa'ya akın etmesine neden olmuştur.

Sömürgeciliğin uygulamaları sadece ekonomik alanla sınırlı değildir. Osmanlı'nın son

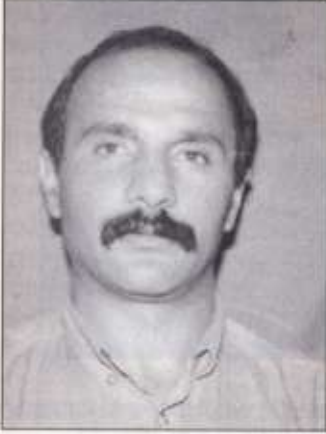

yanısıra, çeşitli azınlıkların iç içe yaşaması ve birçok devletle komşu olması, bu eyaletimize stratejik bir önem de kazandırmaktadır. Kuzeyde Türkiye, Gürcistan; kuzeydoğuda Ermenistan ve doğuda İran'la

her katliam Serhatlı'nın yüzünde bir kırışıklık, alnında bir çizgi olmuştur sanki. Bu coğrafya ve iklimde yaşamak başlı başına bir mücadeleyi gerektirir. Halkımızın büyük bir kesimi yoksuldur. Temel geçim kaynağı hayvancılıktır.

dönemlerinde başlayan Kürdistan'a yönelik özel savaş uygulamaları bu eyaletimizde de yansımaları bulmuştur. Abdülhamit döneminde oluşturulan Hamidiye Alayları'nın çoğunluğu bu eyaletimizdeki

aşiretlerden meydana getirilmiştir. Bunlar ağırlıklı olarak Ermenilere ve isyancı Kürtlere karşı savaştırılmışlardır. Ayrıca Rusya'dan gelebilecek saldırılara

karşı da, her an savaşabilecek bir askeri birlik şeklinde konumlandırılmıştır. Bu alayların Ermeni katliamında büyük payı olmuştur.

TC'nin Kürtleri imha siyaseti Mustafa Kemal döneminde daha da kanlı bir biçime bürünmüştür. Kürtler, kemalizmin kanlı yüzünü gördükçe ona karşı tepkilerini göstermeye başlamışlardır. Şeyh Said'le başlayıp, Dersim'de son bulan bir dizi isyan gerçekleşmiştir. Gerçekleşen isyanlar ulusal birlikten yoksun, feodal önderlikli olduğu için, TC tarafından vahşice bastırılmıştır. Yüzbinlerce Kürt katledilmiştir. Bu isyanlardan birisi de 1926-1930 yılları arasında gelişen Ağrı isyanlarıdır. General İhsan Nuri Paşa tarafından örgütlendirilen ve yönetilen isyan, kısa zamanda tüm eyalete yayılır. Türk ordusu

birçok kayıp verir. Tehlikenin boyutlarını farkederek TC, İran'la da anlaşarak kitlesel imha silahlarıyla halka yönelir. Binlerce insan vahşice katledilir. Kalan son isyancılar da Ağrı Dağı'na sığınarak direnmek istemişlerse de, TC, Ağrı Dağı'nı havadan bombalayıp isyanı bastırmıştır.

TC bu isyanı bastırmakla Kürtlerin artık hiçbir zaman ayağa kalkamayacaklarına öyle inanır ki, "Kürdistan'ı Ağrı Dağı'na gömdük" diye sevincini dile getirmekten geri durmaz.

Kemalizm, Kürdistan'ın her tarafına uyguladığı "beyaz terörü" bu eyaletimize de taşır. Yatılı okullar vasıtasıyla Türkleştirmeye, yine İmam Hatip okullarıyla da İslamiyet'i kullanarak, halkı devlete bağlamaya çalışmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda gelişmesiyle birlikte, çeşitli işbirlikçi aşiret reisleri aracılığıyla birçok yerde koruculuk uygulaması başlatılırken, eyaletteki Türk yerleşim birimlerinde de MHP örgütlenmesi geliştirilmiştir.

Düşmanın bir diğer politikası da, yörede bulunan azınlıkları Kürtlere karşı düşmanlık temelinde örgütlemek, mücadelemizin karşısına dikmektir. Serhat Eyaleti'nin başka bir özgünlüğü de bir halklar mozaiki durumunda olmasıdır. Türk, Türkmen, Azeri, Terekeme vb. topluluklar yıllardır Kürtlerle iç içe yaşamaktadırlar. Bunların dışında son dönemlerde Afganistan'dan getirilen ve Zilan Deresi'nde yerleştirilerek,

mücadelemize karşı örgütlenilmeye çalışılan Afganlılar da vardır. TC bu milliyet çelişkilerini kullanarak, azınlıkları kışkırtmakta ve çeşitli provokasyonlarla halkları birbirine kırdırtmayı hedeflemektedir. Yakın zamanda özellikle Iğdır'da, Azeri ve Kürt halkını birbirine düşürmek amacıyla çetecilik dahil, birçok taktikler Azerilere

"Serhat'ın kışları çok sert olur. Yılın büyük bir bölümünde kar yüzünden köylerin büyük yerleşim birimleriyle irtibatı çoğunlukla kesiktir."

dayatılmışsa da, her iki halk arasındaki geçmişe dayanan dostluk ilişkileri, bu politikaları boşa çıkarmıştır. Ayrıca bu azınlıkların zaman zaman ulusal kurtuluş mücadelemize katkıları da olmaktadır. Bunlar arasından mücadele saflarında bulunan pek çok yoldaştan bahsetmek de mümkündür.

Serhat Eyaleti'nin eski SSCB ile sınır olması, TC'nin ve NATO'nun bu eyaletimize stratejik açıdan yaklaşımlarına yol açmış

ve birçok radar, gözlem istasyonu ve cephaneliklerinin yanı sıra, kalabalık askeri birliklerini de konumlandırmaktan geri durmamışlardır. SSCB'nin yıkılmasıyla birlikte reel sosyalizm tehlike olmaktan çıkmasına rağmen, düşmanın askeri konumlanması pek değişmemiş, mücadelemizin bu alanda yükselmesiyle birlikte, TC ordu birlikleri sayıca artırılmıştır. Ayrıca emperyalizm için yeni bir pazar sayılan Kafkas cumhuriyetlerine açılmada bir köprü olarak düşünülen bu eyaletimiz, dengelerin değişmesine rağmen stratejik konumundan bir şey kaybetmemiştir.

İ-

1970'li yılların başında,

MAHIR ÇAN

Ülkemiz Kürdistan'ın tam bir karanlığı yaşadığı, ulusal kimliğe sahip çıkılmadığı, toplumsal kurtuluş için hiçbir çabanın sergilenmediği bir dönemde, grup olarak şekillenen hareketimiz, ideoloji ve düşünceleriyle tarihi bir sürecin başlangıcının temellerini

atıyordu. Önceleri öğrenci çevrelerinde taraftar bulan ve giderek Parti Önderliğimizin çabalarıyla marksist-leninist bir partinin çekirdeğine ulaşan hareketimiz, ideolojik mücadeleyi Kürdistan'a taşıma kararı aldı. Bu aşamaya kadar hareketi ciddiye almayan TC, hızla gelişen ve diğer örgütlenmelerden farklı olan hareketimizi tasfiye etmek amacıyla, pek çok komploya başvurmaktan geri durmamıştır. Hareket içerisine hareketi bölme, tasfiye amacıyla sızdırılan ilk ajanlar Ağırlı Pilot ve Abdurrahman'dır. Bunlar çeşitli dönemlerde hazırladıkları provokasyonlarla hareketimize imhayı dayatırken, Parti Önderliğimizin ileri görüşlülüğüyle, bu provokasyonlar ve komplolar hedeflerine ulaşamamışlardır.

Sömürgeci TC dışında hareketimizin gelişmesine engel olmak isteyen çeşitli "sol" veya "sosyalist" maskeli güçlerin varlığı da söz konusudur. Bunlar kemalizmi temsil eden sosyal-şoven Türk sol örgütleri ile Kürdistan'da işbirlikçiliği temsil eden ilkel milliyetçi reformist Kürt örgütleridir. Her iki düşünce akımının da Kürdistan'da yoğun bir tahribatı söz konusudur. Sosyal-şoven sol örgütler Kürdistan'da ayrı bir örgütlenmeye karşı çıkarken, hareketi içlerinde eritme amacını güdüyorlardı. Bunun için daha hareketimiz grup dönemindeyken, çeşitli saldırılar ve provokasyonlara girişmekten de geri durmamışlardır. Diğer bir

kesim olan ilkel milliyetçi, küçük-burjuva reformist Kürt örgütleri ise temsil ettikleri işbirlikçi sınıfın

AKİF YILMAZ

karakteri gereği marksist-leninist örgütlenmeyi ve silahlı mücadeleyi ilk baştan reddederek, hareketimizi Kürdistan'a sokmama kararı almışlardır.

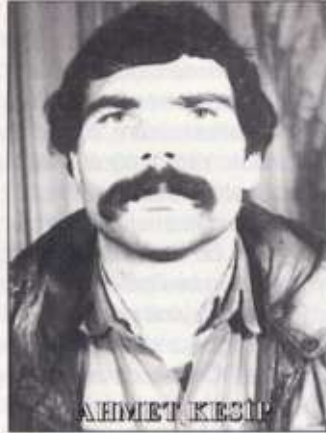
Bu düşüncelerin kendini dayattığı bir süreç içerisinde hareketimiz Kürdistan'a girme kararını alırken, uygulamaya yönelik belirli girişimlerde bulunmaya başlanmıştır. Ulusal Önderimiz Başkan APO, 1976 yılındaki bu dönüşe ilişkin, gerek dönemin ve gerekse halkımızın mevcut konumunu çok yönlü ele alarak değerlendirmiştir. Ve durumları şu şekilde izah etmektedir:

"Unutmamak gerekir ki, bu dönem en zor dönemlerden biridir. Ülkede ulusal düşünceler çok zayıf bulunmakta, ulusal gerçeklikten önemli oranda koparılan halk, yeniden bir ulusal direnişten korkmakta ve bu

yönden de kendi saflarına bu biçimde girmeyi olumsuz karşılayabilmektedir."

Hareket içerisinde yer alıp da Kürdistan'ı hiç görmemiş, Kürtçe'yi hiç bilmeyen yoldaşlar da vardır. Böyle koşullarda birçoğu Kürdistan'ı görmemiş, dilini bilmeyen yoldaşlar hiçbir tereddüt göstermeden hareketimizin düşüncelerinin halkımıza taşınması için, büyük bir cesaret, kararlılık ve fedakarlıkla Kürdistan'a yönelmişlerdir. Tüm zorluklara karşın büyük ve özverili bir çalışmayı, tempoyu tutturarak geliştirilen mücadele, kendisine bu koşullarda oldukça geniş bir taraftar çevresi yaratmayı başaramıştır. Gençlik kitlesi içerisinde çok geniş sempati kazanılmış, bunların pek çoğu aktif bir şekilde hareketin etrafında kümelenmeye başlamışlardır. Gençlik kesiminde bu kümelenmeler devam ederken, halkımızın içerisinde de var olan, güçlenen gelişimler kök bulmuş ve bir daha hiçbir suretle kopmamacasına derinden yerleşmiştir.

1977 başında yapılan bir toplantıda ilk kez ciddi anlamda ülkedeki gelişmeler çok yönlü değerlendirilmeye tabii tutulmuştur. Yine gerçekleşen bu toplantıya ülkenin pek çok yerleşim merkezlerinden temsilciler gelmiş, yoğun tartışmalar yürütülmüştür. Toplantı esas itibarıyla hareketin tabanının oluştuğu ve daha güçlü adımlarla atılımların gerçekleştirilmesine ihtiyaç

duyulduğu, temeli üzerine oturtulmuştur. Belirlenen tarih sonrası Parti Önderliği'nin "Kürdistan seferi" olarak da adlandırabileceğimiz, sonuç alıcı toplantıları gerçekleştirdiği ülke topraklarına yönelimi bilinen gerçekliklerdendir. Parti Önderliği o günleri şu şekilde değerlendirmektedir:

"Hâlâ hatırimızdadır. Kışın o ağır tartışma ve endişelerinden sonra herhalde Mart'ın sonları, Nisan'ın başlangıcıydı, Kürdistan seferine yönelme kararı aldık. İşte

Ocak toplantısı var. O toplantının ardından mimarlar odasındaki açılım, ki muazzam sorumluluk getirir. Sen bir defa meseleyi patlatmışsın, ilan etmişsin, kesinlikle bileceksin, ya uçurumdan devrileceksin, ya da bir yolu bulup ilerlemeye devam edeceksin. Tehlikeyi ensende hissediyorsun. demoklesin kılıcı her an boynunu keser. Geriye gitmek de mümkün değil. Artık ok yaydan çıkmış. Çıkış yolu o zaman bizim açımızdan bir Kürdistan seferi oluyor. Ankara'da geniş kesimlere açıldık. Bu bir adımdır. Yani bir ajitasyona atılan adımdır. Daha önceki toplantılar dar toplantılardı. Bu seferde yapacağımız toplantılar ise ajitasyon toplantılarıdır. Bu aynı zamanda harekete daha bir genişlik, yaygınlık kazandırmaya cesarettir."

Parti Önderliği, Kürdistan seferini ilk önce Ağrı'dan başlatır. Bu sahada daha önceden hareketin propaganda-ajitasyon çalışmalarını yürüten **Salih KANDAL** ve **Akif** hevalin de içinde bulunduğu bir grup genç taraftarımız da vardı. Ayrıca düşmanla işbirliği içerisinde bulunan Pilot ve Abdurrahman unsurları da bu sahadadırlar. Düşmanın bizzat takibi altında Parti Önderliği'nin yaptığı toplantılar bu eyaletimiz için yeni, bambaşka bir dönemin başlangıcı olacak, bağımsızlıkçı, özgürlükçü fikirlerin filizlenmesine yol açacaktır.

"Ve karar verdik, Kürdistan'a gideceğiz. Yola çıkıp Ağrı'ya

geldik. Ağrı'da takip var, polislin takibi kesin. Provokatör arkamızda, kontrol altında bulunduruyor bizi. Zaten Ağrı pratiğinde provokasyon baştan beri epey faaliyet yürütüyor. Değerler kurtarılıyor ama, tam değil. Doğubeyazıt'a geldik. Ağrı Dağı'nın eteğinde 30-35 kişinin katıldığı bir toplantı yaptık. Şu anda içeride bir yoldaşımız var.

Değerli bir yoldaştır, orada yakanmıştı. Bir öğretmen arkadaşın eviydi. Bir adım daha ileriye ifade ediyor. Toplantıyı başardık. Hatırlıyorum hâlâ, yine Newroz ayındaydık. Newroz'u böyle karşıyoruz. İshak Paşa Kalesi'ne de çıktık. O zaman Salih KANDAL da vardı. O da bizi o zaman gördü. Kürdistan'ın her bir köşesi, hele o Ağrı Dağı'nın eteğinin kendine has ilahi bir havası vardır. O tarihi bina, bir yandan göklere uzanan Ağrı Dağı, kutsal bir görünüm içerisindeydi. Fakat bir düşüncenin etkisi altında insan fazla yerinde duramaz. Oradan

bu sefer Kars'a doğru yol aldık. Tek yapıyoruz bu yolculuğu. Kars'a gittiğimizde birkaç yer dolaştık. Başta şehit olan Akif yoldaşımız olmak üzere, birkaç insan bulduk. Yattığımız otel de polislin cirit attığı bir oteldi. Ama yine de toplantımızı orada alel acele yaptık. Bu da Nisan'a denk geliyor. Kars'ın bir ilçesi var: Digor. O zaman yine şehit olan değerli yoldaşımız vardı, **Mahir CAN** yoldaş. Onunla da orada yolun kenarında küçük sohbet, bir-iki toplantı yaptık. Newroz böyle değerlendiriliyor."

Parti Önderliği gittiği her sahada oldukça kapsamlı toplantılar yapmış, halkın oldukça sempatisini toplamayı başarmış. Bir güven oluşturmuş ve bu toplantılar sonrası birçok yerde çalışmalar dalga dalga büyümüştür. Bu süreçte, toplantılarda bizzat yer alan, görüş belirten, destek sunan Ahmet KESİP ve Ahmet GÜLER hevaler de vardır.

Serhat'ta partiden kopuk çalışmalar sürdüren arkadaşların başında Ahmet KESİP, **Fuat ASLAN** gibi arkadaşlar vardır. Bu grup 1983 yılına kadar kendilerini korumayı, tüm amansız koşullara rağmen başarabilmişlerdir.

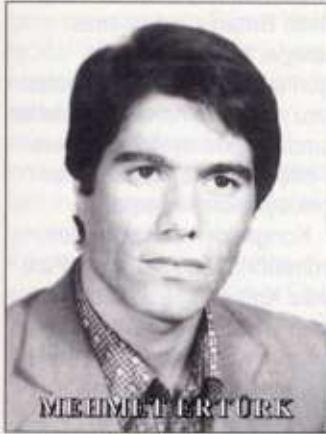
1983'e kadar partiyle kopuk olan ilişkiler, Doğu Kürdistan üzeri tekrar kurulmuştur. Bir grup arkadaş propaganda amacıyla eyalete girerek bazı çalışmalar yürütmeye başladılar. Partiyle yeniden ilişki kurmanın sevincini yaşayan yoldaşlardan bir grup, 1984'de Lolan'a eğitim görmek amacıyla geçerken, bu sırada 15

Ağustos tarihsel atılımı gerçekleşmiş, ulusal ve uluslararası alanda büyük yankılar uyandırmıştır. Halkımız artık yeniden dirilmenin coşkusunu yaşamaktadır. 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte kuruluşu ilan edilen HRK birlikleri bütün Kürdistan'a yayılarak, mücadeleyi taşıyorlar. Aynı yıl **Kazım DEMİRTAŞ** komutasındaki bir grup arkadaş

propaganda çalışmaları nedeniyle, Serhat Eyaleti'ne giderler. Grubun alana girişi kararlıdır. Ancak oldukça tecrübesiz bir gruptur. Buna Serhat'ın zor iklim koşulları da eklenince, hareket etme olasılıkları oldukça zorlaşır. Kısa bir süre sonra Şenkaya'da konumlandıkları nokta düşman tarafından tespit edilir. Günboyu süren çatışma sonucu gruptaki yoldaşlar şehit düşerler. Bu şahadetlere, yine tam olarak yerleşilmemiş olmasına rağmen, eyalette partinin propaganda ve örgütlenme çabaları hiçbir zaman kesintiye uğramamıştır.

1985'te eyalet çalışmalarından sorumlu olmak üzere, bir grup arkadaş parti tarafından görevlendirilir. Grup içerisinde **Fuat ASLAN, Mehmet ERTÜRK** olmak üzere pek çok arkadaş yer almıştır. Hazırlanan bu grup eyalete girer girmez düşman takibine alınırlar. Ağrı Dağı'nda çıkan çatışmada grup komutanından Fuat heval dahil olmak üzere, beş yoldaş şehit düşer. Peş peşe yaşanan şahadetler hiçbir zaman halkta güvensizliğe, ikircikliğe,

Serhat Eyaleti'nde nitelikli ve küçümsenemeyecek sayıda güç birikir. Bu güç, döneme uygun bir gerilla çalışmasını sergilemede yetersizdir. Alana daha sonraki yıllarda Doğu Kürdistan üzerinden güç aktarımı sürekli olmasına rağmen, eyalette öncülük sorunu çözümlenmemiştir. Dolayısıyla sürecin istediği savaş tarzını tutturmada yetersizlikler yaşanmıştır. Pek çok sorunun yaşandığı eyalete, 1989 yılında akademi sahasından bir grup, müdahale olarak gönderilir. **Suat ŞAHİN** hevalin komutasındaki grup, fazla bir çalışma yürütemeden düşmanla girdikleri bir çatışmada şehit düşerler. Bu beklenmedik erken şahadet, atılımı engelleyen sebeplerden olmuştur.

1990 yılı düşmanın askeri-siyasi olarak çöküntüye uğradığı yıllardır. Bu nedenledir ki sonuçları kendi lehine çevirmek için, taviz verme politikaları dahil olmak üzere, çeşitli yöntemler denenmiş, özellikle bu yılın Newroz'unda Cizre, Nusaybin, İdil vb. yerlerde gelişen serhildanlara karşılık, katliamları dayatarak mücadelenin önünü kesmek istemiştir. Gelişen kitle eylemliliğiyle birlikte daha da güçlenen silahlı mücadelemiz, bu yılı önüne geçilemez, başarının önlenemeyeceği yılların başlangıcı yapmıştır.

Serhat Eyaleti'nde de 1990 yılı önemli atılımların yaşandığı bir yıldır. Artık silahlı küçük gruplardan gerillaya geçiş ve gerilla eylemlilikleri ile serhildanların geliştirilmesi

yönünde, olumlu adımlar atılmıştır. Bu amaçla baharda, bölük düzeyinde bir güçle müdahale gerçekleşir. Partimiz bu hedefler doğrultusunda hazırlıklarını sürdürürken, düşman da bu hazırlıkları boşa çıkaracak yönelimler içerisine girer. Geliştirdiği kapsamlı operasyonların yanı sıra, halkımızın toplumsal geriliği ve ekonomik zayıflığından yararlanarak, çeteciliği dayatır. Bu süreçte çok sayıda operasyon gerçekleştirilir. Operasyonlara

umutsuzluğa yol açmamıştır. Bu süreçte partiye katılımlar da devam etmiştir. Yine yeni işletilmeye başlatılmış olan, zorunlu askerlik yasasıyla çok sayıda genç saflara alınır. Bunu, örnek komutanlardan biri olan Ahmet KESİP heval, başta kendi ailesi olmak üzere alanda uygulamaya koyar.

1986 yılı 12 Eylül'ünde tutuklanmış birçok arkadaş serbest bırakılınca, partiyle irtibat kurarak saflara gelirler. Böylece

karşı ciddi tedbirlerin alınmaması, müdahalenin amacına ulaşmasını engeller. Bu süreçte şahadetler yaşanır. Ağrı Dağı sorumlusu olan İhsan (Ferhat KAYA) hevalin yanında pek çok savaşçısı da şehit düşer. Yine Malazgirt'ten Ağrı Dağı'na geçmek üzere yola çıkan bir grup yoldaş, gerçekleşen bir ihbar sonucu düşman pususuna düşerler. Saatlerce süren çatışmadan sonra partimizin üç yiğit savaşçısı, **Sait** (Ekrem

SUAT ŞAHİN

KAYALAR), **Ali** (Ahmet AYDIN), **Ferhan** (Enver GÜNGÖR) şehit düşmüşlerdir.

Yaşanan bu şahadetler Serhat'ta kitle eylemliliklerinin de başlangıcıdır. Salt hevalin cenaze töreninde, binlerce insan bir araya gelerek slogan ve zılgıtlarla düşmana kin kusarak, yürüyüşü destekler. Artık Serhat Eyaleti sıcak sürecin içine girmiştir. Özellikle Ağrı Dağı ve Tendürekler'de yaşanan eylemlilik, düşmana vurulan darbeler, kitlelerde büyük coşku

FERİHAT KAYA

yaratır. 15 Ağustos'ta gerillayı yakınında hisseden halk, Doğubeyazıt'ta gerçekleştirdiği serhildanla öncüsüne destek verir. Ertesi gün yaşanan bir çatışmada Serhat'ın üç yiğit evlatı, **Dr. Agit** (Nurettin TURAN), **Delil** (Yusuf ADET), **Ali** (Hüseyin GÜLTEKİN) Tendürek'te şehit düşerler. Halk şehitlerine sahip çıkmayı ihmal etmez. Diyadin, Iğdır ve Doğubeyazıt'ta serhildanlarla şehitlerimizin cenazeleri toprağa verilir.

Aynı tarihlerde bir başka gerilla gücü de Kars civarına gider. Kars hem düşman için, hem de partimiz için stratejik bir konuma sahiptir. Burada devletin askeri ve istihbarat gücünün yanı sıra, Türk faşist güçleri de yoğun faaliyet göstermekte, mücadelenin bu alanda gelişmesini önlemeye çalışmaktadır. Buraya giden grubun faaliyetleri sonucunda, kısa sürede burada da büyük gelişmeler yaşanır. Yoğun eylemlilikler sürecinde yaşanan bir çatışmada, **Yaşar Hoca** (Ahmet TOSUN) komutasında 6 kişilik bir grup yoldaş şehit düşer. Gerçekleşen müdahale büyük oranda şahadetlere rağmen, amacına ulaşmış, Serhat genelinde düşmanın tüm engellemelerine rağmen gerilla önemli oranda oturmuş ve halkla bütünleşmiştir. 4. Ulusal Kongre bu süreci pekiştirici ve kalıcı bir rol oynamış, ülkenin her alanında muazzam gelişmeler yaşanmıştır. Ülkemiz Kürdistan kaynaklı bir kazana dönüşürken, partimiz de 1991 yılını zafer yılı haline getirmek için, önemli hazırlıkların

ve düzenlemelerin içerisinde. Ülkemizin her alanına savaşçı ve malzeme aktarımı yapılmış, 4. Kongre kararlarını hayata geçirerek, müdahale grupları ülkeye gönderilmiştir.

4. Kongre'de köklü düzenlemelere tabii tutulan ve önemli roller atfedilen bir alan da Serhat Eyaleti'dir. Kongrede kararlaştırılan 2. Ana Karargah Komutanlığı'nın Xankürk'de konumlanmasıyla, eyalet bu karargaha bağlanır. Bu durum eyaletin önündeki hedeflere ulaşmasında büyük bir avantajdır. Eyaletin Botan'a sınır olması nedeniyle, burada savaşın geliştirilerek, Botan için bir nefes borusu rolünü oynaması, hedefler arasındadır. Dolayısıyla eyalete yeni baştan güçlü müdahaleler gerçekleştirilmeye başlanır.

4. Kongre'den sonra eyalet koordinatörlüğünü üstlenen Parti Merkez Komite üyesi **Mahir** (Ahmet GÜLER) hevalin, kongre kararlarını taşımada ve sonraki dönemler savaşı geliştirmede önemli rolü olmuştur. Mahir heval, 1991'de düşmanla girilen bir çatışma sonucu kahramanca savaşarak şehit düşmüştür.

Yaşanan şahadete rağmen parti Serhat'a oynaması gereken rolü için, oldukça fazla destek sunmaya devam etmiştir. Bu süreçte yine merkezi düzeyde olan **Şükrü** (Erdivan BOZKURT) heval eyalet koordinatörü olarak alana gider ve çalışmaları devam ettirmeye çalışır. Yılın sonuna doğru artık gerilla, eyaletin önemli bir kesiminde üstlenmiş ve yeni dönemi karşılayabilecek bir güce

ve niteliğe ulaşmıştır.

1992 yılında savaşımızın gelişmesi ve halkla bütünleşmesi emperyalizmi ciddi bir biçimde endişelendirmiştir. Ortadoğu ve Kürdistan'da çıkarları tehlikeye giren emperyalizm, yaşanan gelişmelerin baş sorumlusu olarak gördüğü partimiz PKK'yi ortadan kaldırmak için, hiçbir dönem sunmadığı desteği, bu dönem TC'ye sunmuştur. Özellikle işbirlikçi önderler sayesinde emperyalizmin denetiminde olan Güney Kürdistan'da, partimizin yarattığı gelişmeler ve hem Güney'deki feodal-işbirlikçi önderleri, hem efendileri olan emperyalizm, hem de bütün umudunu PKK'nin yok oluşuna bağlayan TC'yi bir ortaklığa iter. Böylece Kürtlerin tarihine "ihamet savaşı" olarak geçen, partimizin Güney Kürdistan'daki güçleri imha etmeyi amaçlayan Güney Savaşı başlar.

Güney Savaşı'nda Güneyli işbirlikçiler, korucular, özel tim ve Türk ordu güçlerinden oluşan yaklaşık 300 bin kişilik düşman gücü, bu bölgedeki kamplarımızda bulunan, yaklaşık 4000 kişilik savaşçı gücümüze karşı saldırıya geçer. Günlerce süren

AHMET AYDIN

çatışmalarda şehitlerimiz olmakla birlikte, savaşçılarımız büyük kahramanlıklar sergileyerek düşmanı bozguna uğrattılar.

Güney'de bu gelişmeler yaşanırken, ülkemizin Kuzey parçasında da savaş artan bir ivmeyle devam etmiş, düşmana etkin darbeler vurulmuştur. Yoğun çarpışmaların yaşandığı bir yer de Serhat Eyaleti'dir.

Serhat Eyaleti'ne yeni dönemde atfedilen bir rol de, Kafkasya'ya açılmaktır. Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bölgede ortaya çıkan belirsizliği partimiz görmüş ve mücadelemizi bu alana taşımak için, eyalete önemli görevler yüklemiştir.

Emperyalizm de, bu bölgede bağımsızlıklarını ilan eden cumhuriyetleri, kendi kapitalist düzeni için taze bir alan olarak değerlendirmiştir. Emperyalizm TC aracılığıyla bu alanlara girmeyi amaçlamaktadır. Bu nedenlerden dolayı eyaletimiz, oldukça stratejik bir konuma bürünmüştür.

1992 baharıyla birlikte Serhat Eyaleti sıcak bir savaş dönemine

girer. 1992 yılının başından itibaren Kürdistan'a sürekli asker nakliyatı yapan TC, Newroz'da bir halk ayaklanması olacağının propagandasını yapmakta,

EKREM KAYALAR

böylece geliştireceği katliamların zeminini hazırlamaktadır. TC'nin tüm katliam tehditlerine rağmen, ülkemizin hemen hemen her yerleşim biriminde Newroz coşkulu bir şekilde kutlanır. Serhat'ta da, başta Doğubeyazıt olmak üzere Diyardin, Iğdır, vb.

birçok yerde serhildanlarla kutlanır. Şehirlerden gelen bu direniş çağrısı, dağlarda da yankısını bulur ve baharla birlikte, gerilla yıl boyu sürecektir hareketli bir dönemin içerisine girer.

Nisan ayında Xankürkê'den giden gerilla birimlerinin TC'ye etkili bir darbe vurması için planlamalar yapılır. Eylemsel anlamdaki sıçrama, baharda Kafirköy karakol baskını ve Senêgola korucu köyü baskınıyla gerçekleşir. Daha birçok eylemle birlikte, düşman şaşkına döner, moral ve cesareti tükenir. Operasyonları sonuçsuz kalınca en ince özel savaş uygulamalarına başvurur. Saflara ajan sızdırma, halkı ajanlığa zorlama gibi yöntemler hiçbir işe yaramaz. Milliyet farklılıklarından yararlanarak halkları karşı karşıya getirmeye çalışır. Özellikle Azeri

kesimi çeteleştirme yönünde çok çaba harcar. Kısmi bazı gelişmeler elde etmekle birlikte, çetecilik bu eyalette fazla zemin bulamaz.

Yaşanan bu eylemlilik sürecinde bir yandan yoğun katılımlar sürerken, diğer yandan halkımız ulusal kurtuluşçu otoritenin etkisi altında, mücadele etrafında kenetlenmiştir. Bu olumlu gelişmeler eyaletin bazı bölgelerinde direkt ortaya çıkarken, gerillanın henüz girmedikleri bölgeleri de etkisi altına almıştır. Örneğin Güney Savaşı'nın yaşandığı dönemde ihaneti protesto amacıyla Iğdır'da gerçekleştirilen ve beşbin kişinin katıldığı yarı silahlı serhildan bütün ülkeyi etkilemiştir. Bu serhildanda düşmanın halkı taraması sonucu şahadetler yaşanırken, halk da sessiz kalmayarak düşmana kayıp verdimiştir. Gerçekleşen kenep ve kontak kapatma eylemleri de, artık düşman otoritesinin tanınmadığını ifade ederken, halkta da kendine güven ve cesaret gelişmiştir.

Bütün bu gelişmelerin ortaya çıkardığı olumsuz durumlar da vardır. Yoğun eylemlilik, kitle desteği ve katılımların artması, eyaletteki gücümüzü düşmanı küçük görme gibi hatalı yaklaşımlara sürüklemiş, bu nedenle bir dizi şahadet gündeme gelmiştir. 26 Temmuz 1992'de Tendürek'te yaşanan bir çatışmada bölge sorumlusu Reşit heval ve beraberindeki **Mahir, Mirza, Ferhan** (Güneyli), **Renas, Ali** yoldaşlar şehit düşerler. Bu şahadetlere rağmen bölgedeki yoğun eylemlilik sonbahara kadar sürmüş ve düşmana büyük kayıplar verdirilmiştir. Bu eylemliliklerde Piro hevalin büyük rolü vardır.

Piro (Turgut YILDIZ) heval, 1992 yılının ortalarına doğru, eyalet yönetiminde yer almak amacıyla Serhat'a giderek, eyaletin her bölgesini karış karış incelemeye tabii tutar. Bu incelemeler esnasında Olur'un Gesmal köyü yakınlarında gerçekleşen bir ihbar sonucu meydana gelen çatışmada Şükrü hevalin de içinde bulunduğu yirmi

yoldaşla birlikte şehitler kervanına katılır.

Çok önemli gelişmelerin yaşandığı gelişmelere 1992, partimiz tarafından "Zafer yılı" olarak değerlendirilip, ülkenin her tarafında savaşımızın nitel-nicel sıçrama kaydettiği bir yıldır. Sömürgeci-faşist TC özellikle sınır boylarında gerilemeye ve şehirlere sıkışmaya başlamıştır. Botan ve Serhat'ta sınır karakollarına çok etkili darbeler vurulmuştur. Görülüyor ki 1992 yılı Serhat Eyaleti için eylemsel anlamda ileri bir çıkış olmuş, gerilla hemen hemen her alana ulaşmış, halk da eylemleriyle öncünün yanında olduğunu ispatlamıştır. Elbette ki bu gelişmeler çok büyük zorluklar, çok büyük fedakarlıklar sonucu ortaya çıkmıştır. Bilindiği üzere her şeyin mutlak suretle bir bedeli vardır. Ve bu gelişmeleri elde edebilmek amacıyla, halkımızın onlarca yiğit komutan ve savaşçı yapısı hiçbir tereddüt geçirmeden kanlarını dökmüşlerdir.

1993 yılında karşı-devrim cephesinde ekonomi iflase doğru

gitmiş, sosyal yapıda tam bir anarşi hakim olmuş, siyasal sistem artık işlemez, mevcut çark artık dönmez hale gelmiştir. 1993 yılına gelindiğinde savaşımız denge aşamasına ulaşmış, uluslararası alandaki gelişmelerle birlikte inisiyatif partimizin eline geçmiştir.

Serhat Eyaleti'nde 1992 yılının büyük savaş tecrübesi ve ateşkes sürecinin birikimiyle güçlerimiz çok kapsamlı bir savaşın hazırlıklarına ulaşır. Ateşkes sürecinin sona ermesiyle birlikte, düşmanın toparlanmasına fırsat vermeden, etkin darbeler vurulur. Bu yıl, savaş belirli bölgelerde değil, eyaletin genelinde yaşanmış ve geçmiş yıllardan farklı olarak eylemliliklerde çeşitlilik sağlanmıştır. Özellikle düşmanın dayanaklarını kırmak amacıyla işbirlikçi-ajanlar büyük oranda tasfiye edilmiş, çeteciliğe karşı yapılan eylemler sonucunda, eyaletin genelinde çetecilik hemen hemen yok denecek düzeye getirilmiştir. Kırsal alandaki sömürgeci kurumlar ya imha edilmiş, ya da

gerillanın denetimine geçmiştir.

15 Ağustos yaklaşırken eyalet genelinde bir hareketlilik yaşanmış, halkımız 15 Ağustos'u kutlama kararlılığına ulaşmıştır. Düşmanın tüm çabalarına rağmen Digor, Iğdır ve Diyardin'de 15 Ağustos serhildanlarla kutlanır. Özellikle Digor'da binlerce insan tankların üzerine yürür. 19 şehit verilmesine rağmen halk durmaz, yürüyüşünü sonuçlandırır. Digor serhildanı Serhat Eyaleti'nin mücadele tarihinde bir dönüm noktası olmuştur. İlk kez onbinlerce insanın katıldığı, önceden hazırlanmış savunma komiteleriyle köylerden-ilçelerden şehir merkezlerine kadar kararlı bir yürüyüş gerçekleşmiştir. Düşman tüm teknik donanımını, imha araçlarını devreye sokmasına rağmen, yenilgiye uğramaktan kurtulamamıştır.

Digor katliamı karşısında gerilla da sessiz kalmamıştır. Bir hafta boyunca eyaletin hemen hemen her sahasında vurulan darbelerle, Serhat düşman için adeta bir cehennem

dönüştürülmüştür. Özellikle Sultantopu karakol baskını, gelişimi ve sonuçları açısından düşmana verilen en büyük cevap olmuştur. Aynı zamanda bu eylem Serhat Eyaleti'nde gerçekleştirilen eylemler içerisinde en büyük, en kapsamlı eylem olması dolayısıyla da, özgün bir konuma sahip olmuştur.

1993 Serhat savaş pratiğinde bu olumlu gelişmelerin ortaya çıkmasında rol oynayan, savaşçı gücümüzden birçok değerli yoldaş da şehit düşmüştür. Bunlar içerisinde **Doğan** (Erdoğan TURGUT), **Rençber** hevaler bölge yönetiminde yer almaktaydılar. Bu yoldaşlar Tendürekler'de girdikleri çatışmalarda şehit düşmüşlerdir. Ayrıca **Ercan** heval Sinekler'de, yine **Agit** (Tamirci YAŞAR) heval Diyardin'de şehit düşen yoldaşlarımızdan birkaçıdır.

Sonbahara gelindiğinde eyalet gücümüz hemen hemen her alanda düzenlemeye tabii tutularak, alana dağıtılmış, üslenmeleri tamamlanmıştır. Gerilla güçlerimiz hazırlıklarını bu

ERDIYEN BOZKURT

yönlü güçlendirirken, düşman da yıl içerisinde uğradığı yenilgiyi ortadan kaldırmak, ya da en azından telafi etmek amacıyla, yıl sonuna doğru oldukça kapsamlı hazırlıklara girişmiştir. Kış operasyonlarından büyük sonuçlar almak amacıyla, birkaç ay içerisinde gerillayı ortadan kaldırmayı hedefler. Bu hesaplar doğrultusunda düşman kış ortasında operasyonlarına başlar. 1994 baharına kadar süren bu kapsamlı operasyonlarda, düşman yoğun kayıplar verir. Birçok asker soğuktan ya da çığ altında kalarak imha olur. Birçok asker malzemesi işlemez duruma gelir. Bu şekilde 1994 yılına girilir. Yaşanan bu yoğun savaş ve ağır kış koşulları, gerilla güçlerimizde çeşitli şahadetlere yol açmış, birçok yoldaşımız görülmemiş kahramanlıklar sergileyerek düşmanın amacına ulaşmasını engelleyerek şehit düşmüşlerdir.

1994 yılına gelindiğinde Serhat'ta savaş yeni bir aşamaya çıkmış, Botanlaşma yönünde önemli adımlar atılmıştır. Gerilla halkla bütünleşmiş, halkımız da

partimiz PKK öncülüğünde yeniden dirilişin, ayağa kalkmanın coşkusunu yaşamıştır. Geçmiş yılların pratiği partimiz açısından önemli derslerle, şahadetlerle ve başarılarla doludur. Bu pratiğin sonuçlarından dersler çıkararak, savaş geliştirmek ve düşmanı tamamen söküp atmak, artık kaçınılmaz hale gelmiştir. Düşman her yıl ulusal kurtuluş mücadelemize süre biçerek, aslında kendi ömrünü tavin etmekte, kendi kendini kandırmaktadır.

Gerilla güçleri güçleniyor, geliyor, serpişiyor artık. Dalları dünyanın dört bir yanına savruluyor, haykırıyor. Sadece TC değil, emperyalizm de titriyor, yeni arayışlar içine yöneliyor. Ne savaş gücü, ne teknik donanım artık yetiştiriyor. Güç PKK'nin, güç gerillanın, güç PKK öncülüğünde komple ayağa kalkmış halkımızın.

Yeni toplumun yaratıcılığı için savaş gibi, çok zor bir sanatı icra etmek elbette kolay değildir. Oldukça acımasız olan savaş, bedel de ister. Nice bedenler Kürdistan topraklarıyla bütünleşir. Tek vücut olurlar. Bu yazımızda ele almak istediğimiz, 1994 yılı içerisinde genelde tüm Kürdistan'da, özelde de Serhat Eyaletimizdeki genel durumları belirlemek olduğu gibi, yazımızın içeriğini 1994 yılı içerisinde Serhat Eyaletimizin pek çok noktasında, şehitler kervanına katılmış olan şehit yoldaşlar teşkil etmektedir.

Devrim şehitlerinin değerini bilmek ve anıya bağlılığın gereklerini yerine getirmek, güçlü

bir başlangıçtır. Bu şehitlerin hangi ülke koşullarında, hangi ulus ve sınıf gerçekliği üzerinde ortaya çıktıklarını, ne tür mertebelerden geçtikleri, ne tür zorluklarla amansız savaşımalar yürüttüklerini çok iyi bilince çıkarmak, güçlü bir başlangıç olacaktır. Çünkü şehitlerimiz Kürdistan'da insanlık dışı en derin vahşetin hakim olduğu bir ortamda ve zaman diliminde, toplumun her geçen gün karanlık yarınlara doğru sürüklenişinden, aydınlığa geçişin simgesi, öncü çıkışlarıyla, eleştirel bakış açılarıyla, direnişçilikleriyle yeni yaşama, özgür bağımsız yarınlara ulaşabilme umuduyla cesaret ve yüce inançlarıyla çok büyük ve belirleyici bir rol oynamışlardır.

Parti Önderliği'nin, "Onların yaşamı eşittir en gelişmiş yaşam ve en yoğunlaşmış savaştır" belirlemesinden de hareketle, şehidin yaşamına gösterilecek saygısızlık, bireyci, en alçakça durumlara, insanlık düşmanlığına ve sonuçta ihanete, ölüme, yok oluşa götürür. Onların yaşamına bağlılık yeni yaşam arayışının doruk noktasına ulaşmaktır. Yine olgun devrimciliğe, yücelmeye, özgürlüğe, bağımsızlığa giden yola tutulan meşaledir. Bu temelde şehitlerin bıraktığı meşaleyi alevlendireceğimize dair; Başta Parti Önderliği'ne, partiye, dağ ve zindan direnişçilerine, yurtsever halkımıza ve yoldaşlar topluluğuna söz veriyoruz.

Yolu yolumuzdur!

Biji Serok APO!
Biji PKK-ERNK-ARGK!

Özgürlük dağlarda

Adı, soyadı: **Abdullah EDEM**
 Kod adı: **Delil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Aralık-Aşağı Çamurlu köyü, 1976**
 Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994, Tendürek**

Ötsün diye kendi
 yuvasında kuş
 Açsın diye kendi
 dalında çiçek
 Götürdüler ki
 yepyeni ateşler
 gerek
 Ateş olup
 yanmaktaysa
 bütün gerçek
 Yanarken türkü
 söyleyen canlar gerek
 Ateşi kanıyla
 tutuşturanlar gerek

Delil heval, partinin ilk çıkış yıllarından günümüze kadar ulusal kurtuluş mücadelemize kesintisiz destiğini sunan Aralık'a bağlı Aşağı Çamurlu köyünde, 1976 yılında dünyaya gelir. Mücadeleyle çok küçük yaşlarda tanışarak iç içe büyür. Çamurlu köyü, bugüne kadar pek çok savaştının katılım sağladığı bir köydür. Köyde şahadete ulaşmış olan birçok yoldaşın ailesi vardır. Delil hevalin de mücadeleye katılımında bu şehitlerin ve ailelerinin rolü büyüktür. Ailesi koçerlik yaptığı için

gerillalar ile bağlantısı sürekli olur. Delil heval özgürlüğün ancak ve ancak dağlarda, silahlı mücadeleyle olabileceğini bilince çıkarak saflara katılmaya karar verir.

1992 sonbaharında gerilla saflarındadır. 1992-93 kış sürecinde Tendürekler'de eğitim görür. Dağ yaşamına alışkın olduğu için bütün zorlukları göğüslemeyi ustalıkla başarmış, fedakarlığı, kararlılığı ve inanç yüklü oluşuyla, bütün yapıya küçük yaşına rağmen örnek olmayı başarır. Eylemlilik Delil hevalin temel gıdasıdır adeta. Bu süreçte

Tendürekler'de gerçekleşen birçok eyleme aktif katılım sağlamıştır. Konuşmayı pek sevmeyen Delil heval düşünce yapısını ve olması gerekenleri pratiğiyle ortaya çıkararak örnek olmayı her ortamda başarmıştır.

Düşmanın 1994 yılında Tendürekler'e yoğun operasyonları vardır. Bu operasyonlar esnasında çıkan bir çatışmada Mayıs 1994 tarihinde Delil heval şahadete ulaşır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

Tıpkı Kürdistan gibi sen Anadolu'daki Kürdistan'dın

Adı, soyadı: **Afıtap DEMİRER**
Kod adı: **Ruken Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Çorum-İskilip, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **18 Nisan 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1994, Ağrı (Sınırboyu)**

**Özgürlük
türkümüzü
söyle ben giderken
Görüşmeyebiliriz
bir kez daha...
Bir kez daha
doyasıya halay
tutalım seninle
Biliyorum,
bir daha ki sefere
ya sen, ya ben...
Olmayacağız
burada...**

Ruken Çiya

Ruken heval, 1970 yılında altı çocuklu bir ailenin son çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini İskilip'te tamamladı. Türk olan ailesinde Türk sol düşüncesi hakimdi. Ruken heval devrim ve devrimcilikle aile içinde tanışır. Oldukça hareketli bir yapıya sahip olan Ruken heval, okul yıllarında yönetimce dayatılan kurallara hep karşı olur. Düzenin kurallarını kabul etmez. Liseyi 1987 yılında bitirir. Aynı yıl Edirne Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Odiometri Bölümü'nü

kazanır. Üniversitedeyken devrimci-yurtsever gençlik ile tanışır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır ve benimser. YCK içinde pek çok görev üstlenir. 1990 yılı Nisan ayında bir grup arkadaşıyla gerillaya katılır. Doğu Kürdistan üzeri Xankürkê kamplarına geçer. Ruken heval gerilla yaşamına kısa sürede ayak uydurur. Küçük-büyük verilen her göreve coşkuyla koşar. Basın-yayında da çalışmalara katılır. Emekçi özelliği dikkat çekicidir. İnsanlara karşı duyduğu

sevgi, saygı, alçakgönüllü oluşu yapı tarafından sevilmesini sağlar. Bölük komutanlığına kadar yükselir. 1992 Ekim ayındaki Güney Savaşı'nda büyük kahramanlık ve fedakarlık örneğini sergiler. Savaşta yara almasına rağmen savaşı bırakmaz, çarpışmaya devam eder. Bir süre Zelê Kampı'nda kalır. Daha sonra Parti Önderliği sahasına gider. Yoğun bir eğitim devresine katılır. Burada basın-yayında çalışır. Parti merkez okulunda gördüğü eğitim sonrası PKK 3. Konferansı'nda yer

alanlar arasındadır. Baharla birlikte Serhat Eyaleti'ne gidecek grubun içindedir. Sınırdan ülkeye geçiş sırasında içinde yer aldığı grup pusuya düşer. Çatışma çok şiddetli geçer. Ruken heval büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek son nefesini onurluca verir.

* * *

Bir hançerin yüreğe batışı mı desem, bir ateşin insanı yakması mı, bilemiyorum. Bir yerlerden çıktı haberin ve kuş kanadıyla ulaştı bize. O denli hızlı, o denli acımasız. Şimdi, şu an, artık bu bir avuç yerküresinde yaşamadığın gerçek midir, hayal midir? Bilemiyorum. Seni ölmüşün gibi düşünemiyorum. Ne denli zorlasam da, beynime sindiremiyorum ölümünü. Hayır, ölemez diyorum. Asla, asla... Ölmemeli. O civil civil insanlıkla, hayatla dolup taşan Ruken şimdi nerede? Yanıtını aradığımız soru bu. Kamptaki bütün arkadaşlar, tek tek birbirlerine ve kendilerine soruyorlar bu soruyu. Nerede Ruken, ne oldu? Kuşların ötüşleriyle yüklü erik ağaçlarının altında, bu mavi sabahın serinliğinde yürürken, hep seni düşünüyordum. Hatta konuşuyordum seninle. İnsan ölümlerle konuşur mu diyeceksin, ama sen ölmemişsin ki. Sen uzaklardasın. Ayaklarla arşınlayamayacağımız kadar uzaklarda, ulaşıp yetişemeyeceğimiz doruklardasın. Fidan kurşuna dizilmiş, kan kızıla boyanmış olabilir. Belki gözkapaklarını

indirip kaldıramıyorsun. Mavilikler gözbebeklerine yansımıyor. Olabilir. Ele avuca sığmaz, yerinde bir an bile duramazken, şimdi ayağa kalkıp yürümeyebilirsin. Fakat tüm bunlar neyi açıklar? Elbette daha yüksek bir yaşama yükseldiğini. Hangi kanatlı rüzgar taşıdı seni, nereden gelip nerelere gittin böyle ışık hızıyla. Çorum İskilip'te gözlerini dünyaya açıp, gökyüzüne göksel bir merdiven gibi uzanan Ağrı'nın eteklerinde, gözlerini kapamak. Neler sığdırıldı bu yaşam yolculuğuna... Bir gün elbet öyküsü yazılacak bu yolculuğun. Şiirin, destan gibi dilden dile dolaşacak ülkeden ülkeye.

Şimdi bir film gibi çocukluğun gözlerimin önünden geçiyor. El değmemiş bir doğa senin içinde, yemyeşil otların, sayısız kır çiçeklerinin ortasında kuzularla oynayışınla kıpır kıpırdın.

Haşır neşirdin tabiatla. Sen doğanın bir parçası mıydın, yoksa doğa bir uzantın mıydı? Ruken nerede başlar, tabiat nerede biter? Bilemiyorum. Bildiğim o günleri bir türlü unutamadığımdır. Kuşlara benzetiyordun kendini. Hani bahar canlılığıyla deli dolu kuşlar var ya, daldan dala dur durak bilmeden bir uçup bir konan, bir ötüşüp bir susan kuşlara. Evet Ruken, maviliklerde pamuksu bulutların sayısız güzel şekiller çizdikleri gibi sen de barış çağını yaşıyordun. Bir bulut gibi beyaz, temiz ve saftı çocukluğun. İnsana dönüşen, konuşan bir kuş gibi düşünüyorum seni. Bir

Anadolu kuşu. Evet Ruken, sözcüklerle çizdiğin, çocukluğun çocuk resimlerine benziyor... Sahi, çok güzel resimler de çizerdin. Doğa senin ilkokulun olmuştu. Ressamlığı doğadan öğrendiğini sanıyorum. Belki de o derin insancılığının temelini, o dingin doğa döşemiştir. Bir ana gibi şefkati, güzelliği aşılayabilir. Doğaya inanıyorum. Daha küçük yaşlarda doğayla bağların güçlüydü. Kopmamıştın, bu yönüyle de yozlaşmamıştın ve

“Evet Ruken, maviliklerde pamuksu bulutların sayısız güzel şekiller çizdikleri gibi sen de barış çağını yaşıyordun. Bir bulut gibi beyaz, temiz ve saftı çocukluğun. İnsana dönüşen, Konuşan bir kuş gibi düşünüyorum seni. Bir Anadolu kuşu.”

içine almıştın doğayı. TC şehirlerinin sana, ruhuna büyük bir işkence gibi gelmesi, “benim meskenim dağlardır” deyip Kürdistan’a koşmanın, dağlarımıza uçmanın ilk nedeni bu olacağını sanıyorum. Çocukluğunu güzel bir doğada arıyordun. Yarıda kesilmiş çocukluğunu bulup büyütme arzusu vardı yüreğinin

derinliklerinde.

Değerli Ruken, yeni yaşam haberin, bütün yoldaşları yeniden düşündürüyor. Her şeyi, herkesi yeni baştan düşündürüyor. Geçici ve sonsuz yaşamı, ani ve beklenmedik ölümü, yoldaşları, geçmiş, geleceği ve en fazla düşmanı yerle bir etmenin tutkusunu. Ağır, dolu, yakıcı haberini aldıktan sonra, yoldaşları daha çok sevmeye, görevlere daha çok sarılmaya başladı. Buna benzer bir duygu çiçeği açıldı içimizde. Bu çiçek sensin Ruken...

Şimdi habire tartışıyoruz seni. Yeni baştan tanımaya, tanımlamaya çalışıyoruz. Bir arkadaş bir özelliğini bitirmeden bir diğeri başka bir özelliğini dile getiriyor. Yeni insanın yapı taşlarını oluşturan bu renkli, canlı özellikleri içimize nakşedeceğiz ve herkese diyeceğiz ki; O sonsuz bir enerji depolamıştı içine.

O unutamadığın çocukluk yıllarında emekçi sade bir aileniz

vardı. Aileniz, çevreniz tarafından dışlanırdı. Herkes küçümser, tepeden bakardı size. Tıpkı, dünyanın Kürdistan'ı küçümsemesi, dışlaması, Kürdü insan yerine koymaması gibi. Bunun için yalnızdı aileniz, sen yapayalnızdın. Kürdistan'ın yalnızlığı gibi. Seni küçümseyenlerden nefret eder ve kaçardın. Özgürlük tutkunu doya doya yaşayabileceğin diyar doğaydı. Seni bağrına basar korurdu. Tıpkı Kürdistan gibi, sen Anadolu'daki Kürdistan'dın. Kürdistan derken sana en çok ezilen, en çok horlanan, buna rağmen insanlığın en hasını edinme çabasını dile getiren bir imge olarak sesleniyorum; yoksa salt bir coğrafya ismi olarak değil. Nice okullardan geçtin. Senin o çocuksu, emekçi özünü gerilettiler, fakat öldüremediler. Ruhunun temeli bunun için sağladı. Karanlıklar içinde ışığı arıyordu gözlerin. Yıldızları severdin ve hayrandın onlara, "geceler ne kadar karanlık olsa,

yıldızlar o kadar ışıltılı ve güzeldir" diyordun. Her insanın bir yıldızı olması gerektiğine inanırdın. "Körler görmese de yıldızlar vardır" atasözünü çok severdin. Durup dururken neden hep doğaya uzanıyorum diye sorma bana. Çünkü, senin insanlaşmanın doğal temellerini arıyorum. Belki çok doğal buluyorsun doğasız yaşamamayı, onunla bütünleşmeyi. Ama yine de çok önemli buluyorum bunu. İlk insanlığın doğuş koşullarıyla bir buluşma özlemi midir? En ileri düşünceyi en saf doğasal koşullara götürüp yaşamı yeni baştan geliştirme, insanlık tarihini yeni baştan bilinçle yaratma tutkusu mu? İşte buna benzer bir şeydi seni bize iten. Gerçekliğimizin seni miknatıs gibi çekmesi... Sağlarımızı görmeden önce şehitlerimizle tanışmıştın. Dağlardaki şehitlerimizi televizyon ekranı gösteriyordu. Mahzun, meraklı, biraz da acıyan bakışlarla

süzüyordun. Ve ısrarla soruyordun yanbaşındaki annene: "Anne, bunlar kim? Bunlar neden silahlı? Anne bunlar neden dağlarda? Anne bak, kızlar da var içlerinde. Peki ama neden savaşıyorlar?" "Kızım Afitap, bunlar zulüm gören Kürtlerdir.

Vatanlarını kurtarmak için savaşıyan iyi insanlardır." Evet, annen aynen böyle veya buna benzer yanıtlamıştı ilk siyasal sorularını. Çocuklar nasıllarsa yaşamları da o biçimde şekillenir. Çocuklar çok anlamlı sorular sorarlar. Annene sorduğun belki en anlamlı sorulardı bunlar. Gün

"Şimdi habire tartışıyoruz seni. Yeni baştan tanımaya, tanımlamaya çalışıyoruz. Bir arkadaş bir özelliğini bitirmeden bir diğeri başka bir özelliğini dile getiriyor. Yeni insanın yapı taşlarını oluşturan bu renkli, canlı özellikleri içimize nakşedeceğiz ve herkese diyeceğiz ki; O sonsuz bir enerji depolamıştı içine."

gelecek bu sorunun yanıtı kendin olacaktın.

Derinden etkilendiğin besbelli. Zaten ölümler en çok çocukları etkilerler. Hele bunlar ölmeyen ölümlere ve zaten biliyorsun şehitler, en çok çocukları severler.

İlk, orta ve liseyi bitirişin bazen çağlar gibi geliyordu sana, bazen

de göz açıp kapatmak kadar kısa, hızlı bir zaman dilimi. Trakya Üniversitesi Odiometri Bölümü'nü sürdürdün. Edirne'de hayatını kendi ellerinle kazanma savaşını da sürdürmekten geri bırakmıyordun kendini. İnsanın inanasının gelmeyeceği işleri de yaptın: Fırıncılıktan, mevsimlik işçiliğe, muhasebecilikten bulaşıkçılığa, yine hepsinden önce de tarımcılık, hayvancılıkla iç içe geçmişti çocukluğun... Emekle bu kadar haşır neşir olman ruhunun insani temelini güçlendiriyordu. Ruhları anlamak için, onlara ulaşan köprüyü bulduruyordu sana. Geleceğe yolculuk edeceklerin randevu yeriydi emek tarlası olarak isimlendirdiğimiz saha. Ama yine neydi o halin? Üniversite yaşamı çok anlamsız, çok kültürsüz geliyordu sana. Ruhun yerinde durmak bilmiyordu. Bir coşuyor, bir siniyor, bir parlıyor, bir sönüyordu. Bir şey kaybetmişin sanki, kaybettiğinin farkında değildin sanki. Bir şey arıyordun belki, aradığının farkında değildin. Kimi zaman ruhundaki nehir bahar mevsimini yaşırdı. Bundan olacak yükselir, kabarıp, neşeden taşardın. Ruhunun beyaz köpükleri gülmelerle gözlerinden taşardı. Yaşamı güzelleştirdiğin anlardı bunlar. Ama neden kesintiye uğruyor bu anlar? Kim bu ağız dolusu gülmeleri kesen, ruh nehrine bend çeken? Bir bilsen bunu. Yaşamın sırrı çözülecek, sivil giysileri bir kenara atıp, askeri üniforma giyecek, dört elle silaha sarılacak, bir koşu dağların doruklarında ateş hattında

bulacaktın kendini. Şehirdeyken iç sıkıntılarının yoğunlaşmış ruhuna büyük bir ağırlık gibi çökmesi neredeyse boğdu boğacaktı seni. Neredeyse kesilecekti nefesin. Gözlerinin çocuk bilyelerine dönüşerek etrafına anlamsız anlamsız bakması, hüznü, kasvetli iç çekişlerle adeta ruhundaki dağları karlar kaplardı. İçinde bembeyaz, soğuk bir kış mevsimi vardı, her taraf ıssız, تنها, kimseler yoktu. Ne bir yaprak kıpırdaması, ne bir kuş uçuşu. Yaşam alabildiğine dingin. Edirne'deki yığınla insan sanki kar altındaydı. İlgiliydin demek istiyorum yaşamın bütün boyutlarıyla. Sonsuzlukta mavi bir portakalı andıran dünyamızda, yaşanılacaksa nasıl ve nerede, elveda denilecekse yeryüzüne, nerede ve niçin demeli? Peki nasıl? Ama ne zaman? Evet gözlerinde büyük soru çengelleriyle dolaşıyordun. Yaşamın ve ölümün özgürlük kararını yüreğin, bilincin ve gözlerin verecekti. Bunun için bir fabrika gibi faaliyetlerdeydi yüreğin. Bunun içindi derslerden en çok edebiyatı ve psikolojiyi sevmen ve başarılı olman... 1987 yılı olacak sanıyorum. Kendini bulmanın ilk durağına gelmen. Yaşamındaki devrimin ilk adımı Serxwebûn'un eline geçmesiyle başladı dersek bir gerçeği ifade etmiş olacağız. Umutlu, hırslı, öfkeli, iyimser ve daha nice duyguların heyecanını yaşamıştın. Gökyüzünden kutsal kitabın yere inışı kadar, hatta ondan daha fazla yaşamını derinden sarsacak, etkileyecekti

seni. Serxwebûn'u okudukça kendinle konuşur buluyordun Başkan APO'yu. Bir gün karşı karşıya geleceğini, aynı çatı altında kavgayı yaşayacağını, bir gün sohbet edeceğini, aynı sofradan tadacağını bilmeden, sadece bir gün onu görmenin düşünün sıcak tutacaktın içinde... Serxwebûn'la buluşman senin tarihinde milattı. Bir çağ dönemeciydi.

Akademi'deki dosyan önümde, masanın üzerinde duruyor. Okul yönetimine yazdığın faaliyet ve özgeçmiş raporları, diploman, diplomayı alırken Başkan'la çektiğin fotoğraf da var. Şimdi bunların hepsi kutsallık derecesinde değerli birer tarih parçalarıdır. Aslında öncesinde de böyleydi bunlar. Biz yeni farkettilik. Yeni yaşamın kavratmış bize. Geçmişine ilişkin şunları söylüyorsun: "Devrimci olmamda, babamın işçi olması, Türk soluna ilgisi, çelişkileri bana da yansıtmaması, sınıf mücadelesini kavratması rol oynadı. 1987'de hareketimizle tanıştım. Bir yıl sonra yurtsever gençlik çalışmalarına başladım. Komün-sorumluluğunu, yayın taşıması ve 1989'dan itibaren de Edirne'de yurtsever gençlik komitesinde yer aldım."

Nasıl bir ruhla, bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjiyle çalıştığını örgütsel yazılara yansıtmamışsın. Hep özeleştirisel bir yaklaşım hakim. Yaptıklarını değil, yapmadıklarını öne çıkararak yazmışsın. Herkes bir anlamda affedebilir, ama kendini asla.

Kendinle olan savaşında

acımasızdın, hoşgöründen yoksundun, çok hassastın. Küçük yaşlardan beri devrimcileşmek istediğini, gözlerinin manevi yücelikler aleminde olduğunu biliyoruz. Bunun için temiz ideallerle örülen benliğinin yarısını değil, tümünü katıyordun kavgaya. Manevi haz duyuyor, vicdanın ferahlıyor, ruhun sağlık içinde nefes alıp verdiğini, yaşadığını duyumsuyordun. Bunun için,

"Evet militan yoldaş Ruken, Anadolu'nun insan güzelliğinin yaşayan sembolü. Başkanımız, sana çok değer verdi. Senin insani özünü politikaya yükseltmek, bitmek bilmeyen enerjini daha nitelikli kılmak, tarihte daha anlamlı bir rol oynayabilmen için, büyük bir emek harcadı sana."

ruhunun daha güzel, daha rahat yaşaması için daha fazla kavgaya sarılıyordun. Doymuyordun, yorulmuyordun, korkmuyordun. Zaptedilemeyecek, indirilemeyecek bir bayrak giderek yükseliyordu içinde.

Devrim düşüncesi bütün yaşamına, rüyalarına kadar girmesine rağmen, şehir çalışması artık sana dar ve sıkıcı geliyordu. Ruhun büyümüştü. Bundan böyle başka bir mekan ve başka silahlarla koşmalıydın. Daha şiddetli, daha yoğun savaşmak arzusu içindeydin.

Bundan olacak Edirne kapısını Kürdistan dağlarına ilk açan sendin. Yaşamlarında bir çıkış oldun, geride bıraktığın yoldaşlarının. Küçük dünyalarıyla baş başa yaşanılacaklarını anlattın onlara. Senin dağlara yürüyüşün, geride kalanlara kocaman bir haykırıştı.

İncir çekirdeğini doldurmayan küçücük dünyaların parçalanıp tuzla buz olduğunu gösterdiğin yerdin dağlar. Habire çekiyordu seni kendine. Sözcüğü bile büyülüydü seni. Hele Kürdistan, daha büyü, kudretli ve kutsal geliyordu sana. Belki de en çok sevdiğin, en çok kendine fısıldadığın, içine en çok sindirdiğin sözcüktü Kürdistan. İnsanlığın en çok yitip ve harabe ülkesi, senin yüreğini habire kamçılıyordu. Korkunç çağrışımlar uyanıyordu içinde. Tüylerin diken diken oluyordu düşündükçe. Ağzlarına kadar kilit vurulmuş bir halk, çocukların gözlerinin içine kadar silah namluları sokulmuş. Çocuğun dünyası belki de dünyanın en dokunulmaz yeridir. Oraya bile tüfekte, kılıçla saldırmışlar, oynamışlar.

Dünyanın, bütün nimetlerini yaratan ama el sürmeyen, katliamların her türlüşüne, işkencenin bütün biçimlerine

maruz bırakılmış mazlum, emekçi insanlar topluluğu. Zengin, bereketli topraklar paramparça, vadi vadi, dağ dağ, hatta nehir nehir paylaşılmış, dünyanın en çok mayın döşenen, tel örgüler çekilen, zindanlar inşa edilen ülkesi olmuş.

Evet Ruken, ilk dağa çıktığında bunlar geçiyordu içinden, ürperiyor, ağlamaklı oluyordu için.

Sonsuzluğa bağlamak geliyordu içinden: "Ey, adı bile yasak olan ülke, Kürdistan. Sen sonsuza değin yaşayacaksın. Çünkü bütün insanlığın anayurdusun." Şunu hiçbir zaman gözden irak tutmayacağız: İnsanlık için atılan hiçbir

adım, söylenen söz kaybolup gitmez. Dahası şuna inanmalıyız; insanın insanlık için kendi yüreğinde yaptığı konuşmalar bile kaybolmuyor.

İçinden geçtiğin bir ülkede kısa sürede tutkulu günler geçirmiştin. Çok öfkeliydin onlara. "Türkiye'de kadınları, süslü püslü renkli ambalajlar içinde çürütüyorlar. Burada da, tek renk ve tek bir biçimde boğuyorlar, nefes alamaz duruma getiriyorlar" diyordun.

Habire dağları dayatıyordun. "Ne yapıp edip bir an önce

ulaşmalıyım. Ben şehirlerden şehirlere gelmek için bu kadar yol tepmedim" diyordun. Dağ sözcüğüne sıra geldiğinde farkında olmadan tok ve yükselen sesle basa basa ifade ediyordun. Hele Zağroslar'a kendini vurduğunda keyfine diyecek yoktu. Dünyalar senin olmuştu. Yüreğine sığmıyordun. Tarihin bütün bayramları

çıkarıyordun. Yürümeyeni yürütüyor, sıradan çıkkanı hizaya getiriyor, önüne katıp götürüyordun. Hayvanların dilinden anlıyordun. Sevinçliydin, çocuklaşmıştın, çocukluğunda öğrenmiştin hayvanların evrensel dilini. Arkadaşlar bakakalmışlardı senin bu haline. Yol bitmek bilmiyordu. Biten bir tepenin ardından başka bir tepe

Zağroslar'daydı şimdi. Toz duman kopuyordu ayağının bastığı yerden. Bu tepe senin, şu tepe benim yürümüyor, adeta koşuyordun. Koşmuyor, uçuyordun. Dağlara ayak bastığında sanki kanatların çıkmıştı. Zaten dağlarda yürünülmez, uçulur. Sonsuzluğu hissettiren mavi ufuklara, heybetli dağlara baktığında, kanatlandıran bir duygu filizlenir insanın içinde.

Küçük bir koyun sürüsü vardı. Onların çobanı kesilmişti. Ağzından acayip sesler

başlıyordu. Dört gözle gözlediğin, ipini sabırsızlıkla çektiğin anları doya doya yaşıyordun. Taze maviliğe, dağlara, silahlara ulaşmanın tadına doyum olmuyordu. Bir başkılığı vardı. Sözcüklerin dünyalarına sığmayan. Şehir, çelik bir kafesti senin için. Gün geçtikçe kanatların kopuyor, uçma yeteneğini yitiriyordun. Ama ya şimdi? Kuşlar bile kısıkanıyordu seni. Tanrıçalar bile yerinde olmak isterdi... Artık bu dağlar senin, sen bu dağlarındın. Altın bir sayfaydı önünde açılan.

Artık kalem ve silahla tarihini yeni baştan yazmaya koyulacaktın. Çalakalem bir tarih yazmaman için nice eğitimlerden geçecektin ve daha binbir türlü duygu, düşünce, özlem çalkalanması içinde nihayet ilk askeri kamplara yaklaşıyordun. Elini gözlerine siper ederek gösteriyorlar sana. Hep birer efsane gibi hayalinde canlandırdığın gerillalar, sık bir ormanın içinde üslenmişlerdi. Onlar olağan bir yaşamın içindeydiler. Sana çok olağanüstü geliyordu. Tam da artık güçten, takattan kesileceğin anda, varacağın yeri görmen seni yeniden diriltti. Taze güç aşıladı sana.

En son bu güçle yürümüştün. Artık orman denizi içinde, milyonlarca yeşil yaprağın gölgesi altında, nefes alıp veriyordun. Yeryüzünün yaşamaya değer cennet bahçesine böyle ayak bastın. Çıplak toprağın üstünde oturup kalkıyordun. Dört bir yandan berrak sular akıyor, gökyüzünde nur ışığı saçan, gülümseyen ayın görüntüsü ve milyonları aşan yıldızlar seni büyülüyordu. Adlarını duymadığın, kokularını koklamadığın çiçekler sarmıştı etrafını.

Hep kuşların senfonisiyle başlıyordun sabaha. Ekmeğini pişiriyorsun, kendi nöbetini tutuyorsun. Herkes silahlıdır.

Kimsenin özel ismi yok burada. Bütün isimler şehitlerin, dağların ve davanın isimleridir. Kimse kendini düşünmüyor burada. Herkes herkesi düşünmek için gelmiş buraya. Kimse kendisi için değil başkaları için yaşamaya gelmiş. İnsanın ilk oluşumundan günümüze değin insana, doğaya ilişkin bütün sorunlar tartışılıyor. Halklar nasıl yaşamalı sorusuna bilimle, sanatla, savaşla yanıt aramaya gelenlerdir. Ormanın içindekilere, bu soruyu sordukları için bütün

binlercesi ayağa kalkıyor. Velhasıl ilgi çekici varlıklardır, insanlığın bu yeni sözcüleri... İşte, şimdi bu kutsanmış tılsımlı yaşamın, insanların hem nesnesi hem de öznesisin. Yaşamın hem sıfır noktasında, hem de doruğundasın. Sana verilen her göreve bir ibadeti yerine getirircesine koşuyorsun. Yasaklanan, yok edilmek istenilen, ama yüzyıllardır korunan dile, "ikinci anadilim" diyordun. Bir tutkuydu sende Kürtçeyi öğrenmek, dinlemek, konuşmak... Hele

türkülerin, marşların, sloganların Kürtçesine hayrandın. Tepkisel hecelerin de Kürtçeleşmişti. Sana "Kürtleşiyorsun" dediklerinde,

"Çalışmayı, hizmet etmeyi çok seviyordun. Yücelmeni hızlandıran bu yönünü Parti Önderliği, akademi sahasına giden bayan arkadaşlara seni örnek göstererek, 'Gidin, Ruken'den emeği öğrenin' demişti."

dünya düşmandır. Her yerde aranıyorlar, dünyanın bütün zindanlarında vardırılar. Cam kafesler içinde, cenaze arabalarında, elleri kolları zincirli, ağızları gözleri bağlanmış halde götürüp getiriyorlar. Ölülerden bile çok korkuyorlar. Bunun için olmalı, cenazelere kurşun sıkımları, panzerlerle cesetlerin üzerinden geçmeleri. Televizyonlar, radyolar, dünya basını çok tehlikeli sunuyor onları. Cenazelerini bile parçalıyorlar, çöplüklere atıyorlar.

Ama düşmanın bunca uğraşmasına rağmen halktan, onların bir cenazesi için

"ben çağdaş Kürtlerden oluyorum. PKK'ileşmek insanlaşmaktır. Bu anlamda Kürtleşmekle Türk halkına daha fazla yakınlaşıyorum. Bir Alman PKK'ileşmekle Alman olmaktan çıkmaz, daha gerçek bir Alman olur" demiştin.

Dünmüş gibi anımsıyorum. TC ordusu Xankürkê'ye saldırdığında, hemen alelacele doçka tepesine koşmuştu. Ağır silahın başına geçmişti. İçerleniyordun daha tez bu mevziyi tutmadığına... İki de bir mevzidaşlarına "Keşke bir Türk uçağı gelseydi de, bir Türk, bir Türk uçağını düşürseydi" demiştin.

Şehit Beritan'la aynı mevzide omuz omuza vererek, sömürgecilere ve hainlere karşı savaştın. Çarpışmalar başlamadan önce rahatsızlığın vardı ve bazen baygınlık

“Özellikle ihanete karşı savaşta mevziden mevziye, cepheden cepheye koşuyordun. Çok iğreniyordun hainlerden. Bir anket sorusunda 'En çok iğrendiğin hayvan hangisi?' diye sorulduğunda, 'Hain, hainlerdir!' demiştin.”

geçirmiyorum; iyileşiyorum aksine.”

Özellikle ihanete karşı savaşta mevziden mevziye, cepheden cepheye koşuyordun. Çok iğreniyordun hainlerden. Bir anket sorusunda “En çok iğrendiğin hayvan hangisi?” diye sorulduğunda, “Hain, hainlerdir!” demiştin. Hainler havan topuyla yaralamıştı seni. Bir şairimizin sözünü kendine şiar edinmiştin: “Kürdistan'ın yılanlarını, akreplerini öldürmeyin. Asıl hainlere saldırın, hainlerin köküne kibrit suyu dökün.” Halkların cellatlarına karşı öfke tufanı içindeydin. Savaşıkça iyileştiğini hissediyordun. Beritan arkadaşla birbirinize benzer yanlarınız vardı. “Yaralanmışsın” denildiğinde “Hayır, güzelleşmişim” diyordun. İkiniz de odun toplamak, ateş yakmak, ateşi seyretmekten ilk insanların heyecanı gibi hoşlanıyordunuz. İnsan güzelliğine vurgundunuz, insan canlısıydınız. Gelişkin

özellikleri göze çarpmayan, en geride seyredenlerle, hatta bütün yoldaşlarla çok rahat diyalog kuruyordunuz.

Toplumsallaştıydın. İnsanlara ve görevlere ilginiz yüksekti. Sizleri Kürdistan'ın manevi gökyüzünde yıldızlaştıran temel özelliklerdi bunlar.

Özgeçmiş raporunda kaldığın alanlara, yaptığın görevlere ilişkin şunları okuyorum: “Ülkemizin Xankûrkê, Are ve Zelê alanlarında kaldım. Buralarda basın-yayın, sığınak, depo kazımı çalışmalarına, kadın kongresi hazırlık alt komite çalışmalarına, takım ve bölük komutanlığı, eğitim komisyon çalışmalarına katıldım.”

Parti Önderliği sahasında en çok yoğunlaştığın konuların başında partileşme geliyordu. Not defterime aldığım, altına da adını yazdığım şu özlü ifadeler sana aittir: “Partileşmek, partiyi her anlamda yaşamak ve yaşatmaktır. Partiyi bu anlamda

geçiriyordun. “Hevala Ruken, sen baygınlık geçiriyorsun, bunun için tepeye sen çıkma” denildiğinde, kararlı bir sesle “Hayır!” demiştin. “Kim böyle demiş? Ben tepede olduğumda ve özellikle uçaklar geldiğinde baygınlık

yaşamak düşünsel ve pratiksel yeni toplumu yaratmada sonsuz bir üretim içinde olmak, gelişmek, geliştirmek rol oynamaktır. Büyük zorluklarla, gerçekten dış bir kavgayla insanlığın dirilişini gerçekleştiren Parti Önderliğimiz karşısında, ortamımızda çoğu kez aynı hataları, aynı yetmez pratikleri yaşatmak şüphesiz, insanlık hareketimiz içinde bir bozguncu olmaktan başka bir şey değildir. Bizde partileşmek, insanlaşmayı ve insanlık için her türlü bireysel kaygılardan kopup, insanca yaşamayı ifade eder."

Evet militan yoldaş Ruken, Anadolu'nun insan güzelliğinin yaşayan sembolü. Başkanımız, sana çok değer verdi. Senin insani özünü politikaya yükseltmek, bitmek bilmeyen enerjini daha nitelikli kılmak, tarihte daha anlamlı bir rol oynayabilmen için, büyük bir emek harcadı sana. Yeni ailen olan örgütün sana değer verdiğini, güven ve inanç duyduğunu, geleceğine dair umut taşıdığını hissettikçe, gördükçe, daha bir mutlu oldun. İçe kapanıp dalmalar bitmiş, Kürdistan dağlarındaki bahar kadar canlanmış, çiçeklenmiştin. Seni sonsuzluğa dek götürecektik düzeyde bir moralle yüklendin. Güçlü ve zayıf yanlarının ayırımına varmış, kendinle tanışmayı, buluşmayı önemli oranda sağlamıştın. Artık insanlığın Kürdistan'daki ışıklı çizgisinde üst bir bilinçle yürüyecektin. Çok sayıda insanın birlikte yaptığı işi, tek başına aynı zaman diliminde gerçekleştirecektin. Zaten büyük

insanın tanımı da bu olsa gerek.

Çalışmayı, hizmet etmeyi çok seviyordun. Yücelmeni hızlandıran bu yönünü Parti Önderliği, akademi sahasına giden bayan arkadaşlara seni örnek göstererek, "Gidin, Ruken'den emeği öğrenin" demişti.

Şunu da içtenlikle belirtmeliyim ki, kutsal sahada harcanan emeği, verilen değeri ifade edecek silahlara sahip değilim. Yücelik ve edebi birikimleri yüksek olanlar için bu tarafını büyük bir kuvvetle dillendireceklerdir. Benimkisi sadece sana bir mektup yazmaktır.

O kadar çok şey var ki yazılacak. Ama devrimin bu mevsiminde yazılması gerekenlerin yarısından fazlasını yaparak yazmak gerektiğine inanıyorum. Savaş büyüdükçe, konuşulacak şeyler çoğalıyor. Ama konuşma zamanı da azalıyor. Bunun için savaşa konuşuyoruz.

Ve nihayet nöbet saatim geldi. Yeni görevim için çağırıyorlar beni. Kaleminizi, silahınızı ve adınızı alıp, ateş cephesine giderek yüzlerce genç yoldaşınız huzurunuzda yemin töreni yapıyorlar. Bunun için şimdilik hoşçakal diyorum.

Silahlı silahsız bütün kuvvetlerimiz sizin emrinizdedir. Sizin için yaşayacaklar. Koştuıkları görevler sizin işaret ettiklerinizdir.

Bizden size sonsuz selamlar, sevgiler, saygılar.

Bir mücadele arkadaşı

**Ayak bastığı yerde
bir sevgi çemberi
oluşturdu etrafında
Emek ve sevginin
proleterya askeri ve
komutanıydı
Yüreğinin taşı
toprağı altındı
İntikam ve zafere
koşmanın altın çağında
Güle oynaya
soluk soluğayken daha
Maviliklerimizde fır
dönen savaş uçağını
düşürmenin tadı
Kurşunlarla
türkü söylemeye
doyamadan
Güneşin altında
kutsal toprağın
derinliklerinde
Bir tohum gibi eriyip
gitti karanlıklarda
en uzak yıldızlara
yırtıcı bir kuş gibi.**

“Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz”

Düşman, özel savaş politikasına karşı mücadelenin fazla gelişmediği yerlerde, özelde gençlik olmak üzere genelde bütün halkı kendi kimliğinden, dilinden, gelenek-göreneklerinden koparmayı hedeflemiş ve kendi istediği tipi yaratmaya çalışmıştır. Bu politika, belirli bir süre etkili olurken gelişen, güçlenen ulusal kurtuluş mücadelesiyle, hedefine tam anlamıyla ulaşmadan boşa çıkarılabilmektedir.

Agit heval, Malazgirt'te ulusal inkarcılığı yaşayan bir aile içinde doğar, büyür. Öğrenimini tamamladıktan sonra Ankara'ya gider. Kürt gerçekliğinden ve ulusal kurtuluş mücadelesinden habersizdir. Özgürlük savaşçılarının savaşımına anlam veremez. Ankara'da düşmanın oynayarak düşürdüğü bazı gençlerin içine düşer. Kürt kimliğini bilmez, bundan dolayı

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Agit**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Mart 1994, Şenkaya**

**Belki ölüm anı yakın
Ya bu gece, ya da yarın
Ama korkarak değil
Sevinçle gideriz
biz buralardan
Ardımızda özgürlüğü
İnsanlığa bırakarak**

düşman saflarında yer alır. 6 ay kontrgerilla eğitimi görür. 1992 yılında Malazgirt'e kontra olarak gider, şoförlük yapmaya başlar. Bir gün bazı yurtseverlerle karşılaşır. Bunların arasında geçmişte tanıdığı okul arkadaşları da vardır. Her iki taraf da birbirlerinin ne olduğunu, neyle uğraştıklarını bilmezler. Kürdistan halkının içinde bulunduğu durumu uzun uzadıya tartışırlar. Belirli bir süreye kadar bu tartışmalar devam eder.

Kontra olarak gittiği Malazgirt'te genel anlamıyla çelişkiler ve Kürt insanının düşürülmüşlüğüne gören ve yaşayan Agit heval, hızla kendi gerçekliği konusunda ikna olmaya başlar. 1992 Kasım ayında silahıyla birlikte mücadele saflarına katılır.

İlk olarak Şenkaya alanına gider, durumunu arkadaş yapısına açıklar, ihaneti, düşürülmüşlüğü ve gafleti yaşayan insanlar topluluğuna kendi pratiğini örnek gösterir.

İnsanlarımızın içine düşürölmek istendiği durumun, düşmanın özel savaş politikasından kaynaklandığını gördükçe öfkesi kat be kat artar, hırslanır. Düşmanın kendi üzerinde yarattığı tahribatları çok iyi bilince çıkararak, bunlarla çok köklü savaşacağına, sınıf intiharını gerçekleştirmek için kendi içindeki düşmana karşı amansız olacağına dair, başta Parti Önderliği olmak üzere, şehitlere, halka ve yoldaşlar topluluğuna söz verir. Ve sözüne bağlı kalmasını bilir.

Parti Önderliği'nin "söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz" ilkesini sürekli uygular. Bunun gereklerini gün be gün güçlenerek, kendisini eğitime, yaşama ve savaş ölçülerine göre disiplinize ederek yerine getirir.

1993 yılında manga komutanlığı görevine getirilir. 1993 kış süreci oldukça zorludur. Agit heval, zorlukların ve almış olduğu sorumluluğu bilinciyle elinden geleni ardına koymaz. Fedakarlığı, pratik işlerdeki canlılığı, atikliğiyle benimsenir ve değer görür. Savaşkan yönlerini iyi değerlendirir. "Düşmanın öğrettiği askeri bilgileri şimdi düşmana karşı en iyi bir şekilde kullanacağım" der. Girdiği eylemlerde sözünü yerine getirir. Agit hevalin

dilinden "Bijî Serok APO" sloganı hiç düşmez. Mücadeleye bağlılığıyla örnek bir arkadaştır.

11 Mart 1994'de bir grup yoldaşıyla birlikte, Şenkaya'da bir köye iner. Düşman aldığı bir ihbar sonucu köye kapsamlı bir

eylem düzenler. Çatışma gün boyu sürer. Agit heval, 3 yoldaşıyla birlikte yiğitçe çatışarak şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

Mücadele arkadaşları

Ağrı Dağı

DÜŞMANA BÜYÜK KINI VARDI

Şiyar heval, Serhat'ın kalesi olan Iğdır'dır. Ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Doğduğu ve büyüdüğü Panik köyü, en gelişmiş köylerden biri olup mücadeleye uzun yıllardır destek veren bir alandır. Burada mücadeleye katılımlar çok olduğu gibi, pek çok değerli kahraman şehidimiz de vardır. Özellikle 1991'de yürütülen silahlı mücadele kitleler üzerinde oldukça olumlu etkiler bırakmış, katılımları artırmıştır. Bu süreçte 1991 yılında Panik köyünde gerçekleşen 21 kişilik toplu katılım içerisinde, Şiyar heval de yer almıştır.

1991 yılında Doğu Kürdistan üzeri Xankürkê sahasına geçen Şiyar heval, kış süreci eğitimine katılır. Yeni olmasına rağmen en aktif katılımı sağlayanlardandır. Baharla birlikte gerçekleşen düzenlemeyle Şemdinli alanına geçer. Pek çok eyleme katılır, iyi bir savaşçıdır, düşmana olan kinini doğru kullanmayı bilir. Sürece damgasını vuran Helena eyleminde ön cephede kahramanca çatışır. Bu eylemde yaralanır. Tedavisini

Adı, soyadı: **Ahmet APALA**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Panik köyü-Iğdır, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ağustos 1994, Kağızman**

tamamladıktan sonra, 1993 ilkbaharıyla Serhat'a giden güç içerisinde yer alır.

1994'te 2. bölge olan Ağrı Dağı'nda pratik faaliyetlere katılır. Düşman operasyonlarına karşı eylemlere katılır, başarılı sonuçlar alır. Düşmanın bu süreçte Ağrı ve Tendürekler'e yüklenimleri çok fazladır. Yine bir operasyonda yoğun top atışlarının olduğu esnada bir top mermisi Şiyar hevale isabet eder ve şehitler kervanındaki yerini alır.

Mücadele arkadaşları

**Yak artık
canlarla yakılan
ateşleri
Yak ki açılınsın
dünyanın
körelmiş
gözleri
Yak ki yırtılınsın
geceler ışığınla
Kawa'nın üç
kibritin ve
dörtlerin sözleri
Yak ki yayılınsın
dünyaya
Ateşin ve güneşin
ölümsüz sesi**

Halkın militanıydı

Bawer heval, 1968 yılında Diyadin'in Göl mahallesinde çok çocuklu, kalabalık bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya gelir. Aile reisi olan babası çok zayıf, pasif, edilgen, herkesin hakaretine uğramış, ezik, saf bir insandır. Bawer heval, babasının bu ruh haline anlam vermeye çalışır. Ailesinin maddi durumu oldukça zayıftır. Daracık bir oda ve mutfaktan oluşan ev ortamında yirmiden fazla bir nüfusla iç içe büyür. Aile tüm maddi koşulların zorluklarına rağmen çocuklarını okutmak istemektedir. Bu koşullarda okula başlayan Bawer heval bir taraftan okul masraflarını karşılamak için çalışır, bir taraftan da ailesine destek sunar. Yokluk, sefalet içinde öğrenimine devam eder. Ortaokul yıllarında büyük kardeşleri ve amcaları arasında gerçekleşen

Adı, soyadı: **Ali BOĞA**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Ağrı şehir merkezi**

solculuk tartışmalarına tanık olur, bu konuya ilgisi artar. Sadece solculukla bir şeylerin elde edilemeyeceğini anlar. Siyasete yavaş yavaş kafası yatar. Etrafındaki gençlik kesimiyle amatör ve pek bilincin yer etmediği duygusal etkilenimlerle örgütlenme çalışmalarına girer. İlk başlarda Türk öğretmen ve öğretmen çocuklarına karşı aldığı

tavırla yola koyulur. Özgür bir insan olarak yaşamak özlemi gün be gün artar. Dolayısıyla çevrede hakim olan, feodal aşiret yapılanmasını kabul etmez. Tepki duyar, tepkisini o insanlarla diyalog kurmayarak ya da mevcut diyaloglarını keserek göstermeye çalışır.

Lise yıllarında okulda ve mahallede gruplar oluşturur. Bu yıllarda Türk sol gruplarıyla ilişkisi vardır. Teorik anlamda çok fazla bir bilinci yoktur. Ancak pratikte gördükleri, algıladıkları O'nu doğruya sevk eder. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle Kürt halkının bin yıllardan beri umudunu bağladığı evrensel önderlik hayalleri, Başkan APO öncülüğünde ülkenin dört bir yanında yankılanmaktadır. Kendisinde sorumluluk gün be gün artar, örgütlenme ve faaliyet sahasını genişletir.

Emek olgusuna verdiği önem bu çalışmalara damgasını vuran en önemli hususlardan biridir.

Maddi zorluklardan dolayı metropole gitmek zorunda

görevlendirilir. Buradaki örgütlenme çalışmaları halk tarafından oldukça beğeni toplar, saygı gösterilir. Bu süreçte üniversite sınavlarını kazanır ve Van Eğitim

Yaz tatillerini Diyardin'de ailesinin yanında geçiren Bawer heval, burada da boş durmaz. Örgütlenme çalışmalarına cephesel düzeyde sürekli katkısını

sunar. Mevcut konumuyla herkesin ilgisini, beğenisini, saygınlığını kazanır. Yeterlilik sınavını da verdikten sonra tayini Van'ın bir köyüne çıkar. Ailesinin umududur Bawer heval. Ve bu O'nun siyasal anlamda çalışma sahasını bir süre geriletmiştir. Sonraki süreçlerde mücadeleyle bağlarını sınırlandıran

Sağdan 2. şehit Sultan, 1994 Ağrı katliamı sırasında şehit

kalan Bawer heval, en ağır koşullarda, çeşitli işlerde çalışarak, aile ekonomisine katkı da bulunmaya devam eder. Bu süreçte tutuklu bulunan amcasının ondokuz yıl cezaya çarptırılması kendisini oldukça etkiler. Bilinçli, olgun, emekçidir Bawer heval. Çalıştığı inşaatta örgütlenmiş kurabilecek yurtsever bir kişiyle tanışır. Örgütsel bağın kurulması sonrası İzmir merkezde

Fakültesi'ne kayıt yaptırır. Girdiği üniversite ortamında kısa bir süre sonra yurtsever öğrenci gençlik içinde en aktif faaliyet yürüten biri konumuna gelir. Okul süreci boyunca gerillaya her türlü desteği sunmayı ihmal etmez. Birçok defa gözaltına alınıp çok ağır işkencelerden geçmiş olmasına rağmen yılmıyorsa düşmez. Sesini dostlarına-düşmanlarına sloganlarıyla duyurmayı başarır.

engelleri bir kenara itmesi gerektiğinin bilinciyle, çalışmalara dört elle sarılır. 20'ye yakın gerilla adayı topluluğunun kırsala çıkmasında oldukça önemli rolü vardır. Gruptan birinin kaçarak düşmana teslim olması Bawer hevalin deşifre olmasına, insanlık dışı işkencelere maruz kalmasına sebep olur. Bu süreçten itibaren kırsala geçme kararı alarak Xankürkê sahasına gider.

Xankûrkê 2. merkez karargahı bünyesinde askeri-siyasi olarak güçlü eğitimlerden geçen Bawer heval bu sahadaki

"Cenazesi, Diyadin'de büyük bir halk topluluğu tarafından toprağa verilmiştir. Yine erkek kardeşi TC'ye askerlik yaptığı dönemde 'teröristin kardeşi' damgasıyla kurşuna dizilmiştir. Bu iki olayın üst üste gelmesi Bawer yoldaşı etkilediği gibi, düşmana olan kinini bir kat daha artırmıştır."

çalışmalara bir yıl aktif olarak katılır. Gerçekleşen düzenlemeye Serhat alanına geçer. Bir süre sonra Iğdır'da cephe faaliyetlerinde görevlendirilir. Iğdır kitlesi, yurtsever özelliklere sahip olmakla birlikte örgütsüz bir durumdadır. Bawer heval, bu sahada kısa sürede sonuç alıcı çalışmalar yürütür.

Yaşanan güçlü eylemlere destek olarak bunların siyasi otoriteye çevrilmesi ürün verir. Halkın birliği sağlamdır. Yine bu süreçte Azeri gençlik kesimiyle önemli ilişkiler geliştirir. Bu süreçte Azeri kesimden saflara katılımlar çoğalır. Azeri-Kürt kardeşliğini gören düşman kudurur. 1992 yılında ilişkileri koparmak amacıyla provokasyonlar düzenler, halkı işkenceden geçirir. Kürt ve Azeri halkı 1992 serhildanında tek vücut olarak düşmana büyük darbeler indirir. Artık otorite gerillanın elindedir. Düşman artık çaresiz kalmıştır.

1992-93 kışını Ağrı Dağı'nda ve ovadaki faaliyetlerde geçiren Bawer heval en son Tendürekler'e geçer. Burada coğrafik olarak alana hakim olduğundan dolayı gerillanın ulaşamadığı her yeri tek tek dolaşarak mücadeleyi taşımaya çalışır.

Bu süreçte uzun yıllar cezaevinde kalmış olan amcası, gerilla saflarına katıldıktan kısa bir süre sonra şehit düşmüştür. Cenazesi, Diyadin'de büyük bir halk topluluğu tarafından toprağa verilmiştir. Yine erkek kardeşi TC'ye askerlik yaptığı dönemde "teröristin kardeşi" damgasıyla kurşuna dizilmiştir. Bu iki olayın üst üste gelmesi

Bawer hevali etkilediği gibi, düşmana olan kinini bir kat daha artırmıştır.

Ağrı şehir merkezinde çalışmaları yürütmeye başlayan Bawer heval tedbirli ve dikkatli olmaya çalışır. Merkezde hareketliliği farkedene düşman ajan-muhbir ağını artırır. Bir süre sonra Bawer hevalin ilişkide bulunduğu evler tespit edilir. Ve baskın yapılır. Yanında bulunan milisle beraber 8 saat süren bir çatışma sonrası düşman, evin üzerinden panzerle geçer ve bu şekilde Bawer heval şehitler kervanındaki yerini alır.

Bawer heval adını, çok uzun yıllar tanıdığı, çok şey paylaştığı, sevdiği, değer verdiği şehit **Remzi ERGÜL** (Bawer) hevalden almıştı. Kendisinin şahadeti sonrası sayısız genç militan adayı bu isim altında mücadele bayrağını yükseltmek üzere and içmiştir. Ve Bawer heval, bir tabanca ile saatler süren çatışmasıyla, cesaretiyle halkın içinde destanlaşır. Ulusal bilincin oluşması, sağlamlaşması bu çatışma sonrası güçlenir. Bawer heval şahadetiyle nice yaşamları canlandırmayı başarmıştır.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Zor koşulların savaşçısıydı

Welat heval ortahalli bir ailenin çocuğu olarak Diyardin'de dünyaya gelir. Ailenin üçüncü çocuğudur. Büyüdüğü Diyardin yöresi yüzyıllarca düşmanın baskısı, sömürsü altında kalmış, toprakların belli başlı bazı ağaların elinde olduğu bir yerdir. Welat heval henüz 7 yaşındayken aile ekonomisine katkı sunmak için birçok işte çalışır. Çobanlık yapmaya başlar. Akranları henüz oyun peşindeyken Welat heval aile geçimine katkı sunmak için çalışmaktadır. Korkusuzdur, yaşına rağmen olgundur. O'nu dağlardan koparmak güçtür. Çobanlığını yaptığı sürüsüyle birlikte günlerce o dağ senin, bu ova benim dolaşır durur. Temel bazı ihtiyaçlarını karşılaması için ailesi evde kalmasını isteyince zoraki kabul eder.

14 yaşına geldiğinde evden ayrılır. Metropole gider. Yapısında var olan emekçi, işçi

Adı, soyadı: **Aydın YARDIMCI**
Kod adı: **Welat**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyardin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Diyardin Ovası**

özellikleri çalışmaya başladığı her ortamda en başta gelen özellikleridir. Welat heval henüz

"Serhat'ın kışı bambaşkadır. Kar çabuk düşer, geç kalkar. Hele Tendürekler ne zaman, ne olacağı belli olmayan bir atmosfere sahiptir Bazen Haziran'ın ortasında yarım metre kar düşer."

işe yeni başlamışken olgun, dürüst yapısıyla işçilerin sorumluluğuna verilir. İşçilerin

arasında gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi tartışmaları dikkatini çeker. Gerilla güçlerinin dağlarda savaştıklarını duyunca, Kürdistan'ın dağlarında geçirdiği yıllarda gerillalarla hiç karşılaşmadığı için hayıflanır. Dağırsız yapamaz ve mücadelenin geliştiği yerlere bir an önce ulaşmak ister. Ancak bu isteğine kavuşması hemen gerçekleşmez. Bulunduğu alanda faaliyetlerini ilerletir ve bir süre sonra beklediği gün gelip çatar.

Mücadeleye katıldıktan sonra ilk gittiği alan Botan'dır. Botan, bilindiği üzere özgürlük hareketinin ilk tohumlarının atıldığı yerdir. Kürt halkının öz mücadelesini bütün dünyaya duyurabilmiş, soylu davanın bekçisi durumundadır Botan. Düşman kaçacak delik

ararken, halk burada

gerillayla bütünleşmiştir. Ve faşist TC'nin Botan'da yeri yoktur, kalmamıştır.

Welat heval yaşının küçük olmasına rağmen oldukça uyumlu bir pratiğin sahibidir. Pratik güçler içerisinde herkesin erzağı bittiği halde O'nun yanında mutlaka zor anlar için bir şeyler bulunur. Pratiğiyle, eylemcidir, savaşkandır. Örgüte bağlılığıyla çalışmalara yönelir, dürüsttür. Botan alanında gerçekleşen birçok büyük eyleme bizzat katılır. Katıldığı bir eylemde oldukça başarılı olduğu için sonradan kendisine eylemde kaldırdığı MG-3 silahı hediye edilir. Morallidir, coşkuludur. Kış mevsiminin dondurucu soğukunda onlara her zaman moral verir, yoldaşlarını güçlendirmeyi ihmal etmez.

1991 kışında Botan'dan Xankürkê alanına geçer. Burada gerçekleşen kış eğitim devresine katılarak, kendini askeri-siyasi olarak güçlendirir. 1992 yılı başlarında gerçekleşen düzenlemeyle Serhat alanına gider. Alanın coğrafyasını iyi tanımaktadır. Bu süreçte ovayı tanıdığından dolayı bir grup arkadaşıyla bu alanda faaliyetlere başlar. Askeri kişiliğiyle oldukça önemli gelişmeler kateder. Bu süreçte birçok savaşçı katılımını da sağlar.

1992 Serhat kış üslenmesinde bir grupla beraber Tendürekler'e geçer. Lojistik, depo yapımı gibi

görevler üstlenir. Kış eğitimine katılır. Bu O'nun dağda, zorluklar içerisinde geçirdiği ilk kışıdır. Baharla birlikte tekrar ovaya gönderilir. Kendinden emin, güçlü bir şekilde, çalışmalara devam eder. Bu süreçte Welat heval tarafından mücadelenin taşırılmadığı köy yok denecek kadar azdır. Düşman bundan haberdardır. Fakat Welat hevalın oldukça dikkatli oluşu, yine gerillanın disiplinine resmiyetine, emir-talimatına, bir bütün olarak gerilla kurallarına doğru tarzda bağlı olması O'nu korur. Düşmanı an be an izler. Bu süreçte manga

hiç kimseye açıklamaz. Yaralı olduğu halde yerinde durmaz, erzak taşır, silah depolar. Bir an önce eski sağlığına kavuşup eylemlere katılmak en büyük isteğidir.

Serhat'ın kışı bambaşkadır. Kar çabuk düşer, geç kalkar. Hele Tendürekler ne zaman, ne olacağı belli olmayan bir atmosfere sahiptir. Bazen Haziran'ın ortasında yarım metre kar düşer. Aylarca yerden kalkmaz. Ve bu dağlardaki özgürlük savaşçıları doğasıyla, atmosferiyle bütünleşmiştir. Her kış olduğu gibi PKK'nın

komutanıdır. Çok kısa bir süre içerisinde takım komutanlığına getirilir. Takımı, kamp ortamında örnektr.

Welat heval ajan ve işbirlikçilere müthiş kinlidir. İhaneti affetmez. İhanetçilere karşı gerçekleştirilen bir eylemde kendisi de yer alır. Eylem sırasında kolundan yaralanır. Ancak geri çekilmeye kadar çok kan kaybettiği halde yaralandığını

geleneksel insanı baştan yaratan eğitim süreci çok önemli bir hamlenin başlangıcını ifade eder. Eğitim için gereken her şey hazırdır. Eğitime damgasını vuracak konu Parti Önderliği'nin yıl içerisinde geliştirdiği talimatların incelenmesi, yetersizliklerin tesbiti ve edinilen tecrübelerle yeni hamle yılına hazırlıktır. Welat heval sürekli "Parti Önderliği bu dağları hiç

görmediği halde neyi nerede yapacağımızı bize söylüyor. Nasıl layık olacağız" şeklinde düşünür. Ve kararlıdır çok daha güçlü çıkmaya. Bu süreçte pratik işlerin yoğun olduğu bir alana gönderilir. Gün dolu doludur. Her gün en az 8-10 saat yürür, kar üstünde köye iner, toplantılara katılır, erzak taşır, lojistik ihtiyaçlarını tamamlar. Uykusuzluk, açlık, susuzluk, yorgunluk dinlemez ve sabah mutlak suretle eğitimine yetişir, kaçırılmaz.

Gerçekleşen düzenlemeyle kamp yönetimine getirilir. Tecrübelerini arkadaş yapısına taşımayı ihmal etmez. Zor

daha birçok konuda yaratıcılığıyla örnektir. 1993 Mart seçimlerinin yaklaştığı bu süreç, düşmanın her yönden hazırlandığı bir dönemdir. Halktan pek çok kişi gözaltına alınmıştır. Kamplar üzerine her gün aralıksız saldırılar düzenlenmektedir. Partimizin halkın içinde tartışma götürmez bir otoritesi, güçlülüğü vardır. Halk, partisiz bir adım dahi ilerleyemeyeceğinin bilincindedir. Parti talimatları doğrultusunda seçim beklenir. Düşmanın yüklenimi oldukça artmıştır. Göz boyama, korkutma, ürkütme, pasifleştirme gibi hesapladığı her şey boşa çıkarılır. Welat heval bu süreçte ovaya inerek halka yol göstericiliği yapar. Toplantılar düzenler, halkın inancına inanç, moraline moral katar, güç verir, çok kısa süreçte zor koşullarda büyük işler başarır.

Düşmanın ajan-işbirlikçi ağı Serhat'ta yoğundur. Ve Welat hevalın ovaya inip çalışmalara aktif katılımı haberi düşmanın yeni hazırlıklar yapmasını beraberinde getirir. Toplantı gerçekleştirdiği bir köyden

Şehit Rugeş, Ağustos 1993, Sultantopu karakol baskınında şehit

**"Kar üstünde
uzun bir
çatışma yaşanır.
Düşman azmıştır.
Helikopterle
hem havadan
indirme yaparken,
hem de roket ve
tarama sesleri
hiç durmaz. Büyük
bir kahramanlık
sergiler
Welat heval."**

koşulların adamıdır, pek çok deneyimi, tecrübesi vardır. Donan bir ayağa ilk müdahaleden tutalım, havadan veya karadan gelecek saldırılar karşısında ilk tedbiri almaya,

ayrılırken düşman tarafından fark edilir. Kar üstünde uzun bir çatışma yaşanır. Düşman azmıştır. Helikopterle hem havadan indirme yaparken, hem de roket ve tarama sesleri hiç durmaz. Büyük bir kahramanlık sergileyen Welat heval, düşmanın bir cemesini ve çok sayıda askerini imha ederek, şehitler kervanındaki yerini alır.

Şehit namının!

Mücadele arkadaşları

Ağrı Dağı'nın dinmeyen Berxwedan'ıydı

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berxwedan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Nisan 1994,**
Ağrı Dağı sınırı

Berxwedan heval, ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlköğrenimini köyünde tamamladıktan sonra okulu bırakır. Ailesine maddi destek sunmak amacıyla alanda yaygın olan hayvancılıkla uğraşır, bir süre çobanlık yapar. Gerilla birliklerinin alanda faaliyet yürütmeye başlamasıyla Berxwedan heval de gerillaya katılma kararı alır.

Katıldığı ilk süreçler faaliyetlerin yoğun yaşandığı, eylemlerin çok yönlü olduğu bir dönemdir. Geçmiş yaşamı sürekli zorluklar içerisinde geçen Berxwedan heval uyumda zorlanmaz. Başta **Piro** (Turgut YILDIZ) heval olmak üzere pek çok yoldaşın dikkatini çeker, beğenisini kazanır. Kars'ın Sinek arazisine hakimdir. Kış süreci eğitiminden sonra tekrar aynı araziye faaliyet yürütmek üzere yollanır. Bu sahada pek çok faaliyete destek sunar.

Berxwedan heval genç olmasına rağmen çok şeyi bilince çıkarır. Savaş sorunları üzerinde sürekli yoğunlaşır. Kış sürecinde Küçük Ağrı ile Büyük

Ağrı arasında mekik dokur. Kampa gittikten bir süre sonra manga komutan yardımcılığına getirilir. Görevini başarıyla sürdürür. Düşman operasyonlarını genişletmiş, alanın her tarafına yüklenmektedir. 24 Nisan 1994 tarihinde çıkan çatışmada bir top mermisinin Berxwedan hevale isabet etmesi sonucu şehitler kervanındaki yerini onurluca alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

**Kanla ruh bulan
ağacımıza
su yerine kan,
ekmek yerine
yeni canlar katalım
buydu işte
aranan yeni şey
Hoş geldin
yeniden doğuş**

“ÇERKEZLERİN DE kurtuluşu Kürdistan devrimidir”

Öğrenimini Sarıkamış'ta tamamlayan Reşo heval, evlidir. Ailesinin geçimini sağlamak

**meraklanmasın
gidenler
bizim için gidenler
tümümüz
yarını yaratmaya
haydi
haydi gelin
dağlara
kavga ekelim...**

Adı, soyadı: Bülent ORHANOĞLU
Kod adı: Reşo
Doğum yeri ve tarihi: Sarıkamış-Alasofi.
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 2 Mart 1994,
Şenkaya

çeker. Düşmanın azınlıklar arasında yaratmak istediği çelişkinin nedenlerini görmeye başlar. Kendisi Çerkez olduğundan düşmanın bu oyunlarını daha iyi anlar. Kürdistan'daki azınlıkların kurtuluşunun ancak ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almakla sağlanabileceğine inandığı için, çalışmalara aktif olarak katılır. İnsanlığa, ailesine karşı sorumluluğun, onlara özgür bir gelecek yaratmakla gerçekleşebileceğinin bilincine

varır ve katılımda karar kılar.

1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçer. Eğitime kendisini parti yaşamıyla bütünleşme temelinde verir. Siyasi ve askeri olarak oldukça güçlenmiştir. 1992 yılında yapılan düzenlemeyle Serhat Eyaleti'ne geçer. Burada birçok eylemde aktif rol oynar. Askeri yönü oldukça güçlüdür. Yine alçakgönüllü, fedakar ve girişken yönleriyle arkadaşları içerisinde sevilen bir militandır.

1993 yılında Digor'da, 3. bölge komutan yardımcısı olarak görev üstlenir. Çalışmalarda çok yönlülüğüyle çözüm gücü olabilen bir konuma sahiptir.

2 Mart 1994 tarihinde Şenkaya ormanlarında düşmanın havadan gerçekleştirdiği ve karadan saldırıya geçtiği bir çatışmada kahramanca çatışarak şehit düşer.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

amacıyla Suudi Arabistan'a çalışmaya gider. Partinin bu alandaki faaliyetleri ilgisini

İntikam ve kahramanlığın sembolü

Botan deyince, sömürgeciliğin kanlı vahşeti, soykırımıyla yok etmek istediği Kürt halkı akla gelir. Yıkarak-yakarak, bombalayarak tarihten silmeye çalıştığı ama, bunu gerçekleştiremediği Kürdistan akla gelir. Botan deyince, diriliş, kendi kimliğine sahip çıkış, onurlu ve insanca yaşam uğruna, kölelikten kurtuluşun savaşımlı akla gelir. İhanete karşı koyuşun adıdır Botan.

Uludere'deki Guyi aşireti de, ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yerini alan, sömürgeciliğe, ihanete karşı savaşan Kürt halkının bir parçasıdır. Bu aşiretin mücadele neferlerinin yanı sıra şehitleri de çoktur. 1988 yılında bir nefer daha saflardadır ve 1992 yılına kadar, Botan'da gerçekleştirilen birçok eyleme katılır.

Tekoşer heval, Güney Savaşı'nda güç komutanı olarak aktif rol oynar. Yapılan anlaşmadan sonra Zelê'ye geçen yoldaşlarıyla birliktedir. Kış eğitim sürecinden sonra,

Adı, soyadı: **Çavşın TOK**
Kod adı: **Tekoşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Sarıkamış-Kürtçü ormanı**

Serhat'a, bir grup arkadaşıyla düşmanla daha iyi hesaplaşmak amacıyla yönelir. Operasyonlarda içini kaplayan intikam duygularıyla, kahramanca direniş sergiler.

1994 Nisan'ında takım komutanlığı yaptığı bir süreçte, Sarıkamış-Kürtçü ormanlarında düşmanın havadan yaptığı yoğun saldırılarda şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Ey koca sevdalı yürek
Yalnız değilsin zifiri
karanlıkta
Senin olduğun yerde
Karanlık parlayan
bir ay
Sessizlik gürleyen
Bir halk serhildanıdır

Büyük öfke ve kin dolu bir yoldaş

Adı, soyadı: **Cemil ...**
 Kod adı: **Xeyri Yaman**
 Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **24 Nisan 1994,**
Ağrı sınırı

Xeyri heval, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yörede okuma yazma oranı oldukça düşük olmasına rağmen ailesinin desteğiyle ilk ve orta öğrenimini tamamlar. Uludere ulusal kurtuluş mücadelesinin ilk kök saldığı ve katılımların oldukça yoğun olduğu bir alandır. Xeyri heval Guyi aşiretinden olup, aşirette katılımlar çok fazladır.

1990-91 yıllarında 4. Kongre sonrası mücadelemiz her bir alanda pek çok kazanımları

beraberinde getirmiştir. Gerçekleşen şehitler tüm dünyaya sesini duyurabilmiş, bütün kamuoyunun dikkatini Kürdistan'a çevirmiştir. Bu süreçte bir taraftan öğrenimine devam eden, diğer yandan aile ekonomisine katkı sunan Xeyri heval, mücadele saflarına katılım kararını sürece yamaz ve katılımını gerçekleştirir.

1992 yılında saflara katılan Xeyri hevalin gittiği ilk alan Haftanin'dir. Kısa bir eğitim devresi sonrası emperyalizmin, TC'nin,

Güneyli gerici ve işbirlikçi güçlerin ortaklaşa düzenlediği Güney Savaşı'nın başlamasıyla Xeyri heval de savaşa aktif katılır. Henüz savaş pratiğinde çok yeni, yaşça genç olmasına rağmen gerçekliği

Sol başta Şehit Ruken, Mardin'li, 1993 Kars'ta şehit

görmüş, ikinci yoğunlaşmış ve savaş pratiğinde gösterdiği kişiliğiyle takdire değer bulunmuştur. Savaşın sonuna kadar çok güçlü bir pratik sergileyen Xeyri hevalin kini düşmana bin kat daha artar.

Savaşın sona ermesiyle birlikte üç değişik alandan Zelê Kampı'na geri çekilme yapılmıştır. Geri çekilmede Xeyri heval de Zelê'ye geçer. Kış eğitim devresine aktif bir katılım sağlar. Güney Savaşı'ndan edindiği deneyim-tecrübelerle askeri ve siyasi yönden kendini güçlendirir. Hareketli bir savaş pratiği sonrası kamp ortamında rahat değildir. Bir an önce savaş cephelerine gidip verdiği sözleri yerine getirmek ister. Pratiğe çıkmak için yönetimlere öneri üstüne öneri sunar. Önerisi dikkate alınır. Baharla birlikte Serhat'a yönelmekte olan güç içerisinde Xeyri heval de yer alır.

Serhat Eyaleti'nde düşmana yönelik gerçekleştirilen ve ağır tahribatlara yol açan Sultantopu, Axuri gibi karakol eylemlerinde ön cephede yerini alır. Manga komutanı olarak gittiği alanda çok kısa bir süre sonra takım komutanlığı görevine getirilir. Oldukça hareketli, atılgan, güçlü bir tarza ve tempoya sahip olan Xeyri heval takımını da oldukça güçlendirir. Bütün görevlerde en ön sırada yer alan bir takım konumuna getirir. O'nun en önemli özelliği parti doğrularından hiçbir şekilde taviz vermemesidir.

1993 yılı düşman açısından kayıpların, tahribatların bol yaşandığı, düzenli ordunun çökertildiği, düşmanın yılı

başarısızlıklarla kapattığı bir yıldır. Bu yüzden düşman tüm teknik donanımlarıyla Serhat'a yüklenir. Bombalamaya tabii tutmadığı hiçbir doğa parçası neredeyse kalmamıştır.

Bu süreçte bir tabura yakın bir gücümüzün İran'a geçmesi gerekmektedir. Bunu farkederek düşman yönelimlerini sınırda artırır. Tabur geçişi esnasında çok fazla kayıplar yaşanmaz. Çünkü denetim, koordine, alana yayılma gibi bazı temel tedbirlerin alınması kayıpları en aza indirmiştir.

Ve Serhat yapısı kinlidir düşmana, önü alınmaz bir şekilde öfke doludur. Şehitlerin intikamlarını almak üzere planlar düzenlenir, sürekli tartışmalar sürer. Ve artık grup grup sınır geçişi yapılmakta, düşmana darbeler indirilmektedir. Xeyri hevalin takımı da bu gruplar içerisinde yer alır. Grup sınırı geçmiştir. Ancak iç kesimlerde hiç beklenmeyen bir yerde atılan top atışlarıyla Xeyri hevalin

komutasında olan 5 özgürlük savaşçısı şahadete ulaşır. Gerçekleşen şahadetler Xeyri hevali oldukça etkiler. Ve yoldaşlarının silahlarını yerde bırakmak istemez, silah

kaldırmaya yöneldiği anda düşmanın fırlattığı bir top Xeyri hevale isabet eder.

Xeyri heval şehitler kervanına katılırken sana sözümüz olsun yerde hiçbir silah bırakılmayacaktır. Bir düşen silah yerine, bin yükselen silahla

Şehit Baran, 1994 Ağrı'da şehit

mücadelemiz zaferle taçlandırılacaktır.

Şahadeti önümüzü aydınlatan ışıktır!

Mücadele arkadaşları

AĞRI DAĞI'NIN heybetli gerillasıydı

Gelişen, güçlenen ulusal kurtuluş savaşımından Kürdistan'da pek çok

**Bir alev dansıdır sürer
yüzyıllardır bu
topraklarda
Toprak biçer
ama aşk yok...
evlatları var dönmez
Med yurdundan
Çünkü
evlatlar ölmez
kavgada**

kesim etkilenmiş ve son yıllarda mücadele saflarına katılımlar kalabildiğine artmıştır. Fırat heval böyle bir

Adı, soyadı: **Deniz ...**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Alkamar, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ağustos 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 1994, Kağızman**

dönemde Ağustos 1993 tarihinde parti saflarına katılır. Yöresinde mücadele ruhu etkilidir ve O da bu sıcak mücadeleyle beraber büyür ve mücadeleyle olgunlaşır. Büyüdüğü aile ortamında birçok zorluğu görmüş, küçük yaşlarda çeşitli işlerde çalışmış ve olgunlaşmıştır. Saflara katılır katılmaz aktif bir şekilde çalışmalarına katılan Fırat heval, yoldaşları tarafından oldukça sevilir. Gerilla saflarında yeni olmasına rağmen uyumludur.

Tüm zorluklarla savaşmasını iyi bilmektedir. Cesaretlidir, savaşkandır, moral kaynağıdır. Direngendir, iradesi oldukça güçlüdür. Ağrı Dağı'nın heybetli duruşu karşısında Fırat heval sürekli başı dik bir yürüyüşçüdür.

Temmuz 1994, Çemçe alanında düşmanın yönelimlerine karşı gerilla eylemlilikleri durmaksızın devam etmektedir. Düşman bu süreçte oldukça ağır darbeler yer. Fırat heval de gerçekleşen

operasyonlara karşı en önde savaşanlar arasındadır. Savaş acımasızdır, bedel ister. Nice canlar gider, nice kanlar dökülür. Ve Fırat heval bir grup yoldaşıyla Madur Vadisi'nde gerçekleşen 17 Temmuz 1994 tarihli çatışmada, Madur'u direnişin kalesi haline getirenler arasında yer alır. Yiğit, fedakar Kürt gencinin şahadeti mücadelemize meşaledir.

Mücadele arkadaşları

Herkesin sevdiği bir yoldaş

Adı, soyadı: **Erhan ...**
 Kod adı: **Bager**
 Doğum yeri ve tarihi: **Muş-Malazgirt, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1994, İran sınırı**

**Kurşun sıkılır
 gecelerde
 kan kokusu gelir
 topraklardan
 nehirler açtır,
 yalpalanır, kıpırdanır
 direndikçe yüzülen
 demir paslanır
 göz göze, diz dize
 kavgalarla çıktık
 güneşe...**

Bager heval, 1975 yılında Malazgirt'te, ortahallî ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve orta öğrenimini burada tamamlar. Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesinden Bager heval etkilenir ve katılım kararı alır. İlk önce Doğu Kürdistan üzeri Xankûrkê sahasına geçer. Bu süreçte 4. Kongre hazırlık çalışmalarına ve kış eğitim devresine aktif bir biçimde katılır.

Kongre sonrası 1991 bahar atılımını gerçekleştirmek, kongrenin karar altına aldığı, sonuç alıcı olan vurup koparma taktiğinin pratikte hayat bulması için, Xankûrkê'den harekete geçen silahlı güçlerimizin içerisinde Bager heval de yer alır. Bu yıl içerisinde yapılan ve çok önemli gelişmeleri beraberinde getiren Mavan ve Vargenima karakol eylemlerine saldırı grupları içerisinde katılır. Yine Geliye Azadî savaşına katılır. Savaşın kazanılmasında büyük katkılar sunar.

1991-92 kış döneminde tekrar Xankûrkê'ye geçerek

askeri-siyasi eğitimine devam eder. Kendini yeniler. Temel eğitim sonrası kadro eğitimine tabi tutulur. Bu eğitime de en aktif katılım gösterenlerdendir. Gerçekleşen düzenlemeyle Serhat Eyaleti'ne geçer. Müdahale grubu içerisinde yer alır. Savaşta edindiği tecrübeleri Katırköy karakol eylemiyle aktarmasını bilir.

Kişiliğindeki hassasiyet, atiklik, fedakarlık ve dürüstlükten dolayı herkes tarafından sevilir, saygı duyulur. Savaşçı kişiliği örnek gösterilir. Bulunduğu

alandaki düşmanın yoğun operasyonları vardır. Yine bir sınır geçişi sırasında düşmanla aralarında çıkan çatışmada takımı organize etmede büyük çaba harcar. Çatışma sırasında ve sonrasında takımından tek bir kişinin burnu dahi kanamaz. Çatışma alanından uzaklaşırlarken atılan bir top parçası Bager hevale isabet eder. Ve şehitler kervanındaki yerini alır.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

KUZEYİ VE GÜNEY'İ akıttığı kanla birleştirdi

Adı, soyadı: **Esad Zübeyir İSA**
Kod adı: **Zerêwan**
Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Başur, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Şubat 1995, Göle-Lowistan**

Zerêwan heval, Büyük Başur'da doğar. Yaşamının büyük bir bölümü bu alanda geçer. Geçimini, KDP içerisinde peşmergelik yaparak sağlar. Askeri yönü güçlü olduğundan önemli bir gücün komutanlığına getirilmiştir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmeye başladığı Güney Kürdistan'da Kürt insanlarına umut ışığı olan özgürlük ve bağımsızlık dalgamız, Zerêwan hevali de sarar. Bağımsızlığa olan ilgisi gün be gün artar. Kürt halkının kurtuluşunun ancak ve ancak bağımsızlıktan geçtiğini kavramaya başlayan Zerêwan heval, 1989 yılında İran'a geçer. Burada yeni arayışlar içerisinde olan 14 arkadaşını da PKK saflarına katılım konusunda ikna ederek, grup olarak Çukurca'ya giderler.

Bu süreç, parti tarihimizde feodal-komplocu anlayışa karşı sürdürülen amansız bir mücadele sürecidir. Hogir unsurunun şahsında temsilini bulan bu anlayışın uygulamalarına tanık olur. Ancak Zerêwan heval,

mücadeleye öylesine bağlıdır ki, O'nu hiçbir güç yıldıramaz. O, Kürdistan'a ve halka bağlılığın, sınıf dışı anlayışlara karşı savaştan geçtiğinin bilinci ve sabırla hareket eder.

Zerêwan heval, 1990 yılında, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Akademi ortamında, geçmiş pratiğini ortaya koyar. Kendisini yoldaşlarına tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle açar. Kısa sürede partinin güvenini kazanır. Parti, bu süreçte Zerêwan hevali, PAK (Partiya Azadi Kürdistan) çalışmalarıyla

görevlendirir.

Akademide kendisini askeri ve siyasi olarak güçlü bir donanıma ulaştıran Zerêwan heval, 1991 yılında Xankûrkê'de gerçekleştirilen PAK kongresi hazırlık çalışmalarında bizzat yer alır. Kongrede yapılan oylama sonucunda askeri komutanlığa seçilir.

1992 Güney Savaşı'na kadar, Behdinan Eyaleti'nde birçok görev üstlenir. Mavan, Eris, Bezele gibi döneme damgasını vuran başarılı eylemlerin planlamasında yer aldığı gibi, bizzat eylemlere katılımıyla

düşmana büyük kayıplar verdirilmesinde önemli rolü oynar.

Güney Savaşı'na güç komutanı olarak katılan Zerêwan heval, işbirlikçilik ve ihanet karşısında amansızdır. KDP işbirlikçiliğine karşı öfkesi büyüktür. Düşmanın "kardeşi kardeşe kırdırma" politikasının bilincinde olup da, bunu görmezlikten gelen peşmergelere karşı, acımasızca Xankûrkê'de en ön saflarda savaşıyor. O işbirlikçiliğe, ihanete ve sömürgecilğe karşı geliştirilen

Şehit Hogir, 23 Ağustos 1994, Ağrı, Sultantopu eyleminde şehit

mücadelede özgürlüğe, bağımsızlığa sevdalı bir militandır. Güney Savaşı sona erdiğinde, yapılan anlaşma sonucu Zelê'ye geçen güçler arasındadır.

1993 baharını daha görkemli karşılamak, kurtarılmış alanlar yaratmak hedefiyle, Serhat'a yönelen gücün başında yer alır. Bölge komutanıdır. Kış süreci boyunca yapının eğitiminde büyük katkısı olur. Geçmiş sürecin vermiş olduğu deneyim ve tecrübelerini aktarması, alçakgönüllülüğü, geliştirici tartışmaları, kendisinde var olan yoldaş yapısıyla paylaşmaya elverişli açık kişiliğiyle, yapıdaki yoldaşları güçlendirerek çıkış yapmalarını sağlar.

Kış sürecinin bitimiyle birlikte Serhat Eyaleti sömürgeciliğe vurulan darbeler sonucu düşmanın yönelimlerinin odağı haline gelmiş, hareketlenmeler hızlanmıştır.

**Bir şahin olup
uçsam yücelere
şu dağın
ardını görsem
ve oradan
süzülsem
cellatlarımın üstüne
bir nefeste
koklasam
tüm çiçekleri
kanatlandırabilsem
Spartaküsleri
taşırabilsem
emek yüceligini**

26 Şubat 1995'te Zerêwan heval, dokuz yoldaşıyla birlikte ana gruptan ayrılarak, erzak almak için Göle Lowistan köyüne iner. Yolda düşmanın pususuna düşerler. Zerêwan heval ve grubu akşama kadar çatışır. Çatışmada 3 asker ölür, 5 asker yaralanır. Çatışma esnasında grup bölünür, Zerêwan hevalin de içinde bulunduğu 6 kişilik grup çemberi yarıp, ana birliğe ulaşmak isterken, yeni bir pusuya düşerler. Bu pusuda bağlılığın, fedakarlığın ve cesaretin kahraman önderleri olan, bağımsız Kürdistan'ı yaratma uğruna gözlerini kırpmadan şahadetleriyle ölümsüzleşen şehitler kervanına 6 arkadaşımız da katılır.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Reşo yoldaş, devrimin görevlerini ölümüne omuzlayandı

Adı, soyadı: **Eyüp ÇETİN**

Kod adı: **Reşo**

Doğum yeri ve tarihi: **Erciş-Van, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994,**

Tendürek

Erciş'in Şorê köyünde dünyaya gelen **Reşo** heval fakir bir ailenin çocuğudur. Ailesinin geçim kaynağı hayvancılık olduğundan dolayı kendisi uzun yıllar çobanlık yapmıştır. 15-16 yaşlarına geldiğinde aile ekonomisine katkılarını daha da artırabilmek için Türkiye metropollerine gider. Burada belirli bir süre tortu işlerde çalıştıktan sonra askerliğe gider. Henüz mücadeleye tanışmış değildir. Askerliğini yaptığı süreç içerisinde Türk-Kürt çelişkilerini ilk kez ciddi anlamda yaşar. Ve Kürt halkının bağımsızlık dışında hiçbir suretle insanca yaşama hakkının olmadığı gerçekliğiyle karşı karşıya kalır. İşte bu süreçte askerdeyken, Kürtlerden bir grup oluşturarak kendine göre belirli düşünceleri savunur. Türk asker ve subaylarıyla büyük bir inatlaşmaya girmiştir. Reşo hevalin subaylarla çelişkileri oldukça yoğundur.

Azimlidir, kafasına koyduğu her ne olursa olsun başarır.

Askerliğin ardından 15 Ağustos Atılımı'nın bütün Kürdistan'da yaratmış olduğu yankı Reşo hevali de etkiler. Bu etkilenmeyle birlikte yurtseverlik görevlerini yerine getirmeye başlar, gün be gün güçlenir, bilinçlenir. Ailesiyle birlikte metropole taşınan Reşo heval bir yandan çalışır, bir yandan belirli görevler üstlenir. Ancak O metropolün yaşam tarzına adapte olamaz

ve tekrar ülkeye dönerek milislik yapmaya başlar. Bu süreçte yakalanır. Kendisine ajanlık teklif edilir, ağır işkencelere maruz kalır, pes etmez. Bırakıldıktan sonra 1990 yılında gerillayla direkt irtibata geçer ve katılır. Kendisine yapılan ajanlık teklifini gerilla güçlerine açar. Tavrını belirler. Kendisi çok küçük yaşlarda evlendirilmiş olup beş çocuk babasıdır. Gerillada yaşı büyük olmasına rağmen pek zorlanmaz. Doğayla olduğu gibi arkadaş

yapısıyla da çok uyumlu bir dialog geliştirir. Yaşıyla, olgun kişiliğiyle ve yaşama aktif katılımıyla çevresinde saygı uyandırır.

Saflara katıldıktan sonra Xankûrkê alanına geçer. 1991-92 kış sürecindeki eğitimlere aktif katılım sağlar. Özellikle askeri eğitimlerde oldukça güçlüdür. Reşo hevalin silaha hakimiyeti hemen hemen her silah üzerinde oldukça güçlüdür. Kendisine 57"lik top

1991 yılında alanda gerçekleşen düzenlemeyle Tendürekler'e geçer. Savaş faaliyetleri içerisinde aktif rol oynar. 1992 yılında Serhat Eyaleti'nde yaşanan çizgi dışı anlayış kendisini oldukça rahatsız etmektedir. Eyleme

Reşo heval eylemliliklere hazırdır. Kış sürecinde bazı görevler almış yetkinleşmiştir. Okuma yazması olmadığı halde saflarda pek çok şeyi öğrenmiş, kış eğitim süreciyle birlikte birçok soruna çözüm gücü olabilmektedir. Kendisi bölük komutanlığına getirilir.

Ortasında denizin
bir gül kıpkızıl.
Dokunmak ister
misin?
Belki de dokunmak
iște.
Kolay mı öyle
veya
öyle sandın.
Tüm hücreler tetikte
dalınca düşünceye
mağmalaşan bir
suskunluktur içimde.
Ama...
yine de olabilir
benim ya da senin
belki de herkesin.
Ancak
yapabildiğinde
yüreğini dünya gemisi
yalnız koparmamak
şartıyla.

geçme yönünde belirli dayatmaları olur. Kabul edilmeyince birliğinden koparak tek başına çetelere yönelik eylem geliştirir. Ve bu eylemin başarılı geçmesi sonucu bazı köylerin silah bırakması olumlu bir gelişmeyi doğurur. Bu süreçte gerilla güçleriyle ilişkisi yoktur. İlişki kurup birliğine ulaşır. Bireysel anlamda gerçekleştirilen eylemler de olsa düşmana olan kinini göstermiştir.

1993 baharıyla birlikte

Düşmanın Tendürekler'de geliştirdiği operasyonlarda bölüğüyle birlikte kapsamlı gelişmeler kaydeder. Düşmana sürekli pusular kurulur ve imha edilir. Yine böyle bir pusuda Reşo hevalin yakınına düşen bir havan topu, şahadet kervanındaki yerini almasına neden olur.

Söz onurdur, onuru
çığnetmeyeceğiz!

Mücadele arkadaşları

Fedakarlığıyla doğal bir komutan

Cesur heval, Silopi'de 1974 yılında yoksul, emekçi bir ailenin çocuğu olarak doğar. Daha çok küçük yaşlarda ailesine destek sunmak amacıyla çeşitli işlerde çalışır. Cesur hevalin ailesinin yurtsever olması O'nu mücadeleye daha bir yakınlaştırır. Küçük yaşta partiye katılır. Yaşamın tüm zorluklarına göğüs gerer, yaşından çok daha olgundur. Parti yaşamını kendisi için "yeniden doğuş" belirlemesiyle en iyi bir şekilde ifade eder. 1990 yılında mücadele saflarına katılır.

İlk gittiği alan Çukurca'dır. Burada askeri ve siyasi eğitimden geçer. Güney Savaşı'nda önemli görevlerde yer alır. Savaş sonrası Haftanın sahasına gidecek olan müdahale gücüyle Cesur heval adı gibi cesur yaklaşımlarından dolayı gitmeye hak kazanır. Sonraki süreçte Zelê Kampı'na geçer. 1993 baharıyla birlikte yapılan yeni düzenlemeye Cesur heval, bu sefer Serhat Eyaleti'ne yönelir. Serhat'a ulaştığında sonbahara kadar Ağrı Dağı'nda kalarak

Adı, soyadı: **Ferhan KENKAR**
Kod adı: **Cesur**
Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1994, Tendürekler**

buradaki çalışmalara aktif katılım sağlar. Sıcakkanlı bir militandır, bulunduğu alanda ilişki geliştirmede bir yoldaş yok denecek kadar azdır. Fedakardır, dürüsttür, özlüdür, yaşının küçük olmasına rağmen bilgi düzeyi oldukça yüksektir, algılama düzeyi çok iyidir.

1993'te özgürlük atılımını gerçek anlamda mümkün kılmak oldukça büyük bir olaydır. Bu yıl bizim açımızdan başlı başına bir kazanım yılıdır. 1993 yılı içinde gelişen pek çok olay kazanılan ve kaybedilenlerle tarihe adını büyük

harflerle geçirmiştir. Bütün ülkede meydana gelen gelişmeler Serhat Eyaleti'ni de kapsamış ve düşmana bu alanda pek çok ağır darbeler indirilmiştir.

Cesur heval, 1993 yılında Serhat'ta gelişen birçok eylemde, baskında yerini almıştır. Özellikle düşmana büyük kayıplar verdirilen Axure ve Sultantopu eylemlerinin yanısıra, şehir baskınlarında ön cephede savaşmıştır. Sesini tüm ülkeye, tüm özgürlük savaşçılarına duyurmayı başarmıştır.

1993 kışıyla beraber alanda yeni düzenlemeler gerçekleştirilirken, üslenme noktaları da belirlenir. Cesur heval bu düzenlemede Ağrı Dağı'ndan Tendürekler'e geçmek üzere görevlendirilir. Alanı pek tanımaz. Ancak çok kısa bir süreç içinde alana hakim olur, birçok görev alır. Sorumluluklarına ölesiye bağlıdır. Yönetici özellikleri oldukça güçlüdür. Henüz çok genç olmasına rağmen manga komutanlığı görevine getirilir. Görevlerine yanılıglardan kurtulmuş, olumsuz pratiklerden

ders çıkararak yüklenir. Yeri geldiğinde savaşçıdır, yeri geldiğinde komutan. Yapısındaki birçok olumlu özellik kendisini doğal komutanlığa götürmüştür. Savaşçı yoldaşlar topluluğu O'nu bu şekilde benimsemiştir. Düzenli-disiplinli çalışma biçimi, bulunduğu takımda müthiş bir birliği, kolektif çalışma tarzını oturtmuştur.

1994 yılı Serhat için Botanlaşma

yoğunlaşır. Zamanını boş geçirmez. Operasyonların yoğun yaşandığı süreçlerde hep en önde savaşır. Yine yoğun operasyonların yaşandığı bir günde 5 özgürlük savaşçısıyla beraber stratejik bir tepenin savunmasında yer alır. Düşman ile sabahın erken saatlerinde başlayan çatışmada cesurca savaşır, düşmana yoldaşlarıyla birlikte ağır darbeler vurur. Gecenin

Soldan 1. Şehit Geko, Vanlı, 1993, Serhat
Soldan 2. Şehit Hogir, Serhat
Soldan 3. Şehit Ciyar, Serhat, 1989 katılımlı,
Serhat Eyaleti'nde şehit düştüler

yönünde oldukça büyük atılımların, gelişmelerin olduğu bir yıldır. Ve bu, partimizin öncülüğünde halkın yeniden dirilişi anlamına gelir. Düşman eyalete tüm gücüyle yüklenmiştir. Cesur heval, düşmanın geliştirdiği imha amaçlı operasyonlarına karşı bilinçli, duyarlı, uyanıktır. Sürekli alternatif taktikler geliştirme yönünde

çökmesiyle birlikte çatışma daha da artar. Ve hiç beklenmedik bir anda gelen beklenmedik bir kurşunla Cesur heval, cesurca savaşarak Kürdistan topraklarına kavuşmuştur.

Mücadele arkadaşları

Dilsoz
wek Bêrîvana
li Cizîrê bi sond xwar.
Bigre!..
bigre ne berde
dilekî geş
Rihekî heweskar
avde bi avên çavkaniya
avên zozana
avên ber bawerî ji bo
hevakar
Gurke agirê xwe
gurke wek
bîstyeke adarê
bigre bihejîne
û xurtke.
Ewroj roja te ye
roja nu...
Nûjîn.

PKK MİLİTANİYDI

Gabar heval, 1991 yılında saflara katılır. İlk Xankûrkê alanına gider. Burada askeri-siyasi güçlü bir eğitim devresine katıldıktan sonra, birçok pratik işte çalışır. Kış sürecinde katıldığı eğitim yetkinleşmesini sağlar. Geliye Azadi direnişinde de oldukça cesaretilce düşmana karşı savaşır.

Baharın gelmesiyle birlikte alandan pratik güçler ayrılmaya başlamıştır. Gabar heval de pratik güçlerle birlikte Serhat Eyaleti'ne yönelmekte olan müdahale grubu içerisinde yer alır. 1992'de gerçekleşen Kafirköy karakol baskınında yer alır.

1992-93 yılları arasında gerçekleşen hemen hemen bütün eylemlere ön cephede aktif katılım sağlar. Eylemler sonrası edindiği tecrübeleri arkadaş yapısına aktarır. Silahı çok iyi kullanır, iyi nişancıdır ve taktikçidir. Birçok

Adı soyadı: ...
Kod adı: **Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Temmuz 1994, Ağrı-Kirê Kor**

düşman pususunu yarıp geçer.

Bir taraftan eylemlere katılır, bir taraftan güçlerin lojistik, erzak vb. ihtiyaçlarının karşılanmasında da katkı sunar. Pratiğiyle yoldaşlar topluluğuna oldukça güven aşılar. Görevlerine sadık olduğu gibi yoldaşlarına, partiye, şehitlere bağlıdır. Değerleri en iyi koruyanlardan olup, tek bir kurşununu bile boşa harcamaz. Bu davranışlarıyla örnek bir kişilik sergiler.

Bilindiği üzere 1994 yılında düşman Serhat'ın her bir alanına bütün gücüyle

yüklenmiş, çok sayıda operasyon gerçekleştirmiştir. Yine bu operasyonlar sırasında Iğdır'a da yüklenimleri çok fazladır. Gerçekleşen bir operasyonda Gabar heval kahramanca çatışarak Kirê Kor mıntıkasında şehit düşmüştür.

İşaretli olan Şehit Gudi, 14 Temmuz 1993, Axuri eylemi, Ağrı.

Mücadele arkadaşları

Dağlarda özgürlük ruhuyla büyüdü ve savaştı

Yurtseverliğin çok güçlü olduğu Malazgirt, savaşımların taze kanının kaynağı haline gelmiştir. Bini aşan savaşçının çıktığı bu alan hem maddi, hem de manevi anlamda mücadelemiz için büyük bir güç kaynağı haline gelmiştir. Yurtseverliğin yoğun olduğu Malazgirt'e bağlı Ado köyünde 1978 yılında dünyaya gelen **Erbil** heval çok küçük yaşlarda yurtseverlikle tanışmış ve 14 yaşında saflara katılmıştır.

Zorluklara rağmen hiçbir zaman geride kalmayı düşünmez. Çok kısa bir süre içerisinde gerilla saflarına katılmada karar kılar. Mücadelenin kendisine verdiği ruhla tüm çalışmalara aktif olarak katılır. Çok canlı, çok konuşkan olduğu için kendisine "Şeytan Erbil" lakabı takılır. Bir süre Malazgirt'te kalır, sonra Ağrı Dağı'na geçer. Eski yaşama karşı büyük kinlidir. Yeni yaşama çok çabuk ulaşmakta büyük çaba sergiler. 1992'de Ağrı Dağı'nda kış eğitimini, 1993 yılında da

Adı, soyadı: **Hakan YILDIZ**
Kod adı: **Erbil**
Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Çaldıran**

Tendürekler'de eğitimini tamamlar. Tendürekler'in soğuk, zorlu kış koşullarında çok dayanıklı bir iradenin temsilini yapar. 1993 baharıyla birlikte Serhat Eyaleti'nin Tendürek bölgesinde eylemsel faaliyetlere katılır. Girdiği ilk eylem kendisi için büyük bir dönüm noktası olur. Bu eylemdeki başarısından dolayı ödüllendirilir.

1993 yazında bir süre Akdağlar'da kalır. Yaşamda oldukça atiktir. Gün be gün gelişir, güçlenir. 1994 yılı

Tendürek operasyonlarında rolünü aktif bir şekilde oynar. Olgunlaşmıştır. Düşmana olan kinini her fırsatta dile getirerek, hiçbir çalışmadan geri kalmaz. 1994 Mayıs'ında Tendürekler'in Çaldıran yakasında girilen bir çatışmada Erbil heval büyük kahramanlık örneği göstererek şahadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Üçtük
beşik
onbeşik
bu dağlar bizim
tuşuna vurulmuş
piyano gibi
bağımsızlık
melodileri çalan
mesken tutmuştuk
orada işlerdik
tarlada ekin
fabrika ürün
bağımsızlık
üretirdik
sanat merkezi
dağlarımızda

Büyük yürüyüşü özgürlük güneşinedir

Adı, soyadı: **Haluk YILDIZ**
Kod adı: **Gever**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Mart 1994, Ağrı Dağı**

Y iğitlik, gerçekler karşısında yenik düşmemektir." Başkan APO'nun bu sözü ve yıllar süren çabası, sonuçta bu tanıma uygun yiğit ve cesur Kürt insanını ortaya çıkardı. Kürt insanı artık ezik, bitik, kendine yabancı değil. Artık milyonlar yürekte ve beyinde savaşı, kurtuluşu, özgür bir ülkeyi yaşıyor. Ölüm programlanmış Kürt, artık özgür bir yaşam için nefes alıp veriyor. Ve tüm bunların sahibi şu anda ülkemiz Kürdistan'ın dörtbir köşesinde yatan, kanlarıyla ülke topraklarını sulayan şehitlerimizdir. Onlar sevginin en güzelini; ülke sevgisini yaratanlardır.

Gerillacılık vazgeçilmez, amansız, zor ve bir o kadar da dolu dolu bir yaşamı gerektirir. Gerillada yaşamın anlamı; paylaşma, karşılıklı sevgi-saygı, bağlılık, coşku ve her şeyden önce zaferin sevincidir. Yaşamı güzelleştiren yoldaşlık ve sevgidir. Savaşı kızıştıran

düşmana olan kin, öfke ve nefrettir. Ve gerilla her şeyden önce vatanın her karış toprağına sevdalıdır, onu yüce kılan da bu sevdadır.

Gever heval, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak 1970 yılında Yüksekova'da doğar. Ailesi yurtseverdir. Sürekli devlet baskısıyla, çatışmalı bir şekilde büyür. Aile defalarca düşman tarafından gözaltına alınmış, işkenceden geçirilmiştir. İşte bu dönem, Gever hevalin yeni yeni

yaşam savaşının gerçekliğiyle tanıştığı, bu gerçekliğin içine girdiği bir dönemdir. Babası parti sempatanlığından 1980 yılında tutuklanmış ve aileye uzun süreler Gever heval bakmak zorunda kalmıştır. Bu dönemde öğrenimine de devam etmiş, ancak hiçbir şekilde faşist rejimin okul düzeni ile bütünleşmemiştir. Okul yılları sürekli çatışmalarla geçmiştir. Ve sömürgecilikle ta başından savaşa tutuşmuştur.

O'nu düzenin sahte yaşamına devam etmek için bağlayan fazla neden yoktur. Savaşma istemi, giderek içinde büyümeye başlar. Çevresinde olan bazı gençleri de örgütler. Kısa bir süre sonra Haziran 1990 tarihinde üç yoldaşıyla birlikte Xankürke alanına geçer.

1990-91 kış eğitim süreci oldukça güçlü geçmiştir. Yoğun bir eğitim gören Gever heval pratik hazırlıklarını en yoğun, güçlü gerçekleştiren yoldaşlardan biridir. Bu

süreçte en zor faaliyet sahası Şemdinli-Gerdi mıntıkasıdır. Zorluklarla uğraşmayı

olmuştur. Eylemde önemli derecedeki başarısıyla manga komutanlığı görevine

Ayakta sağdan 3. Şehit Haluk YILDIZ (Gever)

kendinde ilke haline getirmiş olan Gever heval önerisini bu sahadaki savaş faaliyetlerine katılmak için yapar. Şehit Aziz hevalin komutası altında oluşturulan birlik, çok kısa bir zaman diliminde büyük başarılar sağlamış ve alanın partiye açılımında en etkili bir dönemi başlatmıştır. Ve Gever heval hep öndedir. Cesareti, inancı, dürüstlüğü ve yoldaşlarına karşı gösterdiği saygı bağlılık özellikleriyle sevilen, sayılan, güven duyulan bir konumdadır.

4. Kongre'nin aldığı kararlar doğrultusunda savaşta taktik saldırı hamlesini bu takım Ağustos Mavan (Samanlı) karakol baskını yaparak gerçekleştirmiştir. Gever heval baskında rolünü en etkin oynayanlardan biri

getirilir. Bu görevden sonra, Gever heval 1991 Erşin (Çayırılı) eyleminde gösterdiği üstün başarıdan dolayı ödüllendirilir.

1991-92 kış eğitim devresinden sonra yine Gerdi alanında takım komutan yardımcılığı ve takım komutanlığı görevlerinde bulunur. 1992'de ihanetçilere karşı gerçekleşen Güney Savaşı'na güçlü katılımı ardından Herki köyüne giderken fırtınaya tutulan Gever heval, 5 yoldaşıyla birlikte Çarçel Dağı'nın amansız fırtınasında donma tehlikesi geçirerek, yarı donmuş bir şekilde peşmergelerin eline esir düşer. Daha sonra peşmergeler tarafından arkadaşlara teslim edilen Gever hevalin ayak parmakları kesilir. Uzun

tedavi süreci boyunca O umudunu hiç yitirmez. Güçlükler karşısında hiçbir zaman yılmaz, güçlüdür. Bir an önce sağlığına kavuşarak yoldaşlarının arasına katılmak ister. Tedavi sürecini Zelê Kampı'nda tamamlarken burada sırasıyla kamp genel güvenlik sorumluluğu ve bölük komutanlığı görevlerinde bulunur. 1993 sonbaharıyla birlikte bölük komutanı olarak Serhat Eyaleti Ağrı bölgesine gider.

Gever hevalin en çarpıcı özelliği çok iyi bir askeri disipline sahip olmasıydı. O'nu hiçbir zaman dağınık ve düzensiz bir halde görmek imkansızdı. Temiz, düzenli, askeri elbisesi her zaman pırıl pırıl olan silahı ve raxtı, gerillacılığın kazandırdığı en önemli vasıfları aldığını gösteriyordu. Yaşamda oldukça canlı ve ataktı. Bu canlılığı ve ataklığıyla yaşamı yönlendirebiliyor, yaşamı yoldaşlara daha da sevdirdiyordu. Başkan APO "gerilla şahin bakışlı olmalı" diyor. Gever heval de tıpkı bir şahin gibi atak ve saldırı ruhuyla doluydu.

Ülkesi olmayan insanın yüreği de olmaz. Ve bir insanın yüreğindeki en büyük sevgi ülke sevgisidir. Gever heval yüreğinde en güzel sevgiyi yaratmış bir insandı. O'nu en çok bu yönüyle anmak gerekir.

Gever heval, Ağrı'da en yakışır tarzda hep çatıştı

düşmanla. Yoldaşlığın, birliğin en güzelini sergiledi zor anlarda. Ağrı'yı çok sevmiştii. Düşmanla sürekli çarpışmak güzeldi. Heyecan ve coşku veriyordu her zafer anı. Ağrı kırları, Newroz'a yavaş yavaş yaklaşıırken şenlikliydi, gerilla türkûleriyle inliyordu. Kaç gündür aynı noktadaydı grup, gitmeleri gerekiyordu, şaşırtmalıydılar düşmanı. Düşman pişman olmalıydı her adım atışına.

Karar verilmişti, o gece sınır geçilecekti. Herkes hazırda. Gever heval komutan olmanın verdiği sorumlulukla en çok koşturanlardandı. Komutan olarak son hazırlıkları da denetlemişti. Artık gidilebilirdi. Ard arda sıralanmış özgürlük fideleri olan gerillalar yürüyordu en hızlı adımlarla. Sınıra yaklaştılar ve bir kısım arkadaş sınırın öbür tarafına ulaşırken, aniden patlak verdi düşmanın top yağmuru. Düşman azgınca top yağdırıyordu. Sınır üzerindeki mayınlarsa cabasıydı topların. Ve Gever heval grubu kurtarmak için oradan oraya koşturdu, durdu. Yoğun tecrübesi birçok yoldaşı kurtarmıştı Gever'in. Ama Gever bu kez kendisi top atışının içinde kalmıştı. Sıçrayan bir top parçası boğazından yakaladı Gever hevali. Bütün gücüyle direniyordu nefes almak, ayağa kalkmak için. Ama olmadı. O da gözlerini kapadı, yeniden doğduğu,

büyüdüğü ve yaşadığı dağlara, kapadı gözlerini omuz omuza çarpıştığı yoldaşlarına.

Gever hevalin şahadeti çok

yoldaştı.

Gerilla Kürdistan'ın gelecekteki insanların bir maketidir. En yeni ve en insani özelliklere sahip insan

üzmüşü bölüğü. O yüce bir komutandı. Öyle ki yoldaşlar ağladılar içten içe O'nun için. Çünkü O yoldaşları için canını siper eden komutanlardandı. O can bir

gerillada yaratılmaya çalışılıyor. Gerillada yoldaşlık, insanın insana en içten duygularıyla ve en yüce amaçlar doğrultusunda bağlanması, her türlü kötü,

çirkin koşula rağmen yücelik için bu savaşı sürdürmesidir. Gerillada yoldaş demek her şey demektir. Kimi zaman her gelen kör kurşuna karşı yoldaşın için göğsünü siper edersin, kimi zaman bir parça kuru ekmeği otuz-kırk parçaya bölersin ve paylaşırsın. Yani yoldaşlık paylaşmanın en güzel ifadesidir. Bir de öyle zamanlar vardır ki en büyük zorlukları paylaştığın gibi, en güzel sevinçleri de paylaşırsın. Bir zafer anının coşkusunu, sevincin gözlerdeki parıltısını ve en güzeli zafere koşmanın gülüşlerini paylaşırsın.

Kanın gözyaşına karıştığı günlerde olur. Kin, öfke büyük büyür nehirler kadar olur. Yenilgi yoktur kinde, öfkede. En çok yüreğin yanar. Acısı büyüktür yoldaşı kaybetmenin. Ama uzağa göndermezsin yoldaşı,

hemen yanibaşındadır. Öncüdür artık sana. Her adımında, dağ dağ, ova ova, yürür seninle daima. Artık en

büyük yürüyüş güneşedir. Şehitlerle zafere bir adım daha yaklaşıyor. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz

Mücadele arkadaşları

*Birinamin kûre
Birinamin be dermane
Birinamin kûl u xwine
Birinamin kin u derde
Birinamin kûr u derde
Birina dilemin,
Birina dilemin be dermane
Birina dilemin Kûrdistanê*

*Ax welat, ax welat
welat çend şirine
tev de merg û kanine
hem ji gul û gulçiçekan li
hemline
Ax Kûrdistan, ax Kûrdistan
tu çend şirini
Eme li te av bidin
li xwine xoş, we xwina zelal
Eme gul û gulçiçek ete
Serê wan rakij li xemline ji
rengê bu kani*

*Ax Kûrdistan, ax Kûrdistan
tu çend şirini!
tu çend welateke gelleki
xweşi
nav çiçeka, hemi te serê xwe
rakiri*

*Ax Kûrdistan
hege ez fekite te
hege ez fekite te
en dünya dünya de xweş
Kûrdistane
hege ez fekite te
gul u gul çiçeka te
çaw Gewer ete
çaw Gewer ete
li hemi wek sorgûlen
wa sosinen li ber awa
hesinen wê
tu pişt min bibê*

*Hey Kûrdistan tu waye
ax Kûrdistan tu çend şirini
eme te li av bidin
li xwena xwoş we xwina zelal.*

*Şehit Xeyri hevalin GEWER
heval üzerine yazdığı şiir*

Her zaman en iyisini hedeflerdi

Gittiler
bilirim
geri gelmez
kum fırtınaları
görmeyecekler
sahralarda
çalı diplerinde
pusu atmayacaklar
Vietnamlar'da
Kutuderesi'nden
geçmeyecek
Dersim'den yolları
Sonsuzluğun
dinmeyen acılarında
dağları
sahraları
ormanları aşalım
haydi gelin
gelin
dağlarda kavga ekelim

Adı, soyadı: **İbrahim YILDIRIM**
Kod adı: **Bişar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Kasım 1994,**
Alican köyü-Iğdır

katılır.

Sahip olduğu olumlu özelliklerinden dolayı çok çabuk gelişme sağlar. Birçok eylemde yer alır. En son yer aldığı Bluka-Kızıltepe eyleminde yaralı olarak düşmana esir düşer.

On yıl süren cezaevi sürecinde düşmanın her türlü baskı ve işkencelerine karşı direnir, boyun eğmez. Cezaevi süreci O'nun için aynı zamanda büyük bir gelişme, partilileşme imkanıdır. Bu olanağı kendisini geliştirme yönünde iyi kullanır ve başarılıdır.

Bişar heval 1990 yılında tahliye olur. Çıktıktan sonra ise hiç vakit kaybetmeden gerilla safılarına katılır. 1991 15 Ağustos'unda Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Askeri-siyasi katılır.

1992 yılında pratik gruplarla beraber Haftanın alanına geçer. Bir süre burada eğitim kamplarında sorumluluklar üstlenir. Güney Savaşı'nda güç komutanı olarak savaş cephesinde yerini alır. Savaştan sonra Zel'e'ye gider. Kısa bir süre sonra ise Serhat Eyaleti'ne sorumluluklar üstlenerek

yöneler. Serhat Eyaleti 2. Bölge cephe yürütmesinde görev alır.

Bişar heval canlı, atak, içten özellikleriyle yoldaşları arasında sevilir. Görevlerinde başarılıdır. Her zaman en iyisini hedefler.

En son Carlos hevalle beraber 21 Kasım 1994'de, Alican köyünde düşmanla girilen bir çatışmada, Bişar heval kahramanca savaşarak şehit düşer.

Anısı yolumuzu aydınlatacaktır!

Mücadele arkadaşları

1 964 yılında Kızıltepe'de doğan **Bişar** heval, ulusal kurtuluş

mücadelesiyle erken yaşta tanışır. Ailesi yurtseverdir. Canlı, coşkulu ve atik bir yapıya sahiptir. Ailece sahip oldukları yurtseverlik özü, O'nda mücadele kavramını çok küçük yaşlarda geliştirir.

Giderek büyüyen mücadele istemi, O'nu en aktif bir şekilde mücadele etmeye götürür. Ve 1980 yılında parti safılarına

Yiğitçe savaştı

Murat heval 1966 yılında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Büyüdüğü ortam lğdır'ın kırsal kesiminde, geçimini zorlukla sağlayan bir aile ortamıdır. Ganik köyü kırsal alanda olduğu için çok uzun yıllardan beri gerilla güçleri burada faaliyet yürütmektedir. Burada bulunan yurtsever Kürt halkı partiyle bütünleşmiş, kan ve can veren bir yapıdadır.

Murat hevalin doğup büyüdüğü bu ortam yurtsever olduğu gibi, Kürt-Azeri ilişkilerini de yoğun yaşayan bir ortamdır. Aralık ilçesinde Kürtlerden çok Azeriler yaşamakta olup verimli topraklar üzerinde bulunmaktadır. İktidarın Azerilerin elinde olması belirli çatışmaları da beraberinde getirir. Bu çatışmaların körüklenmesinde TC sömürgecileri ve uşaklarının rolleri oldukça büyüktür.

Adı, soyadı: **Kemal ...**
Kod adı: **Murat**
Doğum yeri ve tarihi: **İğdır, Aralık-Ganik köyü, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ocak 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Xaşxeber köyü**

Bunun yanında ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle birlikte bu alanda **Ahmet KESİP** (Cimşit), **Delil**, **Sait** hevaller gibi pek çok kadro çıkmıştır. Ve Murat heval bu yoldaşlardan etkilenerek 1990'da milis olarak çalışmalara başlar. Çalışmalara kendini oldukça köklü verir. 2 yıl milislik yaptıktan sonra 1992 Ocak ayında gerillaya katılır. 1992 kış süreci O'nun için

gelişme sürecidir. Siyasi-askeri eğitimlere katılarak köklü dönüşümler sağlar. Alanda başta **Turgut YILDIZ** (Piro) heval olmak üzere, pek çok yoldaşın takdirini kazanır, kendisine saygı duyulur. 1992 yılındaki eylemlere katılır. Burada da savaşkan, cesaretti, atılgan özelliklerle dikkat çekicidir. Yılın sonunda tekrar bir eğitimden geçer ve 1993 yılı düzenlemesiyle Çemçê alanına yönelir.

Parti saflarında geçirdiği iki yıllık gerilla pratiği Murat hevali oldukça yetkinleştirir. Birçok görev alır, başarılı pratikler sergiler. En son Xaşxeber köyünde düşman gücüyle çatışmaya girer. Çatışmada yiğitçe savaşıarak, düşmana kayıplar verdirir ve şahadete ulaşır.

Şahadeti önümüzü aydınlatan meşaledir!

Mücadele arkadaşları

PKK'nin çelikten iradesinin MİLİTANİYDİ

Adı, soyadı: **Kemal ACAR**
Kod adı: **Cigerxwin**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, ...**
Mücadeleyi katılış tarihi: **Ekim 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Tendürek**

Yoksul bir ailenin çocuğu olan **Cigerxwin** heval, küçük yaşlardan itibaren inşaatlarda çalışarak aile ekonomisine katkı sunar. Bunun yanında pek çok işe girip çıkmış olması emekçi özelliklerini ortaya çıkarır. Bu esnada hem ezilmiş, hem de Kürt halkının iş gücünün, ekonomik kaynaklarının sömürgecilik tarafından sömürüldüğünü bilince çıkarır. Bilinci gittikçe ulusal birlikteliği ve silahlı mücadele üzerinde yoğunlaşır.

Feodal değer yargılarının hakim olduğu bir ortamda büyüyen Cigerxwin heval çok genç yaşta evlendirilir. Cigerxwin heval bu olaydan sonra özgürlüğün ve zaferin PKK saflarında düşmana karşı verilen savaştan geçtiğine inanır ve gerilla saflarına katılmaya karar verir.

Ekim 1992 tarihinde önce Tendürek alanına geçen Cigerxwin heval, başlangıçta askeri yaşama uyumda

zorlanır. Cigerxwin hevalin gözünde gerilla bütün çelişkilerden kurtulmuş, olağanüstü insanlar topluluğudur. Saflarda karşısında çok genç yaştaki bayan ve erkek savaşıları görünce önce hayal kırıklığına uğrar. Yaşanan çelişkilere, sınıf çatışmalarına önce anlam veremez. Yine yaşamın, doğanın koşulları önceleri kendisini oldukça zorlar. Arkadaş yapısı tarafından kendisine güçlü destek sunulur. Artık gün be gün

güçlenir, militanlaşır ve yaşama uyum sağlar.

1993 baharıyla birlikte cephe düzeyinde faaliyetlere aktif katılır. Dini yönü güçlü olan Cigerxwin heval halk içinde "Mele" olarak tanınır ve sevilir. Saflardaki en büyük tutkusu daha fazla görev almak ve bu görevleri eksiksiz yerine getirmektir. 1993-94 kış sürecinde Tendürekler'de tabur lojistik birim sorumluluğuna getirilir. Görevine, değerlere olduğu gibi yüksek inançla bağlıdır, eksiksiz yerine getirir.

Serhat alanında kışlar zorludur ve iradenin güçlü olması gerekir. Zorlu kış aylarında Cigerxwin heval güçlü bir iradeyi şahsında somutlaştırır ve yapının güç kaynağı, moral kaynağı haline gelir. 1994 baharında düşmanın Tendürek operasyonları esnasında Cigerxwin heval kahramanca savaşarak şahadete ulaşır. Onlar yarının teminatıdır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Birliğin motor gücüydü

Ağrı'ya bağlı Hamur ilçesi, yoksul köylülüğün yoğun olduğu ve devrimci potansiyelin güçlü olduğu bir yöremizdir. Halk, kışın metropollerde tortu işlerde, yazın ise tarımcılık yaparak geçimini sağlar. Dış dünyaya kapalı olup, düşmanın kurum ve kuruluşları bu alana pek girmemiştir. Alan, 1992 sonrası mücadeleye açılmış, halk mücadeleyi giderek daha da özümsemiştir.

1992 yılında gerçekleşen eylemliliklerle **Musa** heval saflara katılım kararını alır. Yaşamı boyunca yoksul olması nedeniyle pek çok işte çalışır. Emek olgusunu bilince çıkararak ezilenlerin dünyasında yerini alır. Kurtuluşun PKK'de olduğunu özümseyen Musa heval, Ağustos 1992'de saflara katılır. Tendürekler'de gördüğü askeri ve siyasi eğitim sonrası büyük gelişmeler sağlar. Gerilla ortamına uyum sağlamada

Adı, soyadı: **Kemal GÜMÜŞ**
Kod adı: **Musa**
Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, Hamur-Geluta köyü, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Tendürek**

**İlk günde gülümsedik
yetişmek için bahara
beş can tohum olduk
sevdaya
Ve ardından
Kürdistan'da
şehit düşenleri
selamladık..**

zorlanmaz. Yoldaşlık ilişkilerinde oldukça saygılı ve örnek olmaya çalışır.

1993-94 kış operasyonlarında ve gerilla eylemlilikleri içerisinde rolünü aktif bir şekilde oynar. Bu süreçte manga komutanlığına getirilir. Saf, temiz, alçakgönüllü olması nedeniyle herkes tarafından sevilir. Musa heval, bu güçlü özelliklerinden dolayı birliğin motor gücüdür.

Düşmana karşı gerçekleşen bir eylemde yaralanır. Oldukça kan kaybeder. Operasyonlar çok yönlü olduğu için alandan ayrılabilmesi oldukça zordur. Yarası ağırdır ancak tıbbi tedavi olma imkanı yoktur. Bu haldeyken bile savaşmak ister. Operasyonlar oldukça uzun sürer ve tedavi imkanlarının olmamasından dolayı Musa heval şahadete ulaşır. O'nun şahadeti büyük bir bağlılık örneğidir.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Olgun ve gözükaraydı

Adı, soyadı: **M. Ali TAŞDELEN**
Kod adı: **Serdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor-Başköy, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Serhat**

Serdar heval, zengin, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Başköy'de dünyaya gelir. İlk, orta, lise öğrenimini Digor'da tamamlayan Serdar heval, başarılı bir öğrencidir. Lisede ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sempatisi gelişir. Bundan sonra kendi çapında küçük gruplarla eylemlilikler geliştirir. Lise sonrası TC'nin kurum ve kuruluşlarında çalışmak istemez ve öğrenimini sürdürmez. Mücadelenin gün be gün gelişmesiyle gerilla saflarına katılma yönündeki kararlılığını partiye bildirir.

Önerisi kabul edilir ve 1990 yılında Doğu Kürdistan üzeri Xankürkê alanına gider. Burada askeri ve siyasi faaliyetlere aktif katılım sağlar.

1991 yılında gerçekleşen düzenlemeyle Serhat

“Serdar heval olgun, fedakar, korkusuz kişiliğiyle arkadaş yapısı içerisinde oldukça sevilen-sayılan bir konuma gelmiştir. Doğal bir insandır. Araştırmayı-incelemeyi, yeni şeyler öğrenmeyi çok sever. Edebiyatla güçlü bağları vardır.”

Eyaleti'ne geçer. 1993 yılına kadar Digor'da faaliyetlere oldukça aktif katılım sağlar.

Bu süreçte bölge yönetiminde yer alan Serdar heval olgun, fedakar, korkusuz kişiliğiyle arkadaş yapısı içerisinde oldukça sevilen-sayılan bir konuma gelmiştir. Doğal bir insandır. Araştırmayı-incelemeyi, yeni şeyler öğrenmeyi çok sever. Edebiyatla güçlü bağları vardır. Kalemî güçlü güçlü olan Serdar heval zaman zaman şiir ve düz yazı çalışmalarıyla alanda bulunan basın faaliyetlerine desteğini sunmayı ihmal etmez.

1994 sürecinde bölge yönetiminde yer alan Serdar heval, Nisan 1994 tarihinde düşmanın havadan ve karadan gerçekleştirdiği yoğun saldırılar sırasında şahadete ulaşır. Yolun

yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

“Zaferi kazandık, kazanmaya devam ediyoruz”

Şervan heval, Küçük Güneyli olup, ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi etkisini her sahada olduğu gibi Küçük Güney parçamızda da göstermiş, her Kürt ailesi yurtseverleştiği gibi, mücadele saflarına katılımda oldukça fazladır. Kitle sömürgecilikten uzun yıllar nasibini almış olup, Arap egemenliğinin sömürsü altında uzun yıllar yaşamaktadır. Bu parçamızdaki halkımız bağımsızlığın PKK sayesinde gerçekleşebileceğine inanmıştır. İlk grup aşamasında yurt dışına çıkan Küçük Güney halkı bağımsız birleşik demokratik Kürdistan'ın kuruluşunda büyük rol sahibidir.

Bu toplum içerisinde bir taraftan sömürüyü yaşamış, diğer taraftan mücadelenin gelişmesiyle yurtseverleşmiş ailelerden biri de Şervan

Adı, soyadı: **M. Zeki İBRAHİM**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Küçük Güney, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Tendürek**

havalin ailesidir. Bu sahada gerçekleşen katılımlar Şervan hevali etkilemiş ve mücadeleye katılmıştır. İlk gittiği alan, partimizin 2. merkez karargahı olan Xankûrkê'dir. Burada askeri-siyasi eğitimini güçlü bir şekilde tamamladıktan sonra, gerçekleşen düzenlemeyle Serhat Eyaleti'ne geçer. Ağrı Dağı başta olmak üzere Tendürekler ve Aladağlar'da çeşitli faaliyetler yürütür. En son faaliyet yürüttüğü Aladağlar'dır. Dağdaki

faaliyetlerin yanı sıra cephe faaliyetlerinde de yer alır. Kış hazırlıklarıyla birlikte Tendürekler'e geçer. Şervan hevalin en önemli özelliklerinden biri de her işe en önde koşması, yürüyüşün en önünde olması ve komutan, militan özelliklerini bulunduğu ortamlarda en önde yer alarak kanıtlamasıdır.

Kamp pratiği sürecinde manga komutanlığı görevine getirilir. Fırtınalı, tipili havalarda grubunun yine en önünde, saatler süren pratik görevlere

gitmeyi, erzak, cephane taşımayı ihmal etmez. Cesaretlidir, O'nunla hareket etmek insana başlıbaşına cesaret duygusu aşılar. Morallidir, güçlüdür, paylaşımcıdır. Ve PKK'yi ayakta tutan en önemli ilişki ağı olan yoldaşlık bağlarına ve en önemli silahı olan eleştiri-özeleştiriye bağlıdır, her şeyi yerinde uygular.

1994 yılı Serhat'ta oldukça çetin geçmiştir. Bu savaş sürecinde Şervan heval de kendisine düşen

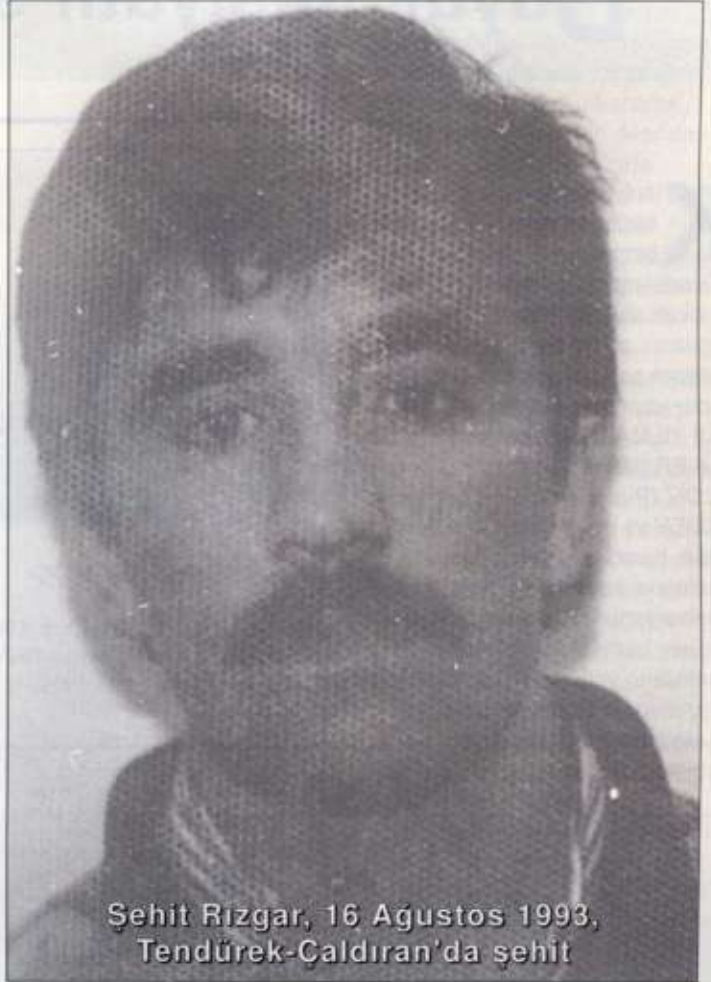
sorumlulukların bilincinde olarak savaşta yerini almıştır. BKC ağır silahını kullanarak, düşmana büyük darbeler vurur. İlk pusu eyleminde düşmana ağır kayıplar verdirerek, düşman için stratejik bir tepeli sürekli gözetleyerek düşmanın stratejik alanlarımıza yaklaşmasına fırsat vermez ve düşmanı püskürtür.

Savaşta atiktir, ani plan gerçekleştirir, düşmanı yanıltmada ustadır. Kendisiyle aynı mevzide yer alan bir yoldaş Şervan hevale, ilişkin bir anıyı şu şekilde dile getirmektedir: "Yine düşmanın çok yoğun saldırılarının olduğu bir gündü. Şervan, BKC kaldırıyordu. Ben farklı bir mevzideydim. Bir ara Şervan hevalin mevzisine uzandım. O'nun şapkasının ilerdeki kayalıkların üzerinde hareketsiz durduğunu farkedince Şervan'ın şehit düştüğünü düşündüm. Birden BKC'nin sesinin farklı bir yerden geldiğini gördüm. Döndüm baktım kendisi sağ ve savaşıyor. Çok sevindim. Çatışma sonrası şapkanın neden orada olduğunu sorduğumda 'hepsi orayı taramaya başlayınca şapkayı bıraktım, onlar şapkaıyla uğraşma dursunlar ben işime baktım' dedi."

Şervan heval, en son Şehit Doğan Tepesi'ni bir grup yoldaşıyla savunmak için görevlendirilmiştir. Bu tepede yaklaşık otuz bin civarındaki

düşman gücüne karşılık müthiş bir savaş sergiler. Düşman karadan ve havadan

üzgünüm, biz zaferi kazandık, kazanmaya devam ediyoruz" diyerek bir süre bu şekilde

Şehit Rızgar, 16 Ağustos 1993, Tendürek-Çaldıran'da şehit

amansız saldırılarına devam ederken fırlatılan bir roket Şervan hevalin çok yakınına düşer ve Şervan heval ağır bir şekilde yaralanır. Yarı baygın halde kampa götürülür, kendine gelir gelmez, "Silahımı verin, BKC'mi verin. Başkan'ı görmediğim için çok

devam eder ve sonunda "Biji Serok APO" sloganlarıyla şehitler kervanındaki yerini gerçek anlamda bir şervan olarak alır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Mücadele arkadaşları

Büyük inisiyatif sahibiydi

Kars-Göle ve buraya bağlı yerleşim birimleri mücadelemize, daha ilk ideolojik süreçlerinde kapılarını açmış olup, buradan partinin pek çok önder kadrosu çıkmıştır. **Akif YILMAZ, Ahmet GÜLER (Mahir), Turgut YILDIZ (Piro), İdris EKMEN** ve daha birçok kadro. Kars ve Ardahan alanlarının hem eski Sovyet cumhuriyetleri ile sınır oluşları, hem de buralarda azınlıkların yoğun olması, düşmanın bu alana yoğun bir şekilde yönelmesine yol açmıştır. Türk sol

Adı, soyadı: **Mehmet KARAKOÇ**
Kod adı: **Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **Göle-Kars, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1994, Ağrı Dağı**

hareketlerinin bu ortamda yaygınlaşmasında alanın bu karma bir yapıya sahip olması da bir etkindir.

Zeki heval, Göle ve İstanbul arasında sürekli mekik dokuduğundan dolayı Türk soluyla yakın ilişki kurar ve çalışmalarına aktif katılım sağlar. İstanbul'da bazı başarılı eylemler yapar. Bu grupla birlikte Lübnan sahasına giderek eğitime alınır. Daha önce örgüt içinde hiç bulunmadığından yaşam tarzını bu eğitim sürecinde tanır. Kürt insanının kendi insanını küçümseyici yaklaşımlarını gören Zeki

heval bunu kabul edemez. Ve yeni arayışlar içerisine girer. Lübnan sahasında bulunan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçerek parti saflarına katılır. Geçmiş faaliyetlerini tekrar gözden geçirme fırsatını

bulur. PKK yaşam tarzı, özellikle de Parti Önderliği'nin yaşam tarzı kendisini oldukça etkiler. Katıldığı eğitim sonrası 1991 yılının yazında Serhat'a yönelir. Ağrı'ya geçer. Geçmiş pratiğin kendisinde yarattığı tahribatları bilince çıkararak, pratik içinde kavrulur. Alanda yaşanan taktik dışılıklarla amansız mücadele eder. 1992 kış eğitimi sonrası Iğdır'a geçer. Ovada olmasına rağmen pek çok eylem geliştirmekten geri durmaz. Iğdır ovasında halkın denetimini ve eylemlilikleri çok yönlü geliştirir. Halk ve özgürlük savaşçıları kendisinden oldukça memnundur. 1993 yılında Sinek alanında bölge komutanı düzeyinde görev alır. En az güçle en zor koşullarda büyük işler başarır. Fedakardır, tavır ve davranışlarıyla örnek bir militandır. Tıkanmaz, tıkatmaz, çözüm gücü olur.

1994 yılı Mart ayında düşman, Ağrı Dağı'na yönelik çok sayıda operasyon geliştirir. 1993 yılında uğradığı başarısızlığı 1994 yılında telafi etmek ister ve alana çok yönlü yönelir. Zeki hevalin de içinde bulunduğu bir grup, düşmanla yoğun çatışmalara girer. Düşman pususuna düşen grup Zeki hevalin üstün önsezisi sayesinde inisiyatifi ele geçirerek, çok büyük darbeler vurur. Ancak çatışmada Zeki ve iki özgürlük savaşçısı yoldaş şehit düşer.

Anısı mücadelemize rehberdir!

Mücadele arkadaşları

Arayışların militanıydı

Adı, soyadı: **Musa GÜL**

Kod adı: **Piro**

Doğum yeri ve tarihi: **Erzurum-
Tekman, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1993**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mart 1994,
Ağrı Dağı**

Partimiz PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi bugüne kadar görülmemiş koşullar altında düşmana amansız bir savaş açarak varlığını günümüze kadar ulaştırmıştır. Başkan APO'nun ışıklı yolunda yürüyen şanlı ARGK gerillaları, sömürgeci-faşist TC'nin özel ordu güçlerine paha biçilmez, kapsamlı darbeler indirmiştir. Aynı zamanda onu ekonomik, askeri, siyasi bir çöküntüye uğrattırken, ulusal kurtuluş mücadelesi dalga dalga büyümüştür. Halk kitlelerinin binyıllardan beri süregelen önu alınmaz öfkelerini şaha kaldırmıştır.

Serhildanlar süreci diye nitelendirdiğimiz 1990 sonrası, halkın her kesiminin küçük-büyük, kadın-erkek, genç-ihtiyar demeden devrim cephesine gönül verdiği, destek sunduğu bir süreçtir. Kürdistan'ın her bir kesiminden katılımlar sürece damgasını vurmuştur.

Mücadele ülkenin her sahasına yayılmış olup, düşmanın en çok kol gezdiği

alanları hakimiyeti altına almayı başarmıştır. Serhat eyaletimiz de bu gelişmelerden büyük oranda etkilenen bir eyaletimizdir.

Piro heval, Erzurum'un Tekman ilçesinde ortahalli, çok çocuklu bir ailenin tek erkek çocuğu olarak doğar. Büyük ilgiyle büyütülür. İlk, orta, lise öğrenimini burada tamamlayan Piro heval, olgun, dürüst kişiliğiyle aile-akraba çevresinde oldukça sevilen, değer gören bir kişidir. Erzurum'da gelişen

mücadelenin etkisiyle yurtsever potansiyel oluşurken diğer yanda ağırlıklı bir kesim de faşisttir. Piro heval, lise dönemlerinde düşmanın uyguladığı tüm düşürücü, insani değer yargılarından uzaklaştırıcı politikalarını görür, bilince çıkarır. Halklar üzerinde uygulanan şoven politikalara oldukça büyük tepkiler duyarak gelişimini sürdürür. Okulda oldukça zeki, başarılı, sevilen bir öğrencidir. Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarına hazırlanır ve Ankara Üniversitesi'ni kazanır.

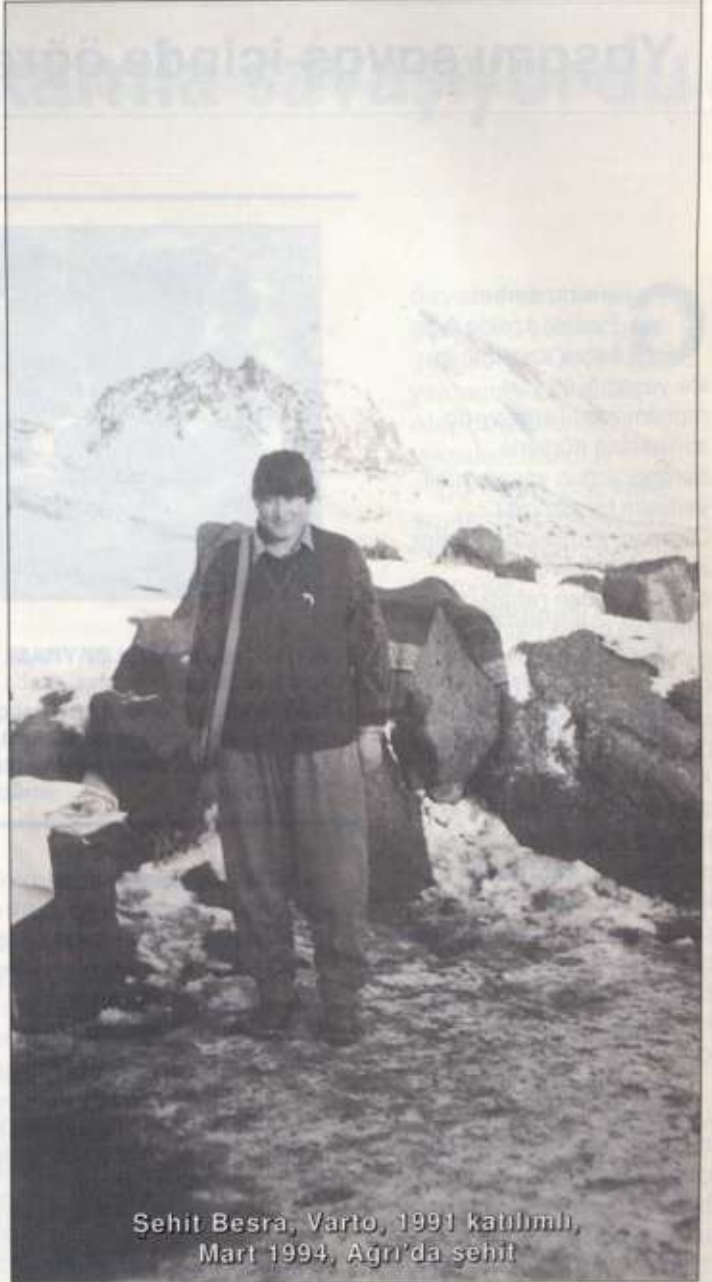
Piro hevalin büyük bir arayışı yaşadığı, bazı olguların adını koyma ihtiyacı duyduğu süreç, üniversite yılları olmuştur. İlk etapta Türk sol hareketleri içerisinde yer alır. Çok kısa bir süre içerisinde Türk solu içinde baş gösteren küçük burjuva ilişki tarzını farkederek, aktif olarak katılım sağlamaktan vazgeçer. Bu dönem çeşitli çevreler içerisinde girer. Arayış devam eder. PKK hakkında bilgiler toplamaya çalışır. Sonunda partimizle bağlantı

kurar.

Partiyi tanımaya başladığında dikkatini çeken en önemli nokta emekle ilerleyen bir hareket olması ve enternasyonalist mücadelenin gerçek anlamda PKK hareketi içerisinde verildiği gerçekliğidir.

Araştırma ve incelemelerini sürdürürken, katılma kararını sürece yaymaz. Ancak ilk etapta kırsala gönderilmez. 1992 yılında Ankara YCK çalışmaları içinde aktif çalışma yürütmeye başlar. Çalışmalarda oldukça aktiftir. Verimini artırabilmek için kırsala geçer. Askeri ve siyasi olarak güçlü bir eğitimden geçtikten sonra, çalışma sahasına tekrar geri gönderilir. Faaliyet sahasını genişleterek, örgütleme çalışmalarına hız verir. Daha sonra düşmana kusulan kinin kleşlerin namlusundan çıkan mermilerle olacağını düşünerek, ARGK saflarına katılır. Ağrı Dağı'na yönelir. Burada bir müddet kalır. Düzenlemeye birlikte Doğu Kürdistan'a geçmek üzere hazırlanmış grubun içerisinde yer alır. Hazırlanan grup, sınır geçişi sırasında düşmanın daha önceden döşediği mayın tarlasına düşer. Piro heval üzerlerine gelen düşman güçlerine karşılık 7 yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışır. Amansız bir çatışma sonrası şehit düşer.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Sehit Besra, Varto, 1991 katılımlı,
Mart 1994, Ağrı'da şehit

Mücadele arkadaşları

Yaşamı savaş içinde öğrenen bir militan

Adı, soyadı: **Mustafa BAYRAM**

Kod adı: **Necip**

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı-Taşlıçay, ...**

Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Haziran 1994, Tuzluca-Iğdır**

sahiptir. Tendürekler'de gördüğü eğitim sonrası bu özelliklerini büyük oranda aşar. 1993 baharıyla birlikte eylemsel faaliyetler içine giren Necip heval büyük başarılar elde eder. Savaş tecrübesi pek yoktur. Ama yıllarca savaşımcısına soğukkanlı ve atiktir. Kısa sürede yetkinleşir ve ön cephede yer alır. Yıyapıyla çabuk kaynaşır, en yoğun görevlerin üzerine yürüyen yoldaşlardan biridir. Mücadeleye katılımı ve

gerçekleştirdiği eleştiriler sonrası çok yönlü gelişmeyi sağlamıştır. Savaş cephesinde ailesinden saflara katılan fertlerle beraber düşmana güçlü yönelir, bundan gurur duyar. Savaşıkça savaşır. 1993 sonbaharında savaş pratiğinin olumlu olmasından dolayı takım komutanlığı görevine getirilir. Takımını eğitimiyle çok yönlü ilgilenir.

1994'de Tuzluca'da Pernegut taburuna yönelik gerçekleştirilen eylemden sonra düşman güçleri yoğun operasyonlara başlamıştır. Bu operasyonlarda stratejik

bir tepenin tutulması gerekmektedir. Bunun gerçekleşmesi halinde düşman güçleri büyük darbeler yiyecektir. Necip heval bir grup arkadaşla birlikte tepeyi tutar, savunmasını köklü yapar ve düşmanı geri püskürtür. Düşman taramaya devam ederek, bölüm bölüm geri çekilme yapar. Geri çekilme esnasında Necip heval kahramanca savaşarak şehit düşer.

Mücadele arkadaşları

Genelde Serhat Eyaleti, özelde Ağrı birçok azınlığın iç içe yaşadığı bir yurt parçamızdır. Taşlıçay da azınlıkların Kürtlerle beraber yoğun yaşadığı bir yerleşim birimimizdir. Düşman, azınlıklarla Kürtler arasındaki mevcut dayanışmadan rahatsız olmuş ve oraya bazı suni çelişkiler sokmak istemiştir. Bu uzun yıllardan beri süregelen bir gerçekliktir. Özellikle bu yörede bulunan Azeri kesime ekonomik anlamda bazı imkan ve fırsatlar sunan, yine gerçekleşen seçimlerde bu kesimi öne çıkarma, kendi politikasına alet etme yönünde girişimlerde bulunmuştur. Ancak bu planlar uzun vadeli işlerlik kazanmayarak boşa çıkarılmıştır.

Necip heval, böyle çelişkilerin yaşandığı bir ortamda büyür. Bunları bilince çıkarır. Ve kendi şahsında bunlara meydan okumak üzere ulusal kurtuluş mücadelesine 1992 yılında katılır. Necip heval kavgacı bir kişilik yapısına

Büyük intikamla savaşıyordu

1 967 yılında dünyaya gelen Dilager heval ilk, orta, lise öğrenimini Ağrı'da tamamladıktan sonra, Eskişehir Anadolu Üniversitesi'ne kayıt yaptırır. Bir yandan aydın gençlik içerisinde çalışmalar yürütürken, bir yandan da öğrenimine devam etmek için belirli işlerde çalışır. 1991 yılında saflara katılır. İlk önce gittiği alan Haftanın'dır. Eğitimlerde önemli gelişme sağlar. Partide katılımı bilinçli bir temele dayanan Dilager heval, gelişmeye oldukça açıktır. Saflara katılımından bir süre sonra görev üstlenir.

Güney Savaşı başladığında takım komutanı olarak savaşa ön cephede katılır. Askeri açıdan kendini güçlendiren Dilager heval ilkel milliyetçi güçlere karşı amansız bir savaş pratiği sergiler. Savaş esnasında iki defa yaralanmasına rağmen savaş cephesinden geri

Adı, soyadı: **Necip ÇELİK**
Kod adı: **Dilager**
Doğum yeri ve tarihi: **Patnos-Ağrı, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1994, Tendürek**

çekilmek istemez. Savaş sonunda birliğiyle birlikte Zelê Kampı'na gider. 1993 kış eğitimi sonrası Zelê'den Serhat'a yönelen güç içerisinde yer alır. Tendürek bölgesinde cephe sorumluluğu görevine getirilir. 1993 yılında cephesel düzeyde, özellikle Aryadin bölgesinde büyük eylemlilikler geliştirir. Alandaki bütün faaliyetlerden kendini sorumlu tutar. Savaşçı yapı ile

dayanışması örnek gösterilir, çözüm gücü gelişkindir. Önderliğe yaklaşımı bilinçlidir. Alanda dönemin taktikleri üzerine yoğunlaşıp, düşmana amansız darbeler indirmek, birincil görevidir.

Bir arkadaşı O'nu şöyle anlatır: "*Dilager heval çok neşeli, güler yüzlü bir arkadaştı. sürekli dağları çok sevdiğini söylerdi. Üniversiteden gelmesine rağmen kemalist özellikler taşııyordu.*"

Bu yüzden bir ara arkadaşlar O'na 'üniversiteli gundi' ismini takmışlardı. Bu isme hiç kızmıyordu, çünkü O çok alçakgönüllü bir arkadaştı. Haftanın'de kaldığımız süreçte özellikle askeri eğitimleri O verirdi. Silahlara müthiş bir ilgisi vardı.

Güney Savaşı sırasında bizim bulunduğumuz cepheye geldi. Bir kolu sargılıydı, yaralanmıştı. İlgili arkadaş kolunu sardıktan

sonra oturup bize çatışmayı anlattı. Üzgündü. Çünkü çok değerli yoldaşlardan biri olan **Hüseyin ÇELEBİ** heval yanında şehit düşmüştü. Bazen gözleri dalıyor ve sadece bir noktada kilitlenip duruyordu. Bir an önce iyileşmek istiyordu. Çünkü yoldaş acısı intikamını daha da büyümüşü. Öfkeliydi hem de hiç olmadığı kadar. İki gün kaldıktan sonra tekrar kendi cephesine döndü. Ayrılırken söylenen serkeftin sözleri içten ve intikam yüklüydü. Ve Dilager heval kendisinin bulunduğu cephede önemli başarılar elde etti. Başarma azmi O'nu, her zaman en iyisini yapmak için harekete geçiriyordu."

1993 yazında gerilla faaliyetlerine tekrar geçer.

1993-94 kış sürecinde tabur komutanlığına getirilir. Denetimi altındaki gücü savaş koşullarında oldukça moralli tutar. Hakimdir, denetimi güçlüdür. Ve bu potansiyelle düşmana amansız darbeler vurur. Tendürek yakasında çıkan bir çatışmada yaralı bir arkadaşı kurtarmak

"Üzgündü. Çünkü çok değerli yoldaşlardan biri olan Hüseyin Çelebi heval yanında şehit düşmüştü. Bazen gözleri dalıyor ve sadece bir noktada kilitlenip duruyordu. Bir an önce iyileşmek istiyordu. Çünkü yoldaş acısı intikamını daha da büyümüşü. Öfkeliydi hem de hiç olmadığı kadar."

isterken yapılan taramalar sonrası şehit düşer. Şahadetinde de görüldüğü gibi yoldaşlarına canı pahasına bağlı olan Dilager heval güçlü direnişiyle, halkına, partiye, yoldaşlarına olan bağlılığını ebedileştirerek şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

Ölümsüz PKK şehidiydi

Akif heval, Kars'ın Kağızman ilçesinde dünyaya gelir. Mücadeleye ilk ideolojik gelişim sürecinde sempati duyar. 1978 yılında profesyonel olarak katılım sağlar. Serhat Eyaleti'nde 1981 yılına kadar ajitasyon-propaganda faaliyetleri yürütür. 1981'de TC güçlerinin Sinek mintikasında bir köye düzenlediği operasyon sonucu tutuklanır. Bu yıllar, düşmanın PKK hareketini yok etmek amacıyla çok köklü (içte ve dışta) yönelim gerçekleştirdiği yıllardır. Buna karşın zindanda Mazlumların, Kemallerin ve Hayrilerin, düşmanın yönelimlerini boşa çıkardığı yıllardır. Akif heval de insanca yaşamın direnişle yaratılabileceğinin bilinciyle güçlü bir direniş sergiler. 1986 yılında dışarıya çıkar ve zaman kaybetmeksizin gerillaya katılır 1986-88 yıllarına kadar Xankûrkê'de kalır. İdeolojik ve siyasi olarak

Adı, soyadı: **Nizamettin ŞİK**
Kod adı: **Akif**
Doğum yeri ve tarihi: **Kağızman-Xawesor, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1978**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1994, Şenkaya-Kars**

**“Ey dağlarının heybeti
zalime kabus olmuş
çocuklarının kanı
toprağını sulamış
nazlı ülkem
sana geliyorum”**

güçlüdür. Bu gücünü arkadaşların eğitilmesinde değerlendirir. Eğitimlerde görev üstlenir. Yapılan yeni düzenlemeler sonucu 1990 yılına kadar Muradiye ve Başkale alanlarında çalışmalara aktif olarak katılır. Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte Xankûrkê'ye geçer.

1992 yılında Serhat Eyaleti'ndedir. Güç komutanı olarak birçok eylemde yerini alır. Eyalet komutanı **Reşit** hevalin şehit düşmesiyle, 1993 yılının ortalarına kadar eyalet komutanı olarak görev sürdürür. Serhat, Kürdistan'da zorlu kışların yaşandığı bir eyalettir. Yine düşman 1994 yılında havadan saldırıları yoğunlaştırdığı için birçok doğa felaketine yol açmıştır. Akif heval, 2. bölge cephe sorumlusu olduğu bir dönemde 1994 Mart'ında Şenkaya'da çığ düşmesi sonucunda şahadete ulaşır. Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Sürgünden büyük Kürdistan'a dönüşün militanıydı

Yaklaşık 300 yıl önce Kürdistan'ın çeşitli

yörelerinden sürgün edilip, İç Anadolu'ya yerleştirilen bir ailenin çocuğu olarak, 1970 yılında Ankara'nın Polatlı ilçesinde dünyaya gelir. İlk, orta ve lise öğrenimini bu ilçede tamamlar. Lise süreçlerinde ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi ve aşiret çevresinin ilkel yurtseverliğinden etkilenecek, kendine sorular yöneltmeye başlar, arayışlar içine girer. Liseyi bitirir ve üniversiteyi kazanır.

Üniversitede ilk yaptığı, yurtsever kesimle ilişkaye geçmek ve mücadele hakkında bilgiler edinmek olur. Giderek yurtseverliği artar. Düşmanı gün be gün takip eder. Özel savaşın geliştirmiş olduğu politikaları her geçen gün biraz daha öğrenir ve tartışır. Bilince çıkardıkça düşmana olan kine büyür. Kısa süre sonra YCK

Adı, soyadı: **Ömer DURMAZ**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Polatlı-Ankara, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **Kasım 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 1994, Ağrı sınırı**

içerisinde yerini alır. Öğrenciler arasında, bütün görevlere büyük bir sorumlulukla yaklaşıp, en iyi biçimde yerine getirmeye çalışır.

Dijwar heval sürekli, mücadeleye daha fazla katkı sunmak için çaba harcar. Ülke hasreti çeken, vatanlarından koparılarak İç Anadolu'ya sürgün edilen halkımızın içinde, örgütlenme çalışmalarına başlar. Örgütlenmeden

hiçbir şeyin yapılamayacağını bilir. Hırslıdır, öfkeli. Halkı her yönden bilgilendirir, eğitimler düzenler. Dijwar heval çalışmalarıyla dağlarda yanan Newroz ateşini, direniş çılgınlığını İç Anadolu'ya taşır. Faaliyetleri oldukça olumludur. Çevresinde dürüstlüğü, fedakarlığı, ve görevlerine bağlılığıyla adı tanınır. Çalışmalarını sürekli geliştiren Dijwar hevale karşılık, düşmanda boş durmaz. Ve halka baskı yapmaya başlar. Kısa

bir süre sonra, Dijwar heval tutuklanır. 20 gün ağır işkence altında kalır. Büyük bir direniş sergileyerek, düşmana olan kinini, öfkesini hiçbir açıklamada bulunmayarak gösterir. Delil yetersizliğinden dolayı bırakılır. Düşman gerçeğini bir kez daha görmüştür. Ve artık oralarda kalmak istemez. Bir an önce dağlardaki özgürlük savaşçılarının arasına

katılmak ister.

Önerisini arkadaşlara bildirir. Bu önerisi sağlık sorunlarından dolayı önce kabul edilmez. Ancak dayatmaları sonucu gerillaya katılır. Bir süre burada kalan Dijwar heval, eğitim görmek amacıyla Doğu Kürdistan üzeri eğitim kampına, bir grup arkadaşla beraber yola çıkar. Oldukça coşkulu ve kendinden emindir. Kararlıdır ve pek çok şeyi başarma yönünde iddialıdır. Yoldaşlarıyla birlikte sınırı geçerken düşmanın pususuna düşer, çatışmaya girerler. Dijwar yoldaş, henüz çok yeni olmasına rağmen ilk silah eğitimini görür ve kahramanca çatışarak şehadete ulaşır.

Büyük gelişmelere yol açabilecek Dijwar hevali, bu kadar kısa sürede kaybetmiş olmanın acısı çok büyük. Acıyı mermi olarak namluya sürmek, bizim vatan borcumuzdur. Dijwar yoldaş şahsında tüm yoldaşlara, tüm şehitlere sözümüz olsun ki, silah kuşanmış binlerce gerilla ile dolaşırken Kürdistan'da, dağlara, taşlara sinmiş olan şehit kanlarını mücadeleye davetiye olarak biliyor ve savaşıyor. Bedelleri ağır da olsa "Ya özgür vatan, ya özgür vatan" tek şiarımız olacaktır.

Anısı mücadelemizde önderdir!

Şehit İsmet Karavul, Dumgeçit köyü-Beğri

O'nun şahadeti inanç, onur ve insanlık doludur

Reşit heval, 1970 yılında Doğubeyazıt'ta ortahallı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yurtsever olup Ağrı isyanında önemli rol oynar. Reşit hevalin ailesi direnişçi, yutseverlik özelliklerinden dolayı tüm yörede tanınır.

Doğubeyazıt direnişin diyarı, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birlikte mücadelenin maddi-manevi dayanağı haline gelmiştir. Reşit heval Doğubeyazıt'ta gerçekleşen pek çok yürüyüşü, serhildanı örgütlemiş, bizzat katılım sağlamıştır. Yine düşmanın provokasyonunu çoğu kez önlemeyi başarmıştır. Reşit heval, bu çalışmalarını yürütürken ilk orta, lise öğrenimine devam eder. Lisede araştırma ve incelemelerde bulunarak bilinçlenen Reşit heval, bu süreçte şehit ailelerini ziyaret etmeyi, bunlar arasında örgütlülüğü oluşturmayı ihmal etmez. Savaşçı aktarımı, kuryelik, lojistik temini vb. görevleri de yürüten Reşit heval görevlerini eksiksiz yerine getirir.

Lise ve sonrası süreçte

Adı, soyadı: **Osman KASIMOĞULLARI**
Kod adı: **Reşit**
Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz 1994, Çemçe**

Doğubeyazıt spor klübüne kayıt yaptırır, sporla oldukça ilgilidir. Özel savaş, sporu bir sömürü haline getirip gençliği davadan uzaklaştırmayı hedeflerken, bunu iyi bilince çıkaran Reşit heval ve çevresi spor düşmanı boşa çıkarır bu klüplerde komiteler oluşturur, toplantılar düzenlerler. Bu çalışmalardan sonra mücadele saflarına katılma kararını örgüte bildiren Reşit hevalın çevrede yaratmış olduğu olumlu etkiden dolayı bir süre daha bu sahada kalması istenir. Dağa çıkmayı çok

ister. Bütün arkadaş çevresi özgürlük savaşını dağlarda yükseltmek için savaşırken, üzerine düşen görevleri yerine getirmeyi ihmal etmez. Şehitlere büyük bağlıdır. Özellikle çocukluk arkadaşları olan **Dr. Agit, Yunus OKÇU (Nurettin)** ve **Harun** yoldaşların şahadetleri Reşit hevali bir hayli etkiler. Düşman karşı kinlidir bundan dolayı. Düşman kendisini birçok defa mücadeleden uzak durması için tehdit etmiş olmasına, hatta aile bireylerini, hatta babasını işkenceden geçirmiş olmasına rağmen, o daha kin yüklü ve davaya bağlı bir şekilde çalışmalarını sürdürür. Zaman zaman arkadaş yapısı içerisinde bu konular konuşulmaya başlandığında düşüncelerini şu şekilde dile getirmiştir; "*Ben düşmanın bütün gerçekliğini bilince çıkardığımda aileme yapılanları çok normal karşılayabiliyorum. Düşman bize her saldırısında ne denli düşman olduğunu çok iyi gösteriyor. Ama bazılarını hâlâ 'sana dostuz' diyorlar. Halbuki ortada heder olanlar da bunlardır. Ve ben*

görevlerimi yerine getireceğim" şeklinde kararlılığını dile getirmektedir.

Güney Savaşı, düşmanın bugüne kadar en kapsamlı savaş gücünün yanısıra, içte de işbirlikçi-ihanetçi korucuları ve ilkel milliyetçi güçleri seferber ettiği bir savaştır. Emperyalist güçlerle birlikte, en son teknik donanımlarla halk ordusu güçleri üzerine yüklenir. Şehirlerde, kasabalarda, köylerde pek çok insanı tutuklamış, çok vahşiane işkencelerden geçirmiştir. Direniş dağlarda devam ettiği gibi, zindanlar da direnişe layık bir pratiğin sahibi olur. Düşman, halkı cezaevine alırken kişiyi sindirmeyi hedefler. Fakat cezaevine her giren-çıkan kinle dolu bir şekilde düşmanın iç yüzünü daha net bilince çıkararak, mücadeleye daha köklü bağlanır.

Bu dönemde Reşit heval de bir grup öğrenciyle beraber yakalanır. Her türlü işkenceye, zora, baskıya maruz kalmasına rağmen büyük direniş sergiler. Cezaevinde komün yaşamını oluşturma, düzenli eğitim vb. birçok şeyi oturtma konusunda Reşit heval ve grubu isyanı yükseltir. Sonunda düşman, bu grubu Ağrı Cezaevi'nden, Nevşehir Cezaevi'ne nakleder. Nevşehir Cezaevi'nde de denetimi eline geçiren grup, faaliyetlerini hızlandırır. Reşit heval çoğu zaman *"Cezaevine girmemiz çok iyi oldu. Oraya girip çıkmak demek, düşmana büyük darbeler vurmak demektir"* şeklinde duygularını dile getirir. Cezaevinde bulunduğu süre içinde komün yaşamına ve eğitime en

aktif katılım sağlayanlardandır. Sürekli kitap okur. Bir defasında kendisine neden bu kadar çok okuduğu sorulunca, gerilla da çok güçlü bir komutan ve büyük görevler üstlenmek istediğini belirterek çok okumak zorunda olduğunu ve zamanı çok iyi kullanmak gerektiğini belirtir.

Şubat 1993 tarihinde Nevşehir Cezaevi'nde bir grup PKK'li yoldaşa ve Türk solundan birkaç tutsak kaçma girişiminde bulunurlar ve bunu başarırlar. Bu süreçte düşman içeride bulunanlara müthiş yüklenir. Reşit heval bulunduğu koşu örgütleyerek, düşmanın koşu girmesini engeller. Kısa bir süre sonra Reşit heval serbest bırakılır. Dışarı çıkar çıkmaz çevresinde yaşayan herkese vahşeti anlatarak, mücadeleye duyarlı olmaya davet eder. PKK'nin yaratmış bulunduğu kahraman kişilikleri tanıtır. Bu süreçte düşmanı iyi takip eder. Aynı zamanda gerilla güçleriyle de ilişki kurar. Gerillaya katılma talebini belirtir. Bir süre daha cephe faaliyetlerinde bulunduktan sonra gerillaya katılır ve Ağrı Dağı'na gider. Ortama çok çabuk adapte olan Reşit heval eğitim sürecine alınıp.

Düşman, PKK eğitiminin dönüştürücü, değiştirici rolünü çok iyi bilmektedir. Dolayısıyla yeni insanı yaratmayı hedefleyen ve büyük başarıları da sağlayan bu eğitimi sabote etmek amacıyla uçak, helikopter ve havanlarla alanı rastgele döverek, psikolojik baskıyı yaratmayı hedeflemiştir. Bu süreçte eğitimler devam ederken, zaman zaman da

eylemler geliştirilmektedir. Kış sonlarına doğru düşman Serhat Eyaleti'nde tüm savaşan güçleri imha etmek için operasyonlar gerçekleştirmektedir. Güçlerimiz hemen gerekli stratejik tepeleri tutarak, mevzilenirler. Görevinin ağırlığını, sorumluluğun büyüklüğünü, yüceliğini farkederek Reşit heval mevzideki yerini almıştır. Zorlu kış süreci bu şekilde geçerken, düşman ağır kayıplara uğramıştır. Fiziki rahatsızlığı olmasına rağmen bunu hiçbir zaman belli etmeyerek, hiçbir pratik görevden geri kalmamaya çalışır. Yaz başında gerçekleşen düzenleme ardından bir grup arkadaşıyla birlikte Çemçe tarafına geçer. Bir süre pratik çalışmalar içerisinde yer alır. Savaş tüm şiddetiyle devam eder. En son düşmanla girdikleri bir çatışmada çembere alınırlar. Reşit heval bütün insanlar gibi bir gün öleceğini bilir. Ancak ölümün seçeneği elindedir. Ölüm bambaşka olmalıdır O'nun için. Bir amaç bir inanç, onur, insanlık dolu olmalıdır, anlamı büyük yüklü olmalıdır. Şereftir, haysiyettir, ihanete karşı, yüzsüzlüğe, kişiliksizliğe karşı başkaldırı olmalıdır ölüm. Ve Reşit heval, ölüme meydan okuyarak, ölümler içinden en onurlusunu, ölümlüyle ölümsüzlüğü yaratarak kahramanca, yiğitçe çatışarak şehitler kervanındaki yerini almıştır.

Onlar Kürdistan'ın yüce dağlarında daima yaşayacaklardır. Anılarını daima yaşatacağız. Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

“Boyun eğmek kölelere mahsustur”

Adı yasaklı ülkem
Kürdistan! Acılarla
yükü pınarlar,
sömürüyü, katliamı, talanları
bağrında taşıyan, tarihi
yasaklı ülkem!

Geçmiş düşman potinleri
altında çığnayan, nice
kimliksiz bebenin ağlamaklı
seslerini, nice genç
bedenlerin feryatlarını
bağrında taşıyan yurt parçası
Dersim'im...

Laç Deresi'nden
Haydaranlara, Munzurlardan
Marçik Suyu'na değin, yeri-
göğü delercesine haykıran
gür sesini unutmamak. Seyit
Rıza'nın idam sehpasında
sallandığı anki kararlılığı hala
dile destan, hâlâ ninnidir, hâlâ
dolaşır durur kulaktan kulağa
yürekte yüreğe ve hâlâ rüzgarın
peşine takılmış misali sallanır bir o
yana bir bu yana. Tarih tanıklıktır
bize, unutmamak hiçbirini.

Adı yasaklı ülkem Kürdistan!
“İntikam!.. Kürt namusuna
sürülen lekeyi temizlemek için
İntikam!.. Girdaplara atılan,
ateşlerde yakılan gelin ve
kızlarımızın Kürdistan afakında
uğuldayan eninlerini teskin için,
İntikam!.. Darağaçlarının

Adı, soyadı: **Özcan COŞKUN**
Kod adı: **Berdan Doğan**
Doğum yeri ve tarihi: **Dersim-Mazgirt, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1994, Tendürek**

altında ölümü kahramanca
selamlayan Yaşasın hür ve
müstakil Kürdistan diye
haykırarak, şahadet tacını giyen
binlerce vatan kurbanlarının
gayelerini tehakkük ettirmek için,
İntikam!.. Kürdistan denilen
harabazar anayurdun istihlasi için,
İntikam!.. Kürt diyarında uluyan
sırtlan ve çakalların ırkının
mülevves vücutlarından Kürt
vatanını tathir için,
İntikam!.. Medeniyet denilen
kahpenin peşine sığınarak bize

uluyan köpekleri susturmak
için,
İntikam!.. İntikam!..
İntikam!..

İşte bu duyguların
bağrından çıkan tarihe altın
yaldızlı işlemlerle geçen
Nuri Dersim'i'nin bu çağrısını
Berdan heval de Dersim'den
tüm ezilen, sömürülen,
insanlık için insanca
yaşanılacak bir toplum
üzerinde yaşama hürriyetine
susamış bir halk için, zafere
koşar adımlarla yürürken,
şahadetiyle yinelemektedir.

Berdan heval, 1969 yılında
Dersim'in Mazgirt ilçesinde
ortahalli, altı çocuklu bir

ailenin dördüncü çocuğu olarak
dünyaya gelir. Dedesi 1938
Dersim katliamında kılıçtan
geçirilenlerden olup, ailesine
devletin yüklenimleri her süreçte
olmuştur. Berdan heval katliamın
üçüncü nesli olarak, temsilen
sömürgeci-faşist TC'nin
yönelimleri içerisinde büyür.
İlkokulu Bingöl'de tamamlar.
Babasının memur olmasından
dolayı ve çıkan bazı sorunlar
yüzünden sürgün sonrası ailesiyle
Elazığ'a taşınır.

12 Eylül 1980 askeri darbesi Kürdistan'ın her bir parçasında olduğu gibi, Dersim'de de yoğun yaşanmıştır. Hükümün her bir aileye icra etmeyi birinci hedef olarak ele alan düşman, Berdan hevalin ailesine de yüklenir. Cunta, Kürdistan'da devrimci avına çıkarken, bununla yetinmeyerek halkın üzerinde amansız bir terör estirir. Bununla halkı korkutmak, davadan uzaklaştırmak istemiştir. Berdan hevalin büyük abisi PKK sempatisi olarak yakalanmış ve uzun yıllar hapis cezasına çarptırılır. Bundan dolayı düşman Berdan hevalin ailesine yönelimlerini daha katmerleştirir. Bu olaylarla birlikte Berdan heval ilk kez düşmanla tanışır ve küçük yaşlarda büyük kin ve öfkeyle büyür. Sürekli cezaevlerine gidiş gelişler O'nu yaşına rağmen çok büyük davranmaya, düşünmeye sürüklemiştir. Aile ekonomisinin kötü olmasından dolayı Berdan heval hem öğrenimine devam eder, hem de hafta sonlarında bir terzinin yanında çıraklık yaparak aile ekonomisine destek sunar. Ortaokulu bu şekilde tamamlar.

Lise yılları Berdan heval için oldukça sancılı geçer. Elazığ Atatürk Lisesi'nde öğrenimine devam ederken, faşist okul yönetiminin pek çok haksızlığına maruz kalır, ancak pes etmez. *"Boyun eğmek kölelerin işidir"* diyerek sürekli doğrunun yanında, haklıya destekçi bir konumda bulunur. Bu süreçte bir grup liseliyle birlikte, ilk kez ciddi anlamda ulusal soruna eğilimleri

ve planlar oluşturma söz konusudur. Tasarlanan planları eyleme dökmeye geçmiş, eylemde iki arkadaşının tutuklanması nedeniyle faaliyetlerinde belirli duraksamalar yaşanmıştır. Bu süreçte örgütle bağlantı kuramamıştır. Çok zorlu geçen sömürgeci eğitim kurumlarından ayrıldıktan sonra İstanbul'da bulunan abisinin yanına gider. Kendisine ait atölyede çalışır. Abisi vasıtasıyla partiye ilişkiye geçer. İstanbul Berdan heval için çok farklıdır, alışamaz. Doğup büyüdüğü Kürdistan topraklarından çok daha farklı bir ortamla ve sorunlarla karşılaşan Berdan heval, sorunlar karşısında oldukça soğukkanlı, olgun, çok yönlü yaklaşımlarıyla çözüm gücü olabilmış, çirkefliler içerisinde özünü kaybetmemiş, erimemiştir.

1991 yılına rastlayan bu süreçte partimiz PKK öncülüğünde gelişen, boy veren Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi sadece Kürdistan'da değil, tüm dünyada sesini oldukça yükseltmiş ve önemli gelişmelerin sahibi olmuştur. Bu süreçte Kürt kimliği inkar edilmez bir gerçeklik olarak kanıtlanmış, ulusal sorun aciliyetini sürece dayatmaya başlamıştır. Berdan heval bir yandan da atölyede çalışırken, diğer yandan Kürdistan'daki gelişmeleri takip etmeyi ihmal etmez. Aile çevresi aktif olarak faaliyetler içerisinde olduğu gibi arkadaş çevresinde demokratır. Yılın ortalarına doğru ailesiyle birlikte gözaltına alınıp, yoğun

işkenceden geçmiş, faşistlere karşı amansız bir direniş sergilemiştir. Bu dönem sömürgeciliğin kendinde yarattığı kişiliği, bu kişilikteki tahribatları, olumsuz yönleri, kısaca davaya zarar getirebilecek tüm yönlerini aşmayı ilke edinmiştir. Cezaevi çıkışı ilk iş olarak Kürdistan'a, kaynağa dönüşü ve insanlığa davet olan PKK hareketine, gerillaya katılmayı ihmal etmez.

Ekim 1991 tarihinde İstanbul'dan Doğubeyazıt üzeri Xankürkê alanına geçer. Alana gittiğinde temel eğitim bitmek üzeredir. Berdan heval ortamda pek fazla bir zorluk, yabancılık çekmez. Yaşamdaki uyumu, aktif katılımı, yoldaşlık ilişkilerinde oturduğu ciddiyetle saygınlık kazanır. Kış süreci boyunca 130 yoldaşın katıldığı eğitim devresinde Berdan heval dersleri çok iyi dinler, takip eder, notlar tutar. Eğitimin anlam ve önemini bilince çıkararak, kendini askeri-siyasi yönden güçlendirir. Birikimlerini arkadaş yapısına aktarmayı ertelemeyiz.

Kürdistan'da kışlar oldukça serttir. Özellikle 1991-92 kış süreci pek çok doğa felaketinin yaşandığı, kaybin verildiği bir kıştır. Yaz-kış karlı dumanlı olan görkemli Zağroslar o yıl oldukça çetin bir kışı daha yaşar bağrında. Geçit vermez sömürgeci-faşist güçlere. Bu sert doğa koşullarında düşman güçleri karadan ve havadan yüklendikçe yüklenir özgürlük savaşçılarına ve doğaya. Yoğun saldırılar pek çok yerde çığ düşmesine sebebiyet verir. Bu

süreçte Berdan hevalin de içinde bulunduğu 12 kişilik bir manganın üzerine çığ düşer. Bir yoldaş yaşanan olayı şu şekilde anlatır: "Tarih 23 Şubat 1992'ydi. Yaşam tarzımız gerek doğanın tüm acımasızlığına, gerekse de düşmanın karadan-havadan amansız süren saldırılarına rağmen oldukça moralli geçiyordu. O kış dilimizden sloganlarımız, direniş marşlarımız hiç düşmedi. Aramızda Berdan heval de vardı. Başlıbaşına bir moral abidesiydi. Bombardımanların yoğun yaşandığı bu tarihte üstümüze çığ düştü. Aramızda bulunan pek çok arkadaş yeni eğitim adaylarıydı. Henüz çığın ne demek olduğunu bilmeyenler bile vardı. Kendini kar altından kurtaran Berdan heval 'vurun ulan vurun biz kolay ölmez' diyerek kar altındaki yoldaşlarını kurtarmak üzere elleriyle kar eşelemeye başladı. Kar altında kalan 9 arkadaş O'nun bize verdiği moralle, güçle, destekle kurtardık. Çok soğukkanlı olup, moral abidemizdi. O zor koşullarda bile tüm yoldaşlarına umut aşılayarak, fedakarlığını dürüstlüğü, davaya bağlılığını bir kez daha ispatladı."

Böyle zorlu bir kış sürecini olumlu bir şekilde tamamlayan Berdan heval eğitimlerle de kendini askeri-siyasi olarak güçlendirir. Yine pratik işlerden hiçbir zaman geri kalmayarak, yoldaşlar topluluğu içinde doğal bir güven ve saygınlığa sahip olur.

Mart başında alanda yapılan düzenlemeyle doğu tepesine gönderilir. Alana kendisinden

sonra kızkardeşi Berdan hevalin gitmesi kendisini oldukça sevindirir. Uzun yıllar boyu aileden kopuk, yaşamın her türlü zorluğuna kızkardeşiyle beraber cevap olmaya çalışan Berdan heval, kardeşinin de böylesine haklı, onurlu bir davaya sahiplenme duygusunu paylaşır. Her iki kardeşin aynı isim altında mücadele saflarında yer alması büyük bir tesadüf olup, bu isimler şahsında mücadelenin devamı anlamlarıyla yüklüdür.

Türk devletin tarihinde yediği önemli darbelerden olan Rubarok tabur baskınında Berdan heval de yer alır. Ferdi silahının yanında, havan topu da sorumluluğu altındadır. Ön cephede kahramanca savaşır.

Rubarok tabur baskını eyleminden güçlerimiz henüz yeni geri çekilme yapmış, eylemin değerlendirmesini bile yapmaya fırsat bulamamışken başlayan ve tarihe "ihanet savaşı" olarak geçen Güney Savaşı için güçler mevzi tutmak zorunda kalmışlardır. Berdan heval de eylem yorgunluğunu daha gidermeden, Xankürkê'nin en stratejik tepelerinden biri olan Şekif tepesinde ön cephede yerini hemen almıştır. "ihanetin kanını avuçlarımızda içeceğiz" şiarıyla 40 günlük direnişe ön cephede katılır. Berdan heval daha sonraki süreçte Zelê Kampı'na geçer. Kısa bir süre sonra takım komutanlığına getirilir. Tüm yapıya desteğini sunar, eğitimlerle askeri ve siyasi açıdan yoldaşlarını yetkinleştirmeyi hedef alır.

Yaşamda oldukça canlı, haksızlığa kesinlikle tahammül etmeyen, emekçi, olgun, fedakar yönleriyle iyi bir savaşçılığın yanında, doğal olarak gelişen ve yoldaşlar tarafından kabul gören komutandır da. Saflara katıldığı ilk süreçlerde Kürtçe pek bilmezdi. Daha sonra Kürtçesi'ni de geliştirerek Kürtçe eğitimler vermeye başlar. Arkadaş yapısının eğitimiyle ilgilenmede kusursuzdur. Yeni arkadaş yapısına partiyi tanıtmaya yönünde çabası örnek kabilindedir.

Baharın gelmesiyle birlikte pratik güçlerin alanı terk etmesi gündeme gelir. Savaşa ve dağlara olan özlemini her fırsatta dile getirir. Yönetime raporlar sunar, taleplerde bulunur. Önerisi kabul edilir ve bir grup özgürlük savaşçısıyla birlikte Serhat'a yönelir. Partiye katıldığı zaman zarfında da partinin kendi üzerindeki emeğini en iyi bir biçimde değerlendirme kararlılığıyla oldukça coşkulu, tecrübeli, birikimli bir biçimde pratiğe yönelir.

Serhat'a geçtikten sonra, bir süre Ağrı Dağı'nda kalan Berdan heval daha sonra Tendüreklere geçer. Alana gider gitmez hiç yabancılık çekmeden faaliyetlere aktif katılım sağlar. Sorumluluk duygusu gelişkindir. Kısa bir süre sonra manga komutanlığına getirilir. Mangasıyla oldukça ilgilenir. Siyasi olarak kendini yetkinleştirdiği için sorunlara çözüm gücü olmakta pek fazla zorlanmaz. Berdan heval en başta proleterleşme çabası içerisine

girer. Özentili biri değil sadedir. Kendinde ifadesini bulan öz disipline, inançla bağlanır, yetmezliğe taviz vermez. Yaşam tarzında, üslupta, tüzüğün işletilmesinde örnek bir kişiliktir. İyi bir savaşçı olduğu gibi, aynı zamanda güçlü bir komutandır da. Bütün işlerini sessiz, sakın tamamlar. Konuşmayı pek sevmez, konuşmaktan çok pratiğe önem verir. Bu yönüyle arkadaş yapısına örnek gösterilen bir yoldaş olur. Parti çizgisine hakimdir. Onun en çok kızdığı ve kabul etmediği durumlar çekişme ve didişmelerdir. Dedikodudan nefret eder, bulunduğu ortamlarda bu tür durumlara izin vermez. Bu özellikleriyle girdiği her ortamda saygı-sevgi görme, dikkate alınma, değer verme ortaya çıkmaktadır.

Sonbahara kadar pek çok sahada pratik çalışmalara katılan Berdan heval büyük gelişmeler sağlar. Pekçok eyleme girerek, geçmiş pratik tecrübelerden de yararlanarak, sağduyulu ve planlı bir komutandır. 1993 kışında takım komutanlığına getirilirken kış eğitim süreci boyunca takımının eğitimiyle bizzat

ilgilenmiştir. Eğitimi iyi verdiği gibi, sonuç alıcıdır da.

Bu süreçte şehit Kemal kampına gönderilir. Bu kampta bulunan gerilla gücü sürekli hareketli olup, pratik işlerle uğraşan, canlı bir güçtür. Berdan heval burada da fedakar, azimli bir komutan olduğunu ispatlamıştır. Yine bu süreçte düşmanın zorla çeteleştirmek istediği büyük ve

stratejik bir köye bir grup gerilla gücüyle inip, köylülere toplayıp dağa çıkarırken rolü belirleyici olur. Bunu duyan düşman çılgına döner. Kış, soğuk, donma tehlikesi dinlemeden bir grup arkadaşla her gün en uzaktaki, depolardan erzak ve malzemeleri diğer kamptaki arkadaşlara yetiştirir. Kışın o sert ve acımasızlığına adeta boyun eğdirmek istemişçesine inatla savaşılmaktadır.

Bilinen kış sürecindeki operasyonlar başladığında oldukça sakin ve soğukkanlı bir şekilde *"Düşmanın geleceğini bilmiyor muydunuz? Gelecekse hoş gelsin, bakalım kim kime kaçmak için delik aratacak"* der. Düşmanın haline güler ve mücadelenin zaferle sonuçlanacağına bütün kalbiyle inanmıştır. O süreçte tepelerde çok yoğun çatışmalar yaşanmaktadır.

Düşmanla iç içe çarpışmalar olanca hızıyla sürmektedir. Tepenin savunması için var olan arkadaşlara üç arkadaşla beraber takviye amacıyla gider. Geldiği gibi mevzilenerek düşmanı zorlayan isabetli ve yerinde atışlar yapar. G-3 silahıyla iyi nişancı olup düşmana pek çok kayıp verir. Tam o sırada karşıdan gelen bir mermi vücuduna isabet eder. Olay yerinden uzaklaştırılırken

"tepeyi savunun" demeyi ihmal etmez. Ve sonra şahadete ulaşır. Yanında bulunan özgürlük savaşçıları son sözünü yerine getirerek tepe savunmasını sağlam yaparak, düşmana bırakmazlar. Düşman belki bir Berdan'ı vurdu, ancak bugün yüzlerce Berdanlar doğmaktadır.

Anısı mücadelemize önderdir !

Mücadele arkadaşları

Savaşın oğlu

Adı, soyadı: **Şahin CANDURAK**
 Kod adı: **Pling**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mumujdin köyü-Cizre, 1974**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **5 Mart 1994, Ağrı-Girê Stila**

PKK savaşçıları arasında "isimsiz generaller" olarak anılan, sayısız kişi çıkmıştır. Bunlar, Başkan APO'nun yarattığı yeni kişiliğin, yeni insan tipinin en sade, en temiz ve en soylu temsilcileridir. Öyle şatafatlı namıdır yoktur. Özgürlük tutkusuyula yanan çıplak bir yürek, bir beyin ve beden, bir de kalaşnikoftan başka... Evet, dünyanın en ahım şahım dedikleri TC ordusunun korkulu rüyası olan PKK savaşçılığının tanımı budur. İşte bu isimsiz kahramanlarımızdan birisi de Cizreli **Pling** (Şahin CANDURAK) hevaldir.

Hiçbir insanın, savaşın en kızgın ortamında dans yaptığı duyulmuş mudur? Yahut savaş dansı nasıldır? Anlatılabilecek olan var mı? Hayır, hiç kimse anlatamaz. Çünkü savaş dansı anlatılamaz, sadece oynanabilir. Ama silahın dilinden, mermi'nin ritminden de anlamak gerekir. Hep söylenir ya kalaşnikofun "umut melodisi", "savaş türküsü" olduğunu, ama hiç kimse de bu sihirli sanatı yaşamadan

öğrenemez, anlam veremez. Bunu anlamak, tanımak için, Cudi'de, Herekol'da, Govende'de, Agirî'de güneş ülkesi Kürdistan'ın "savaş çocukları" ile yaşamak, onların o sihirli yaşamına girmek gerekir.

Pling heval, 1974 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Cizre'nin Mumujdin köyünde dünyaya gelir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin 1984 yılı 15 Ağustos Atılımı'nın alanda yaptığı etki Pling hevalin ailesine de yansımış, aile kurtuluş mücadelesi içerisinde değişik biçimlerde yer almıştır.

Bu dönemlerde Pling heval, daha küçüktür. Yaşama anlam vermeye başladığı andan itibaren kendini mücadelenin sıcak ortamında bulmuştur. Faşist-sömürgeci rejimin baskıları ve göç ettirme politikası sonucu Cizre'ye göç eden ailesi burada da yurtseverlik duygularının verdiği coşkuyla serhildanlara katılır. Bu dönemde Pling heval büyümüştür. Serhildanlarla Cizre sokaklarında artık "eli taşlı general"dir. Daha küçüklüğün-

"İhanetten nefret ediyorum. Şimdi onlarla savaşmanın, onları ezmenin bir anlamda kurtuluş olacağına inanıyorum. Düşman zaten düşmandır. Ya, bu halkımızın onurunu kirleten soysuzlar! Onlara olan kinim TC'ye olan kinimden daha fazladır. Ve şimdi ihaneti (Batufa tepesini göstererek) şu tepeye gömmek istiyorum, gömmem gerekir"

den beri isyanı gören, katliamı, zaferi yaşayan Pling heval bir "isyanın çocuğu" olarak büyümüş, dostunu, düşmanını iyi tanımış, bir anlamda acıyı, sevinci, katliamı, yaşamı, öfkeyi ve isyanı öğrenerek büyümüştür.

Bir süre sonra, kendine tam güvenildiğinde artık savaşını daha bilinçli ve profesyonelce sürdürme kararını verir. 1992 baharında Cudi üzerinden özlemini duyduğu, her gün düşünü kurduğu gerillaya ulaşır. Bu, çocukluğundan beri devam eden düşüdü.

Pling heval gerilla saflarında tüm çabasını iyi bir savaşçı olarak, yoldaşları arasında uyumlu, fedakar, çalışkan bir kişiliğe ulaşmak için sarfeder. Aslında bunlar kendisinde var olan özelliklerdir. Çünkü O daha çocukluğunda PKK ile tanışmış, PKK'yi, Başkan APO'yu her gün duyumsamıştır. Bu da kendisinde güçlü bir şekillenmeyi oluşturur. Fiziki yapısından duyguları-

na kadar adeta savaş için yaratılmıştır.

1992 Ekim ayında ihanetçi-ışbirlikçi uşakların sömürgecilikle el ele verip güçlerimize sal-

dırmaları ile Güney Savaşı başlamıştı. Saldırının Haftanın alanında yoğunlaşması üzerine Çukurca alanından bir bölük güç Haftanın'deki çatışmalara takviye amacıyla gönderilmişti. Bu bölüğün içinde Pling heval de vardı. İhanetçi-ışbirlikçiliği iyi tanıyordu. "İhanetten nefret ediyorum. Şimdi

onlarla savaşmanın, onları ezmenin bir anlamda kurtuluş olacağına inanıyorum. Düşman zaten düşmandır. Ya, bu halkımızın onurunu kirleten soysuzlar!

Onlara olan kinim TC'ye olan kinimden daha fazladır. Ve şimdi ihaneti (Batufa tepesini göstere-rek) şu tepeye gömmek istiyorum, gömmem gerekir" diyordu.

Bir aylık Güney Savaşı'nda verilen direniş aslında Kürdistan'ın başına örülen ihanetin artık eskisi gibi yaşam bulamayacağını en kapsamlı ifadesidir. Bunu en iyi biçimde ışbirlikçiler Batufa tepesinde öğrendiler. Pling heval bu süreçte tam bir savaş makinası gibi rolünü oynar. 1994 baharında Kars'ta şehit düşen **Yusufê Sersipi** o durumu şöyle anlatıyordu: "Pling arkadaş savaştaki cesareti, çevikliği ve atikliğiyle arkadaşlar arasında tam bir hayranlık uyandırmıştı. Saldırı oldu mu O her zaman öndeydi. Dans edercesine kalyalıklar arasında oradan oraya sıçrar, adeta havada vızıldayan mermilerle alay edercesine bazen kendini toparlar, yuvarlanır, bazen dikleşir öne fırlar, hafif eğilir yan yatar, ileri

"Hiçbir insanın, savaşın en kızgın ortamında dans yaptığı duyulmuş mudur? Yahut savaş dansı nasıldır? Anlatabilecek olan varmı? Hayır, hiç kimse anlatamaz. Çünkü savaş dansı anlatılamaz, sadece oynanabilir."

doğru yan çizerek nereden geldiği belli olmayan bir anda düşmanın başına yıldırım gibi inirdi. Onu uzaktan seyredenler hareketlerine bir anlam veremezler, nefeslerini tutup Pling'in ne zaman bir mermi ile devrileceğini beklerlerdi. Bu bir kez olmuştu. Ama O düşmezdi. Sanki mermilerin, roketlerin ne zaman silahın ağzından çıkacağını bilir gibi, il-

hat Eyaleti 2. Bölge savaş faaliyetlerinde yer alan Pling heval, kısa sürede komutanlığa yükselmişti. İlk olarak manga komutanlığı görevine getirildi. Yaşanan savaş pratiğinde manga-sıyla üstlendiği görevleri başarıyla yerine getirdi. Kendisine daha büyük görevler üstlenmesi gerektiği vurgulandığında ise, "hayır, ben mangamla büyük işler yaparak daha yararlı olurum"

büyük çabalar düşmanı önemli oranda inançsızlığa sürüklemiş ve kış operasyonları fiyasko ile sonuçlanmıştı.

1994 baharında sömürgeci-faşist ordunun binlerce asker, tank, top, uçak ve helikopterlerle kudurmuşçasına saldırıya geçtiği günlerde beyaz örtünün üstünde kızıl kan renk buluyordu. Bugünlerin en şiddetli çarpışmasının yaşandığı Girê-Sti-

ginç bir zamanlamayla davranışlarını ayarlar, ona göre hareket ederdi. O andan itibaren bu 'savaşın oğludur' dedim. Evet O, savaşın oğluydu."

Ağır başlılığı, fedakarlığı ile arkadaşları arasında moral ve güven kaynağıydı Pling heval. Kendisine verilen görevi büyük bir sorumlulukla yerine getirir, zamanında ve istenilen düzeyde başarılması için elinden gelen her çabayı gösterirdi.

1993 yılının baharında Ser-

cevabını vermişti.

1993-1994 kış sürecinde düşmanın Ağrı Dağı'na yönelik geliştirdiği sürekli saldırılar karşısında, büyük bir özveriyle mevziden mevziye koşmuş, yorulmak bilmeyen bir çabanın sahibi olmuştur. Ağrı Dağı'nın sert soğuğu ve acımasız fırtınalı havasına meydan okurcasına direnmiş, en zorlu anlarda tüm canlılığıyla yoldaşlarına hizmet etmiş ve ufak bir yılgınlığı bile yaşamamıştır. Gösterilen bu

la tepelerinde güçlerimiz düşmanla iç içe, göğüs göğüse bir muharebeye yaşıyordu. Pling hevali, bu süreçte tutmak mümkün değildir. O en önde düşmanı biçercesine bir saldırının komutanıyken şehitler kervanına katıldı. 5 Mart 1994 tarihi, Girê Stila tepelerine bir daha silinmemecesine yazılmıştır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

DEVİRİME KANIYLA ORTAK OLDU

Yıllardır Kürdistan'ı sömürge altında tutan, Kürt ve Kürdistan adına ne varsa yok eden, Kürt halkını kendi gerçeğinden uzaklaştırmak, sömürmek ve emellerine alet etmek için her türlü sinsi ve komplocu özel savaşı en ince ayrıntılarına kadar uygulayan faşist TC, tarih boyunca sürekli bu politikasını sürdürmüştür. Toplumu zaman zaman mezhep ayrımına tabi tutarak bu anlamda ümmetçiliği, hakim ulus hizmetine sokarak halkı asimile ettiği gibi, zaman zaman da Kürt Alevilerini

Adı, soyadı: **Sakine YAYLAGÜL**
Kod adı: **Xezal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kürecik, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **4 Ekim 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1994,**
Digor-Bacalı köyü

hem sindirme, hem de Türk Alevilerle birlikte Türkleştirme politikasını uygulamıştır. Bunu uygularken de devamlı yerli işbirlikçileri kullanmış ve başarılı da olmuştur. Kürdistan'da durum böyleyken buna "dur" diyecek, bu politikaları boşa çıkaracak bir örgütlenme ve önderliğin olmayışı düşmanı politikalarında ve uygulamalarında rahat ve serbest kılmıştır. Fakat buna "dur" diyecek bir önderliğin çıkması gerekiyordu. Tüm Kürdistan halkını ortak çıkarlar ve amaçlar doğrultusunda bir araya toplayacak her türlü

mezhepsel ve yerel politiklardan arınmış, doğru, çağdaş bir önderliğe ve ortak değerlere bağlı kalacak bir toplum oluşturulması şarttı. Ancak bu bağlamda tarihe dur denilebilecekti. İşte o önderlik PKK, değerler de şehitlerimizdir. Kürdistan halkı şehit verdikçe örgütlenen, değer yaratan ve kendisini bu anlamda ortak bir çizgi etrafında örgütleyen bir yapıya ulaştı. Bu anlamda Kürdistan şehitlerini anlamak için tarihi iyi anlamak ve özümsemek

şarttır.

Bu şehitler kervanına katılan ve devrime kanıyla ortak olan yoldaşlardan biri de **Sakine** hevaldir. Sakine heval, 1967 yılında Malatya'nın Kürecik nahiyesi Dumuklu köyünde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi tarafından daha küçük yaşlarda okuması için şartlandırılır. Malatya gibi kemalizmin ve kapitalizmin geliştiği bir yerde O ve ailenin tüm fertleri okumaya ve böylece düzende yer almaya şartlandırılırlar. Çünkü tarih boyunca düşman Kürt halkını çeşitli politikalarla düşürmüş ve kendisine bağlamıştır. Düşman, Kürt Alevilerine yönelik Dersim katliamından sonra özelde Dersim, genelde ise tüm Kürt Alevilerini toplum içerisinde silik bir duruma getirdiği için, bu kesimde "ancak okuyup toplum içinde yer alabilirim" düşüncesini yaratmıştır. Bu duygularla büyüyen Sakine heval yöre özellikleri itibarıyla daha küçük yaşlarda Türk sol gruplarıyla tanışır. Çünkü kendi abisi de bu örgütlerden birinde yer almaktadır. Güneybatı'da o dönemlerde tüm Kürt halkı doğal bir Türk solu üyesi sayılmaktadır.

Sakine heval ilkokulu köyde okuduktan sonra, orta öğrenimini Akçadağ Öğretmen Lisesi'nde yapar. Kendisinden başka dört abisi daha öğretmen olduğu için kendisi de bu mesleğe özentili duyar. Bu duygularla üniversite sınavında Trakya Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği'ni kazanır. Okulda okurken birçok sol grubun yaşam ve örgüt anlayışlarını görür ve bunlara karşı sempati duysa da

uzak durmaya çalışır. Kürdistan'da gelişen savaşa karşı da duyarlıdır. Fakat neyin ne olduğu, savaşın amaç ve politikasını bilmediği için sürekli öğrenmeye çalışır. Kendi deyişiyle "acaba PKK Aleviler hakkında ne düşünüyor diye merak ederdim" diye düşünmektedir. Sakine hevalin bir kardeşi de İstanbul Üniversitesi'nde okuduğundan dolayı abisinin yanında kalır. Burada üniversiteli ve cephe çalışanlarıyla tanışır.

O'nu Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde daha kararlı kılar. Artık tek düşüncesi gerilla saflarına katılmak ve sıcak savaşında yerini almaktır. Legal çalışmalarda deşifre olduktan sonra illegal çalışmalar yürütür. Birçok pratik faaliyette yer alır. Sürekli kitle içinde olduğundan dolayı kitle tarafından ağır başlı, olgun, sorunlara ciddi yaklaşan, mütevazı tavırlarından dolayı sevilir, sayılır.

Sakine heval daha düne kadar

Partiyle ilişki kurduktan sonra kısa sürede okulu bırakarak cephe faaliyetlerinde çalışmalara başlar. 1991 yılında YKD (Yurtsever Kadınlar Derneği) çalışması için görevlendirilir. O dönemde Kürdistan'a giderek birçok dernek şubesinin açılmasında katkıları olur. Böylece Kürdistan gerçeğini ve Kürt halkını daha yakından tanıma fırsatını bulur. Bu durum

okuyup öğretmen olma hayalindeyken, bu kez savaşma coşkusuyla Kürdistan dağlarında gerilla olmayı hayal eder. "Kürt çocuklarını asimile eden bir öğretmen olacağıma, halkım için savaşan bir gerilla olmayı yeğlerim. Bütün çabam da buna göre olacak" der. O diğer abileri ve daha nice Kürt öğretmenler gibi düşmanın asimilasyon

kurumlarında yer almayı reddeder ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bir dışısi olmayı hedefler. Bu duygu O'nu çok heyecanlandırır. Bu heyecanıyla partiye katılma isteğini iletir. Önerisi kabul edilir. Ekim 1992 yılında bir grup arkadaşıyla beraber Serhat Eyaleti'ne gider. Serhat'a gider gitmez pratik alanlarda yer alır. Sürekli eğitime önem vererek kendi gelişimini sağlamaya çalışır. Yaklaşık üç ay sonra Doğu

Kürdistan alanına geçer ve kış eğitimini burada yürütür. Eğitim devresinde oldukça büyük gelişmeler kaydeder. Öte yandan diğer bayan arkadaşların eğitimine yardımcı olur. Baharla beraber tekrar

Serhat'a döner. Artık daha sorumlu bir faaliyet sahibi olmanın zamanı gelmiştir. Ağrı Dağı'nda serhildan grubunda bir süre faaliyet yürütür. Daha sonra yapılan düzenlemede Digor, Kağızman bölgesi serhildan komitesinde yer alır. Özellikle Digor alanındaki faaliyetleriyle kısa sürede oldukça başarılı bir pratik sahibi olur. Bu başarılı

pratikten dolayı parti tarafından ödüllendirilir.

Halk arasında sürekli gerilla kıyafetleriyle, yarı-gerilla olarak cephe faaliyetlerini yürütür. Örgütlemeye yönü gelişkindir. Halka yaklaşımda, parti yaşamı ve parti çizgisini esas alır. Halk da bu konuda kendisine büyük güven duyduğundan dolayı kısa sürede düşmanın ve yerli ajanların dikkatini çeker. Faaliyetlere ve eğitime oldukça ciddi yaklaşıp . Bir gün Doğu

tarafından takdirle karşılanır. Çünkü ani hareket pratikte birçok durumu başarıya ulaştırır.

Sakine heval, 1993 yılının sonunda grup üslenme alanına çekilirken, bir grup arkadaşıyla halk içerisinde yarı-gerilla faaliyetine devam eder. Bir ajanı cezalandırmalarından sonra düşman tüm alanda operasyona başlar. Grubun köylerde kaldığını bilir ve ajanlarını faaliyete geçirir. 12 Şubat günü ihanet tekrar Kürdistan'da rolünü

oyunarak arkadaşları ihbar eder. Sabahın erken saatlerinde köyü kuşatan düşman, yoldaşlarımızın sığınakta olduğunu öğrenir. Sığınagın etrafını sarar ve teslim olmalarını ister. Sakine ve İsmail heval tüm PKK'li savaşçılar gibi teslim olmaksızın şahadeti seçerek düşmanı kahrederler. Bombalarını

"Kürt çocuklarını asimile eden bir öğretmene, halkım için savaşan bir gerilla olmayı yeglerim. Bütün çabam da buna göre olacak"

Kürdistan kampında yapılan gece intişarında tüm yapı dersteyken silah patlar herkes ayakkabısını giyer, silahını alır, tepeye koşmaya başlar. Sakine heval ayakkabısını bulmadan, ayakkabısız bir şekilde silah ve çantasını alır, tepeye koşar. Daha sonra yapılan değerlendirme toplantısında bu durumu kamp komutanı

çekerek. Sakine hevalın bombası patlamadığı için sığınaktan çıkar ve düşmanı tarar, etrafta leş kargaları gibi hazırda bekleyen düşmanın taraması sonucu Sakine heval da şehitler kervanına katılır.

Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Son kurşunu kendine sıkarak şehitler kervanına katıldı

Şakir heval, Diyardin'in Çoban köyünde ortahallî bir ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelir. Doğu büyük olduğu yer, fakir, dünya ile pek bağlantılarının olmadığı, aşiret bağlarının güçlü olduğu, dar ve geleneklerin alabildiğine hakim olduğu, şehirden uzak bir köydür. Köy ayrıca uzun yıllardır partiye kapılarını açmış, yurtsever, toprağa bağımlı, insanlardan oluşmaktadır. Şakir heval uzun yıllar boyu köyünden dışarı çıkmamıştır.

Geleneklerin hakim olduğu bu yerleşim biriminde Şakir heval çok genç yaşta evlendirilir. Ekonomik sorunlardan dolayı Türkiye metropollerinde çalışmak zorunda kalır. Metropolde çalıştığı yıllarda yurtsever işçilerle ilişki kurarak, ulusal kurtuluş mücadelesini tanımaya başlar. Zaman zaman köye ailesinin yanına uğrayan Şakir heval yine böyle bir ziyaret esnasında gerillalarla tanışır. O günden sonra mücadelenin ayrılmaz bir parçası haline gelir.

Adı, soyadı: **Şakir SARI**
Kod adı: **Mahmut, Rezzan**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyardin-Çoban köyü, 1965**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **18 Nisan 1994, Diyardin**

İlk süreçlerde sempatican düzeyinde belirli çalışmalarda bulunarak katkılarını sunar. Zamanla bilinçlenen Şakir heval metropolde çalıştığı süreçleri ve emeğinin karşılığını hiç alamadığını, düşmanın özel savaşının insanlarımızı ne hale getirdiğini görür, bilince çıkarır. Metropollerde çalışmayı bırakıp köyüne tekrardan dönüşü sağlar. Ayrıca kendi köyünde bulunan akraba çevresini de bu konuda duyarlı kılmayı başarır. Şakir hevalın pek çok özelliği diğer

insanlardan farklıdır. Bu da kendisine karşı doğal olarak bir saygıyı, sevgiyi beraberinde getirir. Köyde yaşanan aşiretsel çelişkileri büyük bir olgunlukla çözebildiği, araları iyi olmayan pek çok aileyi barıştırdığı, genelde insanlara eşit ve emeklerine göre davrandığı için sözü geçerli olan bir konuma sahiptir.

Özgürlük savaşçılarıyla tanıştıktan sonra Şakir hevalın kişiliği daha bir güçlenir, değişir, gelişir. Artık çalışmalara da aktif katılım sağlar. Gündüzleri ailenin geçimini

sağlayabilmek amacıyla üretimle uğraşırken, geceleri ise gerilla güçleriyle beraber hareket ederek, silahlı eylemlere katılır. Cesur, fedakar, önsezisi güçlüdür. Birçok tehlikeyi zamanında görüp bertaraf eder.

Mücadele geliştikçe Şakir heval de gelişir, çalışmalara daha aktif katılım sağlar. Artık sadece geceleri değil, gündüzleri de kuryelik yapıp, gerilla güçlerinin erzak ve cephane teminini sağlar. Bütün

çalışmalarını yürütürken gizliliğe oldukça dikkat eder. Gizliliğe dikkat ettiğinden dolayı uzun bir süre kendini korur. Gerilla güçleri köye uğramadığında yerinde durmaz ve gerillaların üslenme noktalarına giderek olayları öğrenir, kafasında bulunan pek çok şeyi aktarır, tartışmalara katılır, perspektif alarak döner. Olgun kişiliğiyle gerilla güçleri arasında da oldukça sevilen, saygı duyulan, değer görür. Kendisine yönelik zaman zaman geliştirilen eleştirileri büyük bir dikkatle dinleyerek, aynı yetersizliklere tekrar düşmemeye büyük özen gösterir. Zaman zaman şehire gittiğinde getirdiği yiyecekleri ne kendisi yer, ne de ev halkına dağıtır, hemen gerillalara ulaştırır. Hatta bir defasında küçük oğlu, Şakir hevala dönüp "hevaler de geldi bize artık o getirdiklerinden versene" dediğinde arkadaşlar durumu anlayarak, bu davranışın hiç doğru olmadığını söyleyince kızarır, "ne yapayım elimde değil, siz olmayınca rahat yiyemiyorum" diye karşılık verir. Arkadaşların her şeyiyle yakından ilgilidir. Köye indiklerinde tepesi çıkarır, nöbetçileri kendisi belirler, mevzilendirerek arkadaşların emniyetinde olmalarını sağlar. Parti tüzüğünü uygulamada kusursuzdur. Üslup-hitabet, ilişki tarzı, saygı-sevgi ve değerlere yaklaşımında militan ölçüler tutturmaya özen gösterir. Akşamları köyde silahlı, parolalı nöbet tutulmaya başlanır.

Parolasız kimse köye sokulmaz. Köyün genel yaşamı Şakir hevalle birlikte bambaşka bir havaya bürünür. İlkelerden hiçbir şekilde taviz vermez.

1993 kış sürecinde kendisine silah ve bir de telsiz verilir Şakir hevale. Oldukça dikkatli, profesyonelce hareket ederek, iki yıldan fazla bir süre düşmanı

**Geldiler,
bilinmeyenden
ellerinde gümüş
şamdanları
ve eteklerinde
sarhoş eden
zambak kokularıyla
geldiler o gece
bilinmeyenden
geceyi toplayıp
şamdanlarında
ve sarhoş bırakıp
bizleri güne
tekrar gittiler
bilinmeye**

yanılmayı başarır. Düşmanını adım adım izler. Düşman, Şakir hevalin ününü duymuş ve O'nu yakalamak için fırsat kollamaktadır. 1994 kışı savaş sürecinde düşmanın Tendürek alanına yığıldığı gücü sürekli takip etmiş, ne kadar olduğunu öğrenerek geri cephede yer alan çalışanları bilgilendirerek, her an tetikte olmalarını belirtmiştir. Düşman, Şakir hevalin rolünü iyi bildiği için o süreçte sürekli köye

gider. Aylarca kardan kapalı tutulan köy yolunun haftada 3-4 kez açılır ve yüzlerce asker alana kaydırılır.

Altmışa yakın düşman cemesesi, panzeri, vahşet maskeli subayları Şakir hevalin eşini ve çocuklarını toplayarak ve öldürecekleri tehdidini savururlar. Barbar, faşist güç köyde aramadık, didik didik edilmedik yer bırakmamıştır. En son köyün ilerisinde bulunan okula bakmaya gittikleri bir sırada çatışma başlar. Onlarca düşman askeri yere serilir. Şakir heval okulun çatısında büyük kahramanlık göstererek yüzlerce düşman gücüne nişancılığını göstererek her atışında birisini devirir. İkinciye kadar direniş ruhunu sergileyen Şakir heval etrafını gözden geçirdiğinde sabah köye yığılan düşman gücünün on katı daha arttığını görür. Son kurşunu kendisine saklayarak diğer mermilerini de çok temkinli ve cesaretle bir şekilde düşmana sıkarak. En son el bombasını da yakında bulunan cemselerin arasına atar. Bunu farkedene düşman artık mermisinin bittiğini düşünerek yüklendikçe yüklenir. Bir yandan "teslim ol" çağrılarını yaparken, öte yandan yağmur gibi kurşunlar fırlatır. Ve Şakir heval bu esnada sol kolundan yaralanır. Düşmanın eline sağ geçmemek için onlarca düşmanı imha ettikten sonra, son kurşunu kendine sıkarak şehitler kervanındaki yerini alır. Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Mücadele arkadaşları

Partiye ölümüne bağlı bir yoldaş

Seyfi heval, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Bingöl'de dünyaya gelir. Bingöl oldukça kozmopolit bir yapılanmaya sahiptir. Özellikle bu yıllarda devlet CHP yoluyla, şehir merkezi Aleviler-Sünniler ya da sağcılar-solcular biçiminde ayrışmalara tabi tutulmuştur. Seyfi heval ekonomik nedenlerden dolayı 1980 sonrası Avrupa'ya gitmek zorunda kalır. Avrupa'ya çıkmadan önce gerek ailesinin yurtsever olması, gerekse o süreçteki çelişkileri süzgeçten geçirmesi kendisini mücadeleyle daha bir yakınlaştırır.

Kapitalist uygarlığın köleleştirici ve boyunduruk altına alıcı özelliği kendiliğinden veya bilinçli olarak kişiye yansımaktadır. Böylece kişi kendi gerçeğini, ülkesini ve halkını unutmaktadır. Kürtlerin Avrupa'ya göçü normal bir göç değildir. Bu göçün altında Kürt ulusunun imhası vardır. Kürt

Adı, soyadı: **Sebahattin ...**
Kod adı: **Seyfi**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1980**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Mayıs 1994, Kağızman**

insanının vatansızlaştırılması, Kürt ve Kürdistan gerçeğinin unutturulması, tarihten ve yeryüzünden silinmesi vardır. Avrupa'ya giden Seyfi heval düşmanın bu oyunlarını çok iyi bilince çıkarmıştır.

Avrupa'ya çıktıktan hemen sonra partiye ilişkiye geçerek profesyonel bir biçimde çalışmalara aktif olarak katılır. Çalışkanlığı, fedakarlığı halkın gönlünde taht kurar. 15 Ağustos 1984 tarihine kadar

Avrupa'nın pekçok sahasında faaliyet yürütür. Atılımın verdiği coşkuyla ülkeye gidip savaşma talebini sürekli vurgular. 1986 yılında parti bu talebe olumlu cevap verir. Ve Seyfi heval Mahsum Korkmaz Akademisi'ne askeri-siyasi eğitim görmek üzere gider.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde uyumlu kişiliğinden dolayı fazla güçlük çekmez. Eğitimlere büyük değer biçer, aktif katılım sağlar. Bu süreçte gerçekleşen 3. Kongre'ye katılır. Kongreden önemli

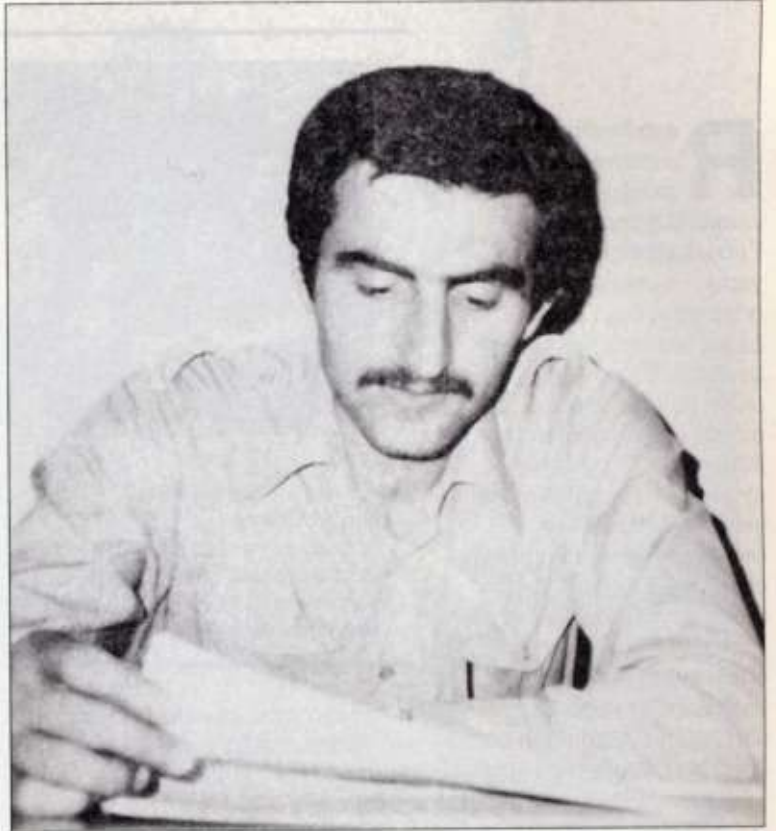
sonuçlar çıkarır. Gerçekleşen düzenleme ardından kongreyi taşımak üzere bir grup yoldaşla Botan sahasına geçer. Önce Xankürkê sahasında, daha sonra 1992 yılına kadar Çukurca'da yönetim düzeyinde görev yürütür.

Seyfi hevalın savaş pratiğinin grafiği olumludur. Siyasi ve askeri açıdan güçlüdür. Partiye olan bağlılığını pratiğinde her

fırsatta sergiler. Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte birliğini alarak Haftanın cephesinde savaşa katılır. Savaş sonunda geri çekilme yapan birliklerle birlikte Zelê

yazında eyalette oldukça güçlü eylemlilikler yaşanır, yeni alanlara açılım sağlanır. Seyfi heval, 24 Mayıs 1994 tarihinde bir grup yoldaşıyla Kağızman'da hareket

Utanır
sıkılır
acıdan uyanırlarken
gözyaşları yüreğinde
kurur
onlar da kimliksiz
senin gibi
kadını alayım
belanı alayım
gel
gel
gel
sana ülkemden
bombardıman
türkülerini söyleyeyim ...

Kampi'na gider. Burada eğitim birimlerinde ve karargah yönetiminde görev yürütür.

Gerçekleşen düzenlemeyle Serhat Eyaleti'ne geçer. Burada eyalet komite üyesi ve 2. bölge komutanlığı görevini üstlenir. Seyfi hevalın sorumluluğu altında 1993

halindeyken düşman pususuna düşer. Saatlerce süren çatışmada Yusufe Serêspi hevalle birlikte yiğitçe direnerek şehitler kervanındaki yerini alır. Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Sessiz, ama patlamaya hazır bir volkan

Adı, soyadı: **Serhat DENİZ**
Kod adı: **Reşo**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye kabılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **25 Nisan 1994,**
Neço mıntıkası-Ağrı

Reşo heval, ortahalli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1976 yılında dünyaya gelir. Feodal-aşiretçi toplum yapısının şekillendirdiği bir ortamda yetişen Reşo heval, yaşamla tanışmaya başladığı dönemlerde ulusal kurtuluş mücadelesi alanında etkisini göstermeye başlamıştır. Düşmanın uyguladığı göç politikası ve gençliği metropollere çekme planlarının kurbanı olarak henüz çocuk denecek yaşta İzmir'e işçilik yapmaya gider. Yeni gittiği ortamda değer

yargılarından kopamaz, ülkeye olan özlemi gün be gün artar. Ve partiye ilişki kurar, 1991 yılında Haftanın alanına geçerek saflara katılır.

Reşo heval düşmanını küçük yaşına rağmen çok iyi tanımış, faşist-sömürgeciliğin uyguladığı çirkin, insanlık dışı, vahşi uygulamalarına yakından tanık olur. Özellikle Nusaybin'de yaşanan intifadada düşmanın geliştirdiği katliamları bizzat görür ve yaşar. Bu, Reşo hevalde önüne geçilmez bir

saldırı ruhu ve intikam duygusu yaratır. Pratiği boyunca Reşo heval her zaman saldırıda yerini almıştır. 1991 Botan pratiğinde saldırı ruhunu en etkili biçimde göstererek, düşmanın korkulu rüyası olur. O'nun bu özelliğini gözlerinden okumak, davranışlarında görmek zor değildir. Her an savaşın en şiddetli anındaymış gibi çeviktir, ataktır, oktan fırlamaya hazır yay gibidir.

1992 Güney Savaşı'nda en önemli tepelerden biri olan

Batufa tepesinin savunmasında yer almış, inatçı ve savaşçı ruhuyla tepeyi koruyarak düşmana ağır darbeler vurmuştur. 1993-94 kış pratiği boyunca yaşanan savaş faaliyetlerinde en güvenilir, en umut veren yoldaşlar arasında yer alır. Mayınlar, tel örgüler, beton duvarlar O'nun için bir oyuncaktır. O savaş içinde büyüyen bir savaş çocuğudur. Son derece sessiz, sakin ama aynı zamanda bir volkan gibi her an patlamaya hazırdır.

Her zaman şöyle der:
"Ben mehmetçiğin G-3'üyle asla şehit düşmem, eğer arkamdan haince vurulmazsam" Reşo heval her yönüyle yoldaşları arasında güven, cesaret, saldırı ruhunun temsilcisi, örneğiydi. Hiçbir zaman düşman O'nu çatışma esnasında yenemedi. Ve Reşo hevalin de belirttiği gibi, bir gece ihanetçilerin uzaktan attıkları bir top mermisiyle arkadan vurularak şehadete erdi.

Mücadele arkadaşları

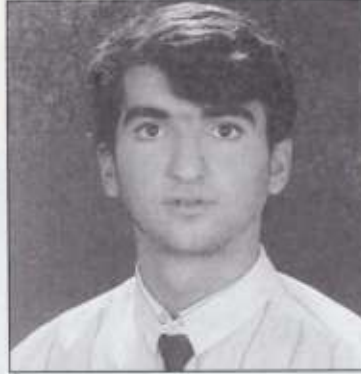
Mehmet Karakoc
(Zeki) yoldaş

“Yaşam eylemle geçtiği zaman tad verir”

Sömürgeci-faşist TC tarafından yıllarca ele geçirilmek istenipde her seferinde halkın muazzam direnişleriyle karşılaşan Dersim’de direnişler dalga dalga yükselmektedir. Dersim’i ele geçirmenin askeri zorla, kaba kuvvetle mümkün olmayacağını anlayan düşman tarihte eşi görülmemiş bir özden kopuşu ruhta bir işgale ve gerçekleştirmek için beyaz katliama yönelmiştir. Ama her seferinde Dersim halkı direniş bayrağını göklerde dalgalandırarak, atalarına layık direnişlerle kucaklaşmıştır.

Direnışler tarihine sahip bir halkın yerine getirmesi gereken en temel görevi o bayrağı bırakılan yerden kaldırmak ve doruklara ulaştırmaktır. İşte bu inanç ve kararlılıkla, tarihe karşı kendini borçlu hisseden yiğit Dersim gençlerinden biri de Şiyar hevalidir.

Sinan hevalı; 1974 yılında Dersim’in Mazgirt ilçesine bağlı Çalkadan (Ortadirek) köyünde, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluk ve gençlik yılları oldukça

Adı, soyadı: **Sinan KAYA**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Çalkadan köyü- Mazgirt, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1994, Tendürek**

hareketli geçer. Çevrede oldukça sevilen Şiyar hevale, büyüdüğü köyün ileri gelenleri “fırtına” lakabını takarlar. İlk öğrenimini köyünde tamamlayan Sinan hevalı okul yaşamı boyunca inatçı, boyun eğmez bir yapıya sahiptir. Düzenin kurum-kuruluşlarının dayattığı kurallara hiçbir zaman boyun eğmez. Henüz çok küçük yaşlardan itibaren bulunduğu ortamlarda bir liderdir. Akranlarıyla oynadıkları oyunlarda hep düzenleyici, denetleyicidir. Okula gitmek

istememez. Aile zoruyla öğrenimine devam eder. İnsanları, özellikle de çocukları çok sever, değer verir. Her fırsatta bütün çocukların huzur içinde yaşaması gerektiğini vurgular. Orta öğrenimini Akpazar (Peri) nahiyesinde sürdüren Şiyar hevalı, derslerinde başarılıdır. Ancak O düzenin kurumlarına tepkilidir. Ortaokulu bitirdikten sonra köyüne geri dönerek aile ekonomisine destek sunmak üzere çalışmaya başlar. Çok yönlü olduğu için kendini sadece

bulduğu işlerle sınırlı tutmaz; okur, inceler, büyüklerinden direnişleri dinler.

Yaşamında eksikliğini hissettiği bazı şeyler vardır. Çalışır çabalar ama bunlarla yetinmez. Denizlerin, Mahirlerin ölüm haberi Şiyar hevalı oldukça meraklandırır, ilgisini çeker. Bundan sonra Mahirleri, Denizleri öğrenmeye çalışır. Bu arayışlar gelip devrimcilikle noktalanır. Partiyle ilk tanışması Avrupa’da çalışan yurtsever abisinin Mazlum DOĞAN hevalin fotoğraflarını kendisine

yollaması ve mücadeleye ilişkin bazı şeyleri aktarmasıyla olur.

1991'de Avrupa'dan dönen abisiyle yoğun tartışmalara giren Şiyar heval artık ulusal davanın adamıdır. Bir de duygusallığıyla tanınan Şiyar heval bilinçlendikçe duygularını da biçimlendirir. Mazlum hevalin şahadeti üzerinde derin etkiler bırakır. Araştırmalarını çok yönlü tutmaya gayret ederek partiyle bütünleşme kararına varma aşamasına gelir. Bu özelliklerinden dolayı değer görür. O'nun en önemli özelliklerinden biri de bildiği doğruyu mutlaka çevresindekilere taşıma ve paylaşma yönüydü.

1992 kışıyla birlikte **Kazım Kulu** (Şiyar) hevalin evlerine gelmesiyle, mücadeleye daha da bütünleşmeye başlar. Özellikle öğrenci gençlik içerisindeki görevlerini büyük bir fedakarlıkla yerine getirir. Nahiyeye sürekli indiği için düşmanın dikkatini çok fazla çeker. Gerillaya henüz katılmamıştır, ama büyük sabırsızlıkla gerillaya katılacağı

günü bekler. Düşmanın baskıları sonucu Şiyar heval İstanbul'a gider. Gider gitmez arkadaşlarla hemen ilişki arayışlarına girer. En sonunda Mayıs 1993 tarihinde mücadeleye katılır. Gittiği ilk alan Serhat'tır. Yaşamda zorlanmaz, ilişkilerinde sıcaktır, girişkendir. Ancak Kürtçe bilmediğinden dolayı tartışmalara ve sohbetlere fazla katılamaz. En kısa zamanda Kürtçe öğrenmeyi hedefler. Kısa sürede dili öğrenir. Bu kararlılığı oldukça dikkat çeker.

Eğitim devresi bittikten sonra Şiyar heval manga komutanlığına getirilir. Görevinde oldukça başarılıdır. Özellikle yeni katılan ve yaşamda zorlanan genç savaşçılarla mükemmel ilgilenir. Bıkıp usanmadan tartışır. Henüz çok yeni olmasına rağmen birçok şeyi kavramıştır. Bu süreçte gerçekleşen pek çok operasyona ve eyleme katılır. O hep "yaşam bir eylemle geçtiği zaman tad verir" der.

Şiyar heval fiziki olarak

oldukça güçlüdür. Mide rahatsızlığı O'nu zaman zaman zorlar. Buna rağmen bu rahatsızlığını hiç kimseye söylemediği gibi önüne de hiçbir zaman engel olarak koymaz. Yine çok ağırlaştığı bir süreçte yoldaşları köylere inerek, propaganda yapma hazırlığı içindedirler. Belirlenen listede adı yoktur, ama dayatarak yoldaşlarıyla birlikte kışın dondurucu soğukunda bu eyleme arkadaşlarıyla birlikte gider. Köyler koruculaşmaktan vazgeçirilmiştir. Ve burada gösterdiği direnişle arkadaş yapısının güvenini daha çok kazanır.

Baharın gelişiyle birlikte eğitim karargahlarında bulunan güçler yavaş yavaş alanlara dağılırlar. Şiyar heval geçirdiği eğitimlerden oldukça güçlü çıkar. Heyecanlıdır, yılların intikamını alma kararlılığındadır. Arkadaş yapısıyla içtima sırasında nereye gideceklerini beklerken, içini kemiren hastalıkla uzun süre gizli kavga yürütmüş, kimseciklere duyurmamıştır. Ve içtima sırasında ansızın yere yıkılır. Hemen karargaha götürülür. Yarı baygın haldeyken yoldaşları pratiğe onsuz çıkar ve bunu baygın haldeyken hisseder. Rengi sararır. Bütün müdahaleler sonuçsuz kalır. Amansız hastalığının önü alınamaz. Komaya girer ve üçüncü gün şehitler kervanına katılır.

Sağda Mahir Kaya Malazgirt doğumlu
1993 Serhat'ta şehit

Mücadele arkadaşları

Emekçi bir yoldaş

Adı, soyadı: **Taner BAYAT**

Kod adı: **Şakir**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1993 başları**

Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Çemçe-Serhat**

yurtseverlere ölümüne bağlıdır. Ortaokul yıllarında çok kez okul idaresi tarafından soruşturmalık olmuş ve okuldan uzaklaştırılmıştır. Okulu bırakıp mücadeleye katılma kararı aldığı bu süreçte babasıyla kararını tartışmaya karar verir. Tam bu esnada kendisinden iki yaş küçük olan kardeşinin katılımı kendisini oldukça etkiler. Babası bu duruma "Yiğit dediğin böyle olur, hiç konuşma tartışma ihtiyacı duymadan gitti, helal olsun" sözcüklerini kullanınca Şakir heval oldukça duygulanır. Kısa bir süre

sonra saflara katılır, Tendürekler'e geçerek kardeşiyle buluşur ve artık özlemini duyduğu gerillayla bütünleşir. Her iki kardeş eğitim görmek üzere Doğu Kürdistan'a gönderilir. Ancak Şakir heval Ağrı Dağı'nda kalmak istediğini ısrarla önerince, bu önerisi kabul edilir. Sonbahara kadar ana karargahta kalarak eğitime devam eder, kendini askeri-siyasi yönden güçlendirir. Bu sırada da alanda bulunan genel pratik işlerde yer alır. Oldukça meraklı ve girişken bir savaşçıdır. İstedığı her şeyi çok kısa bir süre içerisinde öğrenir. Algılama düzeyi

yüksektir. Yaşamda iyi gözlem yapan ve yaptığı gözlemlerden çıkardığı olumlu sonuçları arkadaş yapısına aktaran yönünden övgüyle bahsedilir.

Eğitim sürecinde pek çok şeyi öğrenir. Özellikle emek olgusuna oldukça itinalı yaklaşır. Yoldaşlık ilişkilerinde oldukça hassastır. Şakir heval Güney Savaşı'ndan çıkan güçlerle oldukça ilgilidir ve onların savaş tecrübelerinden faydalanarak kendisini güçlendirir. Yine ismini aldığı kahraman şehit

Şakir heval, 1975 yılında Diyadin'de ortahallı yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Babası yurtseverdir. Babasının çalıştırdığı kahvehaneyle aile geçimi sağlanırken, kendisi de çalışarak aile ekonomisine katkıda bulunur. Babasının yurtsever olmasından dolayı küçük yaşlardan itibaren yurtseverlik duygularıyla büyür. Kişilik şekillenışı bir PKK militanına yaraşır derecede itinalı gerçekleşir. Diyadin'deki her toplantıya, düğüne katılır, yanından sarı-kırmızı-yeşil mendilini hiç ayırmaz, O'nu tanımayan yoktur.

İlkokulu Diyadin'de okuyan Şakir heval daha o süreçlerde babasının aktif faaliyetlerinden dolayı "teröristin oğlu" lakabıyla tanınır. Okulda öğretmenleriyle anlaşamaz ve mevcut işleyişi kabullenemez. Bilgisiyle, yorumlarıyla çevresindekileri şaşkına çevirir. Oldukça ılımlı, dosthane bir insan olan Şakir heval düşmanlarına karşı da en büyük mücadeleyi sergileyebilecek cesareti taşımaktadır. Davaya, halkına,

yoldaşımız **Şakir**

ZORBAY' bu arkadaşlar vasıtasıyla daha iyi tanıma şansını bulurken, direnişini öğrenir. Ve şehide olan bağlılığını pratiğinde ispatlayacağına dair başta Parti Önderliği'ne, yoldaşlarına, halkına ve kendisine söz verir.

Şakir heval coşkuludur. Coşkusunu arkadaş çevresine yayar. Zorluk nedir bilmez, güçlü bir iradeye sahiptir. Umutları hep taze ve canlıdır. Hiçbir olay karşısında tedirginlik duymaz, tutum ve davranışları "acaba" lara izin etmez.

Gerçekleşen yeni düzenlemeyle Çemçe sahasına gider. Bu alanda düşmana yönelik gerçekleştirilen pek çok eyleme katılır. Bu eylemlerde öncüdür, saldırı grubundadır. Onlarca silah ve malzemenin kaldırılmasında büyük rolü vardır. Birçok düşman askerini mevzilerde, uykuda yakalayıp imha eder. İşinin ustasıdır, düşmanın üzerine sessizce yönelir, koparır ve imha eder. Takımıyla birlikte bir düşman gücünün ortasında gerçekleştirdikleri eylemde 13 askeri imha

Şehit Koçer Kaniya Şeğ-Nusaybın, Bagok'ta şehit

edip geri çekilme yaparlar. İkinci gün farklı bir düşman gücüne kurdukları pusuda 6 düşman askerini daha imha edip silah ve malzemelerini kaldırır. Düşman azgınlaşır. Bulundukları sahaya binlerce asker yığar. Çatışma büyür. Şakir heval çatışma esnasında kahramanca çatışarak şehit düşer. Sağ kurtulan yoldaşlar Şakir hevalin cenazesini ve silahını alırlar. İntikam yeminleriyle yüklü sözler verilir, antlar içilir. Ve Diyadin halkı bir Şakir'i şehitler kervanına yolcularken, binlerce Şakir'i anıya bağlılığın gereği olarak büyütmektedir. Soylu ve haklı davanın neferi şehit Şakir heval mücadelemizin teminatıdır. Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Savaşmadan yaşamayı kabul etmez

Tekin heval, feodalizmin ağır etkilerinin yaşandığı Çukurca'da doğar büyür. Daha küçük yaşlarda aile ekonomisine katkıda bulunur.

Çukurca'nın arazisi oldukça serttir. Burada yaşayan insanlar bu araziyle boğuşarak yaşamlarını sürdürürler. Çukurcalıların her yönüyle çok hareketli bir yaşamları vardır. Yine Çukurca insanı hayvancılıkla da uğraşır. Bu alanımızda silah kullanma çok küçük yaşlarda öğrenilir. Tekin heval ilk öğrenimini burada tamamlar. Alana gerilla güçleri gelip gitmeye başlar. 1989 yılında uygulanmaya başlanan askerlik kanunu bu alanımızda da işlerliğe konulur. Yurtseverlik duyguları taşıyan Tekin heval saflara askerlik kanunu ile alınır.

Gittiği ilk alan Bircella'dır. Burada askeri eğitim görür. Silaha yabancı olmadığı için kısa sürede uzmanlaşır. 1989 kiş eğitiminden sonra partiyi daha iyi tanımıştır ve pratik

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tekin**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca-Tiyare köyü, 1975**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Iğdır-Xaşxeber köyü**

faaliyetler içerisine alınmaya hak kazanmıştır. 1990 baharıyla birlikte Çukurca Zap bölgesinde faaliyet yürütür.

Yaşı henüz çok küçük olmasına rağmen büyük işler için yaratılmıştır adeta Tekin heval. Görevlerine ölesiye bağlı olup, sorumluluk duygusunu çevresindekilere de aşılarmayı ihmal etmez. Sıradan yaklaşımlardan uzak durur, sıradan yaklaşanları benimsemmez. Parti ile çatışan her şeye tepki duyar. 1990'da

Zap'ta güçlerimizin üslenmesinde büyük payı olan yoldaşlarımızdan biridir. Oldukça fedakardır, emekçi yönleriyle tanınır. 'nunla pratiğe çıkmak, iş yapmak, eyleme katılmak tüm savaşçı ve komuta yapısının tercihidir. İyi nişancı olduğu gibi silah bakımında da üstüne yoktur.

1991 ilkbaharında pratik işlerde ve eylemlerde öncüdür. Çalışmadan savaşmadan yaşamak kesinlikle kabul etmediği şeylerdir. Düşmana olan kinini her fırsatta dile

getirdiği gibi bunu eyleme dökmede de ustadır. Eylem ve savaş adamıdır Tekin heval.

En çok dikkat ettiği hususlar tüzüktür. Emir talimatı tartışmasız yerine getirir. Disiplin, resmiyet, toplantı düzeni yanında, gerillanın uyması gereken kural-kaideler, devrimcilerin yaşaması gereken tarz O'nun şahsında yansımaları bulmaktadır. Her zaman tercihi hareketli birliklerde yer almaktır. Çukurca'da o süreçte

gerçekleşen birçok eyleme bizzat katılır. Mavan karakol baskınıyla başlayan taktiğin bir devamı olan ve süreklilik kazandıran, kapsamlı ve yankı uyandıran Eriş eylemine Tekin heval de katılır. Bu eylemde saldırı gruplarındadır. Eylem sonrası yine Serê Sevê gibi eylemlerde de ön cephede kahramanca çatışmalar arasında yer alır. Silah kullanımında uzman olduğu için düşmana ağır kayıplar verir.

Katıldığı eylemlerde oldukça büyük tecrübeler kazanır. Deney ve tecrübeleri sonucu farklı bölgelerde görevlendirilir.

Gerçekleşen düzenlemede Xankûrkê alanına gider. Buraya ulaştığında kış eğitimi hazırlık çalışmaları başlamıştır. Eğitime katılır. Eğitim sonrası 1992 ilkbaharında Serhat'ta gerçekleşen eylemlerde yer alır.

1993-1994'de Serhat'ta yığılan düşman gücünün haddi hesabı yoktur. Düşman bu kış özel olarak alanların, stratejik tepelerin belirlenmesi için kontroları devreye sokar. Çemçê'de de bu durum yaşanır. Alanın deşifre olmasıyla farklı bir konumlanma noktasına geçiş kararlaştırılır. Havaaların çok soğuk olmasından dolayı

geçişlerde birçok arkadaşın ayakları yanarken bazı arkadaşlar da şehit düşer. Yaralı arkadaşların tedavisi için Tekin heval de eyleme alınmaz. Düşman tedavilerin yapıldığı alanı fark eder ve çıkan çatışmada, lîdır'in Xaşxeber köyü yakınlarında kahramanca savaşıp şehit düşer.

Tekin hevalın silahını, kanını yerde bırakmayacağız.

Sözümüzü intikam namlularından boşaltacağız!

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Mücadele arkadaşları

Sağda Şehit Şevger,
Muş-Varto doğumlu, 1993'te Ağrı'da şehit

kestik
kestik
genç ellerimizle
daha on sekizinde
bütün
eflatun renkli aşk
damarlarımızı
buzlu zirvelerde
alaza vurulduk
dokunulmamış
ebrular gibi
bedenlerimizi

İNANÇ KÜPÜYDÜ

Helin heval, 1974 yılında Eruh'ta zengin, feodal-aşiretçi özellikleri taşıyan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Eruh, mücadelenin daha ilk yıllarında örgütlenme çalışmalarının yapıldığı, faaliyetlerin geliştirildiği, yurtseverliğin geliştiği bir bölgemizdir. Buradan ülkenin diğer sahalarına dalga dalga yayılmaya başlayan ulusal kurtuluş mücadelesi her aileyi etkilediği gibi Helin hevalin ailesini de etkiler. İlkokulu Eruh'ta tamamlayan Helin heval imkanları olmasına rağmen öğrenimine devam etmek istemez.

Mücadeleyi tanımaya başladıktan sonra, daha fazla anlam ve yüküce sözler verir halkın, ülkenin bir neferi olacağına dair. Özgürlüğün dağlarda ve ancak PKK ortamında gerçekleşeceğine inanır. Onu kararından vazgeçirmek zordur. İnanmıştır davaya. Katılma kararını süreçle fazla yaymaz ve gerilla güçleriyle ilişkiye geçerek 1991 yılında saflardaki yerini alır.

Mücadeleye katılırken oldukça coşkulu, heyecanlı ve mutludur.

Adı, soyadı: **Tenzile AKTUĞ**

Kod adı: **Helin**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **1994,**

Tendürekler

Gezdiği alanlarda birçok yeni şey görür, gördüğü her şey karşısında iyi gözlemcidir. Duyarlıdır, tartışmayı sever, mücadeleye bağlılığı artar, davaya sarıldıkça sarılır. Bulunduğu ortama ayak uydurmada pek zorlanmaz, oldukça uyumlu bir kişiliğe sahiptir. Çok sayıda alan dolaşır, hareketli birlikler içerisinde yer alır, çeşitli görevler üstlenir. Güvenilir, sade, dürüst, fedakardır.

Geçmişinde hatırlamak istemediği bir olay vardır. Ailesi gelenek göreneklere bağlılığın bir

gereği olarak Helin hevali çok küçük yaşta nişanlanmıştır. Buna karşı çıkacak bir güçte değildir, çünkü konuşma hakkı yoktur. Bu gericiliğe anlam vermez, ancak istemeyerek de olsa kabul etmek zorunda kalır. Saflara bu ezik ruh haliyle katılır. Ve özgür dağlarda, yoldaşlar topluluğu içerisinde bu gerici kölelik zincirlerini yıkmamanın sevincini yaşar. Helin hevalin en çok yoğunlaştığı konuların başında kadın özgürlüğü ve ordulaşması gelmektedir. 1991 kış sürecinde bu konuda yoğunlaşmalarını derinleştirdiği gibi eğitimi

aksatmaz, başarıyla sonuçlandırır. Güçlü dönüşüm sağlar. Olaylara, olgulara anlam verme, netleşmemiş düşünceleri isimlendirme ve olayları köklü değerlendirip sonuçlandırmayı yaşar.

1992'de tarihe "ihanet savaşı" olarak damgasını vuran Güney Savaşı'na Helin heval de katılır. Düşmanı ve özel savaşı çok iyi bilince çıkaran Helin heval de savaşa düşmana olan kin ve nefretiyle katılır. Düşmanın üzerine amansız yürümekte oldukça cesaretlidir. 40 gün süren

savaş boyunca ön cephede çatıştığı gibi, yaralı arkadaşlarla da ilgilenir. Helin hevalin kişiliği bu savaşta oldukça netleşir. Bıkıp usanmadan, yorgunluk, açlık susuzluk demeden cepheden cepheye koşar. Askeri kişiliği, cesareti, soğukkanlılığıyla ve inancıyla örnektir.

Savaş içerisinde kendisine komutanlık verilir. Savaş boyunca denetiminde bulunan arkadaş yapısının moral kaynağı olur. Özellikle yeni katılan arkadaşlarla savaşın acımasızlığı ve gerekliliği konusunda cesaret verici, davaya bağlayıcı güçlü diyaloglar gerçekleştirir. Savaş sürecinde bir militanın gerçekleştirmesi gereken bütün tavır ve davranışları Helin hevalin kişiliğinde, pratiğinde görmek, örnek almak mümkündür.

Savaş sonucu yapılan antlaşmayla Xankûrkê, Haftanın, Çukurca güçleri Zelê Kampı'na giderler. Helin heval de içinde bulunduğu birlikle beraber Zelê'ye geçer. 1992-93 kış sürecini Zelê'de geçiren Helin heval, alanda devam eden eğitime aktif bir katılım sağlar. Savaştan çıkan arkadaş yapısının moral kaynağıdır. Pek çok şehidin verildiği bu savaşta şehitlere bağlılığın gereklerini yerine getirmek için sürekli tartışır, ihanetin iç yüzünü hiçbir zaman unutmaz, düşmana öfkesini her fırsatta dile getirir. Bu süreçte kampın genel güvenlik takımına alınır. Güvenlik takımları genellikle pratik işleri yapabilecek, güçlü arkadaşlardan seçilir. Helin heval de bu takım içerisinde en çok koşturan, görevini layıkıyla yerine getiren bir yoldaştır. Bulunduğu

takım kendisinden sürekli övgüyle bahseder.

Baharın gelişiyle birlikte alanda gerçekleşen düzenleme içerisinde kendisi de vardır. Bir grup Botan'a

**Solmuştur artık
bütün
isyan çiçekleri
bir yanı
korku büyütür
dipçik yarasında
bir yanı
beyin yıkar
Uzaklaştırır
çocukları
kimliklerinden
koparır türküleri
kendi dillerinden**

geçerken, Helin heval de bir grup özgürlük savaşçısıyla birlikte Serhat Eyaleti'ne geçer. Başlangıçta Ağrı Dağı'nda kalarak pratik çalışmalara katılır.

Sonbahara doğru bir bölük güçle beraber Tendürekler'e geçer. Pratik tecrübeleri ve birikimleri artmıştır. Deneyimlerini eğitimlerde arkadaş yapısına aktardığı gibi, kamp yönetimine de oldukça büyük katkılar sunar. Özellikle kadın ordulaşması, kadın özgürlüğü konularında mevcut birikimlerini aktarır.

Düşman 1994 kış koşullarından da yararlanarak, halk üzerine amansızca yüklenir. Bu süreçte Helin heval bir grup yoldaşıyla birlikte köylere inerek düşmanın propagandalarını boşa çıkararak köyden, savaşçılar çıkarır. Her köyde komiteler oluşturur. Çalışmaları kapsamlı ve verimlidir. Dürüst tavır davranışlarıyla halk tarafından oldukça sevilen, saygı duyulan bir militandır. Burada kendisine verilen birçok görevi başarıyla yerine getirdikten sonra kırsala çekilir. Bunun ardından bilinen kış koşullarındaki savaş faaliyetleri baş gösterir. Helin heval kış sürecine ve savaş pratiğine en hareketli katılan yoldaşlar arasındadır. Yaklaşık iki ay devam eden çatışmalar içerisinde ön cephededir, gerçekleşen eylemlere katılır. Düşmana bu süreçte yüzlerce kaybın yanında maddi olarak da büyük kayıplar verdirilir.

Yine çatışmaların devam ettiği bir esnada tekrardan bir çatışma yaşanır. Helin heval ve yanında bulunan üç değerli kahraman yoldaşıyla birlikte tepeyi korumaya çalışırken, kahramanca direnerek şehitler kervanındaki yerini alır.

Anısı mücadelemizde yaşatılacaktır!

Mücadele arkadaşları

KÜRDİSTAN'IN ONURLU, DİMDİK, YİĞİT MİLİTANİ

Bengi heval ortahalli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Sivas'ta dünyaya gelir. Ailesi düşmanın göç ettirme politikalarına maruz kalmış, Sivas'a, oradan da İstanbul'a yerleşmiştir. Üç kardeşlidir. Kendisinden büyük olan abisi Edip (Cafer DEMİREL)'dir. Babasının öğretmen olmasından dolayı birçok alan gezen Bengi heval, oldukça canlı, atik yönleriyle her girdiği ortamda büyük sempati toplar. İlk, orta, lise öğrenimini değişik alanlarda tamamlar. Daha sonra üniversite sınavlarını kazanarak kayıt yaptırır. Bu süreçte evlenir. Üniversite gençlik çalışmaları içerisinde bir süre kaldıktan sonra, eşiyle birlikte saflara katılır.

1990 yılında Yunanistan üzeri Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geçer ve eğitime katılır. Olgun, bilinçli, atılgan, dürüst kişiliğiyle eğitim devresini en erken tamamlayarak, pratiğe çıkan yoldaşlar arasındadır. İlk gittiği alan Haftanin'dir. Bu sahada uzun bir süre kamp yönetiminde

Adı, soyadı: **Türkmen DEMİREL**
Kod adı: **Bengi**
Doğum yeri ve tarihi: **Sivas, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mart 1994, Ağrı Dağı sınırı**

görev alır. Daha sonra alandaki hareketli birliğe katılır. Bengi heval bulunduğu her ortamda olumlu etki bırakır. Güney Savaşı'na ön cephede katılır. Sürekli saldırı gruplarında yer alır. Siyasi birikimi güçlü olduğu gibi, askeri olarak da güçlüdür. Savaş sonrası Zelê Kampı'na gider. Haftanin'de bölük yönetiminde yer alan Bengi heval, Zelê'de de takım komutanlığına getirilir.

Bir süre Büyük Başur faaliyetleri planlama gruplarında

yer alır. Ancak daha sonra yapılan değişikliklerle birlikte, bir grup arkadaşla beraber takım komutanı olarak Serhat'a yönelir. Ağrı'da görevler üstlenir. Burada da kısa bir süre sonra takım komutanlığına getirilir. Olgun, hareketli kişiliği her gittiği ortamı canlandırır, moral kaynağı olur. Aynı zamanda büyük dönüştürme gücüne sahiptir.

1994 sürecinde düşmanın yoğun operasyonlarına karşı yine ön cephededir. Bir süre Tambat alanına geri çekilen güç içerisinde Bengi heval

de vardır. Tekrar sınırdan iç bölgelere geçerken düşmanın yoğun operasyonları devam eder. Çıkan çatışmada Bengi heval kahramanca savaşarak şehit düşer.

* * *

Evet Bengi heval, aslında seni anlatmakla, Kürdistan'ı ülkemizi anlatmak gerekiyor değil mi? Sen de mücadeleye doğdun, büyüdün, halkımızın ve ülkemizin bağrına gömüldün. Şu yılda doğdun, şu yılda şöyle ya da böyle yaptın demeyeceğim

çünkü senin de dediğin gibi "PKK ve ülkemle doğdum ve onunla yaşadım" demek gerekiyor, biliyorum. Dünyada eşine rastlanmaz bir yerde, Bekaa'da doğdun sen, orada açtın gözlerini Kürdistan'a.

Sıcak bir ülkenin sıcak kalbinde Bekaa'da doğmak, orada dünyaya gözlerini açmak, en güzelini, kendini yeni baştan

gibi.

Ve ilk eğitim kampı Şehit Mahir. Büyük bir tepenin üstüne kurulmuş çadırların oluşturduğu kamp, karla kaplı ağaçların ortasında idi. O kış görülmemiş bir şekilde kar yağmıştı. Yer yer iki metreye varan kar, adım attırmıyordu. Ama sen karı hep severdin. Sevdığın için zorluklara katlanmayı bilirdin. Sık sık çöken

olabilmek için her şeyden önce ülkeyi ve yoldaşları seveceksin.

İlk kampa geldiğimde hatırlıyorum bizi ilk karşılayanların başında sen ve Hüseyin heval vardı. Sıkıca sıkıydın elimizi o zaman. İlk gördüğümde sana tuhaf bir sıcaklık duymuştum. Tıpkı anlatıldığı gibi bir gerillaydın. Evet sonradan beraberce karlı

yaratmak. Hani hep söylenen ve ulaşılamayan şeyler vardır. Sen ulaşabileceğini, kendinle kanıtladın.

Haftanın'e Hüseyin ÇELEBİ hevalle birlikte gelmiştiniz. İkiniz de henüz hiç pratik faaliyetlerde yer almamıştınız. İkinizin de yüreğinde sadece coşku ve heyecan vardı. İlk ülke pratiği her zaman heyecanlı olur. Tıpkı her şeyin ilkinin güzel olduğu

çadırlar üst üste birkaç gün uykusuz bırakıyordu tüm yoldaşları. Çünkü gece boyu kar atılmazsa çadırlar çökebilirdi.

"Yaşamı ilk burada tanıdım" diyordun. Hele yoldaşları. Yoldaşlar senin için en kutsal değerlerdi. Onlar için yapmayacağın şey yoktu. Yeni yaşam arkadaşların her şeyden daha değerliydi. Bir şeyi iyi öğrenmiştin: İyi bir militan

kış günlerinde sabahlara kadar türkü söyleyip kar atmıştık. Zorlu günler senin coşku ve moralin sayesinde kolayca atlatılıyordu. Sen iyi bir öğretmendin. Hem öğreniyor, hem de öğretiyordun.

Bir keresinde kış bastırmış ve erzaksız, çadırsız kalmıştık. Durumumuz kötü olmasına rağmen moralimiz yüksekti. Senin coşkun ve moralin hepimize yansıyor. Zorluklarla

alay edişin herkese cesaret veriyordu. O gün ne kadar ateş yakmışsak da fayda etmemiş, kar ve yağmur sürekli söndürmüştü. Çadırımız olmadığı için açıkta, birkaç kayanın arasında kalıyorduk.

Nerede bir zorluk olsa hemen sen gönderilirdin. Çünkü sen zorlukların üstesinden gelebilen bir militandın.

En güzel pratik heyecanını Ağrı'ya giderken yaşadın. "Ağrı güzel, onurlu, dimdik bir dağ"

Ateşin sürekli sönmesi artık bıkkınlık yaratmıştı ki, birdenbire senin önerinle ortalık tekrar şenlendi. Herkesin odun kesip getirmesini ve daha gür bir ateş yakmayı önermiştin. Bunun üzerine herkes odun kesmeye çıkmıştı. Büyük bir ateş yakmıştık sonunda. Artık hafif yağın kar da söndüremiyordu ateşi.

Zor anların komutanıydın. Komutan olmak kolay değildir. Ama sen PKK'nin gerçek komutan özelliklerine sahiptin. Fedakarlığınla hep en öndeydin.

diyordun. Bu en güzel süreçlerden biri olacaktı senin için.

Ancak kısa sürdü Ağrı'yla kucaklaşma. Daha yeni başlamıştın Ağrı'yı fethetmeye. Ağrı kırları hiç canlanmadığı kadar canlanmıştı. Newroz yaklaşıyordu. Tüm hazırlıklar tamamdı. Düşmanda hazırlıklar yapıyordu.

Göremeden ülkenin Newroz'unu yine yola çıkmıştın. Belki de en büyük yolculuk buydu. Sadece gerilla ulaşabilirdi Ağrı'nın doruklarına.

Sen de şimdi doruklardasın. Hem de tüm Kürdistan'ın doruklarında. Yiğitçe karşıladın şahadeti, yiğitçe yürüdüñ ölümün üzerine.

Seni ve tüm Kürdistan şehitlerini saygıyla anıyor, anınz önünde saygıyla eğiliyoruz.

* * *

Merhaba heval Bengil!

Milyonlarca yürekten selam göndererek başlıyorum mektubuma. Kim derdi ki bir gün böyle sessizce haykıracağım arkanızdan yüreğimle.

Ülkenize kavuştuğunuz o sonsuz gecede, en güzel türküler söyledik. Hepsı dağların sonsuzluğunda, zirvelere ulaşan siz yoldaşlar içindi. Son ateşimizi de yaktıktan sonra, sız siz yürüdük doruklara doğru. O gece daha farklı eşlik ediyordunuz bizlere. Yüreğimizde taşıdık gece boyu yokluğunuzu ve zafer yüklü gülüşlerinizi.

Yaşamak, yaşamak savaşmakla güzeldir değil mi heval. Hani bir gece yarısı tutuşurdu vahşi kurtların inleri. Bir gece yarısı bir kez daha derdik düşmana; bu ilk değil, son da olmayacak. Seninle bir eylemi selamlamak güzeldi. Bir eylem sonrası omuz omuza verip türkü söylemek. Velhasıl seninle yoldaş olmak güzeldi.

Dün gece boyu yürüdük, güzel bahar yağmurları yağdı üstümüze. Zomların yanından geçerken köpekler havlayıp durdu yine. Kızlar, çocuklar bakıp bakıp el salladılar. Onlar

hep aynı o güzel çocuklar, hiç değişmiyorlar.

Geceyi Kırêkor'da geçireceğiz, burayı bilirsin. Altın sarısı kırlarıyla, bıçak gibi keskin kayalarıyla hep bağrına bastı bizi Kırêkor. Geceleri gökyüzü yıldızlarla dolup taşıyor biliyor

zorlu, fırtınalı kışını. Halaylar çekerek açıyorduk, karla kaplı içtima alanlarını. Karlarla örtülü tepelere, her sabah zikzaklar çizerek gidiyordu devriyeler. Kanı kaynıyordu, beyaza bürünmüş dağların.

Fırtınada bir gece beraber

yazları da seviyorum, ama baharlar bambaşka" demiştin. Baharlar hem sevinç, hem de ayrılık zamanları galiba. Cennet bir ülkeden, cennet bir gökyüzüne.

En son görüştüğümüz halin kaldı gözlerimin önünde. Yine bir

musun? Geceyi sadece böcek sesleri ve yüksek bir kayanın üzerinde duran nöbetçinin gölgesi yaşıyor.

Bu gece nöbete kalktığımda hep seni düşündüm. Beraber geçirdiğimiz süreçleri, savaşın ve yaşamın en güzel anlarını. Uzakta değilsin yoldaşım, uzakta değilsin. Dünyada hiç kimse bizim kadar birbirine yakın olamaz. Yoldaşlıkta uzaklık olmaz diye düşünüyorum. Uzaklık amaçsız olmak demektir. Oysa biz kutsal amaca, vatana sarılmışız dört elle.

Hatırlıyor musun, Haftanın'ın o

gitmiştik nöbete. Dün gibi hatırlıyorum. İki metreye yakın yağın karın yanısıra, hiç durmadan devam eden karla karışık rüzgar. Evet rüzgar öylesine zalimce esiyordu ki, değil ağaçları köklerinden koparmak, neredeyse bizleri bile alıp götürcekti. Kardan her taraf bembeyaz olmuş, nöbet yerinden hiçbir şey gözükmüyordu. Donmamak için bir saat boyunca dilan tutmuştuk. Ama nafiye, sadece gözlerimiz sıcaktı sanki.

O gece oturup bir şeyler yazmıştın günlüğüne. "Kışları da,

pratik sahaya gidiş öncesiydi. Gitmeden önce bir defter hazırlamıştık seninle. Kilim desenli küçük bir defter. "Ülkeyi yazacağım, yoldaşları, her karış toprağı" demiştin. İlk sayfasındaki özgürlük yeminiyle başlıyordu defter.

Simsıkı sıkılmış eller, içten bir kucaklaşma. Ve son kez söylenen başarı dilekleriyle ayrılmıştık.

Türkülerimiz eskisi gibi her zaman canlı,

coşkulu. Yaşama dönen bir ülkenin insanları olarak, savaş daha da sınıyor ruhumuza. Dağlara özgürlük borçluyuz. Bir daha asla yok olmamacasına örüyoruz özgürlüğü dağlarda.

Sen yiğit bir kadın ve özgürlük savaşçısı olarak geçtin tarihin sayfalarına. Direnişinle, bizlere bıraktığın silahınla yaşıyor, büyüyor ve gelişiyor. Sen en güzel ülkeyi yüreğinde yarattın. Gülüşün dağları sardı yoldaşım.

Özgür Kürdistan'da buluşmak üzere.

Bir mücadele arkadaşı

Bengi yoldaşın günlüğünden

Gün sıcak, gün kızgın ve ben sıkıntılıyım. Şehit Mahir'den Şehit Berivan'a transfer olmuşum. Oysa Nisan ayını da dağların doruklarında elimde silahımla düşmana kinimi kusmak isterdim. Beş gündür "bir ihtimal daha var" diyerek bekliyordum. Ancak bugün tüm ihtimaller sona ermişti. Tam hazır lanmış Koma Agır'la Şehit Berivan'a doğru yola çıkacaktık ki, Cuma arkadaş geldi. Bana beklememi, benimle konuşacağını söyledi. Sevinmiştim. Uzun süredir Cuma arkadaşla konuşmamıştık. "Zeki" diyordu!.. "Zeki şehit düşmüş..."

Donmuştum. İçimden bir şeylerin koptuğunu hissediyordum. Ağlamak gelmiyordu içimden. Sakin görünmeye çalışıyordum. İnanamıyordum!.. Ama gerçektir. Ne yapabilirdim ki. Kin kusuyor, öfkem dağları aşıyordu. İlk şehit sen değilsin, sen olmayacaksın. Bıraktığın silahını alıp yürüyeceğim. Seninle kanbağımız vardı. Ama en güzel bağ yoldaşlık bağıdır. Bunu şimdi daha iyi anlıyorum.

Çok gençtin. Çok heyecanlı, gözüpek, inanç yüklüydün. Gözlerin açık gitmemiştir. Biliyorum. Şahadete erişirken bile son kurşununa kadar savaşın azgın düşmanla.

Cuma arkadaş "bir kayıp" diyordu. Doğru! Çok şey yapabiliirdin. Çok erken oldu. Mücadeleye çok daha fazla şeyler verebiliirdin. Seni nasıl anlatsam bilmiyorum ki. Seni anlatacak cümleler gelmiyor aklıma.

Güneş siyahtı bugün. Güneş yas tutuyordu. Ben yas tutmam ki. Çünkü ülkedeki güneş henüz siyah. Sizler o siyahlığı kırmızı kanlarınızla kızılaştırıyorsunuz. İşte güneş bugün biraz daha kızardı. Sen güneşin çocuğusun. Ancak o sana yas tutabilir. Benimse açtığın yüce yolda düşen silahını omuzlayarak başım dik, öfkem ve kinimi mücadeleyle bütünleştirerek sana layık olabilirim.

Gözyaşları sana layık değildir. Kardeşim sana layık olabilmek özgür ve bağımsız Kürdistan yaratılarak olunabilir. İşte yoldaşım zamanımız yok matemini tutmaya...

Bengi

“Savaşarak onurluca yaşayacağım”

Remzi heval 1976 yılında Diyadin'in İsağa

mahallesinde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve orta ikinci sınıfa kadarki öğrenimini Diyadin'de tamamlar. Okumayı sevmez, özellikle öğretmenlerle ilişkisi hiçbir zaman olumlu olmamıştır. Her geçen gün çıkan tartışmalarla okuldan soğur. Ortaokul ikinci sınıfta okulu bırakır. Ailesinin ve çevresinin okuması için baskılarına kulak asmaz.

Saflara katılırken Remzi heval kod adını şehit **Bawer** (Remzi ERGÜL) hevalden alır. Ve adıyla ele aldığı bağlılığını pratiğiyle gün be gün ispatlar. Birçok Kürt genci gibi gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir ve partiyi daha fazla tanımak için arayışlar içine girer. Remzi heval geçmiş yaşamı içerisinde oldukça utangaç, sessiz, sıklıkla, dar ilişki gruplarından çıkmayan bir yapıya sahiptir. Zaman

Adı, soyadı: **Veysi ADIGÜZEL**

Kod adı: **Remzi**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1993**

Şahadet tarihi ve yeri: **1994, ...**

zaman ovada tek başına dolaşır durur, tek umudu gerillayla karşılaşmaktır. Bu arayış bir süre bu şekilde devam eder. Bu çabası sonuçsuz kalmıştır.

Utangaç olduğu için düşüncesini akranları dışında kimseyle tartışamaz. Bu durum O'nu sıkır ve çok büyük sözler verir, mevcut durumunu değiştireceğine dair.

Hırslıdır azimlidir Remzi heval. Sözüne sadıktır. Farklı

insanlarla diyaloglar kurmaya başlar. Ailesinin maddi durumu iyi sayılır. Ağa kökenli olduklarından başkalarının yanında çalışmasına izin verilmez. Remzi hevale bu tür şeyler garip gelir. Önce çalışmayı talep eder, aile bireyleri kabul etmeyince gizliden işportacılık yapar, halkın içine girer. Bu ara tanıştığı yurtsever arkadaş çevresinden birine dağa çıkıp savaşmak istediğini iletir. Yaşı küçük olduğu için kabul edilmez. Ve Remzi heval düşüncelerine “Ben televizyondan

gazetelerden benim yaşımdakilerin yaptıklarına, savaştlıklarına bakınca çok utanıyorum. Görmüyor musunuz? 3 yaşındaki çocuk piyanoyu çalıyor, ben de 15 yaşına geldiğim halde nasıl yaşamam gerektiğini mi bilemeyeceğim? Ben savaşarak onurluca yaşayacağım” diye dile getirir. Bu konuşmayı yaparken oldukça duyguludur, olgundur. Bu sırada kardeşiyle

beraber babasının açtığı işyerinde çalışır. Çalışkandır birkaç kişinin yapacağı işleri O tek başına yapar. Düzenli çalışır, özlüdür, emek olgusuna saygılıdır. Dürüst olmasından dolayı çevresi kendisine oldukça saygı duyar, değer verir. Güvenilir bir insandır. Yaşı küçüktür, ancak yaptıkları ve hedefleri büyüktür. İnsanlar bir yerlere gittiklerinde tereddüt etmeden eşyalarını, dükkanlarını Remzi hevale bırakırlar.

Remzi hevalin ailesi aşiret yapılanmasına büyük önem verir. Remzi heval ise aşirete hiçbir anlam vermez, bu yapılanmaya tepki duyar. Artık o aşiretini, ailesini düşünmekten ziyade mücadeleyi düşünür. Kış bir an önce mücadeleye katılma düşüncesiyle geçirir. Baharla birlikte mücadele dört bir yandan yükselir. 1993 baharında 17 arkadaşıyla birlikte mücadeleye katılır. Katıldığı ortamdaki doğa koşulları, yaşam tarzı çok farklı olduğu halde pek zorlanmaz, uyumlu bir yoldaştir, şikayet edenleri tersler. Var olanla yetinmemesi gerektiğinin bilincindedir. İmkana imkan, değere değer katmak temel vazifesidir.

Partinin yoldaşlık ilişkileri, insana verdiği değer Remzi hevalin en çok dikkatini çeken hususlardır. Askeri ve siyasi yönden katıldığı ilk temel eğitimde yaşı küçük olmasına rağmen büyük

başarılar elde eder. İlk talebi nöbete yazılmak, sonrasında pratik saha olur. Daha yeni katılım olmasına rağmen oldukça olgundur. Görev ayrımı yapmaz, kendisine ne verilirse en ideal bir şekilde yerine getirmeye çaba harcar. Halk içine, propaganda faaliyetlerine gider. Halk üzerinde hep olumlu etki bırakır, bir gören insan ikinci kez görmediğinde sorar, selam yollar. Oldukça örgütlü, savaşçı, kararlı, olgun, emir-talimatı, disiplin-resmiyeti ihlal etmeyen, tüzüğü en iyi işleten ruh hali pek çok büyük görevin habercisidir. Kısa bir süre sonra manga komutanlığına getirilir. En zor koşullarda moral kaynağı olur. Aynı yönetimde bulunan arkadaşlar, hiçbir zaman O'ndan şikayetçi olmazlar. Değerlere yaklaşım da örnektir. Düşüncelerini *"biz daha dün katıldık bu saflara, bunca değer in yaratılması kolay değil. Şu dağ şuradan kaldırıp şuraya taşısam yine de az gelir"* şeklinde dile getirir. Bu içten yaklaşımlarından dolayı herkes O'nun takımında yer almak ister.

1993 kış sürecinde yoğun bir eğitim devresinden geçen Remzi heval, bilmediği birçok şeyi öğrenir. 1994 yılı başlangıcında düşman bütün gücüyle Serhat'a yüklenmiştir. Tüm gücünü bu sahada savaşa seferber etmiştir. Bu zor koşullarda Remzi heval

görevlerine sadıktır, düşmanın acımasızlığını bilince çıkarır. Düşmana büyük darbelerin indirildiği eylemlerde ön cephede görev üstlenir. Savaşın kişiliği açığa çıkaran, netleştiren gerçeğinin bilincinde olup *"kişiliklerimiz işte bu günlerde netleşecektir. Haydi savaşmaya"* şeklinde yoldaşlarını kararlılığa, savaşa davet eder.

Remzi heval işte yoğun operasyonların yapıldığı bu tarihlerde plan üstüne plan düzenler. Nihayetinde arazide konumlanan düşman gücüne pusu kurma kararını alır ve grubuyla birlikte bunu gerçekleştirir. Pususuna düşman girmeyince öfkesini yenemez, mutlak darbe vurmak ister. Düşman gücü içine sızma yapıp mevziyi ele geçirmeyi hedefler ve tepede bulunan düşman gücünü imha eder. Çatışmanın büyümesiyle düşmanın tüm araç-gereçleri devreye girer. Kobralarla, tanklarla, toplarla iç içe çok yoğun çatışma devam eder. Remzi heval yanındaki bir yoldaşıyla birlikte çok sayıda düşman gücünü imha ederken, faşizme, zulme karşı görevlerini fedakarca yerine getirerek ölümsüzleşir. Bir Remzi şehit düşer, binlerce Remzi filizlenir.

Anıları mücadelemizde yaşayacaktır. Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Mücadele arkadaşları

Kürdistan savaşçısıydı

Çiya heval Iğdır'da zengin ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Maddi geçimlerini hayvancılıkla sağlayan ailesine çobanlık yaparak destek sunar. Çobanlık yapmasına ailesi büyük tepki göstermesine rağmen O dağlara olan tutkusundan dolayı kimseyi dinlemez. Bu süreçte gerilla güçleriyle karşılaşır. Henüz gerilla alanda çalışmalara çok aktif başlamamıştır. Ve Çiya heval uzun bir süre güçlere gizli gizli desteğini sunar. Gün be gün ilgisi artar ve sonuçta 1987 yılında karar vererek **Cimşid** (Ahmet KESİP) hevalin denetimindeki birliğe fiili olarak katılır.

1987 yılında Serhat'tan ayrılıp, Xankürkê alanında eğitime katılır. Alan henüz Kör Cemal pratiğinden yeni yeni temizlenmeye başlamıştır. Başlatılan eğitimlerle yapı yoğunlaşma sürecine tabii tutulur. Bu eğitimlere Çiya yoldaş aktif katılım sağlar. 1988 baharında gerçekleşen

Adı, soyadı: **Xelil Yiğit**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Iğdır-Hıdırlı köyü, 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Mayıs 1994, Ağrı Dağı sınırı**

düzenlemeyle tekrar Serhat Eyaleti'ne yönelir. Alana hakim olan Çiya heval gerilla çalışmalarının yanısıra propaganda faaliyetlerinde de oldukça yetkindir. Kış aylarında Doğu Kürdistan'a, oradan da Çukurca'ya geçecektir. Ancak yol vermeyen fırtınalı, yaz-kış karlı, tarihte İskender'in ordularını bile kırıp geçen Zağrosları aşmak çok güçtür. Tedbir geliştirilmiş olmasına rağmen geçiş yaparken, grupta 2-3 arkadaş dışında bütün

arkadaşların el ve ayak parmakları donarak yanar. Bu Çiya hevali çok etkiler. Havaaların ısınmaya başlamasıyla grup Çukurca'ya sağlam olarak yetişir.

Çukurca pratiğinde hep en öndedir. BKC ağır silahını hiç bırakmaz. Eylemlerin tartışma götürmez öncüsüdür. Uzun yol yürüyüşlerinde kendi eşyalarının ve yedek mermilerinin yanısıra, yanında bulunan arkadaşların yüklerini de taşır. Fiziki anlamda çok güçlü olduğu gibi, fedakardır da.

1989-90 yılında Çukurca kamplarındaki eğitimlere katılır. 1990 baharıyla Şemdinli'ye komutan olarak geçer. Alanın çoğunluğu çetedir. Çetelere yönelik geliştirilen eylemliliklerde önemli rolü vardır. Yine çetelerle girilen bir çatışmada bir arkadaşıyla beraber yaralanır. Arkadaşlar uzaktır ve düşmanın kendilerine doğru geldiğini farkedenden Çiya heval yarasını dinlemez, arkadaşını

sırtlayarak oradan uzaklaşır.
Yaralı arkadaşın silahını da

yerde bırakmaz.
1990-91 sürecinde hem

Mehmet Alagöz
(Murat)

tedavi olur, hem de eğitimlere katılır. 26-31 Aralık 1990 tarihleri arasında gerçekleşen 4. Kongre'nin hazırlık çalışmalarına katılır. Ve kongreye ulaşmak için yola çıkar. Yol pratiğinde suların kabarmasından dolayı gruptan iki yoldaş suda boğularak şehit düşer. Kongreye yetişemeyen Çiya heval Haftanın üzeri Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada Parti Önderliği'nin yakın denetiminde askeri ve siyasi eğitimden geçer. Ardından tekrar Xankûrkê'ye gider. **Mahir** (Ahmet GÜLER) hevalin şahadetiyle Serhat'ta bir yönetim boşluğu oluşur ve Çiya heval Serhat'a gönderilir. 1991-92 kış hazırlıklarına katılır, üslenmeleri sağlamlaştırır. 1992 sonbaharında Ağrı Dağı'na geçer. Güney Savaşı'nın bitmesiyle Zelê'den güçler Serhat'a akın akın giderler. Bu güçlerle gerek Serhat'ın genel durumu üzerine, gerekse de düşmanın durumu üzerine yoğun tartışmalar geliştirir. Gücün eğitimini tamamladıktan sonra Ağrı Dağı'na yönelir. 1994 için hazırlık çalışmalarına başlar. 1994'de gücün alana ulaşmasıyla Çiya heval de grupla birlikte sınırdan geçerken yoğun hava atışları sırasında şehit düşer ve şehitler kervanında yerini alır.

Anısı mücadelemize
önderdir!

Mücadele arkadaşları

“Ya bağımsızlık ya ölüm” sloganıyla ölümsüzleşti

Özlenen ateş sonunda
yakılmıştı
elden ele bütün
dünyaya taşınmıştı
kıvılcım dansıydı
bilinci kuşanmış
zindanlarca dirence
sarılmıştı
ve haykırın dudaklar
her ihanet vakti çöl çöl
yarılmıştı

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Temmuz**
1994, Kağızman-Madır Dağı

ulusal kurtuluş mücadelesi
etkisini hızlı bir biçimde
hissettirir. Bu durum Xemgin
hevali de oldukça
etkilediğinden, 1991 yılında
saflara katılma kararını verir.

Haftanın'e geçen Xemgin
heval, eğitim devresi sonunda
alandaki birçok pratik faaliyette
görev alır. 1992'de başlayan
Güney Savaşı'nda,
sömürgecilğe, işbirlikçiliğe ve
ihanete karşı ön saflarda yer
alarak aktif bir şekilde rolünü
oynar. Savaşın bitiminden

sonra, güçler arası
gerçekleşen anlaşmayla
diğer arkadaşlarıyla birlikte
Zelê alanına gider.
Buradaki kış eğitiminden
sonra yapılan
düzenlemede bir grup
yoldaşıyla Serhat
Eyaleti'ne geçer.

1993 yılında, Serhat'ta
düşmana karşı geliştirilen
eylemliliklerde, savaşçı
yönü güçlü olduğundan ön
saflarda yerini alır. Şadiwan
köy baskını bu
eylemliliklerden biridir.
Xemgin heval bu baskında
yaralanır. Tedavi olmak
amacıyla geri cepheye
gönderilir. Tedavi

sonrasında tekrar sıcak savaş
sahasına döner.

17 Temmuz 1994'te
Kağızman'ın Madır Dağı'nda
düşmana pusu atılır ve çatışma
çıkarak. Xemgin heval,
kahramanca bir direniş sergiler.
Son kurşununa kadar düşmana
karşı savaşarak “Ya
bağımsızlık, Ya ölüm” şiarıyla
şehitler kervanındaki yerini alır.
Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Xemgin heval, ortahalli
bir ailenin çocuğu
olarak Eruh'da dünyaya
gelir. Eruh, mücadelemizin ilk
ideolojik gelişim sürecinde
partiye kapısını aralayan
alanlardan birisidir. Kendi
benliğine ve vatana bağlılık
duyguları güçlü olduğundan,

Emeğiyle yüceldi

Elfes heval, Malazgirt'te tanınmış bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Maddi durumu iyi olan ve yurtsever bir aile ortamında büyür. Özel savaş politikalarının yoğunca yaşandığı, gençliğin dejenere edilerek toplumsal değer yargılarından uzaklaştırıldığı, asimilasyonun oldukça yaygın olduğu, Malazgirt, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle beraber, devrim cephesinde yer alarak mücadeleye bütünleşmiş ve aktif katılımlar sağlamıştır.

Serhıldanlardan etkilenen Elfes heval partiyle ilişkiye geçerek bir süre cephesel düzeyde faaliyetlerde yer alır. Milislik, yayın dağıtımı, kuryelik, savaşçı çıkarma gibi birçok görev yürütür Kısa bir süre sonra 1992 yılında gerilla saflarına katılır.

Adı, soyadı: **Yaşar ...**
Kod adı: **Elfes**
Doğum yeri ve tarihi : **Malazgirt-Nurdin köyü, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri : **Mayıs 1994, Çemçê**

1992 yılında Ağrı Dağı'na gider. Yeni olmasına rağmen gerilla yaşamında zorlanmaz. 1992-93 sürecinde Tambat'ta eğitimini tamamlarken oldukça gelişmiştir. Özellikle Parti Önderliği'nin çözümlemelerine karşı oldukça duyarlıdır. Algılama düzeyi yüksek olduğu için kavradıklarını pratiğinde ispatlar.

İlkbaharda gerçekleşen

düzenlemeyle Çemçê alanına gönderilir. Bu süreçte Çemçê'de savaş faaliyetleri içerisinde aktif bir şekilde rolünü oynar. Verilen görevleri itirazsız kabul ettiği gibi yüksek sorumluluk bilinciyle görevlerine yaklaşıp. Bireysel hiçbir kaygı içine girmez, partiye sonuna kadar açıktır. Tavrı davranışlarında PKK militan ölçülerine ulaşmayı esas alır, sınıf savaşımına önem verir. Ölçülüdür, saygılıdır.

Başarılı savaş pratiğinden dolayı manga komutanlığına getirilir. Devrimin yükünü hafifletebilecek ve önemli başarılar gösterecek bir formasyona sahiptir. Mayıs 1994'te Çemçê'de meydana gelen bir toprak kayması sonucu toprak altında kalarak şahadete ulaşır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Başarının, kazanmanın militanıydı

Sason heval, aslen Mardinli olup 1970 yılında

Viranşehir'de dünyaya gelir. Ailenin yurtsever olması Sason hevali çok küçük yaşlarda etkiler ve yurtseverlik duygularıyla büyür. Lise yıllarında yurtsever kişilerle ilişki kurarak mücadeleyi daha yakından tanıma fırsatı bulur. Arayışları sonucu saflara katılmaya karar verir.

Gittiği ilk alan Haftanin'dir. Çalışmalara oldukça aktif, canlı katılımından dolayı gerilla yaşamında fazla zorlanmaz. Çok kısa bir süre içerisinde sergilediği olumlu pratikten dolayı manga komutanlığı görevine getirilir. Oldukça bilinçlenmiş, kavrayış düzeyi yükselmiştir. Birçok pratik görev üstlenir, çalışmalarında başarılıdır. Hareket tarzında, üslupta, tavır ve davranışlarında ölçülüdür.

Güney Savaşı'na katılan Sason heval henüz saflarda çok yeni olmasına rağmen rolünü iyi oynayarak,

Adı, soyadı: **Yaşar ARDIHAN**
Kod adı: **Sason**
Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir, 1970**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Tendürek**

soğukkanlı, cesaretli bir şekilde düşmanın birçok tepesine saldırıya geçerken korkusuzdur. Savaşta kapsamlı görevler üstlenir. Bütün görevleri tartışmasız yerine getirir. Başlangıçta kimse bu işlerin üstesinden gelebileceğine ihtimal vermez. Ancak görevler başarıyla sonuçlandıkça, arkadaş yapısı içerisinde kendisine doğal olarak güven duygusu gelişir. Savaşın sona ermesi ardından Sason heval de Zelê Kampı'na

gider. Savaştan yeni çıkan yapı başlangıçta dağınık ve örgütsüzdür. Sason heval burada üzerine düşen toparlayıcı rolü hiç aksatmadan yerine getirir. Yıpranmış olan, direngen, kahraman, fedakar özgürlük savaşçılarına hep güç verir, desteğini esirgemez, tecrübelerini aktarır. 1993 Haziran'ına kadar Zelê Kampı'nda kalan Sason heval pratik iş yanında belirli görevler de alır.

Baharla birlikte kampta bulunan savaşçı ve komuta yapısının

düzenlenmesi gerçekleşir. Serhat grubu da belirlenmiştir. Sason heval de bu güç içerisinde yer almaktadır. Bir grup yoldaşıyla önce Ağrı Dağı'na, sonra Tendürekler'e geçer. Bahar atılımında Serhat Eyaleti'nde gerçekleştiren birçok eylemde rolünü aktif bir şekilde yerine getirir. İyi bir savaşçıdır. Aynı zamanda komutan özellikleri de taşır ve çok kısa bir süre içerisinde takım komutanlığı görevine getirilir. Yaz dönemi eylemliliklerin

kızgınladığı bir dönemdir. Bu süreçte koruculara yönelik gerçekleştirilen bir baskın eyleminde çok olumlu gelişmeler kaydedilir. Bu eylemde yer alan Sason heval gözünden yaralanır. Eylem sahasından uzaklaştırılan Sason heval tedavi amacıyla önce Ağrı Dağı'na, sonra farklı bölgelere gönderilerek tedavi altına alınır. Tedavi süreci boyunca Sason heval rahat edemez, bir an önce sağlığına, ardından yoldaşlarına kavuşmak ister.

Tedavisi sonrası önce Ağrı Dağı'na oradan da Tendürekler'e geçer. Alanda kış

süreci eğitimleri başlamıştır. Sason heval de eğitime katılıp kendini askeri-siyasi olarak güçlendirdiği gibi, geçmiş pratiğini ve alandaki pratiği köklü gözden geçirir. Bu süreçte takım komutanlığı görevine getirilen Sason heval bir süre sonra da bölük komutan yardımcılığına geçer. Güney Savaşı'nda saldırı ruhunu bütün arkadaşlarına da aktararak düşmana saldırır, onları geri püskürtür.

Çatışmalar yoğun yaşanmaktadır Tendürekler'de. Yine çıkan bir çatışmada bölüğüyle birlikte çembere alınır ve çember içerisinde üç

gün süren büyük bir çatışma yaşanır. Çatışmanın son günü çember yarılr ve bölüğün büyük bir kısmı yara almadan kurtulur. Ancak Sason heval ve beraberindeki 6 özgürlük savaşçısıyla birlikte şehadete kavuşur.

Sason heval ulusal kurtuluş mücadelesine yeteneklerini tam sunamadan, şehitler kervanında yerini alır. Yiğit yoldaşlar topluluğu şehide bağlılığın bir gereği olarak düşmana her gün darbe üstüne darbe indirmektedir.

Anısı mücadelemize ışiktır!

Mücadele arkadaşları

Ortadaki şehit Beşir heval

Doğal otorite, doğal komutan

Bugün Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi her tarafa dalga dalga yayılmış dağlarının doruklarında gerilla eylemleri ve şehirlerde serhildanlarla sesini tüm dünyaya duyurmuştur. Bir kısım alanlar kızılışırken, bir kısım alanlara da mücadele sıcaklığı yerleşmektedir. Bu alanlardan biri olan Diyadin, uzun süre var olan gelişmeleri uzaktan takip etmek zorunda kalmıştır. Henüz alanda örgütlenme çalışmaları olmadığı için belirli yayın organlarıyla var olan gelişmeleri takip eden halk, gerillanın Serhat Eyaleti'ne ilk girişiyle beraber canlanmıştır. Daha önce dağ, gerilla, savaş, mücadele kavramlarına yabancı olan halk giderek özlemini duyduğu özgürlük aşkıyla kucaklaşmaya başlamıştır. Bu süreçte herkesin dilinden gerilla sözcüğü düşmez olmuş, bütün gençlik saflara katılmak, Kürdistan uğruna mücadele etmek için adeta sıraya girmiştir.

Bu gençlerden biri olan **Agit** heval uzun bir süre gerillayla ilişki kurmak için çaba harcar ve partiyle ilişki kurmayı başarır.

Adı, soyadı: **Yaşar GÜNGÖR**
Kod adı: **Agit**
Doğum tarihi ve yeri: **Diyadin, ...**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: ..., Tendürekler

Arkadaşlardan aldığı Parti Önderliği'nin fotoğrafını çevresindeki arkadaşlara gösterirken oldukça kıvançlıdır, mutludur. Bu süreçte henüz saflara katılmamıştır. Gerillaları her gördüğünde saflara katılmak için dayatmalarda bulunur. Ancak alandaki etkinlik düzeyini ve mevcut konumunu dikkate alarak değerlendiren gerilla güçleri, milislik yapmasının bu aşamada çok daha verimli olacağını belirterek önerisini bir süre ertelerler. Bu süreçte kendisine pek

çok görev verilir ve görevin küçüklüğüne büyüklüğüne bakmadan eksiksiz yerine getirmeye çalışır. Çevrede oldukça sevilen, esprili, coşkulu yapısıyla Agit heval her zaman moral kaynağıdır.

Agit heval fakir bir ailenin yedinci çocuğu olarak dünyaya gelir. Öğrenimini Diyadin'de tamamlar. Bu yıllarda çok fazla bilinçli olmamakla beraber gerçekleştirdiği eylemliliklerle adını duyurmayı başarır. Kürtçe konuşmayı dayatır ve bu büyük bir yankı yaratır Diyadin'de. Okul yaşantısı bittikten sonra işsizlik Agit hevali de pençesine alır.

Bütün çabası kendi emeğiyle bir şeyler yapabilmektir. Çocukken başladığı araba tamirciliğini yapar. Çalışmasındaki olgun, dürüst yapısı pek çok kesimi kendi tarafına çekmesini sağlar. Kısa zamanda işyerini büyütür, yoksullara sürekli yardım eder. Onu tanıyanlar en önemli özelliğinin parayı sevmemesi olduğunu söylerlerken, kazandığı parayı özenle ihtiyacı olanlara dağıttığını belirtmeyi de ihmal etmezler.

Agit hevalin, yaşamına

damgasını vuran en önemli özelliklerinden biri de saygılı olmasıdır. Kendinden on yaş küçük birine bu saygıyı göstermeyi ihmal etmediği gibi, büyüklere de aynı şekilde davranır.

Bu doğal yapısıyla insana verdiği saygı tüm halkın ve tanıyan herkesin büyük sempatisini beraberinde getirir. Artık alanda ve alan çevresinde **"Tamirci Yaşar"** ustayı tanımayan kalmaz.

Fedakardır, mesleğine hakkını verir. Bıkmadan usanmadan, çalışma sahası nerede olursa olsun koşutur. Özellikle gençlik arasında oldukça etkili olan, sözü dinlenen birisidir. Girdiği her ortamda etki yaratır.

Mücadeleyle tanıştıktan ve faaliyetlere başladıktan sonra, Agit heval her gün biraz daha değişir, olgunlaşır. Ve artık ülke, savaş ve özgürlük aşkı önü alınmaz bir şekilde dolar taşar yüreğinde. Milislik yaptığı süreçte uğramadık yer bırakmaz, katkı sunmak için çarpınır durur. Gerillaya alanı tanıtmaya, ilişki sağlama, istihbarat toplama, ihtiyaçları temin etme başlıca görevleri arasındadır. Mücadele dışında başka bir yaşama yer vermez. Bir kadro gibi gece-gündüz çalışır.

Gelişen gerilla mücadelesiyle birlikte tüm ülkede serhildanlar, eylemler, gerçekleşmektedir. Agit heval de gelişen mücadeleyi Diyardin'e taşıran, oldukça önemli rolü olan yoldaşlarımızdan birisidir. Halk komiteleri oluşturma, örgütlenme çalışmaları, toplu yürüyüşler, katliamlara karşı protesto, kepenk-kontak kapatma gibi çalışmaları örgütlemeye büyük çaba sahibi olur. Alanda şehit

seçildiğinde düşmanın bütün planlarını altüst eder. Gençliği mücadeleye kanalize eder. Birçok resmi spor müsabakasında, şehitlerin anısına saygı duruşundan sonra müsabakaları başlatır. Pek çok olay çıkmasına, düşmanın tüm yüklenimlerine rağmen asla yılmaz. 1991 yılında bu olaylardan dolayı tutuklanır ve direnir. Örnek kişiliğini düşman karşısında da ispatlar.

düşen ilk şehidimizin cenazesini düşmanın elinden alarak, şehidin ailesini ziyaret ederek bu davranışı süreklileştirmiştir.

Bilinci gün be gün artan Agit heval, düşmanı her geçen gün çok daha iyi tanımaya başlar. 12 Eylül faşist yönetiminin özellikle gençlik üzerindeki planlarını çok iyi gözden geçirir. Diyardin'de bulunan spor kulübünü kapatacak gücü yoktur ama, bu kulübün başkanı

1992 yılında gerillanın alana ulaşmasıyla yeni ilişkiler içerisinde kolektif çalışmalara katılır. Birçok eyleme gerilla güçleriyle beraber katılır. Birçok işi bir arada yürütür. Çok yönlüdür. Kuryelik yapar, savaşı aktarır, metropollerle bağlantı kurar. Üslenme hazırlıkları içerisinde bulunur. Özellikle 1992 yılında gerilla güçlerinin Tendürekler'deki üslenme çalışmalarında oldukça yoğun

katkısı olur. 1992 yılında parti tarafından metropole örgütleme çalışmaları için gönderilir. Halk ile gerilla arasındaki köprüyü kurar.

Agit heval çalışmalara aktif katılımından dolayı deşifre olur. Metropolden kırsala geçtiğini duyan düşman, Agit hevalin ailesiyle irtibata geçer. Düşman, ailesine "Yaşar gelsin, namus sözü veriyoruz, ona bir şey yapmayacağız. Yeter ki bu mücadelede yerini almasın" der. Bunun kabul edilmemesi sonrasında düşman, Agit hevalin ailesini ağır işkencelerden geçirir.

Bunu duyan Agit heval savaşa daha bir sarılır. Tendürekler'le adeta bütünleşir. Konuşmalarında sürekli "Kürdistan kurtulduğunda da ben Tendürekler'den aşağı inmeyeceğim" der. Düşmana inat bir gün daha yaşamaktır Agit hevalin şiarı. Mücadeleyle tanışmadan önce TC'ye askerlik yapmış olmanın verdiği ezikliği yaşar ve öfkesini, kinini belirterek çalışmalara dört elle sarılır.

Agit hevali tanıyan bir arkadaş bir anısını şöyle anlatır: *"Bir gün sabah işyerini açtığı anda morali bozuktu. Pek çalışmak istemiyordu. Öğrendik ki Tendürekler'de çatışma çıkmış. Düşman panzerler dolusu gücünü yığıyor Tendürekler'e. O sıra bir özel tim panzeri işyerinin kapısına dayandı. Özel timlerden biri 'Usta Tendürekler'de bir çatışma var. Arabayı çabuk tamir ediver yetişelim' der. İsteksiz isteksiz arabanın başına giden usta arabadaki en hassas bağlantılardan birini kopararak, tamir yaptığını belirtir. Araba hareket eder. Usta sinir küpü, nasıl olur diye söylenmeye başladı. Hemen bir*

taksiye atlayıp panzerin arkasından ilerledi ve şehrin çıkışında arabanın durduğunu görünce rahatlamış bir şekilde geri döndü." Bu, O'nun mücadeleye karşı ne kadar duyarlı olduğunu gösteriyordu.

Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesi Serhat'ta dalga dalga büyümektedir. Artık halk düşmanın kurum-kuruluşlarına uğramaz bir konuma gelmiştir. Ulusal Meclis çalışmaları Serhat'ta da başlar. Agit heval de konumundan dolayı gerek halkın, gerekse de gerilla güçlerimizin destek ve onayıyla Ulusal Meclise üye olarak seçilir. Bu sıralarda şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü yaklaşmıştır. Çalışmaları yürütebilmek amacıyla yanındaki birkaç arkadaşla beraber ovaya iner. Halkın içine indiğinde halk arasındaki görüş ayrılıklarını, kavgalarını çözmeye çalışır. Bunun üzerine toplantılar düzenler. Halk içinde kargaşaya yol açan suçlulardan birini de ovoidan çıkarıp gerilla güçlerine teslim eder. Düşman bu sırada Agit hevalin alana geldiğini duymuştur. Agit heval ovaya inerken çok daha temkinlidir. Bu sefer yanına dört arkadaşı alarak ovaya iner. 15 Ağustos sabahı arkadaşlarıyla ayrı ayrı kümelenerek halkı ziyaret eder. Halkın kalabalık oluşu O'nu hem duygulandırır, hem de coşkusuna coşku katar.

Düşman yapılan hazırlıklardan haberdar olmuş, paniğe kapılmıştır. Ne kadar güçlü varsa seferber eder. Kobralar çok alçaktan korkunç sesler çıkararak uçarlarken, tanklar, panzerler de şehrin tüm ana yollarında set kurarak, çıkış yollarını kapatırlar. Bir anda ortam savaş

meydanına dönmüştür. Öncelikle düşman halkı tehdit eder, "dağılın" emrini verir. Halk dinlemez.

Hazırlıklar bu şekilde sürerken Agit heval soğukkanlılığını yitirmeden halkın içinde örgütleme çalışmasını aksatmaz. Cesaret ve özverinin elinden hiçbir şeyin kaçamayacağını sürekli vurgular. Ve daha dün kadar iki kişinin bir araya gelmediği şehir merkezinde yüzlerce yiğit Kürt insanının bir araya gelmesi, oldukça anlamlıdır. Halk tek vücut olmuştur. Bütün hazırlıkları tamamladıktan sonra kitleden ayrılırken bir kobra O'nu farkeder. Agit heval halka zarar verilmesini istemez. Olanca gücüyle dağlara koşar. Şehir dışında konulanmış olan gerilla güçleri düşmana vuracakları darbeyi planlarken, bir taraftan da Agit hevali düşünürler. 7 panzer ile 3 helikopterin alana üşüşüğünü görürler. Havadan ve karadan saldırıya geçen düşman amansızdır. Sabahın erken saatlerinde başlayan çatışmalar ikinci vaktine kadar aralıksız sürer. Gerilla güçleri çatışmalarda çok sayıda düşman askerini imha ederler. Agit hevalin geçtiği arazi düzlüktür. Henüz gerilla güçlerine ulaşmadan 4 yoldaşıyla birlikte ovada yakalanırlar. Şahadete ulaşan 5 değerli yoldaş halk üzerinde oldukça etki bırakır. Halk bu şahadetler sonrası davaya çok daha fazla bağlanarak, dökülen şehit kanlarını yerde bırakmaz.

Anıları mücadelemize rehberdir!

Mücadele arkadaşları

Tüzük devrimciliğini esas alırdı

Adı, soyadı: **Yusuf ACER**
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hizan, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1994, Ağrı Dağı sınırı**

Rojhat heval, 1976 yılında Hizan'da ortahalli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu burada okur. 12 Eylül faşist rejiminin iktidara gelmesiyle birlikte birçok aile dağılmış, tutuklanmış, parçalanmış ve her türlü insanlık dışı işkencelerden geçmiştir. Rojhat hevalin ailesi de düşmanın bu yönelimlere maruz kalmıştır. Yine Kürdistan'ın birçok yerinde yaşanan göç politikası en çok kendisini Bitlis alanında hissettirir.

İnsanlar topraklarını bırakarak Türkiye metropollerine göç etmişlerdir.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi 1991-92 yıllarında metropoller de sarmış, katılımlar artmıştır. Rojhat heval de bu yıllarda mücadeleye katılma kararını alır. İlk Haftanın'e giderek askeri ve siyasi eğitimlerden geçer. 1992 Güney Savaşı'na katılır. Savaş sonrası Zelê'ye geçer. Kış sürecinde gerçekleşen askeri-siyasi

eğitilere katılımı güçlü olur. Baharla birlikte Serhat'a yönelir. Alana kısa sürede hakim olur. Görevlerinde sorumluluk duygusu yüksektir, tüzük devrimciliğini esas alır.

1993 sonbaharında düşman Ağrı Dağı'na oldukça yüklenir. Çatışmaların yoğun olduğu bir süreçte stratejik bir tepiyi bırakıp, geri çekilme yapılmasına çok sinirlenir. Görevsiz olduğu halde bir grup yoldaşıyla birlikte tepenin savunmasını gerçekleştirir. Bu

cesareti sonrası manga komutanlığına getirilir.

Ağrı Dağı kış boyunca operasyonsuz tek bir gün bile geçirmez. Ve Rojhat heval de mangasıyla birlikte operasyonlara karşı koyar. 8 Mart'ta gerçekleşen Sultantopu sınır çatışmasında yüksek dayanıklılık ve sorumluluk anlayışıyla rolünü oynar. Güçler ülkenin iç kesimlerine yavaş yavaş giriş yapmaya başlamıştır. 24 Nisan 1994'de sınırı sağlam geçen grup iç kesimlerde konumlanır.

Düşman daha önceden haber alır ve araziye denetim altına alır. Grubun konumlanmasıyla, düşmanın havadan ve karadan saldırıları amansız bir şekilde başlar, çatışma saatler boyu sürer. Atılan havan topları Rojhat heval ve dört özgürlük savaşçısına isabet eder. Şehitler kervanındaki yerlerini kahramanca savaşarak, savaşarak alırlar.

Mücadele arkadaşları

Büyük militan olmaya and içmişti

Brusk heval, 1966 yılında Küçük Başur'da, zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Üniversiteye kadar öğrenimine devam eder. Ailesi yurtseverdir. Okulunu bitirmez. 1986 yılında faaliyetlere katılır. Cephe düzeyinde 1988'e kadar çalışmalara katılır. 1987-88 yılları arası Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri-siyasi eğitimlerden geçer. Milis, kuryelik, örgütleme çalışmaları içerisinde bir dönem bulunur, görevlerini layıkıyla yerine getirir.

Akademi eğitiminden sonra ülke sahasına yönelir. Kendinden emin olup eğitimden oldukça güç almıştır. İlk görev alanı Çukurca'dır. Buradan Büyük Başur'a faaliyetler için gönderilir. Kitle çalışmalarının yanı sıra lojistik işleriyle de uğraşır. Propaganda da olup binlerce halk kitlesine saatler boyu konuşma yapabilir. Faaliyet yürüttüğü sahalarda halk ve çalışma arkadaşları kendisinden oldukça memnundur. 4. Kongre'ye

Adı, soyadı: **Yusuf Hacı KASIM**
Kod adı: **Brusk**
Doğum yeri ve tarihi: **Amudi, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Tendürek**

kadar bu sahada, sınır boylarında ve Çukurca'da faaliyetlerine devam eder. Kongre sonrası Brusk heval kendi pratiğini köklü gözden geçirir. Ve alanda var olan çalışmalarının yanısıra eğitimlik görevini üstlenir. Siyasi olarak kendini politikleştirdiği gibi askeri yönden de oldukça güçlü olup eğitimlerde üretkendir. Brusk hevalin en önemli yönlerinden biri de eğitime önem vermesiydi. Yine arkadaşlar

içerisinde oldukça moralli ve esprilidir.

1990 yılında

Xankûrkê'ye geçen Brusk heval, 1991 yılı sonunda Zağroslar'a geçer. Burada bir dönem askeri eğitimlik yaptıktan sonra gerçekleştiren düzenlemeyle Serhat alanına gider. Bir grup yoldaşla gittikleri yeni sahada döneme damgasını vuracak eylemler içerisinde hemen rol alarak, görevlerinde başarılı bir pratiğin sahibi olur. Arkadaşlar içerisinde herkesin tanıdığı, değer verdiği bir militan olmayı başarır.

Brusk heval 1992 sonbaharına kadar Ağrı Dağı'nda kalarak alandaki faaliyetlere katılır. Yeni katılımların eğitimiyle bizzat ilgilenir. Yine zaman zaman köylere inerek yurtsever halkla toplantılar düzenleyerek mücadeleyi bu alanlara taşımaya çalışırdı. 1992 kış sürecinde yeni bir düzenlemeyle beraber Brusk heval, bu sefer Tendürekler'e geçer. Kış süreciyle birlikte

kongre kararlarının doğru algılanması için yapıyla tartışmaları kökleştirir. Geçmiş pratiklerin açılımı, tartışmaya sunulması, var olan yetersiz tutum ve davranışların teşhiri, mahkumiyeti bu süreçte Brusk heval öncülüğünde gerçekleşir.

1993 yılı bilindiği üzere partinin ateşkes ilan ettiği bir yıldır. Serhat Eyaleti'nin bu süreçte partile kısa bir dönem de olsa

hazırlıklarında rolünü oynayabilmek ve yapılacak düzenlemeyle güç üslenme ve hazırlık çalışmalarına başlarken, Brusk heval de cephe birim sorumlusu olarak görevlendirilir.

Yeni göreviyle tekrardan ovaya inen Brusk heval çalışmalarına hemen başlar.

Komiteler, toplantılar ve eğitim programları düzenlenir. Aladağlar'a geçerek Zilan

mıntikasındaki çalışmalara ağırlık verir. Zilan, düşmanın en çok üzerinde durduğu, özel savaş

katılımlar gerçekleşir.

Brusk heval sonbaharda alandan ayrılarak Tendürekler'e geçer. Genel durum değerlendirmesini yapar. Bir süre kaldığı Tendürek alanında halkla ilişkilerden sorumlu olduğu gibi öğretmenlik görevine de devam eder. Sonbahar tekrardan ovaya inerek çalışmalarını sürdürür. Bir yandan savaşçı aktarımı, bir yandan lojistik ve erzak sağlamanın yanısıra yer yer eylemlerde gerçekleştirir. Halk başarılı çalışmalarından dolayı Brusk hevalden övgüyle bahseder. Öyle ki düşman bile Brusk heval hakkında çok şey duyar ve alan üzerindeki operasyonlarını sıklaştırır.

Düşman 1994 yılı boyunca Tendürek alanında karadan-havadan çok sayıda operasyon gerçekleştirir. Dağlarda çatışmalar bütün hızıyla devam ederken, Brusk heval dağlarda savaşmadığı için oldukça üzülür.

Yine bir sabah bulunduğu köyden farklı bir noktaya geçmek üzereyken düşman çemberine girer. Çatışmada kahramanca savaşır. Bir tim komutanını imha eder.

Mermileri biten Brusk heval üzerinde bulunan tüm belgeleri okunamaz bir duruma getirir. Düşman, yaralı olarak yakaladığı Brusk hevale bütün vahşetiyle yüklenir, sonuç alamayınca O'nu katleder.

Mücadelesi yolumuzu aydınlatacaktır!

Mücadele arkadaşları

bağlantıları kopar. Brusk heval böyle bir dönemde yanlış-yanılgılı anlayışların önüne kesin geçilmesi gerektiğini savunarak, halkın içine inilmesi ve ateşkesin aktarılması gerektiğini vurgular. Bundan sonra özgürlük savaşçılarıyla birlikte ovaya inerler. Halka geçen süreç içerisinde devrim ve karşı-devrim cephesindeki son durumu, partinin kazanımlarını, yine ateşkesin getireceği başarılar üzerine toplantılar geliştirir. Mücadelenin henüz ulaşamadığı birçok köyle ilişkiler bu süreçte sağlanır. Düşmanın yaptığı tüm propagandaları boşa çıkararak, halkı gerçekler doğrultusunda eğitir, birlik haline getirmeyi ustalıklı başarır. Halkla birlikte düşmana çok sayıda darbeler vurur. 1993 yılı hamle

**Siz ki
sina çölünde fırat ve
dicle
siz ki
sibirya'da ekvator
iklimi
siz ki
buzlu kutuplarda
sıra sıra hurma ağacı
siz ki
firavun'un
zindanlarında
ağustos güneşisiniz**

politikalarının en çok icra edildiği bir alandır. Bunu bilince çıkaran Brusk heval, buradaki halkı örgütlemeye çalışırken çok daha temkinli yaklaşır. Hareket tarzını gözden geçirir.

Brusk heval Zilan alanında oldukça kapsamlı eylemler gerçekleştirir. Birçok ajan-ışbirlikçi mücadeleye hizmet edecek düzeyde dönüşüme uğrattığı gibi, bir kısmı da cezalandırılır. Başlangıçta mücadeleye yabancı olan halkın, yapılan çalışmalar sonucu yurtseverlik duyguları kabarır ve gerilla saflarına

Yusuf hep yaşayacak

Yusuf SERÊSPI heval, Nusaybin'e bağlı bir köyde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yurtsever olup, toplumsal değer yargılarına bağlı bir ailedir. Nusaybin'de feodal gelenekler oldukça yaygın olup günümüze kadar bu gelenekler süregelmiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle birlikte değer yargıları da değişir.

Yusuf heval de feodal geleneklerin oldukça hüküm sürdüğü bir aile ortamında büyür. Gelenekler çerçevesinde çok genç yaşta ailenin istemi üzerine evlendirilir. Bir taraftan ailesine bakmakla yükümlü olan Yusuf heval, diğer yandan da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar. 1980'li yıllarda bulunduğu alanda çalışmalara katılmaya başlar. Parti hakkında bilgiler toplamaya ve elde ettiği bilgileri çevreye

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Yusuf Serêspi**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **24 Mayıs 1994, Kağızman**

taşırmaya çaba gösterir.

15 Ağustos Atılımı bütün Kürdistan'da olduğu gibi Nusaybin'de de büyük coşkuyla karşılanmıştır. Yusuf heval de Eruh-Şemdinli baskınından en çok etkilenenler arasındadır. 15 Ağustos'un hemen ertesinde karşılaştığı bir gerilla grubuyla kısa bir tartışmadan sonra mücadeleye katılma kararı verir. Bu süreçte 8 çocuk babası olmasına rağmen hiçbir şey mücadeleye katılması önünde engel teşkil edemez. Yusuf heval geleneksel yaklaşımların kendisini mücadeleden alıkoymasına mücadele etmez.

İlk faaliyet sahası Mardin'dir. Bir müddet kaldığı Mardin'de çalışkanlığı, fedakarlığı ve olgun yapısıyla halk tarafından çok çabuk benimsenir, takdir toplar. Halkına saygılı olduğu gibi mücadeleye bağlılığı, yoldaşlara gösterdiği saygıyla herkesin gönlünde taht kurar, saygı görür, örnek alınır. Bu sahada parti çalışmalarımızın

oturtulmasında büyük emekleri olan Yusuf heval, askeri açıdan da kendini güçlendirir. Yapılan yeni düzenlemeyle Botan'a geçer. Botan'da uzun süre kalır, pekçok eyleme katılır, görev alır. Askeri açıdan oldukça başarılı olup, eylem planlarının tartışmasız komutanıdır.

Gelişen, güçlenen, kök salan mücadelemizle birlikte sömürgeci düşman, Kürdistan üzerinde eskisi gibi inkarcı, ölüm kokan siyasetini sürdürmemektedir. 1991-92 dönemi savaşının şiddetlendiği devrim yıllarıdır. Bu yıllar savaşın derinliğine, genişliğine yayıldığı halkın çok kapsamlı katılımına tanık olduğu yıllardır.

1992 yılında tarihe damgasını vuran Güney Savaşı'nda yer alan Yusuf heval Botan'da en ön cephede görevine devam eder. Haftanın ve Çukurca'da savaşır. Ardından Zelé'ye geçer. Tabur düzeyinde görevler üstlenen Yusuf heval, baharın gelişiyle birlikte gerçekleşen düzenlemeyle Serhat Eyaleti'ne geçer. Köylü özelliklerini büyük oranda aşmış olan Yusuf heval, özellikle askeri açıdan uzun yıllara dayanan savaş pratiğinden dolayı güçlü komuta özelliklerine sahiptir. Bu açıdan Serhat Eyaleti'nde kurmay sorumlusu olur. 1993-94 sürecinde gerçekleşen birçok eyleme katılım sağladığı gibi, aynı zamanda eylem planlaması ve güçlerin düzenlenmesinde önemli rol oynar. Yusuf heval, Kağızman'a bir grup yoldaşıyla geçerken, düşmanla girilen bir çatışmada 24 Mayıs 1994 tarihinde Seyfi heval ile birlikte şehit düşer.

Anısı yolumuzu aydınlatacaktır!

Mücadele arkadaşları

“SEVGİYE GİDEN YOL”

Ey güzel insan
bir dinle hele
gün geçip gitmiş
gece çökmüş gözlerime
önce kızışan bir ufuk
ve bulutların betimsiz şekli
sonra dağların bulutların
ardından
ayın kendisi
ve yıldızlar
insanlar en güzeli de
insanlar tamamlamış
tabloyu
bilmem dünyanın hangi
ülkesinin
hangi müzesinden
müzayede sonucu
milyonlar dökülüp
bir burjuvanın çelik
kasasında
saklı değil bu tablo!
Bir tualin soluk yüzünde
ne Vangoh'un sarı dünyası
ne de Goya'nın çılgınlaşan
düşleri
fırçalarla canlandırabilir
bunu
bir tek sevdalara tutulmuş
yürek işi bu
tam buramda
bütün nehirlerin
coşkusuyla
beslenen yüreğimle
uyanarak gecenin bir
yarısında
anlatıyorum sana
yürümek mesela
toz

toprağa bulaşarak
ya da; ince akan bir
derenin suyundan
avuç avuç çalmak yüzüne
ve anlatmak,
gecenin gizeminde
kaybolurken
kayıp giderken yıldız gibi
rüzgarın tiz ışılgına karşılık
ısılıkla çalmak
devrim marşlarını
ve anlatmak;
bilmem kaç bin metrede
tutunup “güneşin sarı
saçlarına” dağılan
saçlarımı bağlamak
Ya da, gülmek
kahkahalarla
şimşek gürültüleriyle
ve otuz yaşında
çocukça anlatmak
vurulmak şafakta
gün atışına
onyedisinde delikanlı
coşkusuyla
savurmak yumruğunu
Ya da,
çığlığını yarıştırmak
kartallarla
yüreğimde konaklamış
şairlerin
binlerce dizelerini
mırıldanmak
bir çırpıda
ve en güzel şiiri haykırmak
tek sözcükle;
VATAN!
VATAN! diye.

“Savaş büyüdü, silahım da büyümeli”

TC sömürgeciliği Kürdistan'ı binbir oyunla işgal ve istila etmiştir. Yeraltı, yerüstü zenginlik kaynaklarını talan ettiği yetmiyormuş gibi insanlarımızı akıl almaz işkencelerden geçirerek, katletmiştir. Öyle ki Kürdistan'da taş üstünde taş bırakmamıştır. Katliamdan geçenler dışında sağ kalanları da bütün dünyaya dağıtarak bir halkın tarihini gömmek istemiştir. Bir kısım Avrupa'ya, bir kısım Ortadoğu'ya, bir kısım Türkiye metropollerine göç ettirirken, Mecburi İskan Yasası'yla bir kısmı da Orta Anadolu'ya sürgün etmiştir. Bugün ulusal kurtuluş mücadelesiyle birlikte Kürt halkı dağıldığı her bir sahada TC'ye, emperyalizme korku saçan bir güç haline gelmeyi başarmıştır. Halk, artık ulusal kurtuluşun halk ordusuna dönüşmüştür. **Zana** heval böyle dağılmaya yüz tutmuş bir halkın bağrından çıkarak kimliğini tanıyabilmek için pek çok araştırmalar yapar.

Zana heval üniversiteyi

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Zana**
Doğum yeri ve tarihi: ..., 1969
Mücadeleye katılım tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 27 Eylül 1994,
Kağızman

okuduğu süreçte yurtsever gençlikle tanışır. Amatör çalışmalara katılır. Yaz tatillerinde köyünde öğrendiklerini arkadaş çevresine aktarır. Üniversitenin ikinci yılında gerillaya katılmada karar kılar. 1993 yılı başlarında Serhat Eyaleti'ne geçer. Eğitimden sonra bu alanda faaliyetlerde bulunur. Birçok eyleme aktif katılım sağlar. 1993 yılında Tendürekler'e bir grupla birlikte üslenme amacıyla geçer. Olumlu pratiğinden dolayı manga

komutanlığına getirilir. Kış eğitimiyle ve savaş pratiğinden tecrübe kazanır. Tecrübelerini mangasına ve özellikle yeni katılım sağlayan yoldaşlara taşırmayı ihmal etmez. Sade bir insandır. Hiçbir zaman yaptıklarıyla yetinmez, hep tartışmalarda “daha iyi olabilirdi” şeklinde yorumlar geliştirir.

Serhat, 1994 kışında savaşın çok yönlü geliştiği, düşmanın oldukça yüklendiği bir savaş pratiğinden geçer. Zana heval bu savaş pratiği içerisinde rolünü

oyunarak, düşmana büyük darbeler indirir. Yazla birlikte Çemçê alanına bir grup yoldaşla geçen Zana heval, B-7 ağır silahı kaldırır. Ve şöyle der “savaş büyüdü, silahım da büyümeli.” Birçok eyleme katılır. 27 Eylül 1994 tarihinde çatışmada bulundukları sahaya rastgele atılan top atışlarından biri, tesadüfen Zana hevalin mevzisine düşer. Ve Zana heval şahadete erer.

Mücadele arkadaşları

uğurlandık. Arkadaşların güvenine ve partiye layık olmak için and içtim.

Aşağıda, karargahın önünde bizi bekleyen arkadaşlarla tokalaşarak vedalaştık. Önümüzde çok uzun bir yol vardı. Noktaya gidene kadar on bayan arkadaşın sorumluluğu bana verilmişti. Ş. arkadaş İ. ye gidene kadar kuryemiz, aynı zamanda sorumlumuzdu. Temmuz sıcaklığı Güney'de her tarafı yakıp kavuruyor, ağaçlarda yapraklar dahi kıpırdamıyordu. Buralar yıllardır savaş alanı olduğu için bombalanmadık yer kalmamıştı. Kayahıkları sağlam değil ve üstelik ufalan kaya parçaları yürürken, tırmanırken ayaklarımızın altından kayıyordu. Bu zorlu yürüyüşte kimsenin aklına yeşilliklere, akarsulara bakmak bile gelmiyordu. İki tepenin arasında bir dolda, rastgele açılmış toprak yolda ilerliyorduk. Ş. arkadaş elindeki tabancayı denemek istedi ama kurşun tabancanın içinde kaldı. Tabancayı açıp kurşunu çıkardıktan sonra biz de atış yapmak istedik. Kendimize birer hedef belirleyip birer kurşun atmamıza rağmen hiçbirimiz hedefi vuramadık. Kurşunları boşa harcamamak için bir daha atma girişiminde bulunmadık tabii. Bu şekilde yarım saat yürüdükten sonra bir noktaya geldik. Çıkış koşullarının tam olarak hazırlanması için burada bir gece kaldık. Burada erkek arkadaşların bir takımılık gücü vardı. Bizimle beraber gelecek olanlar da hazırlıklarını yapıyorlardı. Manga manga yerleştik ve hemen yan tarafımızda gür ve hırçınlığı ile doğanın sessizliğini yarıp geçen D. çayı akıyordu. Az ilerimizde ise betondan, derme

GERİLLA YAŞAMDIR

Z. alanında kış sürecinde görülen kapsamlı bir eğitimden sonra güç düzenlenmesi yapıldı. Ben S. alanına gidecek grubun içinde yer aldım. İki yıldan sonra ülkenin kuzeyine gidiyordum. Ayaklarım yere değmiyor, coşkumu, sevincimi dağlara haykırıyordum.

Bütün bayan arkadaşlar içtima sırasına geçmişti. Gittiğimiz alandan

sıkacağımız her kurşunla selamlaşacağımızı belirterek yüreklerimizdeki yoldaşlık bağı, sevgi ve sıcaklığıyla tokalaştık. Ellerimizi sıkarken birbirimize olan güveni hissediyor, duyguların derinini yaşıyordum. "Biji Serok APO, Biji PKK" sloganları ve otomatige alınan silahların dalga dalga yayılan kurşun sesleriyle

çatma yapılmış bir yapı vardı. Bir grup erkek arkadaş akarsuyun karşı tarafında konumlanmışlardı. Mutfak o taraftaydı. Sac kurulmuş, ateş yakılmış üç erkek arkadaş ekmek pişirmekle uğraşıyor, iki arkadaş da yemek yapıyordu. Arkadaşlar bir haftadır bu noktada oldukları için her işi kendileri yapıyor, kendilerine yardım etmemize izin vermiyorlardı. Yani, o gece misafirdik. Yemeğimizi yiyip, çayımızı içtikten sonra çevreden topladığımız odunlarla ortada kocaman bir ateş yaktık. Ateşin alevleri etrafı aydınlatıyordu. Ortalık renk cümbüşü içinde dalga dalga aydınlanıyordu. Yanan ateşin etrafında Kürtçe türküler söyleyip halay çektik, coşkulu sesimiz derenin sesini bastırıyor, dağlarda yankılanıyordu. Saat bir hayli ilerlemişti. Biz kendi nöbetçilerimizi, erkek arkadaşlar da kendi nöbetçilerini çıkararak uyuduk. Bu alanda son günümüz de böyle geçmişti.

Hazırlıklarımız tamamlandıktan sonra bulunduğumuz noktaya iki araba geldi. Bizim bayan grubu Ş. arkadaşla birlikte jipe bindi. Taş, toprak, çukurla dolu olan yol çok bozdu. Bu yolda bir arabanın gitmesi bile mucizeydi. Jip son hızla ilerlemeye başlayınca biz, çatışmada değil bu arabada şehit düşeceğimiz diye kendi aramızda birbirimize takılmaya başladık. Toz, toprak havaya karışıyor, sıcaktan araladığımız camların arasından bütün toz içeri giriyor, boğulur gibi oluyorduk. Arabanın sarsıntısı bizi sağa, sola, öne fırlatıyor, oturup kalkıyor, birbirimizi ne kadar sıkı da tutsak sarsılmaktan, başımızı sağa, sola vurmaktan kurtaramıyorduk.

Artık neredeyse arabadan sağ çıkamayacağımızı düşünüyorduk. Her an devrilecekmiş gibi bir beklenti içine girmiştik. Buna rağmen moralimizi hiç bozmuyor, espriler yapıyorduk. Ş. arkadaş da arada bir takılmaktan geri durmuyordu. Üç saat bu şekilde yolumuza devam ettikten sonra bir köye geldik. Erkek arkadaşların arabası bozulmuştu ve kaybedecek fazla zamanımız yoktu. Oradaki köylülerin yardımıyla araba hemen tamir edildi. Köy adeta bir cennetti. Her taraf yemyeşil, dağlar, bahçeler, bostanlar ve sık ağaçlar. İnsanlar günlük işleriyle uğraşıyorlardı. Bir kısım köylü ulusal kıyafetleriyle cıvı cıvı bir tablo sergilerken, meraklı gözlerle de bize bakıyorlardı. Gerillaya fazla yabancı değillerdi ama kurallı hareket etmek zorunda olduğumuzdan konuşmalarımız selamlaşmaktan öteye gitmedi. Köyün ortasından geçen dereyi suyumuzu içtikten sonra tekrar arabaya bindik. Yolum diğer kısmı düzgündü. Yolda kimlik kontrolünde bayanlara bir şey sorulmadığından rahatlık.

Yolumuz dağ, ova ve vadilerden geçiyordu. Doğanın güzelliği adeta insanı büyülyordu. Tüm bu güzellikleri, o kadar yeri parti sayesinde görüyordum. Yaşama anlam veriyor, değer biçiyordum. Bu toprakların, bu insanların özgürlüğü için savaşmak her şeye değer diyor ve partide olduğum için kendimi çok şanslı hissediyordum. Bu şekilde birkaç köy geçtik. Yolda herhangi bir problemle karşılaşmadık. Şehre girerken arabamızı değiştirip otobüse binerken benim ve Ç. arkadaşın çarşafı açıldı. Gerilla kıyafetimiz açığa çıktı. Çabucak toparlanıp

düzeltiltik. Özellikle İ.'nin içinde başı açık olmak ölüm demek. Bundan sonra çarşaflarımızın açılmaması için daha fazla dikkat etmeye çalıştık.

Önümüzde engin bir mavilik uzanıyordu. Yer yer daralan sonra birdenbire genişleyen bir mavilik, berrak ve pırl pırl. Gökyüzünden aldığı rengi ile insanı ferahlatan, ruhunu dinlendiren bir görüntü. Arkadaşların U. gölü olduğunu söylediği bu engin göz kamaştıran mavilik Kürdistan'ın doğa harikası parçalarından biriydi. Üzerinde küçük bir tekne olan gölün kenarlarında kurulan tek tük masalarda insanlar piknik yapıyorlardı. Biz de burada kısa bir mola verdik. Ve kuru yiyeceklerle açlığımızı bastırdıktan sonra yolumuza devam ettik. İ. merkezine varmadan önce yöre halkının piknik yeri olarak kullandığı meyve ve kavak ağaçlarının donattığı, çevresinden su kanallarının aktığı şirin bir yerde mola verdik. Bir saate yakın konakladığımız bu yerde iki arkadaşı alış veriş için görevlendirdik. Arkadaşlar gelip, yiyecek dağıtımı yapıldıktan sonra yemeklerimizi yiyerek etrafımızı temizleyip kalktık. Çevremizdeki insanların dikkatini çekmemek için büyük çaba harcıyorduk. Erkek arkadaşlar için pek bir şey fark etmiyordu ama bayanlar için durum hiç de öyle değildi. İ.'de bir bayan olmak gerçekten de çok zordu. U. şehrine doğru yol aldık. Şehir bana çok ilginç geliyordu. Sanki daha önce hiç şehir görmemiş, yaşamamış gibiydim. Her tarafın beton yığını olduğu U.'da evler, trafik, insanların rastgele yürüyüşleri, gürültü çok dikkatimi çekiyordu. Ne kadar da

yabancılaşmışım tüm bunlara. Gerilladaki kuralı, düzenli yaşam, disiplin, saygı-sevgi, hoşgörü, ilkeli hareket etme insanı biçimlendiriyor, ruhta, düşüncede, bir bütün olarak yaşam şekilleniyordu. Devrimci yaşamın ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha görüyordum. Erkek arkadaşlar ayrı biz bayan arkadaşlar ayrı bir eve gittik. Evde kalabalık bir aile ile karşılaştık. Partinin baktığı bu aile H.'de deşifre olduğu için buraya gelmiş. Birkaç gün daha burada kalacaktık.

Evde yemeğimizi yedikten sonra güzel bir banyo yaptık. Belki uzun süre bir daha yapamayacaktık. A. dağının susuzluğundan hep bahsediliyordu çünkü, iki gün kaldığımız bu evde tedavi gören B. arkadaş da vardı. Partiye yeni katılmış ve sınırdan geçiş yaparken mayına basması sonucu ayağı kopmuş, bacağı dizinden kesilmişti. Arkadaş, gerilla olmak için gelmişti ama hiçbir şey yapamadan ayağının kopmasından büyük üzüntü duyuyordu. Ayağı için değil gerillaya gidemediği için üzülmüyordu. O'na moralini bozmaması gerektiğini, bu haliyle de parti içerisinde görev alabileceğini, kendisi gibi birçok arkadaşın bulunduğunu anlatmaya çalıştık. Sanırım arkadaşını ikna etmiştik.

Bir an önce noktaya ulaşmak, evde fazla kalmak istemiyorduk. Dağlara alıştığımız için ev ortamı bizi çok sıkıyordu. Tek düşündüğümüz şey birliğe ulaşmak ve hemen eylem yapmak, eylemlere katılmaktı. Diğer arkadaşların da söz birliği yapmışcasına bana gelip "heval ne zaman gideceğiz" diye sık sormaları istemlerin aynı

olduğunu ifade ediyordu. Sonunda yol ve kuryenin hazır olduğu haberi geldi. Ayarlanan otobüslerle araba yolunun biteceği, sınıra yakın bir noktaya gidecektik. I.'de çıkış için bekleyen bir grup erkek arkadaş daha vardı. Bir de daha önce girmiş olduğu bir çatışmada gözünden yaralanan E. arkadaşın tedavisi bitmiş, tekrar gerilla grubuna katılmanın mutluluğunu yaşıyordu. Böylece bayan arkadaşların sayısı 11 olmuştu. Yola çıktık. Şehir içinden geçerken ağzlarında sakız, amaçsız ne yapacaklarını bilmeden avare avare dolaşan erkeklerin dükkanlar önünde yığıntı oluşturmaları, lümpen hareketleri çok dikkatimi çekmişti.

Öğleden sonraydı. Uçsuz bucaksız dağ silsilesi gözlerimin önünde uzanıp gidiyordu. Sürekli yükseliyor, kıvrıla kıvrıla yol

Başbelası çarşaf olmanın rahatça sararmış otların üzerine uzandı. Gökyüzü pırıl pırıldı. Yanımızda getirdiğimiz yiyeceklerden yiyip hemen nöbetçilerimizi çıkardık. Bir noktada konakladığımızda ilk işimiz nöbetçi çıkarmaktı. Aramızda sessizce sohbet ediyor, A.'daki arkadaşlarla buluşmayı hayal ediyorduk. Başlı başına bir problem olan sınırı geçmeyi düşünmeden edemiyorduk. Sabah hazırlığımızı yaptıktan sonra, yürüyerek başka bir noktaya gittik. Burada bizden önce gelmiş bir takımlık güç vardı. Son hazırlık noktasıydı. Silahlarımıza, raxtlarımıza tekrar kavuşmuştuk. I.'den getirdiğimiz gerilla kıyafetlerimizi giydik. S.'ye götürmek üzere hazırlamış olduğumuz cephaneyi, askeri giysileri tüm yapıya dağıttık.

alıyorduk. Yükseldikçe sanki uzağımda yıldızları tutacakmışım gibi hissediyordum. Gece noktaya ulaştık. Her zaman için gerillanın dostu olan ay yine her tarafı aydınlatıyordu. Noktamız dağların arasında, düzlük bir araziydi.

Çantalarımızı kendi özel eşyalarımızın yanında taşıyabileceğimiz kadar malzemeyle yükledik. Kendimizle beraber bu malzemeleri de geçirecektik. Bazı arkadaşlarımız çok daha fazla malzeme almışlardı. Kendi

gücümüzü oldukça zorluyorduk ve sınırda çatışmaya girebilirdik. Bu yük bizi oldukça zorlayacaktı. Fakat gerillanın azmi, kararlılığı, görev bilinci her koşul altında onu güçlü kılıyordu.

Bir hafta kaldığımız noktada yiyeceklerimiz yakın köylerden geliyordu. Bir akşam indiğimiz köyde önümüze köpekler çıktı. Azgınca saldırıyor, havlıyorlardı. Köylülere ait olduğu için karışmıyorduk. Bir gün köye indiğimizde köpeklerden biri üzerime geldi. Hemen bir arkadaş yardıma geldi ve silahın dipçigiyle, taşlarla uzaklaştırdı köpeği. Köy halkı çoktan yatmıştı ama köpeklerin sesiyle bir köylü dışarı çıkmıştı. Bir evin kapısını çaldık. Yatmışlardı ama hemen kalkıp bizi içeri aldılar. Oturduk, sohbet ettik. Evin kadını kocasından daha canlıydı. Burada kadınlar erkeklerden daha girişken gözüküyorlardı. Ortaya bir sofra hazırlandı. Çay, peynir getirilmişti bile. Yemeğimizi yedikten sonra yattık. Bu köy bölgedeki köyler gibi kazanılmıştı ve mücadeleyi de destekliyorlardı.

Sabah erkenden tekrar noktamıza gittik. Birden çok şiddetli bir yağmur başladı. Gökyüzü kapkara bulutlarla kaplanmıştı. Sığınabileceğimiz bir kaya altı da yoktu, bir iki tane yağmurluğumuz vardı ve hemen silahları bir kayaya dayayarak yağmurlukları üzerine kapattık. Silahlarımız ıslanmamalıydı. Çünkü yağmur giderek daha da şiddetleniyordu. R. arkadaş yüz metre ileride bir sığınak olduğunu söyledi. Sığınak yolun hemen altındaydı. Yoldan sürekli arabalar geçiyordu. Aynı zamanda kimseye görünmememiz gerekiyordu.

Tepedeki nöbetçiler dışında hemen hemen bütün arkadaşlar gitmişti. Biz 4 arkadaş silahların başında bekliyorduk ve iyice ıslanmıştık. R. arkadaş silahları almadan bizim de gitmemizi söyledi. Ben gitmek istemedim. "Nöbetçiler var bir şey olmaz" deyince arkadaşın yaklaşımının doğru olmadığını söyleyerek eleştirdim. Gerilla nerede olursa olsun silahtan ayrı kalamazdı. Yağmur sonrası toprağın kokusu mis gibi geliyordu. Yağmurluğu ve boş olan iki çuvalı yere sererek yattık. Gece soğuk daha da artmıştı, üstelik yer de ıslak olduğu için doğru dürüst uyuyamadık. Görevlendirilen iki arkadaş üç gün boyunca geçiş yapacağımız yerlerdeki mayınları temizlediler. Oldukça fazla mayınımız olmuştu. Düşmanın döşediği mayınlar böylece işimize yarıyordu. Bunları da çantalarımıza yerleştirdik. Artık hareket saati gelmişti. İçtima sırasına geçerek şiar attık. Tek sıra halinde dizilip "önde giden arkadaşın ayak izinden yürümemiz, sessiz olmamız gerektiği" belirtilerek harekete geçildi. Kuryemiz yolu iyi biliyordu ve 6 saatlik bir yolumuz olduğunu söyledi. Aslında yol 6 saatten de fazlaydı.

Grubumuz yüz kişiydi. Sınırdan geçeceğimiz yerden 500 m. uzakta askerler vardı. Araba yolunu geçmemiz gerektiği için düşmana görünmeden çok hızlı geçmeliydik. Öncülerimiz yolu kontrol ettiler. Herhangi bir tehlike yoktu. Önce, bir arkadaş koşarak geçti. Karşıdan işaret verdikten sonra diğer arkadaşlar sırayla geçtiler. Bu şekilde yolun en tehlikeli kısımlarından birini geçmiş olduk. R. arkadaş "iki üç saat yürüdükten

sonra bizim denetimimiz altında olan alana gireceğimizi, arkadaşların da yakında olduğunu" söyledi. Gerillada yürüyüş çok önemlidir, önde giden arkadaşların ayak izlerinden yürümeye, izlerden ayrılmamaya gayret ettik. Hemen yanlarda mayın olabiliirdi. Mayının patlaması hem yaralanmaya, hem de düşmanın bizi farketmesine neden olacaktı. Böyle durumlarda girilen çatışmalarda kayıp verme ihtimali yüksek olurdu. Sonunda hiçbir şey olmadan mayınlı alanı başarıyla geçtik.

Bundan sonraki yol düz bir arazi boyunca ilerliyordu. Açıkta olan ellerimiz ve yüzümüz bu diken ve otların sürtünmesi sonucu çizilmişti ve acı veriyordu. 2-3 saat boyunca bu şekilde yürüdük. Bir arkadaş grubuyla her an karşılaşabiliriz diye düşünüyordum. Ama ne yazık ki noktaya ulaşana kadar hiçbir arkadaş göremedik. Belli bir süre sonra artık dikenlerden kurtulmuş, etrafında kayalık olan kurumuş bir derenin içinden yürüyor, bazen kayalara tırmanarak atlıyorduk. Tırmanışlarda ilk çıkan arkadaş diğerinin elinden tutarak çıkışına yardım ediyordu. Bu çıkışlarda oldukça zorlanmış, kan-ter içinde kalmıştık. Hâlâ düşman pususu ile karşılaşma ihtimali olduğundan aynı zamanda hızlı hareket etmemiz gerekiyordu. Kum tepesi ile devam eden yolda sırtımızdaki yüklerle, silah ve raxla yürümek oldukça zordu. Artık karınca hızı ile hareket ediyorduk. Ayaklarımız vücudumuzu taşıyamaz hale gelmişti. Büyük bir çaba harcamamıza rağmen aramızda oldukça zorlanan arkadaşlar da vardı. Yorulanların silahlarını ve

yüklerini alarak arkadaşlar kendilerine gelene kadar taşıyorduk.

Bütün gece mola vermeden yürümüş, susuzluktan dilimiz damağımıza yapışmıştı. Yavaş yavaş gruptan geri kalmalar başlamıştı. Adım atacak halimiz kalmamıştı. Bu halimizle bile "biraz daha gayret az kaldı" diyerek birbirimize güç ve moral veriyorduk. D. alanının ışıkları görünmeye başlamıştı. Bu, noktaya yakınlaştığımız anlamına geliyordu. Bir iki evin bulunduğu bir mezraya yaklaştık. Açlık, susuzluk ve yorgunluktan bitkin haldeydik. Ev sahibi bizi karşıladı. Birisi mutfak olarak kullanılan, diğeri ise uzun genişçe iki odadan oluşan, taşlarla örülmüş duvarları, küçük penceresi ile şirin bir evdi burası. İçeriye geçip oturduk. Terimiz soğumuş ve üşümeye başlamıştık. Yerlere minderler konuldu, battaniyeler getirildi. Sıcacı görünce hepimizi uyku bastırdı. Biraz dinlenmek istiyorduk, ama burada fazla kalamazdık. Bir iki saat sonra tekrar yola çıkmamız gerekiyordu. Sofra çok kısa bir sürede hazırlanmıştı. Peynir, yoğurt ve lavaş ekmeğiyle çay getirmişlerdi. Olduğumuz yerde vücutlarımız uyuduğundan dolayı kalkıp yemek zor geliyordu. Ama yola devam etmek için yemek gerekiyordu. Bir taraftan çay içiyor, diğer taraftan uyumamak için kendimi zor tutuyordum. Hareket saatimizin geldiği söylendiğinde uyuşukluk gitmiş, hazır vaziyete gelmiştik.

Bundan sonraki yolumuz sürekli çıktı. Hava yavaş yavaş aydınlanmaya, doğa da canlanmaya başlamıştı. Bir köylü önüne eşeğini katmış ilerliyordu. Köylüyle selamlaştık. Noktamız yakın olmasa

da artık rahattık. Dağlara vermiştik kendimizi. Buralar özellikle düşmanın geceleri giremediği yerlerdi. Köyden de uzaklaştığımız için gündüz olmasına rağmen gelecek düşmanla rahatlıkla karşılaşabilecek bir konumdaydık. Yalnız hava saldırısı olabilirdi. Ancak geçtiğimiz yerler kayalık olduğu için korunabilirdik. Dağların arkasında süzüle süzüle çıkmaya başlayan güneş kızıl boyadı. Gökyüzünün ardından tüm sevecenliği ve sıcaklığıyla karşılıyordu bizi. Kimi çorak, kimi yeşil dağlar. Ama tek bir ağaç bile göremiyorduk. Bütün irili-ufaklı tepelerin arasından A. Dağı asice başını kaldırmış "Benim doğamı, yeşilliklerimi katlettiniz ama beni yok edemediniz, işte ben buradayım, sizin tankınız-topunuz bana vız gelir. Ben daha yüzlerce, binlerce gerillanın, bana sahip çıkan halkımın hizmetindeyim" dercesine gururlu. Bazen başına sis, duman bulutları kümeleniyor. Sonra bir çırpıda dağıtıyor onları. Başındaki ak örtüsü ise hiç düşmüyor. Her zaman değişken, hiç bıkmadan, usanmadan değiştiriyor kendini. Bazen öfkeli, efsaneleşen A. Dağı ulaştık işte sana. Öfkemizi, sevincimizi bundan böyle birlikte paylaşacağız. Sana büyük görevler düşüyor. Bizim için hayat kaynağısın. Dillensen kimbilir bize neler anlatacaksın. Neden yeşilliklerinin budandığını, tek bir ağacın, çalının dahi kalmadığını, sularının kurduğunu anlatacaksın tek tek. Hemen eteğinde, yanbaşındaki M. tepesinde

1930'larda uçaklardan atılan bombalar barındırdığın insanları kaçırtmış. Kan, gözyaşı, vahşet ve katliamlar görmüşsün. Ama bugün direnişi yaşıyor, yapılan katliamların intikamını alıyorsun. Düşmana olan büyük kinin, öfkenle damar damar olup akmak istiyorsun. Göğsünü düşmana siper edip, gerillayı kucaklıyor, onunla bütünleşiyorsun.

Yol devam ediyordu. Bitmek bilmeyen inişli-çıkışlı patikalarda yürüyebilmek için gücümüzü oldukça zorluyorduk. A. arkadaş zorlandığı için bir arkadaş onun silahını ve sırt çantasını almak istedi. A. arkadaş silahını başkasının taşımaya izin vermek istemese de yürüyebilmesi için bu zorunluydu. Sonunda A. arkadaş iktidarede yükünü aldı. Ben de zorlanıyordum. Ancak kendi eşyama taşıyabiliyordum. A. arkadaşla birlikte grubun arkasında kalmıştık. Gruptan kopmamaya da gayret ediyorduk. Bu şekilde düz bir noktaya ulaştık. Yerler yemyeşil ve ıslaktı. İleride büyükçe, havuza benzeyen bir su birikintisi vardı. Su temiz değildi. Ancak yan tarafından berrak, gür akan bir su kanalı geçiyordu. Kar suyundan oluşan kanala hemen eğilip kana kana su içtik. Onca yorgunluktan sonra içimiz serinlemiş, ferahlamıştık. Sonunda elli metre ileride arkadaşları gördük. Naylon çadırlar kurulmuş ve herkes koşturuyordu. Arkadaşlara kavuşmanın, noktaya ulaşmanın coşkusu ve sevinci ile arkadaşlarla kucaklaştık.

Yolun uzunluğuna rağmen hiçbir sorunun çıkmaması ve grubun kayıp vermemesi yolda çekilen zorlukların hepsini alıp götürmüştü. Karargah komutanı A. arkadaş bizi karşıladı.

Tekmilimizi verdikten sonra mangamıza yerleşmeye başladık. Bu arada hazırlanan yemeği iştahla yedikten sonra güven içerisinde uyuduk. Alanda güç yığılması olduğu için biz başka bir noktaya gittik. Güç düzenlemesi yapılacaktı. Ana birlik oluşturuldu. Basın, sağlık, serhildan, eğitim birimleri belirlendi. 15 kişilik bir birim köy faaliyetleriyle ilgilenecekti. Bu birime halkı örgütleme, lojistik ihtiyaçları karşılama, korucu köylerine baskın, ajan cezalandırma vb. görevler verilmişti. Ben de bu grubun içerisinde yer aldım.

Grubumuz D.'nin köylerine indi. Grupta C. H ile R. arkadaşlar Ş. karakolunun keşfine gittiler. Keşfi tamamlayıp düşmanın konumlanışını birer birer anlattılar. Bunun üzerine görev dağılımı yapılarak eylem planlaması tamamlandı. Fakat beni bu eyleme almamışlardı. S.'de ilk eylemim olacaktı. Ne kadar da çok istiyordum. Ne kadar dayattıysam da arkadaşlar kabul etmediler. Moralim çok bozulmuştu. Eylem grubu 10 erkek bir bayan arkadaş olmak üzere hazırlıklarını yaptıktan sonra bizimle vedalaşarak ayrıldılar. Arkadaşlar beni teselli etmeye çalışıyorlardı. Ama mümkünü yok teselli olamıyordum. Arkadaşlarla birlikte daha aşağıda bulunan bir köye indik.

Saat 6'ya geliyordu. Eylem zamanı çok yaklaşmıştı. Eyleme giden arkadaşlar için bir koyun pişirdik. Daha sonra tepeye çıkıp eylemi beklemeye başladık. Ancak eylem zamanı geçtiği halde silah sesleri gelmiyordu. Çok merak etmiştik. Birçok ihtimal üzerinde durduk. Daha sonra arkadaşlar geldiler. Neden eylemi gerçekleştirmediklerini

sorduğumuzda mevzilere geç yerleştiklerini bu sürede de askerlerin uzaklaştığını, eğer onlara ateş etselerdi üzerlerindeki malzemeyi alamayacaklarını söyleyerek eylemi bir gün sonraya ertelediklerini söylediler. Köylülerle gece yarısına kadar konuşup sohbet ettikten sonra A.'daki noktamıza geri dönmek üzere yola çıktık. E. arkadaş Güney Savaşı'nda gözünden yaralanmıştı. Tedavi gördüğü halde bazen başı ağrıyordu. Şimdi de ağrısı tutmuştu. Noktaya ulaştığımızda iyice rahatsızlandı. Sabaha kadar başında bekledim. Yeşil otların üzerine uzanarak A. Dağı'nı seyretmeye başladım. Derin duygular içerisinde uyuya kalmışım.

Arkadaşlar uyandırdılar. Saat öğleden sonra 3 olmuştu. Eyleme gidecek grup ayrılacaktı. Bu sefer "ben de gelmek istiyorum, kimse beni durduramaz" diyerek kendimi dayattım. Götürmeseler de arkalarına takılıp gidecektim. Bütün arkadaşlar E. arkadaş beni gelmem için ikna ettiler. Dünyalar benim olmuştu. Eyleme gidiyordum ve atacağım her kurşunla söz verdiğim gibi arkadaşlara selam gönderecektim. Sömürgeciliğin, vahşetini bir yerinden ben de vuracaktım. Silahımı kapmış gibi gruba katıldım.

İndiğimiz köydeki kadınlar gelişimize çok sevinmişlerdi. Bana hayretle bakıyor, beni inceliyorlardı. Onların sorularına kısa cevaplar verip yemeğimizi yedikten sonra yola çıktık. Gündüz olmasına rağmen iki tepenin ortasında bir dolda yürüdük. Yeşilliklerle kendimizi kamufle edip mevzilendik. Ben ve iki erkek arkadaş saldırı grubu, üç arkadaş

yan mevziye, arka taraftaki mevziye de ikişer arkadaş yerleşti. İlk saldırı roketatarla başlayacaktı. Arkadaş silahı kullanmayınca ilk atışı biz yaptık. C.H arkadaş 4 askerin ortasına nişan alarak tetiğe bastı, arkasından biz de saldırıya geçtik. 4 asker yere yığıldı. Karakol çok yakındı. Eylemdeki gecikme panzerlerin gelmesine yol açmıştı. Yağmur gibi kurşunlar başımızın üzerinden geçiyordu. Malzeme kaldıramamıştık. R. ve D. arkadaşlar gelmemişlerdi. Bir süre sonra geri çekilmemizi yaptık. Köylüler merakla bizi bekliyorlardı. Yemekler hazırlanmış, herkes sevinçliydi. Tüm kadınlar gelip bana sarılıyorlardı. Erkek arkadaşlardan birisi "ana ana bir görsen düşmana nasıl saldırıyordu" diye beni anlatıyordu. Halkın umutlarına cevap verildiğinde nasıl sahip çıktıklarını gördük. Bu insanın partiye, halka layık olabilmek için daha kararlı, azimli olmasını sağlıyor. Saygının ve sevginin en derini böyle yaşıyor ancak.

Köylülerle vedalaşıp ayrıldık. Diğer iki arkadaş geldikten sonra hep beraber noktamıza gittik. Eylem başarıyla sonuçlanmıştı. Hiç kaybımız yoktu. Ertesi gün eylemin değerlendirmesini yapıp çıkan yetmezlikleri değerlendirdik. Eylem başarılı geçtiği için ödüllendirilmiştik. Bana bir teyp, Z. arkadaş radyo, iki arkadaş parti rozeti, bir arkadaş da portatif silah verilmişti. Ayrıca eyalet sekreteri tarafından da tebrik edilmiştik.

Moralimiz çok yüksekti. Başarının coşkusu hepimize güç vermişti.

SERHAT EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: Oktay KADİR

Kod adı: Dilaver

Doğum yeri ve tarihi: Müştali-İğdir, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Kemal SİDDİKOĞLU

Kod adı: Murat

Doğum yeri ve tarihi: Gomik-Aralık, 1966

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, Xoşxeser köyü-İğdir

■ Adı, soyadı: Mehmet Şahin İLHAN

Kod adı: Doğan

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Mehmet ADA

Kod adı: Kendal

Doğum yeri ve tarihi: Başköy-Digor, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

(Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Ercan ALİOĞLU

Kod adı: Mahmut

Doğum yeri ve tarihi: Çatak-Kars, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Hasan BEDİR

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Çamurlu-İğdir, Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Ali BURÇ

Kod adı: Ali

Doğum yeri ve tarihi: Çamurlu-İğdir, 1965

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Akif BAŞKALE

Kod adı: İntikam

Doğum yeri ve tarihi: Başköy-Kars, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1994, Ağrı

■ Adı, soyadı: Yüksel TAŞDELEN

Kod adı: Hogir

Doğum yeri ve tarihi: Başköy-Kars, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: Mart 1994, Ağrı

■ Adı, soyadı: Reyhan BEYAZ

Kod adı: Dılbirin

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Nisan 1994, Ağrı

■ Adı, soyadı: Muzaffer ÖZDEMİR

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Güldelen köyü-Keban-Elazığ, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mart 1994, Ağrı sınırı

■ Adı, soyadı: Erdal DALGA

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: Başköy-Kars, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: Erkan KEMALOĞLU

Kod adı: Ararat

Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt,

1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, Xakxebel-İğdir

■ Adı, soyadı: Murat ...

Kod adı: Dilgeş

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Mayıs 1994, Çemçê

■ Adı, soyadı: Yusuf RASAK

Kod adı: Sipan

Doğum yeri ve tarihi: Mako-Doğu Kürdistan, 1979

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Çemçê

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Haziran 1994, Çemçê

■ Adı, soyadı: Erdoğan ...

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Tuzluca, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, Xolxebel köyü

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Terzi Ömer

Doğum yeri ve tarihi: Güney

Kürdistan ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Temmuz 1994, Madur-Kağızman (Manga

komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Tofan

Doğum yeri ve tarihi: İğdir-Taşlıçay,

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Temmuz 1994, Madur-Kağızman

■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Ferhat
 Doğum yeri ve tarihi: Güney
 Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Şakir
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: Muhammet ...
 Kod adı: Saleh
 Doğum yeri ve tarihi: Güney
 Kürdistan ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Sipan
 Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt-Muş,
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: Zeynel ÇALIŞKAN
 Kod adı: Şiyar
 Doğum yeri ve tarihi: Adıyaman, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 18 Şubat
 1994, Çemçe donarak şehit (Manga
 komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Mahir ÖVEN
 Kod adı: Yaser
 Doğum yeri ve tarihi: Selimbeyli-
 Iğdır, 1974
 Mücadeleye katılış tarihi: 1994
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: Mustafa TAYLAN
 Kod adı: Nedim
 Doğum yeri ve tarihi: Taşlıçay-Ağrı
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Haziran
 1994, Tuzluca
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Saim
 Doğum yeri ve tarihi: Siirt-Eruh, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Fırat
 Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Darar
 Doğum yeri ve tarihi: Alut köyü-Iğdır
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Cigerxwin
 Doğum yeri ve tarihi: Güney
 Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Rızgar
 Doğum yeri ve tarihi: Sırnak, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: Yusuf ...
 Kod adı: Tekin
 Doğum yeri ve tarihi: Arpeli-Digor
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Kemal
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Devran
 Doğum yeri ve tarihi: ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 17 Temmuz
 1994, Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Hacı Zınar
 Doğum yeri ve tarihi: Derik-Güney

Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: ..., Ağrı
 ■ Adı, soyadı: Mehmet HABER
 Kod adı: Rubar
 Doğum yeri ve tarihi: Çamurlu-Iğdır
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs 1994,
 Kırêkor-Ağrı
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Davut
 Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, 1973
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Haziran
 1994, Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Brusk
 Doğum yeri ve tarihi: Güney
 Kürdistan, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Mayıs
 1994, Doğubeyazıt
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Diyar
 Doğum yeri ve tarihi: Van, ...
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 8 Haziran
 1994, İnek tepesi-Doğubeyazıt

3. Bölge (Muş-Kosor-Mutki) şehit künüleri

■ Adı, soyadı: Esat YAMAN
 Kod adı: Zafer
 Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1962
 Mücadeleye katılış tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,
 Muş-Kosor,
 ■ Adı, soyadı: Haşim Halil İBRAHİM
 Kod adı: Xemgin
 Doğum yeri ve tarihi: Kanişli, 1969
 Mücadeleye katılış tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,
 Muş-Kosor (Manga komutan
 yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Ferhat KARAKOÇ
 Kod adı: Battal
 Doğum yeri ve tarihi: Ahlat, 1975
 Mücadeleye katılış tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Hatice YILDIRIM

Kod adı: Jıyan

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Sabiha TAŞDEMİR

Kod adı: Roza

Doğum yeri ve tarihi: Tatvan, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: İsa İNAN

Kod adı: Bedran

Doğum yeri ve tarihi: Noşin, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor (Manga komutan

yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Hasan AKKAYA

Kod adı: Brusk

Doğum yeri ve tarihi: Varto, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Metin MAL

Kod adı: Nezir

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Leyla DOĞAN

Kod adı: Nalin

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Pervin ÖZTÜRK

Kod adı: Berivan

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Hatice AYDIN

Kod adı: Şervin

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Delil

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Şubat 1994,

Muş

■ Adı, soyadı: Mahmut İPEK

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Savur, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Şubat 1994,

Muş

■ Adı, soyadı: Ayetullah ORUÇ

Kod adı: Beşir

Doğum yeri ve tarihi: Ahlat, 1980

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Şubat 1994,

Muş

■ Adı, soyadı: Mehmet KILIÇ

Kod adı: Özgür

Doğum yeri ve tarihi: Osmaniye,

1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 6 Şubat 1994,

Muş

■ Adı, soyadı: İzzettin OĞUZ

Kod adı: Adnan

Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mart 1994,

Muş-Kosor (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Mehmet ÖDEMİŞ

Kod adı: Pling

Doğum yeri ve tarihi: Silopi, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Ömer GÜNDÜZ

Kod adı: Şewger

Doğum yeri ve tarihi: Dargeçit, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mart 1994,

Muş-Kosor (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Mahmut KARATAŞ

Kod adı: Nizar

Doğum yeri ve tarihi: Dersim, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Mart 1994,

Muş-Kosor

■ Adı, soyadı: Bahri GENÇKILIÇ

Kod adı: Seyitxan

Doğum yeri ve tarihi: Beşiri, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ağustos

1994, Mutki-Xaçareş (Takım

komutanı)

■ Adı, soyadı: İdris TOPRAK

Kod adı: Xemgin

Doğum yeri ve tarihi: Siirt ...,

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ağustos

1994, Mutki-Xaçareş

■ Adı, soyadı: Fethi ÖZKAN

Kod adı: Zindan

Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 15 Ağustos

1994, Sason

■ Adı, soyadı: Mehmet TANYELİ

Kod adı: Mahsum

Doğum yeri ve tarihi: Akpırıs-Muş,

1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Temmuz

1994, Muş-Akpırıs

■ Adı, soyadı: Cahit ERTAN

Kod adı: Mahmut

Doğum yeri ve tarihi: Hasköy-Muş,

1974

Mücadeleye katılış tarihi: Mayıs

1994

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Temmuz

1994, Muş-Akpırıs

■ Adı, soyadı: Xelat KÖK

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan, 1970

Mücadeleye katılış tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos

1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Hasan HASAN

Kod adı: Hacı Ceger

Doğum yeri ve tarihi: Derik-K.

Güney, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos

1994, Mutki-Xaştax (Manga

komutanı)

■ Adı, soyadı: Edip KOÇ

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Midyat, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Ahmet ÇİVİ

Kod adı: Ciwan

Doğum yeri ve tarihi: Urfa, 1967

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax (Takım
komutanı)

■ Adı, soyadı: Heybet AKTAŞ

Kod adı: Aziz

Doğum yeri ve tarihi: Genç, 1966

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Hayrettin ÖZDEMİR

Kod adı: Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Adıyaman,
1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Remzi AĞIRMAN

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: Midyat, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax (Manga
komutanı)

■ Adı, soyadı: Murat ERTUĞRUL

Kod adı: Medeni

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Muş-Xaştax

■ Adı, soyadı: Refik BİLGE

Kod adı: Ferhan

Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Asım ORUÇ

Kod adı: Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Ahlat, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1988

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax (Takım
komutanı)

■ Adı, soyadı: Sinan ÖZKAN

Kod adı: Yusuf

Doğum yeri ve tarihi: Tatvan, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Ercan ATAMAN

Kod adı: Çetin

Doğum yeri ve tarihi: Beytüşşebap,
1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Rahmi TOKOVA

Kod adı: Delil

Doğum yeri ve tarihi: Ahlat, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: İlhan TATLİCAN

Kod adı: Nihat

Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ağustos
1994, Mutki-Xaştax

■ Adı, soyadı: Selahattin KOÇAK

Kod adı: Ferman

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık-Muş,
1965

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis

■ Adı, soyadı: Süleyman TAÇ

Kod adı: Hasret

Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Yasin SULUR

Kod adı: Azad

Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis

■ Adı, soyadı: Metin KUŞGÜL

Kod adı: Karker

Doğum yeri ve tarihi: Kozluk, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis

■ Adı, soyadı: Sait Hacı İHSAN

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: Yüksekova,
1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: Sinan ERKAN

Kod adı: Servet

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Ahmet ÖNER

Kod adı: Edip

Doğum yeri ve tarihi: Hizan, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis

■ Adı, soyadı: Makbule SAĞARDA

Kod adı: Şilan

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 20 Ağustos
1994, Bitlis (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Mehmet ARICIK

Kod adı: Sefkan

Doğum yeri ve tarihi: Batman, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağustos
1994, Bitlis-Nabat dağı

(Bölge yönetimi)

■ Adı, soyadı: Cengiz YILDIRIM

Kod adı: Kendal

Doğum yeri ve tarihi: Kulp, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 21 Ağustos
1994, Bitlis-Nabat dağı (Takım
komutanı)

■ Adı, soyadı: Hasan ÖMER

Kod adı: Dicle

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 27 Eylül 1994,
Açıkdere köyü-Kağızman (Manga
komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Ahmet ERVANI

Kod adı: Karker

Doğum yeri ve tarihi: Balone-Mako,

1976

Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Eylül 1994,
 Açıkdere köyü-Kağızman (Manga
 komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Zana
 Doğum yeri ve tarihi: Cihanbeyli ...
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 27 Eylül 1994,
 Madur-Kağızman
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Gulan
 Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt-
 Gornik köyü, 1976
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mart 1994,
 Doğubeyazıt Sınırı
 ■ Adı, soyadı: ...
 Kod adı: Sultan
 Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1976
 Mücadeleye katılım tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 30 Mart 1994,
 Doğubeyazıt Sınırı
 ■ Adı, soyadı: Necip KURT
 Kod adı: Carlos
 Doğum yeri ve tarihi: Hani köyü-
 Iğdır, 1944
 Mücadeleye katılım tarihi: 1988
 Şahadet tarihi ve yeri: 21 Aralık
 1994, Alican köyü-Iğdır
 ■ Adı, soyadı: Tarık ALİ
 Kod adı: İsmail
 Doğum yeri ve tarihi: Amude
 Mücadeleye katılım tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Şubat
 1994, Digor-Babeni köyü
 ■ Adı, soyadı: İbrahim ERSİNGÜL
 Kod adı: Lokman
 Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt,
 Mücadeleye katılım tarihi: 18 Şubat
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 16 Mart 1994,
 Ağrı (Manga ve Takım komutanlığı,
 1992'de Bölge yönetimine seçilmiş)
 ■ Adı, soyadı: Eyüp SARIKAYA
 Kod adı: Xelil
 Doğum yeri ve tarihi: Silvan, 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: 1 Ekim
 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 2 Mart 1994,

Ağrı (Manga komutan yardımcısı)
 ■ Adı, soyadı: Gabri KAYA
 Kod adı: Mirza
 Doğum yeri ve tarihi: Dargeçit, 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart 1994,
 Ağrı
 ■ Adı, soyadı: Sabri ÇELİK
 Kod adı: Sabri
 Doğum yeri ve tarihi: Muştalı-Iğdır,
 1970
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart 1994,
 Ağrı
 ■ Adı, soyadı: Nihat DÜNDAR
 Kod adı: Karker
 Doğum yeri ve tarihi: Van, 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart 1994,
 Ağrı
 ■ Adı, soyadı: Abdülselem KAYNAR
 Kod adı: Hoğır
 Doğum yeri ve tarihi: Tezili köyü-
 Bulanık, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 22 Mart 1994,
 Ağrı
 ■ Adı, soyadı: Ertuğrul SAYIN
 Kod adı: Dr. Agri
 Doğum yeri ve tarihi: Erentepe köyü-
 Bulanık, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Nisan
 1994, Tendürek (Eyalet meclis
 üyesi)
 ■ Adı, soyadı: Ahmet AMAÇ
 Kod adı: Ethem
 Doğum yeri ve tarihi: Behize-Kobani
 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Nisan
 1994, Tendürek (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Adnan İBRAHİM
 Kod adı: Malik
 Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-Küçük
 Güney, 1968
 Mücadeleye katılım tarihi: 1991
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan
 1994, Tendürek (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: M. Zeki İBRAHİM
 Kod adı: Şervan
 Doğum yeri ve tarihi: Dırbısa-Dersim,
 1970
 Mücadeleye katılım tarihi: 1992
 Şahadet tarihi ve yeri: 13 Nisan
 1994, Tendürek (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: Nedim KÖKEN
 Kod adı: Habur
 Doğum yeri ve tarihi: Ekiciler köyü-
 Erciş, 1973
 Mücadeleye katılım tarihi: Eylül 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan
 1994, Tendürek
 ■ Adı, soyadı: Adem RUSKA
 Kod adı: Rızgar
 Doğum yeri ve tarihi: Temurlu, ...
 Mücadeleye katılım tarihi: 6 Eylül
 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 12 Nisan
 1994, Tendürek
 ■ Adı, soyadı: Ferhan KENKAŞ
 Kod adı: Cesur
 Doğum yeri ve tarihi: Silopi, 1974
 Mücadeleye katılım tarihi: Haziran
 1990
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan
 1994, Tendürek (Manga komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İsmail EFSUN
 Kod adı: Sefkan
 Doğum yeri ve tarihi: Koçeri
 köyü-Mako, 1972
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan
 1994, Tendürek
 ■ Adı, soyadı: Seyfettin SARAN
 Kod adı: Şer
 Doğum yeri ve tarihi: Baratlı köyü-
 Özalp, 1971
 Mücadeleye katılım tarihi: 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 14 Nisan
 1994, Tendürek (Takım komutanı)
 ■ Adı, soyadı: İsmail GÜLTEKİN
 Kod adı: Çekdar
 Doğum yeri ve tarihi: Ağrı, 1973
 Mücadeleye katılım tarihi: 12 Nisan
 1993
 Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan
 1994, Tendürek

■ Adı, soyadı: İbrahim ABI
Kod adı: Şervan
Doğum yeri ve tarihi: Van-Gürpınar, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan 1994, Tendürek (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Hüseyin BİNBOĞA
Kod adı: İbiş
Doğum yeri ve tarihi: Çarveş köyü, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1 Ağustos 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Nisan 1994, Tendürek (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Şakir KALIN
Kod adı: Bedran
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 12 Ekim 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan 1994, Tendürek
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Serhildan
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan 1994, Tendürek
■ Adı, soyadı: Mirza CEVARUK
Kod adı: Şervan
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1991
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan 1994, Aras mıntıkası (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Mehmet ABDULLAH
Kod adı: Harun
Doğum yeri ve tarihi: Derik-K. Güney, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan 1994, Aras mıntıkası
■ Adı, soyadı: Yusuf ALTEMUR
Kod adı: Berxwedan
Doğum yeri ve tarihi: Tuzluca, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan

1994, Aras mıntıkası (Manga komutan yardımcısı)
■ Adı, soyadı: Tuncay ŞEYGUN
Kod adı: Berxwedan
Doğum yeri ve tarihi: Çamurlu köyü, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 25 Nisan 1994, Tendürek
■ Adı, soyadı: Şükrü İNAL
Kod adı: Şükrü
Doğum yeri ve tarihi: Evci köyü-İğdır, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ocak 1994, Doğu sınırı
■ Adı, soyadı: Hüseyin BARAN
Kod adı: Şewger
Doğum yeri ve tarihi: İğdır, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 19 Ekim 1993
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ocak 1994, Doğu sınırı
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Azad
Doğum yeri ve tarihi: Henego-İğdır ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ocak 1994, Doğu sınırı
■ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Koçer
Doğum yeri ve tarihi: Çiftlik köyü-Doğubeyazıt, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ocak 1994, Doğu sınırı
■ Adı, soyadı: Hasan YILDIZ
Kod adı: Erbil
Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 24 Ekim 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 16 Ocak 1994, Doğu sınırı (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Felemez TEKİN
Kod adı: Ferzende
Doğum yeri ve tarihi: Batman, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şahadet tarihi ve yeri: ... (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Fikret AVCI

Kod adı: Nurettin
Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: ... (Takım komutanı)
■ Adı, soyadı: İbrahim Halil TURAN
Kod adı: Nurettin
Doğum yeri ve tarihi: Kuli-Doğubeyazıt, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Tendürekler. (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Mehmet İkbāl GÜNEŞ
Kod adı: Aziz
Doğum yeri ve tarihi: Muş, 1960
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: Yusuf Hacı KASIM
Kod adı: Brusk
Doğum yeri ve tarihi: Amude, 20 Kasım 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şahadet tarihi ve yeri: ... (Cephe birim sorumlusu)
■ Adı, soyadı: Halim SALAN
Kod adı: Zana
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: Servet ELAM
Kod adı: Şer
Doğum yeri ve tarihi: Erçiş, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Tendürekler-Diyadin
■ Adı, soyadı: Şakir ÖDER
Kod adı: Mahir
Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1991
Şahadet tarihi ve yeri: ... (Manga komutanı)
■ Adı, soyadı: Murat KAYA
Kod adı: Aziz
Doğum yeri ve tarihi: Adana, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: ...
■ Adı, soyadı: Ferhan IŞIK
Kod adı: Dılxaz
Doğum yeri ve tarihi: Mardin-Midyat,

1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Sarıkamış-Kürtçü ormanları

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Sefkan

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Sarıkamış-Kürtçü ormanları

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Hamit

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Sarıkamış-Kürtçü ormanları

■ Adı, soyadı: Murat ...

Kod adı: Deniz

Doğum yeri ve tarihi: Ergani, 1967

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Şenkaya (Bölge yönetiminde görevli)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Selim

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Zibini köyü-

Digor, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Beşir

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Piro

Doğum yeri ve tarihi: Mako-Doğu

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Bağaver köyü-Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rojhat

Doğum yeri ve tarihi: Ağrı, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Bağaver köyü-Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Medya

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Bağaver köyü-Şenkaya

■ Adı, soyadı: Lokman ...

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Mişare-Siirt, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Bağaver köyü-Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: Kars-Azad

köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart 1994,

Bağaver köyü-Şenkaya (Yaralı

haldeyken düşman tarafından

katlediliyor.)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mahir

Doğum yeri ve tarihi: Erzurum-

Şenkaya, ...

Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994,

Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rençber

Doğum yeri ve tarihi: Siirt-Eruh, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 8 Mart 1994,

Şenkaya (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Xurşit

Doğum yeri ve tarihi: Patnos, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: Aralık 1992

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şenkaya

(Çığ düşmesi)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Siirt-Eruh, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şenkaya

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mazlum

Doğum yeri ve tarihi: Ardahan-Kars, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şenkaya ormanları (Donarak şehit)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Büyük Hamit

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şenkaya ormanları (Donarak şehit)

■ Adı, soyadı: Baran SONKURT

Kod adı: Zınar

Doğum yeri ve tarihi: Siverek, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat

1994, Göle-Serenoğlu yaylası

■ Adı, soyadı: Orhan ...

Kod adı: Dilgeş

Doğum yeri ve tarihi: Evse köyü-

Kurtalan, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat

1994, Göle-Serenoğlu yaylası

(Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Jehat

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat

1994, Göle-Serenoğlu yaylası

(Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Yavuz ...

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Nahçıvan köyü-

Digor, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat

1994, Göle-Serenoğlu yaylası

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Hezil

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat

1994, Göle-Serenoğlu yaylası

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Fırat (Mamoste)

Doğum yeri ve tarihi: Sarıkamış, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat 1994, Göle-Toktaş köyü (Cephe yönetimi)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Nizar

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 28 Şubat 1994, Göle-Toktaş köyü

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ferhan

Doğum yeri ve tarihi: Ardahan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Selin-Karakaya yaylası

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mahir

Doğum yeri ve tarihi: Kars-Göle, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: Aralık 1993

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Selin-Karakaya yaylası

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-K. Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Selin-Karakaya yaylası

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Zindan

Doğum yeri ve tarihi: Lice, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Selin-Karakaya yaylası

■ Adı, soyadı: Hüseyin ...

Kod adı: Gülcan

Doğum yeri ve tarihi: Şenkaya-Bağaver, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1985

Şahadet tarihi ve yeri: 16 Nisan 1994

Kağızman-Şengili köyü (Manga komutanı) (Gülcan yoldaş, 1982 yılında KDP'nin eline esir düşer, KDP TC'ye teslim eder, 6 yıl Diyarbakır zindanında kaldıktan sonra 1993'te tahliye olur ve hemen gerillaya katılır.)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Evîn

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, 1977

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Kağızman-Şengili

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ala

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1994, Kağızman-Şengili

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Gülistan köyü-Göle, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 4 Mart 1994, Şenkaya ormanları (Donarak şehit)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Haki

Doğum yeri ve tarihi: Şırnak, 1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: Şenkaya-Bağaver köyü (Manga Komutanı)

■ Adı, soyadı: Abdurahman HEVER

Kod adı: Abdurahman

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 24 Nisan 1994, Kağızman-Pıfık köyü (Kendi bombasıyla kendisini şahadete ulaştırır)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Perçin

Doğum yeri ve tarihi: Alican köyü-İğdır, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 24 Nisan 1994, Kağızman-Pıfık köyü

■ Adı, soyadı: Mehmet MEŞE

Kod adı: Şeref

Doğum yeri ve tarihi: Varto, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 2 Mart 1994, Şenkaya çatışması

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Gabar

Doğum yeri ve tarihi: Hamur-Ağrı, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: Sarıkamış-Karakort ormanları

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Diyar

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: Şenkaya (Hastalanarak şehittir) (Manga komutanı, Akademi ve Çukurca'da kalmıştır.)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: Güney Kürdistan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: ..., Şenkaya (Donarak şehittir, Akademi ve Botan'da kalmış)

■ Adı, soyadı: Mustafa ÇELİKKALEMİ

Kod adı: Ferhat

Doğum yeri ve tarihi: Susuz-Digor, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Şubat 1994, Çemçe (Donarak şehit)

■ Adı, soyadı: Halil YİĞİT

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Xıdırli köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs 1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: Neşet ...

Kod adı: Dr. Burç

Doğum yeri ve tarihi: Van, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs 1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: Abdulvahap ALAGÖZ

Kod adı: Orhan

Doğum yeri ve tarihi: İğdır, Aralık Çamurlu köyü ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs 1994 Ağrı Dağı sınırı (Bölge Yönetimi)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Orhan

Doğum yeri ve tarihi: K. Güney, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs 1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga

komutanı)

142- Adı, soyadı: ...

Kod adı: Welat

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Bedran

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ali

Doğum yeri ve tarihi: Urfa-Siverek, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ulaş

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, Aralık-Alakızıl köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Murat ...

Kod adı: İntikam

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır-Çamurlu

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Memo

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır-Çamurlu

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Ali

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır-Çamurlu

Mücadeleye katılış tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Adil

Doğum yeri ve tarihi: Kars-Göle

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: Abdullah ...

Kod adı: İrfan

Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt-

Taxılka köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Haki Arap

Doğum yeri ve tarihi: K. Güney

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Navdar

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır,

(Terekeme Asıllı) ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Felat

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır

(Terekeme Asıllı), ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Glidağ

Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt-

Ortılı köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: Xalis ...

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır-Mürşitali

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Zağros

Doğum yeri ve tarihi: Doğu

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Şiyar

Doğum yeri ve tarihi: Batman, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Dicle

Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Jinda

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır, ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Besra

Doğum yeri ve tarihi: Muş, Varto ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mayıs

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Hayri

Doğum yeri ve tarihi: Uludere

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rojhat

Doğum yeri ve tarihi: Hizan-Bitlis, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Iğdır-Çamurlu

Mücadeleye katılış tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Şervan

Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt,

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Reşo

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı (Manga

komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Harun

Doğum yeri ve tarihi: Küçük Güney

Kürdistan, ...

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 17 Nisan

1994, Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Bager

Doğum yeri ve tarihi: Malazgirt, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mart

1994,

Ağrı Dağı sınırı (Takım komutanı)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Vedat

Doğum yeri ve tarihi: Silirt-Kurtalan,

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mart

1994,

Ağrı Dağı sınırı (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Ahmet GÜVEN

Kod adı: Amed

Doğum yeri ve tarihi: Doğubeyazıt,

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mart 1994,

Ağrı Dağı sınırı (Bölge Yönetiminde)

■ Adı, soyadı: ...

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Keban, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 10 Mart 1994,

Ağrı Dağı sınırı

■ Adı, soyadı: Makbule ERESAN

Kod adı: Rojin

Doğum yeri ve tarihi: Mardin, ...

Mücadeleye katılım tarihi: 30 Ağustos
1992

Şahadet tarihi ve yeri: 5 Nisan 1994,
Ağrı Dağı (Manga komutanı)

MARDİN EYALETİ

İşte en güzel yaşamı böyle yarattılar
kutupların bile
asla soğutamadığı kızgın kinle
ve kudurmuş ırmaklar gibi sevileriyle
yedi kat pers dehlizlerinde gömülü
özgürlük ruhunu çekip çıkardılar
dipçik vurgunu çıplak elleri
ve avuçlarında çıplak yürekleriyle
en güzel dünyayı böyle kurdular
benevok çiçekleri

İÇİNDEKİLER

Erol Kılıç	477
Gülçin Doğan	480
Hüseyin Alak	483
İdris Bozo	485
Mehmet Hayri Yılmaz	486
M. Şerif Teke	489
Metin Kapan	491
Şehmus Şahin	493
Ziver Ağaoğlu	496
Mardin Eyaleti Şehit Künyeleri	498

Öz disiplinin abidesiydi

Xemgin heval, 1972 yılında Kızıltepe'de ortahalli bir ailenin çocuğu olarak doğar. Çocukluğundan itibaren bir sınır şehri olan Kızıltepe'de kaçakçılarla jandarmaların çelişkilerini sorgulayıcı bir şekilde izler. İlk ve ortaokulu okuduğu sırada dilden dile dolaşan sohbetlerde Kızıltepe'de faaliyet yürüten **Ferhat KURTAY** hevalin büyüleyici kişiliğiyle tanışır. Ferhat KURTAY Xemgin hevalin hayranlık duyduğu birisidir.

Lise yıllarında, üç kibritin dörtlerin aleviyle yangına dönüştüğü ulusal kurtuluş mücadelesinin sıcaklığı, tüm Kürdistan'ı olduğu gibi Kızıltepe'yi de sarmıştır. Okuma isteği ile peş peşe duyduğu direniş destanları, O'nu şekillendirir mücadeleden kopmaz. Sonuçta girdiği üniversite sınavlarında ODTÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nü kazanır.

Büyüyen ulusal mücadelenin yarattığı devrim coşkusuyla Ankara'ya gider. Girdiği ortam O'na her yönüyle yabancıdır. Xemgin heval, üniversitenin özel savaş tarafından dayatılan kirli yaşamına ilk günden tepki duyar. Çok geçmeden birçok Kürt

Adı, soyadı: **Erol KILIÇ**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **23 Kasım 1993, Bagok**

gencinin bu kirli çarkın içinde sıkıştığını anlar. Bütün iradesini şahlandırarak, kendini bu yaşama kapatır.

O'nun arayışı bambaşkadır. O'nu, ne ODTÜ'nün bol imkanlı kampüs hayatı, ne de kafeteryaların dumanlı havasındaki boşsohbetçilik çeker. Bütün gününü okumaya ve incelemeye adar. Üniversitenin kütüphanesinin zenginliği, onun için bulunmaz bir hazine gibidir.

Çok geçmeden ondaki bu öz disiplin, bilim ve felsefe merakı aynı odada kaldığı bir

arkadaşının dikkatini çeker. Bu, sıradan bir arkadaş değildir. Bu arkadaş, Xemgin hevalın arayışlarına, o günün koşullarında ve o mekanda cevap verebilecek, partili bir arkadaşdır.

Bu gözlemlene, tartışma, yakınlaşma sürecinden sonra bu yoldaş, Xemgin hevalle ilişkiye geçer. Böylece Xemgin heval ODTÜ örgütlenmesinde yer alır. Hücre örgütlenmesinde gösterdiği çaba, örgütlülüğe gelen kişiliği, hızlı gelişimi ve eğitime özlü yaklaşımı, partinin dikkatini çeker. O'ndaki bu çaba, parti tarafından daha geniş imkanlar sunularak görevlendirilir. Xemgin hevala, kendisine bağlı bir alt hücre oluşturma görevi verilir. Daha sonraki anlatımlarda da, bugünü yaşamının en kutsal günü olarak değerlendirir.

Xemgin heval bu görevin ağır bir yük olduğunun bilincindedir. Böylece yaşamını, çevresindekilerle ilişkilerini yeniden düzenler. Okul, onun için artık bir amaç değil araçtır. Bir yandan derslerini düzenli takip ederek, bu zemini parti çalışmalarını için korurken diğer yandan tüm gücüyle genç adaylarla ilişkiye geçmeye çalışır.

Artık hem bir öğrenci, hem bir

öğretmendir. Deniz Gezmişlerin direniş mekanı olan ODTÜ'nün derin çam ormanları Xemgin heval için baharın gelmesiyle birlikte, spor ve eğitim alanı olur. Okuma ve öğrenme temposunu hızlandırır. İyi bir örgütçü olmanın özelliklerini kendinde somutlaştırmak için, büyük çaba harcar.

Öğrendiklerini büyük bir coşkuyla, ilişkide olduğu genç adaylarla paylaşır. Sadece paylaşmakla kalmaz, onları düzenin kirliliği yaşam tarzından çekip kurtarmak için tüm benliğini çalışmalara adar. Artık sessiz ve içine kapanık Xemgin, yerini canlı, dinamik, neşeli ve girişken bir kişiliğe bırakmıştır.

Yoldaşlarıyla birlikte olduğu ortamlarda örgütsel ve eğitsel çalışmalarda ciddi bir militan; sosyal ilişkilerinde ise moral kaynağıdır.

Bir süre sonra parti talimatları doğrultusunda aktif eylemliliklerde yer alır. Artık, usta bir bildiri ve yayın dağıtıcısı, hassas bir kurye, coşkulu bir yürüyüşçü, cesaretli bir protestocudur. Zekiye ALKAN hevalin Hacettepe Üniversite hastanesindeki yanık bedeninde Mazlumlarla buluştuğu saatlerde, o hastane bahçesinde görevinin bilincinde bir nöbetçidir.

1990 Newroz'unda Ankara Hukuk Fakültesi'nin bahçesinde molotoflu Newroz eylemliliklerindedir. Eylemliliklerde ihtiyatı elden bırakmaz. Düşmanın pusuda olduğunu bilmektedir, kendini bu anlamda da donanımlı kılar.

Newroz eylemliliği O'nun için,

kısmi bir deşifreyonla sonuçlanmıştır. Örgütsel konum bilinmemekle birlikte, fiziken düşman tarafından tespit edilmiştir. Bu yüzden çalışmalarını yeni bir düzene oturtur. Mümkün olduğunca, bir üstüyle bağlantı kurmaz. Kendini Diyarbakır'ın direniş motifleriyle donatarak her türlü gelişmeye hazırlar.

1990 yılı 1 Mayıs operasyonunda gözaltına alınır. Bir hafta boyunca düşmanın en vahşi işkence ve baskılarına karşı yığılma direnir. Mahkemede ellerinde hiçbir delil olmayan sömürgeciler, Xemgin hevali serbest bırakmak zorunda kalırlar.

Gerek uzun süredir örgütlülük içinde doğan ülke özlemi, gerekse gözaltında daha da bilenen kini, O'nu ülkeye çekmektedir. Ancak operasyondan dolayı alandaki güçler geri çekilmiş, örgütsel bağlantısı kopmuştur. Beklemek zorundadır. Yaz gelince Kızıltepe'ye geri döner.

Kızıltepe'deyken, misafirliğe gittiği bir yerde gerillalarla karşılaşır. Bu O'nun için unutulmayacak bir andır. Onlarla ilişki geliştirmekte gecikmez. Fakat bu şanlı yolculuğa yalnız çıkmak istemez. Gerillaların izniyle tekrar Ankara'ya döner. Birkaç ay daha buradaki örgütle durumu izler. Ancak o süreçte 4. Kongre hazırlıkları nedeniyle, metropol çalışmaları yeniden düzenlemeye tabi tutulmuştur. Eski ilişkiler, deşifre olduğundan bir süre için askıya alınmıştır.

Xemgin heval örgütlediği bir

yoldaşıyla beraber Mardin Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır.

Xemgin heval artık bir gerilladır. Kürdistan'da büyümesine rağmen, ülkesinin insanlarını ve coğrafyasını tanımamanın verdiği acı, tüm benliğini kaplar. Fakat bu O'nu geriye çekmez. Halkının özgürlük davasına bağlılığını daha da kamçılar. Daha sonraki aylarda bu süreç O'na tatlı bir anı olarak kalır. Özellikle şu anısı O'na hatırlatıldıkça kahkahalarla gülmekten kendini alamaz:

Ülkeye ilk gittiği günlerde Mazıdağ'ın Şexan tepelerinde, her tarafı kaplayan bir ağaç dikkatini çeker. Komutan arkadaşına "heval, bu ağacın adı nedir?" diye sorar. Komutan arkadaş O'nun Kızıltepe'li olduğunu bildiği için bu soruya çok şaşırır. Ama düşmanın halkımızı ne kadar kendi toprağına, doğasına yabancılaştırdığını bildiği için, Xemgin hevali anlayışla karşılar ve işi şakaya dökmekten geri kalmaz. Xemgin heval Cilo ağacını göstererek, "heval o ıspanaktır. Kürdistan'da ıspanak ağaçlarda büyür" der. Xemgin heval utancından kıpkırmızı kesilirken, tüm grup gülmekten kırılmıştır. Bu olay O'nda derin bir iz bırakır. Tüm enerjisiyle Kürdistan'ın coğrafyasını, insan karakterlerini öğrenmeye çalışır. Bir ay sonra Xemgin heval, yıllardır savaş içindeymişcesine halkla kaynaşmış, yoldaşlarıyla bütünleşmiş, bulunduğu alanı karış karış tanımıştır. Kısa bir süre önce Cilo ağacını tanımazken, bir ay sonra

bulunduğu gerilla grubunun "rezan"ı olmuştur.

Xemgin heval, kısa sürede gerillanın hareket ve vuruş tarzını kavrar. Bu konuda Parti Önderliği'nin çözümlemelerini kendine esas alır. Mardin 3. bölgede bulunduğu birimde çıkan sorunlara karşı doğru devrimci bir tavırla, partinin eleştiri silahını yetkince kullanır. Bununla sınırlı kalmaz, sömürgeciliğin eğitim kurumlarında, kemalizmin etkisi altında şekillenen küçük-burjuva özelliklere kendi şahsında amansızca yönelir.

kitlenin partiye ilgi ve sevgisini kazandırır.

Ardından 3. bölge hareketli eylem birliğinin komutan yardımcısı olarak görev alır. Şexan ve Kubala karakol baskınlarında ve bir ajanı cezalandırma eylemlerinde aktif yer alır. Bulunduğu birliğin köy toplantılarında güçlü bir ajitator olduğu kadar, örgütleyici olduğunu da gösterir. Girdiği her köyde **Koma Gel**'ler örgütlenmesinin temelini atar. Bu çalışmalar esnasında O'nun için en büyük mutluluk, yurtsever

Konferansı'nda eyalet geniş yürütmesine seçilir.

Mardin Eyaleti'nin farklı farklı bölgelerinde parti 4. Kongresi'nin ve eyalet konferansının kararları doğrultusunda aktif bir eylemci ve örgütçü olarak görev yapan Xemgin heval, 23 Kasım 1993'te Bagok'ta **Haki, Şoreş ve Koçer** hevallere birlikte ölümsüzlük kervanına katıldı.

Xemgin heval dört yıllık aktif devrimci yaşamında hızlı gelişim temposu, kararlılığı ve cesareti, eylemciliği ve örgütçülüğü,

İşaretili olan Şehit Zahit ÜLKER (Eriş) 1974, Akarsu-Nusaybini, 1992 katliamı, 4 Mart 1994, Bagok'ta şehit

Gelişme temposu, özlü, kurallı yaşamı, moral, coşkusuyla, çalışkanlığı ve fedakarlığıyla yoldaşlarının güvenini ve sevgisini kazanır. İlk eylemini Haziran 1991'de Şıvistan köyü ile Mardin-Diyarbakır karayoluna bağlanan yolun kesilmesinde gerçekleştirir. Ajitasyon ve propaganda gücüyle 150 kişilik

köylerdeki çocukların mangalar halinde örgütlenmesi ve eğitilmesidir.

Bundan sonraki süreç Xemgin heval için bir gerilla olarak olgunluk, üretkenlik ve yoğun emek yılları olmuştur. Xemgin heval manga komutanlığından başlamak üzere çeşitli düzeylerde görevler alır. Mardin 2. Eyalet

devrimci ahlakı ve öz disiplini ile bizlere vazgeçilmez bir miras bıraktı.

Xemgin heval, Bagok'ta yaktığın özgürlük meşalesini savaşın her mevzisine taşıyacağımıza and içiyoruz. Senin ve tüm şehitlerimizin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele arkadaşları

SEN ÖLÜMSÜZSÜN, KÜRDİSTAN'IN BAĞRINDASIN

Gülçin heval, 1968 yılında Midyat'ın Gundikê Aliyo köyünde dünyaya gelir. Ailenin en büyük çocuğudur. Küçük yaşlarda sorumluluk duygusuyla tanışır. İlkokulu Midyat'ta okur. Bu yıllarda devrimci düşünceleri taşıyan öğretmenlerinin etkisiyle devrimcilere sempati duymaya başlar. Ailevi nedenlerden dolayı aile içinde sürekli kavgalar yaşanır. Babasının annesi üzerinde kurduğu baskıyı ve haksızlığı sindiremez. Bu durum Gülçin hevalin Kürt kadınının toplumdaki yerinin ne olduğunu daha iyi görmesini sağlar. Sonuçta haksızlıklara, baskılara ve sömürüye karşı durmayı öğrenir.

Anne ve babasının boşanması ardından dört kardeşiyle birlikte, annesinin yanında nafaka parasıyla geçinmeye başlar. Oldukça sıkıntı çekerler. Bu arada Gülçin heval annesiyle beraber kardeşlerinin sorumluluğunu üstlenir. Ortaokula gittiği dönemde Midyat'ta birçok örgüt

Adı, soyadı: **Gülçin DOĞAN**
Kod adı: **Mizgin, Hevi**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Mayıs 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Haziran 1994, İdil**

çalışma yürütmektedir. Ancak bu örgütlerden en etkili olanı PKK'dır. PKK kurulmadan önceki propaganda ve örgütlenme sürecinde de bu alanda etkilidir. Bu gelişim süreci, Gülçin heval için de yeni düşüncelerle tanışma süreci olur. Ülkesi olan Kürdistan'da yaşamasına rağmen bundan habersiz olduğunu bilince çıkarır. Böylece ülkesini, Kürtlüğünü öğrenir. Yine bu dönemde şehit **Vasfi KILIÇ** heval, O'nun da içinde yer aldığı

pek çok gruba propaganda yapmakta, sömürgecilere karşı neden ve nasıl mücadele verdiklerini anlatmaktadır.

Bu dönemde 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi iş başına gelir. Cunta, korkunç bir terörle demokrat, devrimci, yurtsever kitleler üzerinde zulmünü uygular. Devrimcileri cezaevine tıkayarak, dışarıda da Kürdistan'ı bir tür cezaevi olarak örgütlemeye başlar. Binlerce insanımız işkence tezgahlarından geçirilirken, bir o kadarı da zorla göç ettirilir. Partimiz kadrolarını bu dönemde yeniden

toparlayarak daha güçlü bir hamleyi gerçekleştirmek amacıyla yurt dışına çıkar. Cunta geride kalanlara yönelirken, özellikle de gençlerimizi yoz yaşam içine çekmeye çalışır. Sömürgeciler ancak böyle yozlaştırılmış bir yapıya dayanarak sömürülerini sürdürebilirlerdi. Gülçin heval tüm bu uygulamalar karşısında özünü kaybetmemek için direnir. İnandığı düşüncüyü asla ruhundan silmez, korumaya

çalışır.

Liseyi bitirdikten sonra memurluk yapar. Midyat alanına giden gerilla grubuyla ilişki kurmakta gecikmez. Alanda milislik yapmaya başlar. Verilen her görevi en iyi bir şekilde yerine getirmenin çabası içerisinde. Evi gerillanın, mücadelenin bir mevzisi haline gelir. Yürüttüğü çalışmalar esnasında kendini kamufle etmede başarılıdır. Gerillanın sömürgeci hedeflere vurduğu her darbe kendisinde büyük sevinçlere ve büyük devrim inancının pekişmesine yol açar. Sömürgeci düzenin dayanaklarından biri de halkların birbirine düşman edilmesidir. TC de bu yolla Mezopotamya'nın en eski halklarını birbirine düşman etme yöntemini yıllardan beri uygulamaktadır. Kürdü Ermeni'ye ve Süryani'ye düşman etme gibi özel savaş yöntemlerini hep diri tutmuştur. Ancak PKK düşüncesi bu yönde de Ortadoğu halklarına bir umut ışığı olmuş, onların birbirine değer vermesini sağlamış ve halkların gerçek düşmanının kim olduğunu göstermiştir. Gülçin heval de düşmanın Midyat'ta bu yönlü çabalarını bildiğinden Süryanilerle ilgilenir, onlara

mücadeleyi tanıtmaya çalışır.

1992 yılı sonlarına doğru bir itirafçının ihbarı üzerine, Gülçin heval ve bir grup yurtsever gözaltına alınır.

Mardin Emniyet Müdürlüğü'ne götürülerek sorguya alınır. Düşman sorgu esnasında her türlü baskıyı uygulamasına rağmen O'ndan hiçbir bilgi alamaz. Yoldaşımız

sömürgeciler karşısında boyun eğmeyerek direnişi seçer ve sömürgecileri yenilgiye uğratır. Gülçin hevalin gördüğü işkenceler sonucunda bir kolu sakat kalır. Sorgu sonrasında Diyarbakır Cezaevi'ne gönderilir. 3 ay burada kaldıktan sonra, 3 ay da Urfa Cezaevi'nde yatar; daha sonra tahliye edilir. Cezaevinden çıktıktan sonra Midyat'a dönen Gülçin hevali düşman rahat bırakmaz. Bu yüzden ailesi ile birlikte köye taşınırlar. Ancak düşman burada da rahatsız etmeye, baskı uygulamaya devam eder. Bu nedenle geçici olarak İstanbul'a gider, oradan da Avrupa'ya çıkmayı düşünür. Ancak ülkeden uzak olmanın, çekilen acıların intikamının alınması gerektiğini hisseder. Ülkeden kopuşun, kaçışın TC'nin bir politikası olduğunu düşünür ve yeni bir kararla Kürdistan'a geri döner. Düşmanın

ailesine uyguladığı baskılar da artmış durumdadır.

Tüm bu gelişmeler Gülçin hevali derinden düşündürür. Önemli bir yol ayrımına gelir. Bir karar vermek zorundadır. Ya

ülkenin özgürleşmesini uzaktan seyredecek, ya da mücadeleye tüm benliğiyle katılacaktır. Kürdistan'ın gün geçtikçe özgürleştiği bir dönemde uzakta kalmak, O'nun düşüncelerine, kişiliğine uygun bir yaklaşım değildir. Bu yüzden mücadele saflarındaki yerini alma kararını verir. Gerillayla ilişki sağlar ve kırsala çıkar.

Yıllardır özlediği an gelmiştir. Kürdistan'ın yüce dağlarında elinde özgürlük silahıyla sömürgecilere karşı

edinebilmesinin çetin bir savaştan geçtiğini bilmektedir. Bu düşünceler ışığında geliştirdiği mücadele yolunda ilerlemenin çabalarını sergiler.

Kürdistan tarihinin kara sayfalarını hep ihanetler oluşturmaktadır. İhanet, düşmanın en güvendiği silahlardandır. Kürdistan'daki isyanların kanla bastırılmasında bir avuç ihanetçinin parmağı vardır. Bu silah Kürdistan'da halkımızın, hatta ülkemizde yaşayan diğer halkların birbirine

Hayri'nin, Kemal'in dört duvar arasında sergiledikleri direniş, Gülçin ve diğer yoldaşlarının direnişleriyle perçinleşir. 3 yiğit gerilla "Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" şiarını haykırırlar ve Gülçin heval bombanın pimini çekerek ölümsüzlüğe gidişi sağlar.

Midyat halkı O'nun şahadetinden çok etkilenir. Halkların zulme karşı direnişini canıyla, kaniyla haykıran Gülçin heval, Kürdistan ve M. Selim hevaler halkların kardeşliği

Solda Şehit Zeki AKKURT (Rubar), 1973 Çelik-Dargeçist Aralık, 1993 Mardin-Halila karakol baskınında şehit

savaşmanın, insanlığa verilecek en büyük hizmet olduğunu düşünür. Bunu yaşamının sevinci içindedir. Artık sömürge ülkelerde kadının yeri olmadığını, bu yüzden Kürdistanlı kadının kurtuluşunun ve toplumda saygın bir yer

düşmesi için de kullanıldı. İşte ihanet kara yüzünü bir kez daha gösteriyordu. **Gülçin, Kürdistan ve M. Selim** yoldaşlar, düşmana yapılan bir ihbar sonucu çatışmaya girerler. Son kurşunlarına dek savaşır bu çatışmada. Mazlum'un,

temelinde kurulacak Kürdistan'da yaşatılacaklardır.

Ne mutlu özgür Kürdistan uğruna ölümsüzlüğe sevdalananlara!

Anın mücadelemize ışıktır!

Mücadele arkadaşları

Düşmana tüm benliğiyle öfke dolu bir yoldaştı

Sömürgeciler işgal ettikleri ülkeleri ellerinde tutarak daha çok kendilerine bağımlı kılmak için her türlü yöntemi kullanırlar. Asimilasyon, gerçeği inkar, baskı, katliam, pasifikasyon vb. bu yöntemlerden bazılarıdır. Tüm bu uygulamalar egemen gücün çıkarına hizmet temeline sahiptir. Sömürgeciler bu uygulamaları gerçekleştirirken bazı durumlarda faşist karakterlerinin bir gereği olarak orduları ve kontra örgütlenmeleriyle direkt devreye girerlerken, bazı durumlarda ise sosyal, kültürel, siyasal ve ekonomik gelişmenin olanaklarını daraltarak toplum içinde bunalımı had safhaya ulaştırırlar. Bütün bu uygulamaların özünde yatan ise egemenliği altında bulunan toplumu ruhsal, düşünsel ve fiziksel olarak vatansızlaştırmak ve doğru adına ne varsa örtbas etmektir.

Faşist Türk sömürgeciliğinin ülkemiz Kürdistan'da Kürt

Adı soyadı: **Hüseyin ALAK**

Kod adı: **Hayri**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin-Merdare, 1973**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1994, Savur-Elekan köyü,**

insanını ülkesinden kopartmak için yaşamı tümüyle kendisine göre biçimlendirdiği açıktır. Kürt toplumunu denetim altına almada TC her açıdan Kürdistan'ı yaşanmaz hale getirmiş; mecburi iskan, göç ve sürgün politikalarını geliştirerek, kurtuluş umudunun nasıl olması gerektiğini saptırmıştır. Böylece Kürt gerçeği eritilmek istenmiştir.

Bu uygulamaların sonucu birçok Kürdistanlı aile,

Kürdistan'dan Avrupa ve Türkiye metropollerine göç etmiştir. Buralara göç eden Kürdistanlılar emperyalistler tarafından ucuz işgücü olarak kullanılmıştır. TC'nin uygulamalarına destek amacıyla emperyalist kültür içerisinde Kürdistan'da vurulan kölelik zinciri daha bir sıkıca insanlarımızı sarmıştır. Bu zincirlerin acısını hissedenlerden biri de **Hayri** hevaldır.

Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Mendere köyünde, 1973 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan Hayri he-

val, ilkokulu doğduğu köyde okur. Daha sonra ortaokulu Akarsu nahiyesinde bitirir. Maddi açıdan yoksul olan ailesi bir hayli zorlanmakta, sıkıntı çekmektedir. Bunun için babasının kararıyla Antalya'ya göç ederler. Hayri heval her ne kadar doğup büyüdüğü topraklardan fiziki olarak ayrılmışsa da, yüreğinde ve beyninde doğup büyüdüğü toprakların sevgisini ve özlemini taşır.

Hayri heval, kendi ailesi gibi Antalya'ya yerleşen Kür-

Şehit Canser 23 Ocak 1994,
İdil'de şehit

distanlı ailelerle ilişki kurmakta gecikmez. Burada içine girdiği ilişkiler sonucunda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışır. İçinde duyduğu yüksek sorumluluk ve vatana olan bağlılığının

bir gereği olarak örgütlenme faaliyetlerine katılır. Kısa sürede kitleler içinde birliği yaratmada aktifleşir. Sempatikliği ve güleryüzlülüğü kadar olgun bir kişiliğe sahip oluşu kitleler içindeki saygınlığını artırır.

O'nun da faaliyetlere katıldığı alandaki birlik ve örgütlenmenin gelişimi düşmanın dikkatini çeker ve düşman yönelir. Bu yöne-

lim sonucunda Hayri heval tutuklanır. 5 ay Buca Cezaevi'nde tutuklu kalan Hayri heval sorgulamada her türlü tehdit ve baskı altında kalsa da yenik düşmeyerek tavrını mücadeleden yana

alır ve bir süre sonra cezaevinden çıkar.

Cezaevinden çıkan Hayri heval mücadeledeki kararlılığının coşkusu ile doğup büyüdüğü köyüne döner. Köyde daha önce partiye katılan amcasının oğullarından **Menal** ve **Battal** hevallerin şahadetini öğrenir. Tüm benliğini düşmana duyduğu öfke sarar. Hayri heval mücadeleye katılma kararını verir. O artık özgürlüğe yürümenin coşkusunu yüreğinde hissetmekte ve bu bilinçle savaşmaktadır. Düşmanla girilen bir çatışma sonucunda yaralanan Hayri heval, tedavi için parti kararıyla belli bir süre sıcak savaş sahasından uzak kalır.

Uzun bir bekleyiş sonrasında dağlara, savaşa dönmek O'nun için yeniden doğuştur. En son olarak bir grup yoldaşı ile Savur bölgesinde savaşan Hayri heval iki yoldaşı ile birlikte Savur'un Elfan köyü yakınlarında konumlandıkları sırada bir ihanetçinin ihbarı sonucunda düşmanla çatışmaya girerler. Ancak sayıca güçlü olan düşmana darbe vurma imkanı yoktur. Bu yüzden Hayri heval ve yoldaşları düşmanı sevindirmemek için silahlarını kırarak çektikleri el bombasının piminde sonsuzluğa doğru yola çıkarlar.

Mücadele arkadaşları

Tarih yargılanacak tarih!

Adı, soyadı: **İdris BOZO**
Kod adı: **Kani**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Aralık 1993, Kerboran**

Kani heval, 1968'de Kamışlı'da doğdu.

PKK öncülüğünde başlatılan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine her Kürdistanlı genç gibi katılan Kani heval, gerek cephedeki çalışmalarında ve gerekse de ARGK saflarında büyük bir çabanın sahibi olur. Kişiliğinde var olan özellikleri PKK militan özelliklerine dönüştürmek, komple devrimci kişiliğe ulaşmak için sürekli bir savaşımın içine girer.

1990 yılından itibaren gerilla saflarında bulunan Kani heval, parti-ordu yaşamındaki uyumluluğu, fedakarlığı, örgütçülüğü, yaşam biçimi, pratik sahada işgalci güçlere karşı olan eylemciliğiyle tanınan ve akla gelen ilk isimlerdendir. Kani heval yapı içinde ağırbaşlılığı ve devrimci ahlakıyla da tanınır. Çok yönlülüğü, yaratıcılığı ve disiplin

İnisiyatifini kullanarak eylemin başarılı olmasını sağlar. Düşmana büyük bir darbe indirilmiş ve önemli oranda düşmana ait askeri teçhizat ele geçirilmiştir.

En son Xelilan (Kılavuz) köyü jandarma karakoluna yönelik yapılan eylemde Kani heval, bu kez de saldırı grubundadır. Karakol stratejik konumu gereği önemli bir hedeftir. Dolayısıyla da bu eylem, ihanet odaklarına ve düşmana karşı caydırıcı bir nitelik taşıması ve

kesin sonuç alınması gereken bir eylemdir.

İşgalcilere sıkılan her kurşunla, atılan her roketle tarih tekrar tekrar yargılanıyordu. Ülkemin kardelenleri, güzide çocukları, halkı adına TC faşizminden hesap sormaktadırlar. Bu esnada bir kurşun Kani hevalı uğruna mücadele verdiği topraklarla bütünleştirir.

anlayışıyla, girdiği birçok eylemin başarıyla sonuçlanmasında etkili bir rol oynar.

Kerbent jandarma karakolu ve kontra köyüne yönelik yapılan baskın eyleminde, karakol tepesine saldırı gerçekleştiren grubun sorumlusudur. Eylem anında düşmanın konakladığı tepeyi boşalttığını ve aynı anda da ışsız başka bir tepede mevzilendiğini farkederek.

Mücadele arkadaşları

"Ben Kürdistan halkı için doğmuşum ve onun için canımı feda ediyorum"

Adı, soyadı: **Mehmet Hayri YILMAZ**
Kod adı: **Şiyar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **19 Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1993, Ömeryan-Yeste köyü**

düşüncelerle tanıştı. Şiyar heval eylemliliklerde, gerilla cenazelerinde, yürüyüşlerde, okul ve ders boykotlarında, serhildanlarda en ön saflarda yerini alırken okulda da cephe faaliyeti yürütmektedir. Bütün bu çalışmalarının yanısıra kendisini teorik olarak yetkinleştirmeye önem verir. Parti yaşamını, partinin ideolojik boyutunu öğrenmek için sürekli kitap ve yayınları takip eder. Kendisini geliştirmek için büyük bir çabanın sahibi olur.

1992 yılı, serhildanların Kürdistan geneline damgasını vurduğu bir yıldır. Bu dönemde de düşman güçleri gelişmeler karşısında çaresiz kaldıkça katliamlara girişerek, ayaklanmaları bastırmaya çalışır. Şiyar heval düşmana karşı olan kinini, öfkesini bir an önce kusmak için zaman geçirmez. Ailesinin maddi zenginliğini, itibarını, rahat ortamını bir kenara bırakıp gerillaya giderek sıcak savaşı yaşamaya karar verir. Önce beraber gerillaya katılacağı öğrenci arkadaşlarını seçer. Tüm

hazırlıklarını bitirdikten sonra Newroz'dan iki gün önce gruplar halinde gerillaya katılır. O artık Kürdistan'ın özgür dağlarındadır. Dört bin yıllık intikamını almak için ve halkının kurtuluşunu sağlamak için özgürlük savaşçısıdır.

Şiyar heval partiye katıldıktan sonra Bagok alanında siyasi ve askeri olarak daha da yetkinleşmek için eğitim devresine katılır.

Atılacağı tüm eylemlere

Şiyar heval, yurtsever bir ailenin en büyük çocuğu olarak serhildanların diyarı olan Nusaybin'de 1976 yılında dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumunun iyi olması, rahat bir ortamda büyümesini sağlar. Şiyar heval, ilk ve orta öğrenimini Nusaybin'de tamamlar. Liseye ilk önce İzmir'de bir yatılı okulda devam etmek ister. Fakat bu okulun bir kontra yetiştirme merkezi olduğunu anlayınca O ve arkadaşları okuldan kaçarlar. Nusaybin'e dönerek burada okumaya devam eder. Lise başlarındayken partiyle ilişki kurar. Fakat bunları ailesine ve çevresine belli etmez. Lise yıllarındayken artık ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışmış ve gençliğin verdiği büyük bir coşkuyla fırtına gibi bir ruha sahip olur. İlişki kurmadaki girişkenliği O'nu kitle ile kısa zamanda bütünleştirmiş ve bu konuda zorlanmamıştır. Kısa sürede birçok insanı ulusal kurtuluşçu

yansımaktadır. Düşmana önemli darbeler vurulup, iyi sonuçlar alınır. Bu arada düşmanın koruculaştırma politikası da genişlemektedir. Ömeryan bölgesinde de koruculara karşı eylemler yapılmakta ve darbeler vurulmaktadır.

Genç yaşta olmasına rağmen bitmeyen enerjisi ve

sakin ve sabırlıdır. Parti tarzına uygun yaklaşımı esas alır. Birçok eylemde en ön mevzilerde düşmana karşı savaşı. Bu özellikleriyle adı Ömeryan bölgesinde duyulur. Halk O'nu hep dürüst, sakin, sabırlı ve militan yaklaşımlarıyla tanır. 1993 yılında Şiyar heval bir başka yoldaşıyla birlikte çetelere karşı döşenen

yürüyerek yurtsever bir köye gider. Köylüler Şiyar hevalin bu haliyle nasıl bu kadar yol yürüdüğüne inanamazlar. Çünkü Şiyar hevalin gözlerine mayın parçaları girmiştir ve etrafını görmekte zorlanmaktadır. Ama O arkadaşının cenazesini düşmana bırakmamak için "neye mal olursa olsun

köylülere haber vermeliyim" düşüncesiyle hareket eder. Böylelikle köylüler cenazeyi alıp gömerler.

Yoldaşının bu şahadeti O'nu derin bir şekilde sarsar. Yarılyken Avrupa'ya tedaviye gitmesi için iknaya çalışılır. Fakat O bunları kesinlikle kabul etmez. Ne olursa olsun ordumuzun tıbbi imkanları altında tedavi olacağını ve asla Kürdistan'ı bırakmayacağını net bir şekilde söyler. Tedavisi biten Şiyar hevalin artık sabrı taşmıştır. Bir an

önce sıcak savaşa dönmek ister. Bunun üzerine hareketli gerilla birliğine katılmayı partiye önerir. Önerisi kabul edilir. Hareketli birliğe katıldığında kararlılığı, cesareti ve atılganlığı bütün eylemlere yansır. Düşmana ağır darbeler vurulur ve iyi sonuçlar alınır. Düşmanın koruculaştırma politikası Ömeryan bölgesinde de genişletilmeye çalışılmaktadır. Koruculara karşı bu bölgede de eylemler gelişir.

Şehit M. Emin (İsa) Aralık 1993, Bagok'ta şehit

azmiyle, yürüttüğü faaliyetlerde arkadaşları arasında saygınlık kazanır. Sürekli halk ile iç içedir. Halkın sorunlarını, dertlerini çözmeyi esas alır. Bagok'taki eğitimini başarıyla bitirdikten sonra, artık yetkinleşir ve göreve hazır olduğunu belirtir. Kendisine Ömeryan bölgesinde görev verilir. O bölgeden geldiği için yabancılik çekmez çok kısa sürede halkın güvenini, saygısını kazanır. Şiyar heval

mayınları bir daha kontrol etmek için mayınların bulunduğu sahaya giderler. Kötü bir talihsizlik sonucu mayın infilak eder ve yanında bulunan yoldaşı şehit düşer. Bu arada Şiyar heval de yüzünden ve vücudundan ağır bir şekilde yaralanır. Yaralı haliyle arkadaşının silah ve teçhizatını da alarak arkadaşının cenazesini düşmana bırakmamak için zifiri karanlıkta yaklaşık bir-iki kilometre

Temmuz ayında bölgede bulunan Mërmare çete köyüne baskın düzenlenir. Korucular bir anda gerçekleştirilen baskından paniğe kapılırlar ve her tarafa ateş ederler. Gerillanın vuruş tarzı ile eylem başarılı geçer ve arkadaşlar hiç kayıp vermeden geri çekilirler. Eylem bittikten ve bir hayli yol alındıktan sonra birlik, gruplar halinde ayrılır. Şiyar hevalin grubu ise Yestê köyü yakınında bir vadide epeyce dinlenir. Çeteler yerlerini tespit ederek Mardin'den gelen takviye güçle gruba saldırırlar. Son mermilerine kadar savaşırlar. Mermileri bittiğinde, Şiyar hevalin tek bombası kalmıştır. Son bombayı kendisinde patlatarak ihanet ve işbirlikçiliğe karşı, özgürlüğe bir adım daha koşar ve şehitlik mertebesine ulaşır.

Bu eylemde Şiyar heval ile birlikte **Botan** (Kazım A.), **Hogir** (Hüseyin A.), **Kazım** (Ezin Y.), **Menal** (Cüneyt S.), **Rojhilat** (Mehmet G.), **Bager** (Abdullah Y.), **Şibli** (Ferhat) ve **Soro** hevaler Ömeryan Yestê mintikasında şehit düşerler. Dokuz özge can, dokuz intikam silahı, dokuz yürek ve dokuz özgürlük militanı yine sömürgeciliğe işbirlikçi-ihanete intikamlarını kusmuş ve şahadet mertebesine ulaşmışlardır.

Şiyar heval yaralıyken ailesine yazdığı mektubunda şunları söyler: *"Benim sizlerden isteğim halkla toplu olarak uyum sağlayın. Önce ailede düzen sağlayın daha*

sonra kitlede düzenli yaşamı sağlayın. Benim kardeşlerim ve arkadaşlarıma söyleyin düşmanın üzerine kör gözle gitmesinler, uyanık olsunlar. Öyle darbeler vursunlar ki, düşmanın bundan haberi bile olmasın. Son olarak şunları söylemek istiyorum, ben Kürdistan halkı için doğmuşum ve onun için canımı feda ediyorum. Bundan hiç şüpheleniz olmasın." Ailesine

ateşini Cudi'den, Zağroslar'a, Dersim'den Nurhaklara, Ararat'tan Ömeryan'a taşıdılar.

Şiyar heval, bu kısa mücadele yaşamına çok şey sığdırmayı başardı. Partide kısa da olsa başarılı ve örnek bir yaşam pratiğinin sahibi olarak yoldaşlarının gönlünde taht kurdu. Şiyar hevalin bu zamansız şahadeti, acı verse de mücadeleye daha çok

yazdığı bu mektup ne kadar kararlı olduğunu göstermektedir.

Onlar, en zor şartlarda insanlık onura leke sürmeden, ölümün ve vahşetin üstüne kahramanca yürüdüler. Onlar, ölüme değil, yaşam onurunu yeniden kurmaya, yaşatmaya gittiler. Ölüm bile onların karşısında acizleşti. Ve onlar, ölümden yaşamı yaratanlar olarak Kürdistan tarihine geçtiler. Onlar ki özgürlük

bağlanmanın gerekçesi oldu. Başkan APO'nun öncülüğüyle yürütmüş olduğunuz yol yolumuz, verdiğiniz söz sözümüzdür.

Sizlerin ve tüm şehitlerimizin, özgürlük kahramanlarımızın intikamını özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratarak alacağız. Bu vasiyetinizdir. Söz veriyoruz: An serkeftin, an serkeftin!

Mücadele arkadaşları

“Hep başarmalıyız”

Dijwar heval, İdil'in Bafe köyünde, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisini daha çok serihildanlarla ve ailesinin yurtsever olmasıyla hisseder. Kürdistan'da yaşanan baskı ve zulüm uygulamalarına karşı içinde büyük bir tepki ve isyanla doludur. Halkına çok özlü bağlarla bağlıdır.

TC sömürgeciliğinin vahşi ve sömürücü karakterine karşı müthiş öfkeli. Sürekli daha çok şey yapmanın çabası içindedir. Aktifliği ve ataklığıyla kendisini geliştiren Dijwar heval, bir yandan da mücadeleye daha fazla yarar sağlayacak faaliyetlerin içerisine girer. İleriyi gören yaratıcı kişiliğiyle çevresinde saygınlık kazanır. Bu süreçte yurtsever gençlik içerisinde yer alır. Geliştirici ve kazandırıcı yönü çok güçlü olduğu için mücadeleyi kendi alanında olumlu gelişmeler sağlayarak yükseltir. Dijwar

Adı, soyadı: **Mehmet Şerif TEKE**
Kod adı: **Dijwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Bafe köyü-İdil, 28 Eylül 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Nisan 1993, Çiyaye Mava**

heval çalışkandır, çalışmaktan asla bıkmaz.

Arkadaşlarına sürekli “*daha fazla çalışmalıyız, tüm enerjimizi mücadeleyi yükseltmek için kullanmalı ve bunu esas almalı, az çabanın sahibi değil, çok çabanın sahibi olarak çok şey başarmalıyız*” diyerek çevresini de sürükleyen, çalışmaya teşvik eden biri olur.

Ailesine karşı da kendisini sorumlu hissetmekte, yoksul oldukları için elinden gelen

katkısı sunmaktadır. Dijwar heval özlü bir toplum ve halk bilincine sahiptir. Toplumun çıkarlarını her şeyin üstünde tutar. Halkına karşı tarihi görevlerinin bilincinde ve bunları yerine getirmenin çabası içindedir. Bireysel kaygıdan uzaktır. Bu sorumluluk duygusuyla artık gerilla saflarına katılmanın bir görev olduğu kararına varır. Dijwar hevalın bu kararı bilinç yüklüdür. Halkına karşı tarihsel görevlerini ancak gerilla saflarında

aktif savaşarak yerine getirebileceğine inanmaktadır. Ekim 1992'de gerilla saflarına ve özgürlük silahına kavuşur.

Midyat alanında faaliyet yürütür, kolektif yaşama çok çabuk adapte olur. Yoldaşlık ilişkileri çok sıcak ve özeldir. Arkadaşlarına devamlı “*Bir parça özgür vatan toprağını görerek şehit düşmek istiyorum*” der. 28 Nisan 1993 gecesi binlerce hainin katıldığı bir saldırı başlar. Dijwar yoldaş ve yanındaki yoldaşı

yoldaşı mevzilerinde sonuna kadar direnme kararı vermişlerdir. Düşman cenazelerini çiğnemedен geçemeyecektir. Son

yoldaşlarıyla birlikte direniş yolunda verdiği sözün gereğini canı pahasına da olsa yerine getirme mutluluğuna erişir ve son

*Direniyorum
direndikçe
kurşun
yağmuruna...
Yıkılmıyor
bedenim
düşmüyor elimden
silahım
bir gün bir gece
boyu
dinginleşiyor
sonrasında
delik deşik
bedenim...
Terk ediyor ruhum
da al kanlar içinde
ve uzanıyor boylu
boyunca
adanmaktan
gururlandığım
Kürdistan
topraklarına*

kurşunlarına dek savaşarak mevzilerini terk etmezler. İkisinin de şehit olmasıyla ancak düşman ilerleyebilir. Dijwar heval diğer

sözleri "Yaşasın Başkan APO, PKK, ERNK, ARGK" olur.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Bir özgürlük çiçeği daha açtı dağlarda

Adı, soyadı: **Metin KAPAN**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı, ...**

Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Mayıs 1992, ...**

Serhat heval, Çiyayê Mazi (Mazıdağı)'de ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin maddi durumunun iyi olması kendisinin rahat bir ortamda büyümesini sağlar. Ailenin beş çocuğundan üçüncüsü olan Serhat heval daha küçük yaşlardan itibaren aile içi eşitsiz, haksız uygulamalara karşı bireysel ve isyankar tarzda tavır alır ve bunda kararlıdır. O'nun bu yönü, kendisini sürekli ailesiyle karşı karşıya getirirken, daha sonraki yaşamında aileden ve dolayısıyla düzenden kopmasına da yol açar.

Serhat heval, çevresiyle, arkadaşlarıyla sıcak ilişki kurar. Daha orta okuldayken aile ilişkilerini sınırlandırmış, lisede artık ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışmış ve gençliğin verdiği sıccaklanılılıkla ateşli bir sempati-zan olup çıkmıştır. Sosyal ilişki kurmadaki rahatlığı O'na, kitle ilişkilerinde kolaylık sağlamış ve kısa sürede birçok kişiyi ulusal kurtuluşçu düşünceyle tanıştırmıştır.

Serhat hevalin okuldaki bu fa-

aliyetleri ilk olması açısından önemlidir. Lisedeyken öğrencilikten ziyade gerilla cenazelerine, okuldaki boykot ve çeşitli etkinliklere katılır. Yine serhildanlarda en ön saflarda yer alır. Böylece okul içinde cephe faaliyetlerini yürütür. Bu arada kendisini teorik olarak da yetiştirmeye çalışır. Sürekli olarak yayın okumaya ve arkadaşlarıyla siyasi sohbetler yaparak kendisini yetkinleştirmeye önem verir.

Okuldaki bu yoğun faaliyetlilik içerisinde yavaş yavaş değişre

olan Serhat heval, ailesi ile karşı karşıya gelir. Ailesi durumunu gördüğü için çeşitli vaatlerle olanaklar sunarak O'nu engellemeye çalışır. Oysa Serhat heval o yaşına kadar içinde bulunduğu düzeni yaşamama kararını çoktan almıştır. Ailesinin maddi zenginliğini, itibarını, rahat ortamını bir kenara bırakıp gerillayı, sıcak savaşı yaşamayı kafasına koymuştur. Tüm hazırlıklarını tamamladıktan ve görevlerini kalan arkadaşlarına devrettikten sonra altı arkadaşıyla gerillaya katılır. Bu toplu katılım küçük olan Çiyayê Mazi'de hemen duyulur. Bu

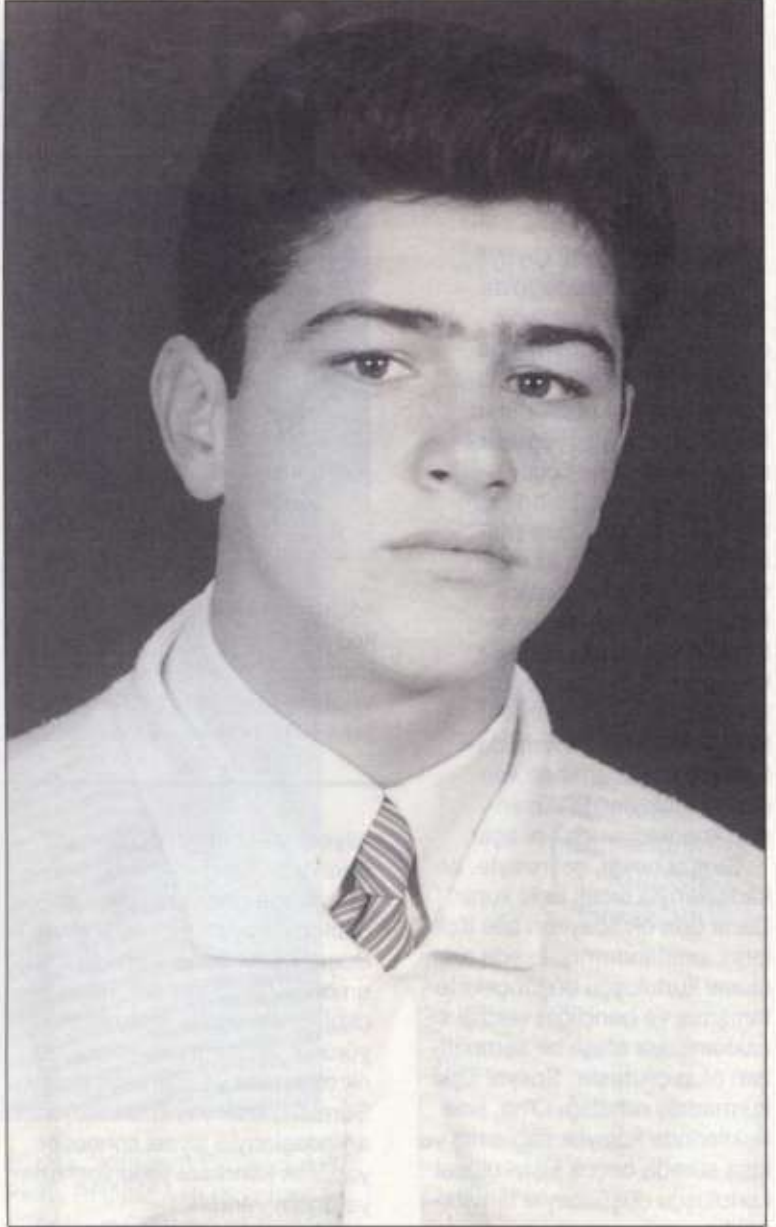
katılımla beraber ilçe gençlerinde bir hareketlilik ve katılım başlar. Düşman bu katılıma çok şaşırılmış, en ummadığı ailelerin çocuklarının gerillaya katılmasına anlam verememiştir. Gazetelere de bu katılım "Mazıdağı Lisesi Futbol Takımı, gerillaya katıldı" şeklinde yansır.

Serhat heval, partiye adım attıktan sonra, bir süre Çiyayê Mazi çevresinde gerilla olarak faaliyet yürütür. Bu faaliyetlerinin halk üzerinde olumlu bir int-

ba bırakmayı başarmıştır. Genç yaşına rağmen, bitmeyen enerjisi ve azmiyle yürüttüğü faaliyetlerde kendisini siyasi ve askeri olarak yetkinleştirmek için Botan'a gönderilir. Cudi'deki bir eğitim kampında eğitimini başarıyla tamamlayan Serhat heval, artık yetkinleşir ve göreve hazır olduğunu belirtir. Parti kendisini Nusaybin merkezine gönderir. Burada deşifre olmadan faaliyet yürütür ve eylemlere katılır. Mücadele yaşamının daha başındayken ve önüne daha büyük görevler koymuşken, Nusaybin'de bir evde altı yoldaşıyla beraber bir hainin ihbarı sonucu düşman tarafından fark edilir. Silahları yanlarında olmadığı için çatışmaya giremeyen Serhat heval ve arkadaşları, düşmanın eline ipucu vermek ve sağ ele geçmemek için önce gerekli belgeleri yakarlar ve ardından kendilerini şahadete erdirirler. Bu yedi özge canın yüce eylemi ve şahadeti, tüm Nusaybin ve Kürdistan halkına bir kez daha ihanete geçit verilmemesi gerektiğini gösterir.

Serhat heval, bu kısa mücadeleye yaşamına çok şeyi sığdırmayı başardı. Partide kısa da olsa başarılı ve örnek bir yaşam pratiğinin sahibi olarak yoldaşlarının gönlünde taht kurdu. Serhat hevalin bu zamansız şahadeti, acı olsa da mücadeleye daha çok bağlanmanın gerekçesi oldu. Serhat heval şahsında tüm Kürdistan şehitlerinin anılarına, bağımsız Kürdistan'ı yaratarak bağlı kalacağız.

Mücadele arkadaşları

“Güzel ülkemize bin can kurban olsun”

Sömürgeci-faşist TC'nin Kürdistan'ı sömürme politikaları halkımıza dünyada eşine ender rastlanan acılar çekirmiştir. Türlü yollarla varlığını korumaya çalışan TC, bugün bu politikalarını hiçbir sınır tanımadan uygulamaktadır. Bu yollardan biri de toplumumuzu, halkımızı atomlarına kadar bölmek, birbirine karşı düşman haline getirmektir.

Bu politika ülkemiz üzerinde hayli etkili olmuştur. Çünkü halkımız dini açıdan olsun, toplumsal şekilleniş açısından olsun birbirinden farklı, ama birbirini bütünleyen kesimlerden oluşmaktadır. Sömürgecilik bu birlikteliği çeşitli oyunlarla bölmüş, her kesimi güçsüz düşürmüş, dünyanın bir ucuna savurmuş ve bu şekilde sömürsüne devam etmiştir. Bu durum halkımızın gerçek düşmanı görmesi önünde bir engel rolünü oynamıştır.

Kürtlüğü, onun değerlerini korumasını bilen halkımızın Yezidi kesimi bu politikalardan en çok zarar gören, ezilen halk kesimlerimizdendir. TC, Yezidi, Sünni,

Adı, soyadı: **Şehmus ŞAHİN**

Kod adı: **Harun**

Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Kivex köyü, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, İdil-Kerboran arası**

Alevi kesimlerimizi birbirine düşman etmiş, iç içe olan köylerimizde kanlı çatışmalara, ölümlere neden olmuştur. Diğer kesimler gibi Yezidiler de ülkeyi boşaltma politikası sonucu dünyanın birçok yerine savrulmuşlar, ülkelerinden, geçmişlerinden, geleceklerinden kopmuşlardır. Bugüne dek Kürtlük özelliklerini korumayı bilen Yezidiler Avrupa'da erimekle yüz yüze kalmışlardır. Yüzlerce yıldır süren bu kanlı oyun, bugün PKK öncülüğündeki özgürlük mücadelesinde verilen binlerce ağır bedel

sayesinde bozulmuştur.

PKK, Kürt halkının tüm kesimlerini tek yürek, tek beyin haline getirmeyi başarmıştır. Halkımızın, kendine sıkıttığı kurşunu düşmana sıkmamasını sağlamıştır. Bugün Kürdistan dağlarında özgür Kürdistan'ı yaratma mücadelesinde kanlarını, alın terlerini, umutlarını, sevinçlerini, acılarını, öfkelerini birbirine kenetleyen, PKK yoldaşlığının yüceliğini tadan onbinlerce Yezidi, Sünni, Alevi gencimiz var. Hepsi yaratılan yeni yaşamın temsilcileri. Açlığı bir kuru ekmekle, sevinci düşmana vurulan darbelerle paylaşan onbinlerce gerilla...

Kutsal topraklara kanlarıyla can veren yoldaşlarımız arasına **Harun (Şehmus ŞAHİN)** heval de girdi.

Harun heval, 1972 yılında İdil'e bağlı Kivex köyünde yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokul ve liseyi de Midyat'ta okudu. Çocukluğundan itibaren TC'nin yarattığı çelişkiler yüzünden yaşanan Yezidi-Müslüman çatışmalarına tanık oldu. Yezidi oluşu sonucu okulda hor görülür.

Köyde ailesi pek çok hakarete maruz kalır. Tüm bunlar Harun hevali etkiler. Yaşanılanlara anlam vermeye çalışır. Olgun tavırlarıyla Harun heval çevresinde tüm yaşanılanlara rağmen saygı

ler. Gelişen olayları izler, daha çok şey öğrenmeye çalışır. PKK gerillalarının düşmana vurduğu her darbe birçok şeyi görmesi önündeki perdeleri tek tek yırtmaktadır.

uyandırır. Derslerinde de oldukça başarılıdır. Üniversite sınavlarını kazanmasına rağmen Harun heval okula devam etmez.

Bu yıllarda Kürdistan'da 15 Ağustos 1984 Atılımı'yla önemli mesafeler kateden ulusal kurtuluş mücadelesi Harun hevali de etki-

Harun heval, 1988 yılında ailesinin dayatmaları üzerine Almanya'ya gider. Avrupa O'na çok uzaktır. Bir türlü alışamaz, alışmak da istemez. Kürdistan'ı yaşamayı ve hep ülkeyi düşünür. Ülkede oluşan birçok güzel duygunun, düşüncenin körelmesine,

yok olmasına izin vermez. Ülkeyle bağlantılarını asla koparmaz. Devamlı yeni gelişen olayları öğrenmeye çalışır, takip eder. Özellikle ulusal kurtuluş mücadelesi O'nu daha çok ilgilendirir.

Almanya'da mücadeleye bağlarını güçlendirir ve çeşitli faaliyetlere katılır. 1990 yılında cephe faaliyetlerine başlar. Kendini siyasi olarak güçlendirmeye çalışır. Kısa bir süre sonra Bielefeld YCK Bölge Sekreterliği görevini yürütmeye başlar. Her yönüyle çalışmalara kendini verir, boş vakit harcamamaya özen gösterir.

1990 yılında merkezi eğitime katılır. Eğitim sonunda partinin militan kişiliğini yakalamada önemli adımlar atar ve yeni görevlere yönelir. Harun hevalin ailesi engel olmaya çalışsa da, O buna karşı durur ve kendini devrime tamamen adar. Harun heval partiye katılmadan önce işçi olarak çalışmaktadır. O, parayla, bireysel kurtuluşla yaşamın gerçek olmadığını, gerçek kurtuluşun ve yaşamın toplumla kazanılabileceğine inanırdı.

Harun heval, 1991 yılında ailesine hitaben doldurduğu ses bandında mücadeleye katılmanın önemini şöyle vurgular: *"Kendim gönüllü olarak karar vermişim. Tek isteğim ailemin de devrime layık olması. Kürdistan hepimizin sorunudur. En doğru ve en güzel yolu seçtim. Avrupa sahası bize yar olmayacak. Çocukların Avrupa'daki yoz kültürle eriyip yok olmamaları için ülkemizi özgürleştirmek gerekiyor. Bu temelde yarının özgür bir vatani ve çocukları için tüm gençleri parti safılarına davet ediyoruz."* Ailesine

de şunları söyler: "Ben ülkem için savaşmaya karar verdim. Eğer siz beni seviyorsanız benim yolu-
mu takip edeceksiniz. Önce şunu düşünün: Oğlumuz PKK'ye layık olur mu, başarı mı, şehitlik mertebesine ulaşır mı? Üç silahımız var: PKK, ERNK, ARGK. Bu silahlara layık olalım. Kürdistan'ın bedeli zordur. Çünkü bedeli kan-
dır. Tek isteğim bu zoru aşmaktır. Ülkemiz o kadar güzel ki, bin can kurban olsun."

Harun hevalin en büyük istemi, parti okulu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidip askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak, o güzelim dağlara kavuşmak ve bin yılın intikam yeminini yerine getirmektir. İstemi gerçekleşir. Akademi'ye yönelirken kendini oldukça özgür hissetmektedir.

Akademi'de kaldığı müddetçe yoldaşlarına, görevlerine olan bağlılığıyla, canlı, atik ve fedakarlığıyla güven verir. Tüm raporlarında ülke pratiğine gitme istemini belirtir. 15 Ağustos 1991 tarihinde büyük atılımın 7. yıl kutlamaları ardından bir grup yoldaşıyla beraber ülkeye yönelir.

Harun hevalin görev sahası olarak İdil, Kerboran, Cehennem Deresi belirlenir. Bu bölgeler üzerinde planlamalar yaparak yoğunlaşır. Harun heval manga komutanı olarak bu alana yönelir. İdil ve Kerboran'da alan sorumluluğunu yürütür. Alana yabancı olmadıktan kısa sürede coğrafyayı öğrenir. Bu dönemde İdil ve çevresinde düşmanın bir ayağını oluşturan hizbikontra varlığını hissettirmeye başlar. Harun heval ve grubundaki yoldaşlar bu unsurlara karşı başarılı yönelim-

lerde bulunarak darbelerler. Yayımlarına engel olurlar. Harun heval uyguladığı parti çizgisi ve partiden aldığı kişiliğiyle bölge halkı arasında çok sevilir ve sayılır. Yoğun bir milis ağını oluşturma çalışmaları başarıyla yürütülür. Bölgenin en ufak sorunuyla dahi hiç bıkmadan, büyük bir sabır ve çözüm gücü olarak ilgilenir.

1992 Newroz'una yaklaşırlarken, Harun heval kitle faaliyetle-

saflara sızdırılan bir kontra tarafından **Cesur** hevalle birlikte şehit edilir. Harun ve Cesur hevaler önce Cehennem Deresi'ne gömülürler. Daha sonra parti talematriyla, 1993 yılında, çok sayıda yurtseverin katıldığı görkemli bir törenle Hespist (Sulak) şehitliğine gömülürler.

Harun heval, Yezidi olan Kürtleri özgürlük mücadelesine ve Kürdistan'a bağlayan bir köprü olmuştur. O ve binlerce şehidimize

rine ağırlık verip, köylerde gençlere, kadınlara, çocuklara eğitimler vermeye başlar. Harun heval 1992 kışı eğitim süreci içinde parti tarafından bir grup arkadaşına eğitim vermekle görevlendirilir. Eğitim sırasında

bağlılık sözümüz ulusal birliğimizi güçlendirmekle, mücadelemizi zaferle taçlandırmakla mümkündür.

Yolu yolumuzdur!

Mücadelesi mücadelemizdir

“PKK dışındaki yaşam bana haramdır”

Adı, soyadı: **Ziver AĞAOĞLU**

Kod adı: **Ferhat, Alişan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-Şenyurt, 1967**

Mücadeleye katılış tarihi: **15 Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Kasım**

1993, Kızıltepe

Ferhat heval, 1967 yılında Mardin'in Kızıltepe ilçesine bağlı Şenyurt nahiyesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk ve ortaokul öğrenimini köyün yakın olan Şenyurt nahiyesinde tamamlayan Ferhat heval ortaokulu bitirdikten sonra okumaya devam etmez.

Maddi açıdan bir hayli sıkıntı çeken ailesinin durumu O'nun küçük yaşlarda üretime katılarak, ailenin geçiminde sorumluluk almasını zorunlu kılar. Nitekim Ferhat heval çalışmak için Türkiye metropollerine gider. Burada çalıştığı yıllarda metropolün, kişiliği bitirici ve tüketici ortamından sakınır, uzak durur.

O'nun için doğup büyüdüğü toprağın ve kendi öz kültürünün kalbindeki yeri, paha biçilmeyecek kadar değerlidir, eşsizdir. Ferhat hevalin yüreğinde taşıdığı bu derin sevgi büyük bir özleme dönüşür ve tekrar yönünü Kürdistan'a çevirerek köyüne döner.

Ferhat hevalin metropolde

çalıştığı dönemlerde Şenyurt nahiyesi ve köyleri 15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte mücadelenin merkezileştiği sahalar içinde yer almış ve yöre halkı yurtseverleşerek ulusal bilinci kazanmıştır. Bu durumun etkisini Ferhat hevalin ailesinde de görmek mümkündür. Köyüne dönüşüyle beraber kendisini yurtseverleşen yapı içinde bulur. Ulusal kurtuluş mücadelesinin yüceliğini kavramakta gecikmez. Kendisini mücadeleye göre ayarlayarak görev ve so-

rumluluk konusunda aktifleşir. Bu arada Ferhat hevalin iki kardeşi mücadeleye katılmıştır. Belirli bir süre milislik görevini üstlenir. Göreve yaklaşımındaki hassasiyeti, inceliği, mücadeleden açısından değer kazandırıcıdır. Gerilla saflarında olan kızkardeşi bir çatışmada düşmana esir düşer. Bu olay Ferhat hevalin düşmana karşı öfkelerini doruğa çıkarır. Ve O fiili olarak gerilla saflarında düşmana karşı savaşma kararına ulaşır. O'nun bu kararına diğer bir kardeşi de ortak olur. Ve iki kardeş

birbirlerine omuz vererek gerilla saflarında yer tutarlar.

Ferhat heval, belli bir süre Devrimci GAP Eyaleti'nde kalır. Burada kapsamlı eğitim sürecini yaşar ve çeşitli görevlere aday olur. Görevlere yaklaşımı ve yaşamındaki emekçiliği, üstün morali, O'nunla birlikte savaşan yoldaşlarına çok şey öğretir. Yoldaşları ile tartışmalarında belirttiği bir nokta, O'nun için çok önemlidir. Bu, PKK dışında bir yaşamın kendisine haram olacağıdır. Ferhat heval

lin bu düşüncesi, kişiliğini savaşa bağlayan temel ilkedir.

Daha sonra Mardin Eyaleti'ne geçen ve bu cep-

heden savaşa yüklenen Ferhat heval, coğrafik açıdan sahayı tanıdığından, 27 Kasım parti kuruluş yıldönümündeki hazırlıklar için Kızıltepe'de görevlendirilir. 26 Kasım günü dağdan Kızıltepe şehir mer-

kezine iner. Ancak şehir merkezinde yapılan bir ihbar sonucunda düşmanla uzun süre bir çatışmaya girer. Düşman

çemberini yararak sağ kurtulur. Düşman şehrin giriş çıkış noktalarını tuttuğu için Ferhat heval tüm uğraşısına rağmen merkezden çıkamaz ve bir evde saklanır. 27 Kasım günü ikinci kez düşman ile çatışmaya giren Ferhat heval, isyan dolu yüreğiyle kahramanca direnerek şehadete ulaşır.

Ferhat hevalın cenazesi yurtseverler tarafından sahıplenilerek büyük bir törenle Kürdistan topraklarına emanet

edilir.

İnancı, cesareti ve coşkusu nu yaşıyor, şehadeti önünde saygıyla eğiliyoruz.

Gülüm benim
yoldaşım
o kadar uzun boylu
yazmamı bekleme benden
zaten yazma kararım sancılıydı
hem bilirsin
eskiden beri
beceremem
yüreği mısralaştırmayı
Deli bir kısrak gibi
tepinse de içimde bu özlem
seninle dört mevsim
yaşamamışken
bir gül bitip kuruyuncaya dek
birlikteliksizken
bir ucundan sen vurdun
bir ucundan ben
attık dağlara kendimizi
dağları yaşamaya koyulduk
yüreğe mesken ettik de dağları
gel gör ki
bu yüreğe dar geldi bu dağlar
nehirler boyu akıp gitti
kavgamızın türküsü
dağları aştı
bu kavgamız ölümsüz
ayrılığa demir atmışsak da
ayrı denizlerde
hasretliklerde ayrı denizlerin
buluştuğu
okyanuslar var gülüm
ve ayrılıklar ölümlü
hasretler cehennemlik
geleli beri
birkaç kez yaktı genzimi
barutun kokusu

Mücadele arkadaşları

MARDİN EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: Mesut

SALTIKALP

Kod adı: Gabar

Doğum yeri ve tarihi:

Nusaybin, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 22

Şubat 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Nisan

1994

■ Adı, soyadı: Selehattin

ORTAÇ

Kod adı: Canşer

Doğum yeri ve tarihi: Ömerli-

Harmankaya köyü, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 15 Nisan

1994, Bagok

■ Adı, soyadı: Yılmaz

ÖZTÜRK

Kod adı: Kemal

Doğum yeri ve tarihi: Ağrı,

1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mayıs

1994, Ömeryan-Şinkata köyü

(Manga komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Hüseyin

ÖZDEMİR

Kod adı: Zerdest

Doğum yeri ve tarihi: Kayabalı-

Ömerli, 1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs

1994, Nusaybin şehir merkezi

■ Adı, soyadı: M. Nuri AK

Kod adı: Hakim

Doğum yeri ve tarihi: Tepealtı-

Nusaybin, 1971

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Temmuz

1994, Mardin

■ Adı, soyadı: Adnan KARACA

Kod adı: Baran

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,

1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 2

Temmuz 1994, Giremirya

■ Adı, soyadı: Vehbi YOLCU

Kod adı: Berxwedan

Doğum yeri ve tarihi: Bulanık-

Muş, 1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 2

Temmuz 1994, Giremirya

■ Adı, soyadı: Selahattin

ARAR

Kod adı: Xemgin, Bexis
Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1979

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 2
Temmuz 1994, Giremirya

■ Adı, soyadı: Hüseyn ALAK

Kod adı: Xeyri

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şahadet tarihi ve yeri: Mayıs
1994, Savur

■ Adı, soyadı: M. Salih KOL

Kod adı: Mervan

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şahadet tarihi ve yeri: Mart
1994, Savur

■ Adı, soyadı: Arif DEMİR

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Bakustan-
Savur, 1975

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, ...

■ Adı, soyadı: Hasan ŞİMŞEK

Kod adı: Hamza, Ağrı

Doğum yeri ve tarihi: Kötekli-
Bismil, 1971

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 27
Haziran 1994, ...

■ Adı, soyadı: Selman

LEVENT

Kod adı: Ferhat

Doğum yeri ve tarihi: Bismil,
1976

Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 27
Haziran 1994, ...

■ Adı, soyadı: Bereket SUN

Kod adı: Rezan

Doğum yeri ve tarihi: Elfan-
Savur, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 27

Haziran 1994, ...

■ Adı, soyadı: Beşir ELİŞ

Kod adı: Ali

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe,
1974

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 27

Haziran 1994, ..

■ Adı, soyadı: M. Sıraç

TAYARAN

Kod adı: Firaz

Doğum yeri ve tarihi: Midyat,
1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 26

Temmuz 1994, Midyat (Takım
komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Saim AKGÜN

Kod adı: Eyüp

Doğum yeri ve tarihi:

Diyarbakır, 1978

Mücadeleye katılış tarihi: 6
Şubat 1994

Şahadet tarihi ve yeri: 26

Temmuz 1994, Midyat

■ Adı, soyadı: A. Kadir

ADIBELLİ

Kod adı: Ferhat

Doğum yeri ve tarihi: İktepe-
Ömerli, 1973

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 15

Ağustos 1994, ... (Manga
komutan yardımcısı)

■ Adı, soyadı: Süleyman

ADIGÜZEL

Kod adı: Hasan

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,
1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 4 Eylül
1994, Kerboran

■ Adı, soyadı: Bekir ERTAŞ

Kod adı: Felat

Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan,
1979

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 13

Ağustos 1994, Bismil şehir
merkez

■ Adı, soyadı: Mazhar AYDIN

Kod adı: Botan

Doğum yeri ve tarihi: Aşağıova-
Bismil, 1969

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart
1994, Cilin

■ Adı, soyadı: A. Cafer

BULUT

Kod adı: Zana

Doğum yeri ve tarihi: Savur,
1974

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart

1994, Cilin (Manga komutanı)

■ Adı, soyadı: Akif DEMİR

Kod adı: Çiya

Doğum yeri ve tarihi: Savur,
1974

Mücadeleye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Nisan
1994, ...

■ Adı, soyadı: Mahmut

OSMAN

Kod adı: Rüstem

Doğum yeri ve tarihi: ...

Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şahadet tarihi ve yeri: 7 Mart
1994, Cili

■ Adı, soyadı: M. Emin Can

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin-
Seyar köyü, ...

Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: 14 Aralık
1993, Bagok

GÜNEYBATI VE DEVRİMCİ GAP EYALETLERİ

Çıktık şafakla birlikte yola
yüreğimizde bir ülke
bilincimizde özgürlük
yakaladık tarihin yakasından
sıcak bir Ağustos günü
varız
"var olacağız" diye haykırarak
toprağımızda sonsuz
işte binyıllık unutulmuşluğun
acının, havarın, ölümün
bayram sevincine dönüştüğü
işte Ağustos sıcaklığının
göklere sardığı gün
fakat dinmedi daha acımız
o mutlak özgürlük için
omuz vermeye
bir çağrıdır bayramımız

İÇİNDEKİLER

Ali Bilican	502
Ferhat Taş	506
Gani Dağı	508
Halil Şahin	516
İbrahim Beliboz	518
Kemal Kunduru	523
Suruç'tan Nurhaklara	525
Murat Çek	528
Habip Kaplan	530
Yavuz KüçükYavuz	533
Zehra Ötünç	535
Direniş Bayrağını	537
Güneybatı Eyaleti Şehit Künyeleri	542

Şehit Şahin (Bismil) Bağok Dibeği
mıntıkasında şehit düştü

O GANI DAĞI'NIN ÖZGÜRLÜK GERİLLASIYDI

Adı, soyadı: **Ali BİLİCAN**
Kod adı: **Dr. Welat (Sadun)**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Salmanipek köyü, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1993, Gani Dağı**

Pazarcık tarih boyunca istila, işgal ve yabancı egemenliklere karşı başkaldırı ve direnişlerin yaşandığı bölgelerimizden biridir. Bu önemli özelliğindendir ki, faşist-sömürgeci TC, bölge üzerinde özel olarak durmuştur. Kemalist ideolojinin tüm zehrini buralara akıtmış ve nihayetinde ülkemizden koparmak istemiştir. PKK öncesi-ne dek her ne kadar bazı kabul gören ideolojilerle maskelenmiş olsa bile bölgede egemen ve geçerli olan, kemalist ideoloji ve CHP'ciliktir. Partimiz bu alana **Kemal PİR** hevalin başında olduğu bir Kürdistan devrimciler grubuyla yürüttüğü ideolojik-politik çalışmalarla ve büyük fedakarlıklarla sergilediği pratikle kemalist ideolojinin ve türevlerinin etkisi kırılmış, maskeler düşürülmüş, ölüm derekesine getirilen Kürt halk özelliklerinin dirilmesi önündeki bentler yıkılarak halkla bütünleşilmiş ve böylece bölge mücadeleye kazandırılmıştır.

Dr. Welat heval, yurtseverlik duyguları olan yoksul bir ailenin

tek erkek çocuğu olarak 1965 yılında Pazarcık'a bağlı Salmanipek köyünde doğdu. Ailesinin yurtsever duygulara sahip olması nedeniyle daha küçük yaşlarda yurtseverlikle taşınır. Ancak yakın akraba çevresi sosyal-şovenizmin etkisindedir. Dr. Welat heval de kısmen bu etkiyi yaşar. Bu dönemlerde mücadeleimiz oluşum halindedir ve etkinlik bakımından da belli bir noktaya gelmiştir. Ancak Dr. Welat heval bunu anlayabilecek ve anlam verebilecek durumda değildir. Dö-

nem itibarıyla Kürtlük adına deyim yerindeyse her şeyin unutturulduğu, öz değer yargılarının sözünün bile edilmesinin ağır bedeller gerektirdiği, mezhepsel çelişkilerin suni olarak körüklendiği, halkın birbirine kırdırılmak istendiği karanlık, fırtınalı ve bunalımlı bir dönemdir. İşte her şeyin böyle aleyhte olduğu koşullarda partimiz, fırtınayı dindiren, karanlığı aydınlatan bir güneş gibi, sadece Kürt halkı için değil, ezilen insanlık için doğuşunu gerçekleştiriyordu.

Dr. Welat heval, partimizin doğuş yıllarında çocukluğunu yaşamaktadır. Tarım ve hayvancılık yaparak geçimini sağlayan ailesine yardım eder. Köyde ilkokula kaydedilir ve okula gider. Dr. Welat heval, ağırbaşlı ve olgun olması itibarıyla köylüleri tarafından sevilir ve bu özelliğiyle örnek gösterilir. Henüz çocuk olmasına rağmen toplumda yaşanan çelişkileri görebiliyor, ancak bunlara derin bir anlam veremiyordu. Kürt olduğu ve Kürtçe konuştuğu halde okulda kendisine Türk denilmesine ve Türkçe eğitim verilmesine anlam

vermez. Büyüklerinin anlattıklarını dikkatle dinler, anlatımlardan sonuçlar çıkarmaya ve böylece yaşanan çelişkileri görmeye çalışır. Çok yavaş da olsa Kürtlüğünün bilincine, Türk sömürgeciliğinin ve barbarlığının ayırımına varır.

Dr. Welat heval, ilkokuldan sonra bir yakınının yanında Pazarcık'ta ortaokula devam eder. Burada aileden fiziki anlamda ayrı düşmüştür. Yaşamın zorluklarını aşmak durumundadır. Bir taraftan okula gider, bir taraftan da ekonomik zorlukları aşmak için simit satar. Bu dönemde okuduğu okul faşist çetelerin kuşatmasıdır. Okul idaresi tamamiyle bu çetelerle işbirliği içindedir. Okulda her gün yaşanan faşist bir terördür. İşte bu süreçte Dr. Welat heval TC sömürgeciliğini ve karakterini daha iyi görür. Parti çalışmalarını gözetler. Kendi bakış açısıyla bir sonuca varmak ister ancak sosyal-şoven düşünceler O'nun kendi gerçekliğini görmesi önünde bir perde olmaktadır.

Okuldan arta kalan zamanını köyde ailesine yardım ederek değerlendirir. Dedelerinin başkaldırı ve direnişlerinde düşmanla amansız çatışmalara sahne olan dağlara çıkar. O dağlara sevdalıdır. Dağlarda düşmanla savaşıyor ve şehit düşen dedelerini

anar. Dr. Welat heval her yıl bu dağlardadır. Gökşayir yaylasının doğal güzelliklerini mücadeleye katıldıktan sonra şöyle anlatır:

"Katılım her zaman içimde vardı, ancak kendimi yetiştirdikten son-

için izin istedim. Onlarla yürüyör, dağları, akarsuları, köyleri, her şeyi izliyordum, bir başka güzelliği bu gördüklerim. Arkadaşlara okula dönersen, bu yaşadıklarını mutlaka kaleme alacağım diyordum. Dağlarda yürüdükçe yürüdük, Engizeklere çıktık. Dağların doruklarını, soğuk sularını, gerçekten anlatılmaz tabiatı gördükçe içim açılıyordu. Buna bir de parti yaşamı eklenince ayrılmam söz konusu olamazdı. İşte benim katılımım böyle oldu."

Dr. Welat heval, ortaokuldan sonra liseye devam eder. Liseyi de Pazarcık'ta okur. Daha sonra üniversiteye giriş sınavını kazanır ve yüksek bir puanla Çukurova Tıp Fakültesi'ne kayıt olur. 5. sınıfa kadar okur. Bu süreçte okulda YCK'nin düzenlediği etkinliklere katılır. Gün geçtikçe mücadeleyle daha da tanışır, aktif bir çalışkanen 1989'da gerilla ile ilişki kurar. Bölgede bulunan gerillaya bağlı olarak

Pazarcık'ta gençlik komitelerinin oluşturulmasında yer alır. Köyüne her gidişinde, halka yaşanan süreci kavratmaya ve mevcut olan çelişkileri çözmeye çalışır. Çalışmalardan mutlu olur. Sade bir yapıyla, büyük bir sabırla, halkın anlayabileceği doğru bir üslupla sorunlara çözüm olmakta sanatkar Dr. Welat.

Şehit Hanım BOZKURT (Dicle),
Adıyaman-Gölbaşı, 1992 katılımı,
2 Nisan 1993, Karadağ'da şehit

ra katılmayı düşünüyordum. Dağlarda bulduğum arkadaşlardan etkilenmem imkansızdı. Ayrıca o dönemde birçok klasik roman okuyordum, gerilla yaşamı çok romantik ve çekiciydi. Hele Kürdistan'daki gerillalar üzerine duyduklarım beni çok duygulandırıyordu. Arkadaşlardan birkaç gün dağda kalmak

Ülkemiz Kürdistan tarihine geçen eylemlilikleri ve bunların yaratıcıları olan yüce şahadetleri duydukça, etkilenir. Mücadeleyi tanıdıkça da partiye sevgisi ve bağlılığı artar. Bu da mücadeleye katılmanın tarihi bir zorunluluk olduğu bilincine götürür.

Faşist sömürgeciler halkta fizilenen ve boy veren çağdaş ulusal kurtuluş bilincinin önüne geçmek ve yine halkı kendi karşı-devrimci konumuna çekmek için barbar uygulamalarını tırmandırmıştır. Yine tarihte olduğu gibi "Kürdû Kürde kırdırtma" politikasına işlerlik kazandırma çalışmaları devrededir. Dr. Welat heval, bu insanlık dışı politika karşısında müthiş bir öfke duyar. Halka ne pahasına olursa olsun bu politikanın kabul edilmemesi gerektiğini belirtir ve karşı koyar.

Gerillaya fiili olarak katılmadan önce, gerilla yaşamını, doğayı ve ülke gerçeğini tanımak için yoğun bir çaba sarf eder, mücadelelerin tüm zorluklarını bilince çıkarıp, belirli bir netleşmeyi de yaparak gerillaya katılır.

Dr. Welat heval artık çok sevdiği ve bildiği dağlarda halkının, ülkesinin ve ulusal bağımsızlık ve özgürlük özleminin gerillasıdır. O artık yüce umudun savaşçısıdır. O artık yüce insan, büyük umudun yaratıcısı, yürütücüsü Başkan APO'nun engin perspektifleri ve

talimatlarıyla savaşan ordumuz ARGK'nin bir neferidir.

Dr. Welat heval, gerilla saflarında kısa bir süre içinde fedakarlığıyla, ağırbaşlılığıyla, olgunluğuyla, özlü oluşuyla ve çalışkanlığıyla öne çıkar. Tüm gerillanın ve çevre halkının takdirini kazanır, sevilir ve örnek gösterilir. O'nda gelişme özellikleri çok belirgindir, daha da gelişmek ve yetkinleşmek için Parti Önderliği'nin talimatıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşır.

Dr. Welat heval, Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki eğitimde yoğunlaşır. Parti Önderliği'nin geliştirici, dönüştürücü ve yetkinleştirici çözümlemeleriyle hızlı bir gelişme kaydederek yetkinleşir. Azim, kararlılık

valin daha yetkinleşmesi için Parti Önderliği'nin onayıyla da Akademi yapısı tarafından yönetime alınır. Dr. Welat hevalin partinin kendisine vermiş olduğu olanaklardan en iyi yararlanan, zamanı altın değerinde ele alan, Parti Önderliği'nin çözümlemelerini kendi somutuna, kişiliğine indirgeyen, Akademi mezuniyetini hak eden bir kişiliktir. O artık gördüğü eğitimle, Parti Önderliği'nden aldığı güçle ve muazzam dönüştürücülükle tarihi intikamı Kürdistan doruklarında düşmanı bir kez daha dönmemesine temizlemek için ülkeye yönelir.

Dr. Welat heval, 1990'ın ortalarında ülkenin Güneybatı Eyaleti'nde doğduğu Pazarcık

Solda Şehit Hasan KIRAN (Zinar),
20 Temmuz 1994, Gökşun-Maraş'ta şehit

ve olgunluk devrimci tarza dönüşerek yürümede ve yürütmede belli bir keskinliği yakalar. Kısa bir sürede Akademi ortamında hızlı gelişimiyle takdir edilen arkadaşlardan olur. Dr. Welat he-

dağlarındadır. Buradan Sarız'a, Gürün'ün köylerine, Gökşun'a, Tufanbeyli'ye, Saimbeyli'ye uzanır. Eyalet yürütmesinde görev alır. Uzun bir süre Binboğalar sorumluluğunu üstlenir. O sadece

elinde silah bir gerilla komutanı değil, aynı zamanda eyaletin, tüm Türk-Kürt köylerinin doktorudur da.

Ülkemiz Kürdistan'ın dört bir tarafına yayılan ulusal kurtuluş kavgası Pazarcık'ı da kopmamacasına sarmış, nice kanlar dökülmüş bu kutsal vatan toprağına. Kır karanlıklara gömülmüş bir tarih aydınlanması-nın şaha kalkışıydı bu. Ve Pazarcık'ın her yanında yaşanan amansız, acısı tarifsiz baskı ve zulümlere rağmen baharı müjdeleyen yeni çiçekler açılıyordu.

Her biri umudu, özgürlüğü ve geleceği simgeleyen bir can, bir yürek parçasıydılar. Her bir yiğidimizin şahadeti yeni bir doğuştur.

Gani Dağı'nda mevsimler bir başka güzeldir, kendine özgüdür. Baharı neşe dolu, canlıdır. Yazın bitki örtüleriyle kaplıdır. Kuşları civıl civıldır. Sonbaharında da yemyeşildir fıstık ağaçları. Kışın Gani, ıssızdır, birkaç avcıdan başka uğrayanı yoktur. Gani dağlarının ev sahipleri yaz-kış onu yalnız bırakmazlar. Gani düşmana karşı kaya kütleleriyle yüklü, başdik ve bükülmezdir. Yıllardır insanımızın korunağıdır, bir ana şefkatiyle onları korur ve besler. Gani, orada yaşayan Kürdistanlı Tilkililer köyü insanlarımızın şa-

nı, şöhreti ve onurudur. Dağ evlatları, Tilkili insanı olmazsa ıssız ve üzgün olur. Öyle ki ev sahipleri Tilkililer ve Gani birbirlerine sevdalıdır. Tilkili insanı düşmana inat gerillaya ve Gani'ye güvenir, güç alır dayanır.

Şehit Mustafa İPER (Nasir), 1973 Kizirli-Pazarcık, 1990 katılımlı, 16 Mart 1993 Engizek'te Şehit

1993'ün baharıydı. Soğuk, karlı kış mevsiminin yerini sıcak ve yağışlı havalara bıraktığı, tohumcukların ağaçlarda filizlendiği, somurtkan yüz hatlarının yeri-

ni tebessümlü, güleç, geleceğe umutla bakan simalara bıraktığı, sessizliğin, monotonluğun gide-rek aşıldığı, kuşların ötüştüğü ve tabiatın inanılmaz hareketliliğinin yaşandığı bir gündü. Tabiat neşeli, insanlar neşeli, her şey yaşam dolu.

Osmanlı kalıntısı düşman sinsice yine pusudadır. Gani Dağı'nı kuşatmaya almış, tarihin ileriye dönen çarkının önüne geçmek istemektedir. Bilmezler ki yine sözü söyleyecek olan çilekeş halkımın öz evlatları, kahramanları gerilladır. Gün Parti Önderliği'ne, partiye ve halka bağlılığı kanıtlama günüdür. Gün hesap sorma günüdür. Yeni baştan kirsiz, kansız, eşit bir tarih yazma günüdür. Yaşanan da tarihi bir çarpışmadır. Dr. Welat heval, birliğinin başında kanının son damlasına kadar yiğitçe savaşır, kahraman yoldaşları, **Kendal, Mazlum, Mahir, S..., Zerdest, Renas, Dicle, Deniz, Ahmed, Ali, N...** ve **X...** ile birlikte ölümsüzlüğe ulaşır.

Ne mutlu ölümleriyle yaşamı yaratan Dr. Welat ve yoldaşlarına!

Mücadele arkadaşları

“Kürdistan'dan zafer haberleri göndereceğim”

*Gidenler,
dönüşsüz, yorgun
Şuraya
dağları toplayalım
Asma
bahçelerinden
geçelim Babil'in
Tüm ırmakları
birleştirip akalım
Şuraya,
kan sağnağı
düşelim
Meraklanmasın
gidenler
bizim için gidenler
Tümümüz,
yarını yaratmaya,
haydi,
haydi gelin,
dağlara kavga ekelim*

Adı, soyadı: **Ferhat TAŞ**
Kod adı: **Fikret**
Doğum yeri ve tarihi: **Çaldere köyü-Silvan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Adıyaman**

Kawa'nın isyancı çocukları Kürdistan dağlarında özgürlük ateşini alevlendirdiklerinde, O'nun da yüreğine bağımsızlık, özgürlük ateşinden bir parça kor düşmüştü. Düşmanın vahşeti, zulmü gün be gün bu ateşi körüklüyordu. Kızıl, kıpkızıl, yanan bir kor yığınıydı. Sıcak, duygu ve heyecan doluydu.

Yaşama hızlı koşardı ve önlereydi. “Yaşamda geri kalınmaz” diyordu. O'nun için yaşam; halkı, ulusal kurtuluşu ya-

şamaktı. Bunun dışındaki yaşama “kefen içinde çürüme” diyordu. Kefen de düşmanın dayattığı onursuz yaşamdı.

Düşman vahşi ve barbardı. “Acele etmeliyim ve bir dinamit gibi düşmanın beyninde patlamalıyım” diyordu. Yüreğindeki sıcaklık, beynindeki keskin kararlılık ve düşmana olan kını O'nu özgür dağlara ulaştırdı. Sabahın şafak sökümünde O, artık Kürdistan dağlarının şahini, gerillasıydı. Başları gök-kubbeye dayanan Amed (Andok) dağlarında düşmanın korkulu rüyasıydı.

Fikret heval daha küçük yaşlardayken ulusal kurtuluş mücadelesine yakın ve sıcak bir ilgi duymaya başladı. Bu sıcak duygular içindeyken kendi imkanlarıyla İzmir Buca Lisesi'nde okumaya gider. Bu okul paralı olmasına rağmen, aileden yardım almaya ihtiyaç duymadan okur. O'na göre yaşam özgür emek üzerinde kurulduğunda anlamlıydı. Başkalarının sunduğu yaşam kabul edilmezdi. Bu nedenle,

ortaokuldan itibaren tatil dönemlerinde lokantada, giyim tezgahlarında çalışmaya başlar. Hem kendini geçindirir ve hem de aileye yardımcı olur.

Yıl 1990. İlişki kurduğu bir

Burada da başarılı bir pratik sergileyerek, eğitimini tamamladıktan sonra Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Mücadelede kendisine yol göstericilik yapacak üstün PKK silahlarıyla donanıp ülkeye yönelirken yol-

Saatlerce göğüs göğüse, yakın mesafe savaşı verilir. Sonuçta çatışma alanında manevra yapılarak kuşatma yapılır. Bunda büyük rol oynayan Fikret heval, halka, partiye ve yoldaşlarına olan borcunu

O, Amed'den aldığı kızıl kanını, Adıyaman dağlarında özgürlük ağacını sulamak için döktü. Toprak, ulusal birliğin, birlikteliğin hamuru oldu.

gerilla birliğine katılarak mücadelede yerini alır. Pratik zekası, fedakarlığı ve dürüstlüğü ile yoldaşlarına güven kaynağı olunca önce manga komutanlığı, daha sonra takım komutanlığı ile görevlendirilir. Takım komutanlığı görevini başarıyla yürüten Fikret heval daha sonra bölük komutanlığına atanır.

Bu görevini yürüttüğü sırada parti talimatıyla önderlik sahasına gönderilir. Gelişmeye açık olan Fikret heval uzun ve tehlikeli bir yolculuktan sonra önderlik sahasına ulaşır.

daşlarına zafer haberleri gönderceğine dair söz verir.

Pratik alana yöneldiğinde hiç zaman kaybetmeden düşmana yoğun saldırılarla yönelir. Bu dönemde düşman ne pahasına olursa olsun sonuca ulaşmak istemesi amacıyla örgütlediği ihanetçi-işbirlikçilerle birliğin üslenme alanını tespit eder. Binlere varan askeriyle, tank ve uçakların desteğiyle birliği kuşatmaya alır. Fikret heval, arkadaşlarının geri çekilmesini sağlamak için birkaç arkadaşıyla mevziye yatar.

ödemek için kanının son damlasına kadar direnir ve Ziyaret tepesinde Hogir ve Xemgin hevalleriyle birlikte ölümsüzleşir.

O, Amed'den aldığı kızıl kanını, Adıyaman dağlarında özgürlük ağacını sulamak için döktü. Toprak, ulusal birliğin, birlikteliğin hamuru oldu.

Reheval Fikret!

İntikamını beynimize kazıdık. İntikamın bağımsız ve özgür bir Kürdistan olacaktır.

Mücadele arkadaşları

Bahardı. Soğuk, karlı kış mevsiminin yerini sıcak ve yağışlı havalara bıraktığı, tomurcukların ve ağaçların filizlendiği, so-murtkan yüz hatlarının yerini tebe-

lik ve hareket içindedir. Tilkiler'i, ya-ni Gani Dağı'nı tanıyanlar burada mevsimlerin kendisine özgü güzel-liklere sahip olduğunu bilirler. Baha-rı neşe dolu, canlı. Yazın bitki örtüle-

dan başka bir şey bulamazsınız. Ta-bii dağların ev sahipleri yoksa, ki Gani'de dağların ev sahipleri yaz-kış her zaman bulunurlar.

Gani Dağı kaya kütleleriyle kaplı

GANİ DAĞI'NDA

Şehit Ahmet Aslan (Cudı)

ONBİRLERİN GÖRKEMLİ DİRENİŞİ

ssümlü güleç ileriye doğru umutla bakan simalara bıraktığı, sessizliğin, monotonluğun giderek aşıldığı, ba-harın müjdeleyicileri olan kuşların ötüştüğü, adeta kış uykusunun bitiş-i-nin sevinciyle tüm damarların boş-a-lır enerjisiyle inanılmaz bir hareket-lilik vardı. Hem tabiat, hem de insan-lar neşe doluydu.

Söz konusu bahar Tilkiler'in ba-harıysa her şey bambaşka bir güzel-

riyle kaplı. Yabani bitkilerle (meyve-lerle) dolu. Hele bir de fıstıklar da tutmuşsa bir küçük cennetten ayırt edilemez. Kuşların cıvı cıvı türkü söylemesi burada görülür. Sonba-harları ağaçlar yaprak dökmesine rağmen, burada yeşillik bitmez. O kaskocaman kökleri olan fıstık ağaç-ları yaprak dökülmesi nedir adeta bilmezler sonbaharda. Kışın Gani is-sizdir, birkaç avcıdan, başı boş atlar-

olduğu gibi, başı da dik ve bükül-mezdır. Bu dağ yıllardır insanımızı korur ve besler. Zamanında bu da-ğın içinde ve etrafında 36'dan fazla köy bulunmaktaydı. Yoksulluktan dolayı ve özellikle de mücadelemi-zin boyutlanmasıyla düşman birçok köyü boşaltmıştır. Öyle ki, şimdi Ga-ni Dağı sahipleri olmazsa ıssız ve üzgün olacak. Çevresinde sadece 8-10 köy kalmıştır.

Yine de Tilkiler'in şanıdır, şöreti-
dir onurudur Gani Dağı. Gani Da-
ğı'nda akan çeşme bulamazsın. İn-
san oranın adeta her karışında sar-
nıçlara rastlar. Derin eşilmiş kimi za-
man 10-15 metre çapı 23 metre ve
etrafı betonlanan bu kuyular sene-
lerce idare edecek yağmur suyu içi-
ne alır. Köylüler fıstıkları bu suyla yı-
karlar. Geçmişte hayvancılık temel
geçim kaynağıyken hayvanlarını bu
sarnıçların suyuyla sularlardı.

Şimdi bu sular gerillanın en yakın
dostu durumundadır. Sarnıçlar ol-
mazsa susuzluktan bu dağda barın-
ılması imkansız olurdu. Saatlerce
yol alıp getirmek gerekirdi.

Yılların acılarını, kederini ve yok-
sulluğunu iliklerine kadar yaşayan
Tilkili insanımızın mücadelenin ola-
na girmesiyle gerillaya bağrını aç-
ması zor olmadı. Her ne kadar 1980
öncesi Türk solu çeşitli tahribatlara
yol açmışsa da, gerillanın alanda
belirmesiyle bağrına basmıştır. Çok
kısır sükrede yaşamları gerillayla iç içe
geçerek bir bütünlük oluşturmüş-
lardır. Düşmanın yoğun baskı ve zu-
lümüne kulak asmayarak her za-
man "gençlerinin" yanında yer al-
mışlardır. Tilkili insanı o gücünü ger-
illadan aldığı gibi, Gani Dağı'na da
sonsuz güveni vardır. Adeta "bu dağ
durdukça bana bir şey olmaz" der-
cesine Gani'ye sevdalı mert Tilkili in-
sanı.

Gani Dağı'nın güzelliği, sarplığı,
bu cesaretle ve fedakar Tilkili insanı-
mızla iç içe örüldüğü için, gerillanın
bir yıkılmaz kalesi olmuştur Tilkiler
mıntıkası. Onlarca gerilla grubu ge-
lip geçmiştir, onlarca şehit arkadaş
bu diyarda faaliyet yürütmüştür, yine
de özler Gani Dağı ve Tilkili insanı
gerillayı, çünkü ikisi de vurgundur
özgürlük yürüyüşçülerine. Tanımıştır
Gani Dağı, Zelal'ı, Abbas'ı, Kurdo'yu,
Xemgin'i, Seyidhan'ı, Musa'yı ve ni-
ce yiğit vatan evladını.

Düşman onlarca kez Gani Dağı'na
çıkmasına karşın tek bir başarı
sağlamamıştı. Yiğit ve mert Tilkili in-
sanı düşmana inat gerillaya canı pa-
hasına destek sunmasından dolayı
bu başarısızlık daha da derinleşmiş-
ti. Tilkili "Gani bizi koruduğu gibi siz-
leri de koruyacaktır. Hiç bizim dağı-
mızdan çekilmeyin" diyorlardı geril-
laya. Nitekim 1992 Ekim'inde düş-
manın çok yoğun bir kuşatması son-
rası çıkan çatışmada halkın söyledi-
ği gerçekleşiyordu. İyi bir mevzilen-
me sonrası çıkan çatışmada düş-
man panzerlerle, helikopterlerle, ha-

**"Onlarca gerilla grubu
gelip geçmiştir, onlarca
şehit arkadaş bu diyarda
faaliyet yürütmüştür, yine
de özler Gani Dağı ve
Tilkili insanı gerillayı,
çünkü ikisi de vurgundur
özgürlük yürüyüşçülerine.
Tanımıştır Gani Dağı
Zelal'ı, Abbas'ı, Kurdo'yu,
Xemgin'i, Seyidhan'ı,
Musa'yı ve nice yiğit
vatan evladını."**

vanlarla saldırmalarına rağmen tek
bir arkadaşın burnu kanamamıştı,
tam tersine onlarca düşman askeri
ölmüş ve yaralanmıştı. Şaşkınlığın-
dan düşman bu çatışmayı basına
yansıtmadığı gibi sıradan onlarca in-
sanı işkenceden geçirmişti. Yine
dağda hayvanları yaydıran bir çobanı
katletmişti.

Gerilla Gani Dağı'na meskenini
kurmuştu. Zaman zaman alanda
çıkarsa da, barınağıyla, sığınağıyla
orası gerillanın. 1992 kışında 30'un
üzerinde gerillayı barındırıyordu.

1993'ün baharıydı. Çok yüksek-
lerde gruplar gelmeye başlıyorlardı.
10-15 gün, 40-50 kişilik gerilla grubu
Gani'de kalıyordu. Parti
Önderliği'nin talimatı üzerine bir
grup Adıyaman'a, bir grup Binboğa-
lar'a ayrıldı Gani Dağı'ndan. Kalan
diğer grubun da alandan çıkması
gerektiğini belirtiyordu Parti Önderli-
ği. Çünkü edinilen bilgilere göre
düşman Gani Dağı'na çok kapsamlı
bir kuşatma başlatmak üzereydi.
Başkan'ın ısrarla belirtmesine rağ-
men Gani Dağı'nı burakmamışlardı
kalan arkadaşlar.

3 Nisan günü düşman komple da-
ğı binlerce timiyle, askeriy-
le, korucusuyla ablukaya almıştı.
Panzerlerini, helikopterlerini, tankla-
rını ve jet uçaklarını harekete geçir-
mişti. Düşman ablukayı gittikçe da-
raltıyordu. Düşmanı fark eden arka-
daşlar (13 arkadaş) uygun bir yere
çekilerek mevzileniyorlardı.

Grubun komutanları Dr. Welat,
Kendal ve Mazlum arkadaşlardı.
Mahir, Slav, Zerdest, Renas, Dicle,
Deniz, Ahmet, Ali (milis), N. ve X. ar-
kadaşlardan oluşuyordu küçük ge-
rilla birliği.

Komutanlar tüm mevzileri denet-
ledikten sonra Kendal (Seyidhan)
arkadaş iki arkadaş yanına alarak
bir küçük tepeli tutmaya başladı.

Grubun komutanı olan Dr. Welat
arkadaş kurye olan Kara Ahmet'i ve
milis olan Ali arkadaşları yanına alı-
yordu.

Mazlum arkadaş bir bayan arka-
daş yanına alarak mevzileniyordu.

Mazlum ve Welat arkadaşların
dışında bulunan diğer arkadaşların
savaş tecrübeleri yok denecek ka-
dar azdı. Slav, Zerdest, Renas, Ah-
met, Kendal kamptan 4-5 aydır gel-
mişlerdi. Mahir kamptan gelmiş olsa
da bir yıldan fazla cezaevinde yat-
mıştı. X. bir yıllık olmasına rağmen
daha hiç mermi patlatmamıştı. Ali

Tilkiliydi, 35 yaşlarında bir milisimizdi. Dicle ha keza tecrübesizdi. Deniz arkadaş iki haftadır katılmıştı.

"Düşmanın geleceği varsa, göreceği de var"

Evet bu sözleri Welat arkadaş sarf ediyordu çatışma öncesi. Welat arkadaş Pazarcık'ın Salmanipek köyünde yoksul bir ailenin tek oğlu olarak dünyaya gelir. İsmi Ali Bilican'dır. İlkokulu okuduktan sonra, ortaokulu ve liseyi okur. Girdiği sınavlarda Çukurova Tıp'ı kazanır. Çukurova'da

mak için izin istedim. Onlarla yürüdüm. Dağları, akarsuları, köyleri her şeyi izliyordum. Bir başka güzelliği bu gördüklerim. Arkadaşlara okula dönersem mutlaka bu yaşadıklarımı kaleme alacağım diyordum. Yürüdükçe, yürüdük. Engizelere çıktık. O güzelliği, o dağların doruklarını, o soğuk mu soğuk suyu, o kengerleri, o gerçekten anlatılamaz tabiatı gördükçe içim açılıyordu, buna bir de parti yaşamı eklenince ayrılmam söz konusu olamazdı. İşte benim

yürütmesinde de yer alır. O her zaman çalışkanlığıyla arkadaşlar tarafından sevilen biridir. Fedakarlık ve alçakgönüllülükte eyalette eşine ender rastlanan bir yöneticiydi. Yapının içinde erimesini bilen biriydi. O kendi şahsında eski Kürt kişiliğini her zaman mahkum ediyordu. Ona geçit vermiyordu. Welat arkadaş engin tecrübesi ve derin bilgi kapasitesiyle de her zaman göze çarpan bir yönetici konumundaydı. Özellikle halkla bütünleşmesi, halkı ikna etme gücü, beraber yürüdüğü arkadaşlarının iyi biliniyor.

Öyle ki, Dr. Welat denildiğinde dayanılması gereken bir kale insanının aklına geliyor. Çok sonraları Binboğalar'a gidildiğinde şu sözler her tarafta duyulabiliyordu. "Dr. Welat gibi olmak gerekir. O mert ve yiğit bir insandı." Dr. Welat arkadaş üzerine bir yurtsever "Dr. Welat arkadaş 8 metre derin bir kuyuda sıçrayarak 1000 metreden subayı vurmuş" diyordu. Yine "Dr. Welat beyaz önlüğünü giyerek, tıp malzemeleriyle köy köy dolaşıp köylüleri, yoksulları tedavi ediyormuş," bunu Türklere söylüyordu. Yine "biz biliyoruz Dr. Welat herkesin evine gelmiştir, kimseye zarar vermediğini de biliyoruz." Evet bu sözler uğranan Türk köylülerinin sarf ettikleri cümlelerdir.

Dr. Welat'ı Kürt ve Türk köyleri sevdiği kadar da, düşman ondan çekiniyordu.

Arada 3-4 yıl geçtikten sonra Dr. Welat tekrar Pazarcık'a gelmişti, hem de Gani Dağı'na, ailesini hiç görmemişti bu süreçte. Onun için tüm Kürdistan aileleri ailesiydi. O da Gani Dağı'nı sevmiştir, Tilkili insanları sevmiştir. İşte uzun zamandır ayak basmadığı Pazarcık toprağına tekrar ayak basıyordu. Evet "Düşmanın geleceği varsa, göreceği de var" sözlerini tekrarlıyordu Kendal (Se-yidhan) arkadaşına döndüğünde.

Şehit Mehmet Salih

Tıp'ı 5. sınıfa kadar başarıyla okur. Adana'da okurken mücadeleyle tanışır, aktif çalışır. 1988'lerde gerillanın Pazarcık'a adım atmasıyla arkadaşlarla ilişkiye geçer. Pazarcık'da ilk gençlik örgütlerini kuranlardan biri olur. Mücadeleyi yakından tanıdıkça tarihi zorunluluğu çok erkenden kavrar ve 1989'larda gerillaya katılır.

Söyle anlatıyordu o süreçleri "katılmak her zaman içimde vardı, ancak kendimi yetiştirdikten sonra katılmayı düşünüyordum. Dağda bulduğum arkadaşlardan etkilenmem imkansızdı. Yine bir sürü klasik roman okuyordum, gerilla yaşamı çok romantik ve çekiciydi. Hele Kürdistan'da gerilla üzerine duyduklarım beni çok duygulandırıyor. Arkadaşlarla birkaç gün dağda kal-

katılışım böyle oldu."

Dağda biraz kaldıktan sonra partinin merkezi okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Kampı ismi Sadun'dur. Çalışkanlığıyla, fedakarlığıyla ve atikliğiyle göze çarpar. Kamp yönetiminde yer alır. Hasta olan arkadaşlara baktığı gibi, muazzam bir gelişme de kaydeder. 1990'un ortalarında ülkeye yönelir. Eyalette yönetim düzeyinde görevler üstlenir.

Eyalette kaldığı sürece birçok alanı karış karış gezer. Başta Elbistan olmak üzere, Sarız'a, Gürün'ün köylerine, Gökşun'a, Tufanbeyli ve Saimbeyli'ye kadar uzanır. Binboğaları odata karış karış gezmiştir. Uzun süre Binboğalar bölge sorumluluğunu üstlenir, bunun yanı sıra eyalet

Kendal, (Hüseyin MATUR), Pazarcık'ın Maksuduşağı köyünde 1972'de dünyaya gözlerini açar. Babası Almanya'dan dönerken bir kaza sonucu vefat eder, öksüz büyür. İlkokuldan sonra, ortaokul ve liseyi Maraş'ta okur. Üniversite sınavlarını kazanır. İzmir'de 9 Eylül Üniversitesi'nde Coğrafya Bölümü'ne başlar. Akraba çevresinde müca-

**"Zafer işaretini gören
Mazlum arkadaş Slav
arkadaşa dönerek
'görüyor musun Kendal'ı,
sanki etrafımızdaki
düşman kır gezisine
çıkılmış'
diyerek gülüyordu. Hiç
çatışma yaşamayan Slav
arkadaş
da kafasını
kaldırarak hem gülüyor,
hem de zafer işareti
yapıyordu."**

deleye sempati duyanlar olduğu için lise çağlarında aktif çalışır, kısa bir süre içinde üniversite üst komitesinde yer alır. Üniversitede yakalanma sonrası çözümlenir. Kendi dalında ismi verilir. İçeriye alınır, yoğun işkenceden geçer. Tek bir şey söylemez. Bırakıldıktan sonra köyüne döner, TC okullarında okumayacağına karar verir. Yılların kini ve öfkesi düşmanın işkenceleriyle de birleşince düşmana nefreti daha da bilmiştir. Köyde aktif çalışır yoğun olan gençlik içerisinde okuma grupları oluşturur, onları gerillaya katılmaları için hazırlar.

Gerillanın köye gelip gittiğini yurtsever arkadaşlardan öğrenir. Katıl-

mak için sabırsızca bekler. Tekrar İzmir'e gitmesi için oradaki arkadaşlar isterler Kendal arkadaşı. O gönülsüz de olsa görev olduğu için gider.

Haziran 1992'de köye tekrar döndüğünde, hiç beklenmedik bir anda gerillalarla karşılaşır. Hemen katılacağını belirtir. Köyde 10 arkadaşıyla birlikte Haziran'ın 14'ünde saflara katılır.

Evet katılanların çoğunu Kendal arkadaş yetiştirmişti. İçlerinde şehit **Hanım** arkadaş da (16 Mart 1993) bulunuyordu.

Maksuduşağı'ndan Güneybatı Eyaleti'nin kalbi olan Engizeklere bir haftalık yolculuk gerçekleştirilir. Grup yeni olduğu için zorlanır, ancak bu zorlanma Kendal arkadaşta görülmez. O hep önde yürür ve kendi çantasıyla birlikte 2-3 çanta daha alır. Atıklığı, canlılığı, fedakarlığı, sadeliği gözden kaçmıyordu. Eski arkadaşlar grupta bulunmasına rağmen neredeyse herkesten atık davranıyordu. Yürüyüşte geçemediği 1-2 eski arkadaş da, "Bekle hele birkaç ay dağda kalayım, o zaman yarışırız" diyordu güler. Yolda zorlanan arkadaşları moralmen de güçlendiriyordu. Teorik hazinesiyle her zaman arkadaşların yanı başındaydı.

Canlı, atik, olgun, siyasi ve bilinçliydi. Bu özellikleri yeni olmasına rağmen 3. Eyalet Konferansı'na katılmasını sağladı. Gelişme vaat ettiği için Parti Önderliği'nin sahasına gitti.

Mahsum Korkmaz Akademi'sinde de olumlu özellikleri gözden kaçmamıştı. Parti Önderliği'nin güvenliğine verilir. Planlama sürecinde yönetim düzeyinde yer alır. 1992 Kasım'ında ülkeye yönelirken grup sorumlusu ve eyalet yürütmesi olarak gönderilir.

O çalışkan, dayanışmacı özelliği ülkeye yönelirken de kendisini gös-

terir. İlk günden başlayarak arkadaşların silahlarını ve çantalarını sırtlar. Pazarcık'ta Kasım'ın başlarında Kendal arkadaşla karşılaşırken o sadeliği, sevimliliğini hâlâ koruyordu. Gerçek bir komutan olmuştur Parti Önderliği'nin yanında.

"Bu sefer başaracağız heval" diyordu. O alçakgönüllü tebessümüy-le.

1993 kışını Engizekler'de geçirir. 1993 baharında Binboğalar'a gitmek için Pazarcık'a iner. Karşılaştığımızda O hâlâ eski Kendal'dı, yani olgun, sade ve atik. Zaman zaman elindeki M-16'sıyla birden bir taşın arkasına fırlayarak "düşman gelirse bu taşın arkasında ona kan kusacağım" demekten çekinmiyordu.

Evet şimdi de tuttuğu küçük tepede Zerdest ve Dicle arkadaşlara bu sözleri söylüyordu. "Hele bir yaklaşsın ona kan kusacağım" dedikten sonra karşıda eline gülererek havaya kaldıran Mazlum arkadaş görüyordu, o da Mazlum arkadaş zafer işareti yaparak gelen düşmanın yönünü gösteriyordu.

Zafer işaretini gören Mazlum arkadaş Slav arkadaş dönerek "görüyor musun Kendal'ı, sanki etrafımızdaki düşman kır gezisine çıkılmış" diyerek gülüyordu. Hiç çatışma yaşamayan Slav arkadaş da kafasını kaldırarak hem gülüyor, hem de zafer işareti yapıyordu.

Mazlum, deyim yerindeyse bir cengaverdi, o bir kale, o bir dağdı. Saldırı ruhunun simgesi, fedakarlığın ve yoldaşlığın tartışılmaz abidesiydi.

Maddi durumu iyi olan bir aileden gelen Mazlum, Güneybatı Kürdistan'ın Afrin kentinde dünyaya gelir. Asıl ismi Fahri. Mücadelemizin gelişmesiyle arkadaşlarla tanışır. Mücadeleyle erken tanışan Ferzen'de arkadaşın aracılığıyla partiyle ilişkiye geçer. Lübnan'da askerliğini

yaparken parti için çalışmaya başlar. 1986'dan sonra aktif bir dost olarak çalışır. Lübnan sahasında partiye şoförlük yapar. 1989-90'da kampta şoförlük yapmaya başlar. Her zaman ülkeye gitme istemi olsa da, görevlerden dolayı gönderilmez. 1991'de Güneybatı Eyaleti plan-

geri durmazdı. Bitkin düşen grubun can güvencesiydi. O, komutan **Abu-zer** (Aziz KAZMAZ) hevalin en çok yardımına koşandı.

45 günlük bir yürüyüşten sonra eyalet merkezi olan Engizeklere vardığımızda ayakta şehit Abuzer'in yanında dinç kalan tek arkadaş

bir güvence kaynağıydı.

İşte şimdi de bir güvence kaynağıydı. İlk olarak düşmanla karşı karşıya gelen Slav arkadaş biraz heyecanlanıyordu. Mazlum arkadaş baktıkça heyecanı yavaş yavaş kayboluyordu. "Bakma sen onlara, it sürüsü gibi şatafatlı gelirler ama ödektir hepsi" sözlerini kendisinden emin ve kararlı bir şekilde Slav arka-

lamasına yönetim düzeyinde katılır. 1991 Haziran'ında bir grup arkadaşla ülkeye yönelir. Ülkeye yönelik basit olmadı, 10-15 günlük yol kılavuzsuzluktan dolayı 45 gün sürdü. Grupta fazla tecrübeli arkadaşlar olmadığı için çok zorluklar yaşandı. Bir de grupta kaçan bir kontra çıkınca zorluklar daha da ağırlaştı. Aç-susuz ilerlemek zorunda kaldılar.

İşte Mazlum arkadaş bu zorlu günlerde görülmeliydi. O her an enerjisiz güçsüz düşen yoldaşlarının yanındaydı. BKC'yi kaldırmasına rağmen, o yürüyemeyen arkadaşların silahını ve çantasını almaktan hiç

Mazlum hevaldi. Yol pratiğinden, fedakarlık ve alçakgönüllülüğünden dolayı 2. Eyalet Konferansı'nda eyalet yönetimine alındı.

İki yıl kaldığı Güneybatı Eyaleti'nde başta Elbistan olmak üzere, Binboğalar'a, Fırat Havzası'nda, Tilkiller'de, Adıyaman'da sorumluluk düzeyinde görevler üstlendi. 3. Eyalet Konferansı'nda Adıyaman'a bölge sorumlusu olarak yöneldi.

O engin yoldaşlık bağlarıyla içinde yer aldığı grubun gözdesiydi. Her eylemin başındaydı. Halka yaklaşımdan dolayı her zaman sevilen sayılan biriydi. Cesaretinden dolayı

**"Dalmışken derinliklere,
bin yılların köhnemiş
sömürgecilerinden intikam
almak için sabırsızdı.
'Gelin de gününüzü
görün' dercesine
düşüncelerinden ayılırken
karşısında hareketli, canlı,
neşeli gülen Mahir
arkadaşı mevzide
görüyordu. Anlık da olsa
bir el salladı
Mahir arkadaşta."**

daşa ifade ediyordu Mazlum arkadaş.

Slav Afrinli, varlıklı bir aileden gelme. Yaşı henüz 18-19 olmasına rağmen çok erkenden çalışmalarını içinde yer almıştı. Bir ablası Güney Kürdistan'da savaşıırken, bir abisi de Kürdistan'da (Kuzey) cezaevinde bulunmaktaydı. Ülkeye gelirken Slav, ailenin en küçüğü olmasından dolayı el üstünde büyütülmüştü. Buna rağmen artık evde kalmak istemiyordu, o da büyükler gibi ülkesinin sarp ve yüksek dağlarına sevdalıydı. Hasretti dağların doruklarına, o dorukları dolaşmak istiyordu, ama mutlaka çıkacaktı oralara.

Aktif, çalışmalarda çeşitli alanlar-

da yer alır. 1992'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Redaksiyonda yer aldı. Güney-batı'ya bir grubun gideceğini duyar duymaz hazırlıklarına başlar. Raporunda, ülkeye gitmek istediğini belirtir. Başta kabul edilmez, çünkü Slav arkadaşın fiziki rahatsızlıkları vardı, buna rağmen diretir. Nitekim planlamaya alınır ve 1992 Kasım'ında ülkeye yönelir.

Sevimli, sade, her zaman morali yüksek ve cana yakınlığıyla bilinir Slav arkadaş. Ülkeye adım atar atmaz ilk işi savaşı kavramak olmuştur. O her fırsatta öğrenmek için arkadaşlarla sohbet eder ve tartışır. Yeni olmasına rağmen bayanların manga komutanıydı kış 1993'te.

Baharla birlikte Pazarcık'a geldiğinde sevecenliği bir o kadar daha artmıştı. O yardımseverliğiyle çoğu zaman duygusallığıyla tam bir yoldaşı. Morali yüksek olduğu gibi, arkadaşlarına da coşku verirdi.

Dalmışken derinliklere, bin yılların köhnemiş sömürgecilerinden intikam almak için sabırsızdı. "Gelin de gününüzü görün" dercesine düşüncelerinden ayılırken karşısında hare-

ketli, canlı, neşeli gülen Mahir arkadaş mevzide görüyordu. Anlık da olsa bir el salladı Mahir arkadaş.

Mahir, (Süleyman ŞAŞKARA), Pazarcık Çakmak (Tute) köyünden, 1968 doğumlu. Ortahallı bir ailenin çocuğu olarak gözünü çile ve ızdıraplarla dolu vatanına açar. 1980 öncesi mücadelemize tanık olan Pazarcık köylerindendir Tute. Düşman ülkemizi çeşitli özel savaş yöntemleriyle boşaltma çabasındadır. Avrupa'yı çekici kılmak için ne gerekirse onu yapar. Ülkeyi terk etme, terk ettirme Pazarcık alanında yaşanır. BundaN Mahir arkadaş da nasibini alır. 1987'lerde Avrupa'ya gider. Gider gitmez çalışmalara katılır.

1988'de profesyonel devrimciliğe adım atar. Duisburg, Mannheim, Saarbrücken'de faaliyet yürütür. 1990'ın Mayıs'ına geldiğinde ülkeye gitmek ister. Avrupa Örgütü'nu Türkiye metropollerine gönderir. İzmir ve İstanbul'da çalıştıktan sonra 1991'in sonlarına doğru Antep'te çalışmalarA başlar. Bir yakalanma ve çözülme sonrası Mahir arkadaş da düşmanın eline geçer. Henüz 1-2 aydır Antep çalışmalarındaydır. 13 gün düşmanın yoğun işkence ve baskılarına maruz kalır, ismini söylemez, sahte kimliğini üstlenir.

Hiçbir şey kabul etmez ve on ay Malatya Cezaevi'nde kaldıktan sonra bırakılır. Alçakgönüllülüğü, atikliği, bilinci, partiye bağlılığı onu çok kısa zamanda cezaevinde yönetimde olmasına götürmüştü.

1992'nin sonlarına doğru cezaevinde çıktığında ilk işi Pazarcık alanında arkadaşlarla ilişki aramaktır. Aralık 1992'da arkadaşlarla ilişkiye geçer. Belinden rahatsız olduğu halde hemen çıkmak ister. Bölge örgütünü Mahir arkadaş şehirden çalıştırma isteğini reddeder. O dağı ister. "Ben çektiğim kadar çektim, bir daha şehir çalışmalarına gitmek iste-

miyorum. Ben dağların zirvelerinde vurmak istiyorum düşmanı" der.

Mahir arkadaş önce de bilindiği için çalışmalara alınır alınmaz Tilki-ler mintikasına alınır. Orada küçüm-senmeyecek çalışmalar yürütür. Kış olmasına rağmen tüm köyleri adım adım gezer ve **Aydın** (Şahin) arkadaşla toplantılar gerçekleştirir. Çok kısa sürede Tilki-ler'de sevilen biri olur. Sevecenliği, ahlakı, parti disiplini ve atikliğiyle göze çarpar. Kısa boylu olsa da bir kartal gibiydi Mahir arkadaş. Bahara doğru, Mahir arkadaşın enerjisi adeta bitmez tükenmez olmuştur. Yoldaşlık bağlarını onun kadar pekiştirene çok az rastlanırlar.

Yanındaki arkadaşına moral verirken gülüyordu Mahir arkadaş. Yanındaki arkadaş Deniz arkadaş. İki hafta olmuştu katılları. **Deniz**, (Hüseyin ÇINKILIÇ) arkadaş da Mahir arkadaşın köylüsüdür. 23 yaşlarında TC'nin askerliğinden yeni gelmişti. Uzun zaman ilişki kuramadığı için önceleri katılamamıştı. Mahir arkadaşın aracılığıyla ilk fırsatta katılmıştı.

Yeni olmasına rağmen çok çalışkan ve sıcakkanlıydı. Atiklikte üzerine yoktu. Askerlik yaptığı için geldiği ilk gün BKC'ye sarılmıştı.

Mahir arkadaş düşmanı Deniz arkadaşla gösterirken o yine elini kulağının altına koyarak "Ware de lo lo" türküsünü söylüyordu. Orada da Kendal arkadaş "Warno şer lo Warno şer" türküsünü söylüyorlardı.

Zerdeşt Afrinlidir. Üniversite öğrencisi, olgun, fedakar ve bilinçli. Her şart altında neşesini yitirmeyen bir arkadaş. Dicle Gölbaşı'nın Heydarlı köyünde şehit **Seyidhan**'ın (Yusuf ÇETİN) hem köylüsü ve hem de akrabası. Dicle köyde büyüdüğü için Kürt kadınının maruz kaldığı tüm ızdıraplara katlanmak zorunda kalmıştı. Gerillanın köye gelmesiyle,

"Düşman ablukayı daraltıyordu, arkadaşların noktasını tespit etmemişse de buralarda olduğunu biliyordu. İşte yaklaşıyordu, ateş hattına giriyordu ve o an tüm nefesler durmuş düşmana nişan almak üzere mevzilerde ağızüstü yatılıyordu."

kendisini köle ortamından kurtarmak için fırsat arar. Nitekim 1992'nin ortalarında saflara katılır. Eğitimini aldıktan sonra Fırat Havzası çalışmalarına katılır. Yanında bizzat örnek aldığı Seyidخان arkadaşın şehit düşmesiyle düşmana kini daha da bilenir. O bir an önce Seyidخان'ın ve diğer yoldaşların intikamını almak için fırsat kolluyordu. İşte düşmanın gelişine bundan dolayı seviniyordu.

Renas arkadaş hâlâ Deniz arkadaşı izliyordu. Adeta yeni gelen bu arkadaşta hayranlığını saklamıyordu. Renas, Afrinli. Uzun yıllar cephe çalışmalarında içinde kaldığından teorik olarak bilemişti kendini.

Renas arkadaş hâlâ gözlerini Deniz arkadaştan ayırmamıştı, işte o sırada düşmanın yaklaştığını o da görüyordu. Komutan olan Dr. Welat arkadaşta dönerek işaret ediyordu. O an arkasını dönen Dr. Welat arkadaş Kara Ahmet arkadaş Renas arkadaşta dönmesini istiyordu.

Ahmet arkadaş kendisinin de anlaması için dübünü gözüne alarak çevresini gezetliyordu. Ahmet Afrinlidir. 1989-90'dan beri aktif çalışıyordu. En zor olan görevlerden biri olan kuryeliği sınır üstünde yapıyordu. Eyalette 1990'dan sonra onlarca grup getirmişti. Sınırdaki çeşitli çatışmalara girse de her zaman grupları sağ salım eyalete kavuşturmasını biliyordu. Kuryelik sürecinde Pazarcık'ı adeta karış karış öğrenmişti. O artık bir kurye değildi, o bir kadroydu, savaşçıydı, çünkü eyaletin sorunlarını bizlerden daha iyi biliyordu. Gözlerinden dübünü indirdikten sonra yanında duran Ali arkadaşta uzatıyordu dübünü.

Ali Alpdoğan kod adı Fakir. Kendirli köyünden, üç çocuk babası 35 yaşlarında bir milis. Mücadeleyi 1980 öncesi Şerif (Abbas DOLDURMUŞ) arkadaşın aracılığıyla tanımıştı. 1980 sonrası uzun bir kopukluktan sonra 1989'da tekrardan parti

Tilkiler'e ulaşıyordu. Elini mücadeleye ilk uzatanlardandı. "Neredeydiniz, şimdiye kadar bu Türk solunun elinden neler çektik, iyi ki geldiniz." Evet bu ve buna benzer cümleler Fakir arkadaşın ağzından düşmüyordu. O akşama kadar fıstığında çolışır ve gece gerilla için hazırlanırdı. Çoğu kez gündüzleri de kuryelik için çalışırdı.

Gündüz külahlı, gece silahlı derler ya, işte Fakir arkadaş öyleydi. Yakalanma ve çözüme sonrası 3-4 ay Antep'te saklanmak zorunda kalmıştı. Baharda karların erimesiyle ilk işi gerillaların yanına gelmekti. Dağda köyüne inmiyordu. O "Bana bir şey olacaksa arkadaşların içinde şereflice olsun, teslim olmaya niyetim yok" diyordu. Ve arkadaşların yanındaydı düşman ablukasını daraltırken.

Nisan'ın üçü ve sıcak bir bahar günüydü. Kuşların cıvı cıvı öttüğü, soğuk bölgelerde baharın müjdeleyicisi olan kargaların geldiği, tomurcukların filizlenmeye doğru gittiği Gani Dağı'nın güzel ve neşeli bir kesitiydi.

Düşman ablukayı daraltıyordu, arkadaşların noktasını tespit etmişse de buralarda olduğunu biliyordu. İşte yaklaşıyordu, ateş hattına giriyordu ve o an tüm nefesler durmuş düşmana nişan almak üzere mevzilerde ağızüstü yatılıyordu.

Birden, "ateş" komutunun duyulmasıyla, roketatarın (Mazlum kullanıyordu) ve BKC'nin çalışması bir oldu. Tüm arkadaşlar düşmanın üstüne mermilerle yağmur yağdırıncasına salıyorlardı mitralyözlerini. İşte bir daha şarjör değiştiriyordu Şiar arkadaş ve yine düşmana ölüm kusan kurşunlar.

Arkadaşların moralleri tam da yerinde. Deniz tekrardan başlıyordu türküsüne "Ware de le le" diye. Kendal sesini gürleştirerek "İntikam, inti-

"Maskeler takarak yaklaşıyordu düşman savaş alanına. Şehit düşmüştü tüm arkadaşlar. Düşman zafer çılgınlıkları atıyordu. Tepede hâlâ zorbela nefes alan Kendal arkadaş yaşıyordu."

kam yoldaşlar" diye haykırıyordu. Namlulara bir daha mermiler sürülüyor ve tekrar boşalıyordu bin yılların kini olarak düşmanın üstüne üstüne.

Welat her zamanki gibi sakinliğini koruyordu. Arkadaşlar mevzileri iyi tutuyorlardı. Birkaç saatir çatışma sürüyordu. Telsizde düşman ölü ve yaralıları olduğunu söylüyordu. İşte 4, 5, 6 ölü ve yaralı. "Haydi arkadaşlar yüklenelim, düşman kaçmadan sonbaharın intikamını alalım" komutu her yeri inletiyordu.

Çatışma akşam 6'ya kadar hızından bir şey kaybetmeden devam ediyordu. Panzerler, havanlar, skorskyler, tanklar çalışmalarına rağmen kayıp veren düşmanın kendisiydi. Yeni bir plan için adım adım geri çekildi. Düşman uzaklaşıyordu, gözden görünmez oluyordu.

Bir an da olsa düşmanın geri çekildiği düşünülüyordu. Dr. Welat arkadaş çevresine bakındıktan sonra gerilla birliğinde kayıplar olmadığını görüyordu. Bir sevinç yüz hatlarına hakim oldu.

İşte o an uzaklarda savaş uçak-

Gani Dağı'nın onbirleri

Gani Dağı şimdi yaslı
Boynu bükük ve hüzünlü
Koruyamadı diye
kartallarını
İçine kapalı ve kederli
Söz vermişim
basacaktım bağrıma
Ağlarım, sızlarım onbir
yavruma
Welat'ı, Kendal'ı,
Mazlum'u,
Mahir'i ararım
Kaybettiğim Slavıma,
Dicleme ağlarım
Ağlama sen Gani Dağı
ağlama
Dik dur, sarp dur,
sızlama
Onbirlerin unutulmaz,
unutulmadı
Alırız intikamını onbirlerin
Ha bugün, ha yarın!

ların sesleri yaklaşıyordu. Bombalayacaklarına fazla umut vermiyordu. Yaklaştılar. Ve o an insanlığın yüzkarası düşman, kimyasal bombaları yağdırıyordu havada. Ve bir daha, bir daha uçarak kimyasal gazı arkadaşların üzerine yağdırıyordu. Uçaklardan sonra tekrardan 1 saat-ten fazla havanlarla, panzerlerle dövüyordu düşman susan mevzileri.

Maskeler takarak yaklaşıyordu düşman savaş alanına. Şehit düş-

Evet partimiz PKK'nın ateşkes ilan ettiği günlerde Pazarcık'ın Tilki-ler köyü Gani Dağı'nda bu vahşet Alman panzerleriyle yaşıyordu.

Bu vahşet TC'nin bundan böyle hangi dilden anlayacağını tekrar gözler önüne seriyordu. O sadece "ateşi ateşle", "demiri demirle döv-meli" dilinden anladığını bir kez da-ha ortaya koydu. Partinin tüm iyi niyetli çabalarına, o kan emici diş-lerini göstermişti.

müştü tüm arkadaşlar. Düşman za-fer çıgılları atıyordu. Tepede hâlâ zorbela nefes alan Kendal arkadaşı yaşıyordu. Savunmasız, her an dü-şecek bir insana yönelik işkencelere başlıyordu gözü dönmüş, insanlık düşmanı TC devletinin timleri. O yet-miyormuşçasına halatı arkadaşın boğazına takarak panzerin arkasın-dan sürüklüyorlardı. Hem de kilo-metrelerce. Diğer şehit arkadaşların cenazeleri paramparça ediliyor ve panzerlerle üstünde gidiyordu "in-sanlığın savunucusu" Türk mehm-et-çiği.

Vampiri tüm Türkiye demokra-tik kamuoyu gördüğü gibi, dünya kamuoyu da görmüştür. Kim ba-rıştan yanadır, kim değildir tekrar gün yüzüne çıktı.

Yoldaşlar sizler tek tek dövüşte yenilmediniz, sizler insanlığın bir ayıbı olan kimyasal silahlarla top-rağa düştünüz. Sizlerin düştüğü yerde bayrağı bizler kaldırarak yükseklerde dalgalandıracamız.

Sözümüz onurumuzdur, onuru-muzu çiğnetmeyeceğiz!

Mücadele arkadaşları

“KAVGAYA BİLENDİM, ÖZLE BÜTÜNLEŞTİM”

Halil heval 1967 yılında Elbistan'ın Kistikli köyünde dünyaya gelir. On çocuklu ailenin üçüncü çocuğudur. Ailesi köyün en yoksul ve emekçi bir ailesidir. Ekonomik sebeplerden dolayı ailesinin Elbistan'a göç etmesiyle burada okula başlar. Okulu bitirdiği sıralar 1979 yıllarıdır. Bu yıllarda devrimci mücadelenin gelişkin olması ve yörede Türk solunun etkin olması nedeniyle ailesi Türk solu içerisinde yer alır. 12 Eylül darbesiyle beraber ailesinin büyük bir kısmı gözaltına alınır. Kendisi de gözaltına alınanlar arasındadır ve yaşı henüz onüçtür. Yaklaşık 15-20 gün boyunca yoğun işkencelere maruz kalır ve daha sonra serbest bırakılır.

Bilindiği gibi 12 Eylül darbesiyle büyük bir yenilgi yaşanmış ve devrim adına yaprak bile kıpırdamaz olmuştur. Cezaevleri insanlarla doldurulmuştur. Bazıları nefesi Avrupa'da alırken, kalanlar da her şeyden el çekerek düzenin basit bir eklentisi haline gelmişlerdir.

12 Eylül'ün zafer kazandığı yerlerin başında Elbistan ve Pazarcık gelmektedir. İnsanlar adeta kaçır-

Adı, soyadı: **Halil ŞAHİN**
Kod adı: **Xorto**
Doğum yeri ve tarihi: **Kistikli köyü-Elbistan, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ocak 1994, Elbistan**

casına yurtlarını terk edip Avrupa'nın en yoz yaşamının hükmü sürdüğü merkezlere akın ederler. Özel savaş politikaları sonucu ülke adeta insansızlaştırılır. Ulusal-kültürel ve ahlaki çürüme halka çok haince dayatılır. Halil heval böyle bir ortamda ailesinin geçimini sağlamakla yüz yüze kalır. Seyyar satıcılıktan pazarlamacılığa kadar birçok işte çalışır. Yaşamı boyunca emekçiliği esas alır ve başkalarının emeği ile geçinenlerden nefret eder.

Evin bütün geçimi ve sorumlulu-

ğu O'nun omuzlarına biner. Akraba çevresinin Trabzon'da ticaretle uğraşması nedeniyle oraya çalışmaya gider. Bir taraftan çalışır, diğer taraftan gelişmeleri takip eder. İlkokul mezunu olmasına rağmen kendisini eğiterek belli bir ideolojik-politik seviyeyi yakalar. Trabzon'da bulunduğu süre içerisinde üniversiteli yurtsever gençlerle ilişkilerini geliştirir. Ayrıca giderek şiire ilgi duymaya başlar ve duygularını şiirle dile getirir. Kişiliğiyle halk arasında büyük bir saygınlık yaratır. Sürekli güler yüzlü, neşeli ve coşkuldur. Çevresindekilerin moral kaynağıdır. O herkesle diyalog kurup

ilişki geliştirmede ustadır. Politik uyanıklığı ve tedbiri hiçbir zaman elden bırakmaz, çok dikkatlidir.

Gerillaya katılmadan önce Elbistan alanında aktif olarak çalışmaya başlar. Birçok genci yoz yaşamdan kurtarıp gerilla saflarına kazandırır. Alanda milis olarak faaliyetlerde bulunur. Bu çalışmaları düşmanın dikkatini çeker. Düşmanın baskın hazırlığında olduğu bir sırada erken davranarak evi terk eder, dağlara yönelir. Alanı çok iyi tanınması O'na avantaj sağlar ve hem gerilla, hem

de cephe çalışmalarını birlikte yürütmeye başlar. Giderek profesyonelleşir. Gittiği her yerde kendini çok iyi kamufle eder. Düşmanın kendisini her yerde aradığı bir süreçte O şehir merkezinde düşmanın burnunun dibinde faaliyetlerdedir. Alanı avucunun içi gibi bilmektir. Güçlü bir siyasi ve askeri yeteneğe sahiptir. Sürekli doğal sorumluluk bilinciyle hareket etmeyi esas alır. Yeri geldiğinde bir savaşçı, yeri geldiğinde bir milis, yeri geldiğinde bir cephe çalışanıdır.

Birçok çatışma ve pusuda bulunur; birçok eylemde ve ajanı cezalandırmada biz-zat yer alır. Ulaşabildiği herkese mücadeleyi kavratmak için büyük çaba gösterir. Güneybatı Eyaleti'nde mücadele-nin geliş-mesi yönünde yo-ğun çaba

sahibidir. En olanaksız, en amansız koşullarda bile kazanmayı ve bırakmayı hedefler.

1993 kışı eyalette çok çetin geçer. Büyük bir savaşçı grubu kışı geçirmek üzere Engizekler'de kamp kurar. Bütün erzakları tükenir. Düşmanın yönelimleri ve vahşi doğa koşulları milis ilişkilerini olanaksız kılar. Gerilla grubu açlıkla karşı karşıya kalır. Böyle bir durumda (bir ta-

raftan açlık ve soğuk, diğer taraftan düşman yönelimleri) çözümü Halil heval bulur, hem de tek başına. Hem yola koyulur. Hiçbir arkadaşın dönüşüne ihtimal vermediği Halil heval bütün zorlukları iradenin ve inancın zaferiyle sonuçlandırarak bir tek değil, bir kervan erzak ve giyim yüklü katırla çıkarılır.

Ateşkes sürecinde gerillanın savunmada olmasını fırsat bilen düşman güçleri, 3 Nisan 1993'te Pazarcık'ın kırsal alanında Halil hevalin de içinde bulunduğu 13 kişilik gerilla grubunu kuşatmaya alırlar.

Solda oturan, şehit Yusuf, Gerdilerde şehit

Düşmanın vahşi saldırısına karşılık gelişen gerilla direnişinde 11 arkadaş şehit düşer. Kurtulan iki arkadaşta biri Halil hevaldir. İki gün sonra çatışma alanına gittiğinde karşılaştığı durumu şöyle anlatır: "Çatışmanın geçtiği Tilkitepe ile Masta deresini kokular sarmıştı. Ağır adımlarla arkadaşların şehit düştüğü yere doğru ilerledim. Kiminin cesetleri, kiminin gözleri oyulmuştu. Çeşitli or-

ganları kesilmiş ve parçalanmıştı. İki gün önce birçok şeyi paylaştığım can yoldaşlarının parçalanmış iç organlarını ellerimle topladım. Welat, Kendal, Mazlum, Deniz, Fakir, Renas, Sadun, Dicle, Slav ve Mahir hevaler paramparça olmuş bir şekilde gözlerimin önünde tanınmaz halde yatıyorlardı..."

Bu olay onun azmini ve kararlılığını artırır ve bu kararlılığını "kavgaya bilendim, öze bütünleştim" şeklinde dile getirir. O artık şehitlerin anısına bağlılığın bir koşulu ve düşmana volkana dönüşmüş kinyi-

le, sonuna kadar savasır. En son 17 Ocak 1994'te düşmanla girdiği çatışmada bir yoldaşıyla birlikte son bombayı bedenlerinde patlatarak ölümsüzleştiler.

Onlar ki; en zor şartlarda, insanlık onuruna yaraşırcaasına, en ufak bir tereddüte düşmeden, ölümün ve vahşetin üstüne kahramanca yürüdüler. Ölüm bile onların karşısında acizleşti. Ve onlar, ölümden yaşamı yaratanlar olarak tarihe

geçtiler. Onlar, özgürlük ateşini bedenleriyle Cudi'den Nurhak'a taşıdılar.

Şehitlerin anısına bağlılığın sıradan bir bağlılık olamayacağı bilinciyle her koşul altında anılarına bağlılığı, özgürlük bayrağını Kürdistan'da dalgalandırarak kanıtlayacağız.

Mücadele arkadaşları

“Avrupa’da kalmaktansa ülkemde onurluca ölmek tercihimdir”

Adı, soyadı: **İbrahim BELİBOZ**
Kod adı: **Çekdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık-Cimikan**
(Küçük Vietnam), 1976
Mücadeleye katılış tarihi: **10 Mart 1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **31 Mayıs 1994,**
Elbistan-Nergele köyü

Emperyalizm ve onun bir avuç işbirlikçi-ihanetçi yaratıkları tarafından binbir yöntemle sömürülmüş ve sömürülmekte olan ülkeler, köleleştirilmiş ya da köleleşme sürecine alınan halklar vardır. Günümüz dünyasının gerçekliği budur; çok inceltilmiş ya da örtülmüş olsa bile. Dünyada yaşanan gerçeklik bu olmakla birlikte ülkemiz Kürdistan kadar talan edilmiş, yine halkımız kadar bastırılmış, kendisine ihanet ettirilmiş, varlığına imha dayatılmış bir halk örneğine dünyada rastlanmamıştır. Tarihsel gelişimi içinde her dönemde olduğu gibi, günümüzde de yaşatılan ve yaşatılmak istenen bu insanlık dışı statüye karşı halkımız kutsal direniş ve ulusal başkaldırı

hakkını kullanmaktadır. Halkımız bu kutsal direnme hakkını kullanırken, yine dünyada bir başka benzeri olmayan kahramanlık destanlarına ve kahramanlara sahip olabilmıştır. Bu sayısız kahramanlarımızdan, kanının son damlasına kadar direnme hakkını kullanarak, faşist-sömürgeci TC’nin özel savaş birliklerine karşı savaştan ve böylece halkımızın gönlünde taht kuran halkımızın yiğitlerinden biri de **Çekdar** hevaldir.

Çekdar heval, ortahalli bir ailenin çocuğu olarak, Kemal PİR hevalin “Küçük Vietnam” olarak adlandırdığı Pazarcık’a bağlı Cimikan köyünde 1976 yılında dünyaya geldi. Kemal PİR hevalin öncülüğünde Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisinin ve parti çalışmalarının

ilk taşınıldığı ve sonuç alındığı bir yördedir de burası.

Kemalizmden başka bir şey olmayan sosyal-şovenizmle, ulusal inkarcılık ve sol söylemle faşist gerçekliğini yutturmaya çalışan Ecevitçilikle yoğun tartışmaların yapıldığı ve açık faşist güç ve yapılanmalara karşı kararlıca eylemlerin

gerçekleştirildiği bir dönemdir. Çekdar hevalin daha küçük olduğu bir dönemdir. O algılayamasa da Kürdistan'da çok şeyler değişmektedir. Kemal PİR önderliğinde önemli gelişmeler yaşanmış, ulusal kurtuluş

düşüncelerinin tohumları atılmış. 12 Eylül karanlığı ardından parti çalışmaları yurt dışına kaydırılır. Çekdar hevalin yöresindeki gerilla grupları da yurt dışına çıkarlar ve partiyle olan bağlar kopar.

Çekdar heval çevresinde ulusal kurtuluş düşüncelerini duyarak büyür. Kendi köyünde ilkokulu bitirir, ailesine de güç

oranında yardım etmekten kendini alıkoymaz. Aileye yardım etmesinden ve çevreye olan uyumundan dolayı ailesi ve çevresinde sevilip sayılır.

Antep'te ortaokula kaydolur. Burada partiyle bir kanal bulma, bir ilişkiye uzanma çabası içindedir. Henüz onüç yaşında 1989'da Antep'te **Nezihe ÖNER** (Rahime) heval ile tanışır. Bu tanışma Çekdar heval için önemlidir ve adeta bir dönüm noktasıdır. Rahime heval ve kendisi gibi

Antep'te okuyan köylülerinden sürekli olarak partili arkadaşları sorar ve onlarla görüşmek ister. Ancak arkadaşlar yaşının küçüklüğünden dolayı Çekdar hevalin bu istemine karşılık vermezler. Yaşından dolayı

istemini dikkate alınmamasını kendisine yedirmes ve sürekli olarak bir gün karşılaşmanın heyecanını duyar. Umudunu yitirmez, bu umudu hep yüreğinde yaşatır.

Okullar kapanıp yaz tatili başladığında Çekdar heval köyüne döner. Burada gerillayla görüşebileceğinden umutludur. Zaten ailesinin de gerillayla ilişkisi vardır. Köye ve köy kırsalına gerilla uğramaktadır. Çekdar heval gerillaya büyük bir sevgi duyar, düşmana karşı da büyük bir öfke içindedir. Bu öfkeyle kimsenin beklemediği bir anda ve ortamda ilk eylemini gerçekleştirir. Bu eylem köylerinde yapılan düğünde, düğünevi çatısında olan TC bayrağının indirilip yerine ulusal renklerin asılmasıdır. Herkes bu eyleme ve cesarete şaşırmış, adeta şoke olmuştur. Böylece pasifize edilmiş, korkutulmuş kitleye büyük bir etki yapar. Herkes bu yaşı küçük ama yüreği ve cesareti büyük olan çocuğun yaptığı eylemin etkisiyle bir kez daha düşmanın kendileri üzerinde yarattığı yabancılaşmayı ve utanılası konumu görür. Ve büyük bir sevgiyle selamlarlar bu yaşı küçük, yüreği ve cesareti büyük kişiliği.

Bu ilk eyleminden sonra belli aralıklarla gerillalarla görüşme şansına ulaşır. Kıvrak zekasıyla kendisi ve gerillalar arasındaki farkı görür. Gerillalar yaşça daha büyüktürler. Ve ideoloji-politika ile yüklüdürler. Ama kendisi yaşça küçük ve siyasi bilinci yoktur. Bundan dolayı artık gerilla arkadaşları daha iyi anlamıştır.

İdeolojik-politik olarak kendisini geliştirmek artık Çekdar heval için tek yaşam gerekçesidir, ulaşması gereken bir hedeftir.

Evet Çekdar heval gerillaya daha yakın olmak, kendini geliştirmek için 1990'da dedesiyle birlikte Engizekler'deki yaylalarına gider. Burada tam iki ay boyunca belli aralıklarla gerillayla birlikte olur. Türkülere konu ve yörenin belli başlı direnişler yatağı olan bu dağlarda Çekdar heval gerillanın yaşamından etkilenir. Kendisini dünyanın en şanslı insanları arasında görür, sonsuza dek gerillayla birlikte olup gerillayı yaşamak ister. Bu isteğinde ısrarlı olduğu halde yaşının küçüklüğü nedeniyle gerilla saflarına katılamaz.

Çekdar heval, yaylalarda kaldığı bu iki aylık süreçte eğitiminde kaydadeğer bir mesafe almıştır. Çekdar heval beyinde, ruhta gerillayı yaşamaktadır. Düşmanın ülke üzerinde oynadığı oyunları ve özellikle özel bir politikayla ülkeyi insansızlaştırmaya çalıştığını fark etmektedir.

Artık eskisi gibi okulla fazla ilgili değildir. Faşist-sömürgeci eğitime ve dolayısıyla TC'nin ucuz bir memuru olma anlayışına karşı kin ve nefretle yüklüdür. Biraz daha büyüüp fiili olarak ve bir daha kopmaksızın gerillaya, özgürlüğe katılmak tek amacıdır.

İşte Çekdar heval bu duygularla geleceği yaşarken babası tarafından Avrupa'ya çıkması için çağırılır. Bu duruma kızar, ülkeyi terk etmek istemez. Ancak çevrenin dayatmaları ve gerillanın da kendi yaşının

küçüklüğü ve mücadele koşullarının ağırlığı nedeniyle saflara alamaması karşısında Avrupa'ya çıkmak zorunda kalır. Ama yüreği hep ülkede ve gerilladadır. Fiziki olarak o Avrupa'dadır, ama ruhu ülkedeki savaştadır, gerilladadır.

Bu sırada, yani henüz Avrupa'ya çıkmadan önce Çekdar hevalın en çok üzüldüğü bir durum da yurtsever olarak bildiği ağabeyinin Avrupa'ya gitmek istemesidir. Bu nedenle

küçüklüğünden dolayı dikkate almayan gençleri eleştiri bombardımanına tutar ve bu eleştirilerle herkesi hayrete düşürür.

1990 yılının sonu geldiğinde umudunu kestiği ve bir süre kendisiyle konuşmadığı ağabeyi Avrupa yerine gerilla saflarına katılır. Bu duruma çok sevinmiştir Çekdar heval. Ve ağabeyinin hakkında iyi düşünmediği için kendi kendisine kızar.

Murat hevalın özgürlük

bir süre ondan uzak durur. Bu davranışıyla ağabeyine adeta şunu söyler: *"Sen bu kadar faaliyet yürüttün, bunca emekten sonra ülkeyi, halkı, mücadeleyi, her şeyi geride bırakıp Avrupa'ya gitmek istiyorsun, ben buna bir anlam veremiyorum."* Ağabeyinden beklemediği bu davranışı küçük-burjuva özentisine bağlar. Bundan dolayı köyde kendisini yaşının

saflarında yer almasıyla birlikte Çekdar heval sevinir, sorumluluk ve görevlerinin arttığı bilinciyle okulu bırakıp köye döner ve annesine "artık okula gitmek için bir gerekçem kalmamıştır" diyerek okula gitmez ve köyde kalmaya devam eder. Murat heval gerillaya katılımından dolayı faşist-sömürgeci TC'nin aile üzerindeki baskıları artar ve Çekdar heval, bu dönem çoğu

kez baskılara maruz kalır. Bu kinini daha da artırır ve gerillaya olan bağlılığını daha da pekiştirir. Gözleri sürekli dağdadır. 1991'in ortalarına kadar çeşitli katkılar yapar ve gerillanın ihtiyaçlarını karşılamaya çalışır.

Evet Çekdar heval Avrupa'ya ulaşır ulaşmaz gelişen eylemlere katılmaktan geri kalmaz. Yapılan bir açlık grevinde yüksek sesle şunu haykırır orada bulunan kitleye; *"Ülkesini bırakıp Avrupa'ya kaçanlar korkak, bencil ve kaçkındırlar. Ben de ülkemi bırakıp geldiğim için kendimden utanıyorum. Bu utancı, en kısa zamanda, bir daha terk etmemek üzere ülkeye dönerek üzerimden atacağım. Bu utanılası konumdan çıkmak için tüm Kürdistanlı ve özellikle hemşehrilerimi ülkeye dönüş yapmaya çağırıyorum"* demiştir. Avrupa'daki cephe çalışmaları bağlamında gelişen tüm gecelere, yürüyüşlere, protestolara katılmakla kalmaz, aynı zamanda yurtsever olan ailesinin tam katılımı için dayatıcı olur. Ailece katılmayan yakınlarını yaşına rağmen yerine göre eleştirmekten de geri kalmaz. Ve bazen de sözünü sakınmaksızın, *"Avrupalılara yar olmayan Avrupa bize hiç yar olmaz. Aklınızı başınıza toplayın, daha yakinken yarların büyüğü olan güzel ülkemiz Kürdistan'a dönüşün çabasında olun"* demektedir. Çekdar hevalin kafasında hep ülkeye, gerillaya özlem vardır. Ülkeye dönüş düşüncesi bir kez kafasına çakılıp kalmıştır.

Çekdar heval ülkeye dönüp savaş gerçekliği içinde yer alarak savaşma istemini her gittiği

alandan ve her karşılaştığı faaliyet yürüten arkadaşına söyler. Bu bitmek bilmeyen ısrarları karşısında, *"Heval henüz küçüksün biraz sabret, hepimiz gideceğiz"* belirlemeleri karşısında Çekdar heval, *"Heval, ben Cizre'de panzerlerin kurşunlarına karşı direnen yedi yaşındaki çocuklardan daha mı küçüğüm"* diyerek arkadaşları çaresiz bırakır. Yine bir gün bulunduğu bölgede faaliyet yürüten arkadaşlara bu önüne geçilmez istemini tekrarlar. Arkadaşların yanıtları umduğu gibi olmayınca şunu demekten kendisini alamaz: *"Sizlerin görevi devrime insan kazandırmak değil mi? Ama bakın, siz şu an bu tutumunuzla devrime gönüllü olarak katılımıma engel oluyorsunuz. Bu tutumunuzu kabul etmiyorum. Bu tutumunuzu Parti Önderliği'ne ve partiye rapor edeceğim. Raporda sizlerin engelleyici olduğunuzu yazacağım."*

Çekdar hevalin devrimci görev ve sorumluluğa yaklaşımı gerçekten küçük yaşına rağmen örnek düzeyindedir. Bu anlamda büyük bir kişiliktir. Sözü ve pratiği birbirini tamamlar. Görev denildiğinde en önde "her şeyi ben yapayım" diyerek kendisini gösterir. Boş, verimsiz tartışmalara girmez ve sevmey de. Gerek dernekte gerekse de evde olduğu sıralarda zamanını en iyi bir şekilde devrim için değerlendirir. Adeta boş bir günü, saati ve dakikası olmaz. Bu özelliğiyle yoldaşlar topluluğuna örnek ve önderdir. Avrupa'nın rahat yaşamı karşısında sürekli

olarak bu yaşamı bir tuzak olarak değerlendiren. Bilmeyen biri O'nun yıllarca bu yönlü araştırma yaptığını sanır. Yaşamında düzenli ve askeridir, çevik ve yorgunluk bilmeyen, cengaverce dinmeyen fırtına gibidir. Her zaman karamsarlığa kapılmamaya, kitleler ve arkadaş topluluğuyla ilişkilerde parti tarzını yakalamaya çalışır. Devamlı gülyüzlüdür Çekdar heval.

Bu kadar olumlu özellikleri kişiliğinde yaşatan ve katılım için dayanılmaz derecede ısrarlı olan Çekdar heval eğitim devresine alınır. Bu eğitim devresinde de çok olumludur. Yaşama katılmada, yaşamın düzenlenmesinde, tartışmalarda, söz almada, düşüncelerini açıklamada araştıracıdır, oldukça hassastır. Belli bir derinleşmeyi yaşayarak başarıyla eğitim devresinden geçer.

Ve artık Çekdar heval eğitim sonrasında Avrupa parti-cephe faaliyetleri içindedir. Gittiği her alanda hareketliliği ve dinamizmiyle faaliyetlerde etkisini gösterir. Bu yönüyle çalışmalarda kitlelerin ve örgütlü yapının sevgi ve saygısını kazanır.

Çekdar heval yedi aylık bir faaliyetten sonra ülkeye yönelme istemini her yazdığı raporda ısrarla belirtir. Bir süre sonra bu istemine beklediği cevabı alır. Ülkeye yönelirken hazırlıklarını tamamlayana kadar iki ay gibi bir süre ailesinin yanında kalır. Çekdar hevalin ailesi de yurtseverdir. Ama O'nun ülkeye yönelme kararını erken bulur. Bir süre daha Avrupa'da kalıp daha

da güçlenmesi gerektiği düşüncesindedir, ama diğer taraftan Çekdar hevalin yaşadığı bu özlemin farkındadır. Ki onların da özlemidir ülkeye yönelmek. Biraz daha kalmasını ima edenlere karşı "Avrupa'da kalmaktansa ülkemde onurluca ölmeyi tercih ederim. Her gün onlarca insanımız düşman tarafından katledilirken ve onlarca gerilla şehit düşerken hangi cesaretle ve hangi mantıkla benim biraz daha kalmamı ima ediyorsunuz? Önemli olan yaşamak değil, önemli olan yaşadığımız süre içinde çok şey yapmaktır. Ölüm her gün vardır ve her insan bir gün mutlaka ölecektir. Ölümmler çeşitlidir, çok kişi yoz bir yaşam içinde ölmüştür. Ama soyluca ölmek zordur. Çünkü kendisi için değil, bütün insanlık için onurluca zafere gidiyorsun ve halkın için onurluca şehit düşüyorsun. İşte benim ölümüm binlerce şehidimiz gibi şereflice olacaktır" diyerek kararlılığını, ülkeye, halka, insanlığa, şehitlere, Parti Önderliği'ne ve partiye bağlılığını belirtir.

Evet Çekdar heval Avrupa'nın yoz, kişiyi bitirici yaşamına ve ortamına hiç tenezzül etmeden ve yaşamadan bir PKK militanına yakışır biçimde ülkeye yönelmenin ilk durağı olan Parti Önderliği sahasına gider. Burada da Parti Önderliği'nin emeklerinin karşılığını vermeye çalışır. Oldukça kendine yüklenir ve sonunda ülkeye yönelmeyi hak edebilecek bir yoğunlaşmayı sağlar. Cesaret dolu yüreğiyle, gelişmeye açık kişiliğiyle "mutlaka

sonuç zafer olmalıdır" şiarıyla ülkenin Güneybatı Eyaleti'ne yönelir.

Güneybatı Eyaleti'nde Çekdar heval değerli çalışmaların sahibi olur. Geleceğe umutla bakmaktadır. O tarifsiz ataklığıyla

çalışmaların içindedir.

Aranızdan ayrıldım
Köyüm Küçük Vietnam
Kod adım Çekdar
Beni bağrına aldı sevdiğim
topraklar
Hepinize selam olsun dostlar

Ana benim için dökme gözyaşı
Onur olsun sana, ülkemizdeki
özgürlük savaşı
Ana ülkesi için doğurdu iki yiğit
kardeşi
Selam olsun siz tüm şehit
annelerine

İki kardeş olduk ARGK askeri
Yeşildir içinde kızıl yıldızın
etrafı sarı
Kahraman önderin kahraman
askerleri, gerillaları
Selam olsun Başkan APO'nun
askerlerine, gerillalarına

Ölüm var, yoktur teslimiyet
Böyledir bizlere verilen talimat
Özgürlük olmayan yerde ayak
altındadır namus, haysiyet
Selam olsun siz özgürlük
şehitlerine

Selman KÜNCÜLÜ 'ydü
benim hevalım
Özgürlük yolunda verdik
canla baş
Kanımızla sulandı dağ ile taş
Selam olsun siz kurtuluşa
kalkan Kürdistan halkına...

31 Mayıs 1994 günü Elbistan Nergele civarında barbar düşman birlikleriyle yaşanan çatışmada Çekdar heval kahramanca savaşı, çatışma sonuçlandığında yaralanır. Çatışmada yaralanan başka bir yoldaşla yurtsever bilinen bir köye götürülür. Ancak ihanet bir kez daha kendisini göstermekten geri kalmaz. Düşmana alçakça ihbar edilirler. Düşman güçleri yüzlerce gücüyle köyü kuşatmaya alır. Yaralı iki ARGK gerillası düşmana yaralı esir düşer. Ancak ihanete ve düşmana karşı kahramanca tutumlarından dolayı vahşice katledilirler.

Çekdar heval genç yaşına rağmen yüksek cesaret, fedakarlık, kararlılık ve ülkeye sevdalanmanın ölümsüz kahramanı olarak anılacak ve anısını, mücadelesine bağlı kalarak, bağımsız özgür Kürdistan'ı hedefleyen zafer yürüyüşümüzde yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları

“Partiye ölümüne bağlıyım”

Adı, soyadı: **Kemal KUNDURU**
Kod adı: **Fırat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1993,**
Pazarcık-Tilkiler köyü

Fırat heval, 1969 yılında Pazarcık'ta maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk, orta ve liseyi Pazarcık'ta okur. Derslerinde oldukça titiz ve başarılıdır. Her işinde başarıyı esas alan Fırat heval, lise yıllarında bir kez okul birincisi, bir kez de okul ikincisi olur.

Liseyi bitirdikten sonra, üniversite sınavlarına hazırlık yapmak amacıyla Adana'da bir yıla yakın dershaneye gider. Daha sonra girdiği sınavı kazanarak Diyarbakır Dicle Üniversitesi Kimya Bölümü'ne girer. Diyarbakır'da ilk dönemler Türk solu içerisinde yer alır. Kısa bir süre sonra da PKK sempatisini bir grup yurtsever gençle tanıştır. Bu tanışma Fırat heval için pek çok soruyu da birlikte getirir. Sorulan her soru ve

araştırarak, tartışarak bulunan her yanıt Fırat hevalin yaşamında yeni bir başlangıcın habercisidir adeta.

Her geçen gün ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim seyri, Fırat hevali ulus, yurtseverlik, özgürlük kavramlarını derinden anlama ve tarihin ters işlediği Kürdistan'da yaşamı, bu kavramlar temelinde yeniden başlatma

kavgasını verme açısından yol ayrımına götürmektedir. Üniversite ve çevresinde çeşitli görevler yürütür. Kırsalda gerillalarla görüşür. Yaz tatillerinde ailesinin yanına Pazarcık'a gider. Burada da boş durmaz ve Pazarcık gençlerini bir araya getirir. Onlara ulusal kurtuluş düşüncelerini aşılama çalışır. Düşmanın Pazarcık yöresine ve diğer Kürdistan

yörelere uyguladığı özel savaş konusunda halkı aydınlatmaya, onları örgütlemeye çalışır. Kürdistan'da yaratılan yeni Kürtlüğü, direnişi kavratmak, taşımak amaçları arasındadır.

Fırat heval, 1992 yılı Newroz'unda düşman güçleri tarafından gözaltına alınır. Gözaltı sebebi ise üniversite dışında Newroz'u kutlamaktır. Bu

olay düşmanın Fırat hevale bir uyarısı, bir gözdağıdır aslında. Fırat heval bu tehdit karşısında ne bir tedirginlik, korku, ne de telaşa kapılır. Düşmana verdiği yanıt net ve keskindir: *"Siz beni ulusal kurtuluştan, partimden, gerillamdan kopartmak istesenez de, ben bu kutsal değerlere daha çok sarılacağım"* dercesine karar verir. 15 Şubat 1993 tarihinde gerilla saflarına katılır.

Saflara katılışının üzerinden kısa bir süre geçmiştir. Gerilla yaşamındaki ölçülere ulaşma çabası ve özlü katılımı Fırat hevalin gelişen arkadaşlar arasında yer almasını sağlar. Fırat heval, Pazarcık'ta artık bir gerilla olarak düşmanın üzerine gidecektir. Ancak düşmanın kallesçe kurduğu bir pusu, O'nu kısa sürede aramızdan almıştır. Mayıs 1993 tarihinde Tilkiler köyü civarında 3 yoldaşıyla düşman pususuna düşer ve şehitler ordusuna katılır.

Fırat heval kısa süren gerilla yaşamına rağmen şahadetiyle, onurlu yaşam ve son sözüne dek silahını yere düşürmemesiyle intikam yeminimizdir.

Mücadele arkadaşları

Yaz, sıcaklığını her yönüyle hissettiriyordu. Toprak kızgın ve kızıl. Her an patlayacak barut gibi ateşin çakılmasını bekliyordu. Kavuran güneş, hükümdarlığını sezdirircesine yükseğe çıkıyor ve orada adeta mesken kurmuş, inmek nedir bilmiyordu.

SURUÇ'TAN NURHAKLAR'A UZANAN İKİ YİĞİT GENÇ

Durdukça duruyor; zaman durmuş, hareketlilik durmuş, hiçbir canlı yaşamıyor, varlığını tek o koruyormuş izlenimini vermek istiyordu sanki. Toprak sıcaktan kızılacağı gibi, birçok yeri yarıyor, paramparça oluyordu.

Güneşe "benden ne istiyorsun" dercesine bakarken kinli, öfkeli bakışlarını kamufle etme gereğini bile duymadan yarıklarını daha da açıyor, çoraklık izlenimini vermeye çalışıyordu.

Güneşin bu sıcaklığı, toprağın onca yarıkları hiç şüphesiz yaşamın sadece bir parçası

oluyordu. Su, hava, doğa, hayvan, insan... Yaşam dediğin bunların ilişkilenişi... Belki güneş yaz mevsiminde sıcaklığıyla kendisini daha da hissettirmek istiyor, belki toprak yarıklarıyla bir şeyler dile getirme isteminde. Belki doğanın, yaşamın kanunları onlara bu eylemliliği zorunlu yapıyor. Orası bilinmez.

Haziran'ın başları, 1992'nin en sıcak günleri yaşıyordu. **Mahir** ve **Ekrem** hevaler bir grup arkadaşıyla, özgürlüğün ve başkaldırının sembolü, görkemliliğin gizi, sevdaların bulu-

şup hayat bulduğu yüksek ve yüce dağlara gelmişlerdi. Suruçlu iki genç arkadaş ovada büyüdükleri için başlangıçta dağı izlemekle yetinmek zorunda kaldılar. Zaten geçmişte de dağlara uzaktan bakarak sev-

dalanmışlardı. Dağın gizini, gizemini çözmeye çalıştılar. İzledikçe sarıldılar, sevdiler, dağın bir parçası oldular. Dağın yıkılmazlığını, görkemliliğini, sarplığını gördükçe sertleştiler ve düşmana karşı olan kinlerine kin katarak intikam alma planlarını yaptılar.

Özgürlük platformuna Pazarcık'ın kırsal alanında katılıyorlardı. Dört-beş günlük bir yürüyüş ardından Güneybatı dağlarının merkezi olan Engizekler'e ulaşıyorlardı. Görkemli, verimli, adeta küçük bir cennet olan Engizekler'e onlar da vurulurlar. Hele Berit'in o dik başını, kırmızımsı taşlarını görüp de vurulmamak zor. Nurhak! Geniş gövdesi, bulutlara ulaşan başı ile dağların anası olduğunu hiç tartışmaya bile gerek duymadan kendini gösterirken, yanbaşındaki Engizekler'i korumayı da ihmal etmiyor.

Mahir ve Ekrem hevaler işte bu görkemli alanda eğitimlerini bitirirler. Bir taraftan partiyi tanıtmaya çalışırken, diğer taraftan da dağların ulaşılmazlığında, erişilmezliğinde yaşayarak anlamaya çalışırlar mücadeleyi. Eğitim sonrası Mahir heval Adıyaman'a yönelirken, Ekrem heval de Fırat Havzası ve Engizekler'de çalışmalara katılır.

İki genç delikanlı, iki yiğit cengaver. Aynı uyumluluk, sadelik ve olgunluk içinde; ikisi de çalışkan, sevilen, sayılan kahraman.

Mahir (Abdülrezzak CEYLAN) heval, Antep'te en ağır iş-

lerde çalışarak hem aileyi geçindirir, hem de kardeşlerini okutmayı hedefler. Çevresinde olgunluğuyla, sadeliğiyle ve dürüstlüğüyle bilinen Mahir heval, hep bir gün dağa çıkmayı hayal eder. Bunun özlemini yaşar. Çalıştığı ağır koşullarda horlanmayı, ezilmeyi yaşarken intikamı büyüktür. Mücadelenin sesi her

tarafıta kurtuluşu haykırırken, bu toplumsal cendereden kurtuluşun çağrıda bir ses olmakla mümkün olabileceğini anlar. Onun için artık hedef, vatanın kurtulmasıdır, özgürleşmesidir. Çok iyi bilince çıkarılmıştır ki, ülke kurtuluşa ulaşmadan ne aileyi kurtarmak mümkün, ne de insanlığı. Bu nedenler Mahir hevali kutsal dağlara yolcu eder. Dağlara hemen alışı. Hele Nurhak ve Engizekler'e vurulmasına bağlanır. Tutku düzeyinde sarılır. Kısa bir zamanda gerilla formasyonuna ulaşır. Adeta dağ için biçilmiş kaftan olur. Mahir heval, Adıyaman kırsal alanından Çiyayê Sipî'ye yönelirken takımının gözdesidir. Duyarlıdır, ataktır, olgundur. Her yönüyle gelişme emareleri gösteren biri durumunda. 1993 kışını Adıyaman'da

geçirir, baharla birlikte Engizeklere, oradan da yoldaşı **Sabri (Şıxo DİRLİK)** ile birlikte Nurhaklara çıkar.

"Dağın gizini, gizemini çözmeye çalıştılar. İzledikçe sandıldılar, sevdiler, dağın bir parçası oldular. Dağın yıkılmazlığını, görkemliliğini, sarplığını gördükçe sertleştiler ve düşmana karşı olan kinlerine kin katarak intikam alma planlarını yaptılar."

Ekrem (Mevlüt ÖZKAN) heval de Antep'te en ağır işlerde çalışarak yaşamını sürdürür. Emeği, emekçiliği erken yaşta tanıdığı için onlara saygılıdır. İnsanın ezilmesini gördüğü için hem insanı sever, hem de ona uygulanan onca haksızlığa karşı durur. Bunun için çevrede sevilen ve sayılan biri durumundadır. Dağa çıkmadan önce uzun süre Antep'te partili arkadaşlara her türlü desteğini sunar. Şehit dü-

şen arkadaşlarının anılarına bağlılığın gereği olarak yürüyüşlere, serhildanlara katılır. Artık dağlara çıkmanın zamanı gelmiştir. Dağlarda yapılacak çok şey vardır. Bunu bildiği için hiç düşünmeden dağlara yönelir. Gerillanın mesken kurduğu Engizekler'e yönelir. Engizek, fiziki rahatsızlıklarına deva olur.

Artık Ekrem heval yıkılmazdır. Gün be gün coşkusu artar. Kısa bir eğitim devresinden sonra Besni alanına yönelir. Bir eylem sonrası

girdikleri çatışmada 6 yoldaşı yanında şehit düşer ve bu şahadet üzerinde derin etkiler bırakır. O, hep intikam nasıl alınır sorusunu kendisine sorarak yaşar. 1993 kışını bu duygularla geçirir. Ne var ki, eyalette Terzi Cemal provokasyonu çıkmıştır. Şehit Dr. Wedat Eğitim Devresi'nden yeni gelen arkadaşlara hem hizmet eder, hem de tecrübesini aktarır. Bu arada manga komutanlığını yapar. Sabri hevalin eyalete gitmesiyle Ekrem heval Nurhaklar'a çıkar.

Mahir ve Ekrem hevaler artık bir yıldır dağlardadırlar. İlk gördükleri eğitimden sonra birbirlerinden ayrılmışlardır. Yeni planlama ve eyalet toplantısı vesilesiyle ikisi dağda tekrar

buluşurlar. Aradan bir yıl geçmiştir. Yaşanılan, anlatılacak çok şey vardır. Giderilmesi gereken özlem, hasret vardır. Hasretlerini giderirler. Ancak birbirlerinin durumunu sorarak değil, eyaletteki partinin durumunu değerlendirerek, şahadete kavuşan yoldaşları anarak, nasıl intikam alınır, nasıl militanlaşılar sorularına cevap arayarak hasret giderirler. Kısa bu-

"Acıların yeni yeni saran Güneybatı Eyaleti, bu şahadetlerle tekrar bir sessizliğe bürünüyordu. Bu sessizlik, çaresizliğin değil, düşünmenin, nereden, nasıl kaybedildiğinin muhasebesinin, ölçüp biçilmesinin sessizliğidir."

luşmadan sonra Mahir heval BKC'yi alarak Sabri hevalle orta karargaha yönelir. Ekrem hevalde de yeni giden eğitim

adaylarının güvenliğini sağlamak için BKC ararak Nurhaklar'da kalır.

Yaz, sıcaklığını amansızca hissettirirken, toprak da yarıklarını genişletiyordu. Adeta "beni kurtaramazsanız yarıklarımı çukur haline getiririm" tehdidini savuruyordu. Güneş de faşist TC askerinin kirli çizmelerinin çiğnediği özgür olmayan topraklarda normal ışık saçmaya çağını hissettiriyordu. "Ne zaman siz bu toprakları kurtarır-sanız, ben de o zaman toprağı verimli kılmak için gereken ısıyı saçacağım" dercesine hüzünle bakıyordu gerilla gruplarına. Bu durumu anlayan gerillalar, her şeylerini ortaya koyarak, toprağı mutlaka özgürleştireceklerini, gerekirse kanlarını akıtmaktan çekinmeyeceklerini belirterek yürüyorlar dağların doruklarında. Yılların birikmiş intikam duygularıyla inleyen, sızlayan toprakların feryadını dindirmek için yürüyorlardı, ölümde yaşamı yaratmak için ilerliyorlardı. Mahir heval, Sabri hevalin birliğiyle birlikte Nurhaklar'dan Engizekler'e doğru yol alırken, Engizekler'i görür görmez saflara ilk katılış günleri aklına geldi. Birlikte saflara katıldığı arkadaşlarının bazıları şehit düşmüştü, onları anımsıyor, belleğinden tek tek geçiriyor ve mutlaka hesabını soracağına dair kendisine söz veriyordu.

Kahrolası ihanetin ihbarı sonucu şehit Kendal birliği düşman güçleri tarafından çembere alınır. Sabahın erken saatlerinde başlayan çatışma akşam saat 20.00'a kadar devam

eder. Bu çatışmada 16 özel tim elemanı öldürülürken, bir o kadar düşman safdışı bırakılır. Ne var ki, Mahir heval aldığı bir kurşun darbesiyle şahadete erer. Birlik çemberi yaramaz. İkinci günün akşamı düşman, tüm teknik gücünü devreye sokar. Çağımızın lanetlediği, kabul etmediği kimyasal silahları kullanarak 18 yoldaşı şehit eder.

Temmuz'un 30'udur. Adeta yer yerinden oynamıştır. Eyalet koordinatörü olan Sabri heval de şehit düşmüştür. Cesaret, fedakarlık, atiklik timsali olan bu 18 yoldaş ülkesine, halkına, mücadeleye birçok şey verebilecekken, düşmanın bu vahşi yönelimi sonucu zamansız, erken şahadete ererler. Silah arkadaşları büyük intikam yeminlerini tekrarlarlarken, halkımız da 18 yiğit evladını kaybetmenin derin acısıyla düşmana olan kini daha da bilemiştir.

Ekrem hevalin de içinde bulunduğu birimin ihbar edilmesi sonucu çıkan çatışmada şehit düşmüştür. Nurhak bu 7 yoldaşımızı Ağustos'un ortalarında bağrına basmıştır. Acılarını yeni yeni saran Güneybatı Eyaleti, bu şahadetlerle tekrar bir

sessizliğe bürünüyordu. Bu sessizlik, çaresizliğin değil, düşünenin, nerede, nasıl kaybedildiğinin muhasebesinin, ölçüp biçilmesinin sessizliğidir.

Her son yeni bir başlangıca, her yenilgi, doğru ele alınırsa, bir zafere gebedir. Bu anlamda diyoruz ki, biz yenilmedik, yenilmeyeceğiz. Sizler gözleri-

nizi kırpmadan düşmanın üstüne üstüne yürüdünüz. Amacınız; kurtarılmış, özgürleşmiş ve bağımsızlaşmış toprakları yaratmaktı ve bu topraklarda sosyalist toplumun inşasıydı. Bu amacınızı bizler biliyoruz ve buna asla ihanet etmeyeceğiz. Özellikle kurtarmak istediğiniz vatan topraklarını, sizlerin manevi komutanızda, önderimiz Başkan APO'nun ışıklı yolunda yürüyerek ve

mutlaka zafere zafere koşarak kurtaracağımızı, siz Mahir ve Ekrem hevalerin şahsında tüm devrim şehitlerimize layık olacağımızı belirtiyoruz. Şahadetinizle reddettiğiniz bu köle yaşama, özgür yaşamın temsilcileri olarak cevap vereceğimize söz veriyoruz. Sözümüz onurumuzdur, onurumuzu çiğnetmeyeceğiz!

Anısı mücadelemize önderdir!

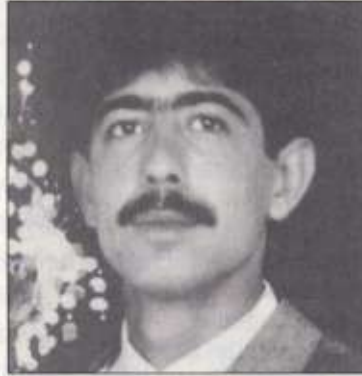
Mücadele arkadaşları

"Mahir hevali kutsal dağlara yolcu eder. Dağlara hemen alışı. Hele Nurhak ve Engizekler'e vurulurcasına bağlanır. Tutku düzeyinde sanılır. Kısa bir zamanda gerilla formasyonuna ulaşır. Adeta dağ için biçilmiş kaftan olur."

Şahadetin vatana dönüş emridir

Bir haber aldım, duydum ki bir yiğidin temiz bedenine düşman yağlı kurşunlar sıkılmış. Sıkılan her kurşun o bedende bir kızıl güle dönüşmüş. Bir Newroz vaktiymiş. O yiğit ki içindeki ateş ile Kürdistan toprağını ısıtmış ve ısınmış. Tüm çehresini bir mutluluk sarmış. Güneş, bulutlar, dağlar ve can yoldaşlar O'na selama durmuş.

Şöyle bir düşündüğümde neler geliyor aklıma: Ailen Maraş'ın Elbistan ilçesinde oturuyordu. Sen dünyaya gelmeden önce 5 ablan doğmuştu, annen ve baban bir erkek çocuklarının olmasını çok istiyorlardı. Ve sen doğdun, ailenin ilk erkek çocuğu olduğun için büyük bir ilgi görerek büyüdü. Ailenden ve çevreden sana duyulan sevgi sonucu ismin Karaoğlan oldu. Karaoğlan büyüdü, ilkokul ve ortaokulu okudu. Baban daha önce trafik kazası geçirdiği için bir bacağı kesilmişti, ancak yine de ailesinin geçimini sağlamak için çalışıyordu. Sen de babanı çok severdin, bu yüzden birazcık olsun ona yardım etmek için daha gencecikken yaz-kış

Adı, soyadı: **Murat ÇEK**
Kod adı: **Serhat, Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Mart 1993, Elbistan-Nergele,**

demeksiniz babanın dükkanında çalışırdın. Daha o yaştayken yaşamak ve zorlukları aşmak için emek vermenin, çaba harcamanın ne kadar önemli olduğunu öğrendin.

Daha sonra ailenin kararı üzerine Maraş'a dayının yanına gönderildin. Burada elektrikçilik üzerine meslek lisesine kaydın yapıldı. Belli bir süre Maraş'ta okuduktan sonra tekrar Elbistan'a gittin ve babanın yanında dükkanda çalıştın. Tam bu sırada askere gittin. Askerde subaylara ve nice çirkin

ruhlu birçok TC komutanına şoförlük yaptığın için Kürt halkına yaşatılan vahşeti gözlerinle gördün ve o zaman içinde bir şeyler uyanmaya başladı. Bütün bu olanları görmene rağmen bilinçsiz olduğun için bu gerçeklerin siyasi yanını çözemedin.

Askerliğin biter bitmez tekrar Elbistan'a döndün ve evlendin. Çok geçmeden ailenin yaşadığı geçim sıkıntısından dolayı Avrupa'ya çıkma kararını verdin. Avrupa'ya gittiğinde ise her zaman süslenerek anlatılanların boş abartmalar olduğunu gördün, fakat hiçbir zaman buradaki yaşamın yozluğunu kendini kaptırmadın.

İsviçre'de iltica ettin. Senin yüreğindeki temizlik pınarı bu ortamda da kendi yerini buldu ve aktı. Evet, sen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine aktın ve mücadeleyle tanıştın. Belki Kürdistan'da yoğun asimilasyon politikasının yaşandığı bir yöreden geliyordun, belki kendi öz dilini dahi bilmiyordun ama yüreğin seni mücadeleye doğru çekiyordu. Bu sevgi sende bir pınar ol-

maktan ziyade bir deniz kadar sonsuzlaştı. Sen görevler, sorumluluklar konusunda aktifleşmek istediğini, mücadeleye emek verenlerle birlikte bir şeyler yapmak istediğini belirttin. Senin birdenbire bu kadar büyük bir hızla örgüt faaliyetlerine katılım göstermeyi istemen saygıyla karşılandı. Faaliyet yürüttüğün süreç içerisindeki canlılığın, azmin ve insanlara verdiğin değer, önemli kazanımlar yarattı. Ancak sen siyasi olarak daha fazla gelişmeye ihtiyacın olduğunu bildiğin için o döneme denk gelen gençlik eğitime katıldın. Bu eğitimde PKK gerçekliğini tanıdın ve artık bir Kürt genci olarak Avrupa'da beklemenin suç olduğuna karar verdin. Cesaret ve güven verici sesinle eğitim ortasında "Ben savaşmak istiyorum" dedin. Eğitim sonrası hiç vakit kaybetmeksizin parti okulunda Musa Anter Eğitim Devresi'ne katıldın. Eğitimin her günü çelişkileri görerek yoğunlaştın. Bir yandan yoğunlaşıp siyasi olarak kendini geliştirirken,

diğer yandan da yaşadığın mutluluğu şiirlerine dökerek duygularını açığa vurup yoldaşlarınla paylaşma çabası içine girdin. Eğitimini tamamladıktan sonra

Kürdistan'a gönderilme kararı sana ulaştı. İşte sen o an vatana dönüşün heyecanını yaşıyor ve bir değil bin defa şehitler, parti ve halkın için intikamsız yaşamaya çağına yemin ediyordun. Böylece Kürdistan'a yöneldin. İlkini doğup büyüdüğün memleketinde mücadeleye için bir şeyler yapmaya çalıştın. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gerçeğine uzak olan ailene içinde bulunduğu

parti tarafından Hollanda-Arnehim kitle çalışmalarında görevlendirildin. Görev aldığın bu bölgede Kürdistan'ın Diyarbakır, Ağrı yöresinden gelen kitleler vardı, sıcak ve çabuk kaynaşan bir yapıya sahip olduğun için kitlelerle hemen ilişkiye geçebiliyordun. Fakat Kürtçe bilmediğin için bu ilişkileri siyasileştiremiyordun, bu yüzden partiye Türkçe faaliyet yürütebileceğin bir alana gönderilmenin daha yararlı olacağını belirttin. Nitekim parti tarafından Belçika Lieg bölgesinde görevlendirildin. Burada yeteneklerini devrim için daha fazla açığa çıkarttın ve partiye değer kazandırmanın çabasını verdin. Çok geçmemiştin ki, parti tarafından

gerçeği açamadın, bunu deşifre olmamak için yapmak zorundaydın. Ama kısa süre geçmeden düşman seni farkettiler ve sen de burası olmazsa dağlarda yapacağını bildiğin için, kaç zamandır umudun olan dağlara yol açıldığını da görerek en yakın gerilla birliğine ulaştın. Senin yiğit yüreğin gam yememeye yeminliydi. Henüz iki ay geçmemişti eline özgürlük silahını alalı, daha o dağlara doymamıştın ki, düşmanla çıkan çatışmada iki yoldaşınla birlikte şehit düştün. Seni ve iki yiğit yoldaşını saygıyla anıyoruz. Sizler Kürdistan toprağında açan kırmızı güllersiniz.

Bir yakını

SEVDALİYDİ HALKINA VE TOPRAĞINA...

Ruha, Halfeti, Ömerli, Cibin, Derto... Dur burada tarih. Cenneti mi ararsın adına dünya denilen gezegende. İşte gözlerinin önünde. Nasıl görmezsin bu kadar emsalsiz bağları, fıstık bahçelerini? Bereketi, bolluğu mu ararsın? İşte Hamzaların, Mehmetlerin, Hüseyinlerin ve nice yiğitlerin doğduğu topraklar. Bundan daha büyük ve yüce bereket mi olur? Kendileri gibi seni çarpıklaştırmışlar seni yazanlar. Büyüklük mü ararsın diyarımızda? İşte kırk milyonluk Kürt ulusunu ve insanlığı yüreğinde taşıyan insanlık önderi, büyük insan, yüce kişilik Başkanımız APO. Kahramanlık ararsan, bizde bolca. Buyur **Hüseyin SARIÇİÇEK** heval huzuruna, nasıl da Antep'i dar etmişti kan içici yaratıklara. **Mehmet YALÇINKAYA**'yı mı sorarsın, zindan zebanileri söyler sana. O'nun nasıl zindanı mis kokan rengarenk çiçek bahçesine çevirdiğini. Ne sorup soruşturursun; sağır mısın, duymaz mısın tarih adına türküler yakılan, mısralar dizilen Hamzamızı. Daha ne ararsın; yoksa cehennemde çevrilen, harap edilen cennetimizde melekleri mi? Boşuna arama onları kan içiciler sofrasında, dünyasında. Onlar yiğit mi yiğit; fedakar mı fedakar; benzersiz

ve hem de ilk. Bilinçli ve inançlı mıdırılar, hem de nasıl, deryalar kadar. Sorumlu mudurlar, yeni insanlık uygarlığının kuruluşunu üstlenecek kadar. Hem de şimdiden yaşa-

passız, kansız, sömürsüz, imtiyazsız olarak.

Evet, tarih yaprakları 1965'i gösterdiğinde şirin Dertomuzda şenlik var. Herkes sevinçli ve mutlu. Bir

baba sevinçten yerinde durmaz, bir elinde sigara, bir aşağı bir yukarı dolanır avluda. Başı dik mi dik ve güçlü. Moral dorukta. Yaz tarih bir kez daha yaz tıpkı bundan binlerce yıl önceki gibi Fırat havzasının bereketini. Kim demiş Fırat havzasının çoraklaştığını. Bilmez misin bugün nice analardan bir ana bir can parçasını, bir yiğidi daha katmıştır Hamzaların, Mehmetlerin, Hüseyinlerin ve daha binlerce kahramanın yer aldığı insanlık ordusuna. Adını mı sorarsın, ama hangisini merak edersin; geleneksel ismini mi, yoksa mücadele saflarında emekle edindiği ismini mi? Bugün gözlerini açıp merhaba diyen heval **Habip KAPLAN**'dır, kod adıyla Rahman'dır.

Şehit Habip Kaplan

arak gösterir kem gözlere sorumluluk düzeyini. Görmek mi istersin özgürlük tanrı ve tanrıçalarımızı, o zaman yüklen tabanlarına ve buyur ülkemin doruklarındaki özgür yaşam alanlarına. Ağırlayacaklar seni omuzlarındaki kurtuluş silahlarıyla. Ve yeniden yazacaklar seni; kirsiz,

Ruha, sev Rahman'ımı, koru onu insanlık düşmanlarından ve onların uşakları yerli kara ihanetçilerden. İzleyin O'nu namusunuzla. Yürüyün O'nun kanıyla açtığın yolda. Düşmana inat haykırın O'nun tüm heybetiyle haykırdığı sloganları: **"Bı can, bı xwin, en bı tere ne**

ey Serok!" O zaman kabul edilirsiniz bağımsız özgür insanlık cumhuriyeti Kürdistan'a.

Rahman heval, doğduğu Derto köyünde ilkokula başlar. Hiç zorlanmadan ard arda sınıf geçerek tamamlar ilkokulu. Daha sonra yakın olan Yukarı Göklü'de orta ve liseyi bitirir. Orta öğrenimini hiç zorlanmadan, fazla bir maddi sıkıntı çekmeden tamamlar. Rahman hevalin ailesi çevre standartlarına göre ortatahalledir; tüm ihtiyaçları karşılanır. Başka yerde olduğu halde sıcak aile ortamından fazla uzak değildir.

İşte Rahman heval orta öğrenim yıllarında yurtsever-devrimci düşüncelerle tanışır. Ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi duyar ve her fırsatta yurtsever-devrimci gençlerle birlikte olmaya çalışır. Bu gençlerin büyük bir çoğunluğu O'nun gibi civar köylerden gelen tanıklarındır, çocukluk arkadaşlarıdır. Rahman heval, ulusal kurtuluş mücadelesinin, sosyalizmin

sorunları vb. gündeme gelen güncel tartışma konularının tartışıldığı toplantılara büyük bir duyarlılıkla, iyi bir dinleyici olarak katılır. Daha çok kendisini güçlendirmeye ve geliştirmeye çalışır. Fedakar, cana yakın, arkadaş canlısıdır. Arkadaş

grubu içerisinde ağırbaşlı, olgun ve davranışlarında oldukça ölçülüdür. Yaşamında da uyumlu ve ilkelidir. Bu göze çarpan özelliklerinden do-

layı hem arkadaş grubu tarafından, hem de çevre halkı tarafından sevilir, sayılır ve saygı duyulur. Rahman heval, yurtseverleşen bir Kürdistan gencidir bu yıllarda.

Gençliğe, yeniye, aydınlığa, ileriye, güzele, doğruya, eşitliğe, özgürlüğe, halklara, halkların kardeşliğine, halkların birliğine, halkların dayanışmasına, emeğe, insanlık değerlerine ve ideallerine düşman olan bir avuç barbar, faşist general bozuntularının leş görmüş kargalar gibi halkların başına üşüştüğü yılların bir yaşıyanıdır Rahman heval. Halkların yaşanan tüm maddi ve manevi değerleri yokmuşçasına hi-

çer sayılır, yaş-cinsiyet ayrımı yapılmadan herkes bir işkence kurbanıdır artık. Canavar kudurmuş, yaşamı faşist yönetmeliklere bağlamıştır. Yaşayan, nefes alan her canlı kayıtsız-şartsız, itirazsız teslim olmalı, boyun eğmeli, kendine halkına ve insanlık değerlerine ihanet etmeli! Aksi takdirde yoktur başka seçenek, birinci madde yine geçerlidir. Evet yaşam ihanete, kendisine, halkına, maddi ve mane-

vi değerlere karşı suç işlemeye endekslenmiştir. Her normal şey suçtur, karşılığı işkencedir. Her yer bir işkencehane. Halk tutsak, ülke bir

açık hapisane.

Rahman heval, öfkeli generalin sultasına ve uygulamalarına.

Acı çeker, kahr olur her gördüğü vahşetle. Bir de kendisine dir öfkesi, aile bağlarını koparmadı diye, yoksa yoldaşlarıyla olurdu Filistin'de. İşte bu yıllarda orta öğrenimini bitirir Rahman heval büyük acılarla ilerleyen yıllarda Rahman heval bir taraftan üniversite giriş imtihanlarına hazırlanır, bir taraftan da kendilerine

ait olan bağ-bahçe işlerinde çalışır. 1985'te iyi bir puanla Ziraat Fakültesi'ne girer. Bu sefer aileden uzaktadır, Mersin'dedir Rahman heval. Gelişen yurtseverlik O'nu arayışa, ilişkiye zorlar. Okul içinde yurtsever devrimci grupla ilişki kurar. Sorumluluk bilinciyle ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yapar, çevre oluşturmaya çalışır. Kısa bir sürede gelişerek faaliyetlerini yaygınlaştırır. Bu faaliyetlerinden dolayı dikkatler Rahman hevalin üzerindedir. Salyalı ağızlar saman kafalı, tek tip faşist öğretim üyeleri hakaret yağdırırlar, rahatsız ederler, tehdit ederler ve zaman zaman da topluluklarda horlarlar Rahman hevali. Rahman hevalin karşılığı onurludur. "Kürdüm, Kürdümle gurur duyarım." Ve en iyi ve en kalıcı karşılık vermenin örgütlenme olduğu bilinciyle bu yönlü çalışmalarında yoğunlaşır. Okul çevresine kitleyi de katmıştır Rahman heval. O artık bir kitle çalışanıdır.

*"Cenneti mi ararsın adına
dünya denilen gezegende.
İşte gözlerinin önünde.
Nasıl görmezsin bu kadar
emsalsiz bağları, fıstık
bahçelerini? Bereketi,
bolluğu mu ararsın? İşte
Hamzaların, Mehmetlerin,
Hüseyinlerin ve nice
yiğitlerin doğduğu
topraklar."*

*"Ruha, sev Rahman'ımı,
koru onu insanlık
düşmanlarından ve
onların uşakları yerli kara
ihanetçilerden. İzleyen
O'nu namusunuzla.
Yürüyün O'nun kaniyla
açtığı yolda. Düşmana
inat haykırın O'nun tüm
heybetiyle haykırdığı
sloganları:
Bı can, bı xwin, em
bı tere ne ey Serok!"*

Okulu bitirir. 1987'de tekrar sınava girer kazanır, başka bir fakülteye kayıt yapar ama gitmez. Çünkü amacı değildir okul okumak ve bitirmek. O artık bir halk çalışanıdır. Okul orada kalmanın gerekçesidir sadece. Rahman heval 1989'a kadar faaliyetlerini kesintisiz sürdürür ve yürütür.

Rahman heval 1989'da Avrupa'ya çıkış yapar. Almanya'da ilk etapta cephe çalışmalarına katılır. Ancak dönem profesyonellik gerektirir. Rahman yoldaş süreci kavrayarak, ulusal kurtuluş mücadelesi çalışmalarına 1990 yılında profesyonel katılmaya karar verir. Azim ve kararlılık düzeyini geliştiren Rahman heval, gelişkin bir profesyonel cephe çalışanı olarak bulunduğu sahalarda kayda değer çalışmaların sahibi olur.

1992'de büyük bir tecrübeyle, keskinleşen bir kararlılıkla, Parti Önderliği'ne, partiye, cepheye, şehitlere olan büyük bağlılığıyla Avrupa'dan ülkeye yönelir. Doğduğu, büyüdüğü, her karışını adımıladığı vatan parçasında halkının içindedir. "Örgütlendirilmiş halk, kazanılmış Kürdistan devrimidir, Kürdistan'dır", şiarıyla, cephe çalışmalarıyla yüklüdür. Sevdalıdır halkına, toprağına. En iyi yaşam halk içinde, güzel Kürdistan'da, Fırat havzasında yaşanır dercesine Ruha'ya, Halfeti'ye koşmuştu. Ne mutlu sana heval Rahman.

Türkün okundu.
Şiirin yazıldı...
Susuz ovalarında
menekşeler, papatyalar.
Ağaçlı, dikenli,
kayalı dağları,
İnsanlığa güzellik,

cesaret katan.
Toprağın kendine has
amber kokusu.
Binlerce kilometre uzakta,
düşündüğüm an kendimden
geçercesine.
Özgürlüğün verdiği
coşkuyla,
toprak toprak
özgür bedenlerle
bütünleştiğin,
bağrına aldığın fidanlar...
Fidanlar düştükçe,
yeşeren bozkırlar, dağlar,
güzelleşen her şey.
Kemik doyurmaz seni
ihamet,
çünkü suç ortağının işlenen suç
ara kara ihamet.

Yeter artık senden çektiğimiz üç
binyıllık acı. Emsallerine bak artık,
emsallerine; kıymetleri beş paralık.
Kimisinin okyanusların diplerinde
iskeletlerinden iz yok, kimisi bin
pişman ihanetlerinden ve dolaştığı
efendilerinin kapısında kemik ka-
lıntıları bile yoktur. Daha da suç

bulaşmadan dön geriye. Ahdımız
var, insanlık var olalı bugüne işle-
nen tüm suçların hesapları sorula-
cak; birgün geç birgün erken.

Rahman heval, Yukarı Göklü'de
bir yurtseverin evinde konaklamış-
tır. Yine halk için, ülke için nefes
alıyor. Bir şeyler yapmanın coşku-
suyla doludur gönlü. Düşman koku-
yu almıştır ihanetten 6 Ekim 1993
yılında, sarar evin etrafını sinsi ve
kahpece. Rahman heval ve iki can
yoldaşı haykırır düşmanın yüzüne.
Rahman heval ve iki kahramanımız
son mermilerine kadar düşmanla
çatışırlar. Düşmana kayıp verdire-
rek ulaşırlar ölümsüzlüğe. İşte tari-
h; Fırat Havzası ve ölümsüzleşen
kahramanları. Tarih böyle yazılır.
Ve yine tanıksın yoldaşlarımızın si-
lahları her an seni yazmaya devam
ediyor ve edecek.

Rahman yoldaşın şahadeti Fırat
Havzası'nın onurudur. Onun anısı
anımız, mücadelesi mücadelemiz-
dir.

Bir mücadele arkadaşı

Güneş ülkesindeki özgürlük ateşi

Onların bir adı da fedakarlıktır. İnancılar adına, kendini adamışlık adına, görevi yerine getirmede sarsılmazlık adına fedakarlık. Onların kahramanlığı, hayatlarının bir rastlantı anı değil. Onlar, kendilerini yığıtlığe ve ölüme götüren yolda, gecelerce, günlerce, aylarca ve yıllarca hep dimdik yürüdüler. Hem de güzelliğe ve gerçeğe gönülden bağlıyken. Diz bükük, boyun kırık yaşamadılar. Ölümü halaylarla, sloganlarla, son kurşunu, son bombayı bedenlerinde patlatarak karşıladılar...

Ve biz bu halayları, sloganları, kurşunları, bombaları savaş meydanlarında, zindanlarda, dağlarda savaşarak ölümsüz bir vasiyet olarak koruyacağız.

PKK bütün değişmez görülen geleneksel değerleri altüst eden bir güçtür. PKK'nın büyüklüğü binlerce yıldır Kürt insanının yakasına yapışan "Kürt tabusu"nu yıkmaktan kaynaklanmaktadır. Geleneksel değer yargılarını, insanların beyinlerine, iliklerine sinmiş olan bir yaşamı ve kişiliği altüst etmek, değiştirmek büyük bir

Adı soyadı: **Yavuz KÜÇÜK YAVUZ**
Kod adı: **Hasan**
Doğum tarihi ve yeri:
1972, Tavşancalı-Konya
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhaklar**

cesaret, büyük bir kahramanlık ve büyük bir fedakarlık istemektedir. Bütün bunlar sonucu PKK bu kahramanlığı ve cesareti hiç kimsenin düşünemeyeceği ve yapamayacağı bir biçimde savaşarak gerçekleştirmiştir.

Kahramanlık ve fedakarlık belki de bazılarınca çok sıradan günlük kavramlar düzeyine getirilebilir. Bundan dolayı da cesaretin, kahramanlığın ve fedakarlığın tanımı, tam anlamıyla yapılamaz. Çoğu zaman basit sözcüklerle, basit olaylarla ifade edilir.

Söz konusu Kürdistan olunca her şey değişiyor. Kürt insanı için kahramanlık, fedakarlık yüce ve kutsal kavramlardır.

Kürdistan şehitleri kahramanlık ve fedakarlığın sembolleridir. Kimileri kahramanlığı antik çağlarda, tarihin ve insanlığın tanıdığı büyük savaşlarda arar ve parmakla kahramanın ismini sayarlar. Çünkü gerçek kahramanları, kahramanlıkları bulmak çok zordur. Bugün Kürdistan'da her gün yeni yeni kahramanlık, her gün yeni yeni kahramanlar savaş meydanlarına çıkıyorlar.

Bunun için Kürdistan kahramanlar ve şehitler ülkesi olarak tarihteki yerini alıyor. İşte PKK şehitleri tarihle günümüz arasındaki köprü oluyorlar. Her eylem, her çatışma büyük kahramanlıkların, büyük fedakarlıkların sergilendiği anlar oluyor.

İşte bu kahramanlardan biri de **Yavuz Küçük YAVUZ (Hasan)** hevaldir. 300-400 yıl önce Kürdistan'dan Orta Anadolu'ya sürgün edilenler arasında Yavuz hevalin ailesi de vardır. Yavuz heval asimilasyonun yoğun etkisi

sonucu ülke ve vatan kavramlarından uzak bir ortamda doğup büyüdü. 15 Ağustos Atılımı'nın Kürdistan'daki büyük etkisi sürgündeki Kürtleri de derinden etkiledi. 15 Ağustos öncesi Kürtlük ve Kürdistan buradaki insanlar için uzak kavramlardı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle sürgündeki Kürtler de yeni başlangıçlar ve yeni doğuşlar gerçekleştirmek için yeni arayışların içine girdiler.

Bu arayışın içine girenlerin başında Yavuz heval gelmektedir. 1972 yılında Konya'nın Tavşancalı kasabasında ortahallli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenim yıllarında başarılı bir öğrenciydi. Öğretmenleri tarafından sevilen sayılan birisiydi. Lise yıllarında mücadeleye sempati duymasıyla birlikte artık öğretmenleri Yavuz hevali sevmiyorlar, O'nu "yanlış yolda ve hayatını mahveden" biri olarak görüyorlardı. Bütün bu olup bitenlere Yavuz heval gülüyor ve mücadeleye olan inancını daha da pekiştiriyordu. Yavuz hevalin en temel özelliği cesur ve riskleri seven birisi olmasıydı. Her işe gözükaraca girer, sonunu pek düşünmezdi. Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarını kazanarak Çapa Tıp Fakültesi'ne girdi. Mücadeleye gittikçe daha fazla katkı sunmak istiyordu. Bu arada ailesi de Yavuz heval üzerinde sürekli baskı kurmaya çalışıyordu. Geleneksel ölçüleri, değer yargılarını dayatıyorlardı. Tüm bunlar olup biterken 1990 yılında **Cemil Sait Barlas (Uzun Ömer)** hevalin şahadeti O'nun üzerinde oldukça büyük etki

yarattı. Ve bu süreçten sonra gerilla saflarına katılmak için sürekli fırsat kollamaya başladı.

Metropol çalışmalarında yer alan arkadaşlarla ilişkilerini daha da geliştirerek Serxwebûn ve partinin daha değişik materyallerini okur.

Aynı zamanda sürgündeki Kürtlerin mücadeleye tanışması için büyük bir faaliyetlilik içerisinde girer. Çevresindeki insanları örgütlemeye çalışarak onları mücadeleye kazandırmaya çalışır. Kürdistan devrimine olan inancı her geçen gün daha da artmaya başlamıştı.

1989 yılında doğup büyüdüğü köyde sempatizan olan bazı arkadaşların yakalanmasından sonra Yavuz heval de deşifre olur. Düşman, O'nu rahat bırakmaz. Sürekli baskı uygulayıp, ajanlaştırmak ister. Artık baskılar ve ajanlaştırma çabaları dayanılmaz olmuştur. Yavuz heval kesin kararını vermiştir. Gerillaya katılacaktır. 1991 yılında İstanbul'da okuduğu Çapa Tıp Fakültesi 2. sınıfından ayrılarak ARGK saflarına katılır.

Gerilla yaşamına kısa sürede adapte olan Yavuz heval Botan Eyaleti'nde bir süre kaldıktan sonra Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Güneybatı Eyaleti'ne gönderildiği sıralar eyalette Terzi Cemal unsuru tarafından düşman faaliyetleri yürütülmektedir. Birçok yoldaş durumun farkında olmasına rağmen parti hattını temsil etmeyerek ya intiharvari eylemlere girerek kendisini imha ettiriyor, ya da saflardan kaçarak düşmana sığınıyordu. Tüm bunlar olurken 1993 yılında parti tarafından eyalette **Şıxo DİRLİK** (Sabri) heval

ve bir grup arkadaş müdahale için gönderilir. Eyalette yeniden bir düzenleme yapılarak parti yaşamı ve örgüt ölçüleri oturtulmaya çalışılır. Düşman müdahalenin farkındadır ve binlerce askeri, tank ve toplarıyla operasyonlar düzenleyerek yeni müdahaleyi boşa çıkarmak için her yolu denemeye başlar.

En son olarak Temmuz 1993'te Nurhaklar'da Yavuz hevalin de içinde bulunduğu Sabri heval komutasındaki gerilla güçleriyle düşman güçleri arasında iki gün boyunca yoğun çatışmalar yaşanır. Gerillalar düşmana büyük darbe vurur. O güne kadar Güneybatı Eyaleti böyle bir çatışmaya tanık olmamıştır. Çatışma bütün yörede herkes tarafından duyulur. Gerillaların düşmana ağır kayıplar verdirdiğini ve uzun bir süreden sonra ilk kez böyle bir şeyle karşılaşmanın heyecanını yaşarlar. Ağır kayıplar veren düşman çılgınlaşarak çatışma bölgesine yeni takviyeler yapar. Tüm bunlara rağmen gerillanın kahramanca direnişi kırlamaz. Düşman güçleri çaresiz kalıyor ve yeniliyor. Çaresizliğin verdiği gözü dönmüşlükle kimyasal gaz kullanırlar. Yavuz heval, Sabri ve diğer 17 yoldaşıyla birlikte Nurhaklar'da ülkemiz Kürdistan'ın bağrında ölümsüzleşirler.

Yavuz hevalin anısı sürgündeki Kürt gençliğine vatana dönüş ve ülke topraklarında bağımsız bir Kürdistan'ı yaratma çağrısıdır.

Yavuz heval ve Nurhaklar'da şehit düşen 17 yoldaşın anısı güneş ve ateş ülkesi Kürdistan'da yanan özgürlük ateşidir. Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Kürdistan'ın özgürlüğü uğruna ölümsüzleşen yiğit bir Arap kızı

Zehra heval, 1974 yılında yoksul ve yaşamını Çukurova'da tarlalarda çalışarak sağlayan bir ailenin kızı olarak, pamuk tarlalarının cehennem sıcaklığında doğdu. Bu durum yalnız kendisinin değil, binlerce Kürdistanlı çocuğun gerçeğidir. Bu, Kürdistan'da ezilerek yok edilmek istenen bir halkın dramıdır. Yaşamı dahi kendisine çok görülen bu halk Çukurova'ya savruluyordu. En köle bir şekilde yaşamaya mahkum ediliyordu. Tüm benliği yok edilerek köleleştiriliyordu. Tek yaşam şansının bu olmasından dolayı yüzbinler başta Urfa olmak üzere, Kürdistan'ın her tarafından Çukurova'ya akın ediyordu. Zehra heval, bu halkın çocuklarından biri olarak bu yaşam içinde büyüdü. Ailesinin Arap olmasına rağmen, Kürt halkı ile kaynaşıyor, kendini Kürdistanlı ve kurtuluşunu da Kürdistan'ın kurtuluşunda görüyordu.

12 Eylül 1980 faşist

Adı, soyadı: **Zehra ÖTÜNÇ**
Kod adı: **Fidan**
Doğum yeri ve tarihi: **Çukurova, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ocak 1994, Suruç**

cuntasının ardından birçok devrimci gibi Zehra hevalin ağabeyleri de zindana atılmışlardı. Bu durum, Zehra hevalde çocukluğundan başlayıp şekillenerek, düşmana karşı büyük bir kin ve öfkeye dönüşür. Çocukluğunu hep zindan direnişleri, gerillaların mücadelesi, serhildanların etkisiyle geçirir. İlkokul son sınıfa kadar okumasına rağmen hızla kendini yetiştirerek, mücadele saflarında yer almayı, gerilla saflarına katılmayı arzu

eder.

1991 yılında alanda görevli olan **Fidan** (Ayten) ve **Necla ADANIR** (Gülten) hevalerle tanışır. Büyük bir coşkuyu ve sevinci yaşar. Kısa bir sürede yoldaşlarından aldığı destek ve güçle, kitle faaliyetlerine başlar. Zehra heval çevresinde yurtseverliği ve dürüstlüğü ile tanındığından, yine Arapça ve Kürtçe'yi bildiğinden dolayı kısa sürede kitlelerin gönlünü fetheder. Öyle ki, çevrede mücadeleye karşı olan aileler dahi kendisine kapılarını açar, O'na saygı

duyarlar. Alanda belli bir gelişme sağlanır. Fakat bu yetmemektedir. Daha profesyonelce mücadele edebilmek için, önderlik sahasına gitmek ister. Amacı daha da bilinçlenip güç almak ve Parti Önderliği'ni görmektir. Fakat görev ve çalışmalar göz önünde bulundurularak bu isteği arkadaşlarca bir süre ertelenir.

Daha sonra yoldaşlarının şehit düşmesiyle sarsılır, ama

düşmana kin ve öfkesi daha da artar. İntikam yeminini daha derinden ve azimli eder. Ancak düşmanın eline geçer ve tutsak edilir. 15 gün yoğun işkence görür. Burada kararlı bir tavır sergileyerek şehitlere verdiği söze bağlı kalır.

Cezaevinden serbest bırakıldıktan sonra arkadaşlarla ilişkiye geçerek, önderlik sahasına gitme ve Parti Önderliği'nin öğrencisi olma isteğini yineler. Kısa süre sonra önderlik sahasına gitmek için Suruç kırsalına geçer. Burada mücadele içinde takdir ettiği, kendisine örnek aldığı yoldaşı **Sevim KABIL** (Canan) de vardır.

Suruç'ta ihanetçi hainler iğrenç yüzlerini bir kere daha gösterirler. 7 Ocak 1994 günü bir ihbar sonucu yüzlerce düşman askeri, tank ve toplarıyla operasyona başlarlar. Sabah başlayan çatışma, büyük

bir direnişe dönüşür. Suruç ovası, Zehra ve beş yoldaşın "Biji Serok APO" sloganlarıyla inler.

Düşman güç yetiremeyince uçak ve kobralarını devreye sokar. Çatışmada, onlarca düşman askeri ölür.

Canından çok sevdiği, her biri dağ parçası olan **Sevim KABIL** (Canan), **Osman YILDIZ** (Ferhat), **Mezit MUHAMMED** (Kemal), **Recep BALİ** (Musa), **Binevş** (Dilan) hevalerin kalles kurşunlarla teker teker yere düştüğünü gören Zehra heval, asırlık öfkesini, sömürgeciliğe son mermisine kadar haykırır.

Direnişçiliği, cesareti tarihin derinliğinden gelen Zehra heval, soylu kavgaya tutuşan halk neferlerinin düşmana teslim olmayacağı bilinciyle bıraktığı son mermisini öfke dolu yüreğine sıkar. Geride kalan yoldaşlarına yeni bir

destan bırakarak şehitler kervanına katılır. O, PKK'nin enternasyonalist özelliğini benimsemiş dünya insanlığı için canını seve seve veren bir Kürdistanlıydı. O'nun son sözleri bizlere rehber olacaktır.

Düz ovada, yüzlerce asker ve mükemmel bir tekniğe sahip olan işgalci güçler, uzun süre Zehra hevalin cenazesinden korktuklarından, O'na yaklaşılamazlar ve bu destansı şahadet dalga dalga Harran'dan Urfa'ya, Kürt ve Arap halklarının kardeşliği adına tüm ülkeye yayılır.

Duyan herkes Zehra hevalin son mermisini yüreğine sıkarken haykırıp gökyüzüne yükselen sloganlarını yüreğinde hissederek tekrarlar: "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın PKK" diye.

Mücadele arkadaşları

Soldan sağa: 3. arkadaş Şehit Dicle, 1994'te Beytüşşebap'ta şehit
5. arkadaş şehit Karker, 1995 Şubat, Cudi'de şehit
7. arkadaş şehit Leyla, 1995'te Beytüşşebap'ta şehit

Direnış bayrağınızı AMANOSLARIN TOROSLARIN

Adı, soyadı: **Mehmet MANAF**

Kod adı: **İzzet**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilvan, 1964**

Mücadeleye katılış tarihi: **1978**

Şahadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz
1994, Saimbeyli-Göksu**

sindeki feodallere tepki duyma temelinde devrimci düşüncelere sempati duydu.

Partinin 1978 yılı sonlarında yöredeki feodallere yönelmesiyle birlikte İzzet heval de etkilenecek parti çalış-

yine yakalanır ve 1991 sonlarına kadar cezaevinde kalır. Bırakıldıktan sonra bir daha kopmamak üzere yeniden partiye ulaşır ve Mahsum Korkmaz Akademisi'nde gerçekleştirilen PKK Zindan Konferansı'na katılır. İz-

Soldan sağa 2. arkadaş, şehit Dıjwar 1995 Kelâ Memê'de şehit
4. arkadaş, şehit Davud 1995 Garisa'da şehit

İzzet heval, dini, feodal etkilerin yoğun olduğu bir çevrede yetişir. Ailenin tek erkek çocuğu olduğu için daha fazla önem verilir. Feodal bir yapı içerisinde yer alması nedeniyle fazla girişken olmayan bir yapıya sahipti. İzzet heval büyüdükçe bu düşüncelerinden sıyrılıp, Hilvan yöre-

malarında yer alır. 12 Eylül'e kadar sürekli bu çalışmaların içerisinde kalır. 12 Eylül'le birlikte İzzet heval de tutuklanır. Kısa bir süre sonra bırakılır. Fakat partiyle ilişkileri kopar ve uzun bir süre bu ilişkileri yakalayamaz. Partiye yeniden ilişki kurduktan kısa bir süre sonra 1988 başlarında

zet heval Zindan Konferansı'nda kendi gerçekliğini ve zindanda şekillenen kişiliği bilince çıkarır ve kendisini tümüyle çalışmalara katar. 1994 yılına kadar Küçük Güney parçası faaliyetlerinde yer alır.

Bu yılın bahar aylarında İzzet heval tekrar önderlik sahasına gider ve

DORUKLARINDA DALGALANDIRACAĞIZ

16. Zafer Yılı Eğitim Devresi'ne katılır. Aynı zamanda PKK 3. Ulusal Konferans sürecine katılma şansını elde eder. İzzet heval bu devrenin kamp yönetiminde görev alır ve başarılı bir pratik sergiler.

İzzet heval bu devreden oldukça güçlü bir şekilde mezun olur. Artık tek istediği bir an önce ülkeye gitmek ve savaşa katılmaktır. Bu süreci partiye sunduğu bir raporunda şöyle değerlendirir:

"Bu alanda uzun süredir kalıyorum. Eğer bende öz varsa, sunulan destek ve yardımlar, savaşta yerimi almam için yeterlidir. Savaş gerçekliğini yaşamam kişilik dönüşümü yapmam için yararlı olacaktır. Savaşmadan hiçbir şeyin kazanılamayacağını düşündüğüm için bu devre sonunda ülkeye gönderilmemi öneriyorum."

Devre sonunda İzzet heval Güneybatı Eyaleti'ne doğru beraberinde bir grup arkadaşıyla hareket eder. Oldukça kararlıdır. Büyük bir birikim ve inançla yola çıkar. Eyalete girer girmez birkaç küçük çatışmayla karşılaşır. Fakat esas hedefi eyalette uzun vadeli bir çalışmanın yürütülmesine katkıda bulunmaktır. Bu amaçla Toroslar üzerinden Adana'ya doğru açılırlar. İzzet heval ve grubu Göksun-Saimbeyli arasında hareket halindeyken düşman tarafından tespit edilir ve kaldıkları nokta önceden çembere alınır. 1 Temmuz 1994 tarihinde günboyu süren bir çatışma yaşanır. Gerilla grubu ilk anda düşmanı bozguna uğratır. Düşmana çok sayıda kayıp verilir ve bir asker de esir alınır. Düşman tüm ağır silahlarıyla yüklenir, hatta gerillalarla başa çıkamayacağını anlayınca ormanı ateşe verir. Bu esnada İzzet heval ve beraberindeki **Aydın, Gabar, Demhat, Cesur ve Şakir** hevaler şehit düşerler.

İzzet heval, yıllardır özlemini duyduğu savaşa büyük bir kararlılık ve cesaretle yönelmiştir. Bunu son nefesine kadar sürdürür ve kahramanca savaşarak şehadete ulaşır.

Anısını bağımsız Kürdistan'da yaşatmayı görev bileceğiz.

"Kürdistan'a gidişim tam bir zafer gidişi olacaktır"

Adı, soyadı: **Abdülkudüs ÇELİK**

Kod adı: **Hüseyin, Aydın**

Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun, 1976**

Mücadeleye katılım tarihi: **28 Mart 1993**

Şahadet tarihi ve yeri : **1 Temmuz 1994, Saimbeyli-Göksu**

Aydın hevalin ailesi, yıllar önce Mardin'den göç edip İskenderun'a yerleşir. Aydın heval burada dünyaya gelir ve yaşamının büyük bir bölümünü şehirden geçirir. Çok yoksul bir ailenin çocuğudur. Geçimlerini babası ve bir ağabeyiyle beraber karayollarında çalışarak sağlarlar. Daha o zamanlar Aydın heval ailesinin ekonomik sıkıntılarının bilincine varır ve maaşının hepsini babasına teslim eder.

Aydın heval, kendi deyimiyle "okuma yazma öğrenmek için" İskenderun'da ilkokula gider. İlkokulu bitirdikten sonra yoksulluk nedeniyle öğrenimine devam edemez. İnşaatlarda çalışarak geçimini sağlayan babası belirli bir süre sonra Suudi Arabistan'a işçi olarak gider. Babasının işçi olarak Suudi Arabistan'a gitmesiyle ailenin tüm sorumluluklarının yanında ekonomik sorunları da belirli bir süre Aydın hevalin ve diğer ağabeyinin üzerinde kalır. Aydın heval bu dönemde yaşamın zorluklarını, emek ve değer sömürsünü derinden ya-

şar. Bu süreçten itibaren, içinde bulunduğuş koşulları daha iyi anlamaya çalışır. İçten içe sömürgeciliğe karşı tepkisi gelişir. Fakat bu tepkisini bilinçli, örgütlü bir güce dönüştürme olanağını yaratamaz.

Yaşamında atılğan ve oldukça fedakardır. İyi dostluklar kurduğı insanlara elinden geldiğince yardım eder, her şeyini onlarla paylaşır.

Ekonomik sorunların ağır basmasından dolayı birçok Kürdistanlı genç gibi Aydın heval de kurtuluşu yurt dışına çıkmakta arar. Bu temelde Suudi Arabistan'ın Cidde şehrine gider. Aydın hevalin babası Suudi Arabistan'ın Cidde şehrinde yaşayan diğer Kürtler gibi partiyle tanışır ve Aydın hevali gelir gelmez parti evine götürür. Böylelikle ekonomik sorunlardan dolayı yurt dışına çıkan Aydın heval PKK ile kendi ülkesinden çok uzaklarda tanışır. Bu tanışma üzerinde büyük etki bırakır. Bu tanışmadan sonra araştırma-inceleme içine girerek, kendi kimliğini ve bu kimliğin günümüzdeki yaratıcısı PKK'yi anlamaya çalışır. Cidde'de parti evi bünyesinde yoğun bir çalışma temposu sergiler ve partiden aldığı tüm bilgileri etrafındaki arkadaşlarına aktarmaya çalışır. Cidde'de bir süre kaldıktan sonra etrafındaki yurtsever ve partili arkadaşlara sık sık *"Bir gün gelecek ben de Kürdistanıma gideceğim. Ama bu gidişim tam bir zafer gidiş olacaktır"* der.

Aydın heval yurt dışında kendi gerçekliğiyle, Kürdistan ulusal kurtuluş sorunuyla ilk defa bu kadar sıkı temas içindedir ve her yakaladığı ilişki üzerine güçlü bir tempo ile yoğunlaşır. Bu yoğunlaşmayı, arkadaşları yanında olunca onlarla tartışarak, yalnız olduğu zamanlar ise inceleme-araştırma yaparak sağladı.

Aydın heval Kürdistan'ın kurtuluşunun ancak halk savaşından geçtiğine inandığı için en çok savaş gerçekliği üzerine yoğunlaşır ve kısa bir sürede savaşçı bir ruha kavuşur. Kısa bir süre içinde Cidde'de ikinci derecede sorumlu düzeyine gelir ve sorumlu arkadaşın olmadığı zamanlarda da yoğun bir yaratıcılık ve çözüm gücü ile sorunların üstüne gider.

Hızlı bir gelişme gösteren Aydın heval Cidde alanının kendisi için yetmediğini belirterek, daha geniş sorumluluklar üstlenmek ve bir an önce ülkeye yönelmek için partiden eğitim talebinde bulunur. Parti O'nun gelişmesini dikkate alarak Cidde'den Riyad şehrine eğitim için gönderir. Burada da gelişmesini sürdüren Aydın heval Parti Önderliği sahasına gönderilir. Aydın yoldaş kararı *"Bu benim için tarihi olmakla beraber, gerçek PKK'ileşmeyi yakalamak için verilen en değerli armağandır"* diye karşılar.

Apocu olmak için tüm çabasını harcayacağına dair yoldaşlarına söz vererek Parti Önderliği sahasına gider. Bu sahada Parti Önderliği'nin yoğun çözümlemeleri ışığında siyasi olarak epey güçlenir ve kendisini bir bütün olarak partiye açar. Sıcak savaş alanından gelen arkadaşlarıyla hep savaşı, gerillayı, düşmanı tartışır.

Parti Önderliği sahasında sergilediği pratikten dolayı tüm yoldaşları tarafından çok sevilir. O dönem partiye sunduğu bir raporunda *"İşçi sınıfından geliyorum ve şimdiki durumumla karşılaşırsam, geçmişte ne kadar sömürüldüğümü, küçük düşürüldüğümü, saygısız ve sevgisiz bırakıldığımı partiye katıldıktan sonra anladım"* der. Yine aynı raporda *"Kendimi sıcak savaş için yeterli görüyorum ve partinin beni ülkeye göndermesini istiyorum"* der.

Aydın heval sergilediği pratik ve gelişmeden dolayı Parti Önderliği tarafından tebrik edilir. Ve 6 yoldaşı ile birlikte Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Aydın heval bu kararı büyük bir coşkuyla karşılar ve bir an önce Güneybatı'ya yönelmek için sabırsızlanır.

Güneybatı Eyaleti'ne yönelirken Aydın heval beraberindeki 6 yoldaşıyla 1 Temmuz 1994 tarihinde Göksu-Saimbeyli arasındaki bir noktaya ulaşırlar. Bu noktaya daha önce düşman girmiş ve kuşatmıştır. Burada düşmanla iç içe bir çatışmaya girer yoldaşlarıyla beraber. Düşman çatışma sırasında güç yetiremeyeceğini anlayınca, alanda bulunan ormanları yakar. Yoğun kayıplar veren düşman takviye güçlerle yeni bir saldırıya geçer ve bu saldırıya karşı da son mermisine kadar direnen Aydın heval diğer yoldaşlarıyla beraber şahadete ulaşır.

Kürdistan'ın zaferi ve insanlığın özgürlüğü için Apocu bir ruhla ülkeye yönelirken, bu şahadet bizler için zaferi sağlamanın talimatıdır.

"Dağları düşmana mezar edeceğiz"

Adı, soyadı: **Cemil DOĞAN**

Kod adı: **Cemal, Gabar**

Doğum yeri ve tarihi: **Girmeli köyü-Nusaybin, 5 Mart 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **1 Temmuz 1994, Saimbeyli-Göksu**

Emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan **Gabar** heval, ailesinin yoksul olmasından dolayı sadece ilkokulu okuyabilir. Küçük yaştan itibaren emekle tanışarak ço-

banlık ve çiftçilik yapar. Daha sonraki yaşlarda aileye ekonomik katkıda bulunmak amacıyla, Türkiye metropollerine giderek üç yıl kadar inşaat işçiliği yapar. Metropoldeyken Kürt olmasından dolayı emek sömürsünü, horlanmayı, dışlanmayı açıktan yaşar. Bu süreç kişiliğinde tahribatlar yaratmışsa da, kazancının büyük bir bölümünü ailesine göndererek onlara yardımcı olmaya çalışır. En tortu ve kaba işlerde durmaksızın çalışmasına rağmen sömürünün yoğunluğu O'nu emeğinin karşılığını alamaz duruma getirmiştir. Sonuçta ne kendisini, ne de ailesini kurtarabilmiştir.

Aileyi ve kendisini ekonomik olarak kurtarmak amacıyla 1990 yılında İsveç'e abisinin yanına gider. Burada belli bir süre restoran işlerinde çalışır. Abisinin yardımıyla da ailesinin ekonomisini kısmen karşılamaya çalışır. Fakat, çalışmakla ailenin kurtulamayacağını anlar. Her Kürt genci gibi Avrupa'ya, özgürlüğün, zenginliğin cenneti hayalleriyle gitmiş, ancak bir süre sonra Avrupa yaşamının yozluğunu ve bireyi hiçeştirdiğini görünce hayallerinin boş olduğunu anlamıştır. Kendisinde Avrupa ortamına karşı nefret duyguları gelişir. Bu arada mücadeleyle tanışmıştır. Gerçekleri öğrendikçe sömürgeciliğin sahasında yarattığı kişiliğe öfke duyar. Vatan ve halka karşı sevgi, düşmana karşı ise intikam duyguları gelişir. Avrupa'nın yoz ve bitirici yaşamına karşı, "yaşamın mutlaka başka biçimi olmalı" düşüncesinin cevabını mücadelede görür. İlişkide olduğu arkadaşların kişiliğinden etkilenir ve kurtuluş mücadelesinin bir neferi, bir savaşçısı, bir hizmetçisi olmaya karar vererek, 1993 yılında Avrupa'da merkezi eğitime katılır. Eğitimde sömürgeci-

Şehit Şemsettin Evşim (Mazlum)
1975 Bizgire-Nusaybin doğumlu,
7 Şubat 1994 Nusaybin-Ciftlik
çatışmasında şehit

ğin kişiliğinde yarattığı yetmezliklere karşı yoğun bir şekilde mücadele ederek belli bir gelişmenin sahibi olur. Yurtseverlik duyguları gelişip kökleştikçe savaşa olan özlemi durdurulamaz bir boyut kazanır. Bunu yoldaşlarıyla ilişkilerde, derslerdeki katılımıyla her an yansıtır. Bir an önce sıcağın ortamına gitme istemini sürekli dile getirir.

Bu isteği kabul edilince, büyük bir coşkuyla eğitim sonrası Parti Önderliği sahasına yönelir. Bu alanda, kendi

istemi doğrultusunda, "yararlı bir militan, emekle bütünleşen militandır" gerçeğinden hareketle, emek sürecine katılır. Yoğun bir pratik çalışma yanında, teorik eğitimini de geliştirerek yoldaşları arasında çalışkanlığı, sorunlara yaklaşımdaki olgunluğu ve gelişme düzeyi dikkat çeker.

Daha sonra parti karanıyla parti merkez okuluna alınır. Kasım 1993 tarihinde katıldığı eğitim ortamında yoğun bir çabanın sahibi olur. Savaş ve halk gerçekliğini, düşman gerçekliğini önemli oranda özümser. Bunu esas alarak belli bir başarının sahibi olur. Çevresindeki yoldaşlarının desteği ve tecrübesini de almasını bilerek, adım adım kendisini ülkeye yakınlaştırır. Vatana olan özlemi savaşı özelliklerini geliştirmedi temel teşkil eder. Tarihi intikam duygularıyla ülkeye Mart 1994 sonlarında bir grup arkada-

şıyla birlikte yönelir.

Yönelildiği Güneybatı Eyaleti'nde düşmanın ve özel savaşın yarattığı tahribatların bilinciyle hareket ederek, "mutlaka bu tahribatlar aşılacak partinin savaşı militanlığı alana oturtulmalıdır" şeklinde verilen görevi hayata geçirmenin çabası içinde olur.

Gabar heval alanda kısa denilecek pratik süreçte, doğayla bütünleşmeye özen gösterir. Engizek ve Amanos dağlarının görkemli ve heybetli duru-

şu karşısında hayranlığını sık sık dile getirmeden edemez. "Bu dağları, güzelim ovaları, ülkemizin asi ve direngen coğrafyasını düşmana mezar edeceğiz" düşüncesini sık sık dile getirir. Bir yandan da doğaya olan özlem ve bağlılığını ifade eder.

Gabar heval, dağları bir ana gibi görerek kendisini doğanın kollarına bırakır. Düşmana karşı cesaret ve kararlılıkla dolu bir kişiliği sergiler. Doğanın zorluğuna rağmen, bir ceylan çevikliğiyle hareket ediyor, zorlanan yoldaşlarına da yardımcı oluyordu. Gabar heval dağ ve yoldaşlarıyla iç içe olmanın mutluluğunu, coşkusunu yaşıyordu.

Sömürgeci güçler yoldaşlara alanı zindan etmek için adeta alanı didik didik ediyorlardı. Gerillanın gelişip, kök saldıkça yaşamlarının sonunun geleceğini çok iyi biliyorlardı. Bu yüzden alanın her tarafına pusu atıyorlardı.

1 Temmuz 1994 Sabahın erken saatlerinden itibaren düşman tüm alanı sarmış, gerilla birliğinin geçeceği mıntıkaya pusu atmıştır. Gabar hevalin içinde yer aldığı birlik bu alanda pusuya düşer. Öğle saatlerine kadar düşmanla iç içe yoğun bir çatışmaya girilir. Düşman, vurulan darbeler sonucu kayıplarının artması nedeniyle gerillayla başedemez ve alanda bulunan ormanları yakar. Bu çatışmada görkemli bir direniş ve kahramanlık sergilenir. Gabar heval, 7 arkadaşıyla birlikte direnerek şehitler kervanına katılır.

Şehitler onurumuzdur. Onuru korumak biz yoldaşların borcudur. Borcumuzu, şehitlere bağlılığımızı mutlaka yerine getirerek kaynağa dönüşün anlamına yaraşır temelde savaşmak ve kazanmak şiarımızdır.

Mücadele arkadaşları

GÜNEYBATI EYALETİ ŞEHİT KÜNYELERİ

■ Adı, soyadı: Sinan

ÖZTÜRK

Kod adı: Cesur

Doğum yeri ve tarihi:

Adıyaman, 1978

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Sabahat

DESTİ

Kod adı: Sultan

Doğum yeri ve tarihi:

Pazarcık, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Abdulkadir

ÇELİK

Kod adı: Aydın

Doğum yeri ve tarihi:

İskenderun, 1974

Mücadeleye katılım tarihi: 1993

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Mahmut

MANAF

Kod adı: İzzet

Doğum yeri ve tarihi: Hilvan,

1964

Mücadeleye katılım tarihi: 1978

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Cemal KERİME

Kod adı: Şakir

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,

1975

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Cemil DOĞAN

Kod adı: Gabar

Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin,

1972

Mücadeleye katılım tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

■ Adı, soyadı: Mehmet

AHMET

Kod adı: Demhat

Doğum yeri ve tarihi: Afrin,

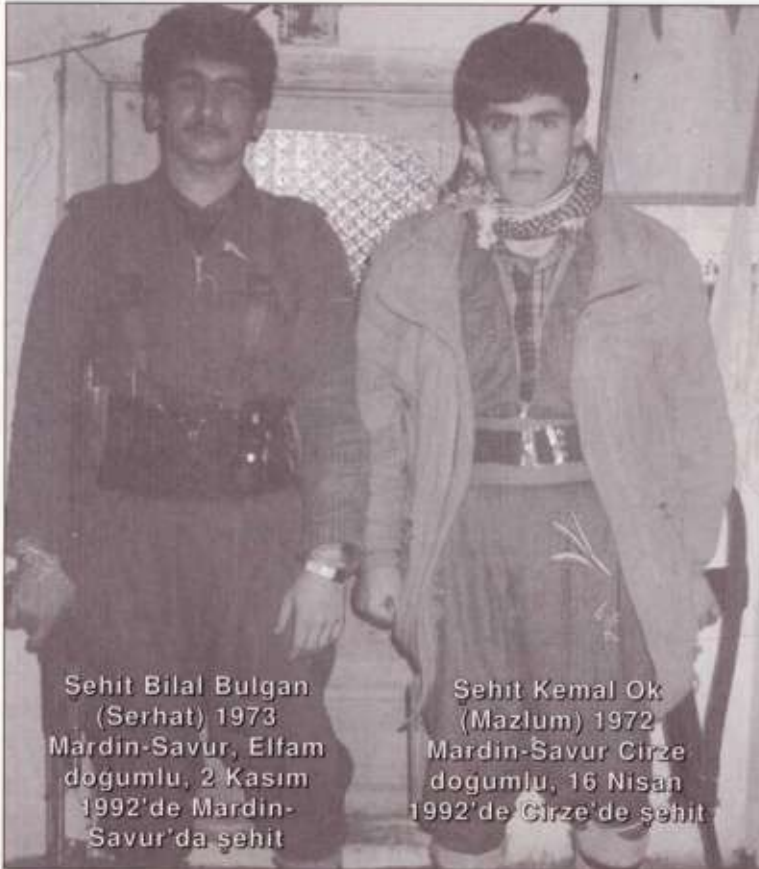
1970

Mücadeleye katılım tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 1

Temmuz 1994, Göksun-

Saimbeyli

Şehit Bilal Bulgan

(Serhat) 1973

Mardin-Savur, Elfam

doğumlu, 2 Kasım

1992'de Mardin-

Savur'da şehit

Şehit Kemal Ok

(Mazlum) 1972

Mardin-Savur Cirze

doğumlu, 16 Nisan

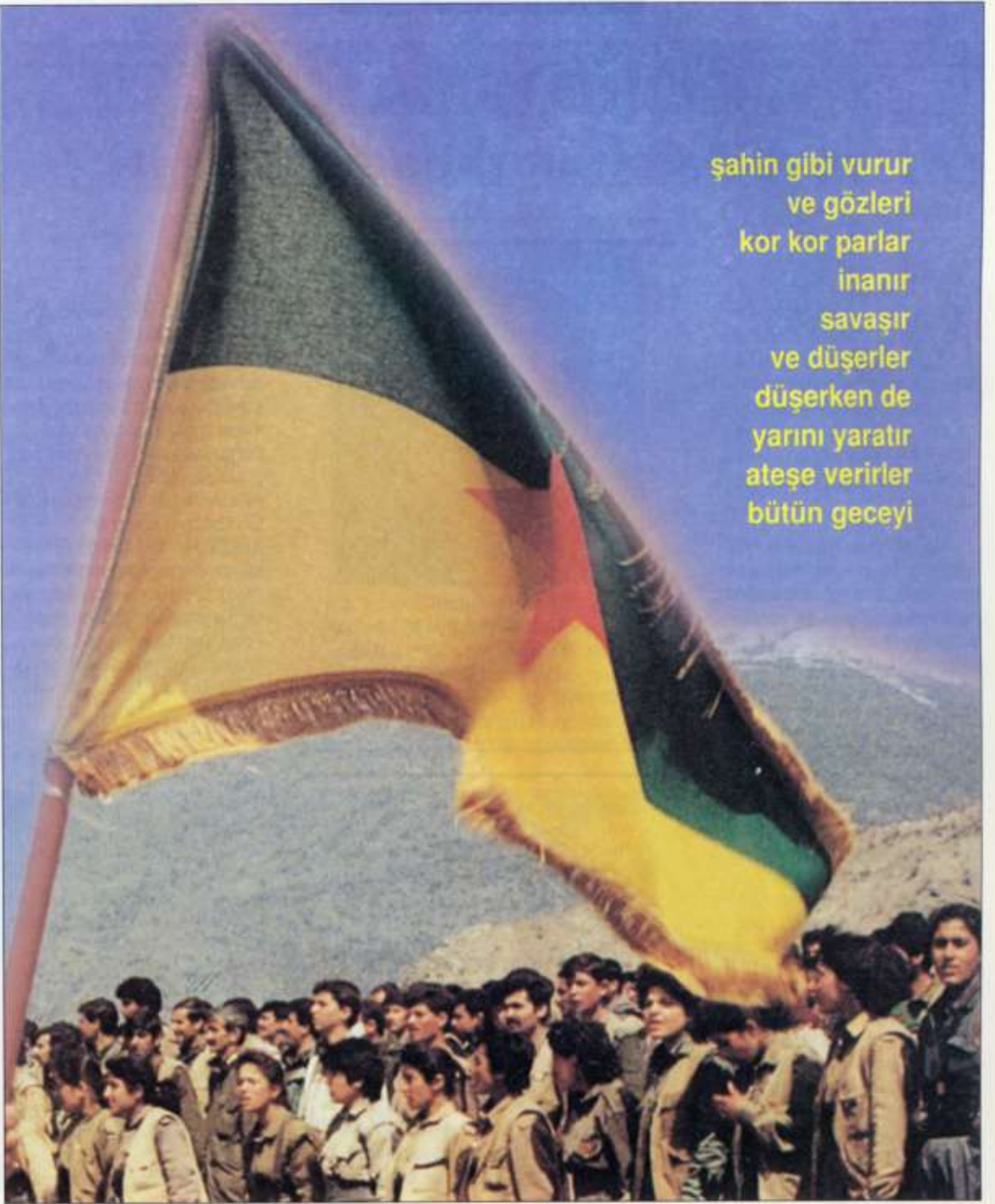
1992'de Cirze'de şehit

KÜRDİSTAN DIŞINDA ŞEHİT DÜŞENLER VE ŞAHADET YERLERİ BELLİ OLMAYAN ŞEHİTLER

Bu anaç dağlaradır dostluğun
yüklü bulutlara öfken
düşerken yere vurulup da sırtından
bin kez bağırır toprak
bin kez coşar ırmak
ve uzanır göklere
yumruk yumruk yürekler
ve binler selama durur ardından
ey mezarsız
yatan komutan!..

İÇİNDEKİLER

Abdullah Baliç	544
Ahmet Hocaoglu	545
Hejar Mirkan	547
Hüseyin Kılıç	548
İbrahim Gür	550
Mehmet Aslan	551
Sedat Şexo	554
Semra Hatipoğlu	557
Sevinç Çelik	559
Yavuz Mecit	561
Welathan Gülşenoğlu	562
Ape Osman	564
Theophilos	571
Şehit Künyeleri	573
Davut Hacıoğlu	574
Ali Metinoğlu	578

şahin gibi vurur
ve gözleri
kor kor parlar
inanır
savaşı
ve düşerler
düşerken de
yarını yaratır
ateşe verirler
bütün geceyi

KÜRDİSTAN'A

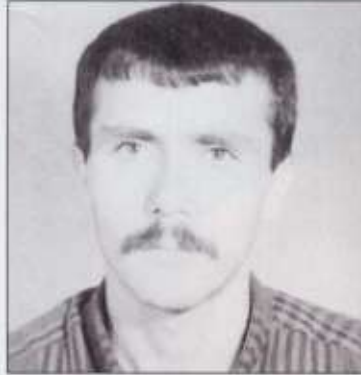
sevdalanarak şahadete ulaştı

Musa heval, 1969 yılında Şırnak'ın Deştə Lola köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Musa hevalın 8 kardeşi daha vardır. Aile içinde çalışan sadece babası olduğundan ailenin geçiminde bir hayli zorluklar yaşanır. Musa hevalın abileri okula gitmektedir. Ailenin maddi durumunun kötü oluşu ve nüfusun kalabalıklığı Musa hevalın okumasına imkan tanımaz. Bu sebeple küçük yaşlarda çobanlık yapmaya başlar. Okula gitmediği için bildiği tek dil Kürtçe'dir.

Küçük yaşta çalışmak zorunda kalan Musa heval emeğe dayanarak yaşamayı öğrenir. Sakin ve olgun bir kişiliğe sahiptir. Gerek aile içinde, gerekse yaşadığı çevre içerisinde fedakarlığı ile taktir edilen bir kişiliğe sahiptir. Bir yandan çobanlık yapan Musa heval, bir yandan da tarlalarda çalışır.

Bu arada ailesi reformist bir Kürt örgütü ile tanışır. Ailenin bu yönlü eğilimi doğal olarak beraberinde O'nu da etkiler. Daha sonra Musa heval Denizli, İzmir ve Cizre'de çeşitli işlerde belli bir süre çalıştıktan sonra tekrar Şırnak'a döner. Ancak Şırnak'ta, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birçok şeyin değiştiğini görmekte gecikmez. Gelişmelere karşı duyarlı bir kişiliğe sahip olan Musa heval parti ile tanışır.

Mücadeleyle ilişkilerini sıklaştıranak partiyi ve halkı tanımadaki kişiliğini geli-

Adı, soyadı: **Abdullah BALIÇ**

Kod adı: **Musa**

Doğum yeri ve tarihi: **Şırnak-Deştə Lola köyü, 1969**

Mücadeleye katılış tarihi: **1986**

Şahadet yeri ve tarihi : ...

tirmede yoğun bir çaba sergiler. Güven verici olan kişiliği birçok görevin başa rılmasında önemli roller oynar. Nitekim örgütsel açıdan birçok görevi üstlenir. Bu çalışmaları düşmanın dikkatini çeker. Deşifre olmasından dolayı bir süre sonra düşman tarafından tutuklanır.

Düşman, kendisinin geçmiş yaşamını iyi bildiğinden maddi açıdan vaatlerde bulunarak ajanlık teklif eder. Ancak Musa heval geliştirilen tüm vaat ve tehditlere rağmen halkını ve kişiliğini satmayacağını cezaevindeki direnişiyile kanıtlar. Düşman, Musa hevalden istediği sonucu alamamış. O ise cezaevin-

de kaldığı süreç içerisinde düşmanı tanımaya çalışır, her geçen gün düşmana karşı olan nefreti daha da büyür. Musa heval cezaevinden çıkar ve zaman kaybetmeden gerilla safına katılır. Daha sonra parti tarafından parti okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitime tabi tutulur. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde gördüğü eğitim sürecinde güçlü bir yoğunlaşmayı yaşar. Okuma yazmayı yoldaşlarının desteği ile öğrenen Musa heval Parti Önderliği'nin çözümlemeleri üzerinde derinleşerek kişiliğini ve yoldaşlarını eğitmenin çabası içinde olur.

O'nun saf ve temiz duyguları çevresinde saygı uyandırmaktadır. Musa heval, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde gördüğü eği-

tim sonrası gücüne göre partinin vereceği her türlü göreve hazır olduğunu belirtir. Partinin, O'nun için uygun gördüğü görev ise ülkede gerilla saflarında savaştırmaktır. Bu kararı duyan Musa heval yüreğinin derinliklerinde büyük bir mutluluğu yaşar ve tüm gücünü savaşa seferber edeceğine dair söz vererek ülkeye yönelir. Her koşul altında fedakarlıkta ve yoldaşlarına karşı saygıda kusur etmez. Ve O tüm benliğini bu kavga uğruna toprağa sevdalanarak kutsal davaya sunar ve şahadete ulaşır.

Anısı mücadelemizde önderdir!

Mücadele arkadaşları

Zaferi kişiliğinde yaratan PKK SAVAŞÇISIYDI

Bünyamin heval, Hani'nin Kanixidir köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ailenin geçimini sağlayan babasına yardımcı olmak için abileri küçük yaşta üretim hayatına katılırlar. Bünyamin hevalın üretime katılan abileri devletin sömürsünden haberdardırlar. Bu nedenle çeşitli devrimci hareketler bünyesinde saf tutarlar. Bu durumu fark eden düşman, Bünyamin heval ailesine yönelir ve

Adı, soyadı: **Ahmet HOCAOĞLU**
Kod adı: **Bünyamin, Serhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Hani-Kanixidir köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **27 Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

baskılarını sürekli kılar. Daha çocuk yaştayken yaşananlar O'nun hafızasında derin ve düşündürücü izler bırakır.

Böylece Bünyamin heval ilkokula başlar. Türkçe bilmediği için eğitim sürecinde zorlanır. Ortaokul ve liseyi okur. Bu dönemde özellikle devletin gençlik üzerinde yoğun yozlaştırma politikaları olmasına rağmen, O bu oyuna alet olan ve yozlaşan kişiliklerden uzak kalır. Kapalı ve çekingen bir kişiliğe sahip olması

kendisi için bir avantaj olur ve devletin oyunlarına alet olmaz. Bir yandan okuyan Bünyamin heval, diğer yandan ise babasıyla tarlada çalışır. Sessiz ve sakın bir kişiliğe sahiptir. Ailede ve ilişkide bulunduğu çevreler içinde sevilip sayılmaktadır. Bu yıllarda

gelişerek etkisini gösteren Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Bünyamin heval ve ailesinin yaşamında çok şeyi değiştirir. Yurtseverleşen Bünyamin heval ve ailesi kısa sürede mücadele saflarında yer alırlar. Sempatizan düzeyde Hani'de bildiri dağıtımı vb. faaliyetlere katılım gösterir.

Lise sonrası üniversite sınavlarına katılır ve Urfa'da Dicle Üniversitesi Harita-Kadastro Bölümü'nü kazanır ve Urfa'ya yerleşir. Okuduğu

sorumluluk almak için aktif olarak mücadeleye katılım talebini örgüte bildirir. Talebi uygun görülerek, parti tarafından Urfa şehir çalışmalarında görevlendirilir. Yaklaşık 15 ay Urfa şehir merkezinde faaliyet yürütür. İyimserliği ve içten yaklaşımlarıyla kitlelerin sevgisini kazanır. 15 aylık faaliyet süreci ardından partiye, gerilla olarak Kürdistan'ın dağlarında savaşmak istediğini bildirir. Bunun üzerine Urfa'dan

gördüğü eğitim sürecinde yapıyla kaynaşmadaki samimiyeti ve olgunluğuyla örnek bir pratiğin sahibi olur. Parti Önderliği'nin perspektiflerini esas alarak, kapsamlı yönleriyle kendi kişiliği üzerinde derinleşir ve eğitim sürecini başarıyla kapatır. Eğitim sonrası ülke topraklarına, savaşa gönderilir. Savaşı iliklerine kadar yaşamayı esas alan Bünyamin heval, şehit düştüğü ana kadar da savaşmanın coşkusu

**ve kurtuluş dedim
geçmişin lanetinden
ve kurtuluş dedim
ölü
sefil
inkarcı yaşamdan
ve kurtuluş dedim
çağın rezil
kahkasından
ve kurtuluş dedim
saldım savaşa**

üniversitede de mücadele ile olan ilişkilerini kesmez ve burada faaliyetlerde bulunan yurtseverler aracılığı ile partiye ilişkilerini tekrardan süreklileştirir.

Olaylara karşı daha da duyarlılaşır. Kendini yetiştirerek, görev ve

ayrılarak GAP Eyaleti'nde gerilla saflarına katılır. Belli bir süre burada gerilla içerisinde yer alır. Daha sonra parti talimatı üzerine parti okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bünyamin heval, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde

damarlarında hisseder. O örnek alınması gereken zaferi kendi kişiliğinde yaratan bir PKK savaşçısıdır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

VATAN DİYE YANAN YÜREK

Gürgin heval, 1964 yılında Batman'ın Kozluk ilçesinde dünyaya gelir. Maddi durumu oldukça iyi olan yoldaşımızın ailesi ilkel milliyetçilik temelinde şekillenen Kürtlük duygusunu kendi içinde taşımaktadır. İlk, orta, liseyi Batman'da okur ve liseden sonra okula devam etmez.

Partiyle 1979-80 yıllarında lisede okuduğu dönemlerde tanışır. Bir yandan okurken, bir yandan da Batman'da mahalle komitesine ve gençlik örgütlenmelerine katılır. Partinin yurt dışına çekilme döneminde ilişkisi kopan Gürgin heval, 1990 yılında bulunduğu dönemlerde tekrar ilişki geliştirir ve bu kez profesyonel olarak saflara katılır. Aynı yıl Batman'da bir

Adı, soyadı: **Hejar MİRKAN**
Kod adı: **Fırat, Gürgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk, 1964**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

görev için bulunduğu sırada düşman tarafından yakalanır. Sorguda düşmana karşı kararlı bir direniş sergiler. Cezaevi sonrasında tekrar üç ay Batman'da kalarak, yayın dağıtım görevlerine devam eder.

1992 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider ve parti eğitimine katılır. Parti ile tanıştığı süre içinde ilk kez bu kadar kapsamlı bir eğitim sürecini yaşayan Gürgin heval hızla yapıya adapte olur. Eğitim süresi boyunca sürekli düşmana karşı göğüs göğüse savaşmak istediğini

belirtir. Eğitimini tamamladıktan sonra ülke topraklarında savaşa yönelir ve belirttiği gibi düşmana karşı savaşarak kahramanca şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

Kaynağa dönüşte bir öncü

Korkuttu düşmanı
parçalanmış bedeninin
ölmeden önce
güneşeydi gözlerin
işte bu yüzden
umut doluydu sözlerin
sen ölmedin
mücadelenin
genç neferi
mücadele büyüdükçe
sen bize ışık oluyorsun.

Adı, soyadı: **Hüseyin KILIÇ**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, 1967**
Mücadeleye katılım tarihi: **1993**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Haziran 1994, İstanbul-Şişli**

Her düzeyde inkarın yaşatılmak istendiği sömürgeci metropollerde **Hüseyin** heval şahadetiyle kaynağa dönüşün yol göstericiliğini yapmıştır.

Hüseyin heval, Amed'e bağlı Ergani ilçesinde doğdu. Henüz ulusal kimliğini bulmadan, sömürgeciliğin ülkemizi bir cehenneme çevirip yaşanmaz kıldığı, bir parça ekmek uğruna insanlarımızı kendi yaşam kökenlerinden koparttığı, özel savaş uygulamalarından

etkilenecek sahte kurtuluş düşleriyle ülkeden göç ettirilen bir ailenin çocuğudur.

Hüseyin heval halk gerçekliğimizden uzak büyüdüyse de, kişiliğini oldukça sağlam temeller üzerinde inşaa etmiştir. Öyle ki haksızlıklara karşı tahammülü olmayan, dürüstlüğü, sırdasılığı ile çevresinde büyük saygınlık kazanır. Hüseyin heval daha genç yaşlardayken egemen sömürgeci sistem içerisindeki haksızlıkları görerek, tepkisel de olsa,

onun kurum-kuruluş ve denetiminde olan alanlarda yer almayarak hep sistem dışında kalmıştır. Bu özelliğinden dolayı eğitimini yarıda bırakarak okula devam etmez.

Hüseyin hevalın en önemli özelliklerinden biri de bağımsız ve kararlı bir kişiliğe sahip olmasıdır. Özellikle çevresinde bu yönüyle gerek aile yaşamında, gerekse çalışma hayatında çevresini oldukça etkilemiştir. Yenilgiye, boyuneğmişliğe, her türden

köle ilişkilerle kendini kapalı tutan değiştirici, dönüştürücü, özellikleriyle devrimci yaşama oldukça açıktır. Öyle olduğu içindir ki, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı duyarsız kalmamış, araştırarak, inceleyerek mücadeleye ulaşmanın arayışı

*başımıza yakıp-yıkan,
Kürdistan'ı Kürt halkına
cehenneme çeviren faşist
TC'ye karşı, biz de onun
metropollerini yıkmalıyız.
Kürdistan'ın o kavurucu savaş
sıcaklığını onlara tattırmak,
bizim en temel görevimiz
olacaktır. Yakın bir zamanda*

Fedakarlığını, yiğitliğini son katıldığı eyleminde de en ön saflarda yer alarak göstermiştir. Yapılan eylemde bombanın erken patlayacağını anlayınca, yanındaki yoldaşını kurtarmak için, bombanın üstüne kapanarak, kendini feda eder. Bu şahadet kaynağa dönüşün

en

Şehit Şores, 1993 Nusaybin'de şehit

içerisine girmiştir. Mücadele dışında kalmaya tahammülsüzdür ve bunu çevresine de hissettirmiştir. Düşmanın Kürdistan'daki vahşetine karşı büyük kin ve öfkeyle doludur. Sabırsızdır. Bir an önce intikam eylemlerine girmek istemektedir. Ve yoldaşlarına şöyle seslenir: "Yoldaşlar, halkımızı acımasızca katleden, evlerimizi

da ülkemize çekileceğiz. Gidip kendi topraklarımızda düşmana karşı savaşaacağız" diyerek, savaşma azmini ve coşkusunu yoldaşlarına da aşıliyordu. Geçmiş yaşamında düzene olan tepkisinden dolayı sürekli gergin, gülmeyen Hüseyin heval, mücadele saflarında coşkulu, sevecen, savaşçı bir insan olarak adeta yeniden doğmuştur.

anamlı ifadesidir. Metropolde büyüyen Kürdistanlı gençlik olarak intikam görevlerimizi yerine getireceğimize dair Hüseyin heval şahsında başta şehitlerimiz olmak üzere Kürdistan halkına söz veriyoruz.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

“Ucunda ölüm de olsa Parti Önderliği'ni temsil edeceğim”

Adı soyadı: **İbrahim GÜR**
Kod adı: **Taylan**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Sevdilli, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

Taylan heval, Maraş'ın Elbistan ilçesine bağlı Sevdilli köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyde okurken, ortaokul ve liseyi Elbistan'da okur. Okuduğu okullarda başarılıdır, bu yüzden de ailesi gelecekteki yaşamını Taylan hevalin tahsiline bağlamaktadır. Zaten kendisi de yoksulluğa karşı öfkeli. Yoksulluğa karşı en iyi çarenin okumak olduğunu düşünmektedir. Kışları okula giden Taylan heval yazlarda babasıyla birlikte tarlada ırgatçılık yapar.

Liseyi okuduğu yıllarda yaşadıkları yörede düşman, Türk-Kürt, Alevi-Sünni çelişmesini körüklemekte, bu uygulamayla yöredeki Kürt halkını sindirmek istemektedir. Taylan heval lisedeyken zaman zaman bu çelişkilerden dolayı öğrenciler arasında çıkan çatışmalar da yer alır. O bir Kürt olarak horlanmayı, ezilmeyi kabullenmez. Aynı yıl üniversite sınavlarına hazırlanan Taylan yoldaş, mimar veya mühendis olmayı çok ister. Çünkü bu mesleklerden bol miktarda para elde ederek ailenin geçimini sağlayacağını inanır. Üniversite sınavlarına girer ve İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü kazanır.

Üniversitede ilişki kurduğu arkadaşlarının Kürt olması her zaman için

tercihi olmuştur. İlişki kurduğu arkadaşlarının ağırlıklı kesimi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyan gençlerdir. Taylan heval kurduğu bu ilişkiler sonucunda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tanır. Olgun ve güvenilir bir kişiliğe sahip olan Taylan heval, kısa sürede mücadeleye olan ilgisini yoğunlaştırır. Görev ve sorumluluk konusunda aktifleşme isteğini örgüte belirtir. Taylan hevalin istemi uygun ve samimi görüldüğünden üniversite örgütlenme komitesi çalışmalarına dahil edilir.

Gençlik içindeki bazı eylemlerin örgütlendirilmesinde yer alır. Sorum-

luluğunu üstlendiği görevler üzerinde hassas olması O'nu kısa sürede sevilen, sayılan ve aranan bir kişilik haline getirir. Ama O tüm bu yaptıklarını ülke mücadelesi için yeterli görmemektedir. Nitekim kararını mücadeleye profesyonel olarak katılmaktan yana veren Taylan heval şunu söyler: “Bir ailenin kurtuluşu için halkın bağımsızlığı ile oynamam.” Taylan heval üniversiteyi yarıda bırakarak gerilla saflarına katılır. Belli bir süre Botan'da gerilla içinde kalır. Daha sonra parti talimatı üzerine eğitim amacıyla Lübnan sahasına gönderilir. Yaklaşık 3 ay Lübnan'da eğitim gören Taylan heval oradan da parti okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir yıla yakın kalan Taylan heval partiyi tüm derinlikleriyle kavramak için yoğun çaba sahibi olur ve önemli sonuçlar çıkarır. Eğitim sonrası ülkeye yönelir ve “Her koşul altında, ucunda ölüm de olsa Parti Önderliği'ni temsil edeceğim” diyerek söz verir. Gerçekten O her koşul altında, ne olursa olsun bütün savaşımında Parti Önderliği'ni esas almaya çalışır ve şahadetine kadar da bu anlayışın sahibi olur.

Mücadele arkadaşları

“Özgür Kürdistan'da onurlu bir yaşama ulaşacağıma inanıyorum”

Insanın emek üretimiyle başlattığı tarih, nice var olma yok olma savaşlarına tanık olmuştur. Yaşam, bu savaşlar üzerine kurulmuştur. Bu savaşı gözdard eden ve yaşamı düz bir çizgi gibi görenler her zaman yok olmaya mahkum olmuşlardır.

İnsanı insan yapan emek-üretim gücü, toplumların istedikleri hedefe ulaşmalarında belirleyici bir role sahiptir. İnsan, yaşamda ve geleceğe yürümede sağlam adımların sahibi olmak için üretmiş, onu korumanın savaşımını vermiş; sonuçta yaşamda pek çok değer yaratmış ve bu değerlere dayanarak, onlardan güç alarak önündeki zorlukları aşmak için mücadeleye devam etmiştir. Üretimle toplumlar gelişmiş, sorunlara çözüm geliştirilmiş, bu oranda da yaşam-dünya anlamlı kılınmıştır. Bundan hareketle yaşamın güzellikleri fark edilmiş, yeni ve büyük hedeflere ulaşma, başarma, kazanma duygusuyla hareket edilmiştir.

En iyiye, en güzele ulaşma mücadelesi ezilen tüm sınıf ve

Adı, soyadı: **Mehmet ASLAN**
Kod adı: **Seyfettin**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice-Hewrê köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: ...

halkların yaşamının her zerresine oturmuş, böylece yaşam gerçek bir anlama kavuşmuştur. Bu temelde ezilen sınıf ve halkların direnişlerindeki dayanakları oluşturmuştur. Güzele, iyiye ulaşmada doyumsuz bir savaşımı esas almayan, bu değerlerden yoksun kalan veya yoksun bırakılan toplumlar tarih önünde geriye dönüşü, yani yok oluşu yaşamaya mahkum olmuşlardır.

Toplumların ayakta kalmalarını, direnmelerini, onurlu bir yaşamı esas almalarını dayatan de-

ğerlerin, ülkemizin sömürgeleştirilmesinde ilk önce parçaparça edildiği görülecektir. Yaşam çizgisinin eksinin altında seyrettiği bir ülkenin ve var olmanın gereklerinden olan çelişkileri yakalayıp onlarla savaşma duygusunun yok edildiği insanların sömürülmesi elbette ki çok kolay olacaktır. İnsanı diğer canlılardan ayıran ve değer kazandıran emek olgusunun, üretimin toplumların elinden alınması, onların kendi iradeleriyle değil, dışarıdan dayatılacak etkilerle yönlendirilmesini doğuracaktır. Toplum bu şekilde kendi öz dinamikleriyle gelişmediği gibi dıştan

esecek rüzgarlarla bilinçsizce salınıp duracaktır. Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi de bu yöntemle olmuştur.

Sömürgeci TC böyle yürüttüğü zulmüyle Kürdistan'ı elinde tutabilmiştir. Dünyada benzeri görülmemiş yöntemlerle, uygulamalarla ülkemiz soluksuz bırakılmıştır. Parçalanmış Kürdistan, parçalanmış Kürt insanı olmuştur. Zulme duyulan öfke, kin, intikam duygusunun üzeri betonla sıvanmıştır. Konuşan diller susturulmuş, gö-

şitli şantiyelerde çalışır. Çalıştığı şantiyelerde işçilere ulusal kurtuluş düşüncelerini taşımaya çalışır.

1991 yılında okuldan mezun olur. Bismil'de bir köprünün şantiyesinde çalışır. Yurtseverlik duygularını halka taşımaya devam eder. Ardından Diyarbakır'da görevini sürdürür. Ayrıca Diyarbakır İnşaat Mühendisleri Odası yönetim kurulu üyeliği yapar.

Üniversite yıllarında mücadele duygularının yanında "hayat kılavuzum" dediği marksizmle tanışır. Emek-sermaye çelişmesini görür, Kürdistan gerçekliğini bilince çıkarır; talan, soykırım, asimilasyon politikalarını bilince çıkarır. Tüm bu politika ve yönelimlere karşı ancak devrimci mücadeleyle karşı konulabileceğini düşünür. Seyfettin heval parti ile tanıştığı dönemlerde birçok eylemde yer alır. 1992 Newroz'una katılır ve daha sonra kararını vererek mücadele saflarında yer almak istediğini belirtir.

26 Mayıs 1992 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada özgür ve bağımsız bir ülkenin yaratılmasında öncü güç olarak nasıl bir kişilikle, nasıl bir yaşam biçimiyle mücadeleye yüklenmesi gerektiği yönünde yoğunlaşır. Partiyeye katılımı konusunda Akademi yönetimine yazdığı bir raporunda şunları belirtir: "İçinde bulunduğum yaşam koşullarını kabullenmem halinde kişiliğim, küçük-burjuva bir yaşam tarzım olacaktı. Bugün PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer almakla militan kişiliğe, geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ında

onurlu bir yaşama kavuşacağıma inancım sonsuzdur."

Seyfettin heval, Parti Önderliği'nin

Akademi'de yaptığı çözümlemelerle sürecin kazanmaktan başka hiçbir pratiği kabul etmediğini bilince çıkarır. Bunun da ancak komple kişilikle mümkün olduğunu anlar. Bu doğrultuda askeri ve siyasi eğitime hız verir. Akademi'deki her olaya eğitim amaçlı yaklaştığından önemli sonuçlara ulaşarak, militan kişiliği yakalamada çaba sahibi olur. Akademi yaşamına katılımda isteklidir ve coşkuludur.

14. Zafer Yılı Eğitim Devresi sonunda mücadelenin her alanında partinin vereceği göreve hazır olduğunu yönetime iletir ve "... Bu konuda elimden gelen tüm çabayı ve hatı sınırlarını aşma yönünde bir çabayı sergileyeceğime inanıyorum" demektedir.

Bu inanç ve bilinçle mücadele sahasına, sıcak savaşıma yöne-

len Seyfettin heval son sözüne kadar gerçek yaşamın değerlerini korumada, çoğaltmada PKK mili-

Şehit Şiyar, 22 Eylül 1992'de şehit

tan tarzını uygulamanın titizliğini sergiler. Son sözünü de bu doğrultuda verir.

Seyfettin heval en iyiye, en güzele ulaşmanın öncü gücü PKK'nın savaş bayrağını yere düşürmedi.

Mücadele arkadaşları

Parti değerlerini korumada bir semboldü

Adı, soyadı: **Sedat ŞEXO**

Kod adı: **Sait**

Doğum yeri ve tarihi: **Raco-Afrin, 1968**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Şubat 1994, Lübnan**

Ulusal kurtuluş savaşımı 15 Ağustos Atılımı'yla dünyanın her yerine sesini duyurduğu gibi, Kürdistan'ın diğer parçalarını da etki sahasına almış ve biricik çözüm gücü olduğunu kabul ettirmiştir. 15 Ağustos Atılımı'yla Güney Kürdistanlı insanlarımızın da mücadeleye sempatisi artmış ve ulusal kurtuluş mücadelesine büyük katılımları olmuştur. İşte böyle bir süreçte **Sait** heval partiye sempati beslemeye başlamıştır.

Sait heval, ailesi mücadeleye sıcak bakmasa da ve yılların ilkel milliyetçi güçlerinin etkilerini taşıyor olsa da, içten içe sempatisini geliştirerek mücadeleye katkılarını esirgemiyordu. Ailesinin maddi durumu iyi olmasına rağmen, O her zaman binlerce Kürdün çilesini, azabını, kederini kendi bedeninde hissediyor, yaşıyordu.

Doğduğu Afrin-Raco mintıkasında partinin halkı etkileyerek gelişmesi, mücadelenin doğruluğuna inancını pekiştiriyordu. Üniversiteyi hukuk bölümündeyken 1988'de bırakarak profesyonel devrimcilğe adım atar. 1989'un Temmuz ayına kadar aydınlar ve gençler içinde aktif faaliyet yürütür. 1989 Temmuz'unda partimizin merkez okulu olan

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Orada yoğun bir eğitim sürecinden geçer. Eğitimini tamamladıktan sonra Lübnan çalışmalarında görevlendirilir.

İsteği hep ülkedir. Bunun için tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bu arada Türkçe de öğrenmiştir. Aydın özellikleri ve edebiyat yönü güçlü olduğu için redaksiyonda görev alır. Raporlarında sürekli ülkeye gitme istemini dile

getirmesi üzerine, 1990'ın sonlarına doğru Haftanın alanına, oradan da Mardin Eyaleti'ne geçer.

Cizre şehir merkezinde görevlendirilir. Cizre'de kaldığı bir yıl boyunca oldukça başarılı çalışmalar yürütür. Halka, yoldaşlara karşı saygılı ve olgundur. O her zaman aranan, sorulan biri durumuna gelir. Alçakgönüllülüğü, uyumu, halka bağlılığı, değerlere ve

emeğe saygısı en belirgin özellikleri olarak kendisini gösterir.

Deşifre olmasından dolayı Cizre'yi terk etmek zorunda kalır. Cizre'den ülke mücadelesinin sembolü durumuna gelen Cudi Dağı'na, yoldaşlarının yanına çekilir. Artık gerilla

kafasına bir bomba parçası isabet eder ve ağır yaralanır. Alandan ayrılmak istemese de arkadaşları O'nu kurtarmak için Güney'e ulaştırırlar.

Saldırının zor kış koşullarında gerçekleşmesi, yürümeyi oldukça engellemektedir. Tüm bu

vereceğinin planlarını yapar.

Güney Kürdistan'a ulaştıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Yaraları iyileştikten sonra tekrar ülkeye gitmek için istemde bulunur. Ancak Parti Önderliği, Sait hevalin iyileşmediğini bildiği için Lübnan çalışmalarında

Sait hevalin cenaze töreni

mücadelesine fiilen dağların doruklarında katılacaktır. Bu duygu Sait hevali bükülmez, yıkılmaz kılar. Dağ koşullarına artık hazırdır.

Dağın görkemliliği Sait yoldaşı sarıp gerillaya bağlarken, TC işgalci güçlerinin yaptıkları bir hava saldırısında O'nun içinde bulunduğu kamp keşfedilip hedef alınır. Saldırı sonucu

zorluklara rağmen, Sait hevali kurtarmak için yoldaşları yola koyulurlar. Ağır kış şartlarından dolayı Sait hevalin bir ayağındaki tüm parmakları yanar. Kesilmek zorunda kalır. Ağır yaralanmasına rağmen O'nda hiçbir moralsizlik, umutsuzluk görülmez. O yaralı haldeyken dahi, yoldaşlarına nasıl moral

görevlendirir.

Lübnan'da kaldığı sürede diplomatik çalışmalar dahil tüm faaliyetlere katılır. Çalışmalarında gösterdiği başarıdan dolayı Lübnan üst komitesine alınır.

Zaman zaman fiziki rahatsızlıkları olsa da kimseye söylemez. Her zaman iyi olduğunu, bir şeyinin kalmadığını belirtir.

Halbuki bomba parçasının etkisi fiziki olarak rahatsız eder. O bunları sorun yapmak bir yana, 1994 baharında önderliğin son çözümlerinin ışığında ülkeye yönelmenin planlarını yapar.

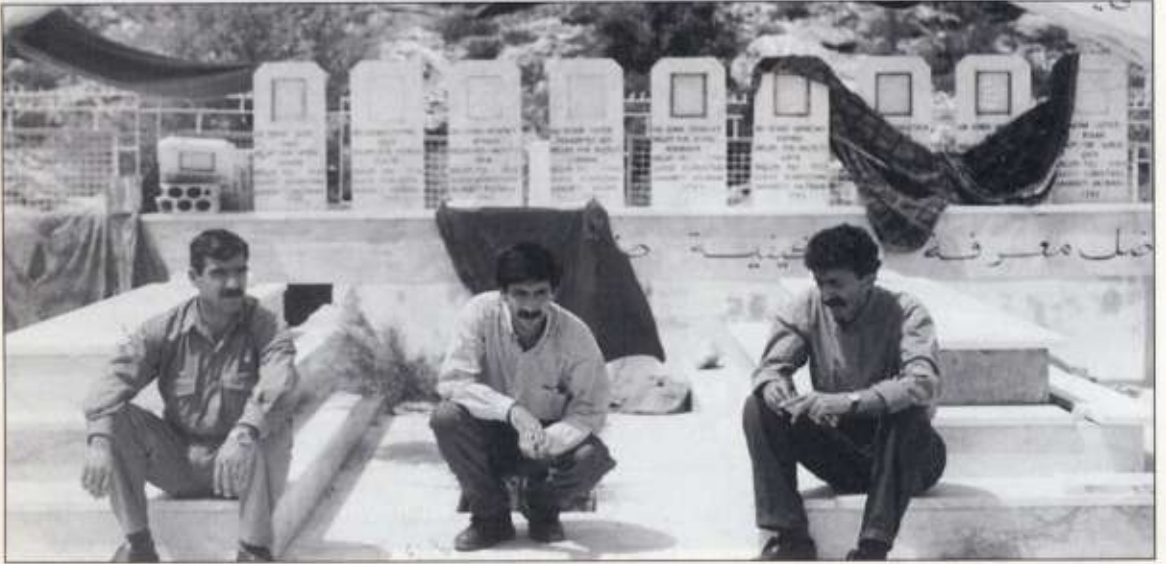
Gün geçtikçe derinleşen hastalığı içten içe Sait hevali yapıp bitirir. Morali yüksek

ansızın bir sancı O'nu tekrar güçten düşürür. Hastaneye kaldırılırken Sait heval sürekli güler yüzüyle yoldaşlarının kollarında 12 Şubat 1994 tarihinde şehit düşer. Şahadetine başta kimse anlam veremez, çünkü dışarıdan bakıldığında çok canlı görünen biridir. Zaten eğitmen olarak 60 arkadaş

ikincisi de o kadar yanlıştır.

Sait hevalın naaşı partinin Ortadoğu şehitliği olan Mahsum Korkmaz Akademisi Şehitliği'ne konulur.

Mücadeleye her sahada yoğun desteği olabilecek bir yoldaşın ansızın aramızdan ayrılması, elbette üzücüdür. Ancak önemli olan, Sait hevale ve diğer tüm

olduğundan, bu kötürümleşen hastalık kendisini dışı vurmaz. Bir akşam ansızın rahatsızlanması sonucu hastaneye kaldırılır. Doktor kalmasını istemesine rağmen, O iyileştiğini söyler ve tekrar yoldaşlarının arasına getirilir. Durumunun iyiye gittiği sanılır. Ancak

önderliğin çözümlerini ders olarak vermektedir.

Sait hevalın şahadeti bize yeni bir şey daha öğretti: Bir taraftan parti değerlerini koruma, çarçur etmeme, bir taraftan da en önemli parti değerleri olan militanların, değerleri koruma adı altında kendilerini ihmal etmeleri. Birincisi ne kadar doğruysa,

Kürdistan devrim şehitlerine bağlılığın bir gereği olarak mücadeleyi her sahada geliştirerek, olmazsa olmaz kabilinde olan bağımsız demokratik bir Kürdistan'ı yaratmaktır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

"Gerçek kurtuluş mücadele etmekten geçer"

Semra heval Bitlisli olup, ortahallı bir ailedendir. Ailesi yurt-severliğe kapalı, düzenle-sıkı bağları olan orta burjuva bir karakterdedir. Böyle bir aile yapısı içinde büyümesi, O'nun Kürdistan gerçekliğini görmesi, ülkesini sevmesi, halkını tanıması önünde en büyük engeli oluştuyordu. Böyle bir aile yapısına kemalizmin asimilasyon ve devşirme kurumları olan okullar da eklenince, tüm bunlar Semra hevalin gerçekleri görmesini geciktir-

Adı, soyadı: **Semra HATİPOĞLU**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1993**
Şahadet yeri ve tarihi : **İstanbul-Beyoğlu, 5 Şubat 1994**

yordu.

Mücadelemizin kitlesel-leştiği, gerillanın düşmanı etkin vuruşlarıyla darbelediği, halkımızın serhildanlara kalktığı 1991-92 sürecinde girdiği İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde mücadeleyle tanışır, üniversite sıralarında ERNK'nin gençlik kolu olan YCK'li öğrencilerle ilişkiye geçer. Bu yeni çevre O'na Kürdistan gerçekliğini tanımada ve kavramada ne kadar eksik kaldığını, Kürdistan'da doğup büyümesine rağmen bu ger-

çekliğe ne kadar uzak olduğunu gösterir. Bu durum Semra hevalin kendisine köklü yönelmesiyle beraber özlü dönüşüm de gerçekleş-

tirmesini sağladı. Artık O'nun için yaşam mücadelenin kendisi olmaya başlıyordu. Üniversi-

rumluluk örneğiyle yerine getirmişti. Görevlere kesinlikle ikircikli yaklaşmazdı.

Semra heval, doğru bildiğinden şaşmaması, daima doğruyu temsil etmesi, yoldaşlarına karşı fedakarlığı, özü ve saflığı temsil etmesiyle kısa sürede dikkatleri üzerine çekti.

O'nun en çok üzüldüğü olay ailesini devrim saflarına katamamasıydı. Ailesinin O'nun önüne engel koy-maya çalışması mücadele kararlılığından hiçbir şey eksiltmedi. Kısa süren mücadele yaşamında Parti Önderliği'nin "Özgürleşen

Önderliği'nin kadın sorunu üzerindeki çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşarak sonuç çıkarmaya çalışıyordu. Kendisinde Kürdistan kadınının özünü görmek mümkündü.

Semra heval, düzenin çarpıklıklarının tüm yönleriyle yaşadığı asimilasyon kurumlarında mücadeleyle tanışmış, kısa süre içinde bu kurumların düzenin birer çarkı olduğunun bilincine varmış ve mücadeleye daha aktif katılma isteğini partiye iletmışti. Bu isteğinin Temmuz 1993'te kabul edilmesiyle coşkusu bir kat daha arttı. Bu coşku ile faaliyetlere başlayan Semra heval metropollerin de bir savaş alanı olduğu bilinciyle bunun gereklerini yerine getirmek için bulunduğu alanda düşmana darbeler vurmaya başladı. Yine düşmana karşı bir eylem hazırlığındayken ellerindeki bombanın patlaması sonucu **Yavuz MECİT** hevalle beraber şahadete ulaştı.

Semra heval şahadetiyle; metropollerdeki Kürdistan gençliğine gerçek kurtuluşun, düzenin kof ve çürümüş yaşamında değil, PKK önderliğindeki ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımında olduğunu gösterdi. Anısını binlerce şehidimizle beraber bağımsız-birleşik demokratik Kürdistan'a taşıyacağız.

Anısı mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

tede bulunduğu iki yıl boyunca çeşitli faaliyetlerde bulunmuş, verilen her görevi büyük bir so-

Kürdistan kadını, özgürleşen Kürdistan'dır" şiarına bağlı kalmayı esas aldı. Parti

“Ölümüne aradığım aşkı ve yüceliği buldum”

Adı, soyadı: **Sevinç ÇELİK**
Kod adı: **Binewş, Koçerê**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1993, Adana**

Binewş heval, 1969 yılında Diyarbakır'ın Lice ilçesinde, beş çocuklu ortahallî bir ailenin tek kızı olarak dünyaya geldi. Ekonomik nedenlerden dolayı ailesi, Muş-Malazgirt'e yerleşti. İlk öğrenimini burada tamamladı. Daha sonra ailesi Mersin'e yerleşince orta ve lise öğrenimine orada devam etti.

Erken yaşta ülkeden kopuş, Binewş hevalde ülkeye derin bir hasret ve sevginin gelişmesine neden olur. Sömürgeci metropollere dayatılan asimilasyon politikalarından da etkilenen ailesine karşı duyduğu tepki bu hasreti daha da perçinleştirir ve çelişkilerini yoğunlaştırır.

Ailesinin Mersin'e yerleşmesinden sonra kendisine Türkçe'yi güzel konuşmayı dayatması, Binewş hevalde beliren ilk çelişkidir. Neden güzel Türkçe konuşmak gerekiyordu ve niçin bu dayatma? Ancak yıllar sonra bu soruların cevabını bulabildi.

Sömürgeci okullara olan büyük tepkisine rağmen, okulda çalışkan, başarılı bir öğrenciydi. 12 Eylül'ün, öğrencileri bastırma poli-

le, toplumla, düzenle olan çelişkileri derinleşiyordu. Bu süreçte sürekli devrimciliği araştırıp öğrenmeye, kendini geliştirmeye çalışıyordu.

Ülkeden ayrıldıktan sonra ailesine sürekli tepki duyuyordu; "Ben onları ancak Lice'de sevebilirim" diyordu.

Okuldan ayrıldıktan sonra fabrikada çalışmaya başladı. Artık Binewş heval, emekçi bir insan olur. Proleterlik süreci fazla uzun sürmez, fakat bu süreçte de boş durmaz. Fabrikada işçilere büyük bir ilgi gösterir. Onları sosyal-siyasal haklarını elde etme konusunda örgütlemeye başlar.

Binewş hevalin bu çalışmaları farkedilince fabrikayla ilişkisi kesilir, işine son verilir.

Binewş heval yılmaz ve kendine yeni mücadele alanlarını arar. Bu arayış O'nu legal devrimci-demokrat dernek ve parti çalışmalarına götürür. Yaklaşık üç yıl bu alanlarda üst düzeyde sorumluluk alarak faaliyet yürütür. Düzenin bu ortamlardaki dolaylı etkisini görünce, düzene olan öfkesi daha fazla büyür ve düzeni bir canavara benzetir.

"Bu canavara teslim olmayaca-

tikalarına karşı geliştirilen eylemliliklerde en ön saflarda yer alması, okul yönetiminin kendisini okuldan uzaklaştırmasına neden olur.

Geliştirilen bu eylemliliklerdeki örgütçülüğü, çalışkanlığı, devrim inancı, soğukkanlılığı, azmi ve fedakarlığı herkesin dikkatini çekiyordu.

O her zaman baskıya karşı çıkan, hep direnişi kendine rehber edinen güçlü bir örgütçüydü.

Okuldan uzaklaştırılması Binewş hevali daha da büyük arayışlara itti. Her geçen gün ailesiy-

ğım, onu yeneceğim, asla ona yenik düşmeyeceğim" sözünü sık sık tekrarlar.

Legal ortamların tüm eksik ve yetmezliklerini görmesine rağmen, o süreçte elinde olan mücadele aracı bunlardır. Dolayısıyla bu ortamları bırakmaz ve geliştirmek için büyük bir çaba gösterir. Mücadelesinin bu alanında da örgütçülüğünü, kararlılığını, azmini ispatlar. Tüm Mersin halkının sevgi ve saygısını kazanarak, coşkusunu, inancını halka, özellikle gençliğe taşırır. "Azadi mafe-meye, emê bi zor bistinin" bu süreçteki sloganıdır.

1991 yılının başında, Binewş heval partiye direkt ilişkiye geçer. Yıllarca süren arayışlarının doğru cevabını bulmuştur artık. O günkü coşkusunu ve sevincini "ölümüne aradığım aşkı, yüceliği buldum" sözleriyle ifade eder. Artık O'nu yepyeni bir yaşam beklemektedir ve yıllarca hasretini çektiği, derin bir özlemle sevdiği kutsal toprakları uğruna savaşılabilecektir.

Parti, Mersin'deki çalışmalarda yer almasını isteyince, kendisinde büyük bir tutku ve özlem olmasına rağmen, sıcak savaş ortamına gitme istemini belli bir süre için erteler. Kişiliğindeki çarpıcı özellikleri, her geçen gün partilileştirme yönünde büyük bir çabayla geliştirir. Bu süreçte nasıl örgüt adamı olunur, nasıl komutan olunur, nasıl partili olunur sorularını sürekli kendisine sorar ve derinleşmesini daha da yoğunlaştırır.

Mersin'deki Yurtsever Kadınlar Birliği'nin oluşturulmasına öncülük etti. Bu temelde kurulan YKD'nin (Yurtsever Kadınlar Der-

neği) başkanlığını belli bir süre sürdürür.

Binewş heval her zaman namus ve şeref olgusundan söz ederdi. Bir toplantı sırasında "Namussuz olmamalıyız, şerefsiz olmamalıyız. Bizler bu şehirlerde böyle eli-kolu bağlı bir şekilde dursak, işte o zaman namussuzluğu, şerefsizliği kabul etmiş oluruz ve bunları yaşıyoruzdur. Ben, bunu kabul edemem, ettirmem de" sözleriyle bu konudaki anlayışını ortaya koymuştu.

Binewş heval kararlı, sonuç alıcı çalışmaları düşmanın da dikatini çekiyordu. Düşman, O'nu imha etmek için kontraları peşine takmıştı. Bu durum, illegal çalışmalara geçmesine neden oldu.

Kısa bir süre illegal faaliyetlerde kaldıktan sonra, partinin çağrısıyla 1992 Eylül'ünde önderlik sahasına gitti.

Ölümüne bağlı olduğu Parti Önderliği'ni görmek, devrimci yaşamında dönüm noktası olmuştu. Bu sahadaki eğitim ortamını en iyi değerlendiren yoldaşlardandı. Eğitim sürecinde, kişiliğinde güçlü bir dönüşümü sağlayıp, devrimci militan ölçülere ulaşabilmek için bütün çabasını sarfetti. Yoldaşlarının eğitimiyle de yakından ilgilenip en üst düzeyde katkı sunmaya çalıştı. Özlü katılım gücü, bağlılığı, fedakarlığı, kararlılığı ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği büyük değerlerle bütün yoldaşlarının ilgisini çeker, sevgi ve saygılarını kazanır.

Parti Önderliği'nin muazzam emeklerine, parti değerlerine, şehitlere saygılı olunması gerektiğini sürekli tekrarlar ve "layık olmalıyız. Yapacağımız hiçbir şey Par-

ti Önderliği'ne olan borcumuzu ödemeye yetmez" derdi.

Binewş heval, kısa süreli kaldığı Güney Kürdistan faaliyetlerinde de başarılı bir pratik sergiledikten sonra, partinin istemiyle Çukurova bölgesine sorumlu düzeyde görevli olarak gönderilir.

1993 baharında gittiği bu bölgede yürüttüğü kitle faaliyetleriyle, Parti Önderliği'ne, partiye, şehitlere ve halkına verdiği sözün gereklerini yerine getirebilmek için büyük bir çaba gösterir.

Kadın özgürlüğünün metropollerle taşırılmasında başarılı bir nefer olan Binewş heval, kadın ordulaşmasının ilkeselleştiği döneme pratiğiyle, şahadetiyle en üst düzeyde cevap vermesini bildi.

Bütün yaşamı boyunca hiçbir zaman teslimiyeti kabul etmeyen Binewş heval, iki gün süren düşman güçlerinin kuşatmasında da teslim olmayarak, son dakikasına kadar tek başına savaşıp mücadelesini şahadetle sonuçlandırır ve bağlı olduğu değerlere borcunu kanını dökerek öder.

Binewş heval, metropollerdeki Kürt halkına dayatılan sömürgeci özel savaş politikalarına karşı bombayı kendinde patlatarak en anlamlı militanca cevabı verir.

Can yoldaş, sen olgunluğunla ve ağırbaşlılığınla gönüllerde taht kurdun. Bıraktığın bayrak dalgalanacak. Sana sözümüz budur.

Binewş hevalın şahsında tüm manevi komutanlarımızı anarken, anısı önünde saygıyla eğiliyor, mücadelesini mücadelemizle taçlandıracağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Devrimci yurtseverliğin örneklerinden

Yavuz heval, Türkiye metro-pollerine göç ettirilmişti. Daha küçük yaşta babasını kaybettiği için kendi emeğiyle geçinen, evli, Yekbun ve Rojgöl adında iki çocuk babasıydı. Küçük yaşlardan itibaren düzene tepkili olarak büyümüş, Kürdistan'daki mücadeleye paralel olarak, daha mücadeleyle tanışmadığı dönemde de demokratik kitle örgütleri içinde çalışmalarda bulunmuştur.

İzmir'de kaldığı dönem içerisinde partiyi tanımış, İstanbul'da bulunduğu dönemlerde yine partiyle ilişkiye geçmişti. Bir yurtsever olarak hem ailesinin giderlerini karşılamak için çalışıyor, hem de halkına karşı görevlerini yapıyordu. Uzun zaman Kürdistan'dan uzak olması O'nun yurtseverlik bilincini köreltmemiş, aksine coşkulu bir yurtsever olma özelliğini daha da artırmıştı. Aldığı her görevi büyük fe-

Adı, soyadı: **Yavuz MECİT**

Kod adı: ...

Doğum yeri ve tarihi:

Nusaybin, 1965

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet yeri ve tarihi: **İstanbul**

Beyoğlu, 5 Şubat 1994

dakarlık örneğiyle yerine getiriyordu. Yavuz hevalin azmi, kararlılığı, girişkenliği ve mücadele şevki aynı zamanda yanında bulunan yoldaşlarına da güven veriyordu. İstanbul'da hiçbir zaman parti örgütüyle ilişkisini kesmez ve daima profesyonel çalışma isteminde bulunur. Profesyonel çalışmaya büyük coşku ve heyecanla sarılır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi her

Kürdistanlı'da olduğu gibi Yavuz hevalin yaşamında da büyük değişiklikler yaratmıştı. Bu yeni yaşam aile içi ilişkilere de yansımaktaydı. Sadece kendisi çalışmalarıyla yetinmiyor, eşini çeşitli çalışmalara sevk ediyor, çocuklarını eğitiyordu. Ailede devrimci yaşamı esas kılıyordu. Bunu da "*Devrimde çeşitli gelişmeler olabilir, aileyi bağımsızlıkçı temelde örgütlemek gerekiyor*" diyerek devrimci yaşamı örgütlemeye çalışıyordu.

5 Şubat 1994'te İstanbul-Beyoğlu'da bir eylem hazırlığı içindeyken ellerinde bombanın patlaması sonucu **Semra** hevalle birlikte şehadete ulaştılar.

Yavuz hevalin en belirgin özelliği fedakarlığı, engin yurtseverliği ve ülkeye duyduğu özlemdi. O'nun bu özlemini devrimi gerçekleştirerek ebedileştireceğiz.

Mücadele arkadaşları

WELATXAN HEVAL KÜRDİSTAN GENÇLİĞİNİN EYLEMLERİNDE YAŞAYACAKTIR!

Welatxan, 1974'te Mardin'in Derik ilçesinde bir bayram arifesinde dünyaya geldi. 1974 yılı Kürtler açısından önemli bir yıldır. Kürtlerin yeni bir yenilgiyi yaşadığı bir yıldır. Evet Welatxan işte bu yılın, Ramazan ayının arifesinde dünyaya geldi. Ama adını Ramazan koymadı ailesi. Her yenilgiden, umud dermesini bilen, Kürt halkının o bilge tavrıyla.

Welatxan; ortahalli bir ailenin en küçük çocuğuydu. Birazda ailenin maskotuydu bu yüzden. Çocukluğunun en belirgin karakteristiği inatçılığı ve kavgacılığıydı. Bu anlamda; ailenin "şikayetçi" konukları epey çoktu.

Welatxan, ailesinden dolayı yurtseverliğe yabancı olmayan bir ortamda büyüdü. Bütün Kürt gençleri gibi; son on yıldır devam eden ulusal kurtuluş savaşının canlı tanığı ve kendi ölçüsünde ortağı da oldu. Ortaokul ve lise yıllarında, Derik'teki yurtsever gençliğin içinde oldu, çalışmalarına,

Adı soyadı: **Welatxan GÜLŞENOĞLU**

Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1975**

Şahadet tarihi ve yeri : **Newroz 1994, İstanbul**

sokak gösterilerine, kısacası ilçedeki eylemliklere katıldı. Welatxan'ın ortaokul ve lise dönemleri aynı zamanda, politikleşme yıllarıydı. Welatxan sadece kavgacı değil, aynı zamanda zeki ve çalışkan bir gençti. Ortaokul ve lise yıllarında her yıl eve bir takdirname getirirdi. Nihayet hiç bir kursa ya da dersaneye gitmeden, Derik lisesini bitirir, bitirmez, aynı yıl İstanbul Marmara Üniversitesi Fransız Dili ve Edebiyatı bölümünü

kazandı.

Üniversite onun için politik mücadelede yoğunlaşmanın kapılarını da açtı. Üniversitedeki yurtsever gençlikle ilişkilerini daha yoğun ve örgütlü bir tarza büründürür. O artık gençlik eylemlerinin müdaimiydi. Yakın çevresinden arkadaşlarının anlattığına göre; Welatxan için, "her eylem anı bir düğündü." Welatxan'ın şahadetinden önceki bir yıl boyunca en çok kullandığı sözcük "böyle gitmez" ve "bu kadar barbarlık yeter" imiş.

Welatxan'a bunları söyleten; son bir yıl hariç, bütün yaşamını Kürdistan'da geçirmiş olması ve hir türlü vahşetin ve barbarlığın bizzat tanığı olduğundan olsa gerek.

Welatxan'ın katıldığı ilk eylem değildi. Şahadetinden bir yıl önce Diyarbakırda yakalanmış, gözaltında kendine yakışır bir tavır takınmıştı. Serbest bırakıldıktan sonra da, yakın çevrenin "paniklemesine" kızmış ve "artık bu tür şeylere alışmalısınız; insan

gerektiğinde ölebilir de..."

Aslında Welatxa'nın yaşam felsefesi bu sözcüklerde gizliydi: "İnsan gerektiğinde ölebilir de..."

O bir Newroz günü şehit oldu. Son gününü aynı evde kaldığı insanlar şöyle anlatıyor: "Uzun bir zamandır; gençlik bir "rehavet"e kapılmıştı. Üniversiteli yurtsever gençlik; bir Newroz eylemiyle bu rehaveti kırmak ve yeniden ortamı hareketlendirmek istiyordu. Bu yüzden kitlesel olmayan, radikal bir eylem koymuştu önüne. Aslında yurtsever gençlik, eylemi üçüncü sınıf ve son sınıf öğrencileriyle sınırlı tutma kararı almıştı. Fakat bütün çabalara rağmen bu kararı Welatxa'ya anlatamadılar. O kararlıydı; bu eyleme katılacaktı. Arkadaşlar çaresiz kabul etmek zorunda kaldılar. Akşam evde keyfine diyecek

yoktu. Bizlere kendisini uyandırmamızı istedi. Çünkü ev uzak olduğundan saat sabah 6'da kalkacaktı. Gevşekliğimizi görünce; evdeki iki saati de altıya kurdu. Düşüne davetliymişçesine elbiselerini ütiledi, traşını yaptı, çok şakacı olduğundan yine bizleri kahkahalara boğduktan sonra uyudu..."

Evet Welatxa bu duygularla gidiyor, halkının bu direniş ve kavga gününe. Bu korsan gösteride, kedine yakışır tavrı alıyor yine. Çatışıyor ve en son dağılanlar arasında oluyor. Ne ki insanlık düşmanı cellatlar "av"larını gözlerine kestirmişlerdir. Polisler O'nunla birlikte beş kişiyi gözaltına alıyor. Ayrı bir oda da sorguluyorlar O'nu. Cellatlar kararlı, ya hemen konuşurmak istiyorlar ya da YCK'ye savaşı Kürt gençliğine gözdağı vermek, saflarda korku yaratmak,

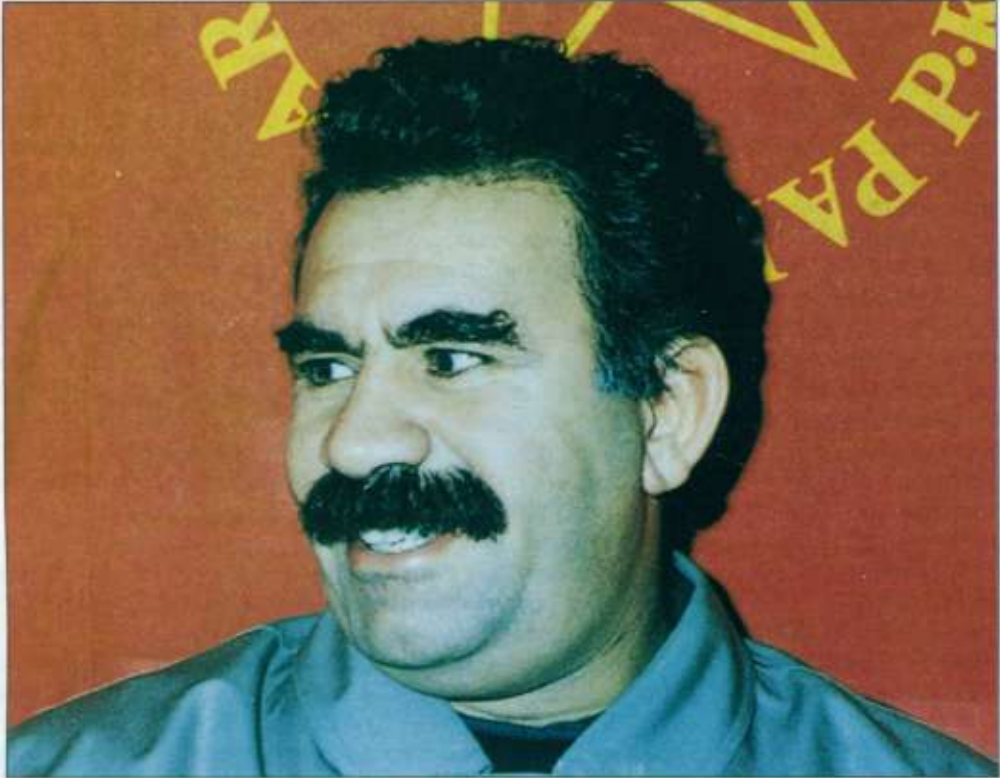
mücadeleyi geriletmek istiyorlar. Welatxa onlara bu fırsatı vermiyor. Arkadaşlarını cellatlara ispiyonlamıyor, militan ve onurlu bir Kürt gencinin alması gereken tavrı alıyor, cellatlar bu tavra alışık değil, kuduruyorlar ve kısa bir boğuşmadan sonra diğer odadaki gençlerin söylediğine göre iki el silah sesi duyuluyor. Welatxa iki saat o halde bekletiliyor. Yani ölüme terk ediliyor. Ama O artık; savaşı Kürt gençliğinin ağzında bir direniş andı, bir savaş bayrağı oluyor. O'nu öldüren cellat polis Abdullah Bozkurt ise "ödül" olarak Van Emniyet Müdürlüğü muavinliğe getiriliyor. Yani katiller "görevlerine" devam ediyor. Ancak son söz söylenmedi daha. Son söz tarihinde hep direnenler söyler. Anısı mücadelemize önderdir!

Abisi ve mücadele arkadaşları

Sagdan ikinci ayakta şehit Ferhat, soldan birinci şehit Bager, 1993 Yeste Vadisi şehitleri

Başkan APO değerlendiriyor

“Apê Osman bir Kürdistan'dı”

Büyük şehidimiz Apê Osman için üzülmeyelim. Yerini doldurmuş bulunuyoruz. Doldurmamış olsaydık üzüldük. Kendimizi çok güçlendirmişiz. Her gün haber alıyoruz, işler doğru yürüyor.

Onu birkaç defa ziyaret etmiştim. Bizi tanıdı. Biz Apê Osman'ı tanıdık, neyi temsil ettiğini de. Yüzlerce şehidimiz, ülkeye gitme-

den önce, onun yanına gittiler. Ruhi yönden birbirini tamamladılar, moral güç aldılar. Gittiği her yerde söylerdi, çok şey söylüyordu. Siz biraz uzaklaşmış olabilirsiniz ama o büyük bir yurtseverdi.

Diğer yandan Kürdistan'da 50 yılı aşkın bir süre yurtsever kalmış, kirlenmemiş, sonuna kadar bağımsızlık ve özgürlüğe bağlı ve hiç taviz vermemiştir. Kürdistan'da

böyle temiz kalmış kişi kolay bulunmaz, biliyorsunuz. Hepimize vasiyeti vardı. Sizlere vasiyetini sonuna kadar söyledi, bu vasiyet tutulmalıdır.

Arkadaşlar anlatıyor, ölümü kabul etmediğini, gözleri ölümü reddettiğini söylüyorlardı. Evet onun rüyası Kürdistan'dı. Son görüşmemde özlemleri tazeydi. İsterse kendisini Kürdistan'a götürebilece-

ğimizi söyledim. Kürdistan'ı görmüş, anlatıyordu. 1925 yılından bahsediyordu. "Bir müfreze hazırlamıştık gitmek için" demişti. Büyük bir düşünce. "Suruç'a kadar gittim, ama arkamda kimse kalmadı" diye tamamlamıştı. Biliyorum: Türklerin zulmü, Kemal dönemidir. Candır. Cesaret edip adım atmak bile büyük bir olaydır. Şeyh Sait ayaklanmasını da iki günde yerle bir ettiler, hiçbir şey bırakmadılar. Kemal'in rejimine karşı çıkmaya tekrar cesaret etmek önemli bir noktadır. Uzun bir süre direniyor. Tabii işlerini Güney'de devam ettirmek, bir fırsatını yakalamak istiyor.

Yurtseverlik adına ne kadar yoğun bir tutuklama olduğunu ve ne kadar kişinin düşmüş olduğunu görüyör. Ama bütün bunlar, bu sağlam değerlere sahip insanı etkilemiyor. Burada şu söylebilir. Kürdistan'da, halkımızın içinde, böyle sağlam ruhlu birinin çalışması yürümüyor. Genellikle de cumhuriyetten sonra olmak üzere, 1925'ten sonra her başkadırda vurdular. Öldürdüğünü öldürdü, kendine bağlayabildiğini bağladı, korkan da kaçtı. Kürtlük her geçen gün ölü düştü. Kürtlük her geçen gün geri kaldı. Bu unutulmamalı. Bundan sonra Kürtlerin ölümü hız kazandı. Türkiye Cumhuriyeti'nden önce Kürtler böyle düşmemişti. Dilleri, örf ve adetleri güçlüydü. Türklerden daha güçlüy-

dü. Bu döneme kadar üzerinde etki fazla yoktu, bundan sonra oldu. Böyle bir direniş bu dönemden sonradır.

Melê Abdullah'ı da gördünüz. O da 50-60 yıl Atatürk'ün zulmüne karşı durmuş, sakalını kesmemiş. 97 yaşında olmasına rağmen yanımıza geldiğinde 18 yaşında bir delikanlı gibiydi. Gerilla nizamıyla hareket ediyordu. "İki sene ömrüm kalmış, keşke Kürdistan'ı görsey-

"Biri yaşlı bir molla, diğeri 90 yaşlarında bir yurtseverdi. Her ikisi de bizi gördü ve yoldaş oldular. Onlarla dostluğumuz, yoldaşlık ilişkilerimiz büyüktü, güçlüydü. Bu büyük insanlarımızla konuşmalarımız oldu, üzerinde durun! Büyük şehitlerin anısı üzerinde durmak nasıl olur? Onların söyledikleri üzerinde durmakla... Söyledikleri kulağımızda bir şiir gibi kalmamalı, ezberlenmemeli."

dim" diyordu. Ben, belki 1995 yılında veya 2000 yıllarına doğru Kürdistan kurtulur diyordum. Kendisi "hayır" diyordu, "1995 yılında kurtulacaktır." Eğer insanın inancı tamsa kurtulmuş sayılır. Ruhları güçlü, moralleri yüksekti. Sonuna kadar ülkeyi yaşıyordu. Gözleri, nefesi ülkedeydi; sönmemişti, açıktı. Bunlar ülkenin üzerinizdeki gözleridir. Nedir bu? 50-60 yılı nasıl bu ülkeye vermişler, ruhlarını satmamış ve kendilerini bağımlı hale getirmemişler? Biri yaşlı bir molla, diğeri 90 yaşlarında bir yurtseverdi. Her ikisi de bizi gördü ve yoldaş oldular. Onlarla dostluğumuz, yoldaşlık ilişkilerimiz büyüktü, güçlüydü. Bu büyük insanlarımızla konuşmalarımız oldu, üze-

rinde durun! Büyük şehitlerin anısı üzerinde durmak nasıl olur? Onların söyledikleri üzerinde durmakla... Söyledikleri kulağımızda bir şiir gibi kalmamalı, ezberlenmemeli.

Şehitlerin anısı üzerinde nasıl duruyorduk? PKK tarihinde bir şehidimiz vardı. Düşman onu vurmakla, bizi daha çok korkutup vazgeçirmek istiyordu. Gerçekten de dünyamız yıkıldı sandık. Bir kaç gün şehidimizin yolunda yürüyelim dedik. Ne bir silahımız, ne de ölümü göze alacak bir arkadaşımız vardı. Arkadaşımızın anısı üzerinde nasıl yol alacaksınız, çalışmalar yoktur. Biz düşmana yüklenmek, intikam almak istedik. Sonra

da partiyi ilan edecektik, kanlar boşa gitmemeliydi. Yoldaşımız Haki'nin şahadetinin daha yılı dolmadan, anısına partiyi ilan ettik ve 6 ay sonra da intikamımızı aldık. Sonra Hilvan ve Siverek kavgamız meydana geldi.

O kavga Kürdistan'da yeni bir adım oldu. Günümüze kadar şu an gün be gün Kürdistan'da olup bitenleri takip ediyorsunuz. Diyebilirim ki bütün bunları bir şehidin anısına gerçekleştirdik. Düşman arkadaşımızı şehit etmiş olmasaydı, belki de PKK oluşmazdı ve ben kendimi PKK'nin işlerine bu denli vermezdim. Bir şehidin anısına, parti kurmaya söz vermiştik. İntikamını alacaktık. Silah için henüz hazır değildik. İmkânlarımızı bir-

leştirep birkaç silah almaya karar verdik ve başladık. Partiyi bu şekilde oluşturmaya başladık. Hem düşman üzerimize geldi, hem de biz onun üzerine gittik. Şu an ülkemizin aşağı yukarı yüzde 90'ı hakimiyetimiz altındadır.

Bunları niçin anlatıyorum? Anılara dürüst yaklaşım gösterilirse, ölüm olmaz. Bir ülkenin oluşumuna neden teşkil eder. Büyük şehidin ölümüyle ilgili ne yapılabilir diye düşünüyorum. İşte, bir yaşlıydı, 70'ini, 90'ını doldurmuştu denmemeli. Ben böyle şehitlerin 18 yaşındakiyle aynı olduğunu söylüyorum. Niçin? Çünkü yaşamları bir amaç uğruna geçmiş, amaçtan uzaklaşmamıştır. Amacı çok temiz tutmuşlar. Kürt ulusal sorunuyla her gelen oynamış, her gelen satmış; kendilerini lider görmüş, kendi inançsızlıklarıyla yurtseverliğe zarar vermişler. Ülkeye ve halka zarar vermişler. Bunlar neyin liderleridir? Lider böyleyse millet nasıl olur? Baş neyse ayak da odur. Ayak başa göre hareket eder. Bunlar böyle düşkünleşti, halk düştü ama yine de bazı insanlarımız direndi. Onlar direndikçe düşman öldürdü. Direndiler, ruhlarını satmadılar. Şu yana, bu yana attılar kendilerini, dağlara sığındılar. Bazıları dağ başlarında yıllarca mahkum kaldı, yalnız kaldı. Bu mıntikalara gelip senelerce yalnız kaldılar. Onurlarını ve ruhlarını bırakmadılar. Bir kesimi tenezzül edip devletlere bağlandı. Onların her dediğini kabul etti. Kürtlük ölümden çok bunların eliy-

le düştü. Bu büyük şehit bunları kabul etmedi.

Bir-iki kişiyle elbette doğru olan kazanmaz. Ama sağlam kalmak da çok büyük bir olaydır. Böyle büyük ve dürüst bir insanın oluşu, anısı üzerinde durulur, dostluğu iyi anlaşılırsa, akıllı davranan birisi çok büyük şeyler yapabilir. Yoldaşlarımız uzun süre değil, bir iki yıl

bizimle yürüyebildiler. Bağlılığımız yoldaşçaydı, devam ettik. Burada da öyle, benim buraya gelişim 15. yılına girdi. Peki gerçek yurtseverlik nasıl oluştu? Niçin burada birçok büyük yurtseverlik oluşmuş? Tarihe biraz bakılsa anlaşılır. Osmanlılara karşı, TC'ye karşı geldi-

ler. Kimisi oraya, kimisi şuraya ve bir bölümü de buraya kadar geldi. Siz kendiniz de buralara geldiniz. Geçmişinize bakın, Türk barbarlığı birçok halkı kırdı. Ermeni ve Rum bırakmadılar, birçok insanı yok ettiler. Üzerimize de öyle geldiler, ben de buraya geldim. Bir-iki ay daha kalırsam her şeyin elimizden gideceğini düşündüm ve buraya geldim. Yeni bir siyasetin, yeni bir düşüncenin olduğunu biliyordum ve elimizden gideceği tehlikesini görüyordum, onun için buraya geldim. Apê Osman gibi yalnız geldim. Ne bir tanıdık, ne de dost, hiç kimsem yoktu. Kimse benim kim olduğumu bilmiyordu. Başkaları da gelmişti. Çok geriye bir adım atmak bir ulusun ölümü olacağı için cesaret edemedik. Alelacele sınırdan geri girmek de ölümümüz olurdu. İkisini de kabul etmedik. Ne ülkeden çok uzaklaşacak, ne de tekrar öyle acele ölümüne koşacaktık. Burada kalacaktık. Bu sahada dost kim, düşman kim, üzerinde durduk. Hangi temel üzerinde güven ve inanç oluşturulmalı, hangi metotla çalışmalar yapılmalıydı? Bu dönem eski Kürt partilerini yakından gördük. Hiçbir dost yok, birbirimizi çabuk tanıdık. Bu şehidimizi de ziyaret ettik. Kaldırmak istedikleri yükün gerçekten ağır olduğunu gördük. 1925'lerde neden önderlik yapamadıklarını anlattı. 1945'ten sonra niçin önderlik yapamadığını, 1960'ta bunu gerçekleştiremediklerinin nedenini anlattı. Çok sebep var. Ülkede kalmak da

mümkün değildi. Bir Kürtçe kelime tutuklanmaya, öldürülmeye sebep teşkil ediyordu.

Biz, 1970'lerde "biz Kürdüz" gibi birkaç kelimeyi ölümü göze alarak söyledik. "Düşman ne yaparsa yapsın" dedik. O zaman en büyük iş "ben Kürdüm" demekti. Ben kendim 1970'te "biz Kürdüz" dedim. Bu iki kelimedenden başka ne bilincimiz, ne de cesaretimiz vardı. Ama bu kelimeler insana ne hatırlatıyor, insanın başına ne getiriyor, insandan ne istiyor? Ne olmuş Kürde, Kürdistan neresi, nasıl sömürgeleştirilmiş, nasıl parçalanmış ve en önemlisi de nasıl kurtarılabilir? Neyle kurtaracaksınız? Etrafında kimse yok. Kime yanaşsan, sendan kaçıyor. "Kendini yaktın, çocuklarımızı yakma" diyorlardı. İşimiz yıllarca böyleydi.

"Sonuna kadar varım" diyen bir arkadaş yok. Yıllarca "kendini yak-

"Bir halk adına yapacakların şeref ve namustur. Bunun dışında hiçbir değerimiz olamaz. Üzerinde dürüst bir Kürt ismi varsa iyi, gerisi hep yalandır. Kendimize bir isim yakıştırmışsak arkamızın olup olmadığına bakarız, yoksa utanırız."

kın bari bize yaklaşma" diyorlardı. Kaçıyorlardı. Kürt ulusunun davası bu denli düşmüştü. Tabii siz bura-

da biraz yurtseverdiniz, Kürtlüğünüzü inkar etmiyordunuz, ama kuzeyde böyle değildi.

O günleri hatırladığımda ve bu günlerle karşılaştırdığımda, bu günler cennettir. O günler karanlık günlerdi. Ülke gitmiş, isim gitmiş, halkın adı yoktur. Üstüne üstlük kendi kendini de inkar ediyor. Kimse yoktu. "Ben Kürdüm" dediğimde utanıyor, "kuyruklu olanlara Kürt denir" diyor. Hiç kimse "ben Kürdüm" demiyordu. Birisinin halkını tanımaması şaşırtıcıdır. Halkının üzerinde hakaret varsa ve bunu göz önüne getirmiyorsa bir kimse, onda hiçbir hayır yoktur. O insanın şerefi yoktur. Biraz namus ve şeref üzerinde yoğunlaşıyorum ve bunun böyle olduğunu görüyorum.

Bir halk adına yapacakların şeref ve namustur. Bunun dışında hiçbir değerimiz olamaz. Üzerinde dürüst bir Kürt ismi varsa iyi, gerisi hep yalandır. Kendimize bir isim yakıştırmışsak arkamızın olup olmadığına bakarız, yoksa utanırız. Düşmana kaç gün dayanabiliriz? Etrafında gönüllü bir dostun kalır mı, kalmaz mı? Kim sana isteyecek ekmek verecek? Yalnız başına ağa, kendi başına bir dağsın. Bundan dolayı bana "deli", "ahmak", "okul okumuş" diyorlardı. Okumuş da ne olmuş? O günlerde biraz yurtseverliğimiz, Kürtlüğümüz vardı, güçlüydük, duyuyorduk. Yine de küçük görmüyorum. Bu şehidin meselesinden dolayı bahsediyorum. Kalsaydım, iki ay daha geçseydi giderdi, hiçbir şey kalmazdı. Birkaç kelime söylemiş, yurtseverlik yönünde iki adım atmış, o da giderdi, sonuçta hiçbir şey kalmaz-

dı. 12 Eylül'de, düşmanın planına göre Kürt kalmamalıydı. Yeryüzün-

"Büyük dava olmazsa insan basit bir hale düşüyor, küçülüyor. Düşmemek, küçülmek için büyük davayı düşünmek, büyük ruha sahip olmak gerekiyor. Kendini öldürmemen, ayakta kalman için büyük düşünce ve siyaset gerekiyor."

de Kürtlük kalmazdı. Buralarda heder olan değerlerimiz gibi, bu şehidimiz de giderdi, unutulurdu.

Bir tek dost olmadığını söylemiştim. Filistinlilerin yanına gittik. Bir yıl kaldık, peki nasıl hareket edecektik? Arkadaşlarımız bile bize gülüyordu, "ülkeye dönüşten, ülkeye gitmekten söz ediyorsun" diyorlardı. "Sana inanıyoruz ama bu mümkün değil", "ölüme bile varız ama ülkeye dönüş öldü." Bırak arkadaşları, hiç kimse 1980'den sonra dönüşe inanmıyordu. Ölümüne bağlı arkadaşlar vardı, ama inanç kalmamıştı, üstüne de gide-miyorsun. Doğrusu da, her gelen Kürt burada kalmış, dönmemişti.

Apê Osman da buradan uzaklaşmadı. Ülkeye dönüş için çabaladı, gözleri sonuna kadar da dönmekteydi, ama dönüş olmadı. Büyükle düşünülmesi, insanın ülkesinde bulunmasıyla, gönül bağının kopmaması arasında fark yoktur.

Dönemeyenler ruh ve bilinç yö-
nüle üzerinde durmalıdır. Son ne-
fese kadar bunu becerebilmek az
değil. Diğerleri ise gitmekten baş-
ka hiçbir şey istememişler.

Bu durum bizim de başımıza
geldi, ilk yıl "ne yapacağım" diyor-
dum. Güçlü bir çıkış, kendini ayak-
ta tutma, arkadaşlara cesaret ver-
me, bazı arkadaşlara yol açma.
Ölüme hazır arkadaşlar var, ama
"mümkün değil" diyorlar. 1980'den,
82'den sonra bazı arkadaşları
gönderdik. Bunlar büyük adımlar-
dı. Her giden düşünüyordu. Bazı ha-
inler onları daha yoldayken şehit
etmişlerdi. Biliyorsunuz düşmanla
birlikte Kürtlüğü düşürüyorlar.
Yekiti de göndermeyi istedi, gitti-
ler, yolda öldürüldüler. Bizimkiler
de gitti, öldürüldü. Düşman önce-
den yolları kesmiş. Botan, Behdi-
nan, Mardin, Adıyaman yörelerin-
de yolları kesmiş. 1982'de gönde-
riyorduk. Düşman yakalıyor, par-
çalıyordu. Bazı arkadaşları Apê
Osman'ın gelmiş olduğu Adıya-
man yöresine yolladık, düşman
yakalayıp nehre attı. Adnan arka-
daş vardı, 1982'in bu ayında gön-
derdik. 10 arkadaşımız Hêzil ça-
yında hainlerin eliyle gitti. Yine de
ülkeye dönüş düşüncemizden vaz-
geçmedik. Üstüne üstüne gittik. 10
yıldan fazladır bir şeyi ispatladık:
Düşman vuruyor, bir daha dönül-
mesin diye. Ülke dışına çıkınca in-
san zayıf düşüyor. Büyük dava ol-
mazsa insan basit bir hale düşü-
yor, küçülüyor. Düşmemek, küçül-
memek için büyük davayı düşün-
mek, büyük ruha sahip olmak ge-
rekiyor. Kendini öldürmemen,
ayakta kalman için büyük düşünce
ve siyaset gerekiyor.

Adım atmanın gereğini burada
gördük. Kendimizde çok çare oluş-
turduk

İşte Apê Osman'ı böylesi bir
dönemde ziyaret ettik. Onda yurt-
severliğin kalmış olduğunu gör-
dük. Bize cesaret verdi. 1985'ten
sonra bu alanda buna benzer
dostlarımız oldu. Gün be gün dostlar
çoğalıyordu. 1985'te ancak 3-4
dostumuz vardı. 15 Ağustos Atılı-

mı'ndan sonra halk bize kulak ver-
meye başladı. Ve her geçen yıl
yurtseverlik gelişti, herkes bize ya-
kınlaştı, PKK'ye yaklaştı. Önceleri

kimse ülkeye gitmiyordu, 1988,
1989'dan sonra halk çok geldi.

Hani Apê Osman, "Etrafımıza 7
kişi toplamıştık, Şeyh Sait devrimi-
ni desteklemeye gitmek istiyorduk
ama olmadı" diyordu. Bizim de öy-
le oldu. Ölüm üzerine ölüm, hamle
üzerine hamle ve zulüm altınday-
dık, buna rağmen atılımlarımızı
durdurmadık. Alem değişmiş, Or-
tadoğu değişmişti. Bu kaderin de-
ğişebileceğini gördük

ve biraz değiştirdik,
kötü talihi biraz kır-
dık. Giden gelmiyor,
düşen kalkmıyor.
Kürtlerin tarihinde bu
ne anlama geliyor?
15 Ağustos Atılımı bu
gibi şeyleri ıslah etti.
Neydi bu? Ne kadar
düşmüşsen, darday-
san, yalnız kalmışsan
da, eğer doğru bir si-
yaset ve yurtsever bir
ruha sahipsen, kendi-
ni koyvermemişsen,
büyük işler becerebi-
lirsin. Kürt ruhunun
bu yanıla ayağa
kalktığını söyleyebi-
liriz. Bin yıldır düş-
müş olan, nefesi ke-
silen o ruh, yalnız bir-
iki kişide kalmıştır. Ne
için? Ölmemişim dire-
nişe varım demek
için. Apê Osman'ın
bu adımla olduğunu
iyi biliyoruz. Çok bi-
linçli bir insandı. 15

Ağustos Atılımı'nın üzerinde çok
yoğun duruyordu. Haberleri günlük
olarak takip ediyordu. Ülkede olup
bitenleri günlük olarak biliyordu.

Kimse ona söylemiyor, o zaten biliyordu. Atılan adımın ne olduğunu, tarihi anlamını ve yerini biliyordu. Son görüşmemizde şöyle bir durum oldu: Ben haberleri dinleyebileceğine ihtimal vermiyordum. BBC'yi dinlemişti. Bize anlattı. Hastaydı, ayakta duramıyor, dikilemiyor, ama haberleri dinliyor ve bizim gibi takip ediyordu. Ülkede olup bitenlerden haberdardı. Ona: "ölümü kabul etmiyorum" diyen Kürt ruhu vardı. Tabii önceleri de yüzlerce şehit onun yanına gitmiş, cesaret almış, cesaret vermişler. Sonuçta, 15 Ağustos sonrası burada yurtseverlik güçlendi. Çocuklarını 15 Ağustos ruhu üzerine verdiler. Yalnız yardımcı değil, yüzlerce şehit verdiler. Partiyi maddi yönden de gerçekten desteklediler. Evleriyle, maddi destekleriyle birçok kalıcı değerin oluşmasına neden oldular.

Burada var olan nedir? Burada var olan büyük yurtseverlik ruhunun kalışıdır. Belki siz kendiliğinden yurtsever olduğunuzu sanıyorsunuz, ama öyle değil. Eğer burada öyle güçlü bir yurtseverlik kalmışsa, yol gösterici büyük bir ruh olmasındandır. Niçin diğer yerlerde güçlü yurtseverlik yoktur? Kökü kurumuş. Burada kök kurumamış. Yalnızdı ama kurumamıştı. Neticede onların etrafında kalanlar vardı, sonra biz yetiştik. 1984 atılımından sonra tüm ruhlar birleşti. Bu ruhlar materyal oldu, silah oldu, yoldaş oldu, halk ordusu oldu ve şimdi "ölüm kalmamış" denilebilir.

Böyle yurtsever bir şahsiyetin yaklaşımına gereken değer verilmiyordu. Bunun gibi bir yaşam bir

halkın uyanışına bedeldir. Bir halkın yaşamında düşüp düşmediği, ölüp ölmediği önemlidir. Bakıyorum bu günlere, biz artık ölüm tehlikesini geride bırakmışız. Mesele Kürtlüğün amacına ulaşmak da değildir. Tek başına, her baktığımızda düşmanın bizi daralttığını görüyoruz. Her yola başvurarak bizi ülkemizden uzaklaştırmaya çalışıyor, biz de yetişeceğiz diyoruz. Bunu düşünüyoruz şimdi. Mesele Kürdün varlığı, Kürt ve Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığıdır. Bu yalnız PKK şehitlerinin değil, tüm şehitlerin anısıdır. Bu dostumuz ve 50-60 yıl büyüklüğünü korumuş bütün Kürdistan şehitleri için doğru olan nedir? Doğru olana göre yürümek lazım. Diğer şeyler hep yalandır. Apê Osman da bunları biliyordu. Niçin diğerlerine değer vermedi? Burada değerli olanın kıymetini bilmeli, alay etmemeli. Apê Osman'ın anısı üzerine sadık olduklarını söyleyenlerden istediğim, onun bir yaşamı, düşüncesi, ruhu vardı, bunlar bir şeyin üzerineydi, bir şeye bağlıydı. Gördünüz gözleri açıktı, üzerindeydi. Dostsak, arkadaşsak unutmamalıyız. "Öldü gitti" diyen Kürtlüğümüzde bir eksiklik var. Ben ölümü kabul etmiyorum. Fiziki olarak ortada olmasam da, eğer sende bir parça ruh varsa bana "öldün" diyemezsin.

Ulusların, halkların yaşamında ölüm ayrı bir şeydir. Eğer düşkün, tenezzül eden, milletin başını eğen bir liderin varsa, o zaman ölümün olduğunu söyleyebilirsiniz. Düşmana tenezzül edip birçok kimsenin boynunu büküyor ve ucuz kurtuluyorsa, o zaman ölüm

olur. Kürtlüğün, liderliğin marifeti seni düşmanla yakınlaştırmaksa, sana vermeden alıyor demektir. Şimdi biz bilmiyoruz, mecburdu, başka yol yoktu, ne yapsaydı diyoruz. Bu doğru bir düşünce değil.

Apê Osman'ın bu konuda da bir tavrını duydum. Bu tür şeyleri kabul etmiyordu. İnsan bu ruhu tanıdığına ve taşıdığına "yalnız kaldım, ben de vazgeçeyim, bağımsızlık ve özgürlük ruhundan uzaklaşayım" türü tavır takınmaz, bunun üzerinde durmaz. Kürtlükte karşı duruş öyledir. Her gün ortalama 5-10 şehidimiz oluyor, buna ölüm denilebilir mi? Günden güne ülke kendi kendini diriltiyor. Bağımsızlık ve özgürlük için önce yılda bir posta, günümüzde günde on posta yükseliyor. Kişisel yaşamdır, yalnız benim yaşam dememeli. Kürtlükte böyle şeyler önce güçlüydü. Önce herkes kendinin ve ailesinin yaşamını düşünüyordu. "Varsa yaşam benim ve ailem için, yoksa hiç kimseye yok" mantığı egemendi. Ulus, halk, ülke yoktu. Bu konuda da Apê Osman ülkeyledi. Belki ailesi geniş değildi, belki kimsesi de yoktu ama düşünceyle büyüktü. Büyük düşünce halkı, ülkeyi düşünmektir. Sonuna kadar birlikte olunacak yurtseverlik budur. Nasıl olur bu? İşte böyle sonuna kadar bağımsızlık ve özgürlükle olur. Hiç kimseye, hiç bir devlete, hiçbir düşmana tenezzül etmedi. Böyle oluşur büyük bir millet. Bunu niçin söylüyorum? Çünkü Kürtlerde böyle insanlar çok azdır. Kürtler büyük düşünceden hemen kaçıyor, yü-

ce ruhtan çabuk uzaklaşıyorlar. Bundan dolayı da hiçbir şey bırakmamışlar.

İnsan niçin kendini böyle büyük bir ruhtan uzaklaştırabilir diye çok üzülüyorum. Niçin yalnız bırakma-lı? Ama zayıftılar, güçleri bu ka-dardı, düşkündüler. Bu yönde düş-müşler ve biz farketmemişiz. Ölüm budur. Bu Kürt halkının yaşamıdır demiyoruz, bu kişisel yaşamdır. Kürt ulusu kendini nasıl kaybetti? Bu bakış açısıyla kendini kaybetti. Nasıl ruhsuz bıraktı? Bu kölelikle alta düştü.

Benim de başıma geldi, hem de yıllarca. Düşman, "şahsi bir yaşam istiyorsan her şey senin olsun; yok Kürtlük yaşamı, bağımsızlık ve özgürlük istiyorsan ölürsün" diyordu. Yıllarca hangi yaşam benim diye düşündüm. Bir ulus için kendimizi az da olsa namuslu bırakmaya çalıştığımızı söylemişim. "Her ne olursa ol-

vardı, rahatlık vardı, kabul etme-dim. Kendimi unutmuştum. Arka-daşlarımız hepsi okul okuyup maaş sahibi oldular, beni daralt-tılar, yalnız kaldım ama tenezzül etmedim. Devlete borçluyum, hâ-lâ da borcum var, 1960-66'dan bugüne kadar. Haksız bir devlet-tir. Yalnız kaldığım halde cesaret ettim, tıpkı Apê Osman gibi. Di-rendim, direndim, şimdi de dev-let imana gelecek, başka da hiç-bir çaresi yoktur.

Yalnızlık bu konuda, diğerleri kendilerini akıllı sanıyor, bizi de ölü sayıyorlardı. Etrafımda bulu-nan arkadaşlar, "bugün yarın dü-şersin" diyorlardı. Benden sonra kendileri birkaç kişi kalabilirdi. Şimdi "ölüm benim için var ya da yok, hiçbir anlam ifade etmiyor" diyo-rum. Ölü olan kimdir? Beni, benim gibilerini ölü sayanlar kimlerdi? Şimdi nerededirler? Ölü olmadığı-mız ortaya çıktı. Ben ve Apê Os-man'ın ölü olmadığı, ölü olanın di-ğerleri olduğu açığa çıktı.

Kendilerini büyük düşünce-den, bağımsızlık ve özgürlük ru-hundan uzak tutanlar ölüdür. Te-nezzül edenler, kendini düşüren-ler, küçük çıkarlar için düşmanla dost olanlar ölü olanlardır. Bun-dan dolayı Apê Osman'ın büyük bir yaşamın temsilcisidir. Belki siz beni şimdi tam anlamıyor, beni yalnız sayıyorsunuz, be-nimki öyledir. Apê Osman'ı so-nuna kadar yoldaş sayıyorum, şehit kabul ediyorum. Kavgayla, güler yüzle mutlu gitti, bunun için üzülüyorum. Siz kendinizi nasıl geliştirecek, bize ne kadar bü-yük bir ruh vereceksiniz, üzeri-mizdeki yükü kaldırabilecek mi-

siniz? Yapabilecek misiniz, yok-sa yapamayacak mısınız? Bū-

"Kendilerini büyük düşünmeden, bağımsızlık ve özgürlük ruhundan uzak tutanlar ölüdür. Tenezzül edenler, kendini düşürenler, küçük çıkarlar için düşmanla dost olanlar ölü olanlardır. Bundan dolayı Apê Osman'ın büyük bir yaşamın temsilcisidir."

yük şehide üzülme-yin, kendinize üzülün. Siz de biraz büyük ola-bilecek misiniz, olamayacak mısı-nız? Acaba siz de şerefli bir so-na varacak mısınız, varmayacak mısınız?

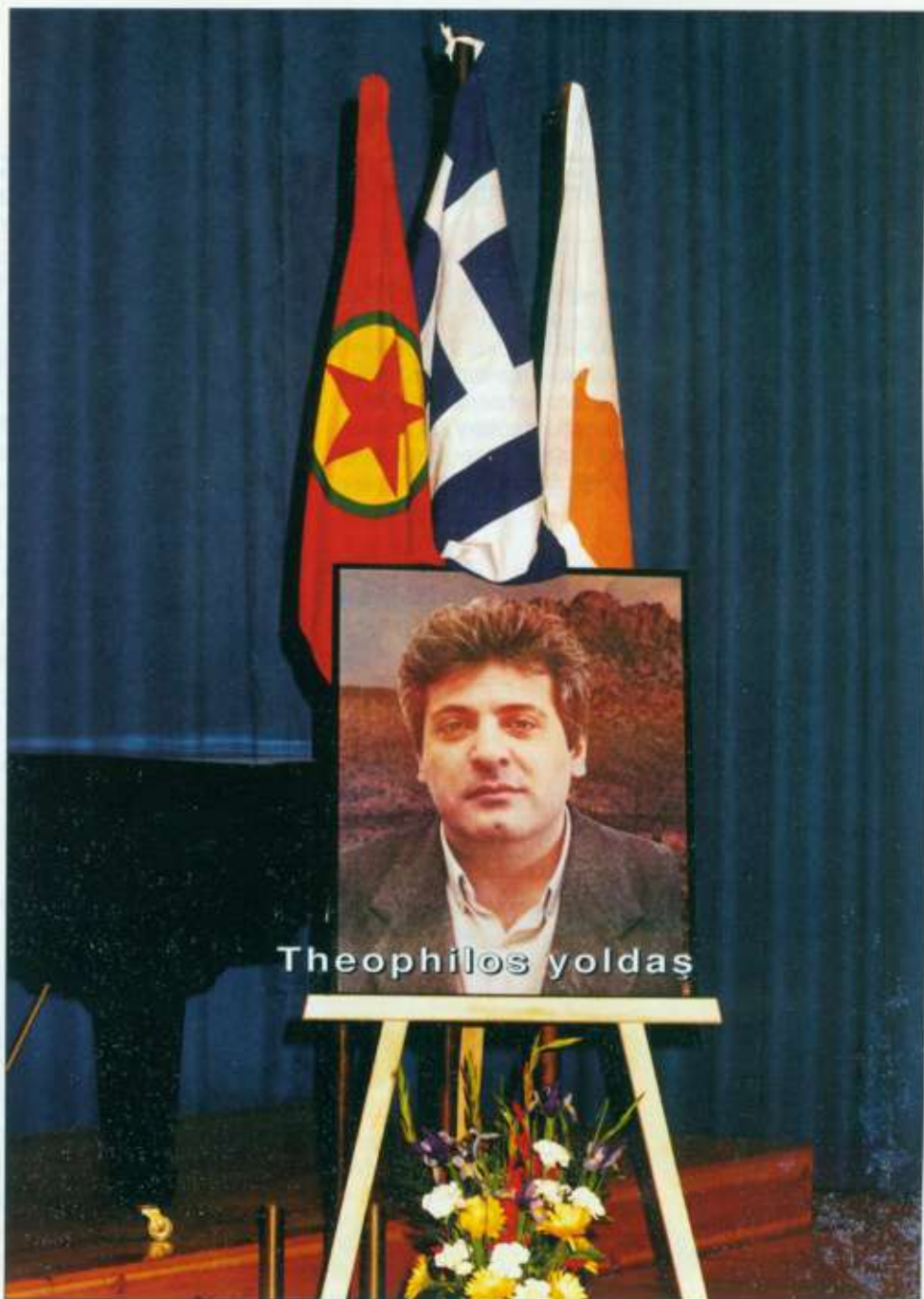
Apê Osman'a biraz saygınız varsa burada, biraz büyük kalın-malı. O 50-60 yıl yalnız başına nasıl son nefesine kadar büyük kaldı? Ona değer vermek insa-nın kendi değerini de büyütmek içindir. Kürdüz, şehitlerin anıları-na, Apê Osman'ın anısına bağlı olduğunu söyleyenler, onun 50-60 yıl nasıl tek başına ayakta ka-labildiğine baksınlar. Niçin dinle-miyor, niçin onu duymuyorsu-nuz?

Böyle tek olanlar her şeydir. Kendini bir şey sananlar hiçbir şeydirler. Niçin? Hiçbirşeyi temsil etmiyorlar. Yaşamlarında hiçbir de-ğer yoktur.

Hepimizin başı sağolsun.

"Ulusların, halkların yaşamında ölüm ayrı bir şeydir. Eğer düşkün, tenezzül eden, milletin başını eğen bir liderin var-sa, o zaman ölümün oldu-ğunu söyleyebilirsin. Düş-mana tenezzül edip birçok kimsenin boynunu büküyor ve ucuz kurtuluyorsa, o zaman ölüm olur."

sun düşmanın sana öngördüğü yaşamı kabul etme" dedim. Para

Theophilos yoldas

“THEOPHILOS BİZİM EN DEĞERLİ YOLDAŞIMIZDIR”

Kıbrıs Kürt Halkıyla Dayanışma Komitesi Başkanı Theophilos Georgiades yoldaş, 20 Mart günü, saat 21.30 sıralarında, Türk kontrgerillasının silahlı saldırısı sonucu Kıbrıs'ın başkenti Lefkoşe'ye bağlı Nicosia'da evinin önünde

ölümle tehdit edilmisti. Evli ve üç çocuk babası olan 37 yaşındaki Georgiades, TC'nin katilleri tarafından hunharca ve halklar düşmanı bir tavırla katledildi. Theophilos yoldaş, 20 Mart'ı Newroz'a bağlayan gece katlederek, halkımızın dostları kor-

nı yüzünü göstermiş oldu.

O, halkların kardeşliğinin simgesiydi. Türk barbarlığına ve katliamcılığına tepki ile dolu olan Theophilos yoldaş, Newroz'da şahadete ulaşarak, halklar arasındaki bir köprü oldu.

“Theophilos yoldaş gönlü insan sevgisiyle dolu ve yurdunu derinden seven bir devrimci idi. Sömürgeciliğe ve her türden işgalcilere karşı büyük bir öfke ile dolu olan Theophilos, halkımız üzerindeki Türk barbarlığını kendi halkına yapılmış görüyor ve buna karşı aktif bir tavır içerisine giriyordu. Mücadelemize sunduğu çok değerli katkılarıyla, halkımızın gönlünde büyük bir saygı ve sempati toplamıştı. Bunun için diyoruz ki, Theophilos bizim en değerli yoldaşımızdır. Kendisi şehidimiz ve halklar arasında gönül bağı idi. Tarihimizde önemli bir yere oturdu. Bütün tarihimiz boyunca onu anacağız. Anısı neyi gerektiriyorsa onu yapacağız. Anısına bağlılığın gereği olarak, Türk devletine karşı son ferdimize kadar savaşacağımızı belirtirken, şehidimizin değerli ailesine ve Kıbrıs halkına başınız sağolsun diyorum.”

Başkan APO

katledildi. Yunanistan ve Kıbrıs kamuoyunda Kürt halkının mücadelesinin tanıtılmasında büyük katkı ve çabalarıyla tanınan Theophilos yoldaş, bu çalışmalarından dolayı daha önce de Türk kontrgerillası tarafından

kutulmak ve sindirilmek istendi. Newroz öncesi yapılan bu saldırı elbette karşılıksız kalmayacaktır. Türk basını yaptığı yayınlarla Theophilos yoldaşın katledilmesinin haklılığını kanıtlamaya çalışacak kadar, halklar düşma-

Halkımız kendisi için durup dinlenmeden çalışan bu devrimciyi hiç unutmayacaktır. Yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak, katillerden ve sorumlularından mutlaka hesap sorulacaktır.

25 Ocak-25 Şubat 1995 tarihleri arasında şehit düşen gerillaların kimlikleri

Fidan (Makbule DOYMAZ), Adıyaman, Akçalı
Delil (Metin MANGİR), 1976-Adana, Kasım 1993'te saflara katıldı
Piling (Çelebi BİLGE), 1978-Adana doğumlu
Kendal (Ramazan GÜRBÜZ), 1976-Muş, Yoncalı doğumlu
Cotkar (Nurettin ALKAN), 1974 Hani doğumlu
Xwinreş (Şemsettin SEVİK), Şırnak-Dedeören-

1966,1989 yılında gerilla saflarına katıldı, takım komutanı
Welat (İsmail SEVER), Tekman-Gülük köyü
Tekin (Engin YILDIRIM), 1971-Tekman-Zoğlu köyü, 1992'de saflara katıldı
Seyitxan (Yavuz OZANÇU), 1974-Digor
Serhat (Mustafa ÇELİK KALELİ), 1972-Digor Saklıca
Agit (Ahmet BABUR),1961-Van-Gevaş

Eriş (Vedat ÖNER), 1975, Nusaybin
Şiyar (Zeynel ÇALIŞKAN), 1967-Adıyaman-İpekli
Zana (Engin BİNGÖL), 1973 Kulp,1992'de saflara katıldı
Fars (Ali İsmail Dirok), 1968-Amudê, 1991'de saflara katıldı
Azad, Agir (Mehmet TAYFUR), 1973-Doğubeyazıt, manga komutanı.

çalışır. Ama bunlar O'na yetmez. Lisedeyken üniversite çevresi ile ilişkilerini sıkılaştıran Doğan heval, yurtsever gençliğin tartışmalarına katılır ve düşüncede hızlı bir tempoyla gelişme kaydeder. Düzenin dayattığı pek çok şeyi reddeder. Çünkü bunlarda kurtuluşun mümkün olmadığını görür.

Çocukluğundan kazandığı düşünceleri kaybetmeyen, aksine daha da geliştiren Doğan heval, anılara bağlılığın gerekleri üzerinde yoğunlaşmaya başlar. Uzağında olduğu ülkesinin dağlarında gerilla olmak en büyük hedefi olur. Girdiği sınavlar sonucu Antep'te bulunan üniversitenin elektrik-elektronik bölümünü kazanır.

Yıl 1988. Bu yılda hem yeni bir çevre içine girmiş, hem de ülke topraklarına geri dönüşü gerçekleştirmiş olur. Bu döneme kadarki gelişmeleri Doğan heval, 1991 yılında gittiği Mahsum Korkmaz Akademisi yönetimine yazdığı bir raporunda şöyle açıklar: "1980 öncesi partiyle tanışma imkanım oldu. Bulunduğum ortamda çevrem partiyle ilişkide olmasından dolayı çeşitli çalışmaların olduysa da, bu daha çok kişilere özenti ve maceracı bir temeldeydi. Partinin geri çekilmesiyle birlikte bilinçsiz olan katılımım da bir kesintiye uğradı. 1988 yılına kadar ailemle birlikte hem çiftçilik

yapıyordum, hem de TC okullarında okuyordum. Ailenin tümünden parti sempatisini ya da çalışmaları içinde olması nedeniyle düşmanla sürekli bir çelişkimiz vardı ve düşmanın baskılarıyla karşılaşılırdık. Bu özellikle son döneme kadar kendini daha açık olarak gösterdi. Bu süreç aynı zamanda kendi kimliğimi ve gerçekliği tanımayla başladığım bir süreçti. Bu tanıma beni partiye daha çok yakınlaştırdı..."

Üniversiteye girdiği yıl öğrenci faaliyetlerine katılır. Bu çalışmalara kendisini iyice verir. Bir insan kazanmak, ona özgürlük yolunu göstermek kendisine büyük bir coşku ve zevk verir. Gün geçtikçe faaliyetler için daha fazla zamanı ayırır. 1989 yılında Antep'te faaliyet yürüten sorumlu arkadaşlarla görüşür ve mücadeleye profesyonel olarak katılır. Çalışmalarındaki temposu ve canlılığıyla amatörlüğü üzerinden atarak tecrübe kazanır. Pazarcık kırsalında da bir süre

sonrasında Doğan hevalın alanda kalması tehlikeli olmaya başlar. Akademi sahasına geçip, siyasal ve askeri eğitimle partiyi daha iyi tanıma, kişilik dönüşümünü gerçekleştirme ve düşmanla savaşımını yükseltme isteğini partiye bildirir. İsteği kabul edilir ve 7 Ağustos 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Doğan heval, partimizin merkez okulunda askeri ve siyasi eğitime tüm gücüyle katılım gösterir. Parti Önderliği'nin çözümlemelerini daha iyi bilince çıkarmak için yoğunlaşır. Çıkan eksik ve yetmezlikleri görmekte ve tahlil etmekte zorlanmaz. Zamanın boş geçirilmesini onaylamaz ve bu yönlü zamanı iyi değerlendirme, siyasallaşma çabaları içine girer. Akademi'deki parti eğitiminin değiştirici, dönüştürücü etkisiyle hızlı bir gelişim seyrini izler. Akademi eğitimi konusunda Doğan heval görüşlerini şu sözlerle raporunda yansıtır:

"Kendi üzerimde oluşan sonuçlara baktığımda, Akademi'ye gelişimin ilk gününden itibaren farklı bir yaşamın içine girdiğimi ve bunun da yıllardır arzuladığım yaşam biçimi olduğunu anladım. Birçok yetersizliğime rağmen bunları bir bütün olarak

faaliyet yürüttükten sonra birimleri deşifre olur. Bunun sonucu olarak birçok şahadetin yaşanması

aşacağıma inancım tamdır. Akademi yaşamımın kısalığına rağmen yaşadığım tüm olaylar,

özellikle eleştiri-özeleştir platformu, okunsa bile birçok kitabın veremeyeceğini, pratik yaşamdan örneklerle kısa sürede vermiş oldu. Burada yaşadığım olaylar partiyi pek tanımadığımı göstermiştir. Asıl bundan sonra üzerimde bulunan geçmişin tüm kalıntılarını atıp, parti çizgisini yakalayarak yaşamıma bu şekilde yön vereceğim... Başkanın şu sözünü kendime sürekli örnek alacağım; "Yaşamıma sürekli özeleştirisel yaklaştım ve bundan sonra da böyle olacaktır."

Akademi sahasındayken askeri taktiklerle ilgili derslere, patlayıcılara özel bir önem verir. Bu temelde ülkedeki gerilla savaşına kendisini her açıdan hazırlamaya çabalar. Kendisine güveni tamdır ve eğitime bu şekilde yüklenir.

Doğan heval, 1991 yılının 15 Ağustos Atılımı kutlamalarında Kürdistan'ın Küçük Güney parçasından halkımızın kutlamaları için Akademi'ye akın etmesinden çok etkilenmişti. Doğan heval bu konuda duygularını şöyle ifade eder: "Akademi'de gördüğüm en önemli olaylardan biri de 15 Ağustos kutlamaları ve halkımızın coşkusuydu. Tek cümleyle ifade edeyim; o an elimde silah olsaydı kalkıp ülkeye savaşmaya giderdim. Böyle bir halk için ölmek gerekir. 15 Ağustos'ta Akademi'deki kutlama başlı başına anlatılması gereken bir olaydır. Bu partinin gelişiminin açık bir kanıtı niteliğindedir. Şu an dünyanın neden PKK'den korktuğunu daha iyi anlıyorum."

Mahsum Korkmaz
Akademisi'nde iki devre siyasi ve askeri eğitim görür. İki eğitim devresi bittikten sonra yapı tarafından Doğan heval Güneybatı

geçiren Doğan heval, karargah birliği yönetimine seçilir. Zorlu geçen kış koşullarında arkadaşları arasında adeta bir moral ve neşe kaynağıdır. Yoğunluğu ve zekiliğiyle

Eyaleti'ne önerilir. Ancak O, "Ben Botan'da savaşı yaşayıp, gerillada yetkileşmedikçe bir yere gitmem" der. Bu temelde partiye, Botan'a gönderilmesi isteğini iletir. Önerisi parti tarafından uygun görülür ve mücadelemizin fethedilmez kalesi Botan Eyaleti'ne gönderilir. Eyalete ulaştıktan sonra Beytüşşebap alanında görevlendirilir. Beytüşşebap'ta bölge hareketli birliğine alınan Doğan heval siyasi yetkinlik, canlılık, atıklık ve fedakarlık gibi özellikleriyle kısa sürede kendisini yapıya kabul ettirip, en çok sevilen ve sayılan arkadaşlardan biri haline gelir. Bölgede birçok mayınlama ve baskın eylemine katılarak, bunlarda başarılı sonuçlara ulaşılmasında pay sahibi olur. Bu eylemliliklerle askeri alanda iyice güçlenerek manga komutan yardımcılığına getirilir. 1992-93 kışını Bestler'de

sorunların çözümünde güç sahibi olur. Parti Önderliği'ne büyük bir bağlılığı vardır. Sürekli önderliğin çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşarak, kavradıklarını hayata geçirmeye çalışır. 1992 yılı sonlarına doğru tuttuğu günlüğüne, Parti Önderliği'nin hayatını ve mücadelesini içeren "Dirilişin Öyküsü" kitabını okuyup çok etkilendiğini ve yaşama bakış açısında önemli değişikliklerin olduğunu yazar.

1993 baharında tekrar Beytüşşebap alanına dönen Doğan heval, bölge karargahında takım komutanlığı görevini üstlenir. Güneybatı Eyaleti'ne gidecek olan grupta yer alır. Bu yüzden karargahtan alınıp bölge hareketli birliğine takım komutan yardımcılığı göreviyle verilir. Bu birlikte yer alışı sırasında Jirki çetelerine yönelik düzenlenen bir baskın eylemine

katılır. Partinin tüm ülkede ilan ettiği büyük atılım, ihanetçilere, ve düşmana yönelik imha-tasfiye

14 yoldaşının intikamıyla doludur. Tek düşüncesi, eylemin mutlaka başarılmasıdır. 2 saatlik bir

süreci Botan Eyaleti'nde de tüm hızıyla sürmektedir. Düşmanın alandaki temel dayanaklarından ve onlarca arkadaşımızın şahadetine neden olan Jirki çetelerine ait iki köyün tümüyle tasfiye edilmesi yönünde bir eylem planı hazırlanır. Bu eylemde Doğan heval Şikela köyüne baskın düzenleyecek birlikte pusu grubunun komutanıdır.

Eylemi gerçekleştirecek gruplar toplanırlar. Eylem planlaması üzerine tartışarak yoğunlaşırlar. Doğan heval de planlamayı dikkatlice dinler. Kendine güveni tamdır. Planlama ardından tüm gruplar Kato dağında toplanır ve güneşin batmasını beklerler. Güneşin batışıyla birlikte, başta Doğan hevalin komutasındaki grup olmak üzere tüm gruplar harekete geçer. Kato'nun dimdik sırtlarından hedefe doğru yürüyüş başlar. Doğan hevalin yüreği, 1992'nin 14 Temmuz'unda aynı köyde düzenlenen baskında şehit düşen

yürüyüşten sonra saat 09.00'a doğru, Doğan hevalin grubu hedefe iyice yaklaşmış olur. Gruba "oturun" dedikten sonra, etrafını gözleriyle dikkatli bir şekilde tarar. Köy tarafında bulunan birkaç mevziyi kontrol etmeden geçmek istemez. Üç arkadaşına gidip kontrol etmelerini söyler. Arkadaşlar "heval orada birşey yoktur, geçelim" diyerek geçiştirmek isteyince, Doğan heval "yoksa korkuyor musunuz" deyip iki arkadaşı alarak kontrole gider. Mevzilerin boş olduğunu görürler ve biraz daha yürürler. Köyün diğer tarafındaki mevzilerde nöbet tutan çeteler ise giden gerilla grubunu gece dürbünüyle görürler ve önceden pusuya yatarlar.

Birden her yer hafif ve ağır otomatik silahların namlularından çıkan mermilerin sesiyle inlemeye başlar. İzli mermiler etrafı aydınlatır. Doğan heval kendini yere atar, bir mevzi bulur ve "geri

çekilin" talimatını verir. Grup son hızla, mesafeli bir şekilde geri çekilmeye başlar. Doğan heval bir ara kafasını gökyüzüne çevirir. Kurşunların uçtuklarını görür. Diğer birliğin gittiği Zerbêl köyünde de çatışma başlar. Doğan heval mevzisini değiştirir ve el telsizinden eylemin kordinesini yapan komutan arkadaşını arar; "Heval, grubumuz pusuya düştü. İlerlememiz mümkün değil, şu an geri çekiliyoruz" der. Bu Doğan hevalin arkadaşlarıyla son konuşması olur. Bulunduğu mevziyi değiştirmek için hareket ettiğinde birden sırtında bir sıcaklık hissedir. Dizleri O'nu taşıyamaz olur ve yere yığılıp kalır. Bakışlarını Kato dağına çevirir. Kürdistan'ın her kanış toprağını kanlarıyla kızılaştıran şehitlerimizin yanına gitmektedir. Son olarak elini silahının üzerine götürür ve gözleri ölümsüzlüğe doğru giderken kapanır.

Özgürlük ve bağımsızlık tutkunu ülkemizin, özgürleşmiş Botan'ın kolay ulaşılamaz doruklarından bütün dünyaya sizleri haykıracağız. Örnek militanca yaşamın devamında sürekli ışık olacaktır. Partiye bağlılığın, çelikten iraden, azmin ve cesaretin yaşamda sürekli bağlı olacağımız özellikler olacaktır. Bir moral denizi olan gülüşünü ve hitabını hiç unutmayacağız.

Ve sana söz veriyoruz: Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın, partimiz PKK'nın, ordumuz ARGK'nin önderliğinde, bağımsızlık ve özgürlük yolunda kanımızın son damlasına kadar savaşarak anınızı yaşatacağız.

Anıları mücadelemize önderdir!

Mücadele arkadaşları

“Coşkumu kelimelere dökmekte zorlanıyorum”

Adı, soyadı: **Ali METİNOĞLU**
Kod adı: **Agır**
Doğum yeri ve tarihi: **Sivas-Yalyalı köyü, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ocak 1994, Dersim**

insan yaşamı boyunca onuru hep korumak ister. Çalışır, savaşır. İnsanca yaşamının ölçülerine ulaşmak, biraz yakalayınca da onu bırakmamak, geleceğe dair düşleri gerçekleştirmeye çalışmak yaşamın temel taşlarından olmuştur. Tarih boyunca hep en iyinin, en güzelin, en yücenin arayışı ve bunun savaşı var olmuştur. Tarihi yaratan da budur.

Bu savaşın militanı olmak da kolay değildir elbette. Yüce amaçların yüce kişilikler istediği çok açık bir gerçektir. Bu kişiliğe ulaşmak da yüzyıllar boyu insanın düşlerini süslemiş, amaçları olmuş ve bunu gerçekleştirmenin yolları aranmıştır. Eski uygarlıklar döneminde yaşayan çok tanrılı dinlerin rahipleri “ideal insan”ı ulaşmak isteyenleri büyük ve zorlu sınavlardan geçirirlerdi. İnsanı mantıktan, insan ölçülerinden uzaklaştıran, onu düşüren dünyasal nesnelerden uzak kalmanın sınavlarıdır bunlar. İnsan iradesinin

sınandığı bir sınav.

İradesi, morali yerle bir edilen toplumlarda da, çeşitli tarihi süreçlerde bu sınavlara rastlanmaktadır. Amaç “yeni insan”ı yakalamak, yaratmaktır. Onun ölçülerini oluşturmaktır. Kürdistan devrimi de böyle bir yaratılış devrimidir.

Haklı savaşlar insanlık doğrultusundan sapıldığı müddetçe yaşanacaktır. Bu kanlı olur, ya da kansız. Yeniyi arama tutkusu, özlemi insanda

var olduğundan “savaş” olgusu yaşamın gelişiminin de temeli olmaktadır.

Bugün Kürdistan’da insanlık çizgisinden saptırılmak istenen, hatta saptırılan bir halkın “onur” savaşı yaşanmaktadır. Yitirilen tarihin, rayından çıkan yaşam çizgisinin yerine yerleştirilmesi savaşı vardır. Büyük çıkışlar, kahramanlıklar, akıtılan kanlar bu raydan çıkışa engel olmak, karanlığın sonsuzluğunda yitip gitmeye set olmak içindir. Kürdistan’da büyük insanlık suçu işlenmişti,

dolayısıyla bunun mahkemesi de acılı, zorlu, kanlı, büyük ama sonuç alıcı olacaktır. Tüm yüklenim bunun içindir.

Bu, sadece Kürt insanına değil, Türk, Arap, Fars ve diğer halkların insanlarına da dayatılan suçtur. PKK işte bu suçun hesabını sormanın fırsatını bu halklara vermiştir. Kürdistan dağları Kürt, Türk, Arap, Fars ve daha nice insanların bir araya gelip kurdukları hak ve adalet mahkemelerine mesken

olmuşlardır. Düşmana sıkılan her kurşun bu mahkemenin adaleti olmaktadır.

İşte Ağır heval, insanlık mahkemesinin adaleti için kanını akıtan büyük enternasyonalistlerden biri oldu.

Ağır heval, 1968 yılında Sivas'ın Yayladere ilçesine bağlı Yalyalı köyünde dünyaya geldi. Ailesi oldukça yoksuldur ve geçimini çobanlık yaparak sağlamaya çalışır. İlkokulu

arasında coşkulu ve başarılıdır. Olgun davranışları O'nun öğretmenleri tarafından sevilmesini sağlar.

Öğretmenleri çok değer verir ve O'nu zengin çocuklarının okuduğu okula kaydederler. Ancak okulda okuyan diğer çocuklar Ağır hevali yoksul olması nedeniyle küçümserler, arkadaşlık kurmazlar. Bu durumdan çok etkilenir. İnsanları fark gözetmeden

sahasında her örgütün gece, yürüyüş vb. etkinliklerine katılır. Karşılaştığı yaşamdaki haksızlıkların, ezilmişliklerin üzerine devrim düşüncesiyle gidilmesi gerektiğine inanır, ama bu konu yaşamında yeni olan olgulardandır. Bu yüzden her örgütü tanıma, izleme, anlama çabası içerisinde. Her türlü yayın organını da okuyarak, Türk ve Kürt sol hareketlerini yakından

tanımaya çalışır. Türk sol hareketleri çevresinde hareket etse de O aradığını bulamadığını fark etmektedir. Bu süreçte sürekli bir başka olgu, "Kürdistan" karşısına çıkar. Düşüncesinin sınırları gün geçtikçe paramparça olmakta, dünyası genişlemektedir. Kürt halkının yaşadığı ezilmişlik Ağır hevala pek çok şeyi hatırlatır.

Ağır heval bu süreçte evlenir, 1 çocuk babası olur. Bu arada

kendi köyünde okur. Çocukluğunda yoksulluğun verdiği ezikliği yaşayan Ağır heval sessiz ve hassas bir çocuktur. Okul çıkışlarında ve tatillerde babasına çobanlıkta yardımcı olmakta, bu O'nu doğaya sonsuz bir sevgiyle bağlamaktadır.

İlkokulu köyünde bitiren Ağır hevalin ailesi ekonomik sorunlar yüzünden İstanbul'a göç eder. İstanbul'da orta okula başlar. Derslerinde, arkadaşları

seven, hangi konumda olursa olsun eşit yaklaşımı esas alan Ağır heval, bu durum karşısında şaşırır, öfkelenir. Okula gitme istemi körelir, o ortamdaki soğur. Bu nedenle lise 2. sınıftan ayrılır.

Ağır heval adeta bir boşluğu yaşamaktadır. Yaşamında yeni bir karara ulaşır ve Avrupa'ya çıkmaya karar verir. İsviçre'ye gider. Avrupa'ya çıkıncaya kadar herhangi bir devrimci örgütle tanışmamıştır. Avrupa

yoğun bir araştırma sonucu Kürdistan devrimi düşüncesini benimser. Yaşamında aradığı gerçekliği bulmuştur. Tek alternatif olarak Türk halkını kurtarmanın Kürdistan devriminden geçtiğine inanır. Bu devrimin öncüsü olan PKK'ye katılmanın tarihi bir sorumluluğun yerine getirilmesinde verilen büyük bir şans olduğunu düşünür. Aileden kopuş O'nu başlarda zorlasa da geleceğin yaratıcısı

olmanın, tarihi kişiliklere ulaşmanın zorluklardan geçmek olduğunu bilince çıkarır.

1992'nin Kasım ayında İsviçre'den parti saflarına katılır. Temel eğitime gider, büyük bir çıkış yapar. Eğitim süreci boyunca dönüşümü esas alır, yoldaşlarına moral yönünden destek olur.

Eğitim sonrasında hayalini taşıdığı, içinde hep sıcak tuttuğu ülkeye dönme isteğine cevap bulur ve savaşa gönderileceği müjdesini alır.

Ülkeye dönüş hazırlıkları sırasında bir süre Berlin alanında kalır. Burada kısa bir süre kalmasına rağmen halk içindeki olgun, içten, geliştirici, sempatik, fedakar özellikleriyle sevilir, sayılır. Faaliyet yürüttüğü arkadaşlarla ilişkileri militancadır. Hem eleştiriseldir, hem geliştiricidir. Zamanın boşa harcanmamasına çalışır. Paylaşımçı özelliği insanların O'na daha çok saygı duymasına, sevmesine yol açar. Toplumun her kesimiyle bütünleşir.

Parti Önderliği'nin kadına verdiği değer Ağır hevalin da esas aldığı konulardandır. Berlin alanında yapılan bir toplantıda bir bayan arkadaş kalkıp konuşması gerekirken kendine duyduğu güvensizlik nedeniyle bunu gerçekleştirmez. Ağır heval bu duruma oldukça kızar. "Başkan o kadar perspektif sunuyor, ancak siz hala tipik yaklaşımlar sergiliyorsunuz. Özgürleşmek için cesaretli olmanız lazım"

der.

Heyecanla ülkeye gideceği anı beklemektedir. Ve o gün gelir. Bulunduğu alanda bir veda toplantısı yapılır. Ağır heval toplantıda halka şu konuşmayı yapar: "Mutluluğumu, sevincimi,

"Mutluluğumu, sevincimi, heyecanımı, mevcut durumda yaşadığım duyguları dile getirmek isterdim. Ancak bunları kelimelere dökmekte zorlanıyorum. Çünkü hiç bu kadar gururlanmamıştım."

heyecanımı, mevcut durumda yaşadığım duyguları dile getirmek isterdim. Ancak bunları kelimelere dökmekte zorlanıyorum. Çünkü hiç bu kadar gururlanmamıştım. Bana verilen bu büyük şansın değerinin bilincindeyim. Bu anlamda partilileşmeye gelmeyen, beni gerileten eksik ve yetmezliklerimin üzerinde durarak, en kısa zamanda

gidermeye çalışacağım.

Partimizin yürüttüğü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürt halkını bağımsızlığa kavuşturacağı gibi Türk halkını da kurtuluşa götürecektir. Bu anlamda hepimiz partiye sımsıkı sarılarak üzerimize düşen görev ve

sorumlulukları yerine getirmeli ve her türlü fedakarlığı sergilemeliyiz. Ben son olarak sizlere layık olacağımı belirtirken sözümü veriyorum."

Ağır heval Türktür ve parti O'nu Türkiye çalışmalarında görevlendirmek ister. Ancak O ısrarla savaş ortamına gitmek istediğini belirtir. İsteği parti tarafından kabul edilir.

Artık dağlardadır. Dersim Eyaleti'nde savaşa katılır. Ağır heval Dersim'de bir grup yoldaşla birlikte girdiği çatışmada şehit düşer. O, şahadetiyle

ardından gelecek militanlara büyük direniş miraslarından bir örneği bıraktı. Devrime olan inancını, Parti Önderliği'ne olan bağlılığını bu uğurda kanını akıtarak kanıtladı.

Ölümsüzleşen Ağır hevalin yürüttüğü mücadeleyi zaferle taçlandıracağız.

Yolu yolumuzdur!

Mücadele arkadaşları

Erol Kiliç (Xemgin)
1969 Kızıltepe
doğumlu
17 Kasım 1993
Bagokta şehit

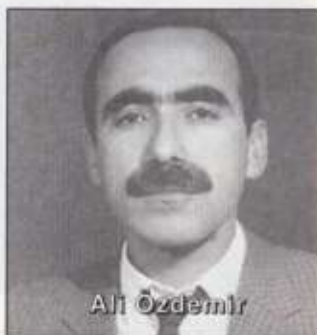
Serdar Yağız,
Nusaybin 1973
doğumlu, Nusaybin
1993'te şehit

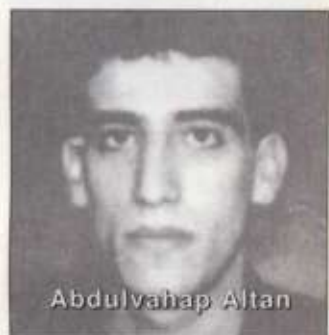
Ercan Deniz (Ağır)
1978 Tatvan
doğumlu, Eylül
1993'te şehit

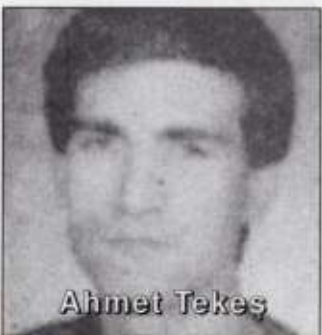
Hakim Arman 1975
Van doğumlu
6 Ağustos
1993'te şehit

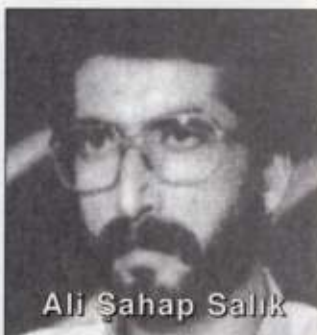
Ali Özdemir

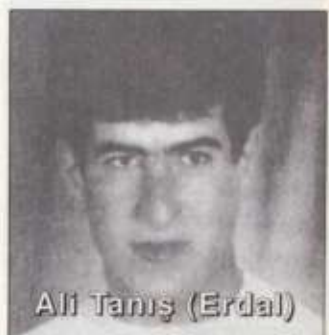
Abdulvahap Altan

Ahmet Tekes

Ali Şahap Salık

Ali Tanış (Erdal)

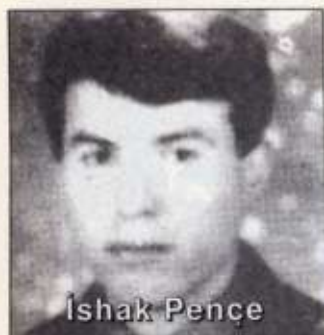
Bargiran

Burhan Balca

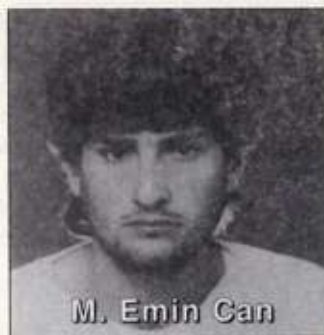
Burhan Güler

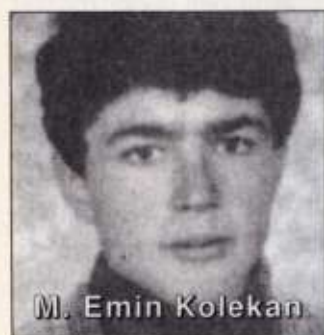
İshak Pence

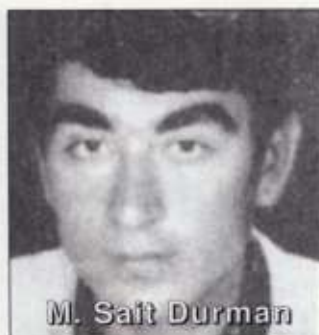
Lokman Alicioğlu

M. Emin Can

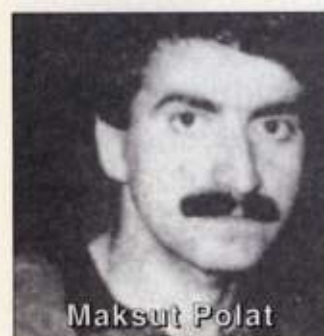
M. Emin Kolekan

M. Sait Durman

Makbule Doymaz

Maksut Polat

Mehmet Uyguner

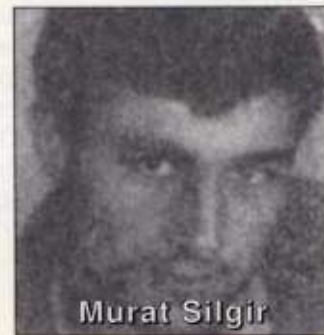
Melik Akkurt

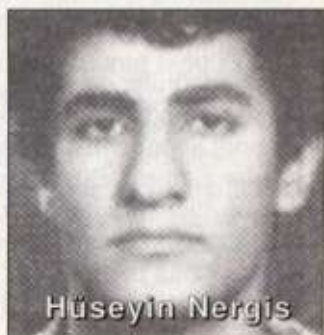
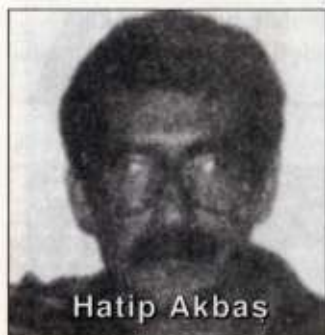
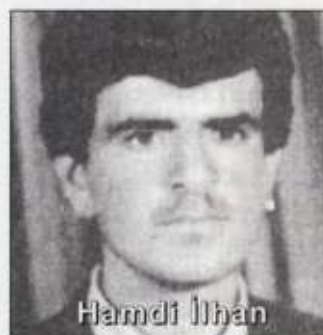
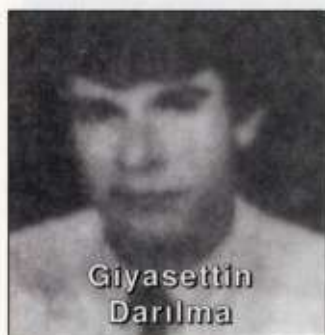
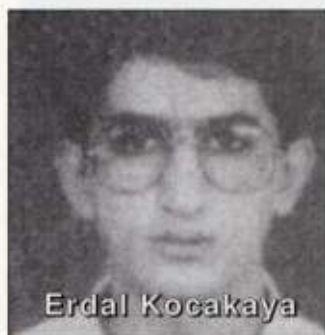
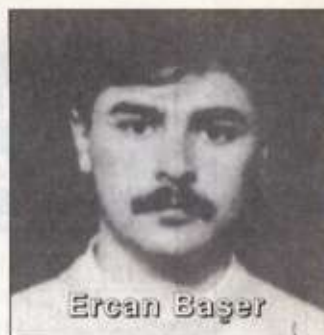
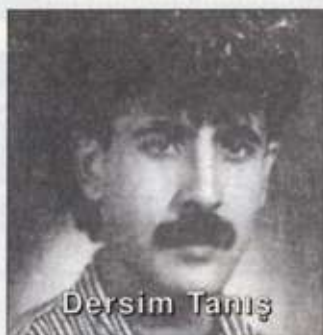
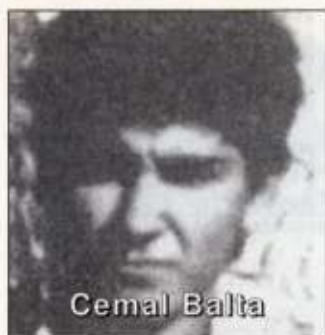
Muhterem Can

Murat Kaya

Murat Silgir

Özgürlük ve demokrasi savaşçısı İBRAHİM İNCEDURSUN

Bilimadamı İsmail Beşikçi; "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" eserinde; "Kürtler artık eski Kürtler değildir" demektedir. Bu bir bilimsel tespit olarak doğrudur.

Kürtler değişmiştir; artık "duymadım, görmedim yapmadım" diyen Kürt yerine duydum, gördüm ve yapacağım diyen Kürt vardır. Kendi tarihini yeniden yazan, köylüsüyle, işçisiyle, aydınıyla savaşan bir halk gerçekliği var. Dirilişi tamamlayarak kurtuluşu giden, Amed'den, Botan'dan, esen özgürlük rüzgarıyla bütünleşen, kurumlaşan ve uluslaşmaya emin adımlarla yürüyen Kürdistan halk gerçekliği tarihi yeniden yazmaktadır.

Başka doğrular da vardır. Kürdistan sömürgeci tespitinden sonra köprülerin altından çok sular akmıştır. Büyük direnişler, büyük kahramanlıklar, büyük bedeller ödenmiştir. Her sahadan, hatta her köy ve mezradan şehitler verilmiş, her

Adı soyadı: **İbrahim İncedursun**
Kod adı: **Kazım**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1986**
Şahadet tarihi ve yeri: **1994, Amed Eyaleti**

mintıkada tarihe iz bırakan kahramanlar çıkmıştır.

Bingöl'deki onlarca özgürlük şehitleri kervanına İbrahim İncedursun heval de katılmıştır. İbrahim heval, doğup büyüdüğü bu alanda sömürge okullarında okurken hiçbir zaman kendi halk gerçeğinden uzak kalmamıştır. Aile çevresi Şeyh Sait isyanında devletin karşısında yer almış, bedelini ödemiş, dinine ve geleneklerine bağlı bir aile ortamında doğup büyüdü. İbrahim heval halkının

geleneklerine bağlı, yurt-severlik duygularıyla dolup taşan bir dönemde İstanbul Teknik Üniversitesi Makina bölümünde eğitim görür. Öğrencilik yıllarında spora olan ilgisinden dolayı boks dalından Türkiye ve Avrupa'da katıldığı turnuvalarda başarılı olarak birçok defa şampiyon olmuş ve madalyalar almıştır. Daha sonra ailesiyle birlikte Avrupa'ya yerleşir. Avrupa'ya gelir gelmez ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yerini alır. Gece gündüz demeden bütün çalışmalara katılır. Durma-

dan çalışırdı, yorulmak İbrahim hevalin felsefenden yoktu.

İskandinavya ülkelerinde örgüt çalışmalarının oturmasında İbrahim hevalin büyük emekleri olmuştur. Çalışmalarında başarılıdır. Her zaman "ilkın kişilikte devrimi gerçekleştirmeliyiz" diyerek kendisine yüklenir, mücadeleye layık olmaya çalışırdı. Olgun kişiliğiyle çevresinde oldukça sevilen, sayılan özellikleri sahipti. İskandinavya ülkeleri aynı za-

manda hainlerin ve devrim kaçkınlarının bol olduğu bir alan olma özelliğine de sahiptir. Bundan dolayı bu ülkelerde faaliyet yürütmek biraz daha yaratıcılık ve itina istemektedir. İbrahim heval bu ülkelerde, hainler ve devrim kaçkınlarıyla da büyük bir mücadele yürüttü. Zaten devrim kaçkınları İbrahim hevalin ismini duyar duymaz hemen panik içerisine girerler ve şaşkına dönerlerdi. Bir de İbrahim hevalin bokssör olması devrim kaçkın-

larının korkularını bir o kadar daha artıyordu. İskandinav ülkelerinde uzun bir süre çalışmaya yürüten İbrahim heval daha sonra İngiltere çalışmalarında birincil dereceden görevlendirilir. İngiltere Kürdistanlı kitlenin yoğun olduğu ama, parti çalışmalarının yeni olduğu bir alandı. Bundan dolayı İbrahim hevalin bu alanda daha yaratıcı, daha örgütleyici ve bu alanı parti çalışmalarına açması gerekiyordu. Kendisine güveniyordu, "İngiltere'yi Botan yapacağız" diyerek, kararlılığını dile getiriyordu. Bir yandan örgüt çalışmaları kurumlaşırken, diğer yandan da bu alanda sosyal-şoven güçlerle olan mücadelesini de sürekli anlatırdı. İngiltere çalışmalarında başarılı bir pratik sergiledikten sonra, Mahsum Korkmaz Akademi'sine siyasi ve askeri eğitim almak için gider. Bir-iki devre burada kaldıktan sonra legal ve ulusal meclis çalışmaları için görevlendirilir.

İbrahim heval 1989 sonlarında ülkesine, doğup büyüdüğü yerler olan Bingöl'e giderek HEP'in il ve ilçe teşkilatlarını oluşturur. İbrahim heval Bingöl gittikten sonra Bingöl tarihinde ilk defa Newroz halkla beraber açık bir şekilde kutlanır. Bu büyük eylemin örgütleyici İbrahim hevaldır. Bu arada düşmanın da dikkatini çekmiştir. Pratiği ile gün geçtikçe halkın gönlüne girerken düşmanın da nefretini kazanır. Artık dönüşü

olmayan bir yola girmişti.

1991 başlarında, Saddam'ın zulmünden kaçan Güney Kürdistanlı kardeşlerine yardım kampanyasının açılmasında öncülük ederek onlarca kamyon malzemenin toplanması

rek kamyon şoförlerine hareket emrini vermiştir.

TC müthiş korkuyordu. Faili meçhul cinayetlerle halkın kalbinde yer edinmiş yurtsever insanlara saldırıyor, vahşice katlediyordu. İlk şehit Vedat

rıyla Türk faşizminin üzerine yürüdü ve gazi oldu. Evet halk önderi Vedat Aydın Temmuz sıcaklığında şehit oldu, sen ise yine başka bir Temmuz sıcaklığında dağların doruklarında şehit oldun.

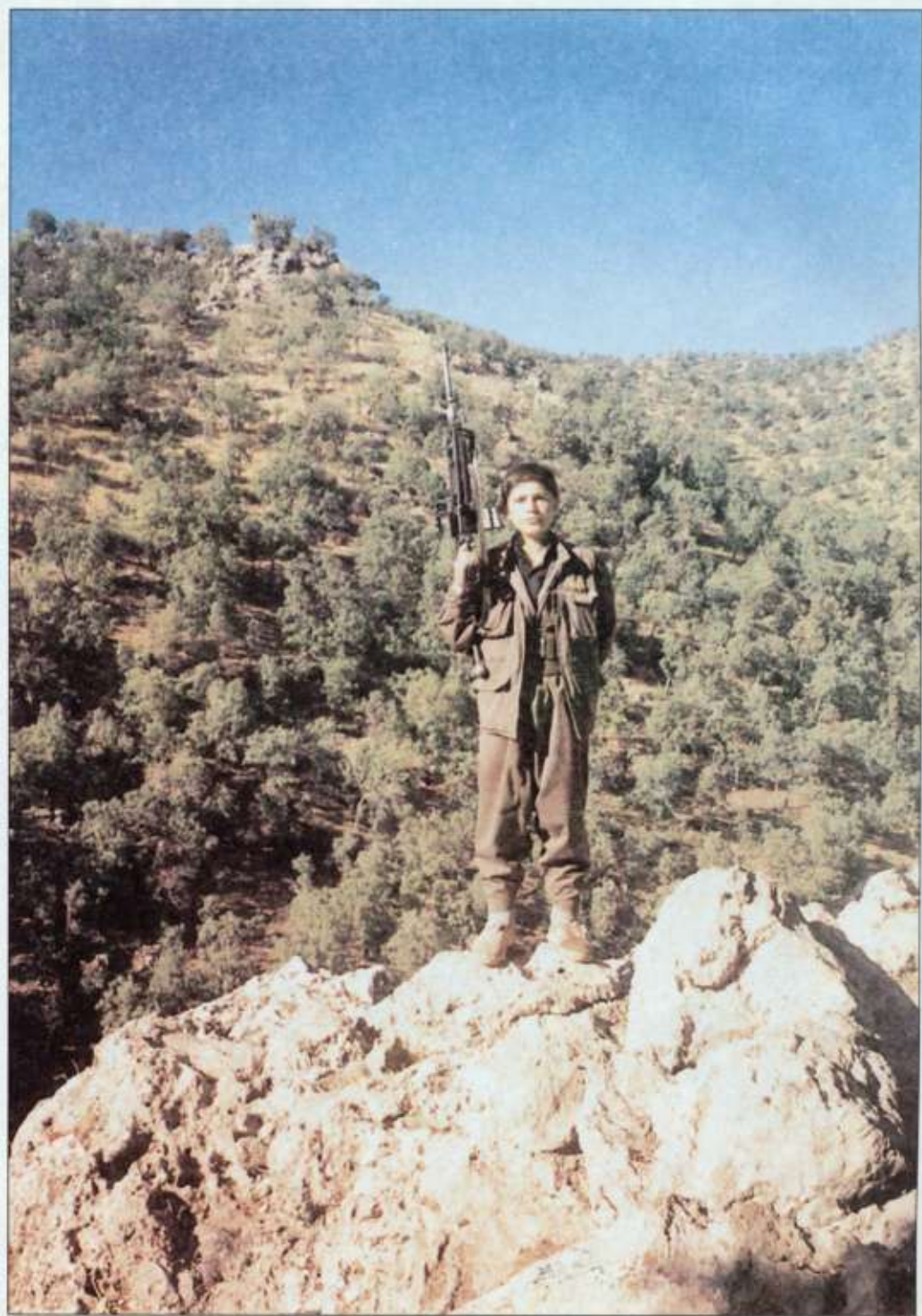
ve gönderilmesini, sömürgeci il valisinin tüm engelleme çabalarına rağmen sağlamıştır. Sömürgeci vali "göndertmem" diyordu. İbrahim heval ise tarihi restini çekiyordu; "Ben bu yardımı Ankara, Konya'dan toplamadım, Yozgat'tan almayı hiç düşünmedim. Ben bu yardımı halkımdan topladım, beni hiçbir güç engelleyemez" diye-

Aydın'dı. Amaç belliydi, halkı korkutmak ve teslim almak istiyorlardı. Fakat ne o zaman teslim alındılar, ne de bugün. 10 temmuz 1991'de Amed tarihi bir gün yaşadı; yüz bin Kürdistanlı şaha kalktı. İbrahim heval de oradaydı ve en önde halkına önderlik ederek onları korumak için kendine olan güveninle çelik yumrukla-

1994 Temmuz sıcaklığında Amed Eyaleti'nde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada onlarca düşman askeri öldürülürken takım komutanı olarak İbrahim heval de 20 yoldaşıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

Anın mücadelemize önderdir!

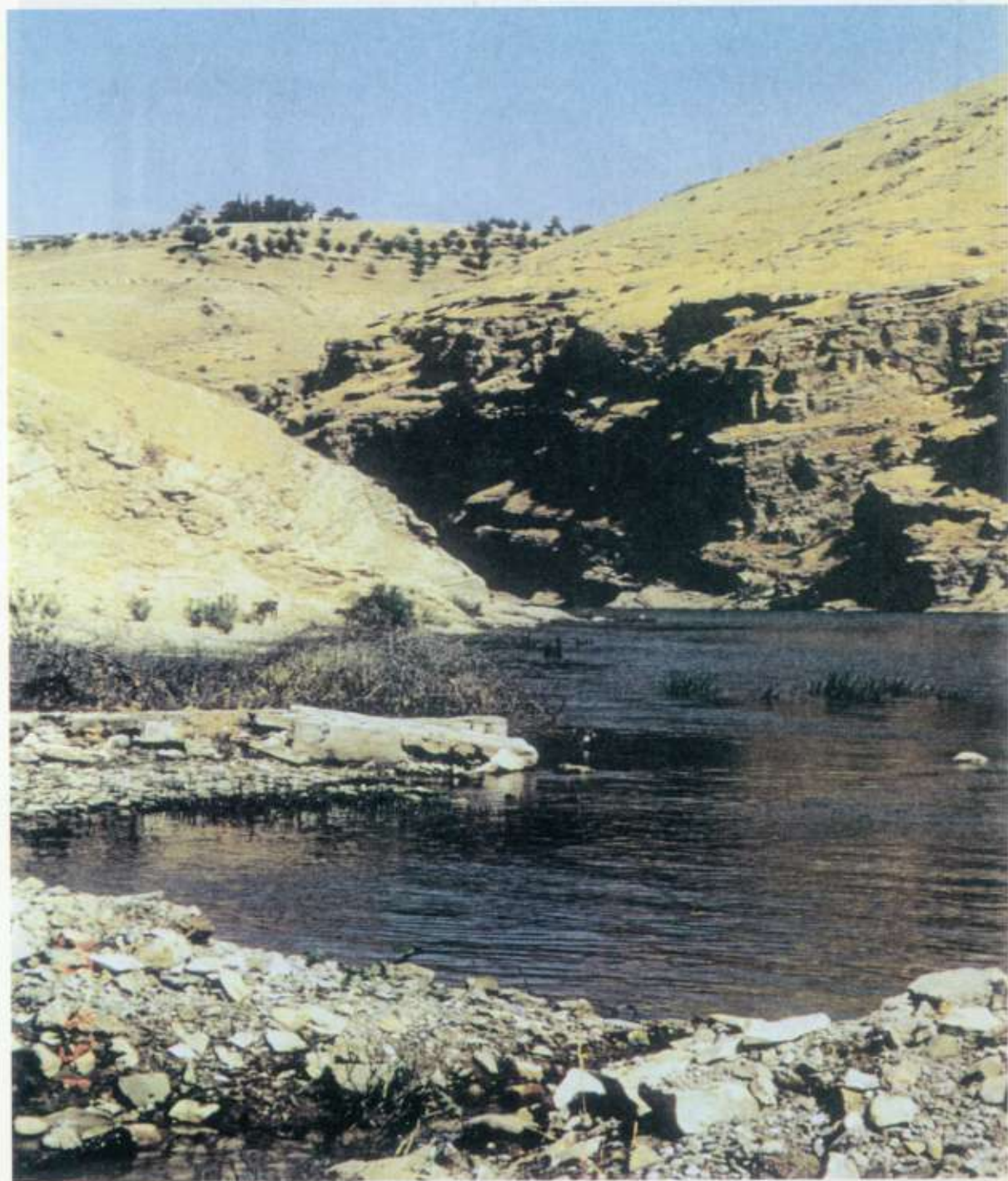
Mücadele arkadaşları

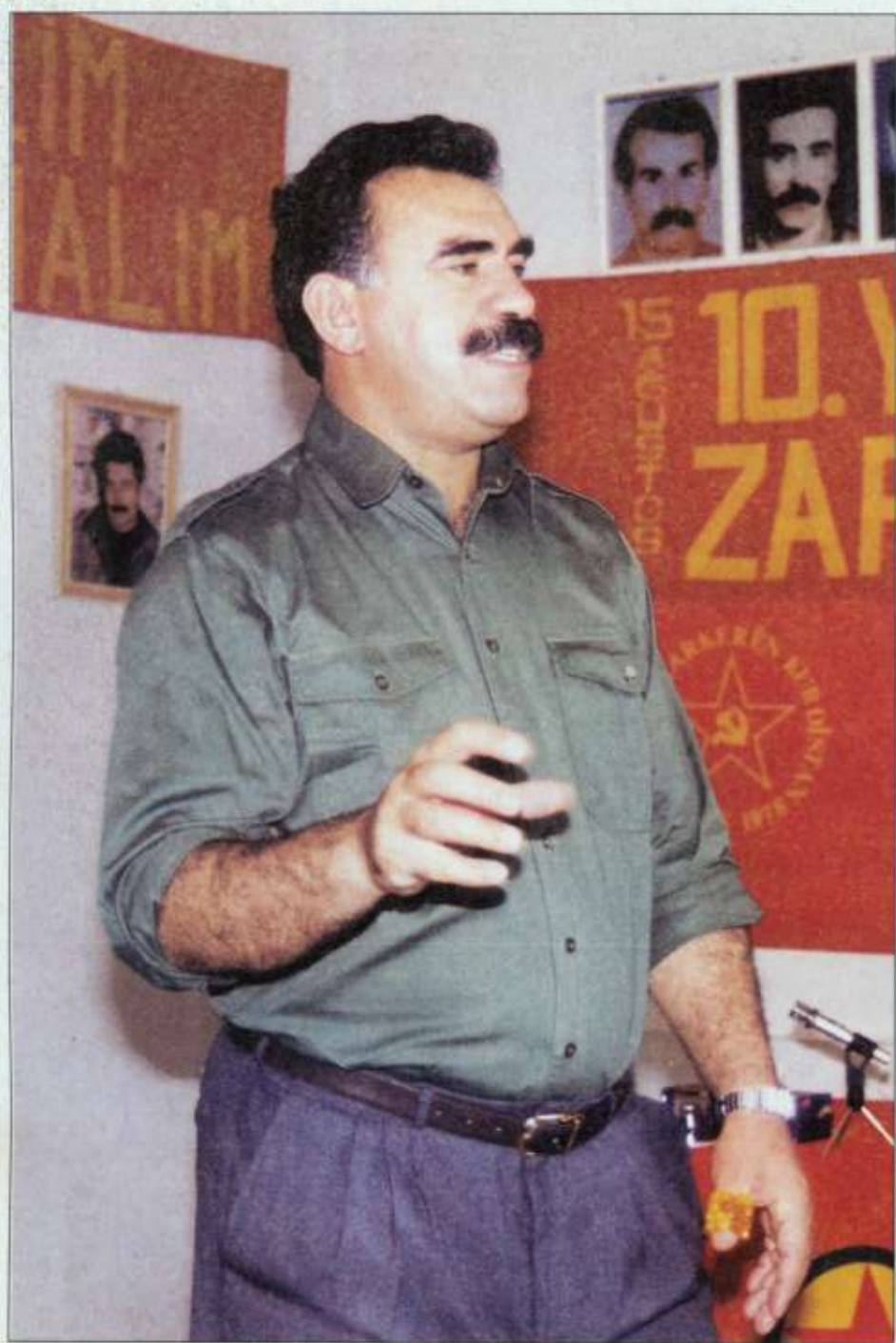

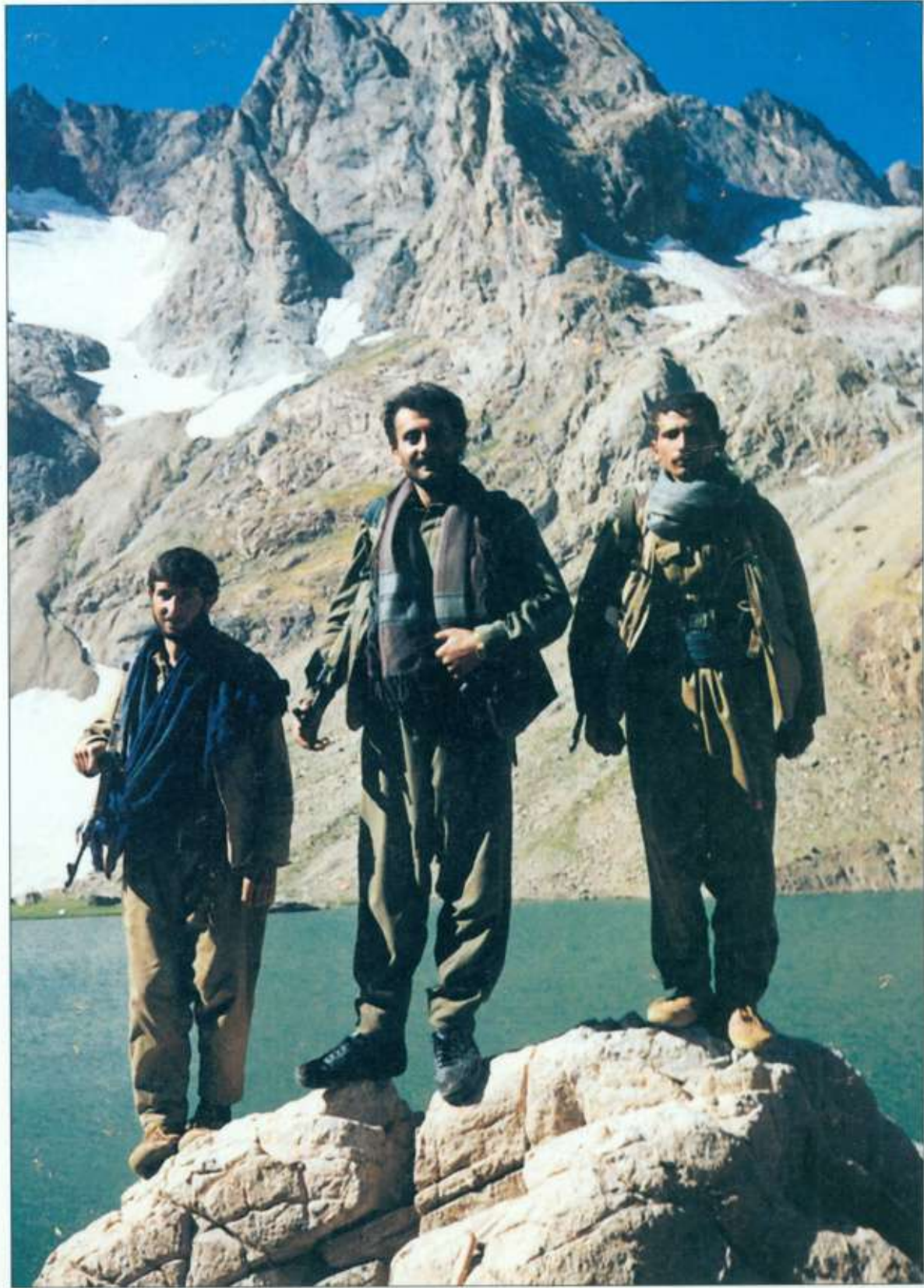

“Şehitlerimiz çok büyük; acıları çok büyük ve derin.
Ama biz, onların büyük acısını, büyük PKK'ye,
onun büyük militan kişiliğine büründürerek yaşıyoruz.
Ağlamak, duygulanmakla büyüklük yaratılmaz”

